

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **99** Ljubljana, torek **3. 12. 2013**

ISSN **1318-0576** Leto **XXIII**

DRŽAVNI ZBOR

3547. Zakon o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva (ZPŠOIRSP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva (ZPŠOIRSP)

Razglašam Zakon o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva (ZPŠOIRSP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2013.

Št. 003-02-10/2013-10

Ljubljana, dne 29. novembra 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O POVRAČILU ŠKODE OSEBAM, KI SO BILE IZBRISANE IZ REGISTRA STALNEGA PREBIVALSTVA (ZPŠOIRSP)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen in vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja pravico do denarne odškodnine in drugih oblik pravičnega zadoščenja z namenom poprave kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin za osebe, določene s tem zakonom, ki jim je, ko so zanje začele veljati določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), v registru stalnega prebivalstva prenehala prijava stalnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: izbris iz registra stalnega prebivalstva).

(2) Ta zakon določa tudi upravičence in upravičenke, merila za odmero in višino denarne odškodnine, načine in roke za izplačilo, druge oblike pravičnega zadoščenja ter postopek in organe, pristojne za odločanje.

2. člen

(upravičenec in upravičenka)

(1) Upravičenec ali upravičenka (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) do povračila škode zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva je oseba, ki je bila izbrisana iz registra stalnega prebivalstva in

– je po izbrisu iz registra stalnega prebivalstva pridobila dovoljenje za stalno prebivanje po Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo), Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), Zakonu o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 76/10 – uradno prečiščeno besedilo) ali Zakonu o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 20/97, 94/2000 – odločba US, 67/02, 2/04 – ZPNNVSM, 65/05 – ZZRO) ali

– je bila po izbrisu iz registra stalnega prebivalstva sprejeta v državljanstvo Republike Slovenije.

(2) Upravičenec do povračila škode zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva je tudi oseba, ki je bila izbrisana iz registra stalnega prebivalstva in

– je po izbrisu iz registra stalnega prebivalstva in pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/10) vložila vlogo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje po Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo), Zakonu o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 61/99, 54/2000 – odločba US, 64/01 in 36/03 – odločba US) ali Zakonu o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 20/97, 94/2000 – odločba US, 67/02, 2/04 – ZPNNVSM, 65/05 – ZZRO) ali vlogo za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije in

– je bila vloga zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen, razen v primeru, če je bila vloga zavrnjena zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali obrambo Republike Slovenije, mednarodne odnose ali izvrševanja kaznivih dejanj v skladu z določbami Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo), Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo), Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.) ali obstoja razlogov iz 3. člena Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 61/99, 54/2000 – odločba US, 64/01 in 36/03 – odločba US) ali je bil postopek ustavljen zaradi nesodelovanja stranke pri ugotavljanju teh razlogov, in

– če je oseba v obdobju od izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pravnomočnosti odločbe ali sklepa iz prejšnje alineje v Republiki Sloveniji tudi dejansko živila.

(3) Pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji iz prejšnjega odstavka je izpolnjen, če je oseba zapustila Republiko Slovenijo in odsotnost v neprekinjenem trajanju ni trajala dlje kot leto dni, ne glede na razlog odsotnosti. Pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji je izpolnjen tudi v primeru, če je odsotnost trajala več kot leto dni in gre za upravičeno odsotnost iz naslednjih razlogov:

– če je oseba zapustila Republiko Slovenijo zaradi posledic izbrisa iz registra stalnega prebivalstva;

– če je oseba zapustila Republiko Slovenijo, ker jo je poslala na delo, študij ali na zdravljenje pravna oseba iz Republike Slovenije ali v primeru mladoletne osebe njeni starši oziroma skrbniki, ali če je bila zaposlena na ladji z matično luko v Republiki Sloveniji, za čas napotitve na delo, študij ali zdravljenje oziroma za čas zaposlitve na ladji;

– če je oseba zapustila Republiko Slovenijo, ker ni mogla pridobiti dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi neizpolnjevanja pogojev in ji je bila prošnja za izdajo dovoljenja zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen;

– če se oseba ni mogla vrniti v Republiko Slovenijo zaradi vojnih razmer v drugih državah, naslednicah nekdanje SFRJ ali iz zdravstvenih razlogov;

– če je bila oseba prisilno odstranjena iz Republike Slovenije na podlagi 28. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), 50. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo) ali 69. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 – popr.), ali če je Republiko Slovenijo prostovoljno zapustila na podlagi odločbe o vrnitvi, razen če je bila prisilno odstranjena ali je Republiko Slovenijo prostovoljno zapustila zaradi izrečene stranske kazni izгона tujca iz države, zaradi storjenega kaznivega dejanja;

– če je bil osebi zavrnjen vstop v Republiko Slovenijo, razen v primeru, če ji je bil vstop zavrnjen zaradi izrečene stranske kazni izгона tujca iz države, zaradi storjenega kaznivega dejanja, ali zaradi razlogov iz prve, druge, pete ali sedme alineje 10. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), iz razlogov iz prve, druge ali šeste alineje prvega odstavka 9. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 61/99, 87/02 in 93/05) ali iz razlogov iz točke d ali e prvega odstavka 5. člena Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006 in 182, 29. 6. 2013).

(4) Pravica do povračila škode zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva se ne prizna osebi, ki je bila izbrisana iz registra stalnega prebivalstva in ji je bila vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, vložena po zakonu, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen po uveljavitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/10).

3. člen

(obdobje izbrisa)

(1) Obdobje izbrisa je čas od dne izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do dne izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ali čas od dne izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do dne sprejema v državljanstvo Republike Slovenije za osebo, ki pred sprejemom v državljanstvo Republike Slovenije ni imela dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(2) Za upravičenca iz drugega odstavka 2. člena tega zakona je obdobje izbrisa čas od dne izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pravnomočnosti zadnje odločbe ali sklepa, s katerim je bila vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen. Če je bila upravičencu vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije večkrat zavrnjena ali zavržena ali je bil postopek ustavljen in pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji izpolnjuje le do pravnomočnosti ene od odločb ali

sklepov, je obdobje izbrisa čas od dne izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pravnomočnosti odločbe ali sklepa, do katere izpolnjuje pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se upravičencu obdobje izbrisa šteje najdlje do dne uveljavitve tega zakona.

4. člen

(povračilo škode zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva)

(1) Za škodo, povzročeno zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, ki je upravičencu nastala v obdobju izbrisa, lahko upravičenec zahteva denarno odškodnino v upravnem postopku, ki se določi pod pogoji in po merilih, določenih s tem zakonom, lahko pa vloži tudi tožbo za plačilo denarne odškodnine v sodnem postopku.

(2) Upravičenec je pod pogoji, določenimi s tem zakonom, upravičen tudi do drugih oblik pravičnega zadoščenja kot povračilo za škodo, ki mu je nastala zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva.

(3) Upravičenec, kateremu je bil pred začetkom uporabe tega zakona v sodnem postopku tožbeni zahtevek za izplačilo denarne odškodnine za škodo, povzročeno zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, pravnomočno zavrnjen, zavržen ali je bil postopek ustavljen, ima pravico do uveljavljanja povračila škode po tem zakonu.

5. člen

(upoštevanje denarne odškodnine)

(1) Pri odmeri višine denarne odškodnine, ki se po tem zakonu določi v upravnem postopku, se denarna odškodnina zmanjša za denarno odškodnino, ki je bila upravičencu predhodno pravnomočno določena v sodnem ali katerem koli drugem postopku. Če je bila upravičencu v sodnem ali katerem koli drugem postopku predhodno pravnomočno določena višja denarna odškodnina, kot bi mu bila določena v upravnem postopku po tem zakonu, se zahteva zavrne.

(2) Pri odmeri višine denarne odškodnine, ki se določi v sodnem postopku, se denarna odškodnina zmanjša za denarno odškodnino, ki je bila upravičencu predhodno pravnomočno določena v upravnem ali katerem koli drugem postopku. Če je bila upravičencu v upravnem ali katerem koli drugem postopku predhodno pravnomočno določena višja denarna odškodnina, kot bi mu bila določena v sodnem postopku po tem zakonu, se tožba zavrne.

II. UVELJAVLJANJE DENARNE ODŠKODNINE V UPRAVNEM POSTOPKU

6. člen

(denarna odškodnina)

Denarna odškodnina za škodo, ki je upravičencu nastala zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, se v upravnem postopku določi po merilih iz 7. člena tega zakona.

7. člen

(merila za določitev denarne odškodnine)

(1) Višina denarne odškodnine se upravičencu v upravnem postopku določi glede na obdobje izbrisa.

(2) Za vsak zaključen mesec izbrisa iz registra stalnega prebivalstva je upravičenec upravičen do 50 eurov denarne odškodnine.

(3) Za zaključen mesec iz prejšnjega odstavka se šteje vsak mesec, v katerem je bil upravičenec izbrisan iz registra stalnega prebivalstva cel mesec, šteto od dneva izbrisa dalje.

8. člen

(postopek za določitev denarne odškodnine)

(1) Upravni postopek za določitev denarne odškodnine se začne na zahtevo stranke. Zahteva za določitev denarne

odškodnine se lahko vložijo v treh letih po začetku uporabe tega zakona.

(2) Oseba, ki ima ob začetku uporabe tega zakona vloženo vlogo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, o kateri še ni pravnomočno odločeno in na podlagi katere izpolni pogoje iz 2. člena tega zakona, lahko zahtevo za določitev denarne odškodnine vložijo v treh letih po pridobitvi dovoljenja za stalno prebivanje ali po sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije oziroma v treh letih po pravnomočnosti odločbe ali sklepa, s katerim je bila vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen.

(3) Upravičenec zahtevo za določitev denarne odškodnine vložijo pri kateri koli upravni enoti.

(4) Za odločanje o določitvi denarne odškodnine je pristojna upravna enota, na katere območju je imela stranka v času izbrisa iz registra stalnega prebivalstva prijavljeno stalno prebivališče.

(5) Če se v postopku ugotovi, da je stranka upravičena do denarne odškodnine, upravna enota v izreku odločbe ugotovi obdobje izbrisa, določi višino denarne odškodnine ter način in rok izplačila denarne odškodnine.

(6) Zoper odločitev upravne enote je dovoljena pritožba. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(7) V postopku za določitev denarne odškodnine se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(8) V postopku za določitev denarne odškodnine se za vlogo in odločitev na prvi in drugi stopnji taksa ne plača.

9. člen

(postopek v primeru smrti upravičenca)

(1) Če upravičenec med postopkom umre, se upravni postopek za povračilo škode, nastale zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, ustavi.

(2) Terjatev za povračilo denarne odškodnine zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva v upravnem postopku preide na dediče, če je bila priznana s pravnomočno odločbo.

III. UVELJAVLJANJE DENARNE ODŠKODNINE V SODNEM POSTOPKU

10. člen

(tožba)

(1) Za škodo, povzročeno zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, ki je upravičencu nastala v obdobju izbrisa, lahko upravičenec vložijo tožbo za plačilo denarne odškodnine zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: tožba) v treh letih po začetku uporabe tega zakona.

(2) Oseba, ki ima ob začetku uporabe tega zakona vloženo vlogo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, o kateri še ni pravnomočno odločeno in na podlagi katere izpolni pogoje iz 2. člena tega zakona, lahko vložijo tožbo v treh letih po pridobitvi dovoljenja za stalno prebivanje ali po sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije oziroma v treh letih po pravnomočnosti odločbe ali sklepa, s katerim je bila vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, je rok za odgovor na tožbo šest mesecev.

11. člen

(uporaba splošnih pravil obligacijskega prava)

(1) Za odločanje o denarni odškodnini zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

(2) V postopkih po prvem in drugem odstavku prejšnjega člena se ne uporabljajo določbe o zastaranju terjatev iz zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

12. člen

(omejitev višine denarne odškodnine)

Skupna višina denarne odškodnine za povzročeno škodo zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki se lahko določijo v sodnem postopku, je omejena do 3-kratnika zneska denarne odškodnine, ki je lahko upravičencu določena v upravnem postopku.

IV. IZPLAČILO DENARNE ODŠKODNINE

13. člen

(način in roki izplačila denarne odškodnine)

(1) Denarna odškodnina se glede na višino upravičencu izplača v največ petih obrokih.

(2) Denarna odškodnina, določena v višini do vključno 1000 eurov, se upravičencu izplača v enem znesku v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe ali sodbe.

(3) Denarna odškodnina, določena v višini nad 1000 eurov do vključno 2000 eurov, se upravičencu izplača v dveh obrokih. Prvi obrok v višini 1000 eurov se izplača v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe ali sodbe, preostali znesek pa v drugem obroku, ki zapade v plačilo eno leto po zapadlosti prvega obroka.

(4) Denarna odškodnina, določena v višini nad 2000 eurov do vključno 3000 eurov, se upravičencu izplača v treh obrokih. Prvi obrok v višini 1000 eurov se izplača v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe ali sodbe, preostali znesek pa v dveh enakih obrokih, ki zapadeta v plačilo eno leto po zapadlosti prvega oziroma prejšnjega obroka.

(5) Denarna odškodnina, določena v višini nad 3000 eurov do vključno 4000 eurov, se upravičencu izplača v štirih obrokih. Prvi obrok v višini 1000 eurov se izplača v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe ali sodbe, preostali znesek pa v treh enakih obrokih, ki zapadejo v plačilo eno leto po zapadlosti prvega oziroma prejšnjega obroka.

(6) Denarna odškodnina, določena v višini nad 4000 eurov, se upravičencu izplača v petih enakih obrokih, pri čemer prvi obrok ne sme biti nižji od 1000 eurov. Prvi obrok, najmanj v višini 1000 eurov, se izplača v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe ali sodbe, preostali znesek pa v štirih enakih obrokih, ki zapadejo v plačilo eno leto po zapadlosti prvega oziroma prejšnjega obroka.

14. člen

(zagotavljanje sredstev za izplačilo denarnih odškodnin)

(1) Denarno odškodnino upravičencu izplača upravna enota, ki je o denarni odškodnini odločala v upravnem postopku na prvi stopnji, oziroma Državno pravobranilstvo, če je bilo o denarni odškodnini odločeno v sodnem postopku.

(2) Sredstva za izplačilo denarne odškodnine po tem zakonu se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

(3) Sredstva za izplačilo denarnih odškodnin, določenih v upravnem postopku, se zagotovijo v okviru finančnega načrta ministrstva, pristojnega za upravo.

(4) Sredstva za izplačilo denarnih odškodnin, prisojenih v sodnem postopku, se zagotovijo v finančnem načrtu Državnega pravobranilstva.

V. DRUGE OBLIKE PRAVIČNEGA ZADOŠČENJA

15. člen

(druge oblike pravičnega zadoščenja)

Upravičenec je poleg denarne odškodnine pod pogoji, določenimi s tem zakonom, upravičen tudi do naslednjih oblik pravičnega zadoščenja:

1. do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje,
2. do vključitve in prednostne obravnave v programih socialnega varstva,
3. do olajšav pri uveljavljanju pravic iz javnih sredstev,
4. do državne štipendije,
5. do enakega obravnavanja pri reševanju stanovanjskega vprašanja,
6. do dostopa do izobraževalnega sistema,
7. do vključitve in prednostne obravnave v programih pomoči za vključitev tujcev, ki niso državljani držav članic Evropske unije, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

16. člen

(pravica do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje)

(1) Upravičencu z dovoljenjem za stalno prebivanje, ki po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, ne izpolnjuje pogojev za vključitev v zavarovanje in prejema ali izpolnjuje pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči, pripada pravica do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, ki ga krije občina, na katere območju ima upravičenec prijavljeno stalno prebivališče.

(2) O upravičenosti do plačila prispevka iz prejšnjega odstavka na prošnjo upravičenca odloči center za socialno delo po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

17. člen

(pravica do vključitve in prednostne obravnave v programih socialnega varstva)

Upravičenec, ki zaradi posledic izbrisa iz registra stalnega prebivalstva potrebuje pomoč, ima pravico do vključitve in prednostne obravnave v programih socialnega varstva.

18. člen

(olajšava pri uveljavljanju pravic iz javnih sredstev)

Denarna odškodnina, izplačana po tem zakonu, se ne šteje v dohodek, ki se upošteva pri uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

19. člen

(pravica do državne štipendije)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, in zakona, ki ureja štipendiranje, je do državne štipendije upravičen tudi upravičenec z dovoljenjem za stalno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, in zakonom, ki ureja štipendiranje.

20. člen

(pravica do enakega obravnavanja pri reševanju stanovanjskega vprašanja)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja stanovanjska razmerja, je upravičenec z dovoljenjem za stalno prebivanje pri reševanju stanovanjskega vprašanja izenačen z državljanom Republike Slovenije.

21. člen

(dostop do izobraževalnega sistema)

Upravičenec z dovoljenjem za stalno prebivanje se izobražuje po javnoveljavnih izobraževalnih ali študijskih programih za pridobitev javnoveljavne izobrazbe pod enakimi pogoji kot državljan Republike Slovenije.

22. člen

(pravica do vključitve in prednostne obravnave v programih pomoči za vključitev tujcev, ki niso državljani Evropske unije)

Upravičenec iz prvega odstavka 2. člena tega zakona ima pravico do vključitve in prednostne obravnave v pro-

gramih, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, kot se zagotavljajo tujcu v skladu z določbami zakona, ki ureja vstop in bivanje tujcev.

VI. IZKAZOVANJE UPRAVIČENCA

23. člen

(izkazovanje upravičenca)

(1) Pri uveljavljanju denarne odškodnine v sodnem postopku ali drugih oblik pravičnega zadoščenja se izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 2. člena tega zakona izkazuje s potrdilom upravne enote, da je bil upravičenec izbrisan iz registra stalnega prebivalstva in da je po izbrisu pridobil dovoljenje za stalno prebivanje ali da je bil sprejet v državljanstvo Republike Slovenije ali s pravnomočno odločbo o določitvi denarne odškodnine, izdano po tem zakonu.

(2) Pri uveljavljanju denarne odškodnine v sodnem postopku ali drugih oblik pravičnega zadoščenja se izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 2. člena tega zakona izkazuje s pravnomočno odločbo upravne enote o priznanju statusa upravičenca ali s pravnomočno odločbo o določitvi denarne odškodnine, izdane po tem zakonu v upravnem postopku. Če je tožba vložena pred pravnomočnostjo odločitve upravne enote o priznanju statusa upravičenca ali o določitvi denarne odškodnine v upravnem postopku, sodišče izda sklep o preinitivni postopka do pravnomočnosti odločitve upravne enote.

(3) Zahteva za priznanje statusa upravičenca iz drugega odstavka 2. člena tega zakona se vložijo pri kateri koli upravni enoti, za odločanje pa je pristojna upravna enota, na katere območju je imela stranka v času izbrisa iz registra stalnega prebivalstva prijavljeno stalno prebivališče.

(4) V izreku odločbe, s katero upravna enota prizna status upravičenca iz drugega odstavka 2. člena tega zakona, se ugotovi tudi obdobje izbrisa.

(5) Zoper odločitev upravne enote o priznanju statusa upravičenca je dovoljena pritožba. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) V postopku za priznanje statusa upravičenca se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače. V postopku se za vlogo in odločitve na prvi in drugi stopnji taksa ne plača.

VII. EVIDENCA

24. člen

(evidenca o odločitvah in izplačilih denarne odškodnine)

(1) Zaradi odločanja v postopkih za določitev denarne odškodnine in zaradi zagotovitve podatkov o izplačilih denarne odškodnine upravna enota upravlja evidenco, v kateri obdeluje naslednje osebne in druge podatke:

1. priimek in ime,
2. EMŠO,
3. spol,
4. rojstni datum (dan, mesec, leto),
5. rojstni kraj (država, kraj),
6. državljanstvo,
7. stalno ali začasno prebivališče,
8. datum vložitve zahteve oziroma tožbe ter opravilno številko zadeve sodišča,
9. številko, datum izdaje in organ, ki je odločbo oziroma sklep izdal, vrsto odločitve, datum vročitve,
10. podatke o dokončnosti in pravnomočnosti odločitve iz prejšnje točke,
11. številko in datum sklenitve izvensodne poravnave pred Državnim pravobranilstvom,
12. obdobje izbrisa, ugotovljeno z odločbo iz petega odstavka 8. člena in četrtega odstavka 23. člena tega zakona,

13. višino denarne odškodnine,

14. datum in način izplačila denarne odškodnine.

(2) Podatki iz 1. do 7. točke prejšnjega odstavka se pridobijo s povezavo z registrom tujcev, matičnim registrom, registrom stalnega prebivalstva in centralnim registrom prebivalstva.

(3) Podatek iz 8. točke prvega odstavka tega člena v evidenco vpiše upravna enota, pri kateri je vložena zahteva za določitev denarne odškodnine ali priznanje statusa upravičenca, oziroma Državno pravobranilstvo, kadar je vložena tožba za plačilo denarne odškodnine v sodnem postopku. Da se zagotovijo točni in posodobljeni podatki, ki so potrebni za odločanje po tem zakonu, mora sodišče o vloženi tožbi poslati Državnemu pravobranilstvu v treh delovnih dneh po vpisu tožbe v vpisnik pristojnega sodišča informacijo z razpoložljivimi podatki iz 1. do 8. točke prvega odstavka tega člena in opravilno številko zadeve, tako da se lahko ustrezno vpišejo v evidenco.

(4) Podatke iz 9., 10., 12., 13. in 14. točke prvega odstavka tega člena v evidenco vpiše upravna enota, ki je izdala odločbo oziroma sklep v upravnem postopku.

(5) Podatke iz 9., 10., 11., 13. in 14. točke prvega odstavka tega člena v evidenco vpiše Državno pravobranilstvo, kadar je sklenjena izvensodna poravnava ali je o denarni odškodnini odločeno v sodnem postopku.

(6) Upravna enota podatke iz evidence posreduje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco.

(7) Zaradi pridobitve podatkov o izbrisu iz registra stalnega prebivalstva, izdanem dovoljenju za stalno prebivanje, sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije, pravomočnosti odločbe ali sklepa, s katerim je bila vloga za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen, se evidenca iz prvega odstavka tega člena povezuje z registrom tujcev, matičnim registrom, registrom državljanstev in registrom stalnega prebivalstva.

(8) Podatki iz evidence se hranijo deset let od pravomočnosti odločbe oziroma od izplačila denarne odškodnine, nato se arhivirajo.

(9) Za druga vprašanja, ki se nanašajo na varstvo, uporabo in posredovanje osebnih podatkov, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

25. člen

(dostop do podatkov iz evidence)

Upravne enote, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, Državno pravobranilstvo in sodišča imajo za namen odločanja po določbah tega zakona dostop do podatkov iz evidence iz prvega odstavka prejšnjega člena.

VIII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

26. člen

(uskladitev pravilnika)

Minister, pristojen za stanovanjske zadeve, uskladi Pravilnik o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 14/04, 34/04, 62/06, 11/09 in 81/11) s tem zakonom v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

27. člen

(plačilo dohodnine)

Do spremembe zakona, ki ureja dohodnino, se za denarno odškodnino, izplačano po tem zakonu, dohodnina ne plača.

28. člen

(začeti sodni postopki)

(1) Sodni postopki za povračilo škode, nastale zaradi izbrisa iz registra stalnega prebivalstva, ki so bili začeti do

začetka uporabe tega zakona in o njih še ni pravnoomočno odločeno, se končajo po določbah tega zakona.

(2) V sodnih postopkih iz prejšnjega odstavka lahko tožnik do pravomočnosti odločbe brez privolitve nasprotne stranke umakne tožbo in vloži zahtevo za določitev denarne odškodnine v upravnem postopku v skladu s tem zakonom. Če tožnik tožbo umakne, ni dolžan povrniti stroškov postopka nasprotni stranki.

29. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi uveljavitvi.

Št. 213-11/13-6/28

Ljubljana, dne 21. novembra 2013

EPA 1345-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3548. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS-C)

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2013.

Št. 003-02-10/2013-8

Ljubljana, dne 29. novembra 2013

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV (ZUPJS-C)

1. člen

V Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13 in 56/13 – Zštip-1) se v 3. členu:

– v 1. točki beseda »najemnik« nadomesti z besedo »lastnik«,

– za 7. točko dodata novi 8. in 9. točka, ki se glasita:

»8. sprememba vrste periodičnih dohodkov – izguba ali začetek prejemanja plače skupaj z regresom, nadomestila plače, pokojnine, nadomestila in drugih dohodkov iz naslova obveznega socialnega zavarovanja, starševskega dodatka, preživnine, delnega plačila za izgubljeni dohodek, nadomestila za invalidnost in sprememba dohodka zaradi dela za najmanj polovični oziroma polni delovni čas;

9. meja socialne varnosti – znesek, ki mora po predpisu, ki določa merila za oprostitev plačila socialnovarstvenih storitev, ostati osebam, ki se upoštevajo pri ugotavljanju materialnega položaja po tem zakonu za preživljanje po plačilu prispevka za opravljeno storitev.«.

2. člen

Za tretjim odstavkom 10. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na sporazum o preživljanju, ki ga ima oseba iz 2. točke prvega odstavka tega člena sklenjenega z obema staršema ali z enim od staršev, če je drugi umrl ali je neznan, se pri ugotavljanju materialnega položaja, osebe upoštevajo v skladu z drugim odstavkom tega člena.«.

Na koncu desetega odstavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ali kadar gre za osebo, ki je v institucionalnem varstvu in je delno ali v celoti oproščena plačila storitev, razen kadar uveljavlja oprostitev plačila te storitve.«.

Dosedanji četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek postanejo novi peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek.

3. člen

V 11. členu se:

– na koncu 3. točke doda besedilo »ali pogrešani zakonec«,

– 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. otroci ali polnoletne osebe, ki so nameščene v rejniško družino na podlagi odločbe o namestitvi otroka v rejniško družino;«

– za 6. točko dodata novi 7. in 8. točka, ki se glasita:

»7. otroci, ki imajo podaljšano roditeljsko pravico;

8. mladoletna oseba, ki je brez staršev, ker so ti umrli, ali ker v življenjski skupnosti zaradi nasilja v družini, zaradi katerega so sproženi ali že tečejo postopki v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje nasilja v družini, ni več dejansko povezana z njimi.«.

4. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

(1) V dohodek, ki se upošteva, se štejejo dohodki in prejemki vseh oseb, in sicer:

1. obdavčljivi dohodki po zakonu, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine;

2. pokojninske rente in odkupne vrednosti, izplačane skladno z zakonom, ki ureja prvi pokojninski sklad Republike Slovenije in preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb, ter dodatne starostne pokojnine na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

3. dohodki, razen povračil stroškov, prejeti na podlagi pogodbe o prostovoljnem služenju vojaškega roka;

4. preživnina, nadomestilo preživnine in drugi prejemki, prejeti na podlagi izvršilnega pravnega naslova z namenom kritja življenjskih stroškov, pri otrocih in pastorkih iz 3. točke osmega odstavka 10. člena tega zakona pa do višine minimalnega dohodka, ki bi jim pripadala po zakonu, ki ureja socialnovarstvene prejemke, če ne bi imeli drugih dohodkov;

5. nagrada skrbniku skladno z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja;

6. plačilo dela rejniku, ki se izplačuje iz proračuna skladno z zakonom, ki ureja rejniško dejavnost;

7. starševski dodatek;

8. otroški dodatek brez dodatka za enostarševsko družino in brez dodatka za otroka, ki ni vključen v vrtec, zmanjšan za 20 % višine otroškega dodatka za prvega otroka iz prvega dohodkovnega razreda;

9. denarna socialna pomoč, razen izredna denarna socialna pomoč;

10. varstveni dodatek;

11. državna štipendija, zmanjšana za znesek, ki je enak dodatku za bivanje, dodatku za uspeh ter dodatku za štipendiste s posebnimi potrebami;

12. dodatek za aktivnost po predpisih, ki urejajo zaposlovanje;

13. dodatek k pokojnini po zakonu, ki ureja zagotavljanje socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ;

14. rente iz življenjskega zavarovanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;

15. veteranski dodatek po zakonu, ki ureja področje vojnih veteranov;

16. invalidski dodatek in družinski dodatek po zakonu, ki ureja področje vojnih invalidov, ter nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;

17. sredstva za nego in pomoč ter druge oblike denarnih nadomestil, ki jih dobiva oseba, za katero skrbi oseba, ki se upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja, v polovični višini prejetih sredstev;

18. prejemki za delo pripornikov in obsojencev;

19. pomoči v obliki denarnih sredstev, ki jih socialno ali drugače ogrožene osebe prejmejo od organizacij, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega ali zdravstvenega varstva, in od organizacij, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, status invalidske organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva, namenjene za preživetje, zmanjšane za višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posamezni osebi, če ne bi imela drugih dohodkov, kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke, razen pomoči v obliki denarnih sredstev, za katere dajalec sredstev opredeli namen porabe;

20. pomoči v obliki denarnih sredstev, ki jih pomoči potrebne osebe prejmejo od dobrotelčnih ustanov, katerih ustanovitev in poslovanje sta skladna z zakonom, ki ureja ustanove, namenjene za preživetje, zmanjšane za višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posamezni osebi, če ne bi imela drugih dohodkov, kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke, razen pomoči v obliki denarnih sredstev, za katere dajalec sredstev opredeli namen porabe;

21. plačila za vodenje knjigovodstva na kmetijah po uradni metodologiji Evropske unije za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev, ki so namenjena vodenju knjigovodstva v povezavi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena z zakonom, ki ureja dohodnino;

22. dohodki, prejeti na podlagi pogodbe o vojaški službi v rezervni sestavi, razen nadomestila plače oziroma izgubljeni zaslužek ter razen dohodkov za čas opravljanja vojaške službe (v miru ter v izrednem in vojnem stanju);

23. dohodki, prejeti na podlagi pogodbe o službi v Civilni zaščiti, razen nadomestila plače;

24. obdavčljivi dohodki po zakonu, ki ureja davke na dobitke pri klasičnih igrah na srečo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka, subvencije najemnine, pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, oprostitve plačila socialnovarstvenih storitev ter prispevka k plačilu družinskega pomočnika upoštevajo tudi naslednji dohodki:

1. dediščine;

2. volila;

3. izplačila, ki jih prejme fizična oseba na podlagi zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti, katerega zakon, ki ureja zavarovalništvo, ne določa kot obvezno zavarovanje;

4. drugi dohodki po zakonu, ki ureja dohodnino, ne glede nato, ali so oproščeni plačila dohodnine, razen:

– subvencije, ki se v skladu s posebnimi predpisi izplačujejo iz proračuna za določene namene, razen subvencij, ki jih posameznik prejme v zvezi z doseganjem dohodkov iz dohodka iz zaposlitve, dejavnosti, osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjskih pravic in kapitala;

– subvencija, ki pripada mladi družini kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja po zakonu, ki ureja nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo in subvencije mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja;

– enkratne denarne pomoči po zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zakonu, ki ureja obrambo, in zakonu, ki ureja notranje zadeve;

– enkratna solidarnostna pomoč, ki jo izplača sindikat svojim članom z namenom nudenja materialne pomoči v primerih socialne ogroženosti ter v primerih reševanja izjemnih razmer (kot so smrt, naravne in druge nesreče), če je izplačana pod pogoji, ki so določeni z aktom, ki ga sprejme reprezentativni sindikat na ravni države;

– povračila škode za sredstva, ki jih je zavezanec dal na razpolago za obrambne potrebe in za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, v skladu z zakonom, ki ureja obrambo, zakonom, ki ureja materialno dolžnost in zakonom, ki ureja varstvo pred naravnimi nesrečami;

– dohodki, povezani s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, ki jih kot izjeme določi minister, pristojen za socialne zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, in ki ne predstavljajo dohodka oziroma nadomestila za izpad dohodka, ampak so namenjeni povračilu stroškov, povezanih z opravljanjem dejavnosti;

– štipendije in drugi prejemki, izplačani osebi, ki je vpisana kot učenka ali učenec (v nadaljnjem besedilu: učenec), dijakinja ali dijak (v nadaljnjem besedilu: dijak) ali študentka ali študent (v nadaljnjem besedilu: študent), v zvezi z izobraževanjem ali usposabljanjem na podlagi posebnih predpisov, in sicer iz proračuna ali sklada, ki je financiran iz proračuna in od navedenih prejemkov, ki jih financira tuja država ali mednarodna organizacija oziroma izobraževalna, kulturna ali znanstveno-raziskovalna ustanova, razen prejemkov, ki so prejeti kot nadomestilo za izgubljeni dohodek ali v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev;

– prejemki, izplačani za kritje šolnine in stroškov prevoza ter bivanja osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, ki jih izplača pristojni organ za zaposlovanje, ustanova, ustanovljena z namenom štipendiranja, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom;

– prejemki, ki so namenjeni plačilu izobraževanja ali usposabljanja;

– prejemki, namenjeni pokritju stroškov prehrane med delom in prevoza na delo ter stroški v skladu z 2., 3., 4. in 5. točko 107. člena in četrtem odstavkom 108. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 33/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odločba US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 71/12 – odločba US, 75/12, 94/12 in 52/13).

(3) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz 1. točke prvega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DURS), določi minister, pristojen za socialno varstvo, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance.

(4) Neprejemanje prejemkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena se ugotavlja zlasti s predlogom za izvršbo, potrdilom sodišča o njegovi vložitvi, sklepom o izvršbi, z dokazilom o neuspeli izvršbi ali s potrdilom pristojnega ministrstva, da je začel teči postopek za izterjavo iz tujine.

(5) Če v primeru iz 17. točke prvega odstavka tega člena oseba dokaže, da nego in pomoč nudi v nižji vrednosti, se kot dohodek upošteva višina sredstev v polovični višini teh sredstev.

(6) Dohodki in prejemki iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo po zmanjšanju za normirane stroške oziroma

dejanske stroške, priznane po zakonu, ki ureja dohodnino, ter za davke in obvezne prispevke za socialno varnost, odtegnjene od teh dohodkov in prejemkov.

(7) Pri ugotavljanju materialnega položaja se ne upošteva oseba, ki je neutemeljeno opustila uveljavljanje pravice do dohodkov iz prvega odstavka tega člena, razen pravic po tem zakonu, ki bi vplivali na socialno-ekonomski položaj te osebe ali drugih oseb, ki se poleg nje upoštevajo pri ugotavljanju materialnega položaja, kljub temu pa se pri uveljavljanju pravic po tem zakonu upoštevajo njeni dohodki in premoženje.◀

5. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

(1) Pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka, oprostive plačila socialnovarstvenih storitev, prispevka k plačilu družinskega pomočnika, subvencije najemnine, pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev in do pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje se dohodek upošteva na način in glede na obdobje, določeno skladno z zakonom, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

(2) Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka, znižanega plačila vrtca in državne štipendije se upošteva dohodek v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge, razen dohodkov iz 4., 8., 9., 10. in 11. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona, ki se vedno upoštevajo kot tekoči dohodki.

(3) Pri ugotavljanju dohodka se upoštevajo podatki iz odločb o odmeri dohodnine in podatki iz davčnega obračuna akontacije dohodnine ali dohodnine od dohodka iz dejavnosti, podatki, ki jih davčnemu organu posredujejo osebe, zavezane za dajanje podatkov, in podatki, potrebni za izračun akontacije dohodnine. Pri ugotavljanju upravičenosti do pravice iz javnih sredstev se primarno uporabijo podatki iz odločb o odmeri dohodnine in podatki iz davčnega obračuna akontacije dohodnine ali dohodnine od dohodka iz dejavnosti za preteklo leto.

(4) Pri ugotavljanju dohodka se upoštevajo tudi podatki iz uradnih evidenc centrov za socialno delo in drugih upravljavcev zbirk podatkov, ki vodijo uradne evidence o izplačanih dohodkih oziroma pravicah iz javnih sredstev, in druga dokazila skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Kadar v času odločanja o pravicah iz drugega odstavka tega člena podatki za preteklo leto še niso na voljo, se upoštevajo podatki iz odločb o odmeri dohodnine in podatki iz davčnega obračuna akontacije dohodnine ali dohodnine od dohodka iz dejavnosti za predpreteklo leto, preračunani na raven preteklega koledarskega leta, tako da se povečajo za rast neto povprečne plače na zaposlenega v obdobju januar–december preteklega leta v primerjavi z istim obdobjem predpreteklega leta.

(6) Če oseba v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ni imela dohodkov, ima pa jih v tekočem koledarskem letu, se pri določitvi mesečnega dohodka upoštevajo njeni tekoči dohodki. Tekoči dohodki se upoštevajo tako, da se pomnožijo s količnikom, ki se izračuna iz razmerja med neto povprečno plačo na zaposlenega v obdobju januar–december preteklega leta in zadnji neto povprečno plačo na zaposlenega v mesecu izplačila tekočega dohodka. Tekoči dohodki se ugotavljajo na podlagi podatkov iz obračunov davčnega odtegljaja ali drugih dokazil izplačevalcev dohodka. Če podatki iz obračunov davčnega odtegljaja ali drugih dokazil izplačevalcev dohodka niso na voljo, se upoštevajo podatki iz dokazil, ki jih predloži oseba.

(7) Kadar je iz ugotovljenega dejanskega stanja razvidno, da je prišlo do spremembe vrste periodičnega dohodka, ker oseba določenega periodičnega dohodka ne prejema več ali prejema drugo vrsto periodičnega dohodka, se periodični dohodek, ki ga ne prejema več, ne upošteva, upošteva pa se morebitni novi periodični dohodek na način kot velja za upoštevanje tekočih dohodkov.

(8) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pri upravičencih do denarne socialne pomoči upoštevajo le njihovi tekoči dohodki, ne glede na to, ali so v preteklem letu imeli periodične dohodke iz 8. točke 3. člena tega zakona.

(9) Tekoči dohodki so periodični dohodki iz 8. točke 3. člena tega zakona, ki jih oseba v preteklem letu ni imela, ima pa jih izplačane v mesecu pred mesecem vložitve vloge, razen če je iz ugotovljenega dejanskega stanja razvidno, da jih je začela prejemati v mesecu vložitve vloge, preračunani na letno raven, in dohodki iz 4., 8., 9., 10. in 11. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona, ki se upoštevajo v višini, kakršna velja ali bo veljala z začetkom priznanja pravice.

(10) Podrobnejši način upoštevanja dohodkov pri ugotavljanju upravičenosti do pravic iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za socialne zadeve.«.

6. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen

(1) V premoženje se ne štejejo:

1. stanovanje ali stanovanjska hiša (v nadaljevanju stanovanje), v katerem oseba dejansko prebiva in ima prijavljeno stalno prebivališče, do vrednosti primernega stanovanja;

2. osebni avtomobili oziroma enosledna vozila do vrednosti 28-kratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s predpisi, ki urejajo socialnovarstvene prejemke, za vsak avtomobil oziroma enosledno vozilo, in osebno vozilo, prilagojeno prevozu težko gibalno oviranih oseb;

3. premoženje, za katerega ima oseba kot najemjemalec sklenjen finančni najem ali poslovni najem (leasing);

4. predmeti, ki so po predpisih, ki urejajo izvršbo, izvzeti iz izvršbe, razen gotovine;

5. poslovni prostori in poslovne stavbe, drugi objekti in premoženje, ki ga vlagatelj ali druga oseba, ki se upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja, uporablja za oziroma pri pridobivanju dohodka iz dejavnosti, dokler ta dohodek iz dejavnosti mesečno dosega vsaj višino 75 % bruto minimalne plače;

6. kmetijsko, vodno in gozdno zemljišče, ki daje dohodek, ki se po tem zakonu upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja;

7. sredstva iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, vpisana na osebni račun zavarovanca pri skladu

obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja oziroma pri pokojninskem skladu ali zavarovalnici, ki izvaja prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje;

8. bančna sredstva, ki jih je oseba prejela izključno za nakup ali gradnjo stanovanja;

9. kmetijsko in gozdno zemljišče, ki ga oseba zaradi starosti nad 63 let za ženske in nad 65 let za moške, bolezni, invalidnosti ali drugih osebnih lastnosti upravičenca, na katere upravičenec ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel preprečiti, ni bila sposobna obdelati, dohodka pa s prodajo ali oddajo v najem ali zakup ni mogoče pridobiti pri čemer nezmožnost obdelovanja do starosti 63 let za ženske in 65 let za moške ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(2) Pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči se kot premoženje ne upoštevajo denarna sredstva samske osebe, če nima prihrankov, višjih od treh minimalnih dohodkov, ki pripadajo samski osebi oziroma treh minimalnih dohodkov, ki pripadajo družini, vendar največ do 2500 eurov.

(3) Pri osebah, ki so trajno nezaposljive, trajno nezmožne za delo ali so starejše od 63 let za ženske in 65 let za moške in niso zaposlene, oziroma pri družinah s takšno osebo se kot premoženje ne upoštevajo denarna sredstva samske osebe, če nima prihrankov, višjih od 2500 eurov, oziroma družina do 3500 eurov.

(4) Pri uveljavljanju pravice do oprostitev plačila socialnovarstvene storitve in prispevka k plačilu družinskega pomočnika se kot premoženje upravičenca do socialnovarstvene storitve ali invalidne osebe ne upoštevajo nepremičnine in denarna sredstva in transakcijskem ali drugem računu ter denarna sredstva osebe iz 1. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

(5) Če imajo vlagatelj in osebe, ki se upoštevajo pri ugotavljanju materialnega položaja, v lasti več stanovanj, se kot premoženje pod pogoji iz prve točke prvega odstavka tega člena ne upošteva le tisto stanovanje, kjer ima stalno prebivališče večina oseb. V primeru, da je na več stanovanjih prijavljeno enako število oseb pa tisto, kjer ima vlagatelj stalno prebivališče.«.

7. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Otroški dodatek glede na uvrstitev v dohodkovni razred znaša mesečno:

dohodkovni razred	povprečni mesečni dohodek na osebo (v %)	znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18. leta (v eurih)			znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli vendar najdlje do 18. leta (v eurih)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
1	do 18 %	114,31	125,73	137,18	114,31	125,73	137,18
2	nad 18 % do 30 %	97,73	108,04	118,28	97,73	108,04	118,28
3	nad 30 % do 36 %	74,48	83,25	91,98	74,48	83,25	91,98
4	nad 36 % do 42 %	58,75	67,03	75,47	58,75	67,03	75,47
5	nad 42 % do 53 %	48,04	56,06	64,03	48,04	56,06	64,03
6	nad 53 % do 64 %	30,44	38,10	45,71	30,44	38,10	45,71
7	nad 64 % do 82 %	22,83	30,44	38,10	28,83	36,44	49,65
8	nad 82 % do 99 %	19,88	27,50	35,11	22,88	30,50	39,89

8. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»23. člen

(1) Do državne štipendije so upravičeni državljani Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje po zakonu, ki ureja štipendiranje, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem letu pred vložitvijo vloge ne presega 64 % neto povprečne plače na osebo v istem obdobju.

(2) Državna štipendija brez dodatkov glede na uvrstitev v dohodkovni razred znaša:

Dohodkovni razred	Povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	Osnovna višina eurih za upravičenca do 18 let starosti	Osnova višina v eurih za upravičenca nad 18 let starosti
1	do 30 %	95	190
2	nad 30 % do 36 %	80	160
3	nad 36 % do 42 %	65	130
4	nad 42 % do 53 %	50	100
5	nad 53 % do 64 %	35	70

«.

9. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

»25. člen

(1) Subvencija malice pripada tistim učencem, ki se redno izobražujejo, so prijavljeni na malico in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo, ugotovljen v odločbi o otroškem dodatku, ne presega 53 % neto povprečne plače v Republiki Sloveniji. Subvencija pripada v višini cene malice.

(2) Subvencija malice pripada tistim dijakom, ki se redno izobražujejo, so prijavljeni na malico in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo, ugotovljen v odločbi o otroškem dodatku ali državni štipendiji, znaša:

– do 42 % neto povprečne plače v Republiki Sloveniji, pripada subvencija malice v višini cene malice;

– nad 42 do 53 % neto povprečne plače v Republiki Sloveniji, pripada subvencija malice v višini 70 % cene malice;

– nad 53 do 64 % neto povprečne plače v Republiki Sloveniji, pripada subvencija malice v višini 40 % cene malice.

(3) Izvajalec na osnovi podatkov o povprečnem mesečnem dohodku na osebo, ugotovljenem v odločbi o otroškem dodatku ali državni štipendiji, upošteva višino subvencije iz prvega in drugega odstavka tega člena pri plačilu malice.

(4) Če nobena od povezanih oseb učenca ali dijaka ne razpolaga z veljavno odločbo o pravici do otroškega dodatka ali državne štipendije, se uvrstitev v dohodkovni razred, ugotovljen na način, kot velja za pravico do otroškega dodatka, ugotovi na podlagi vloge za priznanje pravice do subvencije malice.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena imajo učenci in dijaki, ki so nameščeni v rejniško družino na podlagi odločbe o namestitvi otroka v rejniško družino, učenci in dijaki, ki so prosilci za azil ter učenci in dijaki, ki so nameščeni v zavode za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami oziroma v domove za učence in obiskujejo šolo izven zavoda, pravico do brezplačne malice.«.

10. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

(1) Subvencija kosila pripada učencem, ki se redno šolajo, so prijavljeni na kosilo in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo, ugotovljen v odločbi o otroškem dodatku, ne presega 18 % neto povprečne plače v Republiki Sloveniji.

(2) Izvajalec na osnovi podatkov o povprečnem mesečnem dohodku na osebo, ugotovljenem v odločbi o otroškem dodatku, upošteva višino subvencije iz prejšnjega odstavka pri plačilu kosila.

(3) Če nobena od povezanih oseb učenca ne razpolaga z veljavno odločbo o pravici do otroškega dodatka ali državne štipendije, se uvrstitev v dohodkovni razred, ugotovljen na način, kot velja za pravico do otroškega dodatka, ugotovi na podlagi vloge za priznanje pravice do subvencije kosila.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena imajo učenci, ki so nameščeni v rejniško družino na podlagi odločbe o namestitvi otroka v rejniško družino, pravico do brezplačnega kosila.

(5) Učencem pripada subvencija za kosilo v višini cene kosila.«.

11. člen

V prvem odstavku 28. člena se za besedilo »ki ne presega višine njihovega minimalnega dohodka« doda besedilo »brez dodatka za delovno aktivnost«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Za osebe, navedene v najemni pogodbi, ki niso osebe iz prvega odstavka 10. člena tega zakona, se pri izračunu minimalnega dohodka upošteva višina minimalnega dohodka, ki pripada vsaki naslednji odrasli osebi po zakonu, ki ureja socialnovarstvene prejemke.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

Na koncu dosedanjega tretjega odstavka, ki postane četrti odstavek, se za piko doda nov stavek, ki se glasi: »Najemnik tržnega stanovanja je upravičen do subvencije najemnine, če ima na naslovu tržnega stanovanja prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.«.

12. člen

Četrti odstavek 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ministrstvo obvesti o številki, datumu in obdobju veljavnosti izdane odločbe za posameznega upravičenca iz prvega odstavka tega člena Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki te podatke vodi v evidenci zavarovanih oseb. Zavarovalnica, pri kateri ima upravičenec iz prvega odstavka tega člena sklenjeno dopolnilno zdravstveno zavarovanje, ima pravico do vpogleda v podatke o številki, datumu in obdobju veljavnosti odločbe o priznanju pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev v zbirki podatkov iz 10. točke drugega odstavka 49. člena tega zakona.«.

13. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(1) Državljeni Republike Slovenije in tujci, ki imajo dovoljenje za stalno prebivanje, so upravičeni do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, če so upravičeni do denarne socialne pomoči ali izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči, pri čemer se krivdni razlogi ne upoštevajo, in imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji ter niso zavarovanci iz drugega naslova, določenega z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje.

(2) Do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje so ne glede na izpolnjevanje pogojev za pridobitev denarne socialne pomoči, upravičene tudi osebe, nameščene v rejniško družino ali v zavod na podlagi zakona, ki ureja družinska razmerja, če niso obvezno zdravstveno zavarovane iz drugega naslova, določenega z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje. Te osebe so upravičene do zdravstvenih storitev pod enakimi pogoji kot otroci, zavarovani kot družinski člani.

(3) Kadar oseba uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, center za socialno delo odloči o pravici do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje po uradni dolžnosti, razen če oseba na vlogi izrecno izjavi, da te pravice ne uveljavlja.

(4) Osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena v obvezno zdravstveno zavarovanje prijavi in iz njega odjavi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije po 21. točki prvega odstavka 15. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A in 91/13) na podlagi odločbe o priznanju pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje pa plača občina stalnega prebivališča osebe iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena so upravičene do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje najdlje za obdobje, za katero se jim lahko dodeli denarna socialna pomoč, oziroma za obdobje namestitve v rejniško družino ali zavod kot izhaja iz odločbe o namestitvi, vendar najdlje za obdobje treh let z možnostjo podaljšanja, če obstajajo razlogi za namestitve.

(6) Ministrstvo obvesti o številki, datumu in obdobju veljavnosti odločbe o priznanju pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje za posamezno osebo iz prvega in drugega odstavka tega člena Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki te podatke vodi v evidenci zavarovanih oseb. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije obvesti ministrstvo o obdobju obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki je bilo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena vzpostavljeno na podlagi te pravice.

(7) Ministrstvo obvesti občino iz četrtega odstavka tega člena o številki in datumu odločbe o priznanju pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje za posamezno osebo iz prvega in drugega odstavka tega člena, za katero je zavezana plačati ta prispevek, in o obdobju obveznega zdravstvenega zavarovanja iz prejšnjega odstavka.«.

14. člen

Za 30. členom se doda nov naslov in nov 30.a člen, ki se glasi:

»9.a Oprostitev plačila socialnovarstvenih storitev in prispevek k plačilu družinskega pomočnika

30.a člen

(1) V postopku oprostitve plačila socialnovarstvenih storitev in prispevka k plačilu družinskega pomočnika se premoženje upošteva skladno z 19. členom tega zakona, pri čemer se tako ugotovljena vrednost deli z 12 in prišteje dohodku osebe,

ki je lastnik tega premoženja in ki se upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja po tem členu.

(2) Ne glede na določbe tega zakona se pri ugotavljanju materialnega položaja zavezanca ne upošteva premoženje osebe iz 1. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona ter dohodki in premoženje oseb iz 2. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja socialnovarstvene prejemke, se v postopku iz prvega odstavka tega člena kot dohodek ne upoštevajo priložnostni in občasni dohodki oseb.

(4) Ne glede na določbe tega zakona se denarna sredstva upravičenca do socialnovarstvene storitve in osebe iz 1. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona na transakcijskem ali drugem bančnem računu nad mejo, določeno v tretjem odstavku 18. členu tega zakona, prištejejo plačilni sposobnosti upravičenca.

(5) Meja socialne varnosti osebe v institucionalnem varstvu se določi v višini 0,1 ugotovljenega dohodka upravičenca, vendar ne manj kot 0,3 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(6) V primeru, da upravičenec do socialnovarstvene storitve ali družinskega pomočnika neodplačno odsvoji svoje premoženje v enem letu pred uveljavljanjem ali med uveljavljanjem socialnovarstvene storitve, ni upravičen do oprostitve plačila. Upravičenec lahko ponovno uveljavlja pravico do oprostitve plačila po preteku obdobja, ko bi lahko z vrednostjo odsvojenega premoženja plačal oskrbo IV pri izvajalcu storitve, za katero je uveljavljal oprostitev oziroma višino delnega plačila za izgubljen dohodek.

(7) Za neodplačno odsvojitev se šteje tudi prodaja, če je kupnina nesorazmerna z vrednostjo premoženja.

(8) Ne glede na šesti odstavek tega člena lahko center za socialno delo v izrednih okoliščinah, ki se nanašajo na uveljavljanje pravice do institucionalnega varstva oziroma družinskega pomočnika, upravičenca oprosti plačila socialnovarstvene storitve oziroma prispevka k plačilu družinskega pomočnika.

(9) Za izredne okoliščine iz prejšnjega odstavka se štejejo predvsem nenadno poslabšanje zdravstvenega stanja upravičenca do institucionalnega varstva oziroma družinskega pomočnika, zaradi česar je prišlo do nujne vključitve v institucionalno varstvo oziroma do potrebe po družinskem pomočniku ali če gre za odtujitev nepremičnine majhne vrednosti, pri čemer se kot nepremičnina manjše vrednosti šteje nepremičnina, ki ne presega vrednosti osebnega avtomobila oziroma enoslednega vozila, določene v 2. točki prvega odstavka 18. člena.

(10) Če je preživitinska obveznost zavezanca po predpisih, ki urejajo zakonsko zvezo in družinska razmerja, dogovorjena s pravnim aktom, nižja od plačilne sposobnosti, ugotovljene na podlagi predpisa, ki ureja oprostitve socialnovarstvenih storitev, se upošteva plačilna sposobnost zavezanca in ne njegova obveznost iz pravnega akta.

(11) Center za socialno delo enkrat letno po uradni dolžnosti na dan 1. aprila preveri višino pravice iz prvega odstavka tega člena in na novo odloči.

(12) Center za socialno delo izvajalca socialnovarstvene storitve seznanj s podatki o osebnih imenih in naslovih zavezancev za plačilo ter o višini njihove obveznosti.«.

15. člen

Tretji odstavek 31. člena se črta.

16. člen

Za drugim odstavkom 32. člena se dodajo nov tretji, četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Učencu oziroma dijaku, ki se je na šolsko prehrano prijavil pred začetkom šolskega leta in ima veljavno odločbo o otroškem dodatku ali državni štipendiji, pripada subvencija od prvega šolskega dne dalje, sicer pa od dneva prijave na malico ali kosilo.

(4) Učencu oziroma dijaku, ki nima veljavne odločbo o otroškem dodatku ali državni štipendiji, pripada subvencija

od dneva priznanja pravice do otroškega dodatka ali državne štipendije.

(5) V primeru iz četrtega odstavka 25. člena in tretjega odstavka 26. člena pripada subvencija z dnem, ko center za socialno delo prejme vlogo za subvencijo malice za učence in dijake ali za subvencijo kosila za učence, če je bilo vlogi ugodeno.

(6) Učencu oziroma dijaku se za čas do dneva izdaje odločbe iz četrtega in petega odstavka ustrezno poračuna plačane obroke.«.

Dosedanji tretji odstavek postane sedmi odstavek.

17. člen

V 33. členu se edini odstavek oštevilči kot prvi in za njim doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek pripada pravica do znižanega plačila vrtca za obdobje enega leta.«.

18. člen

Četrty odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Lastnika najemnega stanovanja se seznanj z imenom, priimkom, EMŠO najemnika, številko, datumom in obdobjem veljavnosti izdane odločbe in višino subvencije.«.

19. člen

V 41. členu se za besedilom »centra za socialno delo« postavi pika, ostalo besedilo se črta.

20. člen

42. člen se spremeni tako, da se glasi:

»42. člen

(1) Pogoji za pridobitev pravic po tem zakonu morajo biti izpolnjeni ves čas prejemanja pravic iz javnih sredstev.

(2) Upravičenec do denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka, subvencije najemnine, pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, oprostitev plačila socialno-varstvenih storitev in prispevka k plačilu družinskega pomočnika mora centru za socialno delo sporočiti vsa dejstva, okoliščine in vse spremembe, ki vplivajo na upravičenost do pravice iz javnih sredstev, njeno višino ali obdobje prejemanja, v osmih dneh od dne, ko je taka sprememba nastala ali je zanjo izvedel.

(3) Upravičenec do otroškega dodatka, državne štipendije in znižanega plačila vrtca mora centru za socialno delo sporočiti naslednje spremembe, ki pri teh pravicah lahko vplivajo na upravičenost do pravice iz javnih sredstev, njeno višino ali obdobje prejemanja: spremembo števila oseb ali upravičencev, spremembo ali vključitev v vzgojno-izobraževalni oziroma visokošolski zavod, spremembo statusa učenca, dijaka ali študenta, spremembo stalnega prebivališča in spremembo vrste periodičnega dohodka, pri državni štipendiji pa tudi druge okoliščine, ki po zakonu, ki ureja štipendiranje, vplivajo na to pravico, v osmih dneh od dneva, ko je taka sprememba nastala ali je zanjo izvedel.

(4) Center za socialno delo v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena na novo odloči o posamezni pravici.«.

21. člen

42.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»42.b člen

(1) O dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na spremembo odločbe in za katere je center za socialno delo izvedel po uradni dolžnosti ali v roku iz drugega in tretjega odstavka 42. člena tega zakona, na novo odloči s prvim dnem naslednjega meseca po nastopu spremembe, razen v postopku oprostitev plačila socialno-varstvenih storitev in prispevka k plačilu družinskega pomočnika, ko center za socialno delo odloči z dnem nastanka spremembe, ki je nastala zaradi spremenjenih okoliščin na strani upravičenca do storitve.

(2) O dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na spremembo odločbe in ki jih je upravičenec sporočil po roku iz drugega in tretjega odstavka 42. člena tega zakona, center za socialno delo odloči s prvim dnem naslednjega meseca po prejemu obvestila o spremembi, razen če gre za takšno spremembo, zaradi katere bi bilo treba določiti krajše obdobje prejemanja, nižjo višino sredstev ali drugačno odločbo o pravici. V tem primeru center za socialno delo odloči s prvim dnem naslednjega meseca po nastopu spremembe. V tem postopku izda odločbo, s katero razveljavi odločbo, s katero je bila osebi priznana pravica iz javnih sredstev, in ugotovi prenehanje upravičenosti do posamezne pravice iz javnih sredstev ali določi drugo višino ali določi drugo obdobje prejemanja pravice iz javnih sredstev.

(3) Kadar pristojni organ za zaposlovanje iz razlogov, ki jih določa zakon, ki ureja socialno-varstvene prejemke, upravičenca preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb ali v evidenci iskalcev zaposlitve, se za spremembo okoliščin šteje dan, s katerim se brezposelna oseba preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb ali v evidenci iskalcev zaposlitve.

(4) Pravica do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev preneha z dnem dokončnosti odločbe, s katero je prenehala ta pravica.

(5) Pravica do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje preneha dan pred dnevom vstopa v obvezno zdravstveno zavarovanje iz drugega naslova, določenega z zakonom, ki ureja zdravstveno zavarovanje, v primeru odprave ali razveljavitve odločbe o priznanju pravice do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje pa z dnem dokončnosti te odločbe, če oseba ni obvezno zdravstveno zavarovana iz drugega naslova.«.

22. člen

Na koncu drugega odstavka 44. člena se za piko doda nov stavek, ki se glasi: »Vračilo neupravičeno prejete pravice v obliki posrednega prejemka zahteva izplačevalec pravice.«.

V četrtem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Neupravičeno prejeta javna sredstva je oseba dolžna vrniti v 60 dneh od izvršljivosti odločbe.«.

V petem odstavku se za besedilom »center za socialno delo« doda besedilo »po preteku roka za vračilo iz prejšnjega odstavka«.

Šesti in sedmi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(6) Ne glede na četrty in peti odstavek tega člena lahko izplačevalec pravice, v primeru otroškega dodatka, denarne socialne pomoči, varstvenega dodatka, državne štipendije, subvencije malice in kosila pa center za socialno delo in oseba skleneta dogovor o načinu in času vračila neupravičeno prejetih javnih sredstev, pri čemer se upošteva višina lastnega dohodka osebe po predpisih, ki urejajo socialno-varstvene prejemke ter njen socialni in gmotni položaj. Odlog ali obročno plačilo se lahko dogovori največ za tri leta. Oseba je dolžna izplačevalcu pravice oziroma centru za socialno delo skladno z dogovorom o vračilu javnih sredstev redno predložiti dokazila o izvrševanju obveznosti. Za čas odloženega plačila in ob obročnem plačilu se obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, in sicer v višini, ki je veljala na dan zapadlosti v plačilo. Če oseba zamudi plačilo obroka, je dolžna plačati zakonite zamudne obresti.

(7) Izplačevalec pravice lahko na predlog osebe po predhodnem mnenju centra za socialno delo odloči, da se njen dolg deloma ali v celoti odpiše, vendar največ do višine vrednosti predmetov in prejemkov, ki so po predpisih, ki urejajo izvršbo in zavarovanje, izvzeti iz izvršbe. Vlogo za odpis ali delni odpis oseba vložiti pri izplačevalcu pravice. Izplačevalec pravice lahko center za socialno delo zaprosi za mnenje o odpisu. Dolg se odpiše po kriterijih za odpis davčnega dolga davčnim zavezanecem – fizičnim osebam.«.

23. člen

V petem odstavku 50. člena se besedilo »centralne evidence upravičencev do subvencionirane šolske prehrane« na-

domesti z besedilom »centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja«, besedilo »višini subvencije malice oziroma subvencije kosila« pa nadomesti z besedilom »uvrstitvi v dohodkovni razred«.

24. člen

V drugem odstavku 51. člena se v 2. točki drugega odstavka na koncu stavka doda besedilo », podatke o višini, obdobju upravičenosti in o datumu izplačila izplačanega dohodka na podlagi pogodbe o službi v Civilni zaščiti.«.

Za 4. točko se doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. Ministrstva za infrastrukturo in prostor – podatke o upravičenosti dijakov in študentov do subvencije prevoza, obdobje koriščenja subvencije prevoza, mesec in leto veljavnosti mesečne vozovnice;«.

22., 23. in 24. točka se spremenijo tako, da se glasijo:

»22. kreditnih institucij – podatke o prometu na transakcijskih računih, podatke o višini sredstev na varčevalnih računih, podatke o višini depozitov, podatke o premoženjskih pravicah iz poddepoja finančnih instrumentov, podatke o imetnikih enot premoženja investicijskih skladov, o številu enot, vrednosti enote ter podatke o skladu;

23. družb za upravljanje – podatke iz evidence imetnikov investicijskih kuponov, o imetniku enot premoženja investicijskih skladov, o številu enot, vrednosti enote ter podatke o skladu;

24. borzno posredniških hiš – podatke o premoženjskih pravicah iz poddepoja finančnih instrumentov vlagatelja in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja po tem zakonu, podatke o imetnikih enot premoženja investicijskih skladov, o številu enot, vrednosti enote ter podatke o skladu;«.

Dosedanja 5. do 26. točka postanejo 6. do 27. točka.

Doda se nova 28. točka, ki se glasi:

»28. zavarovalnic – podatke o višinah zavarovalnih rent in podatke o dohodkih iz življenjskih zavarovanj.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

25. člen

(1) Ne glede na spremenjeni drugi odstavek 22. člena zakona v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto proizvoda, otroški dodatek glede na uvrstitev v dohodkovni razred znaša:

dohodkovni razred	povprečni mesečni dohodek na osebo (v %)	znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18 leta (v eurih)			znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli, vendar najdlje do 18. leta (v eurih)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
1	do 18 %	114,31	125,73	137,18	114,31	125,73	137,18
2	nad 18 % do 30 %	97,73	108,04	118,28	97,73	108,04	118,28
3	nad 30 % do 36 %	74,48	83,25	91,98	74,48	83,25	91,98
4	nad 36 % do 42 %	58,75	67,03	75,47	58,75	67,03	75,47
5	nad 42 % do 53 %	43,24	50,45	57,63	43,24	50,45	57,63
6	nad 53 % do 64 %	27,40	34,29	41,14	39,10	45,99	64,05

(2) Ne glede na 23. člen zakona so v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka bruto proizvoda, do državne štipendije upravičeni državljani Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in po zakonu, ki ureja štipendiranje, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem letu pred vložitvijo vloge ne presega 53 % neto povprečne plače na osebo v istem obdobju.

(3) Gospodarsko rast v skladu prvim in drugim odstavkom tega člena ugotovi Statistični urad Republike Slovenije. Sklep o ugotovitvi, da je gospodarska rast preseгла 2 odstotka bruto domačega proizvoda, Vlada Republike Slovenije objavi v Uradnem listu Republike Slovenije do 30. septembra leta, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda.

26. člen

Postopki uveljavljanja pravic iz javnih sredstev, začeti v mesecu pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po tem zakonu.

27. člen

Določba četrtega odstavka spremenjenega 30. člena zakona se v delu, v katerem je določeno, da osebe iz prvega in drugega odstavka 30. člena zakona v obvezno zdravstveno zavarovanje prijavi in odjavi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, začne uporabljati 1. aprila 2014. Do takrat te osebe v obvezno zdravstveno zavarovanje prijavi in odjavi center za socialno delo.

28. člen

(1) V primeru prvega odločanja po tem zakonu se po uradni dolžnosti preverijo tudi druge pravice, do katerih so upravičenec ali osebe, ki se upoštevajo pri ugotavljanju njegovega materialnega položaja, upravičeni na podlagi drugih odločb. Če center za socialno delo ugotovi, da bi bilo treba katero od teh odločb odpraviti ali o njej na novo odločiti, po uradni dolžnosti na novo odloči o vseh pravicah z dnem priznanja tiste pravice iz javnih sredstev, katere uveljavitev je vzrok za postopek odločanja tudi o drugih pravicah.

(2) Centri za socialno delo po uradni dolžnosti do 28. februarja 2015 na novo odločijo o oprostitvah plačil socialno-varstvenih storitev in prispevkih k plačilu pravic družinskega pomočnika.

(3) Upravičenec, ki ima odločbo o priznanju pravice do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, lahko ne glede na obdobje veljavnosti te odločbe pred potekom obdobja, za katerega mu je bila pravica priznana, v roku od 1. septembra do 31. oktobra 2014 uveljavlja odmero teh pravic po tem zakonu.

(4) Za potrebe odločanja po prejšnjem odstavku se kot dan vložitve vloge šteje 31. avgust 2014.

29. člen

V Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 63/13 – ZIUPTDSV in 91/13) se v 24. členu:

– tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Republika Slovenija zagotavlja iz proračunskih sredstev razliko do polne vrednosti zdravstvenih storitev iz 2. do 6. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona za zavarovance iz prvega odstavka 15. člena tega zakona in po njih zavarovane družinske člane, če jim je priznana pravica do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, pod pogojem, da navedenih pravic nimajo zagotovljenih v celoti iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ali drugega naslova. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, obvesti o številki, datumu in obdobju veljavnosti odločbe o priznanju pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev za posameznega upravičenca Zavod, ki te podatke vodi v evidenci zavarovanih oseb.«.

– prvi stavek osmega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»Zavod na podlagi obvestila iz drugega in tretjega odstavka tega člena zagotovi podatek o upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev v sistemu dostopa do podatkov evidence zavarovanih oseb s kartico zdravstvenega zavarovanja.«.

30. člen

(1) Ne glede na tretji odstavek 118. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13) se materialni položaj oseb pri ponovni odmeri višine državne štipendije ugotavlja v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

(2) Ne glede na prvi odstavek 119. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13) se vloge za uveljavljanje državne štipendije, vložene od 1. 12. 2013 dalje obravnavajo po Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13).

(3) Odločbe, na podlagi katerih štipendijsko razmerje od 1. 1. 2012 miruje zaradi mladoletnosti štipendistov na podlagi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (62/10 – ZUPJS, 40/11 – ZUPJS-A), z dnem začetka veljavnosti tega zakona prenehajo veljati, preneha pa tudi štipendijsko razmerje.

31. člen

V Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) se 1. januarja 2014 v 3. členu v 6. točki besedilo »in upravičenec do Zoisove štipendije, če prejema tudi dodatek glede na dohodek v družini«, preneha uporabljati.

32. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednje določbe, ki pa se uporabljajo do 31. decembra 2013:

– peti odstavek 123. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13),

– četrti, peti in sedmi odstavek 24. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF in 21/13 – ZUTD-A),

– 144. in tretji odstavek 152. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odločba US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13, 56/13 – ZŠtip -1, 63/13 – Zosn-I in 63/13 – ZJAKRS-A).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tretji odstavek 13. člena in tretja alineja četrtega odstavka 14. člena Uredbe o merilih za določanje oprostitev pri plačilih socialno-varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 110/04, 124/04, 114/06 – ZUTPG in 62/10 – ZUPJS), ki pa se uporablja do 31. avgusta 2014.

33. člen

Ne glede na spremenjeno 2. točko prvega odstavka 18. člena zakona se do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, kot premoženje ne upošteva osebni avtomobil ali enosledno vozilo v vrednosti do višine 8.060,00 eurov.

34. člen

(1) Ne glede na 15. člen zakona, se pri upravičencih do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka, državne štipendije in znižanega plačila vrtca upoštevajo le njihovi tekoči dohodki, ne glede na to, ali so v preteklem letu imeli periodične dohodke iz naslova plače, nadomestila plače, pokojnine, nadomestila ali drugih dohodkov iz naslova obveznega socialnega zavarovanja, starševskega dodatka, preživitve, delnega plačila za izgubljeni dohodek ali nadomestila za invalidnost.

(2) Tekoči dohodki so periodični dohodki iz prejšnjega odstavka, ki jih oseba v preteklem letu ni imela, ima pa jih izplačane v mesecu pred mesecem vložitve vloge, razen če je iz ugotovljenega dejanskega stanja razvidno, da jih je v mesecu vložitve vloge začela prejemati, preračunani na letno raven, in prejemi iz 15. člena zakona, ki se upoštevajo v višini, kakršna velja oziroma bo veljala z začetkom priznanja pravice.

35. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2014, razen nove 8. in 9. točke 3. člena, spremembe 11. člena, 12. člena, 15. člena, četrtega odstavka 18. člena, 25. člena, 26. člena in spremembe 29. člena, naslova 9.a člena in 30.a člena zakona, spremembe 31. člena in spremembe 32. člena ter 42. člena, 42.b člena, spremembe 44. člena in spremembe petega odstavka 50. člena, ki se začnejo uporabljati 1. septembra 2014.

(2) Do začetka uporabe določb iz prejšnjega odstavka se glede vprašanj, ki jih te določbe urejajo, še naprej uporabljajo določbe Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13).

Št. 541-01/13-8/31

Ljubljana, dne 21. novembra 2013

EPA 1499-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3549. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (ZSVarPre-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah
in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih
prejemkih (ZSVarPre-C)**

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (ZSVarPre-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2013.

Št. 003-02-10/2013-9

Ljubljana, dne 29. novembra 2013

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH
(ZSVarPre-C)****1. člen**

V Zakonu o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 14/13) se v 1. členu za besedilo »postopek ugotavljanja neupravičeno prejete denarne socialne pomoči« vejica nadomesti z »in« in črta besedilo »in način vračila neupravičeno prejete denarne socialne pomoči«.

2. člen

Za 1. členom se doda nov 1.a člen, ki se glasi:

»1.a člen

(pojmi, uporabljeni v tem zakonu)

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. lastni dohodek – dohodek, ki se upošteva po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, in na način, določen v tem zakonu

2. družinski član ali članica (v nadaljnjem besedilu: družinski član) – oseba, ki se upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja vlagatelja vloge za denarno socialno pomoč in varstveni dodatek po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.«.

3. člen

V prvem odstavku 3. člena se pred besedo »tujci« črta beseda »ter« in na koncu besedila pred piko doda besedilo »ter osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita in njihovi družinski člani, ki so na podlagi pravice do združitve družine pridobili dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji in imajo prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče v Republiki Sloveniji«.

4. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen

(upoštevanje zakonov)

Pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka ter pri določanju njune višine se upoštevajo osnove in merila, določene s tem zakonom in z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.«.

5. člen

Na koncu drugega odstavka 6. člena se pred piko doda besedilo »in z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev«.

Na koncu tretjega odstavka se pred piko doda besedilo »in po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev«.

6. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»7. člen

(upravičenci do varstvenega dodatka)

(1) Do varstvenega dodatka so upravičene osebe, ki so:

- trajno nezaposljive
- trajno nezmožne za delo ali
- nezaposlene starejše od 63 let za ženske oziroma od 65 let za moške.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka so upravičene do varstvenega dodatka, če so upravičene do denarne socialne pomoči oziroma bi do nje lahko bile upravičene ali katerih lastni dohodek oziroma lastni dohodek družine, ugotovljen na način, kot velja za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči po tem zakonu, presega višino njihovega minimalnega dohodka oziroma seštevka minimalnih dohodkov posameznih družinskih članov družine, ugotovljenega na način, kot velja za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči po tem zakonu, ne presega pa višine njihovega minimalnega dohodka oziroma seštevka minimalnih dohodkov posameznih družinskih članov družine za varstveni dodatek, ter izpolnjujejo druge pogoje po tem zakonu in po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek do varstvenega dodatka niso upravičene osebe, ki so v celodnevem institucionalnem varstvu v socialnovarstvenem zavodu.«.

7. člen

V oddelku »1. Način ugotavljanja materialnega položaja« se črta naslov pododdelka »1.1 Osebe, ki se upoštevajo pri ugotavljanju materialnega položaja« ter 9. in 10. člen.

8. člen

Naslov pododdelka »1.2 Družinski člani, ki se ne upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči« in 11. člen se spremenita tako, da se glasita:

»1.2 Uporaba zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev**11. člen**

(ugotavljanje dohodka in premoženja)

(1) Pri uveljavljanju pravice do denarne socialne pomoči se pri ugotavljanju materialnega položaja upoštevajo osebe, določene z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, njihov dohodek in premoženje, razen načina in obdobja upoštevanja dohodka in premoženja, glede katerih se uporablja ta zakon.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se glede načina in obdobja upoštevanja dohodka iz dejavnosti ter dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, uporablja zakon, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.«.

9. člen

12. člen se črta.

10. člen

15. in 16. člen se črtata.

11. člen

Prvi odstavek 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebam, ki so poročene, živijo v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali postanejo starši in skrbijo za otroka in so jih zaradi šolanja dolžni preživljati starši, se ob izpolnjevanju drugih pogojev po tem zakonu in po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, v lastni dohodek šteje preživnina, ki jo prejema na podlagi izvršljivega pravnega naslova.«.

12. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen

(upoštevanje dohodkov osebam z družinskimi člani, ki ne izpolnjujejo splošnega pogoja)

Osebam, katerih družinski član ne izpolnjuje splošnega pogoja iz 3. člena tega zakona, se ob izpolnjevanju drugih pogojev po tem zakonu v lastni dohodek šteje povprečni mesečni dohodek tega družinskega člana, prejet v obdobju iz 20. člena tega zakona, zmanjšan za višino minimalnega dohodka, ki po tem zakonu pripada vsaki naslednji odrasli osebi.«

13. člen

Tretji in četrti odstavek 20. člena se črtata.

14. člen

Drugi odstavek 21. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če je upravičenec v obdobju iz prejšnjega člena periodični dohodek šele začel prejemati ali če je iz ugotovljenega dejanskega stanja razvidno, da je periodični dohodek začel prejemati šele v mesecu vložitve vloge, se kot višina njegovega lastnega dohodka upošteva višina zadnjega prejetega mesečnega dohodka.«

15. člen

Prvi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Priložnostni dohodki prejeti v obdobju iz 20. člena tega zakona se upoštevajo samo v višini razlike med povprečno mesečno višino priložnostnega dohodka in 0,5 osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona.«

16. člen

Naslov pododdelka »1.5 Premožanje in prihranki« ter 24. in 25. člen se črtajo.

17. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

(merila za določitev višine minimalnega dohodka)

(1) Višina minimalnega dohodka za vlagatelja in posameznega družinskega člana vlagatelja se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona določi po naslednjih merilih:

1. prva odrasla oseba: 1,

2. prva odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu od 60 do 128 ur na mesec: 1,28 (vsota osnovnega ponderja 1 in dodatka za delovno aktivnost 0,28),

3. prva odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu več kot 128 ur na mesec: 1,56 (vsota osnovnega ponderja 1 in dodatka za delovno aktivnost 0,56),

4. samska oseba med dopolnjenim 18. in dopolnjenim 26. letom starosti, prijavljena pri pristojnem organu za zaposlovanje v evidenci brezposelnih oseb oziroma v evidenci iskalcev zaposlitve, ki ima prijavljeno stalno prebivališče na istem naslovu kot starši ali dejansko prebiva z njimi ter imajo starši dovolj lastnih sredstev za preživljanje: 0,7,

5. samska oseba, ki je trajno nezaposljiva ali trajno nezmožna za delo ali nezaposlena in starejša od 63 let za ženske in 65 let za moške, ki ima prijavljeno stalno ali začasno prebivališče na istem naslovu kot osebe, ki niso družinski člani po tem zakonu in imajo dovolj lastnih sredstev za preživljanje, oziroma dejansko prebiva z njimi: 0,7,

6. vsaka naslednja odrasla oseba: 0,5,

7. vsaka naslednja odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu več kot 128 ur na mesec: 0,78 (vsota osnovnega ponderja 0,5 in polovičnega ponderja dodatka za delovno aktivnost prve odrasle osebe, ki je delovno aktivna v enakem obsegu ur na mesec, 0,28),

8. vsaka naslednja odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu od 60 do 128 ur na mesec: 0,64 (vsota osnovnega ponderja 0,5 in polovičnega ponderja dodatka za delovno aktivnost prve odrasle osebe, ki je delovno aktivna v enakem obsegu ur na mesec, 0,14),

9. prvi otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, ki je najstarejši: 0,7,

10. vsak naslednji otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja: 0,6.

(2) V primeru dodelitve otroka v skupno varstvo in vzgojo se višina minimalnega dohodka za otroka v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka določi v polovični višini merila iz prejšnjega odstavka.

(3) Kot prva odrasla oseba se šteje:

1. samska oseba,

2. mladoletna oseba brez staršev, ker so ti umrli ali ker v življenjski skupnosti zaradi nasilja v družini, zaradi katerega so začeti ali tečejo postopki s skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje nasilja v družini, ni več dejansko povezana z njimi,

3. polnoletna oseba, dokler so jo starši v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, dolžni preživljati in ki v življenjski skupnosti zaradi nasilja v družini, zaradi katerega so sproženi ali tečejo postopki v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje nasilja v družini, ni več dejansko povezana z njimi.

(4) Kot prva odrasla oseba v družini se:

1. v primeru zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti, od katerih nobena nima statusa aktivne osebe, šteje tista oseba, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, razen če je na njeni strani podan krivdni razlog iz tega zakona,

2. v primeru zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti, ki imata obe status aktivne osebe, šteje tista oseba, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči oziroma tista oseba, ki ima status delovno aktivne osebe, razen če je na njeni strani podan krivdni razlog iz tega zakona,

3. v primeru zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti, od katerih ima ena status aktivne osebe, šteje tista oseba, ki ima status aktivne osebe, razen če je na njeni strani podan krivdni razlog iz tega zakona,

4. v primeru enostarševske družine, šteje tista oseba, ki je roditelj.

(5) Za naslednjo odraslo osebo v družini se šteje polnoletna oseba, ki se po tem zakonu šteje v družino in ki ni otrok iz 9. ali 10. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Kot aktivna oseba se šteje oseba, ki je zaposlena ali nezaposlena in je zmožna za delo.

(7) Dodatek za delovno aktivnost je dodatek k minimalnemu dohodku delovno aktivne samske osebe ali odraslega družinskega člana, namenjen spodbujanju k delu ali ohranjanju motivacije za delo.

(8) Kot delovno aktivne osebe se štejejo zaposlene osebe, osebe, ki opravljajo dejavnost, osebe, ki so vključene v ukrepe aktivne politike zaposlovanja in programe psihosocialne rehabilitacije, katerih cilj je zaposlitev, družinski pomočnik po zakonu, ki ureja socialno varstvo, osebe, ki so upravičene do delnega plačila za izgubljeni dohodek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, osebe, ki imajo sklenjeno pogodbo o opravljanju volonterskega pripravništva, osebe, ki imajo sklenjen pisni dogovor o prostovoljskem delu po zakonu, ki ureja prostovoljstvo, ter osebe, ki so vključene v zaposlitveno rehabilitacijo.

(9) Za osebe iz prejšnjega odstavka, ki so vključene v programe psihosocialne rehabilitacije, ter za osebe, ki imajo sklenjen pisni dogovor o prostovoljnem delu, se šteje, da so delovno aktivne v obsegu od 60 do 128 ur na mesec.

(10) Za osebe, ki opravljajo dejavnost, se štejejo osebe, ki opravljajo katerokoli samostojno dejavnost, kot so samostojni podjetniki posamezniki ali samostojne podjetnice posameznice po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, osebe, ki opravljajo kmetijsko in gozdarsko dejavnost, osebe, ki z osebnim delom samostojno opravljajo umetniško ali kakšno drugo kulturno dejavnost, osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost s področja zdravstva, socialne varnosti, znanosti ali zasebno veterinarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo odvetniško ali notarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo duhovniško oziroma drugo versko službo.

(11) Za osebe, ki opravljajo dejavnost, se šteje, da so delovno aktivne v obsegu več kot 128 ur na mesec, razen če se iz drugih okoliščin ugotovi drugače.

(12) Šteje se, da imajo osebe iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena, ki niso družinski člani, dovolj lastnih sredstev za preživetje, če njihov dohodek presega minimalni dohodek, ki bi jim pripadal, če ne bi imele drugih dohodkov.

(13) V primeru otroka, ki živi v enostarševski družini po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, se višina minimalnega dohodka za družino za vsakega takega otroka poveča za 20 odstotkov osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona.

18. člen

V prvem odstavku 27. člena se besedilo »ki ima prihranke oziroma premoženje, ki se upoštevajo po tem zakonu« nadomesti z besedilom »ki ima premoženje, ki se upošteva po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev«.

V napovednem stavku drugega odstavka se beseda »stanovanje« nadomesti z besedilom »stanovanje ali stanovanjsko hišo (v nadaljnjem besedilu: stanovanje)« in besedilo »po drugem odstavku 24. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »v zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev«, 1. in 2. točka pa se spremenita tako, da se glasita:

»1. in v zadnjih 24 mesecih denarne socialne pomoči ni prejela ali jo je prejela največ osemnajstkrat ali

2. je v zadnjih 24 mesecih denarno socialno pomoč prejela več kot osemnajstkrat in soglaša z vpisom prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine, katere lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) je, v zemljiško knjigo v korist Republike Slovenije ter izpolnjuje ostale pogoje za upravičenost do denarne socialne pomoči po tem zakonu.«

Za tretjim odstavkom se dodata nov četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko center za socialno delo odloči, da se denarna socialna pomoč dodeli samski osebi ali družini, ki ima v lasti nepremičnino oziroma nepremičnine, katere vrednost oziroma katerih skupna vrednost presega višino iz prvega odstavka tega člena, ne presega pa višine 50.000 eurov, in za katero je mogoče sklepati, da si s to nepremičnino oziroma s temi nepremičninami preživetja začasno ne more zagotoviti zaradi okoliščin, na katere ne more vplivati.

(5) Kot okoliščine iz prejšnjega odstavka, na katere oseba ne more vplivati, se štejejo zlasti:

– nasilje v družini, zaradi katerega so začeti ali tečejo postopki v skladu s predpisi, ki urejajo nasilje v družini,

– začet postopek odtujitve ali razdružitve nepremičnine z namenom pridobitve sredstev za preživetje, ki ne traja več kot 24 mesecev,

– če je oseba upravičena do oprostite plačil socialnovarstvenih storitev ali do prispevka k plačilu sredstev, namenjenih za plačilo oziroma doplačilo pravic družinskega pomočnika po zakonu, ki ureja socialno varstvo, in je začet postopek zaznambe prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v zemljiški knjigi.«

19. člen

V drugem odstavku 28. člena se:

1. v 1. točki:

– prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– pisnega sporazuma o prenehanju pogodbe o zaposlitvi«;

– tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delavca, razen v primeru, ko zakon, ki ureja delovna razmerja, določa, da ima delavec kljub redni odpovedi enake pravice, kot če pogodbo o zaposlitvi odpove delodajalec iz poslovnih razlogov«;

– četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– delodajalčeve redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, podane delavcu iz krivdnega razloga in delodajalčeve izredne odpovedi iz razlogov na strani delavca«;

– peta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali razloga nesposobnosti v primerih, ko je delodajalec delavcu ponudil sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delo in za nedoločen čas, delavec pa je to ponudbo odklonil«;

– šesta alineja črta;

– dosedanja sedma alineja, ki postane šesta alineja, spremeni tako, da se glasi:

»– če sodišče s pravnomočno sodbo ugotovi, da je odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcu nezakonita, pa delavec ni želel nadaljevati delovnega razmerja«;

– dosedanja osma alineja, ki postane sedma alineja, spremeni tako, da se glasi:

»– delodajalčeve redne odpovedi v nasprotju z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki določajo posebno varstvo delavca pred odpovedjo, delavec pa za zavarovanje svojih pravic ni zahteval arbitražne odločitve ali sodnega varstva«;

– dosedanja deveta alineja, ki postane osma alineja, spremeni tako, da se glasi:

»– če delavcu pred upokojitvijo, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja delovna razmerja, ni zagotovljena pravica do denarne nadomestila iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti do izpolnitve pogojev za starostno pokojnino, pa je dal pisno soglasje k odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga«;

2. v 3. točki:

– šesta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– odkloni podpis zaposlitvenega načrta«;

3. v 4. točki:

– druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– če se oseba v obdobju 6 mesecev po prijavi niti enkrat ne javi pri zavodu«;

4. 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. neprijavljenost pri pristojnem organu za zaposlovanje, kadar bi se oseba po predpisih, ki urejajo trg dela, lahko štela za brezposelno osebo«;

5. 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. neprijavljenost pri pristojnem organu za zaposlovanje, kadar bi se oseba s statusom študenta, starejša od 26 let, po predpisih, ki urejajo trg dela, lahko vpisala v evidenco iskalcev zaposlitve«.

V tretjem odstavku se za besedo »dohodki« dodata besedi »in premoženje«.

20. člen

Prvi odstavek 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Center za socialno delo lahko odloči, da se denarna socialna pomoč ne dodeli ali se dodeli v nižjem znesku samski osebi ali družini, za katero je mogoče sklepati, da ji je dohodek v višini minimalnega dohodka v celoti ali delno zagotovljen, ker:

1. ima premoženje, ki se upošteva po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ki ne dosega vrednosti premoženja iz 27. člena tega zakona,

2. je najmanj 30 dni v bolnišnici ali drugi ustanovi, v kateri ji je zagotovljena celodnevna oskrba, in sama ni zavezana k

plačilu ali je zavezana k delnemu plačilu stroškov, razen, če je v celodnevem institucionalnem varstvu,

3. živi z osebami oziroma ji pri preživljanju pomagajo osebe, ki niso družinski člani po tem zakonu, ali je njeno preživetje zagotovljeno na drug način.«.

V drugem odstavku se v 1. točki črtata besedi »prihrankov oziroma«.

21. člen

Četrti odstavek 32. člena se črta.

Dosedanji peti odstavek postane četrti.

22. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»33. člen

(namen in dodelitev)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja se lahko samski osebi oziroma družini kot posebna oblika denarne socialne pomoči dodeli izredna denarna socialna pomoč, če se ugotovi, da se je samska oseba ali družina iz razlogov, na katere ni mogla ali ne more vplivati, znašla v položaju materialne ogroženosti oziroma, če izkazuje izredne stroške, ki so vezani na preživljanje, ki jih z lastnim dohodkom ali lastnim dohodkom družine ne more pokriti.

(2) Izredna denarna socialna pomoč se glede na potrebe samske osebe ali družine dodeli v enkratnem znesku ali za obdobje iz drugega in tretjega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Višina izredne denarne socialne pomoči mesečno ne sme presegati višine enega minimalnega dohodka samske osebe ali družine, v enem koledarskem letu pa ne sme presegati višine petih njenih minimalnih dohodkov, od katerih se lahko višina treh njenih minimalnih dohodkov dodeli le za izredne stroške, nastale zaradi naravne nesreče ali višje sile.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru osebe, ki je imela v prejšnji odločbi o upravičenosti do izredne denarne socialne pomoči status otroka, ob novi vlogi za izredno denarno socialno pomoč pa se šteje kot samska oseba ali kot družinski član nove družine, znesek izredne denarne socialne pomoči, prejete na podlagi prejšnje odločbe, ne šteje v višino petih minimalnih dohodkov v enem koledarskem letu.«.

23. člen

Na koncu četrtega odstavka 34. člena se pred piko doda vejica in besedilo »razen v primeru vložitve nove vloge za izredno denarno socialno pomoč zaradi naravne nesreče ali višje sile«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na prejšnji odstavek je do izredne denarne socialne pomoči lahko upravičena oseba, ki je imela v prejšnji odločbi o upravičenosti do izredne denarne socialne pomoči status otroka, ob novi vlogi za izredno denarno socialno pomoč pa se šteje kot samska oseba ali kot družinski član nove družine.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti.

24. člen

Za 34. členom se dodata novi 34.a in 34.b člen, ki se glasita:

»34.a člen

(posebna oblika izredne denarne socialne pomoči pri smrti družinskega člana)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja se družinskemu članu umrlega kot posebna oblika izredne denarne socialne pomoči dodeli enkratna izredna denarna socialna pomoč v višini osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona.

(2) Do pravice iz prejšnjega odstavka je upravičen družinski član umrlega, če je bil na dan smrti umrlega upravičen do socialno varstvenih pravic po tem zakonu ali katerega lastni dohodek oziroma katerega skupni lastni dohodek družine, pri izračunu katerega se ne upoštevajo denarna socialna pomoč in varstveni dodatek po tem zakonu, otroški dodatek po zakonu, ki ureja družinske prejemke in državna štipendija po zakonu, ki ureja štipendiranje, ni presegal višine njegovega minimalnega dohodka oziroma seštevka minimalnih dohodkov, določenega na način iz 50. člena tega zakona, pri čemer se dodatki za delovno aktivnost iz 26. člena tega zakona in krivdni razlogi iz 28. člena tega zakona ne upoštevajo.

(3) Pri izračunu višine minimalnega dohodka oziroma seštevka minimalnih dohodkov, določenega na način iz 50. člena tega zakona, se šteje, da samo družinski član umrlega, ki uveljavlja pravico iz tega člena, izpolnjuje pogoj iz drugega odstavka 50. člena tega zakona.

(4) Kot družinski člani umrlega iz tega člena se štejejo naslednje osebe:

1. zakonec oziroma oseba, s katero je umrli živel v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, s katero je umrli živel v registrirani istospolni partnerski skupnosti,

2. otroci in pastorki,

3. starši oziroma oseba, s katero eden izmed staršev živi v zakonski zvezi ali v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

(5) Vloga za enkratno izredno denarno socialno pomoč iz prvega odstavka tega člena se vložijo pri pristojnem centru za socialno delo v roku enega leta od datuma smrti umrlega. Vlogi je treba priložiti dokazilo o smrti, če podatek ni vpisan v matični register o smrti.

(6) Enkratna izredna denarna socialna pomoč iz prvega odstavka tega člena se dodeli in izplača vlagatelju kot pomoč za vse družinske člane umrlega.

34.b člen

(posebna oblika izredne denarne socialne pomoči kot pomoč pri kritju stroškov pogreba)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja se družinskemu članu umrlega, ki je poskrbel za pogreb v Republiki Sloveniji, kot posebna oblika izredne denarne socialne pomoči dodeli izredna denarna socialna pomoč kot pomoč pri kritju stroškov pogreba v višini dvakratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona, vendar ne več kot znašajo stroški pogreba.

(2) Do pravice iz prejšnjega odstavka je upravičen družinski član umrlega, če je bil na dan smrti umrlega upravičen do socialno varstvenih pravic po tem zakonu ali katerega lastni dohodek oziroma skupni lastni dohodek družine, pri izračunu katerega se ne upoštevajo denarna socialna pomoč in varstveni dodatek po tem zakonu, otroški dodatek po zakonu, ki ureja družinske prejemke in državna štipendija po zakonu, ki ureja štipendiranje, ni presegal višine 606 eurov za samsko osebo oziroma 909 eurov za družino.

(3) Kot družinski člani umrlega iz tega člena se štejejo naslednje osebe:

1. zakonec oziroma oseba, s katero je umrli živel v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, s katero je umrli živel v registrirani istospolni partnerski skupnosti;

2. otroci in pastorki,

3. starši oziroma oseba, s katero eden izmed staršev živi v zakonski zvezi ali v življenjski skupnosti, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

(4) Družinski član umrlega, ki je poskrbel za pogreb, vlogo za izredno denarno socialno pomoč iz prvega odstavka tega člena vložiti pri pristojnem centru za socialno delo v roku enega leta od datuma smrti umrlega, če zneska te pomoči pri računu za opravljene pogrebne storitve ni odštelo že pogrebno podjetje na podlagi podatka o upravičenosti družinskega člana do socialno varstvenih pravic po tem zakonu. Vlogi je treba priložiti originalni račun za opravljeni pogreb ali predračun stroškov pogreba in dokazilo o smrti, če podatek ni vpisan v matični register o smrti.

(5) Če je pogrebno podjetje pri računu za opravljene pogrebne storitve odštelo znesek izredne denarne socialne pomoči iz prvega odstavka tega člena, pogrebnemu podjetju ta znesek povrne izplačevalec pravice iz prvega odstavka tega člena.

(6) Izredna denarna socialna pomoč iz prvega odstavka tega člena se izplača v denarju družinskemu članu, ki je poskrbel za pogreb, oziroma z nakazilom pogrebnemu podjetju.

(7) Zneska iz drugega odstavka tega člena minister, pristojen za socialno varstvo, na novo določi s sklepom po letu, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, na podlagi zadnjih znanih končnih podatkov Statističnega urada Republike Slovenije o pragu tveganja revščine.

25. člen

Peti in šesti odstavek 36. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(5) Upravičencu, ki se v skladu s 54. členom tega zakona šteje kot trajno nezaposljiv ali trajno nezmožen za delo ali ki je nezaposlen in starejši od 63 let za ženske in od 65 let za moške ter je brez premoženja, ki se upošteva po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ali je v institucionalnem varstvu in tudi njegovi družinski člani izpolnjujejo pogoje iz tega odstavka, se dodeli trajna denarna socialna pomoč.

(6) Center za socialno delo enkrat letno po uradni dolžnosti preveri, ali osebe iz prejšnjega odstavka na dan 1. aprila še izpolnjujejo pogoje za upravičenost do socialno varstvenih pravic po tem zakonu in ali so nastopile spremembe, ki vplivajo na višino oziroma obdobje upravičenosti do teh pravic in izda novo odločbo. Za potrebe odločanja se kot dan vložitev vloge šteje 31. marec«.

26. člen

37. člen se črta.

27. člen

V 39. členu se črta besedilo »in se izplačuje vlagatelju ali njegovemu družinskemu članu, ki se upošteva pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči, če izplačilo na transakcijski račun vlagatelja ni mogoče«.

28. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»43. člen

(odločanje po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev)

Pri uveljavljanju pravice do denarne socialne pomoči se v zvezi z dolžnostjo in rokom sporočanja sprememb, načinom upoštevanja sprememb, postopkom ugotavljanja upravičenosti do denarne socialne pomoči in vračilom neupravičeno prejete denarne socialne pomoči, upoštevajo določbe zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, če ni s tem zakonom določeno drugače.«.

29. člen

44. in 45. člen se črtata.

30. člen

V prvem odstavku 46. člena se besedilo »iz prvega odstavka prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »treh let po dokončnosti odločbe o upravičenosti do denarne socialne pomoči in ves čas prejemanja trajne denarne socialne pomoči«.

V tretjem odstavku se za besedilom »Pristojni organ odpravi« dodata besedi »ali razveljavi«.

31. člen

48. člen se črta.

32. člen

52. člen se spremeni tako, da se glasi:

»52. člen

(smiselna uporaba določb, ki veljajo za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči)

Pri presoji upravičenosti do varstvenega dodatka se v zvezi z ugotavljanjem družine oziroma družinskih članov, lastnega dohodka, upoštevanjem premoženja, dodeljevanjem, zmanjševanjem, izplačevanjem in povečanjem varstvenega dodatka za dodatek za pomoč in postrežbo, uskladitvijo višine dodeljenega varstvenega dodatka, zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine, katere lastnik je upravičenec do varstvenega dodatka, v korist Republike Slovenije, pristojnostjo organa, ugotavljanjem razlogov za nedodelitev oziroma neupravičenost, smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči po tem zakonu.«.

33. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen

(oseba, trajno nezmožna za delo in trajno nezaposljiva oseba)

(1) V postopku ugotavljanja upravičenosti do varstvenega dodatka se kot oseba, ki je trajno nezmožna za delo, šteje oseba, ki:

- ima status invalida I. kategorije
- je invalidsko upokojena
- ima status invalida po zakonu, ki ureja varstvo duševno in telesno prizadetih oseb ali
- ima mnenje invalidskih komisij Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: invalidska komisija) o trajni nezmožnosti za delo.

(2) Invalidska komisija iz četrte alineje prejšnjega odstavka na zahtevo osebe, ki uveljavlja pravico do varstvenega dodatka po tem zakonu, izdela mnenje o tem, ali je oseba trajno nezmožna za delo.

(3) Pri pripravi mnenja v zvezi s postopkom in ugotavljanjem trajne nezmožnosti za delo invalidska komisija smiselno uporablja določbe, ki veljajo za ugotavljanje trajne nezmožnosti za delo po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(4) Stroški za izdelavo mnenja invalidske komisije gredo v breme osebe, ki uveljavlja pravico do varstvenega dodatka.

(5) V postopku ugotavljanja upravičenosti do varstvenega dodatka se kot trajno nezaposljiva oseba šteje oseba, ki razpolaga z odločbo o nezaposljivosti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje po predpisih o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov oziroma drugega ustreznega organa po predpisih, ki urejajo status invalidov.«.

34. člen

V 62. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Za potrebe odšteti zneska izredne denarne socialne pomoči iz 34.b člena tega zakona pri računu za opravljene pogrebne storitve lahko pogrebno podjetje iz centralne zbirke

podatkov iz 60. člena tega zakona pridobi podatke o upravičenosti do socialno varstvenih pravic po tem zakonu. Pogrebno podjetje v zahtevi za posredovanje podatkov navede osebno ime in EMŠO osebe, ki je poskrbela za pogreb, in podatek o EMŠO osebe, ki je umrla. Pogrebno podjetje lahko podatke iz prejšnjega stavka pridobi od osebe, ki je poskrbela za pogreb, samo za namen iz tega odstavka in ga po pridobitvi podatka o upravičenosti do socialno varstvenih pravic po tem zakonu ne sme nadalje obdelovati.«

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

35. člen

(način dokončanja postopkov za pridobitev denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka)

(1) Postopki ugotavljanja upravičenosti do denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka na podlagi vloženi vlog na prvi stopnji decembra 2013, se dokončajo po tem zakonu.

(2) Upravičenec, ki ima odločbo o priznanju pravice do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, lahko ne glede na obdobje veljavnosti te odločbe pred potekom obdobja, za katerega mu je bila pravica priznana, v roku od 1. septembra do 31. oktobra 2014 uveljavlja odmero teh pravic po tem zakonu.

(3) Za potrebe odločanja po prejšnjem odstavku se kot dan vložitve vloge šteje 31. avgust 2014.

36. člen

(veljava posameznih določb zakona)

(1) Ne glede na prvi odstavek 8. člena zakona se osnovni znesek minimalnega dohodka v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, določi v višini 265,22 eurov in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po uskladitvi.

(2) Ne glede na drugi odstavek 23. člena zakona se v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz prvega odstavka 20. člena zakona, vendar v obdobju dvanajstih mesecev pred mesecem vložitve vloge, upoštevajo, če dosegajo ali presegajo višino 13.780 eurov.

(3) Ne glede na peti odstavek 34.a člena zakona se do vzpostavitve informacijske izmenjave podatkov iz osmega odstavka 62. člena zakona vloga za enkratno izredno denarno socialno pomoč po smrti družinskega člana vložijo pri kateremkoli centru za socialno delo.

(4) Ne glede na četrti odstavek 34.b člena zakona se do vzpostavitve informacijske izmenjave podatkov iz osmega odstavka 62. člena zakona vloga za izredno denarno socialno pomoč kot pomoč pri kritju stroškov pogreba vložijo pri kateremkoli centru za socialno delo.

(5) Ne glede na 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točko prvega odstavka 26. člena zakona se v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, višine minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana, v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, povečajo za 0,1 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(6) Ne glede na prvi odstavek 27. člena zakona se v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, denarna socialna pomoč ne dodeli samski osebi ali družini, ki ima premoženje, ki se upošteva po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ki dosega ali presega 13.780 eurov.

(7) Ne glede na 8.a člen in drugi odstavek 9.a člena Zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83 ter Uradni list RS, št. 114/06

– ZUTPG, 122/07 – odločba US, 61/10 – ZSVarPre, 40/11 – ZSVarPre-A, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZDVTDP), se do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, višina transferjev za osebe, ki jih določa ZDVTDP, določi v višini, kot je določena s Sklepom o usklajenih višinah transferjev, ki so določeni v nominalnih zneskih ter o odstotku uskladitve drugih transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji od 1. julija 2011 (Uradni list RS, št. 57/11), za nadomestilo za invalidnost in za dodatek za tujo nego in pomoč.

(8) Ne glede na 1. točko drugega odstavka 50. člena zakona se višina minimalnega dohodka, določena v skladu s prvim odstavkom 50. člena zakona, v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena zakona, v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, poveča za 0,73 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(9) Ne glede na 2. točko drugega odstavka 50. člena zakona se višina minimalnega dohodka, določena v skladu s prvim odstavkom 50. člena zakona, v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena zakona, poveča za 0,36 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(10) Ne glede na prvi odstavek in 1. točko četrtega odstavka 51. člena zakona se višina varstvenega dodatka v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, določi v višini 0,73 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(11) Ne glede na 2. točko četrtega odstavka 51. člena zakona se višina varstvenega dodatka v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda, določi v višini 0,36 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

37. člen

(ugotavljanje gospodarske rasti)

Gospodarsko rast v skladu s 34.b členom in prejšnjim členom ugotovi Statistični urad Republike Slovenije. Sklep o ugotovitvi, da je gospodarska rast preseгла 2 odstotka bruto domačega proizvoda, Vlada Republike Slovenije objavi v Uradnem listu Republike Slovenije do 30. septembra leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2 odstotka bruto domačega proizvoda.

38. člen

(prenehanje veljavnosti posameznih določb nekaterih zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odločba US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I in 63/13 – ZJAKRS-A) prenehajo veljati prvi, drugi, četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek 152. člena, ki pa se uporabljajo do 31. decembra 2013.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 63/13 – ZIUPTDSV in 91/13) prenehajo veljati:

1. 3. točka drugega odstavka 13. člena,
2. peti odstavek 23. člena v delu, ki se nanaša na pogreb-nino in posmrtnino,
3. poglavje Pogrebnina in posmrtnina s členi 36., 37. in 38.,
4. 2. in 4. točka 46. člena v delu, ki se nanaša na pogreb-nino in posmrtnino,
5. 2. točka prvega odstavka 47. člena v delu, ki se nanaša na pogrebnino in posmrtnino in

6. 84. člen v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

ki se uporabljajo do 31. decembra 2013.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 – ZDavP, 34/96, 87/97 – ZDavP-A, 3/98, 7/98 – odločba US RS, 106/99 – ZPIZ-1, 81/00 – ZPSV-C, 97/01 – ZSDP, 97/01, 62/10 – odločba US, 4/12 in 96/12) prenehajo veljati:

1. 2. in 4. točka 11. člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino in

2. 2. točka 12. člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

ki se uporabljajo do 31. decembra 2013.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona v Pravilih obveznega zdravstvenega zavarovanja (Uradni list RS, št. 30/03 – prečiščeno besedilo, 35/03 – popr., 78/03, 84/04, 44/05, 86/06, 90/06 – popr., 64/07, 33/08, 71/08 – odločba US, 118/08 – sklep US, 7/09, 88/09, 30/11, 49/12 in 106/12) prenehajo veljati:

1. 9. in 10. točka prvega odstavka 22. člena,

2. prvi odstavek 22.a člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

3. poglavje »XII/2. Pravica do pogrebne in posmrtnine« s členi 148., 149., 150., 151. in 152.,

4. prvi odstavek 159. člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

5. v naslovu poglavja XIII/12. besedilo »pogrebne in posmrtnine«,

6. 248. člen,

7. 249. člen,

8. 2. točka tretjega odstavka 256. člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

ki se uporabljajo do 31. decembra 2013.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 63/13 – ZIUPTDSV) prenehajo veljati:

1. 42.a člen v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

2. 48. člen v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

3. 48.a člen v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino

4. 84. člen v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino,

ki se uporabljajo do 31. decembra 2013.

(6) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13 in 63/13 – ZIUPTDSV) preneha veljati šesti odstavek 406. člena v delu, ki se nanaša na pogrebno in posmrtnino, ki se uporablja do 31. decembra 2013.

39. člen

(omejitev dedovanja)

(1) Ne glede na določbe 128. in 129. člena Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76, 23/78, Uradni list SRS/I, št. 17/91 – ZUDE, Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-B, 117/00 – odločba US, 67/01, 83/01 – OZ, 73/04 – ZN-C in 31/13 – odločba US) se do nove ureditve omejitve dedovanja premoženja zapustnika, ki je užival pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, dedovanje zapustnikovega premoženja omeji do višine 2/3 prejetih sredstev, ki jih je zapustnik prejel iz naslova varstvenega dodatka, oprostitve plačil socialnovarstvenih storitev in prispevka k plačilu sredstev, namenjenih za plačilo oziroma doplačilo pravic družinskega pomočnika.

(2) Ne glede na določbe 128. in 129. člena Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, ter Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-B, 117/00

– odločba US, 67/01, 83/01 – OZ, 73/04 – ZN-C in 31/13 – odločba US) se do nove ureditve omejitve dedovanja premoženja zapustnika, ki je užival pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, za prejeto denarno socialno pomoč dedovanje zapustnikovega premoženja ne omeji, če je zapustnik to pomoč prejel za 12 ali manj mesecev.

(3) Če je zapustnik pomoč iz prejšnjega odstavka prejel za več kot 12 mesecev, se dedovanje zapustnikovega premoženja omeji do višine prejete pomoči, zmanjšane za 12 najvišjih mesečnih zneskov, nato pa zmanjšane še za 1/3 od preostalih mesečnih zneskov prejete pomoči.

(4) Ne glede na določbo 128. člena Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, ter Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-B, 117/00 – odločba US, 67/01, 83/01 – OZ, 73/04 – ZN-C in 31/13 – odločba US) se do nove ureditve omejitve dedovanja premoženja zapustnika, ki je užival pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, za prejeto izredno denarno socialno pomoč iz 33., 34.a in 34.b člena zakona, dedovanje zapustnikovega premoženja ne omeji.

40. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. septembra 2014.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se sprememba 3. člena in 7. člena zakona, 9. in 10. točka prvega odstavka 26. člena zakona, sprememba 1. in 2. točke drugega odstavka 27. člena zakona, sprememba 28. člena, 33. člena in 34. člena zakona, 34.a člen in 34.b člen zakona, sprememba 39. člena, 54. člena in 62. člena zakona ter prvi odstavek 35. člena, 36. člen, 37. člen in 39. člen tega zakona začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

(3) Do začetka uporabe določb iz prvega in drugega odstavka tega člena se glede vprašanj, ki jih te določbe urejajo, še naprej uporabljajo določbe Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. št. 61/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 14/13).

Št. 541-01/13-12/35

Ljubljana, dne 21. novembra 2013
EPA 1502-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3550. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-E)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. novembra 2013.

Št. 003-02-10/2013-11

Ljubljana, dne 29. novembra 2013

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH (ZPOLS-E)

1. člen

V Zakonu o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 103/07) se v 1. členu beseda »ter« nadomesti z vejico, besedilo »v organe lokalnih skupnosti« pa se nadomesti z besedilom »v organe samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organe lokalnih skupnosti) in v Evropski parlament«.

2. člen

V tretjem odstavku 6. člena se besedi »v stranki« nadomestita z besedilom »kot sestavnega dela stranke«.

3. člen

V prvem odstavku 10. člena se črta besedilo », ki izda predpis o registru ter o obrazcu ustanovne izjave iz 5. člena tega zakona«, na koncu odstavka pa se doda stavek, ki se glasi: »Minister, pristojen za notranje zadeve, izda predpis, s katerim določi vsebino, obliko in način vodenja registra ter obrazec ustanovne izjave iz 5. člena tega zakona.«.

V četrtem odstavku se pred besedo »so« doda besedilo »razen podatka o EMŠO,«.

V šestem odstavku se za besedo »za« doda besedilo »podatek o EMŠO, vpisan v registrsko knjigo, in za«.

4. člen

V tretjem odstavku 17. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. če ugotovi, da stranka dvakrat zaporedoma ne sodeluje vsaj na enih izmed volitev v državni zbor, v organe lokalne skupnosti ali v Evropski parlament.«.

5. člen

V drugem odstavku 18. člena se beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

6. člen

V drugem odstavku 19. člena se v 4. točki na koncu besedila pred podpičjem doda besedilo »in v Evropski parlament«.

7. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen

Stranka pridobiva sredstva iz:

1. članarine;
2. prispevkov fizičnih oseb;
3. prihodkov od premoženja;
4. proračuna.

Stranka lahko poleg sredstev iz 23. in 26. člena tega zakona pridobi tudi do 50 % sredstev iz državnega proračuna, ki so namenjena izobraževanju poslancev, administrativni in strokovni pomoči pri delu poslanskih skupin in organizaciji poslanskih pisarn (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva). Stranka pridobiva namenska sredstva od poslanskih skupin in poslancev, ki so bili v Državni zbor Republike Slovenije izvoljeni z istoimenskih kandidatnih list. Za pridobivanje namenskih sredstev stranka in Državni zbor Republike Slovenije skleneta pogodbo. Predlog za sklenitev pogodbe poda vodja poslanske skupine oziroma poslanec. Pogodba se sklene po postopku pogajanj brez predhodne objave kot ga določa zakon, ki ureja javna naročila.

Letni prihodki iz 3. točke prvega odstavka tega člena ne smejo presežati 20 % od zneska vseh letnih prihodkov stranke.

Presežek prihodkov stranke iz 3. točke prvega odstavka tega člena nad deležem prihodkov iz prejšnjega odstavka mora stranka v 30 dneh po sprejemu finančnega poročila o poslova-

nju stranke za preteklo leto nakazati v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije.

Mladinska organizacija iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, ki ima status organizacije v javnem interesu v mladinskem sektorju, lahko pridobiva javna sredstva za sofinanciranje programov v mladinskem sektorju v skladu s predpisi, ki urejajo javni interes v mladinskem sektorju.

Ženska organizacija, ki ima status organizacije v javnem interesu na področju enakosti spolov, lahko pridobiva javna sredstva za sofinanciranje projektov in programov v skladu s predpisi, ki urejajo javni interes na področju enakosti spolov.

Prepovedano je pridobivanje sredstev stranke iz prispevkov tujih pravnih in fizičnih oseb ter tujih samostojnih podjetnikov posameznikov in posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, iz prihodkov od premoženja stranke iz tujine oziroma vsakršno drugo pridobivanje sredstev za stranko iz tujine.

Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za članarine in prispevke, ki jih stranka pridobiva od svojih članov.«.

8. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»22. člen

Fizične osebe lahko prispevajo prispevke za stranko. Prispevki posamezne fizične osebe v gotovini so v letu, za katero se dela letno poročilo stranke, dovoljeni največ do zneska 50 eurov, višji prispevki v denarju pa morajo biti vplačani prek bank, hranilnic ali drugih pravnih oseb, ki v skladu s predpisi, ki urejajo plačilne storitve, opravljajo plačilne storitve (v nadaljnjem besedilu: ponudniki plačilnih storitev). Pri prispevanju prispevka v gotovini mora fizična oseba poleg višine danega zneska stranki sporočiti tudi podatke o imenu, priimku, EMŠO in naslovu fizične osebe.

Prispevek za stranko je po tem zakonu poleg prispevka v denarju tudi vsako darilo ali drug nedenarni prispevek, brezplačna storitev za stranko, prevzem obveznosti stranke oziroma opravljanje storitev za stranko ali prodaja blaga stranki pod pogoji, ki stranko postavljajo v bolj ugoden položaj kot druge koristnike storitev oziroma kot kupce blaga teh oseb. Kot prispevek za stranko se ne šteje delo, ki ga za stranko opravi fizična oseba, če za to ni dolžna izdati računa.

Stranka in fizična oseba, ki zanjo opravi storitev ali ji proda blago, morata skleniti ustrezno pogodbo v pisni obliki.

Prispevki posamezne fizične osebe iz tega člena ne smejo v skupnem znesku v letu, za katero se dela letno poročilo stranke, presežati desetkratne povprečne bruto mesečne plače na delavca v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za preteklo leto (v nadaljnjem besedilu: povprečna bruto mesečna plača).

Stranke lahko pridobivajo posojila samo pri bankah in posojilnicah, pod enakimi pogoji kot druge pravne osebe. Posojilo lahko stranka pridobi tudi pri fizični osebi, pod pogojem, da je posojilna pogodba sklenjena v pisni obliki. Višina posojila posamične fizične osebe ne sme presežati desetkratnika povprečne bruto mesečne plače letno. Dana posojila se ne štejejo za financiranje strank po tem zakonu.

Če prispevki fizične osebe iz tega člena v skupnem znesku v letu, za katero se dela letno poročilo stranke, presežajo višino povprečne bruto mesečne plače, morajo biti v letnem poročilu stranke navedeni podatki o osebni imenu in naslovu fizične osebe ter višina skupnega letnega zneska, ki ga je fizična oseba prispevala stranki.

V letnem poročilu stranke morajo biti navedeni tudi podatki o višini, obrestni meri in odplačilni dobi vseh posameznih posojil, ki jih stranki da banka ali posojilnica, vključno z navedbo podatkov o firmi in sedežu, poslovnem naslovu in matični številki banke ali posojilnice, pri kateri je stranka pridobila posojilo, ne glede na višino posojila. Za posojila, ki ga stranka pridobi od fizičnih oseb, je potrebno v letnem poročilu stranke navesti podatke, ki omogočajo identifikacijo oseb, ki so dale posojilo (ime, priimek, davčna številka in naslov fizične ose-

be), podatke o višini, obrestni meri in odplačilni dobi vsakega posameznega posojila.

Ponudniki plačilnih storitev, ki v skladu s predpisi, ki urejajo plačilne storitve, opravljajo plačilne transakcije, so dolžni pri vplačilu prispevkov stranki poleg višine danega zneska stranki sporočiti tudi podatke, ki omogočajo identifikacijo osebe, ki je dala prispevek stranki (ime, priimek, davčna številka in naslov fizične osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, oziroma podatek o firmi, matični številki in sedežu ter poslovnem naslovu pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika) ter druge informacije, ki so posredovane skupaj s plačilno transakcijo.

Prispevke, ki jih stranka pridobi v nasprotju s tem zakonom, je stranka dolžna v 30 dneh od prejema nakazati v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije.«.

9. člen

V tretjem odstavku 23. člena se število »10« nadomesti s številom »25«, število »90« pa se nadomesti s številom »75«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Sredstva, namenjena financiranju političnih strank, se določijo v proračunu Republike Slovenije in ne smejo presegati 0,017 % bruto družbenega proizvoda, doseženega v letu pred sprejetjem proračuna. Višina sredstev, ki pripadajo posamezni stranki, se določi v finančnem načrtu državnega zbora.«.

10. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»24. člen

Stranka mora za preteklo poslovno leto izdelati letno poročilo v skladu s tem zakonom ter računovodskimi predpisi in standardi. Letno poročilo mora vsebovati podatke o:

- vseh prihodkih po posameznih vrstah ter njihove vrednosti (članarine, prispevki fizičnih oseb, prihodki od premoženja, prihodki od daril, prihodki od drugih nedenarnih prispevkov, prihodki iz proračuna Republike Slovenije, prihodki iz proračuna samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: proračuna lokalne skupnosti), prihodki iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, izredni prihodki ter preneseni presežek prihodkov),

- vseh odhodkih stranke po posameznih vrstah, razčlenjenih v skladu z računovodskimi predpisi,

- vseh posameznih prispevkov fizičnih oseb, če prispevki v skupnem znesku v letu, za katero se dela letno poročilo stranke, presegajo višino povprečne bruto mesečne plače, vključno z navedbo podatkov iz šestega odstavka 22. člena tega zakona,

- vseh posameznih posojilnih, ki jih stranki da banka, posojilnica ali fizična oseba, vključno z navedbo podatkov iz sedmega odstavka 22. člena tega zakona,

- stroških volitev in referendumov, prikazanih na način, kot to določa zakon, ki ureja volilno in referendumsko kampanjo,

- vseh posameznih prispevkov, ki so bili stranki dani v nasprotju s tem zakonom, ter njihove vrednosti, vključno z navedbo podatkov o firmi oziroma imenu, sedežu in poslovnem naslovu pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma podatkov o osebnem imenu in naslovu posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali fizične osebe, ki je dala prispevek stranki,

- vseh nakazilih presežkov prihodkov stranke iz četrtega odstavka 21. člena in prispevkov, ki so bili stranki dani v nasprotju s tem zakonom, v humanitarne namene,

- premoženju stranke ter posebej opisane vse spremembe premoženja, vključno z navedbo virov sredstev za povečanje premoženja, kolikor to povečanje presega skupni znesek petih povprečnih bruto mesečnih plač,

- v katerih drugih pravnih osebah ima stranka najmanj polovico kapitala ali prevladujoč vpliv na odločanje ali vodenje pravne osebe, letnemu poročilu pa je treba priložiti tudi letna poročila teh pravnih oseb.

Če je v stranki organizirana organizacija iz petega ali šestega odstavka 21. člena tega zakona, mora letno poročilo za preteklo poslovno leto ločeno vsebovati tudi podatke o njenih prihodkih in odhodkih.

Letno poročilo za preteklo poslovno leto, ki je enako kalendarскому letu, mora stranka do 31. marca tekočega leta, v primeru statusne spremembe ali prenehanja pa v dveh mesecih po statusni spremembi ali prenehanju, za namen javne objave in državne statistike predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES) preko spletnega portala AJPES.

Letna poročila strank AJPES javno objavi na svoji spletni strani.

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda podzakonski akt, s katerim podrobneje določi vsebino in način predložitve letnega poročila strank. V podzakonskem aktu lahko določi tudi posebnosti glede načina uporabe računovodskih standardov.«.

11. člen

Za 24. členom se dodajo novi 24.a, 24.b in 24.c člen, ki se glasijo:

»24.a člen

Računsko sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: računsko sodišče) na podlagi javno objavljenih poročil iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona preveri, ali je letno poročilo sestavljeno v skladu s 24. členom tega zakona.

Računsko sodišče lahko zahteva dopolnitev letnega poročila, če to ni sestavljeno v skladu s 24. členom tega zakona, in določi tudi rok, ki ne sme biti krajši kot 15 dni in ne daljši od 30 dni, v katerem mora stranka letno poročilo dopolniti in ponovno predložiti AJPES.

Stranki, ki v roku iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona AJPES ne predloži letnega poročila za preteklo poslovno leto, oziroma v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne dopolni letnega poročila, računsko sodišče izda sklep o ustavitvi financiranja iz državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti, dokler ne izpolni obveznosti. Zoper sklep računskega sodišča ni mogoča pritožba, dopusten pa je upravni spor.

24.b člen

Revizijo pravilnosti poslovanja strank, ki prejemajo sredstva iz državnega proračuna ali proračunov lokalnih skupnosti in so v preteklem letu prejele ali bile upravičene do prejema več kot 10.000 eurov teh sredstev, opravlja računsko sodišče. Računsko sodišče mora v posameznem letu opraviti revizijo pravilnosti poslovanja najmanj tretjine strank iz prvega stavka tega odstavka tako, da v obdobju štirih let opravi revizijo pri vseh teh strankah. Računsko sodišče lahko opravi tudi revizijo pravilnosti poslovanja stranke, za katero izvedbo revizije predlaga komisija za preprečevanje korupcije ali drug nadzorni organ, ki pri izvrševanju svojih nalog ugotovi nepravilnosti, ali če ob pregledu iz prejšnjega člena podvomi v resničnost podatkov letnega poročila ali ugotovi druge nepravilnosti. Pri opravljanju revizije poslovanja strank računsko sodišče ravna skladno s pooblastili in po postopku, ki ga določata ta zakon in zakon, ki ureja pristojnosti računskega sodišča.

Stranka, pri kateri se opravlja revizija, državni organi, organi lokalnih skupnosti, AJPES, banke in hranilnice, v katerih ima stranka odprte transakcijske račune, izvajalci storitev in prodajalci blaga, ki so opravili storitve oziroma dobavili blago stranki, so dolžni računskemu sodišču na zahtevo brezplačno predložiti listine, potrebne za izvedbo revizije, dati pojasnila ter omogočiti vpogled v svoje poslovne knjige in evidence. V primeru, da računsko sodišče ugotovi obstoj tveganj, da v letnem poročilu stranke niso prikazani oziroma niso pravilno prikazani vsi podatki, lahko zahteva pojasnila, podatke ali listine, ki so potrebne za izvedbo revizije, tudi od drugih oseb.

Računsko sodišče za potrebe izvedbe revizije zbira osebne podatke, ki omogočajo identifikacijo (osebno ime, EMŠO,

državljanstvo in naslov fizične osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost), neposredno od oseb iz prejšnjega odstavka in iz zbirke osebnih podatkov ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

Ko je revizijsko poročilo računskega sodišča dokončno, se objavi na spletnih straneh računskega sodišča.

Računsko sodišče dokončno revizijsko poročilo pošlje državnemu zboru.

24.c člen

V odločbi sodišča o prekršku, v kateri se ugotovi, da je stranka odgovorna za prekršek iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka 28. člena tega zakona, se stranki izreče tudi izguba pravice do sredstev iz državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti za dobo enega leta.

Z odločbo sodišča o prekršku, v kateri se ugotovi, da je stranka odgovorna za prekršek iz 6., 7., 9. ali 10. točke prvega odstavka 28. člena tega zakona, se stranki za dobo šestih mesecev za polovico zmanjšajo sredstva, do katerih je upravičena iz državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti.

Začasna izguba oziroma začasna omejitev pravice do financiranja iz prvega in drugega odstavka tega člena nastopi z naslednjim mesecem po pravnomočnosti odločbe o prekršku.«.

12. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

»25. člen

Državni organi, organi lokalnih skupnosti, pravne osebe javnega in zasebnega prava ter samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ne smejo financirati strank, razen če zakon določa drugače.«.

13. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

Lokalne skupnosti financirajo stranke v skladu s tem zakonom.

Pristojni organ občine s sklepom o financiranju strank določi, da stranka, ki je kandidirala kandidatke oziroma kandidate na zadnjih volitvah za občinski svet, dobi sredstva iz proračuna lokalne skupnosti sorazmerno številu glasov volivcev, ki jih je dobila na volitvah. Če se volitve izvedejo po večinskem volilnem sistemu, se število glasov, ki so jih stranke dobile na volitvah v posamezni volilni enoti, deli s številom članom sveta lokalne skupnosti, ki se volijo v tej volilni enoti.

Stranka pridobi sredstva iz proračuna lokalne skupnosti, če je dobila najmanj polovico števila glasov, potrebnih za izvolitev enega člana sveta lokalne skupnosti, ki ga dobimo, če število veljavnih glasov delimo s številom mest v občinskem svetu. Višina sredstev, namenjenih za financiranje političnih strank, se določi v proračunu lokalne skupnosti za posamezno proračunsko leto. Višina sredstev ne sme presegati 0,6% sredstev, ki jih ima lokalna skupnost zagotovljenih po predpisih, ki urejajo financiranje občin in s katerimi zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog za to leto.«.

14. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»27. člen

Nadzorstvo nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so s tem zakonom določene kot prekrški, izvaja inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, razen nad izvrševanjem določb 21., 22., prvega in drugega odstavka 24., 24.a, drugega odstavka 24.b in 25. člena tega zakona, nad katerimi izvaja nadzorstvo računsko sodišče, in nad izvrševanjem določbe tretjega odstavka 24. člena tega zakona, nad katero izvaja nadzorstvo AJPES.

Računsko sodišče izvaja nadzorstvo v mejah pristojnosti, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja pristojnosti računskega sodišča.

Inšpekcijski in drugi državni organi ter nosilci javnih pooblastil, ki pri izvrševanju svojih nalog ugotovijo kršitve določb zakona iz prvega odstavka tega člena, morajo prekrškovnemu organu podati predlog za uvedbo postopka o prekršku.«.

15. člen

28. člen se spremeni tako, da se glasi:

»28. člen

Z globo od 6.000 do 30.000 evrov se kaznuje za prekršek stranka:

1. ki deluje v smislu 1. člena tega zakona in ima sedež v tujini (prvi odstavek 3. člena);

2. ki deluje oziroma ustanovi svoje organizacijske oblike v gospodarskih družbah, v zavodih in v drugih organizacijah ter v državnih organih (drugi odstavek 3. člena);

3. ki deluje kot vojaško ali kot oboroženo združenje (tretji odstavek 3. člena);

4. ki v tridesetih dneh po sprejemu finančnega poročila o poslovanju stranke za preteklo leto ne nakaže presežka prihodkov stranke v humanitarne namene (četrti odstavek 21. člena);

5. ki prejme sredstva, prispevke ali drugo premoženjsko korist iz nedovoljenih virov in jih ne nakaže v humanitarne namene v 30 dneh od prejema (sedmi odstavek 21. člena in 25. člen v povezavi z devetim odstavkom 22. člena);

6. ki prejme prispevke v nasprotju s prvim odstavkom 22. člena tega zakona;

7. ki s fizično osebo, ki zanjo opravi storitev ali ji proda blago, ne sklene ustrezne pogodbe v pisni obliki (tretji odstavek 22. člena);

8. ki pridobi od iste fizične osebe v enem letu prispevke v višini, ki presegajo desetkratno povprečno bruto mesečno plačo, in presežka ne nakaže v humanitarne namene v 30 dneh od prejema (četrti in deveti odstavek 22. člena);

9. ki ne pridobi posojila pod pogoji iz petega odstavka 22. člena tega zakona;

10. ki v letnem poročilu stranke ne navede podatkov iz šestega in sedmega odstavka 22. člena tega zakona;

11. ki v roku ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 24. člena in drugega odstavka 24.a člena tega zakona;

12. ki na zahtevo računskega sodišča ne da oziroma ne predloži pojasnil, podatkov ali listin, ki so potrebne za izvedbo revizije, ali ne omogoči vpogleda v svoje poslovne knjige in evidence (drugi odstavek 24.b člena).

Z globo od 1.500 do 4.000 evrov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba stranke, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

16. člen

Za 28.a členom se dodata nova 28.b in 28.c člen, ki se glasita:

»28.b člen

Z globo od 1.500 do 15.000 evrov se kaznuje za prekršek stranka:

1. ki v stranko včlani mladoletnika, ki ni star najmanj 15 let, brez privolitve njegovega zakonitega zastopnika (tretji odstavek 6. člena);

2. ki v nasprotju z določbo 7. člena tega zakona v stranko včlani tujca;

3. ki v pravnem prometu ne uporablja le svojega registriranega imena, skrajšanega imena, kratice imena in znaka (tretji odstavek 8. člena);

4. ki v volilni kampanji in v kandidacijskem postopku ne uporablja le svojega registriranega imena, kratice imena in znaka (šesti odstavek 8. člena);

5. ki v predpisanem roku ne vloži zahteve za vpis statusne spremembe iz drugega odstavka 14. člena tega zakona

v register ali ki v predpisanem roku ne poda zahteve za vpis spremembe iz 15. člena tega zakona v register.

Z globo od 350 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba stranke, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

28.c člen

Z globo od 600 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba:

1. ki da stranki prispevek v gotovini, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 22. člena tega zakona, ali pri prispevanju prispevka v gotovini stranki ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 22. člena tega zakona;

2. ki s stranko ne sklene pogodbe v pisni obliki iz tretjega in petega odstavka 22. člena tega zakona;

3. ki da stranki prispevek, ki presega višino, določeno v četrtem odstavku 22. člena tega zakona.

Z globo iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi fizična oseba iz drugega odstavka 24.b člena tega zakona, ki na zahtevo računskega sodišča ne da oziroma ne predloži pojasnil, podatkov ali listin, ki so potrebne za izvedbo revizije, ali ne omogoči vpogleda v svoje poslovne knjige in evidence (drugi odstavek 24.b člena).«.

17. člen

29. člen se spremeni tako, da se glasi:

»29. člen

Z globo od 6.000 do 30.000 eurov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravljajo dejavnost:

1. ki da posojilo stranki v nasprotju z določbo petega odstavka 22. člena tega zakona;

2. ki na zahtevo računskega sodišča ne da oziroma ne predloži pojasnil, podatkov ali listin, ki so potrebne za izvedbo revizije, ali ne omogoči vpogleda v svoje poslovne knjige in evidence (drugi odstavek 24.b člena);

3. ki da prispevek stranki (25. člen).

Z globo od 1.500 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo iz prejšnjega odstavka se kaznuje tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena (drugi odstavek 24.b člena in 25. člen).«.

18. člen

Za 29. členom se doda nov 29.a člen, ki se glasi:

»29.a člen

Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne transakcije, pa pri vplačilu prispevkov stranki ne sporoči podatkov, ki omogočajo identifikacijo osebe, ki je dala prispevek stranki (osmi odstavek 22. člena).

Z globo od 350 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka. «.

19. člen

Za 31.a členom se doda nov 31.b člen, ki se glasi:

»31.b člen

Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, in AJPES lahko izrekata globe za prekrške po tem zakonu v okviru razpona,

predpisanega s tem zakonom, pri čemer lahko za prekrške v hitrem postopku izrečeta globe tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. «.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

20. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda predpis iz tega odstavka 24. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

21. člen

Posredovanje letnega poročila stranke preko spletnega portala AJPES iz tretjega odstavka 24. člena zakona se omogoči najkasneje do 1. marca 2015.

Do zagotovitve posredovanja letnih poročil preko spletnega portala iz prejšnjega odstavka se letna poročila izdelajo v skladu z Zakonom o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 103/07) in Pravilnikom o vsebini in obliki letnega poročila in skrajšanega letnega poročila političnih strank (Uradni list RS, št. 2/01) ter posredujejo AJPES na način, določen z Navodilom o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava (Uradni list RS, št. 7/08, 8/09 in 109/10).

Minister, pristojen za notranje zadeve, v Uradnem listu objavi datum, od katerega se letna poročila strank posredujejo preko spletnega portala AJPES.

22. člen

Določbe 24.c člena zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve dopolnitve zakona, ki ureja prekrške, s sankcijo izgube pravice do sredstev iz državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti ter s sankcijo zmanjšanja sredstev, do katerih je stranka upravičena iz državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

23. člen

Ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške, do uveljavitve dopolnitve zakona, ki ureja prekrške, z določitvijo sodne pristojnosti za odločanje o prekrških s področja političnih strank, o prekrških iz členov, navedenih v prvem odstavku 27. člena zakona, za katere nadzor je pristojno računsko sodišče, odloča sodišče. Obdolžilni predlog vložijo računsko sodišče, za odločanje o prekršku pa je pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2014.

Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 103/07).

Št. 000-02/13-13/31

Ljubljana, dne 21. novembra 2013

EPA 1344-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3551. Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 (ReNPK14–17)

Na podlagi 11. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10 in 20/11) in 109. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) je Državni zbor na seji dne 27. novembra 2013 sprejel

RESOLUCIJO
o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 (ReNPK14–17)**SEZNAM KRATIC**

ACE – Arts and Cultural Education
ACS – Andragoški center Republike Slovenije
AGRFT – Akademija za gledališče, radio, film in televizijo
ANSA – Agenzia Nazionale Stampa Associata
ARS – Arhiv Republike Slovenije
ARRS – Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije
ASEM – Asia-Europe Meeting
BDP – Bruto domači proizvod
BK – bralna kultura
CLARIN – Common Language Resources and Technology Infrastructure
CoMoCoSEE – Council of Ministers of Culture of South East Europe
DDV – Davek na dodano vrednost
DEKD – Dnevni evropske kulturne dediščine
DNS – Društvo novinarjev Republike Slovenije
EGP – Evropski gospodarski prostor
ESS – Evropski socialni sklad
EŠD – Evidenčna številka dediščine
EU – Evropska unija
EUNIC – European Union National Institutes for Culture
EUR – Evro
GIZ – Gospodarsko-interesno združenje
GM – Glasbena mladina
ICOMOS – International Council on Monuments and Sites
IFACCA – International Federation of Arts Councils and Culture Agencies
IKT – informacijsko-komunikacijske tehnologije
IFLA – International Federation of Library Associations and Institutions
ISBN – International Standard Book Number
ISMN – International Standard Music Number
ISSN – International Standard Serial Number
IZUM – Inštitut informacijskih znanosti Maribor
JAK – Javna agencija za knjigo Republike Slovenije
JSKD – Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti
KD – Kulturna dediščina
KKI – Kreativne in kulturne industrije
KU – kulturna ustanova
KUV – Kulturno-umetnostna vzgoja
MAO – Muzej za arhitekturo in oblikovanje
MDDSZ – Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Republike Slovenije
MF – Ministrstvo za finance Republike Slovenije
MGRT – Ministrstvo za gospodarstvo, razvoj in tehnologijo Republike Slovenije
MIZŠ – Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije
MK – Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije
MKO – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje Republike Slovenije
MNZ – Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo Republike Slovenije
MZIP – Ministrstvo za infrastrukturo in prostor Republike Slovenije
MZZ – Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije
NAKVIS – Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu
NFM – Norveški finančni mehanizem
NUK – Narodna in univerzitetna knjižnica
NVO – nevladne organizacije
OECD – Organisation for Economic Co-operation and Development
OŠ – Osnova šola
PI – Pedagoški inštitut
PISA – Programme for International Student Assessment
PPE – Programsko-produkcijska enota
RTV Slovenija – Radiotelevizija Republike Slovenije
SE – Svet Evrope
SFC – Slovenski filmski center
SFRJ – Socialistična federativna republika Jugoslavija

SKICA – Slovenski kulturno-informacijski center
 SME – Stara mestna elektrarna
 SNG – Slovensko narodno gledališče
 SNS – Sindikat novinarjev Republike Slovenije
 Spirit – Javna agencija Republike Slovenije za spodbujanje podjetništva, inovativnosti, razvoja, investicij in turizma
 SRDF – Svet za radiofuzijo Republike Slovenije
 SURS – Statistični urad Republike Slovenije
 TKD – Teden kulturne dediščine
 UIA – International Union of Architects
 UIL – Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino
 UKC – Univerzitetni klinični center
 UKM – Univerzitetna knjižnica Maribor
 UKOM – Urad vlade Republike Slovenije za komunikacije
 UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
 URSM – Urad vlade Republike Slovenije za mladino
 VIZ – vzgojno-izobraževalni zavod
 VŽU – vseživljenjsko učenje
 ZAL – Zgodovinski arhiv Ljubljana
 ZAPS – Zbornica za arhitekturo in prostor Republike Slovenije
 ZDSSS – Zveza društev slepih in slabovidnih Republike Slovenije
 ZDUS – Zveza društev upokojencev Republike Slovenije
 ZNP – Združenje novinarjev in publicistov
 ZRC SAZU – Znanstveno-raziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti
 ZRSŠ – Zavod Republike Slovenije za šolstvo
 ZVKDS – Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine

POSAMEZNA KULTURNA PODROČJA

1. KNJIGA

Še vedno živa Brechtova maksima »knjiga je orožje«, ker je to v njeni naravi.

Javni interes

V Republiki Sloveniji se z založništvom ukvarja 500 poslovnih subjektov, prevladujejo srednje velike in majhne založbe. V letu 2012 je izšlo 5.685 knjig in brošur, od tega 883 knjig in brošur izvirnega leposlovja, med katerimi zvrstno prevladuje roman. Približno polovica izdanih leposlovnih del je slovenskih. JAK je v obdobju 2009–2012 sofinancirala med 5 in 10 odstotki celotne knjižne produkcije. V Republiki Sloveniji deluje 58 splošnih knjižnic, v katere je včlanjen povprečno vsak četrti Slovenec. Član splošno knjižnico letno obišče približno dvajsetkrat in si izposodi povprečno 50 enot knjižničnega gradiva, od tega 12 knjig. Ocena je, da posameznik letno kupi v povprečju 1 do 2 knjigi, kar nanese okoli 25,50 EUR. Slovenci smo torej sorazmerno dobri bralci in slabši kupci knjig. Republika Slovenija financira nakup knjižnega gradiva splošnim knjižnicam, osrednje knjižnice v svoje knjižne zbirke vključujejo večino subvencioniranih knjig, druge knjižnice pa precej manjši delež. Večji del naklad subvencioniranih knjig odkupijo knjižnice, ki za odkupe namenijo okoli 7.000.000 EUR letno. V slovenskih knjigarnah (deluje jih malo več kot 100) se proda le tretjina vseh prodanih knjig. Skupni obseg prometa panoge v letu 2012 znaša 81.000.000 EUR in se je v zadnjih 4 letih znižal za približno četrtno, od tega je prodaja knjig vredna okoli 60.000.000 EUR¹.

Med prednosti slovenskega knjižnega trga lahko štejemo bogato in raznoliko produkcijo, visoko knjižnično izposajo ter sistematično državno pomoč področju knjige, ki podpira vse elemente knjižne verige. Temeljni problem področja ob specifičnosti majhnega trga je nižanje naklad knjig, visoka prodajna cena in neurejena cenovna politika ter padec prodaje v knjigarnah.

Na področju knjige predstavlja javni interes zagotavljanje pogojev za usklajeno delovanje vseh členov knjižne verige na področju leposlovja in humanistike, ki vodi k optimalnim rezultatom na področju ustvarjanja, zalaganja, razširjanja in branja kakovostnih knjig in revij. Pri uresničevanju javnega interesa na tem področju je treba zagotavljati zlasti spodbudne okoliščine za izdajanje in povečevanje prodaje kvalitetnih knjig in revij, dotok vrhunskih del iz tujine in prevajanje kvalitetnih del slovenskih avtorjev v tuje jezike ter predstavitev slovenske ustvarjalnosti s tega področja v mednarodnem prostoru. Ob tem so v javnem interesu tudi zagotavljanje spodbudnih pogojev za ustvarjalce na področju leposlovja in humanistike, razvoj kulture branja in kupovanja knjig, promocija knjige in ustvarjalnosti na tem področju, delovanje založništva in knjigotrške mreže ter razvoj e-knjige. Javni interes se ob skrbi za visoko kvaliteto knjig in revij izraža tudi v ukrepih za ustrezno in cenovno dostopnost knjige.

V prihodnjem obdobju so izzivi na tem področju povezani predvsem s povečanjem prodaje knjig in njihovo dostopnostjo, digitalizacijo, krepitvijo bralne kulture ter povezovanjem akterjev s področja knjige. Pomemben razvojni ukrep je tudi sprejetje predpisov, ki bodo dolgoročno stabilizirali založniški trg in cenovno politiko. Razvojne potencialne področja knjige je treba podpreti tudi s sredstvi evropskih kohezijskih politik ter zagotoviti stalno strokovno spremljanje in analizo učinkov sofinanciranja na področju knjige.

Nosilka kulturnih politik in ukrepov na področju knjige je leta 2008 ustanovljena JAK. Republika Slovenija podpira spremembo Direktive o DDV na način, da bi bile dobave knjig in drugih publikacij (časopisi in periodične publikacije) v elektronski obliki glede na stopnje DDV izenačene z dobavami teh publikacij v tiskani obliki.

Cilji in ukrepi

1. Večja prodaja kakovostnih knjig in revij.

Ukrepi:

– sprejetje Zakona o knjigi kot ekonomskega instrumenta, s katerim se uvede enotna cena knjige in poveča dostopnost knjig v knjigarnah,

¹ Podatki za področje založništva dostopni na http://www.stat.si/tema_demografsko_kultura.asp ter v analizi založniške panoge, dostopni na http://www.gzs.si/slo/panoge/zbornica_knjiznih_zaloznikov_in_knjigotrcev/62002.

Ostali podatki o povprečni nakladi in ceni, številu izposojenih knjig in podobno so na voljo v letnem poročilu Narodne in univerzitetne knjižnice na <http://www.nuk.uni-lj.si/> in letnem poročilu JAK na <http://www.jakrs.si/>.

- izvedba nacionalne raziskave bralnih in nakupovalnih navad na področju knjige s poudarkom na možnih rešitvah za povečanje kupovanja knjig,
- izvedba nacionalnih kampanj za promocijo kulture branja in kupovanja knjig in revij,
- ciljna podpora programom za pospeševanje prodaje knjig in revij v knjigarnah,
- razvoj portala knjige na trgu.

Pojasnilo: Slovenski knjižni trg je zaradi jezikovne zamejenosti še posebej ranljiv, saj svojih prednosti, ki izhajajo iz majhnosti trga, ni znal izkoristiti sebi v prid, kot so to storili denimo na Finskem in na Islandiji. V zadnjih letih se obseg panoge zmanjšuje, zaradi slabe prodaje pa založbe vztrajno nižajo naklade subvencioniranih knjig. Večji del subvencioniranih del odkupijo knjižnice, knjigarne končnim kupcem prodajo relativno majhen prodajni delež. Kvalitetne knjige so slabše dostopne, zaradi nizkih naklad in slabe prodaje v knjigarnah je njihova cena relativno visoka, cenovna politika pa neurejena. S povezanimi ukrepi – uvajanje enotne cene knjige in pogojevanje subvencij za knjigarne z zahtevanim najnižjim številom naslovov različnih založb in aktualne knjižne in revijalne produkcije v prodajnem programu – želimo povečati prodajo kvalitetnih knjig in revij, izboljšati njihovo dostopnost ter dolgoročno stabilizirati področje knjige.

Enotna cena knjige je ukrep, ki za določeno obdobje onemogoča spreminjanje cene posameznega naslova za končnega kupca na vseh prodajnih mestih in velja v polovici evropskih držav. Nakupovalni centri, pa tudi druga prodajna mesta izven specializiranih, tržijo knjigo kot vsako drugo blago, na osnovi kalkulacije, ki jo omogoča ekonomija obsega. Ker imajo na voljo veliko število prodajnih mest z neprimerljivo višjo frekventnostjo obiska, od založnikov in knjigotržcev dosežejo visoke popuste. Posledično lahko knjige prodajajo po nizkih cenah, še vedno pa z dovoljšno dodano vrednostjo, da je mogoča maksimizacija dobička. Če pustimo ob strani druge učinke takega ravnanja (interes za odkup in prodajo zgolj prevodnih uspešnic in druge, komercialno zanimivejše literature), je najpomembnejši dolgoročni učinek tovrstne neloyalne konkurence počasno propadanje knjigotrške mreže, ki manjša dostopnost kvalitetne knjige, posledično pa dolgoročno višja končna cena za končnega kupca, tudi za knjižnice.

Enotna cena knjige pa avtorjem olajša ustvarjanje založniško bolj tveganih projektov, za katere so slovenski založniki zaradi višje kvalitete in dolgoročnih učinkov neekonomsko narave zainteresirani. Založnikom omogoča dolgoročnejsi produkcijski cikel, več raznovrstnih novih naslovov, ki jih omogoča »mešana kalkulacija« (na račun višje dodane vrednosti pri prodaji uspešnic so izdane komercialno manj zanimive kvalitetnejše knjige slovenskih in tujih avtorjev). To neposredno vpliva na nižjo povprečno ceno kvalitetne literature. Največje koristi pa enotna cena knjige prinaša knjigotržcem, saj prispeva k razvoju vseh knjigarn, ne le kot prodajnih, temveč tudi kot kulturnih prostorov. Izkušnje kažejo, da tovrsten pristop poskrbi za zavarovanje pred nevarnostjo pretirane in prehitre komercializacije knjige in s tem pomembnega dela kulture in narodove identitete, poleg tega pa je pogosto tudi podlaga za vertikalno bolj usklajeno in optimizirano delovanje verige knjižne produkcije – promocije, raziskovanja in usposabljanja se deležniki verige knjižne produkcije lotevajo v sodelovanju, kar privede do večje priljubljenosti knjižnih izdaj in branja na splošno, posledično pa prispeva k nižji povprečni ceni knjige. S predlaganim pristopom se ohranja možnost obstoja večjega števila prodajnih mest knjige, tudi specializiranih, kar ob enakopravni dostopnosti knjige za vse bralce, na celotnem ozemlju Republike Slovenije in pod enakimi nakupnimi pogoji spet pomeni višjo kvaliteto, večjo konkurenčnost in posledično nižjo povprečno ceno knjige.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena potrebnih sredstev: 730.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 300.000 EUR dodatnih sredstev.

Odgovornost: MK, JAK.

Kazalniki:

- število prodanih knjig na prebivalca letno (2012: ocena 2);
- število knjigarn (2012: 100);
- število izposojenih knjig na prebivalca letno v splošnih knjižnicah (2012: 12; 2017: 15);
- povprečna naklada leposlovne knjige (2012: 902; 2017: 1.200);
- povprečna cena tiskane monografije (2012: 19,29 EUR);
- obseg prometa v založništvu (2012: 81.000.000 EUR; 2017: 100.000.000 EUR);
- povprečno število prodanih izvodov na subvencioniran naslov v prvem letu prodaje (2012: 200; 2017: 300).

2. Bolj učinkovita državna podpora knjigi v smeri celovite politike do knjige.

Ukrepi:

– JAK v okviru srednjeročne strategije oblikuje usmeritve za podporo knjižni in revijalni produkciji, v kateri opredeli tudi: najvišje število sofinanciranih knjig glede na razpoložljiva proračunska sredstva ter najvišje in najnižje pragove sofinanciranja projektov glede na pričakovane učinke (višina avtorskih honorarjev, cena knjige, potencialni krog bralcev ipd.),

– spodbujanje pretvorbe subvencioniranih knjig in revij v elektronski format ter podpora pretvorbi že izdanih subvencioniranih knjig v elektronski format,

– razvoj platforme za prodajo elektronskih knjig,

– podpora projektom krepitve kompetenc na področju knjige in določitev minimalnih založniških standardov.

Pojasnilo: Državna podpora zahtevnejši knjižni produkciji s področij leposlovja in humanistike vzpostavlja količine za nastanek, razvoj in dostopnost kvalitetne knjižne produkcije bralcem na celotnem območju Republike Slovenije, vendar je v zadnjem obdobju predvsem zaradi nižanja naklad in upada prodaje ta podpora preveč razpršena. Povprečna višina sofinanciranja knjige na projektnem razpisu v zadnjem obdobju znaša 3.250 EUR, na programskem razpisu pa približno 6.000 EUR. Projektna podpora knjižni produkciji mora omogočati tudi izplačilo ustreznih visokih avtorskih honorarjev in omogočati razvoj področja v celoti, vključno z digitalizacijo. Razvoj elektronskega založništva je odvisen tudi od vzpostavitve osrednjega prodajnega portala, ki bo zagotavljal dostopnost do elektronskih knjig vseh založnikov. Z zmanjšanjem razpršenosti se bodo povišala sredstva, izboljšala se bo dostopnost knjig ter dvignila njihova kakovost. Slabšanje položaja založniške panoge je privedlo do nižanja kvalitete knjig, za ustavitev tega trenda bo JAK podporo usmeril v krepitev kompetenc na področju knjige ter spodbudil oblikovanje minimalnih založniških standardov.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 700.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: JAK, MK, MGRT.

Kazalniki²:

- število vseh izdanih knjig in brošur letno (2012: 5.685);
- število sofinanciranih knjig s strani JAK (2012: 352; 2017: 300);

² Podatki o številu izdanih in sofinanciranih knjig so na voljo v letnem poročilu JAK na <http://www.jakrs.si/>.

- število sofinanciranih revij s področja leposlovja in humanistike (2012: 40);
- delež sofinanciranih knjižnih naslovov med vsemi prvič izdanimi leposlovnimi knjigami letno – UDK 8 (2011: 16 %);
- povprečna višina subvencije na knjižni naslov v EUR in povprečna višina subvencije na revijo v EUR na projektnem in programskem razpisu (cilj: postopna izenačitev subvencije na knjižni naslov in na revijo na projektnem in programskem razpisu);
- delež dostopnosti subvencionirane knjižne produkcije v elektronski obliki in na posameznem letu (cilj: dostopnost celotne subvencionirane knjižne produkcije v elektronski obliki do leta 2017);
- delež vključenosti izdanih elektronskih knjig v platformo za prodajo elektronskih knjig (cilj: celovita vključenost izdanih elektronskih knjig v platformo za prodajo elektronskih knjig do leta 2015);
- število izvedenih projektov za krepitev kompetenc na področju knjige, sofinanciranih s strani MK letno (cilj: ohranjanje števila izvedenih projektov za krepitev kompetenc na področju knjige).

3. Republika Slovenija – osrednja gostja na mednarodnem knjižnem sejmu v Frankfurtu.

Ukrepi:

- ciljno sofinanciranje prevodov slovenskih avtorjev v nemški in angleški jezik,
- sofinanciranje izdaj knjig slovenskih avtorjev pri uveljavljenih nemških založbah,
- dogovor s prireditelji Frankfurtskega knjižnega sejma o Republikli Sloveniji kot osrednji gostji.

Pojasnilo: Nastop Republike Slovenije kot osrednje gostje na najpomembnejšem mednarodnem knjižnem sejmu v Frankfurtu je pomemben tako z vidika dolgoročne prepoznavnosti in umestitve slovenskih avtorjev ter slovenske ustvarjalnosti na področju knjige na nemškem govornem področju kakor tudi z vidika širše prepoznavnosti slovenske ustvarjalnosti in kulturnih in gospodarskih potencialov. Uspešen nastop držav kot osrednjih gostij na Frankfurtskem knjižnem sejmu izrazito povečuje število izdaj domačih avtorjev na nemškem govornem področju in širše, na drugih knjižnih trgih, sočasno pa krepi kulturno turistični potencial države, s čimer pripomore h gospodarski rasti, razvoju kulturnih in storitvenih dejavnosti ter novim zaposlitvam. Ker projekt zahteva dolgo-trajno in kompleksno pripravo, je časovnica izvedbe predstavitve Republike Slovenije kot osrednje gostje odvisna od dogovora z organizatorji sejma, na podlagi dosedanjih izkušenj jo je moč načrtovati v obdobju 2017–2019. Ob tem bo JAK še naprej prisoten na sejmu v Leipzigu.

Čas izvedbe: pripravljane naloge se začnejo izvajati leta 2014, ciljni razpisi za prevode v nemški jezik se začnejo izvajati v letu 2014, izvedba predstavitve Republike Slovenije kot osrednje gostje je načrtovana v obdobju 2017–2019.

Ocena finančnih sredstev: dodatna sredstva v obdobju 2014–2017 v skupni višini 2.500.000 EUR, celotna vrednost projekta 4.000.000 EUR.

Odgovornost: JAK, MK, MGRT, MZZ, slovensko veleposlaništvo v Nemčiji, Agencija Spirit, panožna združenja in drugi vladni resorji.

Kazalniki³:

- število prevodov slovenskih avtorjev v nemški in angleški jezik letno (cilj: povečanje števila prevodov slovenskih avtorjev v nemški in angleški jezik za 30 % letno);
- število podprtih prevodov v nemščino s strani JAK (2012: 4);
- število podprtih prevodov v angleščino s strani JAK (2012: 5);
- število vseh prevodov v nemščino (do 2013: 582; do 2017: 650);
- število vseh prevodov v angleščino (do 2013: 304);
- število izdanih del slovenskih avtorjev pri uglednih založbah z nemškega govornega področja (2012: 1; 2017: 10);
- višina blagovne menjave z Nemčijo (2011: 8.600.000.000 EUR; cilj: povečan obseg blagovne menjave z Nemčijo);
- odstotek nočitev turistov z nemškega govornega področja (2012: 25,3%; cilj: povečan obseg odstotka nočitev turistov z nemškega govornega področja).

2. FILM IN AVDIOVIZUALNA DEJAVNOST

Z razvojem filmske kulture do nove dobe slovenskega filma.

Javni interes

V zadnjih dveh desetletjih je bilo v sistemsko ureditev nacionalne kinematografije v vseh njenih segmentih, od razvoja filmskih in avdiovizualnih del, produkcije, promocije, distribucije in prikazovanja kakovostnega filma, hrambe, varovanja in predstavljanja filmske dediščine do vpetosti filmske vzgoje in izobraževanja v celotni kurikulum, vloženo veliko prizadevanj. Danes področje institucionalno sestavljajo SFC, javna agencija Republike Slovenije (osrednja institucija, ki skrbi za sofinanciranje programov in projektov s področja in na katero je država prenesla bistveni delež uresničevanja javnega interesa na področju), Filmski studio Viba film Ljubljana (tehnična podpora nacionalnemu filmskemu programu), Slovenska Kinoteka (osrednji zavod za predstavitev domače in svetovne filmske dediščine), Slovenski filmski arhiv pri Arhivu Republike Slovenije (strokovna hramba nacionalne filmske dediščine) in AGRFT (osrednja visokošolska umetniška ustanova na področju filma). Javni interes na področju poleg omenjenih ustanov uresničujejo tudi javni zavodi v ustanoviteljstvu lokalnih skupnosti, in sicer na programskih področjih prikazovanja filmskih in avdiovizualnih del s pretežno nekomercialnimi, nacionalnimi in evropskimi filmi (t. i. art kino programi) ter filmske vzgoje. Pomemben del nacionalne kinematografije predstavlja tudi dejavnost RTV Slovenija, predvsem pri razvoju filmskih in avdiovizualnih del, produkciji, promociji, distribuciji in prikazovanju kakovostnega filma ter filmski vzgoji.

Posebnost financiranja programov in projektov na področju avdiovizualne in filmske dejavnosti so državne pomoči in druge spodbude, do katerih so upravičeni dejanski izvajalci sofinanciranih programov in projektov v javnem interesu. To so producenti avdiovizualnih in kinematografskih del, v manjši meri pa tudi prikazovalci, distributerji in organizatorji drugih filmskih programov (filmskih festivalov, programov filmske vzgoje, filmske stroke), ki so dejanski izvajalci oziroma nosilci projektov in pri tem sodelujejo z javnimi institucijami.

V letu 2012 je bilo po podatkih slovenskih distributerjev v kinematografski distribuciji na celotnem ozemlju Republike Slovenije prikazanih 398 filmov, od tega je 187 ameriških (njihova povprečna gledanost je bila 10.678 gledalcev), 189 evropskih in filmov

³ Podatki o prevodih so na voljo v letnem poročilu JAK in bazi podatkov na <http://www.jakrs.si/>, podatek o blagovni menjavi z Nemčijo dostopen na http://www.izvoznookno.si/Dokumenti/Podatki_o_drzavah/Nemcija/Bilateralni_ekonomski_odnosi_s_Slovenijo_4168.aspx, podatek o odstotku nočitev turistov z nemškega govornega področja pa na uradnem slovenskem turističnem informacijskem portalu http://www.slovenia.info/?ps_najpomembnejsi-kazalniki=0&lng=1.

kinematografij tretjih držav (povprečna gledanost 2.692 gledalcev) in 22 slovenskih filmov, vključno s starejšimi filmi, koprodukcijami in avdiovizualnimi projekti (povprečna gledanost 6.012 gledalcev, vključeni so tako filmi, sofinancirani z javnimi sredstvi, kot filmi, ki so nastali brez državne podpore). Vseh kino gledalcev je bilo 2.637.830. Navedeni podatki so zbirni podatki o kinematografski distribuciji v letu 2012 v RS (Fivia d.o.o. Vojnik).

V Republiki Sloveniji je po zbirnih podatkih več kot 50 produkcijskih hiš, vendar se to število spreminja glede na registracijo in obstoj nosilcev dejavnosti. Pomenljiv je podatek, da je bilo za produkcijo filmov, video filmov in televizijskih oddaj leta 2011 registriranih kar 513 različnih pravnih subjektov (podatki Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve). V Republiki Sloveniji delujejo tudi 3 filmski studii, 4 izvajalci postproduksijskih storitev, 11 distributerjev (vir: javno dostopni podatki SFC) in 27 prikazovalcev: od tega jih je 25 vključenih v Art kino mrežo Republike Slovenije (združenje kinematografov in prikazovalcev kakovostnega filma, člani mreže so predvsem javni zavodi v ustanoviteljstvu lokalnih skupnosti, mreža ima skupaj 32 dvoran s 5.173 sedeži), 2 prikazovalca pa razpolagata s komercialnimi multipleksi v večjih centrih in imata skupaj 59 dvoran. Poleg tega imamo v Republiki Sloveniji trenutno še 9 filmskih festivalov (razen nacionalnega festivala so vsi mednarodni) ter 5 medijev, ki so v celoti ali delno posvečeni filmski kulturi.

V petletnem obdobju 2008–2011 (vir: statistični podatki SFC 2008–2011) je SFC (prej Filmski sklad Republike Slovenije, javni sklad) sofinanciral 22 igranih celovečernih filmov, 9 dokumentarnih celovečernih filmov, 14 igranih koproduksijskih filmov, 1 dokumentarni koproduksijski film ter 71 razvojnih projektov in scenarijev, v javni distribuciji pa je bilo prikazanih 31 novih sofinanciranih slovenskih filmov. Največji delež povprečnega števila gledalcev novih slovenskih filmov je bil dosežen leta 2010 zaradi uspešnice *Grema mi po svoje*, in sicer 46.368,75, najmanjši pa leta 2009, in sicer 4.432. Lani je bilo v distribuciji 11 novih slovenskih filmov, podprtih z javnimi sredstvi, povprečje njihovih gledalcev pa je bilo 7.282.

Največ javnih programskih sredstev za filmsko produkcijo je bilo v omenjenem obdobju razdeljenih leta 2009 (5.072.148 EUR), najmanj pa leta 2012 (3.602.782,60 EUR). Povprečni proračun celovečernih igranih filmov, sofinanciranih z javnimi sredstvi SFC, je bil najvišji leta 2008 (1.471.300 EUR), povprečno sofinanciranje celovečernih filmov pa je bilo najvišje leta 2010 (835.035 EUR). Pri tem je treba upoštevati tudi zagotavljanje neodplačnih storitev in tehnike Filmskega studia Viba film Ljubljana, ki je pri produkciji filmov, sprejetih v sofinanciranje, sodelovala s storitvami v višini 5.099.679 EUR (javno dostopni podatki SFC). V zvezi z dejavnostjo Filmskega studia Viba film Ljubljana je treba premisliti o novih, učinkovitejših poslovnih modelih delovanja na tem področju.

V javni interes na področju filmske in avdiovizualne dejavnosti sodijo:

– zagotavljanje pogojev za razvoj in kakovost filmske, kinematografske in avdiovizualne dejavnosti v vseh fazah t. i. kinematografske verige, od razvoja prek produkcije, promocije, distribucije in prikazovanja, hrambe in varovanja filmske dediščine, do filmske vzgoje in izobraževanja ter festivalske dejavnosti,

– dostopnost in gledanost kakovostnih kinematografskih in avdiovizualnih del v Republiki Sloveniji ter slovenskih filmskih in avdiovizualnih del v mednarodnem prostoru,

– razvoj in delovanje trga kinematografskih in avdiovizualnih del.

Dolgoletna odsotnost celovite vizije razvoja kinematografskega in avdiovizualnega področja, osredotočanje predvsem na vidik produkcije in neupoštevanje celotne kinematografske verige, nezadostna javna finančna podpora področju filma in avdiovizualni dejavnosti ter kadrovske težave se danes kažejo predvsem v naslednjih problemih: nekontinuirana proizvodnja nacionalnega filmskega programa, pomanjkanje srednjeročne programske strategije in jasno opredeljenih ciljev na področju nacionalnega filmskega programa, vprašanje statusa in odgovornosti filmskih producentov (večinoma gre za produkcijske hiše, ki brez javne finančne pomoči ne bi zmogle opravljati svoje dejavnosti), premajhna povezanost med SFC ter RTV Slovenija pri nastajanju, produkciji in promociji slovenskega filma, pomanjkanje načrtnih promocij slovenskega filma, deficitarnost na področju specifičnih tehničnih filmskih poklicev ter nerazvitost trga kinematografskih in avdiovizualnih del. Prav tako smo še vedno soočeni z nezadostno prisotnostjo filmske vzgoje in izobraževanja v osnovnih in srednjih šolah ter mankom univerzitetnega študija zgodovine in teorije filma. S cilji in ukrepi odgovorjamo na to stanje.

Cilji in ukrepi

1. Višja gledanost kakovostnih slovenskih in evropskih kinematografskih in avdiovizualnih del ter kakovostnih kinematografskih in avdiovizualnih del kinematografij tretjih držav.

Ukrepi:

– sofinanciranje kakovostne kinematografske in avdiovizualne produkcije z večjim promocijskim in distribucijskim potencialom, – ob selektivni shemi sofinanciranja vzpostavitve nove sheme državnih pomoči novim kinematografskim in avdiovizualnim projektom za javno prikazovanje, na podlagi katere se bodo sredstva dodeljevala glede na gledanost in uspešnost prijavitelja,

– finančne spodbude za distribucijske modele (denimo video na zahtevo ipd.), ob pogoju recipročnega vlaganja prejemnikov sredstev nazaj v filmsko in avdiovizualno produkcijo,

– dolgoročna podpora festivalom kakovostnega filma, art kino mreži, projektom promocije kakovostnega filma in projektom filmske vzgoje kot bistvenih orodij pri dvigovanju filmske kulture in pismenosti (prehod na večletno financiranje),

– podpora kinematografski distribuciji kakovostnih slovenskih in evropskih filmov ter filmov kinematografij iz tretjih držav,

– vzpostavitev metodologije merjenja števila in gledanosti prikazanih slovenskih in evropskih filmov ter avdiovizualnih del in filmov kinematografij tretjih držav v televizijskih in spletnih medijih ter javna dostopnost izmerjenih podatkov in podatkov o gledanosti filmov na spletni strani SFC (za pridobitev podlage za učinkovitejše načrtovanje programskega sofinanciranja in distribucije),

– prilagoditev javnega predvajanja kinematografskih in avdiovizualnih del za senzorno ovirane,

– v sodelovanju s SFC, Slovensko kinoteko in MIZŠ priprava strokovnih podlag za vključitev filmske vzgoje v šolski kurikulum,

– večja vloga RTV Slovenija pri promociji kakovostnih slovenskih kinematografskih in avdiovizualnih del, še zlasti v obliki promocijskih ali tematskih oddaj, prispevkov, napovednikov ipd.

Pojasnilo: Ukrepi predvidevajo prednostno sofinanciranje kakovostnih kinematografskih in avdiovizualnih projektov, ki bodo na podlagi ciljno določenega občinstva dosegali večjo gledanost v vseh sedanjih in prihodnjih distribucijskih modelih. Učinke bo mogoče izmeriti v vsakoletnem povprečju gledanosti novih kinematografskih in avdiovizualnih del, številu odkupljenih del s strani izdajateljev televizijskih medijev, odkupljenih licencah za javno mednarodno predvajanje, doseganju oziroma povečevanju zakonsko predpisanih deležev evropskih avdiovizualnih del in evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v televizijskih programih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo ter slovenskih avdiovizualnih del kot tudi avdiovizualnih del neodvisnih producentov v letnem oddajnem času televizijskih programov RTV Slovenija.

Ukrepi predvidevajo tudi oblikovanje nove sheme državne pomoči pri realizaciji novih kinematografskih in avdiovizualnih del na podlagi gledanosti in uspešnosti prijavitelja. Na ta način bo izoblikovan dinamičen in odziven model podpore filmski produkciji. Prilagoditev javnega predvajanja kinematografskih in avdiovizualnih del za senzorno ovirane predvideva opremljenost teh del s

podnapisi za gluhe in gluhoneme ter zvočno opremo za slepe in slabovidne. Ukrep zadeva predvsem kinematografska in avdiovizualna dela, podprta z javnimi sredstvi.

Vsebinsko ukrepi sledijo spremembi poslovnih modelov pri produkciji in distribuciji avdiovizualnih del, ki je nastopila z razvojem svetovnega spleta in digitalne tehnologije. Konkreten predlog tako zadeva omogočanje zagonskega financiranja novih distribucijskih modelov pod pogojem, da prejemnik javnih sredstev investira v produkcijo novih kinematografskih ali avdiovizualnih del. Ukrep bo vplival na razvoj spletne distribucije kinematografskih in avdiovizualnih del, posledično pa reguliral tudi spoštovanje avtorskih in sorodnih pravic glede na čedalje večjo težavo piratstva.

Bistven element za dolgoročno povečanje števila gledalcev je vključitev filmske vzgoje in izobraževanja v šolski kurikulum. MK bo prevzel pobudo za oblikovanje strokovnih podlag s področja filmske zgodovine in teorije.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, sredstva EU. Za kakovostno in raznoliko produkcijo, podprto z javnimi sredstvi, bi potrebovali 10.000.000 EUR na letni ravni. Pri oceni optimalne višine sredstev smo upoštevali letno povprečje 10.000.000 EUR programskih sredstev za financiranje dejavnosti SFC in Filmskega studia Viba film Ljubljana, 1.000.000 EUR za letno sofinanciranje avdiovizualnih del in letno 4 odstotke oziroma okvirno 3.500.000 EUR iz prispevka za programe in storitve RTV Slovenija, namenjenega za sofinanciranje in koprodukcijsko sodelovanje pri avdiovizualnih in kinematografskih delih za javno prikazovanje. K tej oceni smo dodali še 800.000 EUR za javno vlaganje v nove modele distribucije. Za obdobje 2014–2017 bi bila tako potrebna sredstva v višini 14.700.000 EUR na leto.

Odgovornost: MK, SFC, Filmski studio Viba film Ljubljana, Slovenska kinoteka, RTV Slovenija.

Kazalniki⁴:

- število gledalcev v slovenskih kinematografih (2012: 2.637.830);
- povprečje gledanosti sofinanciranih slovenskih kinematografskih in avdiovizualnih del v kinematografskem predvajanju (2012: 7.282 gledalcev povprečno na film; 2017: 15.000);
- povprečje gledanosti kakovostnega evropskega filma in filmov iz kinematografij tretjih držav, distribuiranih v art kino mreži (2012: 10.033 gledalcev povprečno na prikazovalca; 2017: 14.000);
- povprečje gledanosti slovenskih in evropski filmov ter filmov iz kinematografij tretjih držav, prikazanih v distribuciji na celotnem ozemlju Republike Slovenije (2012 si je 211 takih filmov povprečno ogledalo 3.038 gledalcev);
- število odkupljenih filmov, sofinanciranih z javnimi sredstvi, s strani izdajateljev televizijskih medijev;
- število odkupljenih licenc za javno predvajanje slovenskih filmov in avdiovizualnih del v mednarodnem prostoru (2012: 3; 2017: 6);
- deleži evropskih avdiovizualnih del, evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v televizijskih programih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo in slovenskih avdiovizualnih del kot tudi avdiovizualnih del neodvisnih producentov v letnem oddajnem času televizijskih programov RTV Slovenija;
- število projektov, odobrenih po novi dodatni shemi sofinanciranja projektov po merilu gledanosti oziroma komercialne uspešnosti (2013: 0; 2017: 4);
- delež zasebnih vlaganj prejemnikov sredstev za zagon novih distribucijskih modelov v produkcijo (cilj: povečanje deleža zasebnih vlaganj prejemnikov sredstev za zagon novih distribucijskih modelov v produkcijo, od 10 % kot začetnega praga v letu 2014 do 35 % v letu 2017);
- število filmov, udeleženih na mednarodnih festivalih glede na kategorije festivalov in število nagrad (2012: 11 filmov na festivalih svetovnih premier, specializiranih tekmovalnih festivalih in drugih pomembnih specializiranih tekmovalnih festivalih, 2017: 15; 2012: 6 nagrad na festivalih svetovnih premier, specializiranih tekmovalnih festivalih in drugih pomembnih specializiranih tekmovalnih festivalih, 2017: 8).

2. Večji trg za kinematografska in avdiovizualna dela.

Ukrepi:

- sprememba Zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 77/10, 40/12 – ZUJF), Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05 – ZDavP-1B, 26/09 – ZIPRS0809-B (31/09); v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1)) in Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 87/11 – ZA vMS, 47/12; v nadaljnjem besedilu: ZMed) v smeri širitve pogojev za razvoj dejavnosti in trga,
- SFC oblikuje srednjeročno strategijo, v kateri še posebej opredeli:
 1. strokovno podlago za razpise v naslednjem petletnem obdobju, ki bodo temeljili na tematski in žanrski raznovrstnosti kinematografskih in avdiovizualnih del, na generacijski zastopanosti avtorjev, na opredelitvi ciljnega občinstva in povezovanju različnih nosilcev produkcije;
 2. merila za uravnoteženo spodbujanje celovečernih prvencev glede na filme drugih avtorjev, pri čemer se določi najvišji zgornji prag financiranja posameznega filma;
 3. nominalno omejitev financiranja zgornje vsote posameznega celovečernega filma, ob upoštevanju spodbujanja večjega deleža zasebnih vlaganj in pridobljenih sredstev EU;
 4. obseg in število velikih nacionalnih filmov v naslednjem srednjeročnem obdobju, med njimi tudi povečanje deleža filmov za otroke in mladino;
 5. ukrepe za razvoj scenaristike;
 6. prednostna merila in način sofinanciranja razvoja, realizacije in distribucije filmov kot tudi drugih filmskih projektov (festivali, filmska vzgoja) z že zagotovljenimi sredstvi EU (program Ustvarjalna Evropa ipd.), sredstvi iz drugih virov financiranja ali na podlagi drugih zagotovljenih paritetnih sredstev;
 7. natančna merila za dodeljevanje avtomatične sheme pomoči kinematografskim in avdiovizualnim delom.
 - učinkovitejše izkoriščanje evropskih sredstev (Eurimages, podprogram Media v okviru Ustvarjalne Evrope);
 - zvišanje odstotka zbranega prispevka za programe in storitve RTV Slovenije, ki ga ta nameni za financiranje avdiovizualnih in kinematografskih del neodvisnih producentov in koprodukcijsko sodelovanje pri avdiovizualnih in kinematografskih delih za javno oziroma kinematografsko predvajanje (vsaj 4 %). RTV Slovenija pri tem sama določi pogoje in kriterije, na podlagi katerih bo izbrala projekte za financiranje oziroma za koprodukcijsko sodelovanje;

⁴ Javno dostopni podatki SFC, zbirni podatki o kinematografski distribuciji v letu 2012 v Republiki Sloveniji (Fivia d.o.o. Vojnik) ter podatki Art kino mreže – združenja kinematografov kakovostnega in umetniškega filma Republike Slovenije, dostopni na <http://kinomreza.wordpress.com/>.

– uvedba dodatne sheme finančne pomoči (denarne spodbude) za tuje producente, katerih produkcijska dejavnost je vezana na ozemlje RS, ob upoštevanju kulturnega testa in višine porabljenih sredstev na ozemlju RS;

– uvedba novih zunajproračunskih virov v obliki prispevkov, oblikovanih na podlagi določenega odstotka letnega bruto prihodka oziroma izvedenih storitev vseh udeležencev v kinematografski verigi (izdajatelji televizijskih programov, kabelski, mobilni, satelitski in internetni operaterji, distributerji, prikazovalci, ponudniki komercialnih televizijskih vsebin ter ponudniki videa na zahtevo). Sredstva se v dogovorjenih deležih in pod pogoji, ki jih opredeli SFC, namenijo za celoto sofinanciranih programov in projektov s področja avdiovizualne in kinematografske dejavnosti, ki so v javnem interesu (produkcija kakovostnih slovenskih kinematografskih in avdiovizualnih del, distribucija in prikazovanje kakovostnih kinematografskih in avdiovizualnih del, promocija filma, festivalske dejavnosti, programi kulturne vzgoje itd.);

– oblikovanje sveta SFC, v katerem so zastopani predstavniki vseh členov kinematografske verige: avtorji in producenti, distributerji in prikazovalci, kabelski, mobilni, satelitski in internetni operaterji, RTV Slovenija, prikazovalci komercialnih televizijskih vsebin in ponudniki videa na zahtevo, filmske vzgoje in promocije filma.

Pojasnilo: Ukrepi vključujejo pripravo zakonskih rešitev za kvalitetnejšo, fleksibilno, učinkovito in številčnejšo filmsko in avdiovizualno produkcijo. Ob upoštevanju programske poslovne avtonomije RTV Slovenija so usmerjeni tudi k bolj ciljni opredelitvi uresničevanja javnega interesa RTV Slovenija pri sofinanciranju kinematografskih in avdiovizualnih projektov neodvisnih producentov in koprodukcijskega sodelovanja pri kinematografskih in avdiovizualnih delih za javno, televizijsko in kinematografsko predvajanje. Za ta namen mora RTV Slovenija v okviru zbranega prispevka za programe in storitve nameniti najmanj štiri odstotke zbranih sredstev. SFC izvaja programsko razvojno usmeritev sofinanciranja kinematografskih in avdiovizualnih projektov z namenom čim širšega zagotavljanja uresničevanja javnega interesa. To pomeni stroškovno učinkovito dodeljevanje sredstev glede na merila kulturne vsebine in doseganja gledalcev: tematsko in žanrsko raznovrstna filmska produkcija, celovita generacijska zastopanost avtorjev, omogočanje razvoja novih avtorskih generacij (debitantov in režiserjev drugega celovečernega filma), povečanje deleža filmov za otroke in mladostnike, zagotavljanje večjega deleža občinstva ter programski razpon, ki omogoča kontinuiran ustvarjalni in profesionalni razvoj izvajalcev kinematografskih in avdiovizualnih del.

Z namenom, da bi povečali trg kinematografskih in avdiovizualnih del, ukrepi vsebujejo tudi dodatno shemo državne pomoči, in sicer v obliki sheme pomoči, dodeljene kot povrnitev deleža izdatkov za dejavnost tuje filmske produkcije ob dovoljeni višini pogojevanega odstotka teritorializacije porabe in upoštevanju kulturnega testa. Gre za celovit paket pogojev, potrebnih za povečanje konkurenčnosti filmske industrije in vzpostavljanje Republike Slovenije kot privlačne lokacije za snemanje in filmsko produkcijo. Pozitivni učinek, ki ga pričakujemo, je posredno povečanje uporabe avdiovizualnih storitev na ozemlju Republike Slovenije, sodelovanje ustvarjalnih in izvedbenih delavcev v avdiovizualnem sektorju ter izpopolnjevanje, rast in konkurenčnost avdiovizualnega sektorja. Ukrep, ki ga poznajo številne države, ima tudi pozitivne gospodarske učinke.

Za doseglo cilja je treba povečati učinkovitost črpanja sredstev EU (Eurimages, podprogram Media v okviru Ustvarjalne Evrope) in število projektov v mednarodnih koprodukcijah. V letu 2012 smo namreč Eurimagesu vplačali 116.235 EUR članarine, slovenski producenti pa so prejeli podporo v višini 97.900 EUR. Tudi uspešnost črpanja sredstev iz programa Media, namenjenih za razvoj projektov, je bila komaj 1,09-odstotna (ali 170.291,32 EUR) glede na celotno višino dodeljenih sredstev. Manjše črpanje je delno sicer pogojeno z zmanjševanjem proračunskih sredstev.

Z uvedbo dodatne sheme finančne pomoči (denarne spodbude) za tuje producente in oblikovanjem prednostnih meril pri javnih razpisih za doseganje večjih odstotkov zasebnega vlaganja v slovenska filmska in avdiovizualna dela, filmsko industrijo in izvoz filmskih produktov želimo povišati delež zasebnih sredstev, namenjen filmski produkciji.

Kot nove zunajproračunske finančne vire za celoto sofinanciranih programov in projektov s področja avdiovizualne in kinematografske dejavnosti (produkcija, distribucija, promocija in prikazovanje kakovostnega filma, drugi filmski projekti in programi, kot so festivali, filmska vzgoja, filmska stroka) MK predlaga tudi nove prihodke s strani vseh udeležencev v kinematografski verigi. Natančnejši postopki in obveznosti ter pravice bodo oblikovani po predhodni preučitvi trga, možnih modelov zunajproračunskih virov, sorazmernosti ukrepov, načina črpanja, porabe in nadzora nad porabo teh sredstev ter konsenzom med glavnimi nosilci v postopku produkcije, distribucije, prikazovanja in eksploatacije. Prav tako se v okviru teh ukrepov kot možnost novega finančnega vira preučijo črpanje sredstev iz eksploatacije sofinanciranih kinematografskih in avdiovizualnih del s strani SFC. Oblikuje se tudi nov svet SFC, v katerem so zastopani predstavniki vseh členov kinematografske verige: avtorji in producenti, distributerji in prikazovalci, kabelski, mobilni, satelitski in internetni operaterji, RTV Slovenija, prikazovalci komercialnih televizijskih vsebin in ponudniki videa na zahtevo, filmske vzgoje in promocije filma. Tako sestavljen svet predstavlja podlago za soudeležbo vseh akterjev na področju filma oziroma kinematografije pri oblikovanju celovite politike na področju filma.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru sredstev, navedenih pod ciljem 1, ter od leta 2015 tudi letno 3.000.000 EUR za dodatno shemo pomoči, dodeljeno kot delež izdatkov za dejavnost tuje filmske produkcije na ozemlju Republike Slovenije ob upoštevanju kulturnega testa.

Odgovornost: MK, MF, SFC, Filmski studio Viba film Ljubljana, RTV Slovenija, lokalne skupnosti.

Kazalniki⁵:

– število koprodukcijskih filmov z večinskim slovenskim deležem, pri katerih se postopoma večja odstotek tujih koprodukcijskih vlaganj (2012: 1; 2017: 6);

– povprečni delež zasebnih vlaganj v projektih, sofinanciranih z javnimi sredstvi, letno;

– število režijskih prvencev in drugih celovečernih filmov: najmanj en celovečerni igrani ali dokumentarni režijski prvenec ali drugi celovečerni film v karieri na leto;

– višina sredstev, črpanih na podlagi nadnacionalnih evropskih programov za financiranje kinematografskih in avdiovizualnih del, prikazano v odstotnem razmerju do celotne višine razpoložljivih sredstev (črpanje sredstev iz evropskega koprodukcijskega sklada Eurimages – leta 2012 nam je uspelo izčrpati 97.900 EUR, to pomeni, da smo ob upoštevanju vplačane članarine v višini 116.235 EUR prejeli 18.335 EUR manj, kot smo vplačali; leta 2014 načrtujemo povečanje za 25 odstotkov, leta 2017 pa povečanje za 30 odstotkov glede na leto 2014; črpanje sredstev iz novega programa Media v sklopu razvoja projektov – leto 2012: 170.291,32 EUR ali 1,09% glede na celotno višino dodeljenih sredstev, do leta 2017 povišati odstotek črpanih sredstev na 6 do 7%);

– število kinematografskih in avdiovizualnih del, nastalih v koprodukciji z RTV Slovenija in drugimi izdajatelji televizijskih programov na celotnem nacionalnem multipleksu prizemne digitalne radiodifuzije (število filmov in avdiovizualnih del neodvisnih producentov, nastalih v koprodukciji z RTV Slovenija: leto 2012: 13; 2017: 20);

⁵ Javno dostopni podatki SFC, podatki o črpanju evropskih sredstev so iz poročila Eurimages, dostopni na http://www.coe.int/t/dg4/eu-rimages/default_en.asp in Media Desk Slovenija, dostopni na <http://mediadesk.si/>.

– število tujih kinematografskih filmov in avdiovizualnih del (igranih in dokumentarnih del za televizijsko predvajanje, televizijske nadaljevanke, nanizanke), posnetih na območju Republike Slovenije (2014: 4; 2017: 6);

– znesek porabe tujih produkcij oziroma producentovskih hiš v Republiki Sloveniji.

3. Razvoj kinematografske mreže in krepitev programov filmske kulture.

Ukrepa:

– širitev in razvoj mreže art kinematografov v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi in s tem večanje dostopnosti kakovostnega filma na celotnem ozemlju Republike Slovenije,

– večletni programski razpisi za sofinanciranje art kinematografov in programov filmske vzgoje (na način sofinanciranja javnih kulturnih programov), ob nujni udeležbi financiranja s strani lokalnih skupnosti.

Pojasnilo: Potrebno je zagotoviti nadaljnji obstoj celotne kinematografske mreže prikazovalcev (bodisi javnih zavodov v ustanoviteljstvu občin bodisi zasebnih podjetij). Za prihodnji razvoj art kino mreže sta nujna finančno in vsebinsko sodelovanje lokalnih skupnosti ter povezovanje kulturnih in izobraževalnih ustanov z drugimi sektorji (gospodarstvo, turizem). Drugi ukrepi, ki spodbujajo povezovanje in omogočajo dostopnost filmskih in avdiovizualnih vsebin, so povzeti v poglavjih *Digitalizacija* ter *Kulturno-umetniška vzgoja*.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 860.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev na letni ravni, 60.000 EUR dodatno na letni ravni (sredstva EU).

Odgovornost: MK, SFC, Slovenska kinoteka, lokalne skupnosti, Art kino mreža Republike Slovenije.

Kazalniki⁶:

– število kinematografov v art kino mreži (2012: 25; 2017: 30);

– število sofinanciranih art kino programov (2012: 14; 2017: 20);

– število sofinancirane distribucije tujih kakovostnih evropskih in umetniških filmov (2012: 7; 2017: 20);

– delež prikazanih del iz nacionalne kinematografije, evropskih kinematografij in kinematografij iz tretjih držav na celotnem ozemlju Republike Slovenije (2012: 53%; 2017: 60%);

– povprečno število gledalcev slovenskih in evropskih filmov ter filmov kinematografij tretjih držav (2012: 10.033 (na prikazovalca v okviru art kino mreže); 2017: 14.000 (na prikazovalca v okviru art kino mreže)).

4. Boljša izraba digitalnih tehnologij.

Ukrepa:

– dokončanje digitizacije kinematografov, ki v večinskem odstotku prikazujejo nacionalna in evropska kinematografska dela ter dela kinematografij tretjih držav, do leta 2014 ob sodelovanju lokalnih skupnosti,

– večanje digitaliziranega fonda slovenske filmske dediščine s ciljem dostopnosti in uporabe v kulturne, vzgojno-izobraževalne in komercialne namene.

Pojasnilo: Dokončanje digitizacije kinematografov s kakovostnimi filmskimi programi je nujni pogoj za ohranitev in nadaljevanje kinematografske distribucije kakovostnih slovenskih in evropskih filmov ter filmov kinematografij tretjih držav. V letu 2013 nam bo uspelo s pomočjo lokalnih skupnosti digitalno opremiti 8 kinematografov, skupaj jih bo tako digitiziranih 11, leta 2014 načrtujemo še digitizacijo preostalih 10. Z drugim ukrepom želimo v skladu s prednostnimi merili začeti kontinuirano sofinanciranje digitalizacije slovenske filmske dediščine, saj gre za področje, na katerem izrazito zaostajamo. Ta merila so: kulturni in zgodovinski pomen, dostopnost, urejenost avtorskih pravic, tehnični standardi. Cilj digitalizacije je dostopnost gradiva in njegova javna uporaba. V okviru kazalnikov bomo upoštevali predvsem celovečerne filme, vendar digitalizacija filmske dediščine vključuje tudi vse ostale dolžine, žanre in vsebine, ki bodo ustrezali prednostnim merilom.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 750.000 EUR za digitalizacijo slovenske filmske dediščine, 150.000 EUR za digitizacijo kinematografov, ki v večinskem odstotku prikazujejo nacionalna in evropska kinematografska dela ter dela kinematografij tretjih držav.

Odgovornost: MK, SFC, RTV Slovenija, Slovenski filmski arhiv pri ARS, Slovenska kinoteka, lokalne skupnosti.

Kazalniki⁷:

– število kinematografov, ki predvajajo art kino programe z digitalno opremo za predvajanje (2013: 11; 2014: 21);

– število novih digitaliziranih projektov slovenske filmske dediščine, ki so javno dostopni (2012: 3; 2017: najmanj 15);

– število obiskov spletnih strani za ogled ali dostop do podatkov o filmski dediščini.

5. Prostorska rešitev za kakovostno hrambo slovenske filmske dediščine.

Ukrep: izdelava projekta, ki bo zagotovil dolgoročno in kakovostno urejeno hrambo slovenske filmske dediščine.

Pojasnilo: Ukrep obsega preverbo optimizacije hrambe, uporabe in predstavljanja filmske dediščine v okviru obstoječih kulturnih ustanov ter izdelavo projekta za rešitev ustrezne in trajne prostorske ureditve hrambe slovenske filmske dediščine in kinotečnega arhiva. ARS in Slovenski filmski arhiv pri ARS, Slovenska kinoteka, RTV Slovenija in SFC proučijo organizacijske ureditve ter primere dobrih praks na območju EU in širšem območju, proučijo možne optimizacije, predlagajo konkretne organizacijske, tehnološke in infrastrukturne rešitve ter jih finančno ovrednotijo. Obenem Slovenski filmski arhiv v sodelovanju s Slovensko kinoteko, RTV Slovenija, SFC in muzeji, ki hranijo filmski arhiv, izdelava natančno evidenco vsega filmskega arhiva v Republiki Sloveniji.

Čas izvedbe: 2015.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: Slovenska kinoteka, MK, RTV Slovenija, Slovenski filmski arhiv pri ARS, SFC.

Kazalnika:

– izdelan projekt za kakovostno in trajno hrambo slovenske filmske dediščine in kinotečnega arhiva;

– celovita evidenca filmskega arhiva v Republiki Sloveniji.

⁶ Javno dostopni podatki SFC, podatki Art kino mreže – združenja kinematografov kakovostnega in umetniškega filma Republike Slovenije, dostopni na <http://kinomreza.wordpress.com/>.

⁷ Podatki iz poročila Slovenske kinoteke ter Slovenskega filmskega arhiva pri ARS MK, podatki Art kino mreže – združenja kinematografov kakovostnega in umetniškega filma Republike Slovenije, dostopni na <http://kinomreza.wordpress.com/>.

3. UPRIZORITVENE UMETNOSTI

Oder kot zrcalo družbe in posameznika.

Javni interes

Izvajalci javnih kulturnih dobrin na področju uprizoritvenih umetnosti so nacionalni javni zavodi, katerih ustanoviteljica je država, občinski javni zavodi, katerih ustanoviteljice so lokalne skupnosti, NVO in samostojni ustvarjalci na področju kulture. V neformalno mrežo slovenskih institucionalnih gledališč, sofinancirano iz državnega proračuna, je vključenih 13 slovenskih gledališč: 12 javnih zavodov, od tega 3 nacionalni, in Slovensko stalno gledališče v Trstu. Iz državnega proračuna podpiramo tudi programsko in projektno dejavnost NVO ter delovanje uprizoritveno-vadbene prostora SME. V letu 2012 je bilo v okviru dejavnosti NVO podprtih 14 programov in 32 večletnih projektov ter programsko upravljanje SME. V okviru iz državnega proračuna sofinancirane dejavnosti javnih zavodov in NVO v letu 2012 beležimo 257 premier – 102 v produkciji javnih zavodov in 155 v produkciji NVO, ki so imele 2.244 ponovitev – 1.730 v produkciji javnih zavodov in 514 v produkciji NVO, kar je povprečno 17 ponovitev na premiero v javnih zavodih in 3 ponovitve na premiero v NVO. V okviru dejavnosti javnih zavodov in NVO so izvajalci v letu 2012 izvedli 7.336 javnih nekomercialnih prireditev – 4.899 v javnih zavodih in 2.437 v okviru NVO, ki si jih je ogledalo 1.149.271 gledalcev – 802.625 v javnih zavodih in 346.640 v okviru NVO, kar je povprečno 163 gledalcev na prireditev v javnih zavodih in 142 gledalcev na prireditev v okviru NVO⁸.

Javni interes na področju uprizoritvene umetnosti zajema:

- produkcijo,
- postprodukcijo,
- mednarodno sodelovanje,
- nadaljnji razvoj in soobstoj raznolikosti umetniških izrazov in uprizoritvenih praks,
- pisanje in uprizorjanje nove slovenske dramatike,
- znanstveno, strokovno, praktično, avtorsko in kritično refleksijo, ki upošteva najnovejše sodobne uprizoritvene prakse,
- ohranjanje, proučevanje in predstavitve dediščine s področja uprizoritvene umetnosti,
- dostopnost do javnih kulturnih dobrin s področja uprizoritvene umetnosti,
- informatizacijo in digitalizacijo,
- izobraževanje in usposabljanje,
- razvoj namenske infrastrukture in posodobitev opreme ter
- vzpostavitev kvalitetnega delovnega okolja za mlade, uveljavljajoče se ustvarjalce.

Ključni izzivi in s tem naloge kulturne politike v naslednjem obdobju so vzpostavitev kvalitetnega in učinkovitega okolja za vrhunsko produkcijo in posredovanje na področju uprizoritvenih umetnosti, dvig njihovega ugleda ter večja dostopnost do javnih kulturnih dobrin. Slovensko gledališče je tradicionalno eno najmočnejših in najprodornejših področij v slovenski umetnosti, zato so cilji in ukrepi usmerjeni v ohranitev in krepitev njegove vloge tistega področja ustvarjalnosti, ki slehernika nagovarja in spodbuja k refleksiji.

Cilji in ukrepi

1. Povečati dostopnost kakovostne gledališke produkcije.

Ukrepi:

- do leta 2017 zmanjšanje števila premier v produkciji NVO za najmanj 20 % in ne povečati števila premier v produkciji javnih zavodov,
- do leta 2017 povečanje obsega postprodukcije na povprečno najmanj 20 ponovitev na produkcijo v produkciji javnih zavodov in najmanj 5 ponovitev na produkcijo v produkciji NVO,
- načrtno spodbujati sodelovanje v obliki koprodukcij med javnimi zavodi, med javnimi zavodi in NVO in med NVO s prednostno obravnavo pri neposrednem pozivu in javnih razpisih,
- načrtno vključevati gostujoče predstave v abonmajsko ponudbo in s tem povečati dostopnost kakovostne gledališke produkcije v mreži gledališč na celotnem slovenskem kulturnem prostoru,
- načrtno spodbujati gostovanja in izmenjave najbolj kakovostnih domačih gledaliških stvaritev v tujini,
- dopolniti Navodila za določanje višine sredstev za financiranje javne službe v javnih zavodih, javnem skladu in javnih agencijah na področju kulture iz državnega proračuna za posamezno proračunsko leto (dostopno na http://www.mk.gov.si/fileadmin/mk.gov.si/pageuploads/Ministrstvo/Zakonodaja/2013/Navodilo_2013_JZSA.pdf) ter uvesti prednostne kriterije v javnih razpisih v smeri zgornjih treh ukrepov, predlagati občinam podobne dopolnitve in prednostne kriterije, v njihovih dokumentih in razpisih,
- javnim zavodom zagotoviti pogodbo o večletnem financiranju njihovih programov ter s tem omogočiti večletno načrtovanje izvajanja programov,
- ciljno podpirati projekte mladih producentov, avtorjev in režiserjev ter vključevanje produkcij mladih ustvarjalcev v programe javnih zavodov in NVO,
- ciljno podpreti uvedbo abonmajev, ki zajemajo najbolj kakovostne produkcije več izvajalcev in v sodelovanju z občinami in mrežo kulturnih domov zagotoviti izvedbo teh ciljno oblikovanih abonmajev v najmanj 8 kulturnih domovih po Republiki Sloveniji,
- ciljna podpora široko dostopnemu brezplačniku (po vzoru Bukle), ki bo promoviral aktualno uprizoritveno produkcijo in dejavnost ter široko javnost spodbujal k obisku gledaliških predstav in drugih produkcij s področja uprizoritvene umetnosti.

Pojasnilo: Vsi ukrepi so namenjeni izboljšanju produkcijskih pogojev ter utrjevanju povezovanja in sodelovanja na različnih ravneh (programsko povezovanje, koprodukcijsko sodelovanje med izvajalci, infrastrukturno povezovanje in podobno) s ciljem, da se poveča kakovost gledališke produkcije, da se razvija in izkorišča potencial umetniških ansamblov in da se poveča dostopnost javnih kulturnih dobrin s področja uprizoritvene umetnosti. V zadnjih letih narašča število premier, predvsem v produkciji NVO, in upada število ponovitev. Povečevanje števila premier ne prispeva k večji kvaliteti produkcije niti k njeni dostopnosti. Z zmanjševanjem števila sofinanciranih produkcij in povečevanjem postprodukcije (tudi s koprodukcijami: med javnimi zavodi, med NVO, med javnimi zavodi in NVO; izmenjavami predstav javnih zavodov v abonmajskem sistemu, vključevanjem produkcij NVO v abonmaje javnih zavodov, vpeljevanjem novih abonmajev s produkcijami več različnih izvajalcev) bomo vzpostavili pogoje za bolj kvalitetno produkcijo (več sredstev za produkcijo, daljši čas študija in podobno) in zvišanje števila gledalcev na uprizoritev.

⁸ Podatki celotnega poglavja o uprizoritvenih umetnostih izhajajo iz letnih finančnih in vsebinskih poročil izvajalcev programov in projektov MK ter iz poročil o izvajanju nacionalnega programa za kulturo v obdobju 2005-2011, dostopnih na http://www.arhiv.mk.gov.si/si/o_ministrstvu/porocila_in_podatki/.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število premier (2012: 257 – 102 javni zavodi in 155 NVO; 2017: največ 120 v produkciji NVO in največ 102 v produkciji javnih zavodov);

– povprečno število ponovitev na produkcijo (2012: 17 javni zavodi in 3 NVO; 2017: najmanj 20 javni zavodi in 5 NVO);

– delež prihodkov od prodanih vstopnic (2009: javni zavodi 16,5%, do 2017: 20%; NVO do l. 2017 povečanje vsaj za 10%);

– število javnih nekomercialnih prireditev (2012: 7.336; 2017: 8.000);

– število koprodukcij (2012: 121; 2017: 135), od tega najmanj 2 večji koprodukciji med SNGji;

– število gledalcev (2012: 1.149.271; 2017: najmanj 1.210.000);

– število gledalcev na prireditve (2012: 163 javni zavodi, 142 NVO; 2017: najmanj 172 javni zavodi in 150 NVO);

– število podprtih projektov mladih producentov, avtorjev in režiserjev (2012: 3; 2017: 8).

2. Razvoj in boljša organiziranost stroke s področja uprizoritvenih umetnosti.

Ukrepi:

– sprememba sklepa o ustanovitvi Slovenskega gledališkega muzeja,

– preoblikovanje Slovenskega gledališkega muzeja v Inštitut za odrske umetnosti,

– Inštitut za odrske umetnosti kot točka povezovanja vseh akterjev na področju uprizoritvenih umetnosti, gledališke mreže, ustvarjalcev, AGRFT, krovnih društev in podobno.

Pojasnilo: Slovensko gledališče je kljub svoji vlogi znotraj slovenske kulturne zgodovine premalo prisotno v slovenski zavesti in širši zavesti evropskega gledališkega prostora, saj posamezne predstavitve, uspehi in dejavnosti slovenskega gledališča ne dobijo ustrezne refleksije in kontekstualizacije. Obenem stroka na področju uprizoritvenih umetnosti deluje precej nepovezano, zato so učinki nesistematični in razpršeni. Slovenski gledališki muzej bo s preoblikovanjem v Inštitut za odrske umetnosti dobil naslednje naloge: nadaljevanje razlog Slovenskega gledališkega muzeja, raziskovanje slovenske izvirne dramatike in uprizoritvenih praks; skrb za promocijo slovenske dramatike in gledališča v tujini; skrb za gledališko dediščino in njeno predstavitev doma in v tujini; digitalizacija gledališke dediščine in sodobnega gledališkega dogajanja; razvoj, posodobitev in upravljanje gledališkega portala SiGledal kot osrednjega nacionalnega gledališkega portala. Eden od temeljev za izvajanje poslanstva že obstaja v poslanstvu in dejavnosti Slovenskega gledališkega muzeja, ki se bo preobrazil v sodoben gledališki inštitut, povezal že obstoječe dejavnosti s področja delovanja Inštituta, ki jih že izvajajo na posamični ravni posamezna gledališča, AGRFT in drugi izvajalci, ter vzpostavil mrežo in enoten sistem, ki bo zagotavljal izvajanje navedenih nalog za celotno področje slovenske odrske umetnosti.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MK.

Ocena finančnih sredstev: razpoložljiva sredstva Slovenskega gledališkega muzeja in dodatna sredstva v skupni višini 590.000 EUR, od tega 210.000 EUR sredstev EU.

Kazalniki:

– v letu 2015 vzpostavitev Inštituta za odrske umetnosti;

– število prevedenih slovenskih dram v tuje jezike;

– število uprizoritev slovenskih dram v tujini;

– število digitaliziranih enot gledališke dediščine in sodobnega gledališkega dogajanja.

3. Večji obseg vrhunske produkcije na področju sodobnega plesa in večja prepoznavnost sodobnega plesa.

Ukrepa:

– ciljni razpis za dvig obsega in kakovosti produkcije in postprodukcije sodobnega plesa na nacionalni ravni,

– postavitev montažnega studia kot vadbenega in produkcijskega prostora.

Pojasnilo: Več kot 25 let po ustanovitvi prve profesionalne skupine sodobnega plesa v Republiki Sloveniji, izredno razvejeni produkcijski aktivnosti ter umetniških uspehih v nacionalnem in mednarodnem prostoru je profesionalizacija sodobnega plesa osnovni cilj v okviru javnega interesa na področju sodobnega plesa. Z zagotovitvijo sredstev za izvedbo ciljnega razpisa, ki bo odprl možnosti za zaposlovanje ustvarjalcev ter organizacijo in izvedbo določenih podpornih dejavnosti, pomembnih za razvoj in profesionalizacijo področja (kot so npr. redni plesni profesionalni treningi, izobraževanje in usposabljanje, predstavitev, promocija, raziskovanje, dokumentiranje in zgodovinjene sodobnega plesa), bodo zagotovljeni osnovni pogoji za ustvarjanje večjih in zahtevnejših produkcij ter prepoznavnost sodobnega plesa. Postavitev montažnega studia bo ublažila kronično pomanjkanje vadbeneh prostorov.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 300.000 EUR na leto za zaposlitve; 150.000 EUR na leto za stroške delovanja (sredstva EU).

Odgovornost: MK.

Kazalniki:

– število novo zaposlenih ustvarjalcev s področja sodobnega plesa (2013: 0; 2014: najmanj 6);

– število angažiranih ustvarjalcev s področja sodobnega plesa (vsaj 50 na letni ravni);

– najmanj 4 premiere (z vsaj petimi ponovitvami na produkcijo) in 50 enot podpornih dejavnosti (predavanja, izobraževanja in usposabljanja, KUV, promocija, raziskovanje, dokumentiranje in podobno) s področja sodobnega plesa letno.

4. GLASBENE UMETNOSTI

S poudarkom na kakovosti in raznolikosti glasbenih žanrov do več kritičnih poslušalcev.

Javni interes

Področje glasbenih umetnosti vključuje vse zvrsti, prakse in vsebine, ki jih družijo raziskovanje zvoka in glasbeno ustvarjanje ter balet. Sem sodijo tradicionalne glasbene zvrsti, ki so se razvijale skozi dolgo zgodovino glasbene umetnosti: opera, komorna in orkestralna glasba, etno glasba, zborovsko petje in glasbeno-scenske predstave, kot tudi vsi sodobni načini glasbenega izražanja, ki so se uveljavili v 20. stoletju in so zajeti v naslednjih žanrih ter njihovih derivatih: jazz, rock, elektronska glasba, prosta improvizacija, zvočna instalacija, eksperimentalna glasba, hip hop, kantavtorstvo, avdio-vizualni performans ipd. Na področju baleta pa so zajeti: klasični in neoklasični balet ter stilni plesi.

V javni interes na področju glasbenih umetnosti sodi podpiranje kakovostne produkcije in postprodukcije na področju, mednarodnih sodelovanj, naročil izvirnih glasbenih del in koreografij, glasbenega založništva, glasbeno-informacijske dejavnosti, arhiviranja, glasbene in baletne publicistike.

Po podatkih SURS je bilo v letu 2010 izvedenih približno 3.500 koncertnih dogodkov na 170 prizoriščih, ki si jih je ogledalo približno 1.180.000 obiskovalcev, v povprečju 337 na posamezen koncert. Od leta 2010 do danes beležimo upad obiska koncertnih prireditev, in sicer približno 30 % za koncerte znanih in uveljavljenih izvajalcev in kar 70 % za koncerte manj znanih in neveljavljenih, povečini tudi mlajših izvajalcev. Še večji upad je zaslediti na področju prodaje zvočnih zapisov in muzikalij. Natančnejših evidenc o številu prodanih nosilcev zvoka slovenskih izvajalcev sicer ni, je pa vendarle znan podatek, da se za sodobne pristope kupovanja glasbe preko spleta na letni ravni odloča le 2 % aktivnega prebivalstva, hkrati pa spletna prodaja predstavlja več kot polovico vseh prodanih zvočnih zapisov in muzikalij.

Ključni izziv naslednjega obdobja zadeva vzpostavitev pogojev za vrhunsko slovensko glasbeno in baletno produkcijo, ki bo prepoznana s strani domačega in tujega občinstva. Obseg glasbenega občinstva se mora povečati, in sicer na način zagotavljanja teritorialno razpršene in kontinuirane dostopnosti kakovostnih in raznovrstnih vsebin ter skrbi za razvijanje ciljnega občinstva. Posebno pozornost bomo namenili tudi uveljavljanju področja kulturno umetniškega razvoja na področju avtorskega prava, in področju glasbenega trga, kjer lahko ob povezovanju vseh štirih stebrov (glasbena produkcija, koncertno posredovanje, promocija in distribucija) dosežemo boljše pogoje za kakovost in konkurenčnost slovenske glasbene ustvarjalnosti.

Cilji in ukrepi

1. Večja dostopnost in prepoznavnost kakovostne slovenske glasbe.

Ukrepi:

- vzpostavitev mreže koncertnih prizorišč,
- podpora koncertnim abonmajem, ki vključujejo gostovanja slovenskih nacionalnih ansamblov (kombinirani abonmaji), z namenom spodbujanja njihove mobilnosti ter dostopnosti na širšem nacionalnem teritoriju,
- spodbujanje kakovostnih koprodukcijskih sodelovanj, še posebej z referenčnimi tujimi partnerji, ki vnašajo zgled svežih in aktualnih ustvarjalnih pristopov v slovenski kulturni prostor,
- razvijanje ciljnega občinstva preko krepitev refleksije o glasbeni umetnosti (npr. kakovostni koncertni komentarji in pogovori, moderirani koncerti in predstave, okrogle mize),
- vzpostavitev enotnega informacijskega okna za dostopnost do raznolikih virov slovenske glasbene dediščine,
- preučitev možnosti vzpostavitve osrednje nacionalne zbirke za področje glasbene umetnosti, v okviru obstoječih zbirk muzejev in galerij,
- vključitev določbe o izjemi ali omejitvi avtorske in sorodnih pravic v pogodbe o zaposlitvah in avtorske pogodbe zaposlenih in umetniških izvajalcev v javnih zavodih s področja glasbenih umetnosti, v primerih snemanj, izvajanj in predvajanj, ki jih javni zavodi opravljajo v okviru izvajanja javne službe,
- ciljna podpora široko dostopnemu brezplačniku za področje glasbene umetnosti (primer dobre prakse Bukla),
- podpora predstavljanja slovenske glasbene in ustvarjalnosti referenčnim mednarodnim promotorjem in selektorjem na festivalih in platformah v Republiki Sloveniji,
- podpora kakovostnih glasbeno-založniških projektov, s poudarkom na vključevanju sodobnih in inovativnih distribucijskih pristopov.

Pojasnilo: Za razpršeno dostopnost raznolike kakovostne slovenske glasbe bomo vzpostavili mrežo koncertnih prizorišč. Podpirali bomo predstavljanje slovenskih glasbenih ustvarjalcev in izvajalcev na referenčnih mednarodnih dogodkih, predvsem na način vključevanja v mednarodne mreže za izmenjevanje glasbenih vsebin. V tem segmentu slovenski kulturni prostor že izkazuje nekaj dobrih navezav (npr. Slovenski teden glasbe), ki jih je potrebno s podporo ustrezno okrepiti in razširiti. Prizadevanje za dostopnost in prepoznavnost kakovostne slovenske glasbe implicira tudi skrb za razvoj glasbenega občinstva. Eden od pomembnih ukrepov bo podpora preoblikovanju ene od obstoječih glasbenih revij v široko dostopen brezplačnik, ki bo tako promocijsko kot kritiško orodje. Poleg tega posebno skrb posvečamo promociji glasbe preko različnih prezentacijskih in promocijskih dogodkov, ki bodo predvsem mlade v večjem številu pripeljali na koncerte, dostopnejšim digitalnim informacijam in razvoju slovenskega glasbenega muzeja ipd. Za arhiviranje in predstavljanje slovenske glasbene ustvarjalnosti je potrebno urediti ustanovitvene akte javnih zavodov z vključitvijo določbe o izjemi ali omejitvi avtorske in sorodnih pravic, ki nalagajo obveznost neodplačanega arhivskega snemanja in predvajanja premiernih programov ter obveznost RTV Slovenija, da jih posname in predvaja. Na področju glasbenega založništva bomo podpirali tiste projekte, ki bodo ob izdajanju kakovostnih glasbenih izdelkov izkazovali tudi skrb za izkoriščanje sodobnih možnosti za distribucijo.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev ter dodatno sredstva EU v višini 400.000 EUR na letni ravni.

Odgovornost: MK, MNZ, MZZ, URSM, MF, Oddelek za muzikologijo Filozofske fakultete, lokalne skupnosti, RTV Slovenija.

Kazalniki⁹:

- povprečno število obiskovalcev na en koncertni dogodek (2010: 337; 2017: 500);
- število subjektov, vključenih v mrežo koncertnih prizorišč (2017: 30);
- število koncertnih abonmajev, ki vključujejo izvedbe gostujočih slovenskih nacionalnih ansamblov (2012: 4; 2017: 8);
- število koprodukcij z referenčnimi tujimi koproducenti (2012: 4; 2017: 15);
- število kakovostnih programov za nagovarjanje in oblikovanje ciljnega občinstva (2012: 3; 2017: 15);
- delež sodobne glasbene in baletne ustvarjalnosti v abonmajskih ciklih (2012: 10 %; 2017: 25 %);
- delež vključenosti določbe o izjemi ali omejitvi avtorske in sorodnih pravic v ustanovitvenih aktih vseh nacionalnih javnih zavodov s področja glasbene umetnosti;
- obstoj široko dostopnega brezplačnika za področje glasbe;
- število gostovanj na referenčnih tujih prizoriščih (2012: 3; 2017: 15);
- odstotek slovenskega prebivalstva, ki koristi možnosti nakupovanja zvočnih zapisov in muzikalij preko spleta (2013: 2 %; 2017: 10 %).

⁹ Vir podatkov so statistične informacije MK o kulturni ponudbi in povpraševanju v Republiki Sloveniji, dostopne na http://www.mk.gov.si/fileadmin/mizks.gov.si/pageuploads/Storitve/Kultura/Statisticne_informacije/Kulturno_povprasevanje_v_Sloveniji.pdf in http://www.mk.gov.si/fileadmin/mk.gov.si/pageuploads/Ministrstvo/Podatki/statisticne_informacije/Kulturna_ponudba_v_Sloveniji.pdf, poleg tega pa tudi na http://www.stat.si/tema_demografsko_kultura.asp

2. Boljša organiziranost baletne stroke in arhivirana slovenska baletna dediščina.

Ukrepi:

- ustanovitev Baletno razvojnega sveta Republike Slovenije,
- podpora ustanovitvi visokošolskega študija na področju baleta,
- ustanovitev baletnega ansambla za mlade baletne plesalce,
- usposabljanja kritikov in publicistov, specializiranih za področje baleta,
- zaščita slovenske koreografske dediščine ter ureditev arhiva slovenske baletne umetnosti.

Pojasnilo: Področje baletne umetnosti na najvišjem nivoju obsega dva javna zavoda, krovno strokovno organizacijo ter dva osrednja vzgojno izobraževalna zavoda. Za ureditev sistematično dorečene povezave med temi inštitucijami bomo podprli ustanovitev Baletno razvojnega sveta. Na ta način bo mogoče vnaprej načrtovati kadrovsko politiko zaposlovanja domačih kadrov, vzpostaviti kriterije za doseg ustreznosti usposobljenosti mladih plesalcev ter jih vključevati v predstave, z namenom pridobivanja potrebnih odrskih izkušenj. Posebne pozornosti bodo deležni mladi baletni plesalci, ki bodo v projektne ansamble dobili možnost za vzdrževanje in razvijanje tehnične usposobljenosti, pridobivali kompetence in reference, na osnovi katerih bodo imeli boljše izhodišče pri iskanju redne zaposlitve. Prednostno bomo podpirali usposabljanje kritikov in publicistov, ki bodo specializirani za strokovno spremljanje in vrednotenje področja baleta. Prav tako ni urejena pomembna koreografska in druga dediščina s področja baletne umetnosti. Z ozirom na to, da v Republiki Sloveniji obstaja izjemna zapuščina slovenskih koreografov in plesalcev, bomo posebno pozornost namenili urejanju baletnega arhiva.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev ter dodatno sredstva EU v višini 50.000 EUR na letni ravni.

Odgovornost: MK, NAKVIS.

Kazalniki:

- število projektno zaposlenih v ansamblu za mlade, nezaposlene baletne plesalce (20 na letni ravni do 2017);
- povečan obseg kritičnih prispevkov o področju;
- akreditiran visokošolski program na področju baleta;
- delež arhivirane osrednje slovenske baletne dediščine (cilj: arhivirana osrednja slovenska baletna dediščina do leta 2017).

3. Boljši položaj glasbenika in baletnika.

Ukrepi:

- naročanje, izvajanje in arhiviranje novih kakovostnih del glasbenih in baletnih ustvarjalcev,
- posodobitev priporočenih tarif za sofinanciranje avtorskih honorarjev na področju glasbene, baletne in glasbeno-scenske ustvarjalnosti,
- podpora nagradam za največje letne presežke slovenske glasbene ustvarjalnosti,
- uveljavitev področja kulturno umetniškega razvoja na področju glasbene umetnosti v zakonodaji, ki ureja področje avtorskih in sorodnih pravic, na način tesnega in konstruktivnega sodelovanja z MGRT in UILRS, ki sta za to področje pristojna,
- podpora koncertnim ciklom, namenjenim zlasti predstavljanju mladih, nadarjenih ustvarjalcev in izvajalcev,
- višanje kompetenc in zaposlitvenih možnosti mladih ustvarjalcev in izvajalcev na področju glasbe in baleta,
- namenitev posebne skrbi ureditvi poklicnega položaja baletnih plesalcev in plesalcev sodobnega plesa, ki je kot takšna v strateškem in nacionalnem interesu države.

Pojasnilo: S predvidenimi ukrepi bomo zagotovili več dela slovenskim glasbenim in baletnim ustvarjalcem ter izboljšali njihov socialni položaj, tako v smislu avtorskih honorarjev kot poplačil za rabo njihovih del. Velik del ustvarjalcev, izvajalcev ter organizatorjev na področju glasbene umetnosti, ki svojo dejavnost opravljajo v javnem interesu, izkazuje nezadovoljstvo ob pomenu kulturno umetniškega razvoja, ki ga temu področju izkazuje avtorsko pravo. S tesnejšim sodelovanjem s pristojnimi resornimi organi bomo skušali pomen kulturno umetniškega razvoja na tem področju izboljšati. Posebne skrbi morajo biti deležni mladi glasbeniki in baletniki, ki jim je potrebno zagotoviti možnosti višanja kompetenc in referenc, na način vključevanja posebej nadarjenih mladih v delo javnih zavodov ter podpore tistih koncertnih ciklov, ki skrbijo predvsem za predstavljanje in motiviranje mladih ustvarjalcev in izvajalcev.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev ter dodatno sredstva EU v višini 300.000 EUR na letni ravni.

Odgovornost: MK, MGRT, UIL, URSM, kolektivne organizacije za upravljanje z avtorsko in sorodnimi pravicami, javni zavodi s področja glasbenih in baletne umetnosti, RTV Slovenija.

Kazalniki¹⁰:

- število naročenih kakovostnih del slovenskih skladateljev in koreografov in delež zastopanosti mladih, posebej nadarjenih ustvarjalcev (2012: 55 del, 20 % zastopanost mladih; 2017: 80 del, 35 % zastopanost mladih);
- posodobljen tarifnik za sofinanciranje avtorskih honorarjev na področju glasbene, baletne in glasbeno-scenske ustvarjalnosti;
- število koprodukcij z referenčnimi tujimi koproducenti (cilj: povečanje števila koprodukcij z referenčnimi tujimi koproducenti za 2 na letni ravni);
- nagrada za največje glasbene dosežke v preteklem letu, v različnih kategorijah, na vseh področjih glasbenega ustvarjanja;
- vsaj 70 % vlaganje nedefiniranih sredstev iz naslova nadomestil za avtorske in sorodne pravice na področju glasbe v razvoj slovenskih glasbenih umetnosti;
- število projektov višanja kompetenc in zaposlitvenih možnosti mladih s področja glasbenih in baletne umetnosti (2012: 0; 2017: 5);
- število referenčnih koncertnih ciklov vseh glasbenih zvrsti, namenjenih predstavljanju mladih, posebej nadarjenih ustvarjalcev in izvajalcev (2012: 3; 2017: 8).

4. Krepitev glasbenega trga.

Ukrepa:

- spodbujanje povezovanju glasbene produkcije, koncertnega posredovanja, medijske in mednarodne promocije, ter distribucije nosilcev zvoka,
- ustanovitev Pisarne za slovensko glasbo v okviru ene od obstoječih institucij.

¹⁰ Vir podatkov so statistične informacije MK o kulturni ponudbi in povpraševanju v Republiki Sloveniji, dostopne na http://www.mk.gov.si/fileadmin/mizks.gov.si/pageuploads/Storitve/Kultura/Statisticne_informacije/Kulturno_povprasevanje_v_Sloveniji.pdf in http://www.mk.gov.si/fileadmin/mk.gov.si/pageuploads/Ministrstvo/Podatki/statisticne_informacije/Kulturna_ponudba_v_Sloveniji.pdf, poleg tega pa tudi na http://www.stat.si/tema_demografsko_kultura.asp.

Pojasnilo: Vzpostavili bomo sistem, ki bo zagotavljal načrtno in transparentno reguliranje ter usmerjanje ohranjanja, razvoja in predstavljanja kakovostne slovenske glasbe. Ker vzpostavitev nove institucije ni mogoča, bo Pisarna za slovensko glasbo vzpostavljena v okviru najprimernejše že obstoječe institucije. Pisarna za slovensko glasbo bo omogočala pravno pomoč glasbenikom, krepila reprezentativna združenja uporabnikov s področja opravljanja kulturnih in umetniških storitev v javnem interesu, sodelovala in komunicirala s kolektivnimi organizacijami za upravljanje avtorske in sorodnih pravic v smislu spodbujanja kulturno umetniškega razvoja, delovala kot posrednik pri razdeljevanju nedefiniranih sredstev z naslova avtorskih in sorodnih pravic, nosilec podpore mreže za izmenjevanje glasbenih vsebin popularne glasbe po domačem prostoru ter biro za predstavljanje slovenske glasbe v tujini (Music Export Office). Ena osnovnih nalog Pisanje za slovensko glasbo bo iskanje in koriščenje možnosti izvenproračunske podpore razvoju slovenske glasbene umetnosti. Naloga Pisanje za slovensko glasbo bo tudi ustrezno povezati štiri temeljne stebre glasbenega trga (glasbena produkcija, koncertno posredovanje, distribucija nosilcev zvoka ter medijska in mednarodna promocija), kar bo imelo sinergične učinke po načelu: boljša produkcija – več koncertov – boljša prepoznavnost – več prodanih nosilcev zvoka.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, izvenproračunska sredstva ter dodatno sredstva EU v višini 300.000 EUR na letni ravni.

Odgovornost: MK, MGRT, UIL, MZZ, kolektivne organizacije za upravljanje avtorske in sorodnih pravic na področju glasbenih umetnosti.

Kazalniki¹¹:

- število oseb, zaposlenih in samozaposlenih na področju snemanja in izdajanja zvočnih zapisov in muzikalij (2010: 140; 2017: 250);
- število delovno aktivnih glasbenikov, pevcev in skladateljev (2010: 992; 2017: 1.500);
- število samozaposlenih v kulturi na področju glasbene umetnosti (2013: 281; 2017: 400);
- število prodajal, specializiranih za prodajo glasbenih in video zapisov (2010: 9; 2017: 20);
- indeks rasti prodanih zvočnih zapisov in muzikalij v obdobju 2014–2017 (120 na letni ravni);
- indeks rasti prodanih vstopnic za koncertne dogodke v obdobju 2014–2017 (120 na letni ravni).

5. VIZUALNE UMETNOSTI

Z govorico podobe nagovoriti širok krog obiskovalcev in zbuditi potenciale trga umetnin.

Javni interes

Med izvajalce na področju vizualnih umetnosti poleg javnih zavodov, ustanovljenih s strani države ali lokalnih skupnosti, sodi prek 50 NVO in 1.288 samostojnih ustvarjalcev na področju kulture. Vsi ti delujejo na 121 razstaviščih (podatki SURS) po Republiki Sloveniji in v tujini. V letu 2012 je bilo v okviru dejavnosti NVO podprtih 17 programov, 43 večletnih projektov (od tega 5 mednarodnih festivalov in 1 nacionalna nagrada), 36 enoletnih projektov (od tega 3 delovne štipendije) in predstavitev Republike Slovenije na Arhitekturnem bienalu v Benetkah. Izplačanih je bilo 290 avtorskih honorarjev za razstavljalce (razstavnin), za katere je ministrstvo namenilo povprečno od 10 do 15% pogodbene vrednosti projektov. Skupaj je razstave obiskalo več kot 415.000 obiskovalcev, od tega več kot 60% v mednarodnem prostoru (13. mednarodna razstava arhitekture v Benetkah, gostovanja v tujini in udeležba na umetniških sejmih)¹².

V javni interes na področju vizualnih umetnosti sodijo vse likovne vrste, ki jih družijo raziskovanje podobe in prostora kot enega od temeljnih postulatov človekovega zavedanja in doumevanja sveta ter njunih transformacij skozi različne kreativne procese, postopke in tehnike. Sem sodijo tako tradicionalne vrste, ki so se razvijale skozi več kot dva tisoč let dolgo zgodovino zahodnoevropske likovne umetnosti: slikarstvo, kiparstvo, arhitektura in oblikovanje, kot tudi vse sodobne raziskovalne in ustvarjalne vizualne prakse, ki so jih uveljavile zgodovinske avantgarde v 20. stoletju in interdisciplinarne ustvarjalne prakse na prelomu drugega in tretjega tisočletja: fotografija, video, instalacija, performans, »happening«, »body art«, »environmental art«, »land art« ipd. Sodobne vizualne umetnosti pogosto mejijo ali se povezujejo s sorodnimi umetniškimi področji (gledališče, film, knjiga in intermedijske umetnosti) ter v svojo interpretacijo vključuje tudi izsledke humanističnih in naravoslovnih raziskav.

Javni interes na področju se uresničuje z zagotavljanjem pogojev za produkcijo, promocijo in razvoj vrhunske, kakovostne in izvirne slovenske vizualne ustvarjalnosti na celotnem območju Republike Slovenije ter njeno uveljavljanje v tujini, raziskovanje, popularizacijo in izobraževanje na področju vizualnih umetnosti z namenom, da jih družba prepozna kot ključne dejavnike pri razvoju posameznika in družbe, socialni koheziji, prepoznavnosti države in njene razvitosti.

Izzivi področja so v spodbujanju raznolikosti produkcije in aktivnejšem povezovanju med akterji. Nadalje v večji geografski razpršenosti produkcije, razvoju občinstva, predvsem v starosti do 20 let, razvoju trga umetnin in izboljšanju položaja ustvarjalca na področju vizualnih umetnosti. Cilji in ukrepi v obdobju 2014–2017 bodo zato osredotočeni predvsem na izboljšanje pogojev dela za vizualne umetnike, zagotavljanje raznolikosti in dostopnosti produkcije, spodbujanje sodobnih načinov predstavljanja vizualnih umetnosti in vključevanja čim več občinstva v programe in projekte, povezovanje vseh deležnikov s področja vizualnih umetnosti v produkcijske in promocijske kooperative, vzpostavitev trga umetnin, s posebno skrbjo za vzgojo bodočih kupcev, mecenov in zbirateljev umetnin, revitalizacijo starih veščin in znanj v pogojih sodobne produkcije in spodbujanje mobilnosti vizualnih umetnikov v mednarodnem prostoru.

Cilji in ukrepi

1. Večja dostopnost kakovostne vizualne umetnosti.

Ukrepi:

- podpora sodelovanju izvajalcev v mreži slovenskih muzejev in galerij (Zveza neodvisnih galerij za sodobno vizualno umetnost, Skupnost muzejev Republike Slovenije),
- prednostna podpora programom in projektom, ki povezujejo NVO in javne zavode, s posebno pozornostjo do tistih produkcijskih in razstavnih prostorov, ki so odprti širšemu krogu ustvarjalcev in kuratorjev,
- podpora projektom KUV, ki jih izvajajo javni zavodi na področju in je njihova kvaliteta potrjena z vključitvijo v Katalog KUV,

¹¹ Vir podatkov dostopen na http://www.stat.si/tema_demografsko_kultura.asp.

¹² Podatki celotnega poglavja o vizualnih umetnostih izhajajo iz letnih finančnih in vsebinskih poročil izvajalcev programov in projektov MK ter iz poročil o izvajanju nacionalnega programa za kulturo v obdobju 2005–2011, dostopnih na http://www.arhiv.mk.gov.si/si/o_ministrstvu/porocila_in_podatki/.

– ciljna podpora projektom, ki bodo sistematično in dolgoročno promovirali vizualno umetnost in bodo vključevali javne zavode, NVO, zasebne galerije in samozaposlene v kulturi.

Pojasnilo: S spodbujanjem sodelovanja izvajalcev v mreži slovenskih muzejev in galerij (Zveza neodvisnih galerij za sodobno vizualno umetnost in Skupnost muzejev Republike Slovenije) bomo opredelili in realizirali večje projekte na nacionalni ravni, zlasti s področja promocije vizualnih umetnosti, zagotovili bomo izmenjavo razstav v mreži in s tem povečali dostopnost ter povečali občinstvo. 121 razstavišč po Republiki Sloveniji ne more slediti potrebam po predstavljanju uveljavljenih umetnikov in mladih, katerih osnovni prednosti sta hitro odzivanje in izvirnost v pristopu. Ta problem bomo reševali z boljšo zasedenostjo obstoječih razstavišč in z vzpostavitvijo občasnih razstavišč v nekaterih objektih kulturne dediščine.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 187.261 EUR (sredstva EU).

Odgovornost: MK, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- število realiziranih partnerskih (koprodukcijskih) projektov NVO in javnih zavodov (2012: 15; vsaj 50 do 2017);
- število razstavnih prostorov (2012: 121; 2017: 130);
- število obiskovalcev (2012: 415.000; do 2017: 1.000.000);
- vsaj en nacionalni projekt promocije, ki bo vključeval vse deležnike na področju na letni ravni;
- delež mladih obiskovalcev do 20 let (cilj: povečanje deleža mladih obiskovalcev do 20 let (2012: 12 %; do 2017: 20 %).

2. Boljši položaj umetnikov.

Ukrepi:

– vzpostavitev začasnih kreativnih ateljejev za posameznike ali skupine umetnikov za pripravo razstavnih oziroma raziskovalnih projektov,

– uveljavitev razstavnine kot obveznega stroška razstave, ki jo po dogovoru lahko nadomesti odkup razstavljenega dela, vložek v produkcijo ipd.,

– prednostna podpora tistim projektom in programom, ki bodo zagotavljali višjo razstavnino od minimalno določene v ceniku oziroma zagotavljali tudi delež pri produkciji.

Pojasnilo: Številnim, predvsem mlajšim ustvarjalcem, predstavlja delovni prostor, v katerem bi lahko pripravili razstavnih projekt, večjo težavo kot samo razstavišče, kjer so ti projekti kasneje na ogled. Aktualen problem je izplačevanje avtorskega honorarja umetniku (razstavnine), ki pogosto predstavlja edino plačilo za opravljeno delo. V kolikor ima organizator možnost, da umetniško delo z razstave odkupi, je ukrep toliko bolj učinkovit, še posebej, če to sodi v zbiralno politiko muzeja, galerije ali zasebnega zbiratelja. Enako velja za ustrezno visok vložek v produkcijo. Ukrepi bodo olajšali delovanje umetnikov, prispevali k revitalizaciji kulturne dediščine ter boljšemu položaju ustvarjalca.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 150.000 EUR na leto v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- število začasnih kreativnih ateljejev (2012: 0; do 2017: vsaj 10);
- delež razstav z izplačanimi razstavninami, odkupi ipd. (2012: 60 %; do 2017: 100 %);
- povprečna višina razstavnin (2012: 500 EUR; 2017: 700 EUR);
- število sklenjenih avtorskih in kupoprodajnih pogodb z vizualnimi umetniki (2012: manj kot 100; do 2017: vsaj 200).

3. Razvoj trga umetnin.

Ukrepi:

– uvedba ciljnega razpisa za popularizacijo umetnin (dvajseto stoletje in sodobna vizualna produkcija, likovna dela iz starejših obdobij, unikatni oblikovalski predmeti, antikvitete, izdelki domače in umetnostne obrti),

– ciljna podpora izvajalcem, ki bodo vzpostavili artoteke, kreativne delavnice in fundacije za sodobne vizualne umetnosti,

– spodbujanje nakupa likovnih del v okviru investicij, financiranih iz javnih sredstev,

– vzpostavitev strokovne podpore zasebnim zbirkam, zbirkam v podjetjih v državni in zasebni lasti ter njihova vključitev v nacionalno bogastvo.

Pojasnilo: Analiza stanja kaže na izjemno slab položaj ustvarjalcev na področju vizualnih umetnosti in njihovo pretirano odvisnost od javnih sredstev, zato je treba spodbuditi zasebna vlaganja v kulturo. Ukrepi predvidevajo razvoj trga umetnin in s tem povečan delež prihodkov iz zasebnih virov. Večja ekonomska neodvisnost bo pomenila boljši položaj ustvarjalcev, njihovo večjo mobilnost v domačem in mednarodnem prostoru ter bolj kakovostno produkcijo. Ugodne spodbude v povezavi z izobraževanjem in popularizacijo bi pomenile ponovno zanimanje posameznikov in podjetij za zbiranje umetnin, sponzorstvo, mecenstvo in druge načine podpiranja umetnosti. S permanentnim izobraževanjem in popularizacijo, ki bo temeljila na načinu »prijetno s koristnim«, bo mogoče doseči višjo stopnjo zavesti o pomenu kulture, ki prispeva tudi k materialni in duhovni blaginji družbe in posameznika v njej.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 150.000 EUR dodatnih sredstev na leto.

Odgovornost: MK.

Kazalniki:

- število predstavitev umetnin, javnih dražb, izobraževalnih in popularizacijskih programov (2012:0; 2017: 10);
 - število obiskovalcev (2017: 10.000);
 - število artotek, kreativnih ateljejev in sofinanciranih projektov fundacij (2012: 0; vsaj 15 do leta 2017).
4. Učinkovitejši in odmevnejši nastop Republike Slovenije na osrednjem prizorišču Beneškega bienala/Arhitekturnega bienala.

Ukrep: najem razstavnega prostora v Arsenalih v letu 2015.

Pojasnilo: Mednarodna likovna razstava (Beneški bienale) in Mednarodna razstava arhitekture (Arhitekturni bienale) v Benetkah ostajata najpomembnejša svetovna pregleda likovne umetnosti, zato je slovenski nastop na bienalu ena od prioritet na področju promocije države v mednarodnem prostoru. Ker je Republika Slovenija leta 1991 izgubila prej skupni paviljon v Beneških vrtovih, smo nacionalne predstavitve v začetku organizirali na različnih lokacijah, zadnjih 15 let v Galeriji A+A. Kljub temu, da se je galerija uveljavila tudi z drugimi razstavami v širšem kulturnem prostoru, je v času Bienala ostajala na obrobju. Trenutni razstavnih prostor zelo omejuje koncepte nacionalne predstavitve. V obdobju 2015–2017 bomo pridobili prostor v prenovljenih Arsenalih, kamor se s priložnostnih lokacij seli vedno več držav, saj je realno pričakovati, da bo zgoščenost dogajanja na osrednjih bienalskih prizoriščih v prihodnosti še večja. S tem bo vrhunska slovenska ustvarjalnost na področju vizualnih umetnosti imela priložnost, da se svetovni javnosti predstavi *in media res* likovnega dogajanja.

Čas izvedbe: do 2017.

Odgovornost: MK, MZZ.

Ocena finančnih sredstev: 300.000 EUR dodatnih sredstev na leto (najem prostora in stroški).

Kazalniki:

- število obiskovalcev (2012: 100.000; 2017: vsaj 500.000);
- uvrstitve v tuje selekcije (2012: 3; 2017: 10);
- odmevi v strokovni in širši javnosti na vsakoletno slovensko predstavitev (2012: 5; 2017: 10).

6. INTERMEDIJSKE UMETNOSTI

Sodobni umetniški izrazi in spajanje različnih umetniških praks.

Javni interes

Pojem intermedijske umetnosti se nanaša na sodobne umetnostne rabe intermedijskih izraznih sredstev in sodobnih komunikacijskih tehnologij. Kategorija vključuje širok spekter umetnostnih praks (na tematskem, izraznem in prezentacijskem nivoju), ki so si v relativno kratkem času komaj več kot zadnjih desetih let pridobile status specifičnega, široko razvejanega področja znotraj sodobne umetnosti. Od vsega začetka pogojeno načelo spajanja se na področju sodobnih umetniških praks, ki prečijo različna umetnostna področja ter v svojih hibridnih pojavnih oblikah segajo celo na področje znanosti, humanistike, družboslovja in še kam, izkazuje kot izrazito intermedijsko. Medijsko gledano predstavlja sodobno razširjeno različico tistega, kar se že tisočletja dogaja na primer v uprizoritvenih umetnostih na izrazito analognem nivoju. Sem sodijo projekti, ki ciljno zajemajo različne oblike, prakse in izraze na presečišču sodobne umetnosti in znanosti. Gre za projekte, ki naj bi na umetniški način, ustvarjalno, reflektivno in raziskovalno ponazarjali procese, produkte in vplive sodobnih tehnologij na pojave v sodobni družbi. Ne gre le za dodatno novo paleto izraznih sredstev, gre tudi za vsebine, ki jih hipertehnološki svet povratno ponuja v kritični premislek in svarilo.

Izvajalci, ki delujejo na intermedijskem področju pripravijo letno okoli 1200 intermedijskih dogodkov. Gre za projekte na letni in večletni projektni in programski ravni. Od tega je bilo v letu 2012 s strani MK sofinancirano 560 projektov. Poleg prve izvedbe v povprečju dosegajo manj kot eno ponovitev, kar kaže na določene zadrege s publiko, kakor tudi z razpoložljivo infrastrukturo in samim producerskim pristopom. Izvajalci za promocijo namenijo povprečno 8 % celotne vrednosti projekta. Velik del projektov ostaja brez medijskih odzivov, nekateri pa so z njimi celo zelo dobro pokriti, tako da v povprečju beležimo 5 medijskih odzivov na posamezen projekt. Število obiskovalcev na projekt znaša več kot 2.000, a pri tem je treba omeniti, da ta visoka številka vsebuje tudi »on-line« kontakte nekaterih zelo specifičnih projektov, ki jih je težko objektivno preverjati in vezati prav na določen projekt. Podatek o povprečnem obisku vsebuje prav tako od organizatorja uradno podano pavšalno število vseh festivalskih obiskovalcev (kadar je projekt del večje razstave, festivala ali sejma), ki se ne nanaša le na eno lokacijo in posamezen projekt, zato je realna ocena neposrednega obiska prirediteljev celo na referenčnih lokacijah bistveno nižja. Največja pozornost bo torej v naslednjem štiri letnem obdobju posvečena uvajanju mladih ustvarjalcev, oblikovanju in doseganju novega občinstva, zagotavljanju sodobnejših produkcijskih pogojev za vrhunske, mednarodno primerljive dosežke in povečevanju splošne dostopnosti intermedijskih dogodkov na referenčnih prizoriščih doma in v tujini¹³.

Cilji in ukrepi

1. Več intermedijsko ozaveščenega občinstva.

Ukrepa:

- prednostna podpora postprodukciji in projektom, ki bodo načrtno nagovarjali novo ciljno občinstvo,
- podpora promocijskim programom, namenjenim mlajšemu občinstvu.

Pojasnilo: Število projektov v zadnjem času upada premosorazmerno s finančnimi redukcijami, še bolj število postprodukcij, zato bomo podpirali večji obseg postprodukcije kvalitetnih intermedijskih dogodkov ter njihovo večjo razpršenost po vsej Republiki Sloveniji. Pozornost glede ciljnega občinstva, predvsem mladih, je ključnega pomena za dolgoročno umeščenost področja znotraj širše kulturne ponudbe. S tem bomo aktivno prispevali k vzgoji in izobraževanju novega ciljnega občinstva v tesnem sodelovanju z obstoječimi mrežami in portalom M3C.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK.

Kazalnika:

- število obiskovalcev na projekt (2012: 50; 2017: 100);
 - povprečno število ponovitev na projekt (2012: 0,9; 2017: 2,5).
2. Predstavljanje slovenskih umetnikov na referenčnih prizoriščih EU.

Ukrepa:

- ciljna podpora vrhunskim intermedijskim projektom, ki izkazujejo potencial uveljavljanja v mednarodnem prostoru,
- spodbujanje mednarodnih koprodukcij.

Pojasnilo: Ukrep predstavlja podporo zahtevnejšim intermedijskim projektom z mednarodno relevantnostjo, ki povečujejo prepoznavnost Republike Slovenije v tujini. Dejstvo je, da se je v zadnjem desetletju na tem področju v Republiki Sloveniji pojavilo več propulzivnih intermedijskih umetnikov, ki zaradi materialne, prostorske in infrastrukturne podhranjenosti ne morejo izvesti ambicioznejših produkcij in tako bolj kvalitetno opozoriti nase tudi v mednarodnem prostoru. Prednostna podpora večjim in mednarodno usmerjenim produkcijam in koprodukcijam bo omogočila večjo prisotnost slovenskih izvajalcev na referenčnih mednarodnih prizoriščih.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ.

Kazalnika:

- število večjih in mednarodno prepoznavnih projektov na letni ravni (2012: 1; 2017: 3),
- število vzpostavljenih producerskih povezav s tujimi referenčnimi producenti in prizorišči (2012: 2; 2017: 5).

¹³ Podatki celotnega poglavja o intermedijskih umetnostih izhajajo iz letnih finančnih in vsebinskih poročil izvajalcev programov in projektov na MK ter iz poročil o izvajanju nacionalnega programa za kulturo v obdobju 2005–2011, dostopnih na http://www.arhiv.mk.gov.si/si/o_ministrstvu/porocila_in_podatki/.

3. Zagotovitev infrastrukturnih pogojev za sodobne intermedijske umetnosti ter povezovanje z znanostjo in gospodarstvom.

Ukrepi:

- vzpostavitev mreže centrov za podporo in ustvarjanje na področju tehnološko sodobno pogojenih umetniških praks »Black Box«,
- prednostna podpora projektom sodelovanja med umetnostjo in znanostjo,
- podpora aplikativnim projektom in povezovanje z gospodarstvom.

Pojasnilo: Intermedijska umetnost potrebuje za svojo izvedbo moderno tehnološko infrastrukturo, ki bi bila prisotna po celotni državi. Problem bomo rešili z vzpostavitvijo produkcijsko-raziskovalne in informativno-izobraževalne osi centrov »Black Box« na relaciji Ljubljana-Maribor-Vitanje-Koper. Gre za prizorišča sodobnih in tehnološko podprtih intermedijskih in uprizoritvenih praks na presečišču znanosti, umetnosti in gospodarstva. Mreža bo omogočala združevanje kreativnih, tehničnih in producentskih potencialov, vzdrževanje razstavljenih projektov in njihovo hranjenje, raziskovalno dejavnost, povezovanje umetnosti in znanosti informiranje in komunikacijo z javnostjo, izobraževanje in vpliv na povečano število publike, delo z mlajšo potencialno publiko in razvoj aplikativnih projektov. Vzpostavitev osi štirih centrov »Black Box«, treh v urbanem središču: Ljubljana, Maribor, Koper; in enega središča v ruralnem okolju: Vitanje, ki bi omogočala nastajanje in izvajanje inovativnih deficitarnih projektov s področja povezovanja znanosti in umetnosti, bo delovala kot združevalec vseh družbenih, kulturnih in znanstvenih aktivnosti v mednarodnem prostoru, hkrati pa omogočila lokalni skupnosti vključevanje v sodobne tokove ob ohranjanju obstoječe lokalne identitete, integritete in razpoznavnosti. Os »Black Box« bo povečala možnosti za interdisciplinarno interakcijo med znanostjo, umetnostjo in gospodarstvom ter zagotovila pogoje za interdisciplinarno produkcijo.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 6.000.000 EUR v okviru sredstev EU.

Odgovornost: MK.

Kazalniki:

- vzpostavljena mreža centrov »Black Box«;
- število mednarodno odmevnih projektov, ki bodo izvedeni v okviru mreže (do 2017: 10);
- število projektov sodelovanja umetnosti in znanosti (2012: 0; 2017: 10);
- število aplikativnih projektov (2012: 0; 2017: 3);
- število obiskovalcev v okviru mreže (do l. 2017: 25.000 na leto).

7. LJUBITELJSKA KULTURNA DEJAVNOST

Ljubiteljska kultura – možnost vključevanja vsakogar v kulturno ustvarjanje na celotnem slovenskem kulturnem prostoru

Javni interes

V Republiki Sloveniji deluje 4.900 ljubiteljskih kulturnih društev in skupin s skoraj 100.000 aktivnimi člani. Za področjem športa gre za najštevilčnejše društveno organiziranje v državi z ugledno tradicijo in dosežki, ki pogosto predstavlja začetno kadrovska bazo za kulturnoumetniške dejavnosti nasploh. Največ društev (1.909) je na glasbenem področju (vokalna in instrumentalna glasba), sledijo društva, ki se ukvarjajo z ohranjanjem nesovne kulturne dediščine, zlasti folklorne dejavnostjo (715), društva, ki se ukvarjajo z gledališčem in lutkami (630), likovna društva (338), plesna društva (229), literarna društva (184) in društva, ki delujejo na področju filmske dejavnosti (71). Precej je tudi društev, ki združujejo različne umetniške zvrsti (872). Kulturna društva in njihove zveze pripravijo letno 16.000 prireditev, ki jih obiše okoli 2 milijona obiskovalcev. K temu je treba prišteti še 1.800 otroških in mladinskih kulturnih skupin z več kot 45.000 mladimi ustvarjalci.

JSKD pripravi letno več kot 2.400 prireditev, ki jih obiše dobrega pol milijona obiskovalcev¹⁴.

Društva se na lokalni ravni združujejo v občinskih in mestnih zvezah kulturnih društev, na državni ravni pa je njihova krovna organizacija Zveza kulturnih društev Republike Slovenije. Društva se povezujejo v področne zveze tudi po umetniških zvrsteh oziroma dejavnostih. V glavnem je tako zgrajena piramida društev in zvez sposobna, da se samostojno dogovarja o potrebnih skupnih programih, ki jih nato predstavlja svojemu občinstvu, in da sama oblikuje poštene kriterije in pravila za svoje delo. Kljub temu pa v društveni organiziranosti ponekod v Republiki Sloveniji obstajajo bele lise, ki se v glavnem ujemajo z območji, kjer je kulturni deficit največji: obmejna območja, ekonomsko slabo razvita območja in območja z manj številnimi kulturnimi ustanovami. Kulturna društva in skupine, ki so močno vpete v lokalno okolje in njegovo življenje, pomembno vplivajo na njegovo socialno kohezivnost, hkrati pa mnoga od njih po kakovosti in odmevnosti svojih dosežkov pogosto presegajo lokalno raven.

V javni interes na področju ljubiteljske kulture sodi vsa kontinuirana, strokovno pripravljena in kvalitetno izvedena kulturna ustvarjalnost in poustvarjalnost, še posebej ohranjanje nesovne kulturne dediščine in mednarodno sodelovanje in povezovanje, strokovna srečanja in pregledi nastalih dosežkov, kulturna vzgoja in izobraževanje širokega kroga ljubiteljskih in bodočih profesionalnih kulturnih ustvarjalcev ter mentorjev, društvena dejavnost, ki spodbuja zanimanje za kulturo in kultivira svoje okolje.

Za uresničevanje javnega interesa na področju ljubiteljske kulture skrbijo lokalne skupnosti in Republika Slovenija prek JSKD. Sklad je strokovna organizacijska mreža za podporo ljubiteljski kulturi; s svojimi 59 območnimi izpostavami in različnimi instrumenti skrbi za uresničevanje javnega interesa na tem področju. Z izvajanjem dejavnosti po principu piramidne programske sheme (sistem pregledov in srečanj, ki se z najširših lokalnih vidikov selektivno seli na državno raven) in z namenskim financiranjem (za kulturne projekte in opremo) spodbuja in omogoča aktivno participacijo čim širšega kroga ustvarjalcev v kulturnih dejavnostih in sistematičen izbor in dodatno promocijo najboljših dosežkov. Da bi uresničil cilje, povezane z doseganjem višje kakovosti programov in projektov ljubiteljskih ustvarjalcev, izvaja JSKD sistem izobraževanja in usposabljanja za mentorje ter skrbi za izdajo strokovne literature, predvsem na področjih, ki jih druge ustanove ne pokrivajo. Območne izpostave JSKD so zlasti v kulturno pasivnejših okoljih pogosto edini sistematično organizirani ponudnik in posrednik kulturnih dogodkov, v manjših okoljih pa včasih tudi edina strokovna pomoč, ki jo ima na voljo tamkajšnja kultura. Pogosto so tudi zgled dobre prakse sodelovanja z lokalnimi skupnostmi.

Na tem področju so pomemben del javnega interesa tudi kulturna ustvarjalnost pripadnikov drugih narodov in narodnosti v Republiki Sloveniji ter sodelovanje z organizacijami Slovencev izven meja Republike Slovenije in različnimi mednarodnimi organizacijami. Ljubiteljske kulturne dejavnosti bistveno vplivajo na utrjevanje skupnega slovenskega kulturnega prostora, hkrati pa pomagajo krepiti medkulturni dialog in sožitje med različnimi narodnostmi ter omogočajo socialno vključevanje ranljivih družbenih skupin v družbo.

¹⁴ Podatki celotnega poglavja o ljubiteljski kulturni dejavnosti izhajajo iz letnih finančnih in vsebinskih poročil izvajalcev programov in projektov JSKD ter iz letnega poročila JSKD, dostopnega na <http://www.jskd.si/>.

Pri uresničevanju javnega interesa bodo poleg zgoraj opisanih nalog prednost dobile tudi:

- skrb za enakomeren regionalni razvoj ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti ter njeno vsebinsko raznolikost;
- umestitev kulturnih izobraževalnih programov v področje vzgoje in izobraževanja;
- krepitev dostopnosti do kulturne ustvarjalnosti in kulturnih dobrin;
- doseganje vrhunskih umetniških dosežkov.

Ključna problema področja sta velika neizenačenost prostorskih pogojev za delovanje kulturnih društev in nezadostno povezovanje med ljubiteljsko kulturno dejavnostjo in šolstvom, ki se med drugim kaže v pomanjkanju ustrezno usposobljenih mentorjev za izvajanje različnih kulturnih dejavnosti na šolah. Med večje izzive tega področja sodi oblikovanje programa, ki bo skozi dejavno kulturno participacijo vplival na kakovost življenja in družbeni standard.

V skladu s spremembami zakonodaje bodo lokalni kulturni programi obvezni, kar je še posebej pomembno za ljubiteljsko kulturno dejavnost.

Cilji in ukrepi

1. Ohranitev obsega, ob tem pa nadaljnje izboljšanje kvalitete in prepoznavnosti produkcije na področju ljubiteljske kulture.

Ukrep:

– ustanovitev in delovanje študijskega centra za področje kulturnih dejavnosti v okviru JSKD.

Pojasnilo: V ljubiteljski kulturi v Republiki Sloveniji aktivno ustvarja preko 100.000 posameznikov, ki delujejo v skoraj 4.900 kulturnih društvih in skupinah. V to številko niso vključeni otroci in mladi. Vsem skupinam je težko zagotoviti ustrezno profesionalno strokovno vodenje, saj za določena področja kulturnih dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo, ni programov v formalnem izobraževalnem sistemu (sodobni ples, folklor itd.), na drugih področjih pa je teh kadrov občutno premalo zaradi velikega povpraševanja (zborovstvo, gledališče in lutke itd.). Enako velja za ustvarjalce same, ki velikokrat iščejo nova in dopolnilna znanja s svojega področja. Znanja in veščine ustvarjalci tako pridobivajo v okviru neformalnih izobraževalnih oblik, delavnic in seminarjev, ki potekajo v okviru programa JSKD in drugih organizacij. Podobno velja za strokovno literaturo, ki je skromna in težko dostopna.

Na podlagi novega zakona je JSKD dobil nove naloge s področja raziskovanja in izobraževanja ustreznih kadrov, dodeljevanja štipendij, podeljevanja nagrad in knjižnične dejavnosti. Poleg tega je že dolgo v znatnem zaostanku pri nujenju strokovne pomoči najboljšim društvom in skupinam, ki dosegajo vrhunske rezultate na svojem področju. Zato je nujno potrebna čim prejšnja vzpostavitev samostojnega študijskega centra za vsestransko strokovno podporo različnim kulturnim dejavnostim. Študijski center bo obsegal: izobraževalno središče za kulturne animatorje in mentorje, del za neposredno strokovno pomoč vrhunskim izvajalcem, raziskovalno središče, informacijsko dokumentacijski center, specializirano knjižnico, slovenski zborovski arhiv – Cudermanovo zbirko in drugo. Center bo deloval v okviru JSKD in bo tudi s finančnimi spodbudami (štipendije, nagrade) omogočal različnim starostnim skupinam, predvsem mladim, uveljavitev na področju kulturno-umetniške ustvarjalnosti. Za potrebe centra bo skladu Vlada Republike Slovenije dodelila ustrezne prostore v upravljanje.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 150.000 EUR dodatnih sredstev in 100.000 EUR sredstva EU, oboje na letni ravni.

Odgovornost: MK, JSKD.

Kazalniki:

- število izobraževanj (2012: 0; 2017: 8 programskih sklopov);
- število projektov strokovne pomoči najkvalitetnejšim ustvarjalcem, sofinanciranih s strani države (2012: 0; 2017: 4);
- število uporabnikov centra (2012: 0; 2017: 6.000).

2. Najmanj 100 prepoznavnih projektov sodelovanja slovenskih kulturnih društev in ustvarjalcev s sorodnimi slovenskimi organizacijami v zamejstvu in krepitev skupnega slovenskega kulturnega prostora po svetu s kulturno-informacijskimi točkami v zamejstvu.

Ukrepi:

- ciljna podpora kulturnim programom krovnih kulturnih organizacij Slovencev v zamejstvu;
- ciljna podpora področju kulturnih izmenjav v sodelovanju z Uradom Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu;
- strokovna podpora ljubiteljskim kulturnim programom Slovencev po svetu in v zamejstvu;
- krepitev skupnega slovenskega kulturnega prostora s kulturno-informacijskimi točkami v zamejstvu.

Pojasnilo: V zadnjih letih se je zmanjšalo število skupnih projektov predvsem v okviru skupnega slovenskega kulturnega prostora. V letu 2012 je JSKD izvedel 60 skupnih projektov, do leta 2017 pa nameravamo to številko dvigniti na 100. V sodelovanju z pristojnimi ustanovami bo treba omogočiti tudi več gostovanj naših kulturnih skupin pri Slovencih po svetu in obratno. Za izmenjave deloma skrbi že Urad vlade za Slovence po svetu in v zamejstvu, s strokovnim sodelovanjem JSKD pa bi se posebna pozornost namenila izmenjavi gostovanj najbolj kakovostnih ljubiteljskih kulturnih skupin, ob tem pa bi na treh mestih (v Porabju, na avstrijskem Koroškem in v zamejstvu v Republiki Italiji) vzpostavili kulturno – informacijske točke, na katerih bi bil poleg ažurnih informacij in strokovne literature mogoč tudi stalen stik z usposobljenimi mentorji.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 40.000 EUR na letni ravni v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ, JSKD, Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Kazalnika:

- število gostovanj iz zamejstva v Republiki Sloveniji (2012: 38; 2017: 53);
- število zamejskih skupin, vključenih v redne programe JSKD (2012: 35; 2017: 50).

3. Najmanj 100 medresorskih razvojnih projektov, ki bodo promovirali ljubiteljsko kulturo kot pomemben dejavnik oblikovanja ustvarjalne družbe.

Ukrepi:

- ciljna podpora kulturnim projektom, ki povezujejo ustanove s področja šolstva v smeri povečanja kakovostnih projektov KUV za otroke in mladino,
- sodelovanje z organizacijami s področja turizma in gospodarstva,
- z dejavnostjo rezidenčnega centra pripravljati skupne projekte ljubiteljskih in profesionalnih kulturnih ustvarjalcev.

Pojasnilo: Prvi ukrep se nanaša na vključevanje kulturno-umetniških vsebin v programe obšolskih dejavnosti, ustrezno izobraževanje učiteljev oziroma mentorjev za izvajanje teh dejavnosti ter izboljševanje pogojev za ustvarjalnost mladih na vseh kulturno-umetniških področjih, kar je bistvenega pomena za ambiciozno in dobro motivirano kulturno vzgojo najbolj talentiranih učencev. Gre za oblikovanje skupnih projektov z ustanovami s področja šolstva za povečanje kakovostnih projektov KUV za otro-

ke in mladino ter ohranjanje in dvig kakovosti obšolskih kulturnih dejavnosti z ustreznim izobraževanjem mentorjev prek projekta »Kulturna šola« in drugimi izobraževalnimi oblikami.

Sodelovanje in skupni projekti z organizacijami s področja gospodarskih dejavnosti in turizma je nujno za spodbujanje kreativnih industrij, izboljševanje turistične ponudbe ter promocijo in ohranjanje nesnovne kulturne dediščine. Zlasti tradicija sodelovanja kulturnih društev v turizmu je dolga in uspešna in jo je treba le nadgraditi. JSKD je leta 2011 izvedel sofinanciranje projektov skupnostnih umetnosti v povezavi s kreativnimi industrijami. Pokazala se je potreba po dolgoročni podpori omenjenemu področju, tako na ravni izobraževanj kot tudi na ravni sofinanciranja in izvedbe samih projektov.

Program rezidenčnega centra sledi zgledu podobnih ustanov po svetu, katerih poslanstvo sta podpora in promocija ustvarjalnosti. Rezidenčni center je zasnovan kot stimulativen prostor nastajanja in izvedbe novih idej. Primarno je namenjen umetniškemu ustvarjanju in umetniški produkciji, ki nastane kot rezultat kreativnega sodelovanja med ljubiteljskimi in profesionalnimi ustvarjalci. Tako se na nformalen in ustvarjalen način brišejo meje med ljubiteljskim in profesionalnim, povečuje se kakovost ustvarjanja ter krepi sodelovanje.

V okviru programa rezidenčnega centra bo treba dejavnost okrepiti tudi z vpeljavo štipendij gostujočim umetnikom, kakršna je praksa podobnih tujih centrov, s čimer jim omogočimo, da njihovo delo pusti v lokalnem okolju trajen pečat.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 70.000 EUR na letni ravni v okviru razpoložljivih sredstev in

24.000 EUR na letni ravni za štipendije (sredstva EU).

Odgovornost: MK, JSKD, izobraževalni resorji.

Kazalniki:

– število kulturnih skupin v okviru osnovnih in srednjih šol (2012: 2.000; 2017: 2.100);

– število izobraževanj za mentorje (2012: 432; 2017: 450);

– število udeležencev izobraževanj (2012: 11.592; 2017: 12.400);

– število vključenih šol v projekt kulturna šola (2012: 250; 2017: 450);

– število skupnih prireditev in projektov (2012: 53; 2017: 80);

– število gostujočih umetnikov (2012: 24; 2017: 30).

4. Digitalizacija 100.000 enot, od tega 90.000 zborovskih enot, 5000 enot s področja instrumentalne glasbe (pihalne godbe in drugi instrumentalisti) in 5.000 enot z drugih glasbenih področij.

Ukrep:

– redna digitalizacija slovenskega zborovskega arhiva in drugih arhivov in specializirane knjižnice.

Pojasnilo: JSKD je v letu 2013 začel digitalizirati notna gradiva za zborovsko dejavnost in namerava do konca leta digitalizirati 8.000 zborovskih skladb.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 150.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU).

Odgovornost: JSKD.

Kazalnik:

– število digitaliziranih enot (2013: 8.000 enot; 2017: 100.000 enot).

8. MEDIJI

Za kakovostno in raznoliko medijsko krajino.

Javni interes

Po osamosvojitvi ni bila narejena še nobena celovita analiza stanja slovenske medijske krajine, posledično pa tudi nobena vladna strategija na medijskem področju, ki bi odgovorila na problematiko medijskega prostora, tako javnega kot zasebnega, in začrtala vsaj srednjeročne usmeritve. Če bi sklepali po številu medijev, vpisanih v razvid pri MK, bi lahko slovensko medijsko krajino videli kot kulturno, idejno in vsebinsko pluralen ter geografsko raznolik medijski prostor. V razvid medijev je trenutno vpisanih kar 1.646 medijev, dejansko pa je številka še višja (1.719), saj nekateri izhajajo hkrati v različnih oblikah (tiskani in elektronski). Od tega je največ tiskanih medijev (1.128), sledijo elektronski (376), radijski (112), »najmanj« pa je televizijskih (103). Podrobnejši razrez tiskanih medijev še pove, da imamo največ tistih, ki izhajajo manj kot štirikrat letno (655), sledijo mesečniki (264), četrtniki (105), dvomesečniki (48), tedniki (45), dnevniki (8), najmanj imamo štirinajstdnevnikov (3)¹⁵. A prav te, za jezikovno in geografsko relativno majhen medijski trg visoke in dnevno višajoče se številke ne povedo nič o razvitosti, pluralnosti, raznolikosti, lastniški transparentnosti in novinarski profesionalnosti medijskega prostora. Govorijo le o očitno dejavnem in številčno bogatem slovenskem medijskem trgu. Dejansko pa razmere na njem postavljajo vse več medijev na rob preživetja.

Ne glede na to, kako veljavna zakonodaja opredeljuje javni interes na področju medijev, ostaja dejstvo, da je najmočnejši generator, s katerim lahko država uveljavlja javni interes na eni strani in pozitivno korigira kakovost na trgu na drugi, javna služba, saj je bistvena razlika med javno službo in zasebnim medijskim sektorjem v primeru javne službe prav v nadrejenosti javnega interesa dobičku. V zasebni sektor lahko država praviloma posega na trgu oziroma posredno, tako da spodbuja pogoje za razvoj medijskega trga ter sofinancira kakovostne in tržno manj zanimive medijske vsebine, v javni službi pa to počne neposredno in sicer z določitvijo obsega javne službe, načina financiranja, določitvijo načina upravljanja in nadzora ter zagotovitvijo uredniške avtonomije. Vsi našeti segmenti so bili doslej urejani na različne, bolj in manj učinkovite načine, pri vseh pa je bilo moč detektirati, da bo potreben še precejšnji napor, da bi na področju javne službe preprečili možnost vsakokratnega političnega vpliva. A tega vpliva ni bilo zaznati samo v primeru javne službe, ampak tudi zasebnega medijskega sektorja, kjer se soočamo z netransparentnim lastništvom oziroma lastniki, ki izčrpavajo nekoč uspešna medijska podjetja.

Kadar govorimo o javnem interesu na področju medijev, medije presojava tudi kot vprašanje kulture. Kakovostni mediji so za slovenski prostor eden temeljnih nosilcev kulturno-informativnih vsebin. So nosilci kulture in so sami del kulture. Njeni soustvarjalci. Pomen medijev pri kakovostnem informiranju, tudi pri kakovostnem informiranju o kulturi in vrednotenju kulturne produkcije, je tako rekoč nenadomestljiv, kot je nenadomestljiv tudi njihov pomen pri kakovostni refleksiji družbe, popularizaciji izobraževanja, znanosti, varstva okolja ipd. Prav ta nenadomestljivost pa vzbuja skrb: slovenski medijski trg se v zadnjih letih sooča s številnimi težavami, to še zlasti velja za trg tiskanih medijev. Poleg gospodarske krize in upada oglaševanja ta zaradi izjemno hitrega razvoja digitalne tehnologije in spremenjenih bralskih navad, pa tudi negativnih učinkov preteklih neposrednih političnih vmešavanj v upravljalvske

¹⁵ Dostopno na http://www.mk.gov.si/si/storitve/razvidi_evidence_in_registri/.

in lastniške strukture nekaterih nekoč pomembnih medijev, doživlja velike strukturne spremembe, ki zahtevajo prilagoditve ali celo povsem nove poslovne modele, ki pa jim medijske hiše zaradi več razlogov še niso kos. Tako smo že slabo desetletje priče kontinuiranemu upadanju naklad in branosti splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij. To je toliko bolj skrb vzbujajoče, kolikor prav ti predstavljajo vrh izvirnih kakovostnih medijskih vsebin celotne slovenske medijske krajine in so poleg javnega radia in televizije tisti del slovenskih medijev, ki je skrbel tudi za kakovostne informacije o kulturi in kritično vrednotenje sodobne kulturne produkcije, pa seveda za vsebine, ki se tičejo izobraževanja, znanosti, varstva okolja ipd. Med ogroženimi vsebinami in žanri v splošno-informativnih časnikih, časopisih in revijah so danes, med drugimi, tudi že kritika in refleksija kulturnega in umetniškega dogajanja, literarne reportaže in časopisna esejistika, ki so medijem imanentni in so le redko dostopni zunaj medijske produkcije. Upadanje teh vsebin ima seveda lahko izrazito negativne kulturne posledice, pomembno pa utegne vplivati tudi na izginjanje že tako ali tako ogroženih specifičnih novinarskih profilov, kot sta denimo kritik in publicist, ki sta za področje refleksije sodobne kulturne produkcije nosilna.

Glede na to, da so kakovostni mediji za slovenski prostor eden temeljnih nosilcev kulture v najširšem in ožjem pomenu besede in da so tudi sami del kulture, ter glede na zaostrene razmere na slovenskem medijskem trgu, ki niso le posledica gospodarske krize, ampak gre za kompleksnejši problem, je treba kot javni interes na področju medijev poleg:

- uresničevanja ustavne pravice do svobode izražanja, kamor sodi tudi pravica do javnega obveščanja in obveščenosti,
 - kulturne, idejne in geografske pluralnosti ter raznolikosti medijskih vsebin,
 - razvijanja slovenske nacionalne in kulturne identitete ter slovenskega jezika in skrbi za njuno prepoznavnost,
 - utrjevanja družbenih vrednot, kot so temeljne človekove pravice, demokratičnost in strpnost (vključno s pomenu, ki ga imata socialna vključenost in medgeneracijsko sodelovanje za zdrav razvoj družbe),
 - avtonomije novinarskega poklica,
 - transparentnosti lastništva medijev, lastniškega pluralizma in preprečevanja zlorab prevladujočega položaja na medijskem trgu,
 - povečevanja dostopnosti medijskih vsebin za ranljive družbene skupine in invalidno ovirane,
 - obstoja televizijskih in radijskih programov posebnega pomena (ob predpostavki, da se ponovno določijo njihov pomen, vloga, status in način financiranja)
- prepoznati tudi:
- spodbujanje in razvoj medijske pismenosti,
 - produkcijo kakovostnih medijskih vsebin na področjih kulture in umetnosti, kritične refleksije družbe, izobraževanja, znanosti, varovanja okolja ipd.,
 - produkcijo kakovostnih medijskih vsebin, namenjenih otrokom in mladostnikom,
 - spodbujanje raziskovalnega novinarstva, zahtevnejših in specifičnih novinarskih žanrov in vsebin,
 - obstoj kakovostnih splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij (ne glede na vrsto nosilca medijskih vsebin),
 - izboljšanje socialnega statusa za samostojne in mlade novinarje,
 - nastajanje novih oblik lastninsko-upravljaljskih medijskih modelov.

MK je javni interes na področju medijev doslej uresničevalo predvsem z aktivno državno pomočjo prek razpisa za sofinanciranje programskih vsebin medijev, pri zagotavljanju raznolikosti in pluralnosti medijske krajine, ki je odvisna tudi od medijskega trga, pa je ministrstvo omejilo koncentracijo lastništva medijev. Omenjeni razpis je v zadnjih letih odprl številna vprašanja, še zlasti, ali državna pomoč, katere delež pada iz leta v leto, v obstoječi obliki dejansko dosega predvidene cilje, pa tudi, ali ti cilji še vedno ustrezajo dejanskim potrebam na področju kakovostnih medijev.

Dvig branosti kakovostnih splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij, dvig kakovosti in povečanje obsega kakovostnih medijskih vsebin na področjih kulture in umetnosti, šolstva, izobraževanja, zdravstva, znanosti, varovanja okolja ipd., glede na medijski razvoj ponovna preučitev vloge in obsega javne službe RTV Slovenija, krepitev kakovostnih programskih vsebin radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem interesu ter ponovna določitev statusa, vloge, pomena in financiranja radijskih in televizijskih programov posebnega pomena, dvig medijske pismenosti in oblikovanje zahtevnejše medijske in kulturne javnosti, izboljšanje socialnega statusa za samozaposlene in mlade novinarje ter pomoč pri nastajanju novih oblik lastninsko-upravljaljskih medijskih modelov (socialno podjetništvo) bodo zato v prihodnjem obdobju glavni izzivi na področju medijske politike.

Da bi prišli do bolj kakovostne in raznolike medijske krajine, bo potrebno celovito prenoviti medijsko zakonodajo. Splošni cilj na področju medijev se nanaša na umestitev Republike Slovenije na *Press Freedom Index* (Reporters Without Borders), na kateri Republika Slovenija v letu 2013 zaseda 35. mesto. Glede na medijsko najbolj razvite države (Finska, Nizozemska in Norveška) in na »indikator svobode medijev« bodo spremembe medijske krajine, ki so predlagane, tudi osnova za višjo umestitev Republike Slovenije na tej lestvici. Cilj je, da se do leta 2017 Republika Slovenija umesti med prvih dvajset držav.

Cilji in ukrepi

1. Sprejem strategije Republike Slovenije na področju medijev za obdobje 2015 – 2020.

Ukrep:

– analiza stanja na področju medijev v Republiki Sloveniji.

Pojasnilo: Zaradi hitrih tehnoloških sprememb na področju medijev in pojava novih platform za distribucijo medijskih vsebin je treba temeljito prenoviti medijsko zakonodajo. Prenova medijske zakonodaje pa zahteva sprejem nacionalne strategije – strateškega dokumenta, ki bo na podlagi analize obstoječega stanja podal smernice za razvoj medijske krajine v Republiki Sloveniji. Dosedanji poskusi spreminjanja medijske zakonodaje so bili kljub temu, da so bili pripravljeni s širokim konsenzom zainteresirane in strokovne javnosti, neuspešni tudi zaradi neobstoja nacionalne strategije na tem področju, saj je večina vplivnih deležnikov skušala svoje parcialne interese prikazati kot javni interes in s tem pogojevati sprejem krovnega zakona na področju medijev.

Strategija, v katere oblikovanje bodo vključeni vsi relevantni akterji na medijskem področju, bo morala odgovoriti na kompleksna vprašanja, kot so nova definicija pojma medij in javnega interesa na področju medijev, pluralnost in raznolikost v digitalnem medijskem okolju, vloga javne radiotelevizije ter programov posebnega pomena, koncept uredniške odgovornosti v povezavi s spletnimi mediji, koncentracija medijskega lastništva (predvsem, ali je obstoječa prepoved navzkrižne koncentracije ovira za razvoj novih poslovnih modelov in medijskega trga), položaj novinarjev v hitro spreminjajočem se medijskem okolju (profesionalni standardi, profesionalno novinarstvo versus »civilno« novinarstvo) ter druga vprašanja, pomembna za razvoj medijev v Republiki Sloveniji.

Čas izvedbe: 2014.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MIZŠ, MGRT, RTV SLO, DNS, ZNP, SNS, SRDF, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, GIZ – Medijska zbornica.

Kazalnik:

- izdelava strategije na področju medijev.
- 2. Višja raven medijske pismenosti.

Ukrepi:

- podpora medresorskim programom medijskega opismenjevanja,
- nacionalna promocija branja in kupovanja časnikov, časopisov in revij ne glede na njihov nosilec,
- povečanje obsega programov RTV Slovenija, ki načrtno dvigujejo nivo medijske pismenosti,
- podpora programom civilne družbe na področju medijske pismenosti.

Pojasnilo: Zaradi svetovnega spleta, digitalizacije in nove medijske kulture nasploh sta se produkcija in distribucija medijskih vsebin radikalno spremenili. Na spletu smo vsakodnevno priče poplavi medijskih vsebin, katerih razumevanje in kritično ocenjevanje zahtevata usposobljenega, tj. medijsko pismenega uporabnika. Uporabnik mora razviti kritičen odnos do informacij na spletu in biti sposoben ločiti kredibilne od nekredibilnih virov informacij, saj lahko na podlagi teh sprejema odločitve, ki bodo pomembno vplivale na njegovo življenje in življenje drugih. Medijska pismenost postaja v informacijski družbi izredno pomemben dejavnik aktivnega državljanstva. Podobno kot klasična pismenost, ki je bila na začetku 20. stoletja ključni pogoj za aktivno udeležbo v družbi, je medijska pismenost ob digitalni pismenosti ključni pogoj za aktivno udeležbo v informacijski družbi 21. stoletja.

Medijska pismenost uporabnikov je ob tem eden ključnih elementov v razvoju evropskega avdiovizualnega trga. Medijsko pismen uporabnik razume pomen avdiovizualne komercialne komunikacije in drugih oblik oglaševanja za delovanje trga ter se zaveda eksploatacijskega ciklusa avdiovizualnih del in pomena, ki ga ima varovanje pravic intelektualne lastnine za obstoj in razvoj avdiovizualnega trga.

S pojavom svetovnega spleta in digitalizacije so se začele bistveno spreminjati tudi bralne navade uporabnikov, katerih posledica je velik upad tako naklad kot branosti tiskanih splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij ter tudi upad splošne bralne kulture. Splošno-informativni tisk oziroma njegov način posredovanja informacij je glavni vir izvernih in kakovostnih novinarskih prispevkov, ki so nepogrešljiv element pri uresničevanju ustavne pravice do javnega obveščanja in obveščenosti ter informacijska podstat, iz katere črpajo svoje informacije in prispevke praktično vsi drugi mediji.

S prvim ukrepom želimo spodbuditi programe, ciljno usmerjene v dvig bralne pismenosti po generacijski vertikali. Za drugi ukrep, nacionalno promocijo branja in kupovanja časnikov, časopisov in revij (in sicer ne glede na vrsto nosilca medijskih vsebin), pa menimo, da ima lahko velik vzgojni učinek na mlajše generacije; inventivna oglaševalska kampanja, morda celo pospremljena z nastankom kakega novega medijskega projekta, ki bi prinašal drugačen lastninsko-upravljaljski model medijskega izdajatelja od obstoječih, usmerjenega predvsem k uresničevanju javnega interesa, bo pozitivno vplivala na mlajšo populacijo, med katero je vse manj bralcev splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij (in to ne le njihovih tiskanih, temveč tudi aplikativnih digitalnih izdaj). Takšna kampanja bi posredno pripomogla k dvigu in razvoju bralne kulture in s tem medijske pismenosti ter k ohranitvi splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij. Najpomembnejšo vlogo pri dvigovanju ravni medijske pismenosti pa ima gotovo RTV Slovenija, ki si bo v prihodnjem obdobju prizadevala povečati obseg programov za dvig ravni medijske pismenosti.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MIZŠ, RTV SLO.

Kazalnik¹⁶:

– branost splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij ne glede na platformo (tiskane, digitalne, spletne izdaje); *Stanje* (podatki Nacionalne raziskave branosti/izbor): povprečno število bralcev na posamezen izid za leti 2006/2012 – *Delo* 203.000/114.000, *Dnevnik* 162.000/96.000, *Večer* 141.000/97.000, *Finance* 59.000/ 44.000, *Mladina* 74.000/60.000, *Mag* 44.000/ne izhaja več, *Reporter* 29.000 (podatek je za leto 2010, poznejših ni), *Družina* 133.000/97.000 (podatek je za leto 2010, poznejših ni);

– naklade časnikov, časopisov in revij (tiskanih in digitalnih izdaj, merjeno skupaj); *Stanje* (podatki o revidiranih prodanih nakladah/izbor): višina povprečne prodane tiskane naklade na posamezen izid 2006/2012: *Delo* 67.161/43.475, *Dnevnik* 48.600/34.467, *Večer* 46.198/29.466, *Finance* 12.193/10.967, *Mladina* 13.662/12.317, *Reporter* (začel izhajati konec leta 2008, prvi podatek je za leto 2009) 9676/9738, *Družina* 47.522/36.504;

– število izvedenih promocijskih dogodkov in njihov odmev v medijih;

– število medresorskih programov medijskega opismenjevanja.

3. Medijskemu razvoju in javnemu interesu na področju medijev prilagojeni vloga in obseg javne službe RTV Slovenija.

Ukrepa:

– analiza obsega obstoječe javne službe RTV Slovenija in njena prevetritev v skladu z javnim interesom na področju medijev ter razvojem in delovanjem sodobnega medijskega prostora,

– določitev deležev prispevka za programe in storitve RTV Slovenija, ki ga ta nameni za izvajanje posameznih segmentov novo opredeljene javne službe.

Pojasnilo: Poslanstvo vsake javne radiotelevizije je zagotavljanje izpolnjevanje demokratičnih, socialnih in kulturnih potreb državljanov in je kot taka med temeljnimi zagotovili za razvoj demokratične, pravne in pluralne družbe. V prvem poglavju *Strategije razvoja RTV Slovenija 2011–2015* je tako med drugim zapisano: »Poslanstvo in naloge javnega servisa na področju medijev so bistvenega pomena za delovanje edinega javnega zavoda na tem področju in jih zato ni mogoče izvajati le na osnovi trga in njegovih mehanizmov. Najvišji strateški cilj javnega zavoda RTV Slovenija je zato programska in finančno neodvisno in trajno zagotavljanje izpolnjevanja nalog javnega servisa na področju medijev. /.../ Kljub temu je nujno preučiti obseg in obliko javnega servisa na področju medijev oziroma njegov razvoj v prihodnjem multimedialnem in digitalnem okolju.«

Za opredelitev in obseg javne službe je pristojna vsaka posamezna država članica EU, ki lahko na podlagi svojega pravnega reda odloča, kaj je javna služna na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Iz *Strategije razvoja RTV Slovenija 2011–2015* (dostopno na http://www.rtvsl.si/files/ijz/strategija_rtv_slo_2011_-_2015.pdf) jasno izhaja, da so tehnološki razvoj na medijskem področju in možnosti, ki jih prinaša, ter bistveno spremenjene razmere na področju medijev odprli naslednja vprašanja: ali je obseg javne službe, kot ga določa veljavni ZRTVS-1, še ustrezen današnjemu razvoju medijskega področja, ali je ta obseg finančno še vzdržan, ali je sistemsko polno zagotovljena institucionalna avtonomija in uredniška neodvisnost RTV Slovenije in ali je obstoječi način upravljanja RTV Slovenija glede na obseg javne službe in poslanstvo javne radiotelevizije ustrezen. Zato je nujno potrebna analiza obsega obstoječe javne službe RTV Slovenija in njena prevetritev v skladu z javnim interesom na področju medijev ter razvojem in

¹⁶ Vir podatkov o branosti medijev dostopen na <http://www.nrb.info/podatki/index.html>, o revidirani prodani nakladi pa na http://www.soz.si/projekti_soz/rpn_revidiranje_prodanih_naklad/.

delovanjem sodobnega medijskega prostora. Za učinkovito in kontinuirano izvajanje javne službe bo treba tudi natančno določiti deleže prispevka za programe in storitve RTV Slovenija, ki ga ta nameni za izvajanje posameznih segmentov novo opredeljene javne službe in s tem dolgoročno stabilizirati dele programa, ki so posebej pomembni za izvajanje javne službe. Prav tako je treba preučiti uvedbo učinkovitejšega upravljanja tega javnega zavoda.

Čas izvedbe: 2014–2015.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, RTV Slovenija.

Kazalnik:

– Obseg in uresničevanje zakonsko določene javne službe:

V skladu z ZRTVS-1 obsega javna služba ustvarjanje, pripravljanje, arhiviranje in oddajanje:

– dveh nacionalnih televizijskih programov: TV Slovenija 1, TV Slovenija 2,

– treh nacionalnih radijskih programov: Radio Slovenija 1. program, Radio Slovenija 2. program (Val202), Radio Slovenija

3. program (Ars),

– radijskih in televizijskih programov regionalnih centrov v Kopru in Mariboru: Radio Koper, Radio Capodistria, TV Koper, TV Capodistria, Radio Maribor, TV Maribor, Radio madžarske narodnostne skupnosti Lendava, TV program madžarske narodnostne skupnosti Lendava,

– po en radijski in televizijski program za avtohtono italijansko in madžarsko narodno skupnost (narodnostni program) ter radijske in televizijske oddaje za romsko etnično skupnost (oddaje za Rome),

– radijskih in televizijskih programov za slovenske narodne manjšine v sosednjih državah ter za slovenske izseljence in zdomce (vsebine so vključene v vse programe, posebej še v regionalne programe RTV centra Koper),

– radijskih in televizijskih programov za tujo javnost: Radio Slovenia International (v okviru RTV centra Maribor),

– teleteksta, spletnega in mobilnega portala: MMC portal, MMC aplikacije za tablice in pametne telefone, Mediateka za hibridne TV sprejemnike, druge aplikacije in storitve.

– Javna služba poleg omenjenih programov obsega tudi poseben nacionalni televizijski program, namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles ter predvajanju posnetkov teh sej, kadar neposredni prenos ni mogoč, in celovitemu informiranju javnosti tudi o vsem drugem parlamentarnem dogajanju, vključno s sejami Državnega sveta Republike Slovenije, mednarodnimi aktivnostmi parlamenta, posveti v organizaciji Državnega zbora Republike Slovenije oziroma njegovih delovnih teles ali Državnega sveta Republike Slovenije in drugimi aktivnostmi, povezanimi z uresničevanjem ustavnih pristojnosti slovenskega parlamenta: TV Slovenija 3

– Število zaposlenih – 31. 12. 2012: 1904

– Število stalnih zunanjih sodelavcev: cca. 600

– Prihodki od RTV prispevka – 2012: 91.941.000 EUR

– Prihodki iz trženja – 2012: 13.811.00 EUR

– Odhodki po enotah za leto 2012/realizacija v EUR:

– PPE TV Slovenija: 52.368.078,24 EUR

– PPE Radio Slovenija: 15.539.680,18 EUR

– PPE RC Koper: 12.614.442,94 EUR

– PPE RC Maribor: 9.245.986,56 EUR

– PPE Multimedijski center: 1.775.181,40 EUR

– Glasbena produkcija: 4.223.514,99 EUR

– Oddajniki in zveze: 9.593.106,68 EUR

– Mediateka: 478.825 EUR

– Založniška dejavnost: 653.334,11 EUR

– Skupne dejavnosti: 25.210.242,87 EUR

– RTV Slovenija SKUPAJ: 131.702.393,02

(Vir: RTV Slovenija)

4. Ohranitev in razvoj splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij ne glede na platformo razširjanja medija.

Ukrepi:

– poenotenje stopnje DDV za digitalne izdaje splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij v skladu s spremenjeno direktivo EU s področja DDV po letu 2015,

– na podlagi nove določitve javnega interesa oblikovanje meril za podporo kakovostnih medijskih vsebin, ki bodo podlaga za državno pomoč kakovostnim programskim vsebinam splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij (ne glede na platformo razširjanja medija), še posebej tistih, namenjenih spremljanju in kritični refleksiji tako slovenske kot evropske in čezmejne kulture in umetnosti, kritični refleksiji družbe, izobraževanju, šolstvu, zdravstvu, popularizaciji znanosti, varstva okolja ipd.,

– prednostna podpora tistim medijem, ki bodo zasledovali predvsem javni interes na področju medijev in s tem pripomogli k dolgoročnemu razvoju panoge,

– finančne spodbude za začetne investicije v nastanek tistih podjetij, ki bodo zagotavljala programske vsebine, ki so v javnem interesu ter dolgoročni razvoj dejavnosti,

– prednostna podpora tistim izdajateljem medijev, ki bodo zagotavljali trajnejšo socialno varnost tako zaposlenim kot pogodbeno vezanim novinarjem in ki bodo med prioritetai svoje poslovne politike prepoznali tudi zaposlovanje in izobraževanje mladih novinarjev.

Pojasnilo: Skladno z veljavnim Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 40/12 – ZUJF, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A) se za dobave časopisov in periodičnih publikacij obračunava in plačuje DDV po nižji stopnji od davčne osnove, za dobave digitalnih izdaj časopisov in periodičnih publikacij pa se DDV obračunava in plačuje po splošni stopnji od davčne osnove. Takšno razlikovanje med tiskanimi in digitalnimi izdajami je neutemeljeno, saj gre v obeh primerih za enakega zavezanca (izdajatelj tiskanega medija) in za enako dobavo blaga oziroma storitev (izdajanje programskih vsebin tiskanega medija), razlika je le v načinu ponujanja storitve (platforma razširjanja medija). Prvi predlagani ukrep bo pripomogel k obstoju panoge tiskanih medijev, ki so se zaradi konvergence medijskega prostora, ki se kaže v selitvi razširjanja programskih vsebin medijev iz tradicionalnih, klasičnih platform razširjanja na digitalne oziroma elektronske nosilce, znašli v najhujši krizi vse od začetka svojega obstoja. Zaradi krize tiskanih medijev, ki se kaže v stalnem padanju njihovih naklad in tudi branosti, pa je posledično ogrožena tudi kakovost medijskih vsebin. Splošno-informativni časniki, časopisi in revije namreč

predstavljajo vrh medijske informacijske piramide, saj po nekaterih ocenah ustvarijo celo med 85 in 95 odstotki vseh objavljenih informacij in zgodb, medtem ko preostali mediji, zlasti elektronski, te informacije večinoma le reproducirajo in nadgrajujejo. Zaradi tega časopisna medijska panoga tako s svojimi tiskanimi kot digitalnimi izdajami predstavlja ključno panogo, ki odločilno vpliva na celotno informacijsko verigo. Ohranitev in razvoj kakovostnih splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij (ne glede na način ponujanja vsebin, torej, ali gre za tiskane ali digitalne izdaje) sta zato ključni prioriteti države na področju medijske politike.

Z drugim ukrepom želimo na podlagi nove določitve javnega interesa na področju medijev oblikovati tudi nova merila za državno pomoč medijem, v ospredju katerih bo predvsem kakovost sofinanciranih programskih vsebin in projektov, še zlasti programskih vsebin in projektov splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij, namenjenih spremljanju in kritični refleksiji tako slovenske kot evropske in čezmejne kulture in umetnosti, kritični refleksiji družbe, izobraževanja, šolstva, zdravstva, popularizaciji znanosti, varstva okolja, temeljnih družbenih vrednot ipd. Med posebna prednostna merila bomo uvrstili tudi pomoč tistim kakovostnim medijem, katerih izdajatelj bo zaradi specifičnosti svojega lastninsko-upravljalvskega modela zasledoval predvsem javni interes na področju medijev, kot tudi tistim, ki bodo aktivni pri zagotavljanju trajnejših oblik socialne varnosti tako zaposlenih kot pogodbeno vezanih novinarjev, in ki bodo skrbeli za zaposlovanje in izobraževanje mladih novinarjev.

Čas izvedbe: 2015–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MF.

Kazalniki¹⁷:

- podatki o revidiranih prodanih nakladah splošno-informativnih časnikov, časopisov in revij ne glede na platformo razširjanja medija (tiskani, elektronski, digitalni) v primerjavi s podatki za leto 2013;
 - število sofinanciranih programskih vsebin in projektov (2012: 30, 2017: 40);
 - višina sredstev v EUR, namenjenih za sofinanciranje programskih vsebin medijev, še zlasti za področje sofinanciranja kakovostnih programskih vsebin tiskanih medijev oziroma digitalnih izdaj (cilj: višja vsota sredstev, namenjenih za sofinanciranje programskih vsebin medijev, še zlasti za področje sofinanciranja kakovostnih programskih vsebin tiskanih medijev oziroma digitalnih izdaj (2012: 600.000 EUR; gre za vsoto, ki je bila na podlagi rednega letnega razpisa razdeljena za področje sofinanciranja programskih vsebin tiskanih medijev, radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij, in sicer 16 tiskanim medijem, 11 elektronskim medijem, 6 televizijskim programom, 4 radijskim programom in 3 neodvisnim producentom. Prijavitelji so lahko kandidirali le z enim projektom));
 - število splošno-informativnih dnevnikov na trgu ne glede na platformo razširjanja medija (2013: 7, 2017: 7).
5. Več kakovostnih programskih vsebin radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem interesu.

Ukrepa:

- nova opredelitev vloge in statusa programov posebnega pomena,
- postopna uvedba nove sheme sofinanciranja kakovostne produkcije radijskih in televizijskih programov.

Pojasnilo: V Republiki Sloveniji deluje 18 radijskih in 11 televizijskih programov, ki jim je bil dodeljen status programov posebnega pomena, med njimi je tudi en študentski radio, en program s statusom nepridobitnega radijskega programa in dva programa s statusom nepridobitnega televizijskega programa. Po veljavnem ZMed bi morali med njih vsako leto na medijskem razpisu iz državnega proračuna razdeliti sredstva v višini treh odstotkov pobrane vsotke za programe in storitve RTV Slovenija. Ta zakonska zahteva že nekaj let ni uresničena, saj so sredstva iz t. i. medijskega sklada, ki so namenjena tudi programskim vsebinam drugih medijev, vsako leto nižja in ne dosegajo zakonsko predpisane višine za programe posebnega pomena. Programske vsebine, ki jih pripravljajo in razširjajo radijski in televizijski programi posebnega pomena, so bile prepoznane kot javni interes, ker naj bi pomembno prispevale k pluralnosti in raznolikosti medijskega prostora, prav tako pa zlasti lokalnemu prebivalstvu in posameznim ciljnim skupinam poslušalcev in gledalcev zagotavljale uresničevanje ustavne pravice do javnega obveščanja in obveščenosti. S tem naj bi ustvarjale neposredno vez med javnostjo in lokalnimi skupnostmi ter drugimi družbenimi skupinami, ki delujejo na lokalni ravni. Programske vsebine, ki jih pripravljajo programi posebnega pomena, naj bi v tem smislu tudi vsebinsko dopolnjevale ponudbo javne radiotelevizije, ki sama s svojimi programi ne more enakomerno pokriti vseh dogodkov v Republiki Sloveniji, in s tem zapolnjujejo informacijsko vrzel na osi lokalno – nacionalno.

Večina programov posebnega pomena se je z nastankom nacionalnih komercialnih programov znašla v težki finančni stiski, saj so jim zaradi izrazito tržno naravnane konkurence začeli strmo upadati prihodki iz oglaševanja. Stanje in razvoj medijskega prostora v Republiki Sloveniji tako nakazuje, da dosejani sistem podeljevanja statusov programov posebnega pomena in njihova financiranja iz omejenih proračunskih sredstev prek vsakoletnih javnih razpisov za sofinanciranje programskih vsebin medijev ne zagotavlja optimalne rešitve za trajen obstoj radijskih in televizijskih programskih vsebin, ki so v javnem interesu. V zadnjem času, k temu so še dodatno pripomogli negativni učinki gospodarske krize, se programi posebnega pomena namreč le še borijo za svoje preživetje in posledično izredno težko izpolnjujejo naložene zakonske obveznosti oziroma opravljajo svoje poslanstvo na področju javnega interesa. Vse navedeno narekuje tehten razmislek o vlogi in statusu programov posebnega pomena. V ospredju morajo biti predvsem kakovostna produkcija programskih vsebin, ki so v javnem interesu, ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete, doseganje višjih etičnih in zlasti profesionalnih standardov na področju novinarskega dela ter enakomernjša teritorialna razporeditev radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem interesu.

Ker se je sofinanciranje programov posebnega pomena v okviru enoletnih programskih projektov, kot jih določa veljavni ZMed, izkazalo kot neprimerno za kontinuirano, profesionalno in učinkovito uresničevanje javnega interesa, je treba nujno poiskati rešitev, ki bo omogočila stabilen vir in dolgoročen način financiranja radijskih in televizijskih programskih vsebin, ki so v javnem interesu, tako da njihova trajna zagotovitev ne bo ogrožena zaradi pojava zunanjih dejavnikov, kot so gospodarska kriza ali konvergenca medijskega prostora.

Prvi korak k trajnejši rešitvi, ki bi zagotovila stabilen vir in dolgoročen način financiranja radijskih in televizijskih programskih vsebin, ki so v javnem interesu, je priprava analize stanja in dolgoročne strategije na področju elektronskih medijev.

Strategija, pripravljena v skladu s prvim ciljem in ukrepom te resolucije, mora opredeliti, koliko takšnih programov dejansko potrebujemo, da bi zapolnili informacijsko vrzel na osi lokalno-nacionalno, katerim produkcijskim in programskim standardom morajo ti programi ustrezati ter določiti finančni okvir ter vir sofinanciranja produkcije programskih vsebin v javnem interesu. Programom v javnem interesu je potrebno državno ali drugo obliko pomoči dodeliti na nearbitraren način, ki bo vezan izključno na izpolnjevanje programskih normativov in standardov, ki jih opredeli strategija.

¹⁷ Vir podatkov v zvezi s sofinanciranjem programskih vsebin medijev dostopen na http://www.arhiv.mk.gov.si/si/javne_objave/razpisi_pozivi_in_javna_narocila/javni_razpisi/.

Strategija mora proučiti tudi možnosti povezovanja izdajateljev programov posebnega pomena z RTV Slovenija, vključno z ustreznimi spremembami medijske zakonodaje in ZRTVS-1.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 1 odstotek oziroma okvirno 900.000 EUR na leto iz prispevka za programe in storitve RTV Slovenija, v okviru razpoložljivih sredstev“.

Odgovornost: MK, RTV Slovenija.

*Kazalniki*¹⁸:

- povišanje kakovosti programskih vsebin radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem interesu;
- višji poklicni standardi na področju novinarskega dela pri produkciji programskih vsebin radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem interesu;
- obstoj stabilnega in dolgoročno urejenega vira financiranja radijskih in televizijskih programov, katerih programske vsebine so v javnem interesu;
- število radijskih in televizijskih programov posebnega pomena (2013: 29 (18 + 11));
- število izdajateljev lokalnih oziroma regionalnih radijskih programov posebnega pomena (2013: 16);
- število izdajateljev radijskih programov posebnega pomena s statusom študentskega radia (2013: 1);
- število izdajateljev radijskih programov posebnega pomena s statusom nepridobitnega radijskega programa (2013: 1);
- število izdajateljev lokalnih oziroma regionalnih televizijskih programov posebnega pomena (2013: 11);
- število izdajateljev televizijskih programov posebnega pomena s statusom nepridobitnega televizijskega programa (2013: 2)
- število zaposlenih pri izdajateljih lokalnih oziroma regionalnih radijskih programih posebnega pomena brez Radia Študent (2012: 131,4);
- število zaposlenih pri izdajateljih lokalnih oziroma regionalnih televizijskih programov posebnega pomena (2012: 66).

6. Večja socialna varnost novinarjev, še zlasti mladih novinarjev.

Ukrepi:

- plačilo prispevkov iz državnega proračuna za mlade samostojne novinarje do 30. leta, ki izkazujejo perspektivne rezultate (izenačitev s statusom samozaposlenih na področju kulture),
- plačilo prispevkov iz državnega proračuna za samostojne novinarje, ki izkazujejo vrhunske rezultate in katerih letni prihodek ne presega zakonsko določenega cenzusa (izenačitev s statusom samozaposlenih na področju kulture),
- določitev pogojev in meril v javnih razpisih za sofinanciranje programskih vsebin medijev, ki bodo spodbudili zaposlovanje mladih, visoko izobraženih novinarjev do 30. leta starosti,
- določitev pogojev in meril v javnih razpisih, glede na katera bodo imeli pri državni pomoči prednost tisti izdajatelji medijev, ki bodo ohranjali novinarska delovna mesta za nedoločen čas oziroma sklepali takšne pogodbe za novinarska delovna mesta, ki bodo zagotavljala visoko pravno zaščito in socialno trajnejšo varnost pogodbeno zaposlenega novinarja,
- ciljna finančna spodbuda medijem za prve zaposlitve visoko izobraženih posameznikov za novinarska delovna mesta do dopolnjenega 30. leta starosti iz naslova sredstev EU (sofinanciranje stroškov dela),
- opredelitev mladih novinarjev kot ranljive skupine, kakor jo opredeljuje Zakon o socialnem podjetništvu (Uradni list RS, št. 20/11).

Pojasnilo: Status samostojnega novinarja je namenjen tistim novinarjem, ki ne morej oziroma ne želijo dobiti redne zaposlitve, temveč so primorani oziroma želijo sodelovati z več različnimi mediji prek različnih pogodbenih oblik, da si zagotovijo sredstva za preživetje. Ukrep je namenjen tako tistim mladim, visoko izobraženim samostojnim novinarjem, ki začenjajo svojo profesionalno pot in jim obseg dela ne zagotavlja dovolj sredstev za minimalno socialno varnost, izkazujejo pa perspektivne rezultate, kot tudi starejšim samostojnim novinarjem, ki izkazujejo vrhunske rezultate. Cilj prvih dveh ukrepov je izenačitev samostojnih novinarjev s statusom samozaposlenih v kulturi.

Večina visoko izobraženih mladih posameznikov, ki vidi svojo prihodnost v novinarskem poklicu, vse težje pridobi tudi prvo zaposlitev, zato so prisiljeni delati kot honorarni sodelavci, ki nimajo nikakršne socialne varnosti, praviloma pa so tudi brez kakršnihkoli pravic. Prekarnost njihovega razmerja jih že na začetku njihove poklicne poti postavlja v negotov položaj, ko ne morejo skrbeti za razvijanje svoje strokovnosti, temveč se morajo prilagajati pretresom na medijskem trgu in zahtevam izdajateljev medijev po maksimiziranju dobičkov in minimaliziranju stroškov dela in poslovanja. Poleg tega se novinarji na medijskem trgu srečujejo z nelojalno konkurenco, saj vedno več izdajatelj medijev za opravljanje novinarskih del najema ne kvalificirano delovno silo za minimalno plačilo. Tretji, peti in šesti ukrep so tako namenjeni visoko izobraženim mladim novinarjem, da dobijo prvo zaposlitev in v okviru tega možnosti za strokovni razvoj. Četrty ukrep želi spodbuditi ohranjanje novinarskih delovnih mest za nedoločen čas in sklepanje takšnih pogodb za novinarska delovna mesta, ki bodo zagotavljala visoko pravno zaščito in socialno trajnejšo varnost pogodbeno zaposlenega novinarja.

Čas izvedbe: do 2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, sredstva EU.

Odgovornost: MK, MDDSZ, MF.

Kazalniki:

- število mladih novinarjev do dopolnjenega 30. leta starosti, ki izkazujejo perspektivne rezultate, s pravico do plačevanja prispevkov iz državnega proračuna (2013: 0; 2017: 40);
- število prvih zaposlitev visoko izobraženih posameznikov za novinarska delovna mesta do dopolnjenega 30. leta starosti iz naslova sredstev EU (10 zaposlitev na leto);
- delovno aktivni, ki opravljajo poklic novinarja (2009: 2.297, 2012: 2.170; vir: SURS);
- število novinarjev, vpisanih v razvid samostojnih novinarjev (2013: 250).

7. Novi lastninsko-upravljavski modeli medijev (socialna podjetja in kooperative oziroma zadruge).

Ukrep:

- finančna podpora pri ustanavljanju novih lastninsko-upravljavskih modelov medijev (socialna podjetja in kooperative oziroma zadruge).

Pojasnilo: Praksa kooperativ oziroma zadrug je v Evropi znana že 150 let, rojevale pa so se vedno, ko je bila kriza najhujša. Posameznike v kooperativo združi skupni interes, vodi jih želja po preživetju, zato vlagajo svoje delo in sredstva, pri čemer jih pri

¹⁸ Vir podatkov o številu programov posebnega pomena dostopen na <http://www.apek.si/apek>, o številu zaposlenih pri izdajateljih programov posebnega pomena pa na Združenju radiodifuznih medijev pri Medijski zbornici.

delu ne vodi dobiček, ampak razvoj produkta in človeških virov. Na področju socialnega podjetništva in zadružništva je zato gospodarska kriza tudi najmanj prisotna, delovna mesta se ohranjajo, dejavnosti pa živijo in se razvijajo. V zahodni Evropi socialno podjetništvo oziroma zadružništvo predstavlja 10 odstotkov BDP in 10 odstotkov zaposlenih, v Republiki Sloveniji pa je ta delež zanemarljiv.

Zanimanje za zadružništvo pa še narašča, med drugim tudi na medijskem področju. Tako je v Veliki Britaniji lani izšla obsežna študija o tem, da so kooperative lahko rešitev medijske krize. Njen avtor Dave Boyle je v uvodu zapisal: »*Informativni mediji so lačni recepta, da bi njihovi produkti postali bolj finančno vzdržni, javnost pa je lačna medijev, ki bi jim lahko zaupala. Kooperative so lahko odgovor na oba problema.*«

Poseben model so leta 2009 začeli razvijati v Republiki Kanadi na lokalnih ravneh z *Media Co-op*, zadružno je organizirana tudi največja tiskovna agencija na svetu *Associated Press*. V naši neposredni bližini, v Republiki Italiji, je veliko medijskih zadrug. Tako je tudi najpomembnejša italijanska tiskovna agencija ANSA organizirana kot zadruga, prav tako tudi slovenski Primorski dnevnik, ki izhaja v Trstu.

Obstoječim tiskanim in elektronskim medijem, ki imajo tudi največji učinek na medijsko pismenost, je zato potrebno postaviti izziv z obstojem konkurence v obliki medijskih socialnih podjetij in zadrug, ki bi izdajale nove splošno informativne medije na povsem drugačnih lastniških in vrednostnih temeljih. Javnost bi lahko v takšne medije, ki bi imeli že v samih temeljih zapisane drugačne vrednote, etiko in profesionalnost, bolj zaupala, novinarji pa bi se za ustvarjanje pogojev za izhajanje novega medija in lastno preživetje veliko bolj angažirali, kot se v obstoječih medijskih družbah. Poleg tega naj bi tudi Republika Slovenija sledeč nacionalni strategiji dosegla 10 odstotkov BDP in 10 odstotkov zaposlenih prav na področju socialne ekonomije: medijske kooperative oziroma zadruge tako ne bi bile le del te ekonomije, ampak bi širile tudi vedenje o njej. Zato bo tu potrebno tudi medresorsko usklajevanje, predvsem pri cilju, da bi tudi za kooperative, ki so v Evropi temelj socialne ekonomije, veljali podobni zakonski in drugi fiskalni pogoji kot v najrazvitejših evropskih državah.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, EU sredstva.

Odgovornost: MK, MGRT, MDDSZ (kot koordinator).

Kazalnik:

– število ustanovljenih socialnih podjetij in kooperativ oziroma zadrug na področju izdajanja medijev (2013: 1 pilotni projekt, 2017: 5 medijskih kooperativ).

9. ARHITEKTURA

Nova arhitekturna politika za večjo družbeno odgovornost posegov v prostor in višjo kakovost bivanja.

Javni interes

Evropska skupnost je v svojih dokumentih opredelila arhitekturo kot temeljni element kulture in življenja evropskih držav. Prepoznala jo je kot tipičen primer horizontalnega značaja kulture, ki ni vključen zgolj v kulturno politiko, temveč v več javnih politik. Države so zavezane upoštevati arhitekturo in njeno kulturno razsežnost ter posebne značilnosti pri vseh zadevnih politikah, predvsem pri politikah v zvezi z gospodarsko in socialno kohezijo, trajnostnim razvojem in izobraževanjem. V večini evropskih držav je arhitektura ena od nacionalnih prioritet, saj zaobjema vse pore življenja od umetnosti do ekonomije, poklic arhitekta pa je opredeljen kot eden od sedmih strožje reguliranih poklicev, ki skrbijo za javno dobro.

Pogled v slovenski prostor nam razkrije številne nesmotrne posege v prostor, ki generirajo širitev razpršene gradnje in suburbanizacije, erozijo kulturne dediščine, skrb vzbujajočo okoljsko polucijo, zapletanje infrastrukturnih sistemov in posledično slabe arhitekturno-urbanistične rešitve, ki ne premorejo nujne dolgoročne vizije. Vizualno, energetsko in ekološko onesnaževanje pogojuje drastično nižanje urejenosti in prepoznavnosti prostora ter vizualne kulture prebivalstva, šibi nacionalno ekonomijo in naglo niža dejansko vrednost prostora, s tem pa negativno vpliva na kakovost življenja in življenjskega okolja.

V Republiki Sloveniji deluje približno 2.000 arhitektov, od tega jih je 850 vpisanih v razvid samozaposlenih na MK. Dejavnost arhitektov je v zadnjih dvajsetih letih prepuščena trgu brez ustreznih regulativ, dodaten udarec področju pa je povzročila gradbeniška kriza, zaradi katere so se tudi aktivnosti v arhitekturi skoraj prepolovile. Še leta 2007 je bilo za gradnjo ali prenovo stavb izdanih 5.900 gradbenih dovoljenj, njihova investicijska vrednost je znašala 1,5 milijarde evrov, leta 2012 pa je bilo izdanih le 3.200 dovoljenj, investicijska vrednost del pa je znašala 800 milijonov evrov. Zaradi drastičnega upada dela in odsotnosti ustrezne regulacije so se cene na trgu znižale pod spodnjo mejo, kar je vplivalo na kakovost, strokovnost in družbeni ugled arhitekture, poklic pa je izgubil legitimnost zastopanja javnega interesa.

Zaradi vsega naštetega je skrajni čas, da se arhitektura vzpostavi kot avtonomno področje kulture. V dosedanj slovenski kulturni politiki je bilo področje arhitekture obravnavano v okviru likovnih umetnosti, kar je glede na naravo in problematiko področja preozka rešitev. Javni interes na področju likovnih ali vizualnih umetnosti je namreč osredotočen predvsem na tisto ustvarjalnost, ki »predstavlja presežek pri osmišljanju vsakdanjega življenja in življenjskega okolja«, kot je bilo zapisano v Nacionalnem programu za kulturo 2008–2011, vse bolj pa je jasno, da je skupen slovenski prostor kot dobrina omejen, zato se javni interes na področju arhitekture ne more omejiti zgolj na »presežke«, temveč je nujen splošen dvig prostorske kulture. Za doseg tega cilja so bolj kot neposredna finančna spodbuda posameznim ustvarjalcem – arhitektom potrebni ustrezni regulacijski ukrepi države.

Javni interes na področju arhitekture obsega dvig kakovosti življenja in življenjskega okolja ter uveljavljanje trajnostnega razvoja, socialne kohezije in kulturne identitete. Zagotavlja se ga z arhitekturnim, krajinsko arhitekturnim, urbanističnim in prostorskim načrtovanjem ter z oblikovanjem interierjev ob upoštevanju prostora kot omejene dobrine, vključno z ohranjanjem kulturne dediščine. Za spremembo sedanjega stanja bo najprej nujno vzpostaviti aktivne medresorske mehanizme, ki bodo omogočili, da se bo na današnje izzive slovenskega prostora odgovorilo s trajnostnim razvojem mest, to je integriranim in ustvarjalnim pristopom, pri katerem imajo kultura, gospodarstvo, socialni vidik in okolje enakovredno vlogo. Le ob dejavnih in celovitih arhitekturnih politikah bomo čez nekaj let lahko prepoznali uspehe, ne le v umetniških, kulturnih ali estetskih dimenzijah prostora, temveč tudi v ekonomskih učinkih.

Cilji in ukrepi

1. Celovita arhitekturna politika na vladni ravni do leta 2016.

Ukrepi:

- imenovanje medresorske skupine za pripravo arhitekturne politike,
- izdelava in sprejem arhitekturne politike,
- izvajanje in evalviranje arhitekturne politike v vseh segmentih.

Pojasnilo: MK bo pobudnik in koordinator medresorske skupine, ki bo pripravila nacionalni dokument »Arhitekturna politika v Republiki Sloveniji«. Z arhitekturno politiko si bomo prizadevali, da bomo po vzoru polovice evropskih držav spodbudili zavedanje, da ima arhitektura ključno vlogo pri spodbujanju nastanka ustvarjalnih držav, regij in mest, pri katerih trajnostni razvoj sloni na novih dejavnih konkurenčnosti, med katerimi so pomembne povezave med kulturo in industrijo. V sklopu prvega ukrepa bo skupina pripravila in potrdila programsko nalogo, ki bo osnova za celoten dokument. Cilj arhitekturne politike bo, da predstavi čim bolj celovit pregled vprašanj in vizij, ki bodo prispevala k izboljšanju njene kakovosti. Prispevala bo k odprti dolgoročni razpravi, v kateri se njen učinek ne bo končal s sprejetjem posameznih zakonskih aktov, temveč bo predstavljala dinamičen okvir zavedanja in razprave o kulturnem in gospodarskem pomenu arhitekture v družbi, s poudarjeno vlogo pri razvoju socialne države. Arhitekturna politika bo izpostavila zlasti naslednje razvojne izzive:

- kakovostna arhitektura je ekonomična, zdrava in do okolja prijazna,
- inovativna arhitektura je spodbuda za gospodarsko rast in blaginjo ljudi,
- urejena dejavnost je pogoj za uresničitev ustvarjalne in povezovalne moči arhitekture,
- kulturna dediščina je aktivno vključena v današnje razvojne izzive, saj tvori jedro trajnostne družbe in nacionalne kulturne identitete,

- arhitektura javnih zgradb je zgled in spodbuda za zasebne investicije,
- mednarodni prostor je pomembno področje razvoja in priložnosti za arhitekturo.

Hkrati bo arhitekturna politika poskušala biti navdih za vse tiste, ki se srečujejo z vprašanjem prostora in gradnje, od javnih do zasebnih investitorjev, od politikov do načrtovalcev, od učiteljev pa do vsakdanjih uporabnikov prostora.

Čas izvedbe: 2014–2016.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MKO, MZIP, MGRT, MF, MIZŠ, MZZ, MNZ.

Kazalniki¹⁹:

- št. izdanih gradbenih dovoljenj (2012: 3.200);
- večja kakovost bivanja;
- sprejetje dokumenta arhitekturna politika.

10. KULTURNA DEDIŠČINA

S spoštovanjem kulturne dediščine bogatimo sodobno življenje: dragocene vsebine delamo dostopne, široko odpiramo vrata muzejev in gradov, na tradiciji gradimo gospodarsko prihodnost.

Javni interes

Republika Slovenija ima bogato in raznoliko kulturno dediščino ter dolgo tradicijo organiziranega varstva. Služba za varstvo nepremične dediščine na Slovenskem v letu 2013 obeležuje 100-letnico delovanja, muzeje pa le še nekaj let loči od praznovanja 200-letnice ustanovitve prve muzejske institucije pri nas.

V register nepremične kulturne dediščine je bilo v začetku maja 2013 vpisanih več kot 29.300 enot dediščine, od tega je 300 kulturnih spomenikov državnega in 7.975 lokalnega pomena. Trije spomeniki (Plečnikove Žale, Partizanska bolnišnica Franja, Spominska cerkev sv. Duha na Javorci) imajo znak evropske dediščine, še dva (prazgodovinska kolišča na Igu na Ljubljanskem barju, dediščina živega srebra v Idriji) sta vpisana na Unescov Seznam svetovne dediščine v kategoriji kulturne dediščine. Naloge varstva nepremične kulturne dediščine opravlja ZVKDS s sedmimi območnimi enotami, Restavratorskim centrom in Centrom za preventivno arheologijo. Kot upravljalca kulturnih spomenikov državnega pomena delujeta javna zavoda Arboretum Volčji Potok in Kobilarna Lipica.

MK financira javno službo na področju varovanja premične kulturne dediščine v 11 državnih muzejih, 36 muzejev pa je v letu 2013 pridobilo sklep Vlade Republike Slovenije o pooblastilu za izvajanje te javne službe. Leta 2012 je bilo na področju varstva kulturne dediščine 453 delovno aktivnih posameznikov, v dejavnosti muzejev pa 921 (vir: SURS). Državni muzeji so v letu 2012 pripravili 30 občasnih razstav, za mlajše obiskovalce izvedli 2.943 različnih pedagoških programov, ki jih je obiskalo 66.252 obiskovalcev, z namenom uresničevanja vseživljenjskega izobraževanja pa je bilo realiziranih 792 andragoških programov, ki jih je obiskalo 28.482 obiskovalcev. V pooblaščenih muzejih in galerijah je na ogled 323 stalnih razstav, ki privabijo več kot milijon obiskovalcev letno. V letu 2012 so izvedli 33 novih stalnih postavitev in 409 občasnih s 360.271 prodanimi vstopnicami. Gostili so skupno 128 razstav, 10 razstav pa je gostovalo v tujini. V pooblaščenih muzejih in galerijah je bilo izvedenih 721 pedagoških programov, ki jih je obiskalo 185.893 mladih in 727 andragoških programov z 91.786 odraslimi obiskovalci. Obisk digitalnih vsebin na spletnih straneh državnih muzejev je skupno dosegel število 1.507.327, skupno 1.750.945 obiska so zabeležili pooblaščeni muzeji, skupni spletni portal *museum.si*, ki povezuje 76 muzejev in galerij in na katerem je javno dostopnih že 22.600 predmetov, pa ima povprečno 15.000 obiskov na mesec. V register žive kulturne dediščine je od maja 2013 vpisanih 24 enot in 46 nosilcev, od tega so tri enote z odlokom razglašene za živo mojstrovino državnega pomena.

Javni interes varstva kulturne dediščine obsega:

- identificiranje dediščine, njenih vrednot in vrednosti, njeno dokumentiranje, preučevanje in interpretiranje,
- celostno ohranjanje dediščine in preprečevanje škodljivih vplivov nanjo ter njeno vključevanje v sodobno življenje,
- predstavljanje dediščine javnosti in razvijanje zavesti o njenih vrednotah,
- sodelovanje javnosti v zadevah varstva in nadgraditev dialoga s posamezniki in skupnostmi ter drugimi deležniki,
- omogočanje dostopa do dediščine ali do informacij o njej vsakomur, posebej mladim, starejšim in invalidom, neposredno, s pomočjo javnih zavodov, muzejske dejavnosti ter z uporabo novih tehnologij,
- vključevanje vedenja o dediščini v vzgojo, izobraževanje in usposabljanje na vseh ravneh,
- prepoznavanje dediščinskih potencialov za gospodarski, družbeni in trajnostni razvoj ter kontinuirano vključevanje v razvojne projekte na lokalni in nacionalni ravni,
- ohranjanje kulturne raznolikosti s spoštovanjem različnosti dediščine in njenih interpretacij ter ob upoštevanju mednarodno uveljavljenih standardov.

Skrb za ohranjanje kulturne dediščine je vse bolj celostna in kompleksna. Sodobni interdisciplinarni pristop postavlja v središče človeka in njegovo svobodno udeležbo v kulturnem življenju, zato sta ohranjanje kulturne dediščine in njena trajnostna

¹⁹ Vir podatkov o številu izdanih gradbenih dovoljenj je dostopen na http://www.stat.si/tema_ekonomsko_gradbenistvo.asp.

uporaba nezamenljiv prispevek k človekovemu razvoju in kakovosti življenja. Z upoštevanjem vloge kulturne dediščine pri graditvi vključujoče demokratične družbe in s poudarjanjem kulturne raznovrstnosti ter trajnostnega razvoja bistveno razširjamo koncept varstva, ki je prešlo od varstva posamičnih kulturnih spomenikov, organiziranega v okviru profesionalnih institucij in s ciljem fizične zaščite pred propadanjem in spremembami, k ohranjanju širših območij, nosilcev kulturne in prostorske identitete, da bi končno uveljavili kulturno dediščino kot vir za gospodarski, družbeni in lokalni razvoj, ki zahteva preseganje resornih politik in vključevanje v področne strategije, aktivno ustvarjanje priložnosti za finančne investicije iz različnih virov in partnerstvo z lokalnimi skupnostmi.

Vse to nujno spreminja način izvajanja javne službe varstva ter zahteva dovolj ažurno in fleksibilno odzivanje pristojnih institucij. S premikom težišča od obnov k upravljanju nepremične kulturne dediščine in razvijanju z njo povezanih storitev ustvarjamo nova delovna mesta, pospešujemo skladen regionalni in lokalni razvoj ter v procese odločanja o dediščini vključujemo različne deležnike, od stroke, lokalnih skupnosti do civilne družbe – tako imenovane dediščinske skupnosti. Obenem krepimo usposobljenost strokovnih služb in pridobivanje specializiranih znanj, ki omogočajo raziskovanje, določanje varstvenih zahtev in iskanje najustrežnejših rešitev za posege v dediščino ter sprejemanje odločitev o njenem vključevanju v sodobno življenje. Muzeji in galerije se oblikujejo v mrežo živahnih strokovnih institucij, ki se odzivajo na izzive spreminjajoče se družbe, so odprti za različne javnosti in zagotavljajo dostopnost do svojih zbirk tudi s pomočjo uporabe sodobnih tehnologij. S tem ne le osveščamo o pomenu kulturne dediščine, ampak njene vrednote, zaradi katerih jo varujemo, nadgrajujemo na celosten in kreativen način, tudi s predstavljanjem sodobne ustvarjalnosti. Tradicionalnim dejavnikom, ki vplivajo na stanje ohranjenosti in ogroženosti kulturne dediščine, so se ob upoštevanju pravic lastnikov in uporabnikov tako pridružili sodobni izzivi, povezani predvsem s priložnostmi za razvoj kulturne dediščine. Slednji zahtevajo oblikovanje novih politik in strategij varstva ter širšo mrežo deležnikov, aktivnih na tem področju – na kratko, spoštljiv, a sodoben in vključujoč pristop.

Cilji in ukrepi

1. Kakovostno ohranjena ter sodobno prezentirana kulturna dediščina za večje število obiskovalcev in večjo prepoznavnost dediščine.

Ukrepi:

- oblikovanje kvalitetnih programov ozaveščanja o pomenu kulturne dediščine, prezentacija in popularizacija kulturne dediščine za zagotavljanje njene dostopnosti vsem skupinam obiskovalcev,
- povečan obseg kakovostnih pedagoških in andragoških programov v muzejih za pridobivanje ciljnega občinstva,
- ciljna podpora dejavnostim za ohranjanje žive kulturne dediščine, s poudarkom na nosilcih žive dediščine,
- posodobljen strokovni, pravni in finančni okvir za celostno ohranjanje kulturne dediščine,
- krepitev znanstvenih ter tehnoloških raziskav in inovacij za izkoriščanje potencialov tradicionalnih tehnik in izdelkov, za razvijanje novih produktov in storitev.

Pojasnilo: Prezentacija in popularizacija slovenske kulturne dediščine razvijata identiteto Republike Slovenije, prispevata h kakovostnemu življenjskemu okolju, spodbujata kulturno raznolikost in vključujeta posameznike in skupnosti v njeno ohranjanje. Med že uveljavljenimi dogodki so tisti, ki se navezujejo na mednarodne vzore ter s tem slovensko kulturno dediščino umeščajo v skupen okvir (na primer Dnevi evropske kulturne dediščine, Mednarodni dan muzejev, Poletna muzejska noč), kot tudi drugi (Ta veseli dan kulture), ki spodbujajo promocijo slovenske kulture in njene specifične izraze ter so namenjeni najširšemu krogu obiskovalcev. MK bo posebno pozornost namenilo programom, ki uveljavljajo muzeje in galerije kot prostore srečevanja, povezovanja in ustvarjalnosti, še posebej z nadgradnjo omenjenih posamičnih dogodkov v daljše tematske in časovne sklope (program Od dneva muzejev do muzejske noči). Ob spodbujanju sodelovanja med javnimi zavodi in nevladnimi organizacijami pri projektih interpretacije, prezentacije in popularizacije kulturne dediščine (kot so muzejske prireditve) je še posebej izpostavljeno najširše zagotavljanje dostopnosti do dediščine – tako fizične dostopnosti kot dostopnosti prek digitalnih vsebin, vključno z ranljivimi skupinami (dobra praksa projekta *Dostopnost kulturne dediščine ranljivim skupinam s sredstvi iz ESS*).

Pomembna je spodbuda slovenskim muzejem, galerijam in javnim zavodom s področja nepremične kulturne dediščine k pripravi in kvalitetni izvedbi raznolikih izobraževalnih vsebin (pedagoških in andragoških programov) z upoštevanjem sodobnih pristopov interpretacije muzejskih zbirk in druge kulturne dediščine, vključno s predstavitvami vzorčnih vzdrževalnih ali obnovitvenih del. Posebna pozornost bo namenjena javni dostopnosti s poudarkom na izbranih ciljnih skupinah (otrok, mladostnikov in starejših). Muzeji, galerije in zavodi bodo pripravili inovativne vsebine, ki bodo omogočale dostopnost do informacij o dediščini prek različnih medijev (npr. spletne strani, ki bodo dopolnjevale obvezne šolske vsebine, spletne strani, namenjene posamičnim skupinam senzorno oviranih oseb, sodelovanje z izobraževalnimi programi radia in televizije) in spodbujale povečan obisk. Splošni cilji in ukrepi, povezani s ciljnim sodelovanjem z vzgojno-izobraževalnimi zavodi, kot tudi poseben nacionalni projekt *Teden kulturne dediščine* so opredeljeni v poglavju *Kulturno-umetnostna vzgoja*.

Krovni Zakon o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11, 90/12; v nadaljnjem besedilu: ZVKD-1) je med ključnimi novostmi vzpostavil področje žive kulturne dediščine, ki v nasprotju z nepremično in premično kulturno dediščino nujno vključuje tudi njenega nosilca, ki to dediščino omogoča, ohranja in razvija ter s tem tudi gradi most med tradicijo in ustvarjalnostjo. Različne oblike podpore nosilcem, ki jih bo zagotavljalo MK skupaj s Koordinatorjem varstva žive dediščine, obsegajo strokovno pomoč pri obravnavi, vrednotenju in oblikovanju ukrepov za ohranjanje enot žive dediščine, povezovanje z resornimi politikami ter vključevanje žive dediščine v domače in mednarodne programe, iniciative in povezave. Aktivnim nosilcem žive kulturne dediščine bomo namenili finančne spodbude, s katerimi bomo pospešili razvoj in prepoznavnost tovrstne dediščine.

MK bo zagotavljalo vključevanje varstva dediščine v prostorsko in v razvojno načrtovanje (npr. prostorski akti, ohranjanje narave, program razvoja podeželja), upoštevanje vplivov podnebni sprememb in vpliva novih informacijskih tehnologij na dostopnost informacij o dediščini, podpiralo medsektorsko sodelovanje in sodelovanje med dejavniki na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. S tako posodobljenim sistemom varstva bomo ohranjali prostorsko enovite in funkcionalno povezane celote ter bistveno omejili škodljive vplive na dediščino. Na podlagi ocene ogroženosti dediščine in priložnosti za njen razvoj bomo izdelali strategijo varstva kulturne dediščine in podrobneje opredelili cilje, usmeritve in ukrepe celostnega ohranjanja dediščine, ki je predmet javne koristi. Natančneje bomo tudi opredelili strokovne kriterije za vrednotenje ter s pomočjo podatkov iz registra nepremične kulturne dediščine in prikazom vrednotenja dediščine v prostoru določili varstvena območja dediščine in varstvene usmeritve. Za najbolj ogroženo kulturno dediščino bo MK skupaj s pristojnimi institucijami oblikovalo program konservatorsko-restavratskih posegov in drugih projektov za ohranjanje njenih varovanih sestavin, ki bo upošteval pomembnost dediščine, njeno ogroženost in oceno možnosti uspešne realizacije. Na tej podlagi bo zagotovljeno financiranje za izvedbo projektov, s čimer bomo postopoma uveljavili nov, ciljno usmerjen sistem financiranja nacionalno pomembne in najbolj ogrožene kulturne dediščine.

Z namenom sodobne aplikativne uporabe tradicionalnih znanj, materialov, veščin in izdelkov umetnostne obrti v gospodarstvo bodo prednostno zagotovljena finančna sredstva za razvojno-inovacijske projekte, ki bodo izkoriščali dediščinske potenciale (na

primer uporaba naravnih materialov – les, kamen, slama, skrle ali načina gradnje – suhozidi, tradicionalno stavbarstvo), projekte, ki bodo razvijali nove materiale, tehnike in metode za izboljšanje trajnosti in energetske učinkovitosti ohranjanja (identificiranje materialov, načinov izvedbe, diagnostika stanja, zaščitni ukrepi) in projekte, ki povezujejo e-kulturo, IKT in e-infrastrukturo (interoperabilnost, agregiranje, trajna hramba, upravljanje in nadgradnja podatkov). MK bo za uspešno črpanje sredstev EU oblikovalo prednostne raziskovalne teme, jih vključilo v investicijska področja pametne specializacije in operativne programe ter spodbujalo ciljno sodelovanje z raziskovalnimi, znanstvenimi, izobraževalnimi in strokovnimi institucijami.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 5.395.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 1.000.000 EUR dodatno v obdobju; načrtovana sredstva EU.

Odgovornost: MK, MKO, MGRT, ZVKDS, Koordinator varstva žive dediščine, muzejska strokovna združenja: Skupnost muzejev Slovenije, ICOM –Slovenski odbor, Slovensko muzejsko društvo, državni in pooblaščen muzeji, javni zavodi s področja nepremične kulturne dediščine, lokalne skupnosti, lastniki, raziskovalne institucije.

Kazalniki:

- število obiskovalcev v slovenskih muzejih (2012: 1.047.499; do 2017 povečanje za 3 %);
- število obiskov pedagoških programov (2012: 66.252; 2017: 100.000);
- število novih vpisov in sprememb vpisov enot v registru (2012: 29.300 vpisanih enot, do 2017: 200-300 sprememb letno);
- število novih in prenovljenih razglasitev za kulturne spomenike (2012: 74; do 2017: 70 letno);
- število označenih kulturnih spomenikov (do 2017: označitev vseh državnih nepremičnih spomenikov);
- število obravnavanih prostorskih aktov (do 2017: 1.200 – ocena na podlagi preteklega obdobja, odvisno od pobud lokalnih skupnosti in drugih ministrstev);
- določitev varstvenih območij dediščine – v deležu ozemlja Republike Slovenije (2012: 0; do 2017: določitev na območju, ki pokriva 25 % ozemlja Republike Slovenije);
- število odločb o uvrstitvi v nacionalno bogastvo (2012: 3; do 2017 povečanje za 50 % letno);
- delež ozemlja Republike Slovenije, na katerem so bile izvedene sistematične preventivne arheološke raziskave razvojnih območij (do 2017: 25% ozemlja Republike Slovenije);
- arheološki terenski pregled območij s povečanim potencialom (4.000 ha letno);
- število registriranih in ovrednotenih enot žive kulturne dediščine (do 2017: 20 letno);
- število registriranih in ovrednotenih enot nepremične kulturne dediščine (2013: 29.361);
- število prireditev, projektov in publikacij s področja žive dediščine (2012: 5; do 2017: 20);
- število projektov aktivnih nosilcev žive dediščine, finančno podprtih s strani MK;)
- sprejeta strategija varstva kulturne dediščine (do 2015);
- sprejet program za najbolj pomembno in ogroženo dediščino, skupaj s prednostnim seznamom posegov (do 2015);
- delež sredstev, namenjen za raziskave in raziskovalne projekte s področja kulturne dediščine v proračunu za kulturno dediščino (2012: 0; 2017: 2 %);
- število programov in projektov, s katerimi se širi in razvija vedenje in zavest o pomenu kulturne dediščine (do 2017: 4 podprti projekti letno);
- število projektov za izboljšanje dostopnosti do objektov in dediščinskih vsebin za ranljive skupine (2012: 1; 2017: 5);
- število državnih muzejev, ki imajo spletne strani, namenjene posamičnim skupinam senzorno oviranih oseb (2012: 0; 2013: priprava pilotne spletne strani, do 2017 vsi državni muzeji);
- število novih pedagoških in andragoških programov (do 2017: izvedba 10 novih programov v posameznem muzeju na letni ravni);

2. Dejavnost in atraktivna mreža slovenskih muzejev, galerij in zavodov.

Ukrepi:

- s spremembami zakonodaje okrepiti muzejsko mrežo in preoblikovati strokovno svetovalno službo za področje varstva premične dediščine in muzejev,
- oblikovati ukrepe za kontinuirano strokovno izpopolnjevanje in izobraževanje, povezano z varstvom kulturne dediščine in izvajanjem muzejske dejavnosti,
- zagotoviti najnujnejše prostorske in tehnične pogoje za državne javne zavode: Narodna galerija, Tehniški muzej Republike Slovenije, Narodni muzej Republike Slovenije, Prirodoslovni muzej Republike Slovenije, Muzej za arhitekturo in oblikovanje, Muzej novejšje zgodovine Republike Slovenije, Slovenski gledališki muzej, Slovenski šolski muzej, Zavod za varstvo kulturne dediščine Republike Slovenije (območne enote Ljubljana, Novo mesto, Piran, Murska Sobota, Center za preventivno arheologijo), Arboretum Volčji potok, Kobilarna Lipica in za depojske prostore nacionalno pomembnih zbirk,
- vzpostaviti učinkovito in sodobno informacijsko podporo varstva nepremične kulturne dediščine, vključno s prostorskim načrtovanjem, ter sodobno dokumentiranje premične in žive kulturne dediščine,
- ciljno podpreti urejanje in objavo starih arhivov arheoloških najdišč ter izboljšati javno dostopnost arheoloških zbirk.

Pojasnilo: MK bo na podlagi analize izvajanja javne službe varstva premične dediščine pripravilo ustrezne spremembe ZVKD-1, s katerimi bo oblikovalo učinkovito strokovno in teritorialno organizirano muzejsko mrežo, ki bo zagotavljala varstvo premične in žive dediščine v muzejskih zavodih ter uveljavitev minimalnih standardov, vključno z rednimi evalvacijami izvajanja javne službe. Obenem bomo v sodelovanju s strokovnimi združenji preoblikovali strokovno svetovalno službo za muzeje in načrtno spodbujali projekte nevladnih organizacij s področja varstva kulturne dediščine.

Strokovno izpopolnjevanje zaposlenih na področju varstva kulturne dediščine, razen za strokovne izpite, ni sistematično urejeno in usmerjeno v določene prioritete in cilje. Na srednji in visokošolski stopnji ni dovolj izobraževalnih programov, zato je občutno pomanjkanje strokovno usposobljenih kadrov. Z namenom razvoja izobraževanja in usposabljanja bomo sistematično določili nujne, prioritete teme za posamezne poklice in institucije s področja varstva in zagotovili mrežno sodelovanje izvajalcev in uporabnikov izobraževalnih programov, zlasti visokošolskih in mednarodnih ter nevladnih združenj. Podprli bomo trajno, obvezno in brezplačno strokovno izobraževanje v javnih zavodih, še posebej z novimi, aktualnimi vsebinami (trženje, promocija, evalvacija) in ga vključili v sisteme napredovanj. (Več v poglavju *Kulturno-umetnostna vzgoja*.)

Za zagotavljanje javnega interesa varstva kulturne dediščine v okviru javnih institucij je v naslednjem obdobju nujna izvedba več investicij za mednarodno primerljivo delovanje državnih javnih zavodov in za depojske prostore za nacionalno pomembne zbirke (podrobneje v poglavju *Investicije*). Obenem je nujno tudi redno zagotavljanje tehnične opreme in investicijsko vzdrževanje ter posodabljanje obstoječih prostorov ZVKDS, Javnega zavoda Arboretum Volčji Potok, državnih in pooblaščenih muzejev in depojev skladno s predpisi.

S sodobnimi informacijskimi sistemi lahko učinkovito podpremo upravne in strokovne procese varstva nepremične dediščine (izdajanje pogojev in soglasij, smernic in mnenj za prostorske akte, razglašanje kulturnih spomenikov, določitev varstvenih območij dediščine, spremljanje stanja in upravljanje, evidentiranje raziskav). V okviru teh procesov lahko zagotovimo večnamensko dokumentiranje in digitalizacijo nepremične dediščine. Podobno lahko podpremo tudi proces dokumentiranja in upravljanja premične in žive dediščine (vrednotenje, evidentiranje, vhodno dokumentiranje, akcesija, inventarizacija, digitalizacija, evidentiranje posegov, spremljanje stanja in ogroženosti). S spodbujanjem uporabe dobrih praks, medinstitucionalnega sodelovanja in sodelovanja v mednarodnih projektih na področju informatizacije bo MK zagotavljalo povezljivost in vključenost v evropsko okolje. Uporaba sodobnih tehnoloških rešitev bo omogočila povezovanje podatkov in vzpostavljanje z njimi povezanih storitev, hkrati pa povečala možnosti za dostopnost do informacij o dediščini.

V zadnjem desetletju sta se bistveno povečala število in obseg preventivnih arheoloških raziskav, zato bomo spodbujali sintetično obdelavo pridobljenih podatkov, popularizacijo spoznanj in odpiranje novih vprašanj o preteklosti, vključno z intenzivnejšim sodelovanjem akademske sfere. Državni in pooblaščen muzeji hranijo več tisoč enot arhivov arheoloških raziskav, ki obsegajo raziskovalno dokumentacijo in premične najdbe. Zaradi neurejenega financiranja poterske obdelave gradiva iz starejših raziskav ter bistveno povečanega števila in obsega posegov po letu 1990 je znaten del arhivov pomanjkljivo urejen. Ogroženost klimatsko občutljivih predmetov zahteva urgentno identificiranje najpomembnejše in obenem najbolj ogrožene premične arheološke dediščine v hrambi pristojnih muzejev ter njihovo takojšnjo konservacijo in pripravo objav strokovnih poročil o raziskavah z namenom širjenja arheološkega znanja in popularizacije arheološke dediščine ter za potrebe znanstvenih študij. Prav tako bo MK podprlo prizadevanja za izboljšanje javne dostopnosti in muzejske predstavitve nacionalno pomembnih arheoloških zbirk (npr. zbirka Pokrajinskega muzeja Ptuj – Ormož v prostorih Dominikanskega samostana na Ptuj).
Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 140.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 2.430.000 EUR dodatno v obdobju; načrtovana sredstva EU.

Odgovornost: MK, MIZŠ, MKO, izvajalci javne službe, državni in pooblaščen muzeji, muzejska strokovna združenja Skupnost muzejev Republike Slovenije, ICOM – Slovenski odbor, Slovensko muzejsko društvo, Slovensko arheološko društvo, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- število podprtih projektov NVO s področja varstva dediščine (2011: 12 projektov in 7 triletnih programov; 2017: ohranitev števila, povečanje kakovosti);
- število novih študijskih smeri in izobraževalnih programov s področja kulturne dediščine (2012: 0; 2017: 2);
- število podeljenih štipendij za izobrazbo na področjih dediščine, ki jih slovenski izobraževalni sistem ne zagotavlja (2012: 0; do 2017: 1 letno);
- realizacija predlaganih investicij z vidika načrtovanih oziroma porabljenih finančnih sredstev in uresničevanja ciljev – po posameznih investicijah (do 2017: večina predlaganih);
- število informacijsko podprtih oziroma prenovljenih procesov (2012: 0; 2017: 2);
- število e-storitev (2012: 1; 2017: 3);
- delež digitaliziranih zbirk v državnih muzejih (2012: 60 % v državnih muzejih; 2017: 80 %);
- število na spletu dostopnih enot dediščine (2012: 17.300 novih enot v državnih muzejih; povečanje števila novih enot za 10 % letno);
- število uporabnikov digitalnih vsebin državnih muzejev na spletu (2012: 1.500.000 v državnih muzejih, povečanje števila uporabnikov za 5 % letno);
- število slovenskih digitalnih vsebin v Europeani (2012: 247.216, 2017: 340.000);
- število konserviranih arheoloških predmetov (2012: 30.000, do 2017 povečanje za 10.000 letno);
- število objavljenih arhivov najdišč (2012: 20 letno; 2017: 40 letno);
- število konservatorsko-restavratorskih del na poškodovanih predmetih (2012: 2000 letno v državnih muzejih; 2017: 2060 letno).

3. Oblikovanje destinacij, proizvodov in storitev kulturnega turizma za večjo prepoznavnost kulturne dediščine in prispevek h gospodarskemu razvoju območij.

Ukrepi:

- vzpostavitev učinkovitega sistema upravljanja spomenikov v državni lasti, skupaj s spremembami ter dopolnitvijo področne zakonodaje, ki bo določila način in olajšala postopke oddaje oziroma prodaje kulturnih spomenikov,
- uvedba dopolnilnih finančnih instrumentov za pospešitev vlaganj v kulturno dediščino in razvijanje dejavnosti za njeno dolgoročneje upravljanje,
- vzpostavitev programa spodbujanja vzdrževanja nepremične kulturne dediščine s strokovno podporo njenim lastnikom skupaj z ZVKDS,
- izvajanje aktivnosti za prodajo in neodplačen prenos kulturnih spomenikov v lasti Republike Slovenije in upravljanju MK na osnovi letnih načrtov ravnanja: kompleksi gradov Otočec, Borl, Viltuš, Šrajbarski turn, Gradac, Bizeljsko in Kostel ter kompleks gradu in parka Turmišče, vrt ob Vili Ferrari v Štanjelu, Kulturni dom Črnomelj;
- izvajanje aktivnosti za oddajo v najem kulturnih spomenikov v lasti Republike Slovenije in upravljanju MK: kompleksi gradov Jama – Predjama, Turjak, Negova, Pišece, Socerb in kompleks pristanišča Snežnik;
- načrtovanje in spodbujanje celovite prenove, trajnostnega upravljanja in oživiljanja kulturne dediščine s prepoznanim mednarodnim statusom: dediščina živega srebra Idrija, kulturna dediščina na območju parkov Ljubljansko barje in Škocjanske jame, dokončanje investicije v Partizansko bolnišnico Franja ipd.;
- spodbujanje celovite prenove, trajnostnega upravljanja in oživiljanja naselbinske, stavbne dediščine in kulturne krajine na območju Kobilarne Lipica;
- razvijanje kulturnega turizma in s tem prepoznavnih turističnih destinacij, proizvodov in storitev, z namenom izrabe razvojnih potencialov kulturne dediščine in njenega aktivnega vključevanja v lokalni in trajnostni razvoj.

Pojasnilo: Oddajanje spomenikov v lasti Republike Slovenije v upravljanje oziroma dolgoročni zakup je premalo učinkovito zaradi splošnih predpisov ravnanja s stvarnim premoženjem, saj ti ne upoštevajo specifičnosti kulturne dediščine. Rešitev je ustrezna sprememba ZVKD-1, s katero se ravnanje s kulturnimi spomeniki v državni in občinski lasti uredi drugače od splošnih pravil in načel Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G), pri čemer je prednostna skrb namenjena oblikovanju ustreznih programov upravljanja, ki v največji meri omogočajo

ustrezno ohranitev varovanih sestavin spomenikov, njihovo prezentacijo in dostopnost. Gre za ključni razvojni cilj za prihodnost, ki odseva spremenjeni položaj kulturne dediščine in se odziva na naraščajočo potrebo po njenem vključevanju v sodobno življenje, tudi izkoriščanju njenega ekonomskega in družbenega potenciala.

Po modelu iz tujine (primer Monumentenwacht v Belgiji in na Nizozemskem) bo MK skupaj z ZVKDS posebno pozornost posvetilo sprotnemu vzdrževanju stavbne dediščine in lastnikom pri tem nudilo predvsem strokovno svetovanje in nadzor. Poleg dolgoročnega izboljšanja stanja dediščine v smeri od obnov k trajnostnemu vzdrževanju dediščine, zmanjšanja državnih sredstev za kompleksne obnove in premika k postopno spremenjenemu sistemu državnega sofinanciranja, bo merljiv pozitivni učinek tudi v ustvarjanju zaposlitev v storitvenih dejavnostih, izboljšanju življenjskega okolja in povečani privlačnosti za obiskovalce.

Prenovo objektov in območij kulturne dediščine v državni lasti bomo usmerjali celovito in z namenom, da že ob obnovi zagotovi ustrezne vsebine in upravljavce. S tem namenom na MK vodimo seznam najbolj nujnih in razvojnih investicij ter zanje zagotavljamo nacionalna in evropska sredstva. Seznam bomo na osnovi potreb in razpoložljivih sredstev sproti prilagajali stanju objektov in razpoložljivim sredstvom ter razpisom, da bomo celovite prenove in oživljanje kulturnih spomenikov lahko izvedli tudi s pridobitvijo sredstev EU. Med temi izpostavimo dvorca Vipolže in Dornava, Blejski grad, samostan Kostanjevica na Krki, železarna Dvor pri Žužemberku (podrobneje v poglavju *Investicije*). Obenem izvajamo aktivnosti za prodajo, neodplačen prenos in oddajo v najem za zagotovitev najprimernejših vsebin in usposobljenega upravljavca.

Omejitve in dolžnosti lastnikov kulturne dediščine ali spomenikov niso v sorazmerju z ugodnostmi ter prednostmi, ki jih lastništvo prinaša, zato bo MK zagotovilo nepovratne finančne spodbude prek Finančnega mehanizma EGP, NFM ter skladov EU in si prizadevalo za uvedbo finančnih instrumentov, primerljivih z državami EU.

MK ob kontinuiranem vključevanju kulturne dediščine v razvojne, strateške in izvedbene dokumente ter politike na nacionalni ravni še posebej prepoznava kulturni turizem kot primerjalno razvojno prednost Republike Slovenije, zato bo v partnerstvu z MGRT pospešeno povezovalo, razvijalo in nadgrajevalo turistično ponudbo z dediščinskimi vsebinami. Posebna pozornost bo namenjena izjemni dediščini živega srebra v Idriji, leta 2012 skupaj s španskim Almadénom vpisani na Unescov Seznam svetovne dediščine, ki bo s prenovo nekdanje topilnice dobila ključni objekt za sodobno in-situ predstavitev postopka pridobivanja te dragocene kovine iz živosrebrne rude za obiskovalce ter prostor za delovanje državnega javnega zavoda Center za upravljanje z dediščino živega srebra. Načrtujemo prenove in oživljanja objektov ter območij, ki na kreativen način upoštevajo in nadgrajujejo značilno arhitekturo, vrtno arhitekturo, tradicionalne materiale in prostorske vrednote (npr. mreženje potencialov Krasa, muzeji na prostem, arheološki parki in poti ter zgodovinski parki, kulturna dediščina znotraj širših zavarovanih območij, na primer Škocjanske jame – naselbinska, stavbna dediščina, kulturna krajina, Triglavski narodni park – naselbinska, stavbna dediščina, kulturna krajina, Ljubljansko barje – prazgodovinska kolišča na Igu in Sečoveljske soline – kulturna krajina in tradicionalna pridelava soli).

Varstvo kulturne krajine je učinkovito le, če je zagotovljena raba oziroma dejavnosti, zaradi katere je bila ustvarjena. Lipicanec, Kras in kraška kulturna krajina so izvorno prostorski nacionalni simboli, preko katerih se družba teritorialno navezuje in istoveti s krajem, pokrajino in državo. Zato bomo spodbujali celostno ohranjanje, trajnostno upravljanje in oživljanje naselbinske in stavbne dediščine na območju Kobilarne Lipice ter podpirali dejavnosti, ki izhajajo iz konjereje in konjeništa (vključno s programi za vse skupine obiskovalcev), s tem pa ustrezno nadaljevali petstoletno tradicijo kontinuirane rabe območja ter ohranjali izjemnost kulturne krajine Kobilarne Lipice.

Spodbujamo povezovanje posamičnih spomenikov v obliki kulturnih in tematskih poti in parkov (spominske poti, zgodovinski parki in vrtovi, na primer Pot miru v Posočju, Park vojaške zgodovine Pivka, arheološki park Hrušica – Ad Pirum), vključno z izgradnjo ustrezne infrastrukture (informacijske točke, pohodniške in kolesarske poti), promocijo mednarodno prepoznavnih spomenikov in spomeniških območij (Unescova Svetovna kulturna in naravna dediščina, Znak evropske dediščine, Kulturne poti SE) ter razvoj povezanih programov in dejavnosti (na primer zgodovinski festivali, kulturni dogodki in turistične prireditve, promoviranje tradicije, običajev, znanj, jedi). S povezovanjem tudi drugih področij, povezanih s kulturno dediščino, kot so ohranjanje narave, podjetništvo, kmetijstvo, izobraževanje, znanost, nadgrajujemo prenove in revitalizacije objektov in območij kulturne dediščine, ohranjamo rabo kulturne dediščine in dvigamo kakovost življenja, gospodarsko rast in prispevamo k trajnostnemu razvoju v urbanih središčih in vaških jedrih. Nastajajo nove storitve in produkti, ki so v povezavi s kulturno dediščino (domače in umetnostne obrti, rokodelska znanja, veščine, tehnike, blagovne znamke) in jo dopolnjujejo, ustvarjajo delovna mesta, dvigujejo kakovost življenja in življenjskega okolja ter privabljajo obiskovalce.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 8.388.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 21.400.000 EUR dodatno v obdobju (Sredstva za investicije so upoštevana v poglavju *Investicije*); načrtovana sredstva EU.

Odgovornost: MK, MKO, MGRT, MIZŠ, MF, ZVKDS, lokalne skupnosti, izvajalci javne službe, Koordinator varstva žive dediščine in nosilci žive dediščine.

Kazalniki:

- število kulturnih spomenikov oddanih v upravljanje, dolgoročni zakup ali prodanih kulturnih spomenikov (2012: 1; 2017: 4);
- izdelan program spodbujanja vzdrževanja stavbne dediščine (do 2015);
- število vzpostavljenih partnerstev programa spodbujanja vzdrževanja stavbne dediščine in število svetovanj (do 2015: 5 partnerstev, 100 svetovanj);
- število obnovljenih in revitaliziranih kulturnih spomenikov, sofinanciranih z evropskimi sredstvi (2012: 2; 2017: 7);
- delež novih finančnih spodbud glede na integralna sredstva za obnovo kulturnih spomenikov (2012: 0; 2017: 25%);
- število kulturno-turističnih destinacij oziroma posebnih kulturno-turističnih proizvodov in storitev (2012: 3; 2017: 10);
- število obiskovalcev (2017: 4-odstotno povečanje na ravni podprtih projektov);
- število novih delovnih mest (2017: 14).

4. Večja vloga kulturne dediščine Republike Slovenije v mednarodnem prostoru.

Ukrepa:

- prednostna podpora projektom, ki slovensko kulturno dediščino umeščajo v kontekst evropske in svetovne dediščine,
- ciljna podpora nosilcem in dejavnostim za trajnostno upravljanje spomenikov in spomeniških območij Svetovne dediščine in drugih mednarodno in evropsko prepoznavnih programov.

Pojasnilo: Del prizadevanj za celovito in trajnostno ohranjanje slovenske kulturne dediščine, ki presega nacionalni pomen ter je v skladu z mednarodno zakonodajo in uveljavljenimi strokovnimi standardi, je aktivno delovanje v mednarodnem okolju. Republika Slovenija je podpisnica vseh pomembnih mednarodnih konvencij SE in Unesca s tega področja, za implementacijo katerih skrbi MK (ki tako aktivno sodeluje pri dejavnostih, programih in projektih v okviru obeh organizacij), evropskih iniciativ (na primer Znak evropske dediščine) ter regionalnih povezav (v okviru Sveta ministrov za kulturo Jugovzhodne Evrope, Usmerjevalnega

odbora za kulturo in družbo Sveta za regionalno sodelovanje). To Republiko Slovenijo potrjuje kot državo z razvitimi varstvenimi standardi in prispeva k osveščanju in promociji pomena kulturne dediščine ter omogoča primerjavo v širšem prostoru. S tovrstno promocijo kulturne dediščine neposredno vplivamo na njeno privlačnost za tuje in domače obiskovalce, še zlasti v segmentu kulturnega turizma. Ukrep prednostno določa aktivno sodelovanje in kandidiranje za članstvo v medvladnih odborih in delovnih telesih Unesca (Odbor za svetovno dediščino, odbori posameznih konvencij), SE (Usmerjevalni odbor za kulturo, kulturno dediščino in krajino), kot tudi pripravo projektov nominacij za vpise na relevantne sezname in programe Unesca (prednostno nominacije za vpis na Seznam svetovne dediščine: arhitekturna in urbanistična dela Jožeta Plečnika, Dinarski kras, kulturna krajina in tradicionalno pridobivanje soli Sečoveljskih solin). Dejavnosti zahtevajo medresorsko sodelovanje in podporo strokovnih združenj, institucij in javnih zavodov s tega področja ter sodelovanje lokalnih skupnosti.

MK bo še naprej nudilo strokovno, institucionalno in finančno podporo nosilec oziroma upravljavcem Svetovne dediščine in drugih programov (med drugim Znak evropske dediščine) na nacionalni in lokalni ravni, z namenom njihovega povezovanja v mednarodno prepoznavne mreže spomenikov in spomeniških območij ter njihovih upravljavcev, in razvijanja vrste dejavnosti in vsebin za njihovo trajnostno ohranjanje in razvoj.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 70.000 v okviru razpoložljivih sredstev in 200.000 EUR dodatno na letni ravni.

Odgovornost: MK, MIZŠ, MKO, MZZ, MGRT, Slovenska nacionalna komisija za Unesco, javni zavodi, strokovna združenja (ICOMOS) in institucije, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- število nominacij za vpise na Unescov Seznam svetovne kulturne in naravne dediščine in Reprezentativni seznam nesovne kulturne dediščine človeštva in v druge programe, projekte in iniciative v okviru Unesca, SE in EU (2012: 6; 2017: 10);
- število mednarodnih in regionalnih programov in projektov s področja ohranjanja kulturne dediščine z aktivno slovensko udeležbo ali podporo (2012: 1; 2017: 5);
- število aktivnih članstev v mednarodnih organizacijah in njihovih telesih (2012: 3; do 2017: 5).

11. KNJIŽNIČNA DEJAVNOST

Knjižnice kot spodbujevalec demokratičnega mišljenja, dejavnik razvoja bralne kulture, nastajanja in prenosa znanja ter pomemben nosilec sodobne informatizirane družbe.

Javni interes

Na območju Republike Slovenije na področju kulture poleg NUK deluje 58 samostojnih splošnih knjižnic, ki poslujejo na območju ene ali več občin in upravljajo mrežo 265 mestnih in krajevnih knjižnic, 12 bibliobusov (673 postajališč v 578 krajih) in 77 lokacij premičnih zbirk. Pregled delovanja splošnih knjižnic v letu 2012 kaže, da so knjižnice izvedle številne aktivnosti, ki so pomembne za nadaljnji družbeni razvoj in prispevajo k prepoznavnosti Republike Slovenije v mednarodnem okolju. V splošne knjižnice je včlanjena četrtina prebivalstva, vsak član si v povprečju na dom letno izposodi 51,2 enote knjižničnega gradiva iz zbirke, ki šteje več kot 11 milijonov enot. Na prebivalca Republike Slovenije imajo splošne knjižnice v povprečju na voljo 5,4 enot knjižničnega gradiva. Knjižnice so izvedle tudi več kot 23.000 prireditvev, z namenom krepitve bralne kulture in intenzivnejše uporabe gradiva v svojih zbirkah.

NUK je slovenska nacionalna knjižnica, univerzitetna knjižnica Univerze v Ljubljani, center za razvoj slovenskih knjižnic, po definiciji mednarodnega bibliotekarskega združenja IFLA pa osrednja znanstvena knjižnica v Republiki Sloveniji. Kot nacionalni bibliografski center zagotavlja uporabnikom doma in v tujini dostopnost do informacij o slovenski založniški produkciji ter v sodelovanju z mednarodnimi institucijami dodeljuje oznake mednarodne bibliografske kontrole (ISSN, ISBN, ISMN) in druge identifikacijske oznake. Pri zagotavljanju pogojev za delovanje NUK v letu 2012 je bila poleg zagotavljanja tradicionalnih storitev knjižnice pozornost usmerjena predvsem v dejavnosti, ki se nanašajo na storitve informacijske družbe, še zlasti v delovanje Digitalne knjižnice Republike Slovenije, ki prek portala dLib.si zagotavlja dostop do kar 3,5 milijona digitalnih strani. Ob koncu leta 2012 je knjižnična zbirka NUK obsegala 2.687.173 inventarnih enot gradiva. Število aktivnih članov je bilo 9.840, elektronske vire in storitve pa je uporabljalo tudi 14.016 članov knjižnic ljubljanske univerze. Knjižnico je obiskalo skupno 277.200 obiskovalcev oziroma povprečno 924 na delovni dan. Skupno so v letu 2012 v vseh oddelkih NUK izposodili na dom in v čitalnice 178.515 enot knjižničnega gradiva.

Prednostna naloga na področju knjižničarstva je optimiziranje pogojev za realizacijo razvojnih potencialov tako narodne kot tudi splošnih knjižnic, kar bo doseženo s posodobitvijo področne zakonodaje, z oblikovanjem strokovnih smernic in izboljšanjem prostorskih in tehničnih pogojev za njihovo delovanje. Tako bo knjižnična dejavnost, ki je visoko profesionalizirana, vzajemna, koordinirana in informatizirana, lahko še učinkovitejša in bolj uspešna.

Javni interes na področju knjižnične dejavnosti se kaže v nalogah in poslanstvih knjižnic. Temeljno poslanstvo splošnih knjižnic je postati središča za neomejeno dostopnost knjižničnega gradiva in informacij ter še povečati svojo aktivno vlogo pri vseživljenjskem razvijanju bralne kulture, demokratičnega mišljenja in visokih meril sodobne informatizirane družbe. Temu se pridružuje tudi njihova kulturna in socialno-razvojna funkcija v smislu izenačevanja izobraževalnih, informacijskih, socialnih in drugih zmožnosti prebivalcev države. Nadvse pomembna je tudi skrb za ohranjanje slovenske pisne kulturne in znanstvene dediščine. Za uresničevanje temeljnega poslanstva knjižnic skrbijo država in občine, kot osrednja državna knjižnica to nalogo izvaja NUK.

1. Večja dostopnost storitev knjižnične javne službe vsem prebivalcem Republike Slovenije.

Ukrepi:

- rešiti prostorsko problematiko NUK z izgradnjo nove knjižnične stavbe (NUK II) ter v letu 2014 zagotoviti dodatne skladiščne prostore za knjižnično zbirko,
- podpreti izgradnjo novih sodobnih knjižnic v Republiki Sloveniji, v naslednjem obdobju zlasti novo knjižnico Rotovž v Mariboru in knjižnico v Radovljici, kolikor bosta lokalni skupnosti izpolnili pogoje in kriterije za sofinanciranje,
- pospešiti usklajen razvoj dejavnosti splošnih knjižnic s spodbudami za okolja z nizkim prihodkom na prebivalca in slabše razvito knjižnično mrežo,
- povečati kakovost in dostopnost splošne knjižnične dejavnosti z izboljšanimi in novimi storitvami, prilagojenimi potrebam uporabnikov,
- povečati dostopnost digitalnih kulturnih vsebin s tehnološko in vsebinsko nadgradnjo ter povečanjem števila sodelujočih organizacij kot tudi z nadaljnjim razvojem portalov dLib.si in KAMRA.

Pojasnilo: Za nadaljnji razvoj slovenskega knjižničarstva je treba bolje izkoristiti razvojne potenciale NUK kot tradicionalne in digitalne knjižnice in sicer z večjimi vlaganji v strokovni razvoj in tehnološko infrastrukturo. Izboljšali bomo predvsem prostorske, tehnične in materialne pogoje za njeno delovanje in razvoj ter okrepi sodelovanje z mednarodno knjižnično skupnostjo. NUK deluje v Plečnikovi zgradbi na Turjaški ulici ter v najetih prostorih na obrobju mesta, ki ne ustrezajo niti potrebam sodobne knjižnične dejavnosti niti potrebam današnjih uporabnikov knjižnice. Knjižnična skladišča, v katerih je shranjena slovenska pisna kulturna dediščina, bodo v kratkem zapolnjena (prostora je predvidoma največ do konca leta 2014), zato je treba v najkrajšem možnem času zagotoviti pogoje za začetek gradnje. Tako se bo osrednja slovenska znanstvena knjižnica s svojim aktivnim delovanjem ter razvojno-raziskovalnim in svetovalnim delom aktivneje vključevala v oblikovanje pogojev za izvajanje poslanstva vseh slovenskih knjižnic.

Temeljno poslanstvo splošnih knjižnic je postati središča za neomejeno dostopnost knjižničnega gradiva in informacij ter še povečati svojo aktivno vlogo pri vseživljenjskem razvijanju bralne kulture, demokratičnega mišljenja in visokih meril sodobne informatizirane družbe. Knjižnice morajo pri ponudbi virov in storitev slediti trendom razvoja sorodnih knjižnic v svetu in potrebam sodobnih uporabnikov knjižnic (npr. izposoja e-knjig). V letu 2011 opravljena javnomnenjska telefonska raziskava med člani, uporabniki in neuporabniki splošnih knjižnic v Republiki Sloveniji (poročilo, Maribor: Interstat d.o.o., 2011) je pokazala, da je trenutno stanje razvitosti splošnih knjižnic dobro, saj so le-te v družbi prepoznane kot uspešne kulturne institucije. Sodobna, k uporabniku usmerjena splošna knjižnica, je oblikovana kot prostor navdih, učenja, srečevanj in druženj. Postaja pa tudi vse pomembnejši ponudnik kulturnih prireditev in oblik vseživljenjskega izobraževanja, še posebej v okoljih, kjer ni drugih kulturnih institucij. Splošne knjižnice morajo na področju izobraževanja, informacijske pismenosti in kulture tudi v spremenjenih družbenih razmerah ostati temeljna podpora vsem prebivalcem Republike Slovenije.

Kakovost in dostopnost splošne knjižnične dejavnosti bomo, skladno z usmeritvami Manifesta o splošnih knjižnicah 1994 (posodobljen 2009), IFLA oziroma UNESCO standardov za splošne knjižnice ter slovenskih Standardov za splošne knjižnice in Strategije razvoja splošnih knjižnic 2013-2020, povečali s prenovo poslovnega modela delovanja splošnih knjižnic, še zlasti z vpeljavo skupnih storitev, povezovanjem strokovnih dejavnosti, uvajanjem novih ali izboljšanih knjižničnih storitev ter z boljšim dostopom do knjižničnega gradiva in informacij v klasični in elektronski obliki.

Nujen je tudi nadaljnji razvoj izvernih in prevedenih računalniških orodij, ki bodo omogočala neomejeno dostopnost digitalnih kulturnih vsebin prebivalcem Republike Slovenije in tudi zainteresiranim uporabnikom od drugod. Izboljšanje pogojev za uporabo in razvoj portalov Digitalne knjižnice Republike Slovenije – dLib.si in KAMRA je zato nujen korak k uresničevanju izhodišč tako nacionalne resolucije kot tudi evropske digitalne agende. K razvoju knjižnične dejavnosti bomo prispevali tudi z izboljšanjem območne povezanosti splošnih knjižnic in z razvojnimi spodbudami za okolja z nizkim prihodkom na prebivalca in slabše razvito knjižnično mrežo. Med slednjimi sta nujna tudi državna podpora za zagotavljanje boljših prostorskih pogojev v osrednjih območjih (na primer Mariborska knjižnica), osrednjih in nekaterih krajevnih knjižnicah ter nakup bibliobusov in IKT. Ker je zagotavljanje knjižnične javne službe izvirna naloga lokalnih skupnosti, je zlasti pomembno dosledno vključevanje splošne knjižnične dejavnosti v njihove programe in strateške načrte.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 10.000.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev na leto (MK); 50.000.000 EUR dodatnih sredstev za novogradnjo NUK II; sredstva EU (vključeno v investicije na področju kulture, nosilec investicije NUK II je MIZŠ).

Odgovornost: MK, lokalne skupnosti, MIZŠ – investitor za NUK II, NUK, splošne knjižnice.

Kazalniki:

- delež včlanjenih prebivalcev v splošne knjižnice (2012: 24,1%; do 2017: 27%);
- odprtost splošnih knjižnic na potencialnega uporabnika (2012: 657 sekund; 2017: 700 sekund);
- število zaposlenih v knjižnicah (2012: 1.554);
- neto uporabna površina NUK (2012: 14.359 m²; do 2017: 31.000 m²);
- neto dodatna tlorisna površina za knjižnično skladišče NUK (2012: 3147 m²; do 2014: 500 m² dodatnega prostora);
- neto uporabna površina splošnih knjižnic na 1000 potencialnih uporabnikov (2012: 0,5 m²; do 2017: 0,6 m²);
- delež državnih sredstev v sredstvih za delovanje splošnih knjižnic (2012: 7,63%; do 2017: 10,0%);
- število objavljenih dokumentov na portalu dLib (2012: 668.718; do 2017: 1.018.718);
- število obiskov portala dLib (2012: 964.718; do 2017: 1.000.000);
- število organizacij in posameznikov pri prispevanju vsebin na portalu dLib (2012: 273; 2017: 500);
- število objektov objavljenih na portalu KAMRA (2012: 10.670; do 2017: 50.000);
- število organizacij in posameznikov pri prispevanju vsebin KAMRA (2012: 138; do 2017: 250);
- število obiskov portala KAMRA (2012: 243.934; do 2017: 800.000).

2. Boljši pogoji za zbiranje, dostopnost in trajno ohranjanje slovenske pisne kulturne dediščine v knjižnicah v klasični in digitalni obliki.

Ukrepi:

- povečati število usposobljenih strokovnih delavcev, zadolženih za trajno ohranjanje pisne kulturne dediščine v NUK,
- zagotoviti sistematično restavriranje in konzerviranje slovenske pisne kulturne dediščine na klasičnih nosilcih zapisa s kemijskimi, mehanskimi in tehnološkimi postopki,
- zagotoviti primerno tehnološko infrastrukturo in njen nadaljnji razvoj za zbiranje, dostopnost in trajno ohranjanje slovenske elektronske pisne kulturne dediščine,
- zagotoviti lokacijo za trajno hranjenje kopije digitalnega arhiva elektronskih publikacij Slovenike do leta 2014,
- zagotoviti primerno opremo in ustrezne bioklimatske pogoje za izvajanje arhivske vloge druge depozitarne knjižnice v Republiki Sloveniji z vlaganji v ustrezno tehnično in tehnološko opremo.

Pojasnilo: Arhivski izvodi Slovenike so namenjeni trajnemu hranjenju, zato morajo biti v skladu z mednarodnimi standardi in smernicami v arhivskem knjižničnem skladišču zagotovljeni ustrezni bioklimatski pogoji in oprema gradiva. Z večjimi vlaganji v razvoj tehnološke infrastrukture bomo poskrbeli za ustrezno dolgoročno ohranjanje elektronskih publikacij, zagotovili bomo ustrezna orodja za njihov zajem in hranjenje v digitalnem arhivu, ustrezne tehnološke, prostorske in kadrovske pogoje za njihovo vzdrževanje ter nadaljnji razvoj tehnološke infrastrukture. Tako bomo zagotavljali trajno dostopnost do nacionalno pomembnih virov v digitalni obliki. Zaradi možne izgube podatkov je treba na oddaljeni lokaciji zagotavljati kopijo digitalnega arhiva elektronskih publikacij Slovenike.

Poleg NUK-a v skladu z zakonskimi predpisi izvaja naloge depozitarne organizacije za arhivski izvod Slovenike na klasičnih nosilcih zapisa tudi UKM. V skladu s priporočili in predpisi je zato tudi v UKM treba zagotoviti primerno opremo gradiva in predpisane bioklimatske pogoje.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 100.000 EUR dodatnih sredstev (MIZŠ) na leto, 500.000 EUR letno – zajeto v okviru sredstev pri 1. cilju.

Odgovornost: MK – NUK, MIZŠ – UKM, NUK, UKM, splošne knjižnice.

Kazalniki:

- letno število arhivskih izvodov gradiva NUK (2012: 50.443; 2017: 40.000);
- letno število arhivskih izvodov gradiva UKM (2012: 51.018; 2017: 40.000);
- delež sredstev za restavriranje in konzerviranje slovenske pisne kulturne dediščine v NUK (2012: 138.000 EUR letno; 2017: 250.000 EUR letno);
- število razkisljenih enot knjižničnega gradiva (2012: 0; 2017: 15.000);
- število enot zbirke knjižničnega gradiva NUK (2012: 2.687.173; 2017: 2.795.000);
- število enot zbirke knjižničnega gradiva UKM (2012: 909.896; 2017: 1.010.000);
- število tekočih metrov polic za arhivski izvod v NUK (2012: 7.575; 2017: 10.000);
- število tekočih metrov za arhivski izvod v UKM (2012: 5.500; 2017: 7.000);
- ocena izboljšanja pogojev.

3. Večja dostopnost specializiranih storitev knjižnične javne službe in njihova večja kakovost.

Ukrepa:

- vključitev Knjižnice slepih in slabovidnih v mrežo javnih knjižnic z letom 2015,
- uveljavitev možnosti povezovanja knjižničnih delavcev v področnem zakonu.

Pojasnilo: Za učinkovito in kakovostno knjižnično javno službo, njen nadaljnji razvoj in boljšo dostopnost predvsem specializiranih storitev knjižnične javne službe vsem prebivalcem Republike Slovenije je skladno z javnim interesom na področju kulture potrebna okrepitev delovanja NVO tudi na področju knjižnične dejavnosti. Določenim NVO bomo zato omogočili tesnejše povezovanje oziroma vključitev v knjižnično javno službo. S tem bomo vzpostavili spodbudno okolje za njihovo delovanje in razvoj ter zagotovili kompleksnejše programe in boljšo ponudbo knjižničnih storitev, tudi tistih, za uporabnike s posebnimi potrebami, in sicer predvsem za slepe in slabovidne ter osebe z motnjami branja. Raven storitev in njihove dostopnosti v mreži javnih knjižnic bomo dopolnili s specializiranimi storitvami, ki bodo slepim, slabovidnim in drugim osebam z motnjami branja dostop do povečanega števila njim prilagojenega knjižničnega gradiva omogočale tudi v enotah slovenskih splošnih knjižnic.

Tudi za nevladne stanovske organizacije, ki delujejo na področju knjižnične dejavnosti, bomo z normativno določbo v zakonu sistemsko uredili njihov položaj v knjižnični javni službi in tako omogočili njihovo aktivnejše delovanje, spodbudili posredovanje znanja med javnim sektorjem in NVO in s tem omogočili višjo raven profesionalnega delovanja, pospeševanje razvoja knjižničarske stroke in dejavnosti ter utrjevanje njenega položaja v družbi.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, Nacionalni svet za knjižnično dejavnost, knjižnice.

Kazalniki:

- število splošnih knjižnic, ki aktivno sodelujejo s Knjižnico slepih in slabovidnih (2012: 1; 2017: 58);
- število izposojenih enot knjižničnega gradiva, prilagojenega slepim in slabovidnim, v mreži splošnih knjižnic (2012: 0; 2017: 2.500);
- število aktivnih strokovnih teles v NVO s področja knjižnične dejavnosti (2012: 7; 2017: 15).

12. ARHIVSKA DEJAVNOST

Kakovostna hramba arhivskega gradiva je dolžnost, dostop do javnega arhivskega gradiva je pravica.

Javni interes

Arhivsko javno službo opravljajo državni arhiv in regionalni arhivi. V 7 arhivih 185 zaposlenih (stanje 31. 12. 2012) skrbi za okoli 3.500 javnopravnih oseb oziroma ustvarjalcev arhivskega gradiva, v lastnih ali najetih prostorih v skupni izmeri 29.713 m² hrani, obdeluje, daje v uporabo 11.086 fondov in zbirk oziroma 69.301 tekočih metrov arhivskega spisovnega gradiva in arhivskega gradiva na posebnih formatih in drugih nosilcih, kot so film, fotografije, mikrofilmski zapisi, zemljevidi, razni nosilci zvoka in drugo. V letu 2012 je bilo v arhivih 8.907 uporabnikov in izdanih je bilo 6.430 potrdil oziroma overjenih prepisov.

Arhivi morajo v javnem interesu skrbeti za varstvo arhivskega gradiva, ki nastaja pri poslovanju javnopravnih oseb, na ravni državne uprave ali na ravni samoupravnih lokalnih skupnosti in predstavlja pomemben del nacionalnega spomina – državi, lokalnim skupnostim ter njihovim ustanovam in posameznikom pa zagotavlja pravno varnost ne glede na nosilce, načine zapisa ali njihovo pojavnost. Dostop do javnega arhivskega gradiva je pravica, zagotavljanje dostopa sodi med naloge javne arhivske službe. Urejen in usklajen način upravljanja dokumentarnega in arhivskega gradiva je pomemben za transparentnost delovanja, administrativno učinkovitost, dobro izvajanje e-storitev in zmanjševanje stroškov ter odraža tudi pravico do informiranosti in pravne odgovornosti. V javni interes na področju arhivske dejavnosti sodita predvsem skrb za varstvo arhivskega gradiva in zagotavljanje njegove dostopnosti, to pomeni, da je primarno zagotavljanje infrastrukturnih pogojev za hrambo, ustrezno upravljanje gradiva ter omogočanje uporabe arhivskega gradiva v okviru področne zakonodaje. Izziv na področju se navezuje na zagotavljanje pogojev za izvajanje arhivske službe (prostori, vzpostavitev e-arhiva) ter premislek o optimalnem organiziranju arhivske javne službe.

1. Višja raven varstva in dostopnosti arhivskega gradiva.

Ukrepi:

- arhivom zagotoviti najnujnejše prostorske in tehnične pogoje za mednarodno primerljivo in standardizirano izvajanje javne arhivske službe in hrambo arhivskega gradiva,
- sanirati poškodovano arhivsko gradivo in odprava dejavnikov tveganja za poškodbe gradiva,
- digitalizirati najbolj ogroženo in uporabljeno arhivsko gradivo vključno z digitalizacijo matičnih in zemljiških knjig v slovenskih arhivih ter nadaljevanje mednarodnih projektov,
- oblikovati sistem kontinuiranega strokovnega izpopolnjevanja in vpeljati izobraževalne vsebine s področja arhivistike v učne programe izobraževalnega sistema.

Pojasnilo: Za opravljanje temeljne dejavnosti arhivi potrebujejo ustrezne poslovne prostore in depoje za hrambo gradiva. Brez tega, še zlasti brez depojev, arhivi naloge opravljajo le v omejenem obsegu, vedno bolj je ogroženo tudi varstvo arhivskega

gradiva kot kulturnega spomenika. Žal so prostori, ki jih uporabljajo nekateri arhivi za svojo dejavnost neustrezni, z neprimernimi klimatskimi razmerami oziroma so zapolnjeni z gradivom. Zato bomo s pomočjo proračunskih in sredstev EU:

- za Pokrajinski arhiv Nova Gorica v letu 2014 odkupili dodatne prostore v stavbi na lokaciji arhiva;
- za Zgodovinski arhiv Ljubljana za Enoto v Novem mestu izvedli gradnjo prizidka v kompleksu gradu Grm;
- za Enoto v Ljubljani pripravili dokumentacijo za adaptacijo ali namensko novogradnjo v Ljubljani ter uredili depoje za Enoto za Gorenjsko v Kranju;
- za ARS začeli prenovno severnega trakta in pripravo potrebne projektne dokumentacije za preostali del v kompleksu nekdanje vojašnice na Roški;
- za Pokrajinski arhiv Maribor poiskali ustrežno lokacijo in pripravili dokumentacijo za rešitev prostorske problematike;
- za Pokrajinski arhiv Koper proučili možnosti razširitve depojskih kapacitet v sedanjem kompleksu nekdanjega samostana ali na drugi lokaciji.

Analiza Arhivski depoji v Republiki Sloveniji (dostopno na: http://www.arhiv.gov.si/fileadmin/arhiv.gov.si/pageuploads/KONSERVACIJA/publikacije/Arhivski_depoji.pdf), s katero se je v času 2007–2009 po enotni metodologiji na podlagi desetih dejavnikov tveganja izvedel pregled stanja v depojih v slovenskih arhivih, je pokazala, da je zaradi večinoma slabih razmer v teh prostorih in drugih dejavnikov tveganja veliko arhivskega gradiva poškodovanega oziroma v slabem stanju. Rezultati analize kažejo, da sta skupna problema vseh arhivov predvsem neustrezni klimatski pogoji in prenatrpanost z gradivom v depojih, zato sta potrebni sanacija gradiva in odprava dejavnikov tveganja.

Digitalizacija gradiva, ki je shranjeno na tradicionalnih oziroma drugih analognih nosilcih, pomeni dodatno varnost izvirnega arhivskega gradiva, zmanjšanje neposrednega stika z nosilci analognih vsebin in s tem tudi zmanjšanje možnosti za poškodovanje, predvsem pa pomeni večjo dostopnost arhivskega gradiva širšemu krogu uporabnikov. Kritično je stanje pri matičnih in zemljiških knjigah, ki so zaradi množične uporabe in premalo spoštljivega odnosa pri uporabi v slabem stanju, zato sta nujni izvedba restavratorskih postopkov in digitalizacija. Tako bodo originalne knjige lahko izvzete iz uporabe in ustrezno zaščitene, z digitaliziranimi vsebinami pa bo uporabnikom olajšan dostop. Spodbujali bomo medinstitucionalno sodelovanje in sodelovanje v mednarodnih projektih.

Za kvalitetno javno arhivsko službo so izjemno pomembni razvoj stroke in stalno izpopolnjevanje zaposlenih kot tudi razvoj študijskih vsebin na slovenskih univerzah, katerih osnova raziskovanja in usposabljanja so arhivi in arhivistika. Pozornost je treba nameniti še zlasti področju valorizacije dokumentarnega gradiva, odbiranju arhivskega gradiva, strokovni obdelavi ter promocijski dejavnosti. Po koncu gospodarske krize in izboljšanju proračunskega stanja je potrebno povečati število zaposlenih v arhivih, sicer cilja ne bo mogoče uresničiti.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 500.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 50.765.800 EUR dodatnih sredstev (vključeno v investicije na področju kulture), predvidena tudi sredstva EU (prvi ukrep); 150.000 EUR dodatnih sredstev na leto (drugi ukrep); 500.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev na leto (tretji ukrep); v okviru razpoložljivih sredstev (četrti ukrep).

Odgovornost: MK, MIZŠ, arhivi.

Kazalniki:

- površina novo pridobljenih prostorov v m²;
- število pripravljenih izvedbenih projektov;
- število konservatorsko-restavratorskih del na poškodovanem gradivu – povečanje števila enot opravljenih del glede na stanje v letu 2012 za 3% (v letu 2012 opravljena dela na 5.382 enotah gradiva);
- število digitaliziranih posnetkov – povečanje števila posnetkov glede na stanje v letu 2012 za 3% (v letu 2012 je bilo digitaliziranih 125.000 enot gradiva);
- število dodatno usposobljenih arhivistov na letni ravni.

2. Vzpostavitev okolja in storitev za hrambo elektronskega arhivskega gradiva.

Ukrepa:

- vzpostaviti slovenski javni e-arhiv (e-ARH.si) do leta 2017,
- združitev podatkovnih baz – evidenc fondov in zbirk arhivskega gradiva, ki je v slovenskih javnih arhivih.

Pojasnilo: Vlada Republike Slovenije je v letu 2010 sprejela Strategijo in Izvedbeni načrt strategije razvoja slovenskega javnega elektronskega arhiva e-ARH.si. Kot posledica vedno bolj intenzivnega e-poslovanja nastaja pri javnopravnih osebah vedno večja količina arhivskega gradiva v e-obliki, ki ga je treba kot takega tudi varno dolgoročno hraniti in arhivirati. Del tega gradiva je arhivsko gradivo in ga bodo morali slovenski arhivi skladno z vsemi postopki arhivske stroke arhivirati v njegovi izvorni obliki.

Interes javnosti za arhivsko gradivo se povečuje, zato je ena prednostnih nalog na čim bolj prijazen način približati informacije o arhivskem gradivu javnosti ob hkratnem upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz zahtev varstva. Uporabnikom se omogoči stabilen in hiter dostop do javno dostopnih vsebin, ki so oblikovane v procesih arhivskega dela. Vsi javni arhivi uporabljajo enako aplikacijo, vendar z dvema fizično ločenima evidencama (ARS in SIRA_net). Za končnega uporabnika bo urejen enoten dostop.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 3.300.000 EUR dodatno v okviru razpoložljivih sredstev sodelujočih vladnih resorjev in s sredstvi EU (prvi ukrep); v okviru razpoložljivih sredstev (drugi ukrep).

Odgovornost: arhivi, MK, MNZ.

Kazalniki:

- število razvitih storitev in izdelkov v okviru e-arhiviranja;
- število prevzemov e-arhivskega gradiva;
- število objavljenih enot arhivskega gradiva v informacijskem sistemu.

POGLAVJA, KI PREČIJO VSA PODROČJA KULTURE

13. SLOVENSKI JEZIK

Slovenski jezik je podstat naše biti in podstat ustvarjalnosti na različnih področjih kulture in umetnosti.

Javni interes

Slovenski jezik v Republiki Sloveniji se umešča v vse pore družbenega življenja, saj je pogoj vzpostavljanja družbenih odnosov na najrazličnejših področjih: od šolstva, medijev, zdravstva, javne uprave, gospodarstva do kulture. Slovenski jezik je sredstvo

sporazumevanja ne le za materne govorce, temveč tudi za tuje govorce slovenščine in Slovence v zamejstvu in po svetu. Država mora zagotavljati pogoje za nemoteno in učinkovito sporazumevanje državljanov in prebivalcev Republike Slovenije ter s tem za nemoteno uresničevanje njihovih osebnih, poklicnih in kulturnih potreb. Doseganje teh ciljev zagotavljajo zakonodajni okvir in izobraževalni sistem, znotraj katerega govorci pridobijo visoko stopnjo jezikovne ozaveščenosti in zmožnosti ter evropsko primerljivo infrastrukturo jezikovne opremljenosti, kar pripomore k implementaciji slovenskega jezika kot ustavne kategorije. Republika Slovenija ob tem izvaja učinkovito jezikovno politiko javne in uradne rabe italijanskega ali madžarskega jezika na območjih občin, v katerih živita avtohtoni italijanska ali madžarska narodna skupnost ter tudi na področju drugih manjšinskih in tujih jezikov.

Pomemben vidik uresničevanja jezikovnih pravic je vzpostavljanje pogojev za strpno in spoštljivo sporazumevanje. Republika Slovenija na vseh področjih javnega življenja (izobraževanje, mediji, gospodarstvo itd.) z različnimi mehanizmi, spodbujevalnimi in normativnimi, skrbi za modus sporazumevanja, ki zagotavlja vsem družbenim skupinam enakopravno participacijo v družbi (spoštovanje kulturne raznolikosti na ravni jezika, neseksistična raba jezika ipd.).

Skladno z Zakonom o javni rabi slovenščine (Uradni list RS, št. 86/04 in 8/10; v nadaljnjem besedilu: ZJRS) je Državni zbor sprejel Resolucijo o Nacionalnem programu za jezikovno politiko, ki določa številne cilje in ukrepe na medresorski ravni, zato je tu povzetih le del ukrepov jezikovne politike, ki se izrecneje navezujejo na področja kulture.

Nacionalni program za kulturo 2014–2017 na ravni jezikovne politike določa štiri med seboj povezane cilje: dostop do kakovostnih del slovenske besedne umetnosti je pogoj za dvig ravni bralne kulture. Bralna kultura je eden temeljnih vidikov razvijanja pismenosti, ki jo lahko podpiramo tudi na osnovi usklajene jezikovne infrastrukture (jezikovni viri in orodja). Vsi omenjeni ukrepi pa morajo biti implementacija učinkovitega in trajnostno naravnane formalnopravnega okvira. Pri oceni stanja, ki je bila podlaga za postavitev ciljev in ukrepov, se osredotočamo na dve največji poglavji, pismenost (v ožjem smislu: jezikovno izobraževanje) in jezikovno opremljenost.

Cilj prizadevanj v okviru dviga ravni pismenosti mora biti zagotavljanje enakopravne družbene participacije za vse govorce in govorke, tako v znotraj kot medkulturnem kontekstu. Osrednja jezikovnopolitična pozornost na področju jezikovnega izobraževanja velja v Republiki Sloveniji slovenščini. Učenje slovenščine kot prvega jezika je dolgo veljalo za dejavnost, ki jo ustrezno načrtujejo, usmerjajo in evalvirajo predstavniki didaktične stroke in pristojne institucije. V zadnjih letih pa so vse glasnejši tudi nekateri drugi zainteresirani predstavniki širše slovenistike, ki opozarjajo na potrebo po večji vključenosti zainteresiranih deležnikov (Za premislek o učnih načrtih za pouk slovenščine, Delo, 4. december 2010, 25 podpisnikov), pri čemer opozarjajo na pomanjkanje raziskav, neodvisnega spremljanja učnih načrtov, usklajenost terminologije in metodike poučevanja slovenščine in tujih jezikov ter potrebe po znotraj- in medpredmetnem povezovanju. Rezultati mednarodne raziskave Pisa (dostopno na http://www.pei.si/UserFiles/Upload/file/raziskovalna_dejavnost/PISA/PISA2009/PISA_2009_TK_7_dec_%202010_1_del.pdf), ki so bili objavljeni leta 2010, so potrdili podpovprečne rezultate slovenskih petnajstletnikov s področja bralne pismenosti med 66 državami OECD in partnericami, zlasti z vidika najvišjih zmožnosti. Bralna pismenost presega pouk slovenščine, je pa z njim vendarle tesno povezana, saj ravno pri pouku slovenščine ozaveščamo učence o različnih bralnih strategijah, vzgajamo potrebo po branju umetnostnih besedil in podobno. Nizka stopnja pismenosti je družbeni problem z zelo velikimi posledicami za prizadevanja in strategije na področju javnega zdravja, zaposlovanja, digitalne udeležbe, e-upravljanja, civilne udeležbe, revščine in socialne vključenosti, ugotavlja tudi posebna Strokovna skupina EU na visoki ravni za pismenost, katere priporočila so povzeta v sklepu Sveta EU o pismenosti z dne 26. novembra 2012 (dostopno na http://www.mk.gov.si/fileadmin/mk.gov.si/pageuploads/Ministrstvo/slovenski_jezik/Pismenost_-_sklep_Evropskega_sveta.pdf). V tem smislu je pomembno spodbujati in razvijati prav vse vidike pismenosti, s posebno občutljivostjo tudi razvijanje jezikovne zmožnosti avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti, romske skupnosti ter drugih narodnih skupnosti in manjšin, vključenost govorcev s posebnimi potrebami in otrok priseljencev.

Na področju jezikovne opremljenosti ravno tako ugotavljamo izzive, ki so potrebni hitrega in učinkovitega ukrepanja. V publikaciji Strokovni posvet o novem slovarju slovenskega jezika (Založba ZRC 2009) je bila že leta 2009 v uvodu poudarjena potreba po izdelavi novega slovarja slovenskega jezika: »Slovenska strokovna in laična javnost namreč soglašata, da naš jezik nujno potrebuje nov slovar, saj je od izida zadnje knjige Slovarja slovenskega knjižnega jezika minilo že 17 let, od pripravljanih in konceptualnih del zanj pa že pol stoletja, poleg tega se današnji čas razlikuje od časa nastajanja tega slovarja po družbenem in ekonomskem redu, kar je deloma vplivalo tudi na vrednostni sistem naroda, in po bliskovitem vzponu sodobnih tehnologij.« Na področju standardizacije je bila izpostavljena predvsem potreba po prilagajanju pravopisnih priročnikov novi stvarnosti: »Narava vprašanj sodobne javnosti, ki jih je mogoče opazovati tudi v spletnih svetovalnicah in forumih, kaže na dejanske pomanjkljivosti obstoječih pravil, saj je vse manj vprašanj povezanih z interpretacijo obstoječe kodifikacije in vse več težav povezanih z novimi položaji rabe« (Sodobni pravopisni priročnik med normo in predpisom, Založba ZRC 2011). Poleg tega so strokovnjaki na tem področju pogrešali boljšo organiziranost stroke in institucionalno podporo, ki bi omogočila širši konsenz glede standardizacijskih vprašanj: »Za celostno preureditev in prenovo pravopisnih pravil bi bilo treba upoštevati najširši krog jezikovnih uporabnikov, organizirati vseslovenski znanstveni posvet glede sprememb v standardizaciji in v tem okviru oblikovati delovno telo, ki bi sodelovalo pri izdaji posodobljenih pravopisnih pravil« (ibid.).

Na področju jezikovnih tehnologij je bila v okviru evropskega raziskovalnega projekta META-NET opravljena primerjalna analiza razvitosti jezikovnih virov in tehnologij za slovenščino v primerjavi z drugimi evropskimi jeziki (Slovenski jezik v digitalni dobi, Springer 2012), ki je pokazala, da pri slovenščini »manjkajo vsi viri in orodja za naprednejše procesiranje, kot je razločevanje pomenov, prepoznavanje argumentne strukture ali pomenskih vlog, razreševanje anaforičnih razmerij, prepoznavanje strukture ali koherentnosti besedila, retorične strukture, analize argumentacije, besedilnih vzorcev ali tipov, multimedijskega luščenja podatkov, večjezičnega luščenja podatkov itd.« Na področju govornih tehnologij je sinteza govora trenutno najbolj razvita tehnologija, razpoznavna govora pa je omejena le na osnovne aplikacije in orodja. Študija kot problematično izpostavlja tudi dejstvo, da »manjka /.../ skupna infrastruktura za hranjenje, vzdrževanje in distribucijo izdelanih virov in orodij ter skupna organizacijska platforma za sodelovanje akterjev na tem področju,« kar posredno potrjuje tudi Načrt razvoja raziskovalnih infrastruktur 2011–2020 (dostopno na <http://www.arhiv.mvzt.gov.si/fileadmin/mvzt.gov.si/pageuploads/pdf/znanost/nacrt-RI.pdf>), ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela aprila 2011. V okviru družboslovnih in humanističnih raziskovalnih infrastruktur je izpostavljena infrastruktura CLARIN kot »idealno okolje tako za razvoj slovenskih jezikovnih virov in orodij, ki bi bili zaradi mednarodnega sodelovanja bolj standardizirani in večkratno uporabni, sodelovanje s strokovnjaki za tehnološko bolj podprte jezike in izobraževanje raziskovalcev na tem področju pa omogoča pretok znanja o teh tehnologijah.«

Cilji in ukrepi

1. Razvoj kakovostne umetniške in kulturne ustvarjalnosti v slovenščini.

Ukrepi:

- podpirati produkcijo umetnostnih besedil v slovenščini,
- podpirati prevajanje tujih umetnostnih besedil v slovenščino in v različne tuje jezike,
- podpirati promocijo slovenske besedne umetnosti (knjiga, gledališče, film) v tujini.

Pojasnilo: Podpiranje in ustvarjanje kulturno-umetniških dobrin v slovenščini, prevajanje in promocija je bistveni sestavni del kulturne politike na vseh navedenih področjih. Jezikovna ustvarjalnost podpira kulturno raznolikost s ciljem vzpostavljanja družbene kohezije.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ, JAK, SFC.

Kazalnik:

– ocena splošne kakovosti umetnostnih besedil v slovenščini.

2. Razvijanje jezikovne zmožnosti vseh skupin govorcev s ciljem dviga ravni bralne pismenosti.

Ukrepi:

– do leta 2016 prenoviti Nacionalno strategijo za razvoj pismenosti (vključno s pravnimi, organizacijskimi in finančnimi pogoji za njeno uresničevanje),

– redno sodelovati v mednarodnih raziskavah bralne pismenosti otrok in odraslih,

– redefinirati pravni okvir ter normative in standarde za učinkovito razvijanje jezikovne zmožnosti na vseh ravneh šolanja za vse skupine govorcev,

– redno usposabljanje izobraževalcev,

– podpirati razvoj bralne kulture.

Pojasnilo: Po zadnjih raziskavah (mednarodna raziskava Pisa 200) je stopnja bralne pismenosti v slovenščini pri petnajstletnikih nižja od pričakovane, tudi v evropskem in svetovnem primerjalnem smislu. Slovenski učenci so namreč v povprečju dosegli 483 točk, kar je manj kot v OECD (494 točk) in EU (489 točk), pa tudi 11 točk manj kot leta 2006. Upoštevajoč vse vidike merjenja so slovenski petnajstletniki podpovprečni. Naloga države je poiskati vzroke za to, tudi v infrastrukturnih okoliščinah (pravni okvir), ter poskrbeti za vzpostavitev mehanizmov, ki bodo stanje izboljšali. Poleg razvijanja bralne kulture, ki je za dvig stopnje bralne pismenosti izredno pomembna, je treba posvečati skrb razvoju didaktike in vseživljenjskemu izobraževanju učiteljev, ne nazadnje tudi razvoju jezikovnih virov, ki bodo učencem olajšali učenje. Globalna soodvisnost zahteva od državljanov Republike Slovenije visoko stopnjo jezikovne zmožnosti tako v slovenskem jeziku kot v drugih maternih in tujih jezikih.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 7.220.000 EUR v celotnem obdobju (razpoložljiva in dodatna sredstva, tudi sredstva EU).

Odgovornost: MK, MIZŠ, JAK.

Kazalniki:

– mesto Republike Slovenije glede državnega povprečja bralne pismenosti med državami, ki sodelujejo v raziskavi pismenosti PISA in raziskavi pismenosti odraslih (cilj: uvrstitev državnega povprečja bralne pismenosti v zgornjo tretjino držav, ki sodelujejo v raziskavi pismenosti PISA in raziskavi pismenosti odraslih);

– število raziskav s področja didaktike;

– število programov in projektov usposabljanj izobraževalcev;

– število programov in projektov razvoja bralne kulture.

3. Kakovostna in evropsko primerljiva jezikovna opremljenost govorcev.

Ukrepi:

– prenoviti jezikovni opis in jezikovno standardizacijo,

– razvijati jezikovne tehnologije,

– povečan obseg digitalizacije besedil slovenske kulturne dediščine,

– ustanovitev konzorcija institucij za povezovanje, zbiranje, razvoj in distribucijo jezikovnih virov in tehnologij.

Pojasnilo: Jezik se pospešeno razvija, od zadnjih konceptualnih zasnov slovarja slovenskega knjižnega jezika je minilo že pol stoletja, od zasnove zadnje znanstvene slovnice pa le nekaj let manj, zato potrebujemo nov splošni slovarski in slovnični opis za slovenščino, ki bosta prilagojena uporabi v spletnem in drugih digitalnih okoljih, pri čemer bodo na voljo različni podatki o slovenščini, od pomenskih, vezljivostnih, frazeoloških, idiomatskih, etimoloških in drugih, ki bodo uporabni tudi za druge, specialnejše opise jezika, a tudi za jezikovne tehnologije in aplikacije. Ob tem bo nastal tudi standardizacijski priručnik (»pravopis«), ki bo uporabnikom zagotovil veljaven in prijazen vir standardnih jezikovnih oblik.

Jezikovne tehnologije so zbirno poimenovanje za različna računalniška orodja in aplikacije, ki izrabljajo obstoječe jezikovne (meta)podatke za razreševanje z jezikom povezanih praktičnih dilem uporabnikov (sistemi za prepoznavanje in sinteza govora, strojno prevajanje, strojno podprto prevajanje, črkovalniki, slovnični pregledovalniki, sistemi za samodejno odgovarjanje na vprašanja, besedilno rudarjenje itd.) ali za postopke računalniške analize naravnega jezika za izdelavo zlasti digitalnih jezikovnih priručnikov in virov (postopki tokenizacije, oblikoskladenjskega označevanja, skladenjskega razčlenjevanja, avtomatskega razločevanja pomenov, avtomatskega razreševanja besedilnih koreferenc, prepoznavanja imenskih entitet itd.).

Razvoj informacijskih in komunikacijskih tehnologij v zadnjih 10 letih ustvarja »digitalno vrzel«, zaradi katere bodo jeziki, ki bodo pri tem razvoju zaostajali, postali manj privlačni in konkurenčni v globalno povezanem svetu. Digitalna vrzel ločuje jezike, ki so dovolj prisotni na svetovnem spletu, za katere obstajajo sodobni digitalni viri in so jezikovnotehnološko razviti, od tistih, pri katerih se zaostanek s skokovitim razvojem informacijskih in komunikacijskih tehnologij povečuje.

Digitalizacija čim večjega števila besedil slovenske kulturne dediščine (literarna besedila, publicistika, priručniki in poljudna literatura, znanstvena produkcija) olajšuje dostop vseh zainteresiranih uporabnikov do teh dobrin, obenem pa je pogoj za enako-pravno prisotnost slovenščine na spletu v kontekstu prisotnosti drugih jezikov.

Dosedanja prizadevanja na področju razvoja jezikovnih virov so bila precej neusklajena, parcialna in nepovezana, zato jih je treba povezati, da ne bo prihajalo do podvajanj in netransparentne porabe javnih sredstev, predvsem pa da bo razvoj jezikovnih virov in tehnologij potekal po vnaprej sprejetih prioritetah, usklajeno in učinkovito, v skladu s prizadevanji in dosežki v drugih evropskih državah. Poleg tega bi z ustanovitvijo tovrstnega konzorcija zagotovili že izdelanim jezikovnim virom in tehnologijam trajno hrambo in javno dostopnost, česar zdaj ne moremo zagotavljati, če so izvajalci projektov zasebne institucije.

Čas izvedbe: 2014–2017, pri čemer so cilji tudi dolgoročnejši.

Ocena finančnih sredstev: 9.000.000 EUR v celotnem obdobju (razpoložljiva in dodatna sredstva, tudi sredstva EU).

Odgovornost: MIZŠ, ARRS, MK.

Kazalniki:

– izdelava slovarja slovenskega jezika, znanstvene slovnice slovenskega jezika, pravopisa in drugih specialnih opisov slovenščine;

- število digitaliziranih enot slovenske besedilne dediščine;
 - število novih jezikovnotehnoloških orodij;
 - ustanovitev konzorcija za povezovanje, zbiranje, razvoj in distribucijo jezikovnih virov in orodij.
4. Razvoj in promocija slovenskega jezika v javni rabi.

Ukrepi:

- redno evalviranje in po potrebi redefiniranje formalnopravnih vidikov slovenske jezikovne politike (ZJRS, področni predpisi, podzakonski akti, strateški akti),
- vzpostavitev in funkcioniranje vladnega medresorskega koordinacijskega telesa za usmerjanje in spremljanje slovenske jezikovne politike,
- zagotavljanje pogojev za razvoj slovenščine na ravni EU.

Pojasnilo: Slovensko jezikovno situacijo je treba spriči družbenih sprememb tako znotraj države kot v globalnem merilu (EU in tudi širše, upoštevajoč izseljenke in zdomske govorce in njihove potomce) ves čas spremljati in po možnosti, če ugotovimo neučinkovite mehanizme regulacije jezikovne krajine, tudi spreminjati in prilagajati. Rabo slovenščine je treba ves čas motriti v odnosu do drugih jezikov, ki so predmet jezikovne politike Republike Slovenije.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MNZ, MZZ, Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, MIZŠ.

Kazalniki:

- število evalvacij jezikovnopolitične situacije;
- število evalvacij obstoječe zakonodaje glede regulative statusa in rabe slovenščine in drugih jezikov;
- prilagoditev zakonodaje;
- število tolmačev za slovenščino v institucijah EU (cilj: povečanje števila tolmačev v institucijah EU).

14. KULTURNO-UMETNOSTNA VZGOJA

Kulturno umetnostna vzgoja kot vzgoja za ustvarjalnost slehernega posameznika in razvoj njegovih sposobnosti.

Javni interes

KUV se po vsebini in poslanstvu pojavlja na presečišču kulturnega, vzgojno-izobraževalnega in znanstvenega sektorja, zato je njen načrtni razvoj primarna naloga MK in MIZŠ. Zaradi njenih prepoznanih učinkov na celosten razvoj posameznika ter družbe kot celote je pomembno njeno umeščanje v vsa področja človekovega delovanja in bivanja ter v vsa obdobja posameznikovega življenja, zato je njeno izvajanje naloga in odgovornost tudi drugih resorjev (sociala, zdravje, turizem, okolje, gospodarstvo, promet in podobno). Posebno pozornost se namenja tudi različnim družbenim skupinam in subkulturam, ki tako ali drugače vključujejo različne kulturne dejavnosti.

Analiza stanja na tem področju je pokazala na:

- pomanjkanje kazalnikov za kakovostno izvedbo KUV v KU (vključuje vse kulturne ustanove od javnih zavodov do nevladnih organizacij, združenj in društev, sem sodi tudi delovanje samostojnih kulturnih ustvarjalcev na tem področju), to se kaže v velikih razlikah v izvedbi in kakovosti projektov oziroma programov tako med področji kot znotraj področij;
- pomanjkanje kazalnikov za kakovostno izvedbo načrtno KUV v vzgojno-izobraževalnem procesu, saj se kažejo velike razlike tako v izvedbi kot v dostopnosti KUV v posameznih VIZ (vključuje vse vzgojno-izobraževalne zavode od vrtcev, osnovnih in srednjih šol do dijaških domov, vključno z organizacijami za izobraževanje odraslih);
- potrebo po večletnih nacionalnih in lokalnih medresorskih programih KUV, ki lahko dolgoročno prispevajo k dvigu ravni kulturne pismenosti (primeri dobrih praks na nacionalni ravni: Bralna značka, Rastem s knjigo, Koncert, ki pride k vam, Dnevi evropske kulturne dediščine, Transgeneracije ipd.; na lokalni ravni: Bobri, Kulturni dnevnik, KUL abonma, abonma Transverzala programi Pionirskega doma – centra za kulturo mladih ipd.);
- pomanjkanje programov izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev na področju KUV;
- šibko trajnejše sodelovanje VIZ in KU (pozitivni rezultati projektov, ki so to omogočali, npr. Kulturno žlahtnenje najmlajših, Kulturni anticiklon in Kulturstik);
- pomanjkanje dostopnosti kulture zaradi pomanjkanja namenskih sredstev, tako v KU kot v VIZ (problem prevozov organiziranih skupin otrok in mladih do KU ipd.);
- šibko informiranost o KUV-ponudbi strokovnih delavcev, staršev, otrok in mladih, zato je nujno krepiti različne oblike obveščanja na nacionalni in lokalni ravni (npr. Kulturni bazar, www.kulturnibazar.si; www.museums.si; www.sigledal.org; www.sigic.si; www.kic-ljubljana.si);
- pomanjkanje ponudbe kakovostnih KUV-programov za določene ciljne skupine (npr. mlade od 15. leta naprej in starejše);
- nujnost vzpostavitve sistema, ki bi omogočal dolgoročno analiziranje razvoja KUV in s tem prepoznavanje pomena in učinkov KUV v širšem družbenem prostoru.

V javni interes sodi skrb za dostopnost kakovostne KUV kot temeljne pravice vsakega posameznika ter hkrati krepitev zavesti o njenem pomenu za razvoj posameznika in družbe kot celote. KUV ima vseživljenjske dimenzije, zlasti pa je pomembna za otroke in mladino, tako z vidika sprejemanja kulture (mladi kot bralci, gledalci, udeleženci, obiskovalci kulturnih dogodkov), raziskovanja (mladi kot raziskovalci ustvarjalnosti in kulturne dediščine) kot z vidika ustvarjalnosti (mladi kot ustvarjalci oziroma aktivni udeleženci kulturnih dejavnosti) na vseh področjih kulture. V javni interes sodi zagotavljanje načrtno in kakovostne KUV na vseh področjih umetnosti in kulture: vzgoja in izobraževanje o kulturi, s kulturo in skozi kulturo. Zaradi narave področja izjemoma navajamo primere dobrih praks.

Cilji in ukrepi

1. Sistem KUV, ki ga bo mogoče načrtno dolgoročno izvajati in bo temeljil na kakovostni kulturni produkciji.

Ukrepi:

- imenovanje nacionalnega odbora za KUV, ki skrbi za akcijske načrte na tem področju: vsako področje kulture ima svojega nacionalnega koordinatorja za KUV, v odboru pa so tudi predstavniki MIZŠ, ZRSS, VIZ in Slovenske nacionalne komisije Unesca,
- VIZ spodbuditi k pripravi programa KUV v letnem delovnem načrtu in vzgojnem programu (na izvedbeni ravni so velike razlike v izvajanju in dostopnosti v posameznih VIZ; KUV naj bo vključena tudi v programe za nadarjene, za ranljive ciljne skupine, za ljudi z različnimi invalidnostmi in podobno),

– sodelovanje nacionalne mreže koordinatorjev KUV v VIZ (predstavnik tima, ki v VIZ skrbi za izvajanje načrtovanih kulturnih dejavnosti) in koordinatorjev v KU, kar bo na nacionalni, regionalni in lokalni ravni prispevalo k načrtnjeji in organizacijsko učinkovitejši izvedbi kakovostne KUV,

– lokalne skupnosti z načrtnim izvajanjem programov na lokalni oziroma regionalni ravni in vključitvijo KUV v svoje lokalne kulturne programe zagotovijo vsem otrokom in mladim v okviru šolskih, občolskih in izvenšolskih dejavnosti spoznavanje različnih področij kulture,

– izvajanje strokovnih nacionalnih in regionalnih predstavitev ter promocije ponudbe KUV z vseh področij kulture različnim ciljnim skupinam (npr. Kulturni bazar, nacionalni jesenski posveti ravnatelj, predstavitev zdravstvenim delavcem).

Pojasnilo: V vzgojno-izobraževalnem sistemu in širšem družbenem življenju (v formalnem in neformalnem izobraževanju) je treba KUV načrtno razvijati ter vsem otrokom in mladim omogočiti spoznavanje različnih področij kulture. Nujna je vzpostavitev partnerstva (od nacionalne do lokalne ravni) med VIZ ter KU, ki vključuje tudi vzpostavitev pogojev za delovanje in mreženje koordinatorjev. Skladno z Nacionalnimi smernicami za KUV v vzgoji in izobraževanju (dostopno na <http://www.kulturnibazar.si>), posodobitvijo Programa za otroke in mladino 2006–2016 (dostopno na http://www.mdds.gov.si/fileadmin/mdds.gov.si/page-uploads/dokumenti__pdf/pom2006_2016_splet_241006.pdf) ter Nacionalnega programa za mladino 2013–2022 (dostopno na <http://www.ursm.gov.si/>) je treba upoštevati njeno kroskurikularno dimenzijo ter zagotoviti širše medresorsko sodelovanje. KUV mora dobiti ustrezno mesto v strateških in razvojnih dokumentih na različnih družbenih področjih – to bo prvi korak k prepoznavanju širšega družbenega pomena kulture in umetnosti. Udejanjanje tako zasnovane načrtne KUV sledi tudi Unescovim smernicam: Seoul Agenda: Goals for the Development of Arts Education (2010), upošteva ugotovitve OECD raziskave Art for Art's Sake? o učinkih KUV (OECD, 2013) ter je lahko podlaga za mednarodne projekte in sodelovanja na tem področju (npr. ACEnet, CoMoCoSEE ipd.).

Z zagotavljanjem ustreznih pogojev in medresorskim sodelovanjem na nacionalni in lokalni ravni je treba omogočiti pripravo programov načrtne KUV za različne ciljne skupine, s poudarkom na otrocih in mladih, pa tudi starejših in medgeneracijskem sodelovanju. Za uspešno izvajanje sta ključni ustrezna informiranost in promocija, namenjeni različnim ciljnim skupinam. Večjo pozornost je treba nameniti osveščanju različnih strokovnih javnosti, da bo potencial kulture in umetnosti ustrezno prepoznan na različnih področjih: od vzgoje in izobraževanja, znanosti, sociale, zdravstva, okolja, prostorskega načrtovanja do turizma in gospodarstva.

Cas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MK, MIZŠ, lokalne skupnosti, različni resorji, ki sodelujejo pri programih oziroma projektih, Slovenska nacionalna komisija za Unesco.

Kazalniki:

– delež VIZ, ki je vzpostavil koordinatorja (cilj: vsaj 50 % VIZ vzpostavi koordinatorja (oziroma tim strokovnih delavcev KUV));

– vzpostavljena mreža koordinatorjev v VIZ in KU na regionalnih in nacionalni ravni;

– število izvedenih strokovnih predstavitev KUV na nacionalnih in regionalnih strokovnih posvetih na različnih področjih in za različne ciljne skupine (povečano število izvedenih strokovnih predstavitev KUV na nacionalnih in regionalnih strokovnih posvetih na različnih področjih in za različne ciljne skupine (2013: 10; 2017: 30);

– delež lokalnih skupnosti z vzpostavljenim razvojnim programom (vsaj 30 % lokalnih skupnosti z vzpostavljenim razvojnim programom (strategijo) KUV (za otroke in mlade iz VIZ, za družine, za otroke in mlade v prostem času, za starejše in podobno) (2012: 3)).

2. Priporočene vsebine kakovostne, raznolike in dostopne ponudbe kulturno-umetnostne vzgoje na vseh področjih kulture za različne ciljne skupine.

Ukrepi:

– na nacionalni ravni oblikovati kriterije kakovostnih projektov oziroma programov KUV na vseh področjih kulture, katerih rezultat bo predlog »priporočenih kakovostnih vsebin KUV« (po zgledu Priporočilnega seznama kakovostne otroške in mladinske literature (dostopno na <http://www.bralnaznacka.si/>) in Zlatih hrušk (dostopno na <http://www.mklj.si/zlata-hruska>) na področju knjige (Mestna knjižnica Ljubljana) ali priporočilnega seznama otroških in mladinskih filmov (Kinobalon, Kinodvor)),

– podpora večletnim nacionalnim projektom oziroma programom na vseh področjih kulture in za različne ciljne skupine, ki se izvajajo v KU oziroma VIZ (npr. MEGA kviz, DEKD in podobno), prednostno na področjih, ki v kurikulumu niso ustrezno zastopana (KUV na področju uprizoritvenih umetnosti, filmska vzgoja itd.),

– VIZ spodbujati k trajnejšemu sodelovanju s KU – priprava pilotnega nacionalnega projekta vključevanja umetnikov oziroma ustvarjalcev (ponudba po zgledu projekta »Artists in creative education – Umetniki v kreativnem izobraževanju«, izvedbeno primer dobre prakse v Republiki Sloveniji: projekt ESS »Kulturno žlahtenje najmlajših«, izvajalec Vrtec Vodmat),

– povečati ponudbo KUV za mlade od 15. leta naprej ter krepiti njihovo sodelovanje v kulturi (primer dobre prakse: Najstfest, GM oder, Transgeneracije, KUL abonma), posebno skrb nameniti tudi programom, ki jih pripravljajo mladi (npr. v mladinskih centrih, NVO in podobno),

– v sodelovanju s pristojnimi resorji na medresorski ravni (nacionalni in lokalni) promovirati ponudbo KUV za kakovostno preživljanje prostega časa otrok in mladih ter družin, tudi kot obliko zagotavljanja zdravega življenjskega sloga (npr. okoljska vzgoja skozi umetnost, socialna dimenzije KUV v preventivnih programih na različnih področjih življenja, trajnostni način življenja in odnosa do prostora in okolja, zdrava prehrana; KUV in prometna vzgoja),

– posebno skrb nameniti otrokom in mladim iz socialno ogroženih oziroma deprivilegiranih družin (ukrepi na področju sociale na lokalni in nacionalni ravni),

– v sodelovanju s pristojnimi resorji na nacionalni in lokalni ravni zagotoviti večjo ponudbo programov KUV, ki vključujejo tudi starejše, invalide, še posebej slepe in slabovidne.

Pojasnilo: Skrbeti je treba za pripravo kakovostnih projektov oziroma programov KUV na vseh področjih, spodbuditi povezovanja med KU ter zagotoviti nove večletne nacionalne projekte (zlasti na deficitarnih področjih kulture: film, sodobni ples, gledališče in podobno). Posebno skrb je treba nameniti evalvaciji ponudbe KUV, ki bo temeljila na vzpostavljenih kriterijih kakovostnih projektov oziroma programov KUV.

V sodelovanju z drugimi resorji moramo prepoznati širši družbeni pomen KUV in to udejanjiti s skupno ponudbo različnim ciljnim skupinam. Kultura za otroke in mlade, z mladimi ter kultura mladih mora biti pomemben element nacionalne in lokalne politike, postati mora del njihovega vsakdana – le tako jim bomo dejansko omogočili razviti zdrav življenjski slog.

Pri razvijanju kulturne zavesti in izražanja kot ključne kompetence vseživljenjskega izobraževanja (formalnega in neformalnega) je nujno upoštevati tudi njeno kroskurikularno dimenzijo. Za večjo vključenost kulture v širšo družbo je nujno prepoznavanje njenega širšega družbenega pomena, za kar je ključna vzpostavitev partnerskega sodelovanja vseh pristojnih resorjev (okolje, prostor, sociala, zdravje, kmetijstvo, promet, turizem in podobno).

Čas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MK, MIZŠ, Slovenska nacionalna komisija za Unesco, lokalne skupnosti in drugi sodelujoči resorji.

Kazalniki:

– izdelani priporočilni sezname vsebin KUV na posameznih kulturnih področjih (2012: 1 – knjiga; 2014: 3 – film in gledališče; 2015: 6 – glasbena in likovna umetnost ter muzeji);

– število novih večletnih nacionalnih projektov oziroma programov na posameznem področju kulture do leta 2017 (cilj: vsaj en nov večletni nacionalni projekt oziroma program na posameznem področju kulture do leta 2017);

– število programov oziroma projektov KUV na nacionalni ravni, ki povezujejo različna področja kulture (cilj: povečano število programov/projektov KUV na nacionalni ravni, ki povezujejo različna področja kulture (2012: 2; 2017: 10);

– priprava in izvedba pilotnega nacionalnega projekta, ki bo otrokom in mladim v VIZ omogočil projektno delo s KU (npr. projekt po zgledu »Artists in creative education – Umetniki v kreativnem izobraževanju«) – do leta 2017 v projektu sodeluje vsaj 30 % vseh VIZ;

– delež programov oziroma projektov, ki aktivno vključujejo mlade od 15. leta naprej vzpostavljena medresorska ponudba KUV, ki vključuje tudi ranljive družbene skupine (medgeneracijsko povezovanje in integracija, ponudba namenjena ljudem z različnimi invalidnostmi) (cilj: povečan delež teh programov oziroma projektov).

3. Izvajanje KUV kot vseživljenjske dimenzije, s poudarkom na pripravi programov, ki vključujejo starejše oziroma katerih nosilci so starejši (organizacije za starejše v sodelovanju s kulturnimi ustanovami) ter skrbijo za medgeneracijsko povezovanje na različnih področjih kulture.

Ukrepi:

– zagotoviti večjo dostopnost KUV tudi v programih vseživljenjskega izobraževanja ter različnih programih aktivnega staranja od nacionalne do lokalne ravni (primer dobre prakse: Kulturni mediatorji v SEM; Abonma za starejša leta in Filmska srečanja ob kavi v Kinodvoru; Biti siv in modro brati, Mestna knjižnica Kranj),

– spodbujati promocijo kulture (nastajanje in prenos kulturnih stvaritev) kot pomembne dimenzije kakovostnega aktivnega staranja, zlasti njen pomen pri spodbujanju sodelovanja generacij (primer: Z menoj po mojem mestu ali Personal Town Tours Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje; bienalni Mednarodni festival znanja in kulture starejših),

– spodbujati medresorske projekte oziroma programe (od nacionalnih do lokalnih), ki zagotavljajo medgeneracijsko sodelovanje na področju kulture (s kulturo, skozi kulturo in o kulturi – primer dobre prakse: Mix@ges, ZDUS; Kulturni mediatorji v bolnišnici, UKC in Univerze za tretje življenjsko obdobje).

Pojasnilo: Glede na aktualne socio-demografske družbene spremembe je treba na vseh področjih kulture zagotoviti dostopnost KUV ponudbe za starejše in s starejšimi ter ustvariti možnosti za medgeneracijsko povezovanje (starejši kot ustvarjalci in umetniki, kulturni izraz starejših, kot udeleženci kulturnih dogodkov – kulturna ponudba za starejše; kot ohranjevalci kulturne dediščine, medgeneracijsko sodelovanje – starejši kot prostovoljci ali spremljevalci oziroma mentorji pri izvajanju kulturno-vzgojnih dejavnosti za otroke in mlade in obratno). Dejavno ukvarjanje starejših s kulturo je treba v različnih resorjih prepoznati kot pomembno dimenzijo kakovostnega (aktivnega) staranja, saj spodbuja in ohranja številne vseživljenjske kompetence, pomembno je tako za vključenost starejših v družbo nasploh kot za medgeneracijsko sožitje, tudi s prenašanjem izkušenj, vedenj in znanj na mlajše generacije. Kultura starejšim omogoča izražanje in ustvarjanje starejših. Omogoča, da v poznejših letih življenja ostanejo vključeni v družbo, kar je v družbi znanja in kulture temeljnega pomena za vsakega posameznika in za skupnost.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MIZŠ, MK, lokalne skupnosti.

Kazalnika:

– število kulturno-vzgojnih modulov v programih vseživljenjskega usposabljanja (cilj: povečano število kulturno-vzgojnih modulov v programih vseživljenjskega usposabljanja);

– število projektov oziroma programov KUV, namenjenih tudi starejšim in medgeneracijskemu sožitju (cilj: povečano število projektov oziroma programov KUV, namenjenih tudi starejšim in medgeneracijskemu sožitju).

4. Strokovno usposabljanje na področju KUV za strokovne delavce v kulturi ter vzgoji in izobraževanju.

Ukrepi:

– MIZŠ in MK zagotovita podporo kakovostnemu dodatnemu strokovnemu usposabljanju strokovnih delavcev VIZ in KU za izvajanje programov KUV, poudarek tudi na usposabljanju za skupno projektno delo,

– v študijskih programih bodočih strokovnih delavcev v vzgoji, izobraževanju in kulturi omogočiti pridobitev temeljnih znanj s tega področja (zastopanost in spoznavanje vseh področij umetnosti, omogočiti spoznavanje pomena vključevanja kulture kot kroskurikularne dimenzije ipd.),

– v okviru študijskega procesa vključiti študente v kulturno-vzgojne projekte v VIZ in KU ter jim omogočiti obiske kulturnih prireditev in ogleda KU,

– v okviru mreže koordinatorjev zagotoviti brezplačne strokovno-promocijske ogleda oziroma obiske za koordinatorje KUV iz VIZ,

– zagotoviti pripravo kakovostnega strokovnega gradiva, ki bo prispevalo h kakovosti dodatnega strokovnega usposabljanja ter izvajanja KUV,

– izvesti študije, ki preučujejo učinke načrtne KUV na področju kulture, v vzgojno-izobraževalnem sistemu ter družbi kot celoti.

Pojasnilo: Za razvoj področja so pomembni spremembe in ukrepi v izobraževanju strokovnih delavcev, ki bodo delovali oziroma delujejo na tem področju, tako v KU kot v VIZ, ter jih usposabljanje za skupno projektno delo. Pri pripravi in izvajanju programov usposabljanja je nujna vključenost strokovnjakov s področja kulture. Spodbujati je treba raziskave, ki preučujejo učinke načrtne KUV tudi v širši družbi (kreativni potenciali v gospodarstvu, turizmu, okoljski in prostorski problematiki, preventivni učinki na področju zdravja, sociale in družine).

Čas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MK, MIZŠ in univerze.

Kazalniki:

– število KUV-programov oziroma modulov v univerzitetnih študijskih programih ter programov, ki vključujejo KUV-vsebine (cilj: povečano število KUV-programov oziroma modulov v univerzitetnih študijskih programih ter programov, ki vključujejo KUV-vsebine);

– število programov stalnega strokovnega usposabljanja za strokovne delavce v VIZ in KU, število udeležencev, število sodelujočih KU (cilj: povečano število programov stalnega strokovnega usposabljanja za strokovne delavce v VIZ in KU, število udeležencev, število sodelujočih KU);

- število študijskih programov in število študentov, ki se v okviru študija vključujejo v programe oziroma projekte KUV v KU;
- število strokovnih gradiv za kakovostno izvajanje KUV na letni ravni (cilj: priprava vsaj enega strokovnega gradiva za kakovostno izvajanje KUV na letni ravni);
- število izvedenih raziskav (študij), ki preučujejo učinke načrtne KUV (cilj: do leta 2017 izvedeni vsaj dve raziskavi (študiji), ki preučujeta učinke načrtne KUV).

Skupna ocena finančnih sredstev za splošne cilje in ukrepe KUV: 2.000.000 EUR iz razpoložljivih sredstev in sredstva EU.

Cilji in ukrepi KUV po posameznih področjih kulture

Posamezna področja kulture so na področju KUV zelo različna in hkrati tudi zelo različno razvita. KU na vseh področjih z različnimi ukrepi že uresničujejo prej naštetih splošne cilje, zato teh po področjih ne navajamo oziroma ne izpostavljamo posebej. Zaradi preglednosti razvoja celotnega področja KUV in njegove primerljivosti so na tem mestu zbrani nekateri področni cilji in ukrepi KUV, ki so novi ali pa jih želimo prav posebej poudariti.

1. Razvoj in promocija bralne kulture.

Ukrepi:

- na MIZŠ vzpostavitev nacionalnega koordinacijskega telesa, ki povezuje vse deležnike, odgovorne za bralno pismenost, vključno s promocijo branja in načrtnim razvojem bralne kulture (MIZŠ, ZRSŠ, ACS, PI, MK, JAK, NUK, Združenje splošnih knjižnic itd.),
- izvajanje večletnih nacionalnih medresorskih projektov, ki spodbujajo BK pri različnih ciljnih skupinah (interes za branje kakovostne literature, obiskovanje knjižnic, razvoj kulture kupovanja knjig ipd.), tako v vzgojno-izobraževalnem sistemu kot širše (npr. Rastem s knjigo, MEGA kviz),
- uvesti in oblikovati kriterije za naziv »Branju prijazno mesto«, s katerim bomo lokalne skupnosti po vsej Sloveniji spodbujali k sprejetju lokalnih programov oziroma strategij BK ter k povzemanju primerov dobrih praks BK, prepoznanih na regionalni oziroma lokalni ravni (npr. Ljubljana bere, Bralnice pod slamnikom, Knjižnica pod krošnjami),
- razvoj in mreženje dobrih praks na nacionalni in regionalni ravni, ki jih izvajajo splošne knjižnice in KU s področja BK, namenjenih družinam, zlasti socialno ogroženim oziroma deprivilegiranim, starejšim in medgeneracijskemu povezovanju (npr. Primorci beremo, Beremo v naročju staršev in podobno); posebno pozornost nameniti participaciji mladih ter ranljivim družbenim skupinam, s posebnim poudarkom na otrocih in mladih (Romi povabljeni v knjižnico, Vstopimo skupaj v svet tišine in podobno),
- izvedba ciljnega razpisa za večletno podporo nacionalnim projektom, ki jih pripravljajo slovenske splošne in specialne knjižnice za posamezne vidike razvoja BK (npr. Center za mladinsko književnost – Pionirska, Mestna knjižnica Ljubljana, priporočilni sezname kakovostne otroške in mladinske literature, Strokovne srede; Mariborska knjižnica – revija Otrok in knjiga, Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto: knjižnična zbirka za osebe z motnjami vida, Knjižnico slepih in slabovidnih pri ZDSSS).

Pojasnilo: Cilj dopolnjuje cilj Razvijanje jezikovne zmožnosti vseh skupin govorcev v poglavju Slovenski jezik z ukrepi za dvig ravni bralne pismenosti. Zagotoviti je treba pogoje za dvig ravni BK, tako z vidika branja kakovostne literature kot z vidika interesa za branje, osveščati širšo javnost, zlasti mlade, o pomenu branja in razvite bralne pismenosti za njihov osebni in širši družbeni razvoj.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 350.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU).

Odgovornost: MIZŠ, MK, JAK, splošne knjižnice, NUK, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- delež udeležbe otrok in mladih ter družin v projektih oziroma programih BK (cilj: povečati udeležbo otrok in mladih ter družin v projektih oziroma programih BK za 20 % do leta 2017);
- število večletnih medresorskih nacionalnih BK-projektov za različne ciljne skupine (cilj: povečati število večletnih medresorskih nacionalnih BK-projektov za različne ciljne skupine (2012: 4; 2017: 6);
- število dobrih praks na nacionalni in regionalni ravni posameznim ciljnim skupinam (cilj: povečati število dobrih praks na nacionalni in regionalni ravni posameznim ciljnim skupinam za 10 % do leta 2017);
- število lokalnih skupnosti z nazivom »Branju prijazno mesto« (2012: 0; 2017: 20);
- število sofinanciranih nacionalnih projektov, ki jih pripravljajo kompetenčni centri v slovenskih splošnih knjižnicah za posamezne vidike razvoja BK (2012: 0; 2017: 5).

2. V okviru formalnega izobraževanja se otrokom in mladim vsaj enkrat na leto zagotovi obisk programa filmske vzgoje v Art kino mreži ali Slovenski kinoteki.

Ukrepi:

- ustanovitev medresorske strokovne skupine na SFC (MIZŠ, MK, ZRSŠ, SFC, Art kino mreža, Slovenska kinoteka), ki bo pripravila strategijo razvoja nacionalnega programa filmske vzgoje; skupina bo pregledala kurikule na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja ter predlagala umestitev filmske vzgoje v vzgojno-izobraževalne kurikule,
- priprava programa dodatnega strokovnega usposabljanja za strokovne delavce VIZ, ki vključuje tudi ozaveščanje o ustreznosti predvajanja filmov (kakovost predvajanj, upoštevanje avtorskih pravic ipd.),
- izdelava priporočilnega seznama kakovostnih filmov različnih žanrov in tematik za različne ciljne skupine, ki poleg sodobnih filmov vključuje tudi filmsko klasiko; seznam je dostopen v e-obliki na spletni strani SFC in se vsako leto posodablja; dopolnjujejo ga pedagoško-didaktična gradiva za strokovne delavce ter za otroke in mladino (primer dobre prakse je projekt Kinobalon, Kinodvor),
- vzpostavitev skupne ponudbe filmske vzgoje na nacionalni ravni (SFC, Art kino mreža in Slovenska kinoteka); zagotovitev dodatnega usposabljanja predstavnikov Art kino mreže za izvajanje kakovostne filmske vzgoje; zagotovitev skupne promocije v VIZ.

Pojasnilo: Filmska vzgoja še vedno nima ustreznega prostora v vzgojno-izobraževalnih kurikulih, zato je nujno zagotoviti strokovne podlage za njeno načrtno vključitev. Na nacionalni ravni je treba po vzoru dobrih praks drugih držav EU zagotoviti skupno nacionalno ponudbo (pripravo mrežnega projekta, v katerem sodelujejo različne filmske ustanove), ki bo zagotavljala celovit pregled kakovostnih filmov, različnih žanrov in tematik, namenjenih različnim ciljnim skupinam. Nabor kakovostnih filmov bo omogočal tudi vzpostavitev baze filmov, ki bi bila dostopna za neposredno uporabo v VIZ. Za kakovostno izvajanje filmske vzgoje je treba zagotoviti ustrezno strokovno usposabljanje tako strokovnih delavcev v VIZ kot v filmskih ustanovah.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 100.000 EUR na letni ravni v okviru razpoložljivih sredstev in sredstva EU.

Odgovornost: MK, MIZŠ, SFC, Slovenska kinoteka, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

- izdelan priporočilni seznam za filmsko vzgojo, ki se posodablja na letni ravni;
- število izvedenih strokovnih usposabljanj za filmsko vzgojo ter število strokovnih delavcev VIZ, ki se udeležijo usposabljanj (cilj: povečano število izvedenih strokovnih usposabljanj za filmsko vzgojo ter število strokovnih delavcev VIZ, ki se udeležijo usposabljanj za 30 % do leta 2017);

– število VIZ, ki se udeležijo vsaj enega filmskega dogodka na letni ravni (cilj: povečano število VIZ, ki se udeležijo vsaj enega filmskega dogodka na letni ravni za 30 % do leta 2017).

3. Kulturnovzgojni koncertni cikli za študentsko populacijo.

Ukrepa:

– podpora kulturnovzgojnim programom za aktivnejšo udeležbo študentskega občinstva na kakovostnih koncertnih dogodkih,
– sodelovanje s fakultetami in drugimi študentskimi inštitucijami za intenzivnejše usmerjanje študentske populacije k poslušanju in odjemanju kakovostne glasbe.

Pojasnilo: Slovenski kulturni prostor vključuje ustrezne kulturnovzgojne programe na področju glasbene umetnosti za obdobje od vrtca do srednje šole. Študentska populacija, ki je za zbrano poslušanje in vrednotenje glasbe ter aktivno participacijo na glasbenih dogodkih najbolj dovzetna, pa je nima na voljo kakovostnih programov. Ob izobilju populizma in pomanjkanju profiliranih glasbenih scen se zainteresiranost študentske populacije za kakovostno glasbo znižuje, hkrati pa krni tudi njena kritična ostrina in smisel za refleksijo glasbe. Spodbujali bomo snovanje kulturnovzgojnih programov, ki bodo študentski populaciji nudili ugodne cene abonmajev za kakovostne koncertne cikle ter druge ugodnosti za kontinuirano vključevanje v tovrstne programe in ki bodo vključevali predavanja, okrogle mize ter druge aktivnosti za krepitev zavesti o pomenu in vlogi kakovostne glasbe v družbenem življenju. Cikli bodo, poleg študentske populaciji namenjeni tudi dijakom in drugi mladini. V ta namen bomo skušal po vzoru sodelovanja z vrtci, osnovnimi in srednjimi šolami v programe vključiti tudi fakultete, študentske in mladinske klube ter druge študentske inštitucije.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 50.000 EUR dodatnih sredstev na letni ravni.

Odgovornost: MK, MIZŠ.

Kazalnika:

– število kulturnovzgojnih programov za aktivnejšo udeležbo študentskega občinstva na kakovostnih koncertnih dogodkih (2013: 1; 2017: 5);

– število fakultet in drugih študentskih inštitucij, ki sodelujejo z izvajalci glasbenih kulturnovzgojnih programov za študente (2013: 0; 2017: 5).

4. Do leta 2017 bo četrtnina slovenskih VIZ aktivno sodelovala v nacionalnem medresorskem projektu Teden kulturne dediščine.

Ukrepi:

– oblikovanje medresorskega odbora, ki bo usmerjal pripravo in izvedbo projekta v organizaciji ZVKDS: MK, MIZŠ, ZRSŠ, MGRT, MKO in Slovenska nacionalna komisija za Unesco; vsebinsko se TKD navezuje na vseevropsko akcijo DEKD, ki praviloma poteka konec septembra na izbrano temo,

– vzpostavitev mreže sodelujočih izvajalcev programov in pedagoških delavcev v KU ter strokovnih delavcev v VIZ; izvedba projekta vključuje različne oblike (od ciljnih delavnic na temo DEKD do letošnjih projektov KD), poudarek daje izmenjavi dobrih praks tako med KU kot VIZ,

– priprava pedagoško-didaktičnih orodij, ki bodo zagotovila kroskurikularno umeščanje in izvajanje vsebin s področja KD,

– s projektom bomo spodbujali inovativne in sodobne pristope vključevanja dediščinskih vsebin v vzgojno-izobraževalnem procesu ter širše (npr. vključevanje v model za usposabljanje mladih s področja ustvarjalnosti, podjetnosti in inovativnosti –UPI).

Pojasnilo: S predlaganim ciljem bomo dosegli boljšo vključenost vsebin s področja ohranjanja kulturne dediščine v vzgojno-izobraževalnem procesu, formalnem in neformalnem izobraževanju. Razvoj že uveljavljenega projekta DEKD, ki vsako leto poteka na razpisano temo (npr. 2012: Izkušnja dediščine) in vključuje številne zavode, stanovske in NVO s področja dediščine, VIZ, KU, lokalne skupnosti, turistične organizacije, bo omogočil okrepitev in nadgradnjo mreže sodelujočih. S tem bomo zagotovili kakovostno in trajnostno izvajanje dediščinskih vsebin v VIZ ter njihovo prepoznavnost v širšem družbenem prostoru, zlasti pa med otroki in mladimi. Osnovna vodila projekta vključujejo prostovoljstvo, medgeneracijsko povezovanje, načela formalnega in neformalnega izobraževanja, krepitev vloge nevladnih organizacij pri prepoznavanju in promociji kulturne dediščine.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 40.000,00 EUR v letu 2014, 50.000,00 EUR v letu 2015, 70.000,00 EUR v letu 2016, 70.000,00 EUR v letu 2017.

Odgovornost: ZVKDS, MK, MIZŠ, Slovenska nacionalna komisija za Unesco, drugi resorji, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število vzgojno-izobraževalnih ustanov v mreži aktivnih vzgojno-izobraževalnih ustanov (2012: 30; 2017: 200);

– število partnerstev projekta (2012: 3; 2017: 7);

– število ciljnih delavnic in število strokovnih delavcev VIZ, ki se jih udeležijo (2012: 30; 2017: 100);

– število pedagoško-didaktičnih orodij (2012: 5; 2017: 14);

– število izvajalcev programov, sodelujočih otrok in mladine ter pedagoških delavcev na letni ravni (cilj: povečano število izvajalcev programov, sodelujočih otrok in mladine ter pedagoških delavcev na letni ravni za 25 %).

5. V okviru formalnega in neformalnega izobraževanja se otrokom in mladim zagotovi kakovostno izobraževanje o arhitekturi (opredelitev glej v poglavju Arhitektura), oblikovanju, krajinski arhitekturi, urbanizmu, prostorski kulturi oziroma celovito grajenemu prostoru.

Ukrepi:

– ustanovitev medresorske strokovne skupine (predstavniki strokovnih ustanov s področja arhitekture in oblikovanja, ki se ukvarjajo s KUV ter predstavniki MIZŠ, MK, MZIP in ZRSŠ), ki bo pregledala kurikule na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja ter predlagala možnosti umestitve vzgoje o arhitekturi in oblikovanju;

– priprava programa dodatnega strokovnega usposabljanja za vzgojo o arhitekturi in oblikovanju za strokovne delavce VIZ ter zagotovitev dodatnega usposabljanja arhitektov in oblikovalcev za izvajanje kakovostne vzgoje na tem področju;

– podpora KUV projektom, ki zagotavljajo kakovostno vzgojo in izobraževanje otrok in mladih o arhitekturi in oblikovanju (primeri dobre prakse so na primer: Mala šola arhitekture v MAO, Igriva arhitektura Centra arhitekture, delavnice KD ProstoRož in KUD Obrat).

– v okviru študijskega procesa vključiti študente pristojnih fakultet oziroma akademij v projekte v VIZ in KU.

Pojasnilo: Vzgoja in izobraževanje o arhitekturi in oblikovanju, krajinski arhitekturi, urbanizmu, prostorski kulturi oziroma celovito grajenemu prostoru še vedno nima ustreznega prostora v vzgojno-izobraževalnih kurikulah, zato je nujno zagotoviti strokovne podlage za njeno načrtnejše vključevanje kot kroskurikularnega področja. Takšen pedagoški način otrokom spodbuja razvijanje kritične presoje grajenega prostora in procesov, ki določajo njegovo obliko in kakovost.

Vsaka država si mora prizadevati, da izobraževanje mladih o arhitekturi postane vsebina novih vladnih arhitekturnih politik, profesionalni arhitekturnih teles oziroma združenj in izobraževalnega sistema. Arhitekturna združenja morajo dvigovati zavest o pomenu arhitekture in pristojnim organom oblasti, javnosti in ostalim strokovnjakom olajšati pridobivanje arhitekturnega znanja, zato da bi izboljšala njihovo zmožnost presojanja arhitekture. (Povzeto iz Smernic UIA za izobraževanje o grajenem prostoru) (dostopno na <http://www.igrivarhitektura.org/images/Smernice%20UIA%20za%20izobrazevanje%20o%20zgrajenem%20okolju.pdf>).

Na nacionalni ravni je treba po vzoru dobrih praks drugih držav EU zagotoviti skupno nacionalno ponudbo, ki bo zagotavljala pridobitev celovite splošne izobrazbe o arhitekturi, oblikovanju in prostoru ter dolgoročni dvig prostorske pismenosti.

Za kakovostno izvajanje vzgoje o arhitekturi in oblikovanju, krajinski arhitekturi, urbanizmu, prostorski kulturi oziroma celovito grajenemu prostoru je treba zagotoviti ustrezno strokovno usposabljanje tako strokovnih delavcev VIZ kot v strokovnjakov, ki bodo izobraževali strokovne delavce VIZ.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 200.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU).

Odgovornost: MK, MIZŠ, ZRSS, MGRT, MZIP, MKO, Spirit, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število strokovnih delavcev v VIZ ter število arhitektov in oblikovalcev, ki se udeležijo strokovnega usposabljanja na tem področju (2012: 0; 2014–2017: v usposabljanje vključeni predstavniki vsaj 50 % VIZ iz vse Republike Slovenije);

– delež študentov pristojnih fakultet vključenih v projekte v VIZ in KU (cilj: vsaj 30 % študentov pristojnih fakultet vključenih v projekte v VIZ in KU);

– število otrok in mladih, vključenih v projekte vzgoje in izobraževanja o arhitekturi, in oblikovanju povečati za 50 %.

6. Pet medresorskih mrežnih projektov KUV v okviru projekta Kulturna šola.

Ukrepi:

– zagotoviti razvoj projekta Kulturna šola v sodelovanju s kulturnimi ustanovami na vseh področjih kulture,

– v sodelovanju z MIZŠ dodelati kriterije za naziv Kulturna šola in zagotoviti sistem, ki bo OŠ spodbujal za pridobitev in ohranitev naziva Kulturna šola,

– med OŠ, ki prejmejo naziv Kulturna šola, zagotoviti izvedbo skupnih mrežnih projektov KUV, ki bodo prispevali k dvigu ravni kakovosti obšolskih kulturnih dejavnosti, večjemu vključevanju kulture v program podaljšanega bivanja in podobno,

– zagotoviti dodatno strokovno usposabljanje projektnih vodij za izvajanje mrežnih projektov ter dodatno usposabljanje mentorjev (od delavnic in seminarjev do daljših oblik poglobljenega usposabljanja).

Pojasnilo: KUV je treba vključiti v programe obšolskih dejavnosti, zagotoviti otrokom in mladim dostopnost do vseh področij kulture, zlasti tistih, ki v kurikulumu niso ustrezno zastopana. Zaradi pomanjkanja ustreznega kadra številne VIZ otrokom in mladim ponudijo dejavnosti le na določenih področjih kulture – zagotoviti je treba kakovostno dodatno usposabljanje strokovnih delavcev v VIZ (mentorjev za izvajanje teh dejavnosti). V okviru kurikula je treba v sklopu dopolnilnih dejavnosti (interesne dejavnosti, podaljšano bivanje ipd.) otrokom in mladim omogočiti neposredno delovanje na različnih področjih kulture ter jim tako zagotoviti kakovostno in ustvarjalno preživljanje prostega časa. Vključevanje KUV v ta del kurikula je zlasti pomembno in nujno z vidika omogočanja enakih možnosti za razvoj ključnih kompetenc kulturne zavesti in izražanja.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 100.000 EUR v okviru razpoložljivih sredstev in 100.000 EUR dodatnih sredstev na letni ravni (sredstva EU).

Odgovornost: MK, MIZŠ, JSKD, drugi resorji, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število mrežnih projektov za učence OŠ (2012: 0; 2017: 5);

– število usposobljenih projektih vodij v VIZ (2012: 0; 2017: 50);

– število vključenih učencev povečati do leta 2017 za 10 %;

– število vključenih šol v projekt Kulturna šola do leta 2017 povečati za 50 %.

15. ČLOVEKOVE PRAVICE IN VAROVANJE KULTURNIH RAZNOLIKOSTI

Kulturna raznolikost kot človekova pravica in bogastvo naše družbe.

Javni interes

V javni interes na področju človekovih pravic in varovanja kulturnih raznolikosti sodi zagotavljanje pogojev za kulturno dejavnost in ustvarjalnost pripadnikov avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti, pripadnikov romske skupnosti z ustavno opredeljenimi pravicami, pripadnikov skupnosti, navedenih v Deklaraciji Republike Slovenije o položaju narodnih skupnosti pripadnikov narodov nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, Uradni list RS, št. 7/11; v nadaljnjem besedilu: Deklaracija), pripadnikov nemško govoreče etnične skupine in drugih različnih manjšinskih etničnih skupnosti ter priseljencev. V javnem interesu je tudi, da je kulturna politika do ranljivih skupin, ki jih sestavljajo na primer ostareli, otroci, mladostniki, pripadniki manjšin in zlasti invalidi, vključujoča in ne izključujoča. S tem je omogočeno udejanjanje evropskega načela sobivanja, enotnosti v različnosti (»diversity in unity«).

Izziv za razvoj na področju varovanja kulturnih pravic kot človekovih pravic, zlasti manjšin in ranljivih skupin, je vzpostavitev pogojev za širšo družbeno integracijo in demarginalizacijo v funkciji kakovosti in bogatosti kulturnega življenja za vse, ki živijo na območju Republike Slovenije.

MK je doslej s pomočjo finančnih sredstev ESS ustvarjalo pogoje za boljšo integracijo manjšin in krepilo medkulturne kadrovske kompetence v manjšinskih društvih in organizacijah ter tako omogočalo bolj kakovostno prepoznavanje in izražanje kulturnih potreb. V naslednji evropski finančni perspektivi 2014–2020 bo MK predvidoma povečalo specifične kadrovske zmogljivosti za promocijo kulturnih raznolikosti v javni infrastrukturi.

Cilji in ukrepi

1. Višja raven varovanja kulturnih pravic v okviru deklariranih človekovih pravic.

Ukrep:

– implementacija razvojno naravnanih kulturnih programov in projektov za ustavno priznane manjšinske skupnosti.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 2014: 854.820 EUR; 2015: 1.000.000 EUR; 2016: 1.000.000 EUR (v okviru razpoložljivih sredstev in sredstva EU).

Odgovornost: MK.

Pojasnilo: Gre za izvajanje posebnega in integracijskega programa ter programa za okrepitev kadrovskega programa in programa za okrepitev kadrovskega programa in programa za okrepitev kadrovskega programa in programa za okrepitev kadrovskega programa. Ugotavljanje kulturnih potreb italijanske in madžarske narodne skupnosti ter romske skupnosti je vzpostavljeno prek usklajevanja in pridobivanja mnenj. Posebni programi imajo pravno podlago v 64. in 65. členu Ustave Republike Slovenije in v zakonih, katerih je podrobno opredeljeno, kaj vključuje posebna skrb in kako se udejanja, upoštevajoč posebne okoliščine, v katerih pripadniki narodnih skupnosti in romske skupnosti živijo in kulturno delujejo. Končni cilj vseh potrebnih ukrepov in pristopov je kakovostna, ne vsiljena integracija ob ohranjanju kulturnih raznolikosti.

Kazalnika:

- raznolikost financiranih razvojnih aktivnosti znotraj kulturnih programov narodnih skupnosti;
- število in raznolikost posebnih pristopov v okviru posebnega programa.

2. Višja raven področne in območne kulturne integracije manjšin.

Ukrep:

– podpora kulturni raznolikosti in dediščini pripadnikov nemško govoreče etnične skupine na območju Republike Slovenije, posebno Kočevarjev staroselcev in majhnih avtohtonih skupnosti.

Pojasnilo: V letu 2012 je MK naročilo raziskavo z naslovom »Etnična vitalnost območij, kjer živijo majhne avtohtone manjšinske etnične skupnosti in staroselci« (dostopno na http://www.mk.gov.si/fileadmin/mk.gov.si/pageuploads/Ministrstvo/raziskave-analize/kulturne_raznolikosti_in_clovekove_pravice/Raziskovalno_porocilo-CPKR.pdf), ki jo je izvedla Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede. Iz ugotovitev raziskave izhaja, da je treba še posebno pozornost posvetiti območni integraciji oziroma ohranjanju lokalnih identitet. Ukrep je zato namenjen kakovostni kulturni integraciji pripadnikov nemško govoreče etnične skupine na območju Republike Slovenije, posebno Kočevarjev staroselcev, katerih kultura zaradi nevarnosti izumrtja zahteva posebno skrb. Gre namreč za majhno število pripadnikov te skupine, zaradi česar so potrebni posebni ukrepi za ohranitev njihove kulturne dediščine in zagotovitev višjih finančnih sredstev v državnem proračunu. Ukrep pa je namenjen tudi majhnim avtohtonim skupnostim na primer Srbom v Beli krajini in ohranitvi njihovih specifičnih etničnih identitet, zlasti na lokalni ravni (območna integracija).

Na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Avstrije o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) se sprejema delovni program, ki vključuje tudi skrb za pripadnike nemško govoreče etnične skupine v Republiki Sloveniji. Omenjeni pristop je mogoče analogno uporabiti tudi za druge manjšinske skupnosti oziroma skupine, vključene v meddržavne sporazume.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 2014: 21.949 EUR; 2015: 30.000 EUR; 2016: 30.000 EUR (v okviru razpoložljivih sredstev in sredstva EU).

Odgovornost: MK, MZZ.

Kazalniki:

- število in raznolikost sofinanciranih kulturnih projektov, prijavljenih na javni razpis, namenjen pripadnikom nemško govoreče etnične skupine v Republiki Sloveniji na podlagi Sporazuma;
- število in raznolikost sofinanciranih kulturnih projektov, prijavljenih na javne razpise za pripadnike različnih manjšinskih skupnosti oziroma skupin;
- število in raznolikost kulturnih projektov pripadnikov različnih manjšinskih etničnih skupnosti oziroma skupin, vključenih v ratificirane meddržavne sporazume;
- evalvacija integracije projektov, ki se nanašajo na majhne avtohtone skupnosti v programe na področju varstva kulturne dediščine in JSKD.

Ukrep:

– podpora izraženim kulturnim potrebam pripadnikov narodnih skupnosti, ki so opredeljene v Deklaraciji, ter priseljencev.

Pojasnilo: V letu 2009 je bila na podlagi analiz in številnih posvetov, tudi s pripadniki omenjenih narodnih skupnosti, izvedena izboljšava v smislu pritegnitve JSKD k javni skrbi za projekte društev in zvez različnih manjšinskih skupnosti, ki niso navedene v Ustavi Republike Slovenije, so pa poimensko navedene v Deklaraciji (Albanci, Bošnjaki, Črnogorci, Hrvati, Makedonci in Srbi). Deklaracija je bila sprejeta v Državnem zboru Republike Slovenije februarja 2011. Strokovna služba MK je predlog koncepta implementacije na državni ravni že pripravila. Te narodnosti so v nekdanji skupni državi imele dejansko in formalno konstitutivno vlogo v vseh njenih republikah. S pomočjo številnih strokovnjakov, zaposlenih na JSKD in v območnih izpostavah Sklada, se je tako povečala možnost za kakovostno področno in tudi območno integracijo (izpostave lahko vzpostavljajo neposredne stike z občinami), ne le omenjenih skupnosti, ampak tudi priseljencev, ki so organizirani v društva in zveze, to pa lahko pozitivno vpliva na razvojno naravnost njihovih kulturnih projektov in na miroljubno sobivanje v različnosti. Vlada Republike Slovenije je na podlagi Deklaracije 12. 5. 2011 ustanovila Svet Vlade Republike Slovenije za vprašanja narodnih skupnosti pripadnikov narodov nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji. V okviru racionalizacije delovnih teles je Vlada Republike Slovenije kasneje, 25. 5. 2012 ta Svet ukinila, 22. 8. 2013 pa nato ponovno ustanovila. Svet je posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije o zadevah s področja položaja narodnih skupnosti narodov nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: Vlada Republike Slovenije.

Kazalniki:

- število in raznolikost sofinanciranih kulturnih projektov manjšinskih etničnih skupnosti v programu JSKD;
- število in raznolikost projektov imenovanih skupnosti na različnih področjih kulture;
- evalvacija implementacije Deklaracije.

Ukrepi:

- dvigniti zaposljivost pripadnikov ranljivih družbenih skupin na področju kulture in podpirati njihovo socialno vključenost kot element kakovostne integracije,
- dvigniti medkulturne kadrovske kompetence v javni infrastrukturi in državni upravi na narodnostno mešanem območju,
- usposabljanje zaposlenih v kulturi za pomoč ljudem z različnimi invalidnostmi

Pojasnilo: S sredstvi ESS je MK v letih 2007–2013 krepilo kadrovske zmogljivosti manjšinskih organizacij oziroma NVO, ki delujejo za potrebe manjšin in z njimi. Da bi izboljšali pogoje za udejanjanje načela kulturne in etnične raznolikosti, je treba tudi v javni infrastrukturi usposobiti kadre, ki bodo imeli dovolj specifičnega znanja, sposobnosti in občutljivosti za delo na tem posebnem področju. Sem sodi tudi strokovno usposabljanje za zaščito in promocijo kulturnih raznolikosti v javni infrastrukturi ter v državni upravi na narodnostno mešanem območju. Šele tako bi prišlo lahko do uravnoveženja, ki je del celovite skrbi za kulturno integracijo.

Zaposleni v različnih kulturnih ustanovah so še sorazmerno premalo specifično usposobljeni za delo z invalidi. Na Japonskem ima kar prek 80 % muzejev zaposlenega uslužbenca, posebej usposobljenega za vodenje vseh vrst invalidov in primeren pristop k njim. Zato tam obiskovalci, ki imajo kakršno koli invalidnost, v kulturnih ustanovah, ali na prireditvah niso nobena redkost. Pri nas bi kazalo vsaj nekaj zaposlenih v vsaki ustanovi seznaniti z osnovnimi tehnikami pristopa k invalidom, z načinom vodenja invalidov po zbirkah, z načinom predstavljanja in opisovanja zbirk itd., oziroma z načinom pomoči pri posameznih prireditvah. V primernem časovnem roku bi to lahko prispevalo k povečanju obiskovalcev z invalidnostmi v kulturnih ustanovah in na prireditvah, to pa bi znatno prispevalo k njihovi vključenosti v vsakdanje življenje in v družbo. Temu naj bi bilo namenjeno predvideno financiranje v okviru finančne perspektive EU 2014–2020.

Čas izvedbe: 2014–2020.

Ocena finančnih sredstev: 4.000.000 EUR (v sklopu Javnega razpisa za izbor razvojnih projektov za dvig zaposljivosti različnih manjšinskih etničnih skupin na področju kulture in podporo njihovi socialni vključenosti v okviru ESS v letih 2013–2014); za prihodnje obdobje v okviru razpoložljivih sredstev v potrjenem operativnem programu evropske kohezijske politike 2014–2020.

Odgovornost: MK, MNZ.

Kazalniki:

- število novo ustvarjenih bruto delovnih mest v NVO;
- število projektov NVO na področju kulture, ki vključujejo nove zaposlitve oziroma usposabljanje zanje;
- število novih oziroma usposobljenih kadrov, ki bi bili jedro za širjenje specifičnih znanj za promocijo kulturnih raznolikosti v javni infrastrukturi;
- število novih oziroma usposobljenih kadrov, ki bi bili jedro za širjenje specifičnih znanj za promocijo kulturnih raznolikosti v državni upravi na narodnostno mešanih območjih.

3. Raznolika kulturna dejavnost pripadnikov multiplo ranljivih skupin.

Ukrep:

- podpora specifičnim kulturnim potrebam pripadnikov multiplo ranljivih skupin ter spodbujanje vključevanja njihovih kulturnih dejavnosti na različna področja kulture.

Pojasnilo: Spoštovanje posebnih potreb posebej ranljivih ljudi je temelj humane kulturne politike. Slednja mora zato izkazovati posebno občutljivost za primere, ko je ranljivost multipla (npr. otroci, starejši ali invalidi, ki so pripadniki etničnih manjšin, izbrisani ipd.) ali ko so identitete hibridne (npr. otroci iz etnično mešanih družin), saj je v takšnih primerih nevarnost diskriminacije oziroma ranljivost sorazmerno večja. To zahteva dodelavo sistema ugotavljanja takih kulturnih potreb in razvoj sistema spremljanja kulturnih dejavnosti na različnih področjih kulture, ki bi omogočila podlago za oblikovanje posebnih ukrepov. Ukrepi zoper različne oblike diskriminacije nujno vključujejo posebno in poglobljeno skrb za vsebine v manjšinskih programih. V razpisna besedila javnih pozivov in razpisov manjšinskih programov so v določeni meri že zajeti ukrepi za preprečevanje diskriminacije. V besedilih javnih razpisov za pripadnike romske skupnosti in nemško govoreče etnične skupine je na primer vključen kriterij, ki daje prednost projektom, ki v svoje delovanje vključujejo otroke ali pa so njim namenjeni.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost za uresničitev ukrepa: MK.

Kazalnika:

- število programov in projektov za multiplo ranljive na področjih MK;
- evalvacija vključenosti prednostnih meril v letnih razpisih in pozivih MK z vidika skrbi za multiplo ranljive.

16. KULTURNE INDUSTRIJE

Kulturne industrije kot možnost za večjo dostopnost in demokratičnost kulture.

Javni interes

Skladno z definicijo iz Zelene knjige Evropske komisije (*Izkoriščanje potenciala kulturnih in ustvarjalnih industrij*, dostopno na http://ec.europa.eu/culture/documents/greenpaper_creative_industries_sl.pdf) so kulturne industrije usmerjene v proizvodnjo in distribucijo dobrin ali storitev, ki po značilnostih, uporabi ali namenu utelešajo ali prenašajo kulturno izražanje ne glede na njihovo komercialno vrednost. Poleg tradicionalnih umetniških področij (vključno z javnim sektorjem) obsegajo film, DVD in video, televizijo in radio, video igre, nove medije, glasbo, knjige in tisk. Po Unescovi definiciji pa so to industrije, ki »združujejo ustvarjanje, proizvodnjo in komercializacijo vsebin, ki so po svoji naravi neopredmetene in kulturne. Te vsebine so običajno zaščitene z avtorskimi pravicami in so lahko v obliki proizvodov ali storitev.« Pomemben vidik kulturnih industrij je tudi to, da so »ključnega pomena za spodbujanje in ohranjanje kulturne raznolikosti in zagotavljanje demokratičnega dostopa do kulture«.

Javni interes vključuje zagotavljanje pogojev za razvoj trga kulturnih industrij na področju medijev, knjige, filma in glasbenega založništva. Prav tako so pomembni ukrepi na področju kulturnih industrij vključeni v poglavja o filmu, vizualnih umetnostih, medijih in knjigi, zato jih tu ne ponavljamo.

1. Povečanje trga kulturnih industrij.

Ukrepi:

- spodbude delovanja vseh umetniških trgov (področni ukrepi),
- sprejeti predpis o knjigi, s katerim se uvede enotna cena knjige in poveča dostopnost knjig v knjigarnah,
- s ciljnimi razpisom povezati glasbeno produkcijo (ustvarjalci, izvajalci, producenti, studii in podobno), koncertne agencije, založbe in prodajalne plošč.

Pojasnilo: Ukrepi se nanašajo na analizo »Stanje oblikovanja s poudarkom na industrijskem oblikovanju kot delu kreativnih industrij in primeri dobre prakse v svetu kot podlaga za krepitev te dejavnosti v Republiki Sloveniji«. Izpostavljeni so tisti ukrepi, pri katerih MK lahko aktivno poseže in pripomore k učinkovitemu ciljem. Ker trg kulturnih deluje zelo razpršeno, bo treba različne politike različnih resorjev poenotiti in opredeliti skupne prioritete. Poleg tega bomo spodbudili delovanje knjižnega in glasbenega trga: prvega z uvedbo enotne cene knjige, drugega pa s povezovanjem štirih temeljev glasbenega trga (glasbena produkcija, distribucija, koncertno posredovanje, promocija) predvsem na področju tistih glasbenih praks, ki so od tega trga bistveno odvisne. Tovrstna celostna promocija bo povečala interes za kupovanje kakovostnih glasbenih izdelkov in obisk koncertov ter s tem povečala prihodke vseh akterjev na področju glasbene umetnosti.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Odgovornost: MK, MGRT, lokalne skupnosti.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, sredstva EU.

Kazalniki:

– število novih javnih prodajnih predstavitev produktov na letni ravni (cilj: organizacija vsaj dveh novih javnih prodajnih predstavitev produktov na letni ravni v obdobju 2014–2017);

– število prodanih nosilcev zvoka na letni ravni (cilj: število prodanih nosilcev zvoka na letni ravni se zviša za 20 % do leta 2107);

– delež prihodka od prodanih vstopnic na koncertnih ciklih in glasbenih festivalih (cilj: višji delež prihodka od prodanih vstopnic na koncertnih ciklih in glasbenih festivalih glede na stanje 2013);

– obseg prometa v knjižnem založništvu.

2. Večja mednarodna prepoznavnost slovenskih kulturnih industrij.

Ukrep:

– sodelovanje na najpomembnejših sejmih likovnih del, sejmih oblikovanja, glasbenega založništva, filma in knjige.

Pojasnilo: Po vzoru razstave Silent Revolutions bomo zagotovili druge manjše razstave in dogodke ter s podporo diplomatsko-konzularnih predstavništev zagotavljali reprezentativne lokacije za prikaz in povabilo ciljnega občinstva iz gospodarstva, turizma, izobraževanja. Za vsa področja se definira strateška prisotnost slovenske ustvarjalnosti na referenčnih sejmih v tujini, predvsem knjižni sejmi, likovni sejmi, filmski festivali. Za uspešen preboj slovenske ustvarjalnosti na tuje je kontinuirana prisotnost nujna.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ, Spirit, MGRT, lokalne skupnosti.

Kazalnika:

– število pripravljenih »potujočih« razstav za predstavitve v tujini in število predstavitev na referenčnih mestih in dogodkih v mednarodnem prostoru (cilj: priprava vsaj treh »potujočih« razstav za predstavitve v tujini in vsaj dveh predstavitev na referenčnih mestih in dogodkih v mednarodnem prostoru v obdobju 2014–2017);

– število podprtih udeležb na mednarodnih sejmih, festivalih in referenčnih dogodkih (cilj: podprte udeležbe na mednarodnih sejmih, festivalih in referenčnih dogodkih, in sicer vsaj dveh na vsakem posameznem področju na letni ravni (2012: 4; 2017: 10)).

17. OBLIKOVANJE – KREATIVNA INDUSTRIJA

Kreativne industrije za novo ekonomijo in ustvarjanje novih tržnih priložnosti.

Javni interes

Zelena knjiga Evropske komisije (*Izkoriščanje potenciala kulturnih in ustvarjalnih industrij*) kreativne industrije opredeljuje kot tiste industrije, ki kulturo uporabljajo kot vložek in vključujejo kulturno dimenzijo, kljub temu da so njihovi rezultati predvsem funkcionalni. Kreativne industrije vključujejo arhitekturo in oblikovanje, ki kreativne elemente integrirata v obsežnejše procese, pa tudi podsektorje, kot so grafično oblikovanje, modno oblikovanje in oglaševanje. Končno poročilo za ciljni raziskovalni projekt *Stanje oblikovanja, s poudarkom na industrijskem oblikovanju, kot dela kreativnih industrij in primeri dobre prakse v svetu kot podlaga za krepitev te dejavnosti v Republiki Sloveniji* kreativne industrije označuje kot cikle ustvarjanja, proizvodnje in distribucije dobrin in storitev, ki primarno gradijo na kreativnosti in intelektualnem kapitalu, sestavljene so iz niza na znanju temelječih aktivnosti in so osredotočene, ne pa tudi omejene, na umetnost, in ki potencialno ustvarjajo prihodke iz trgovanja in pravic intelektualne lastnine. Po poročilu kreativne industrije obsegajo opredmetene proizvode in neopredmetene intelektualne ali umetniške storitve s kreativno vsebino, ekonomsko vrednostjo in tržnimi cilji, zato stojijo na presečišču rokodelstva, storitvenih in industrijskih sektorjev ter predstavljajo nov dinamični sektor v svetovnem trgovanju. Večinski delež kreativnih industrij, sodeč po Zeleni knjigi Evropske komisije, sestavljajo mikro, mala in srednje velika podjetja ter samostojni kulturni delavci, ki delajo ob vertikalno in horizontalno povezanih podjetjih.

V javni interes spada razvoj področja kreativnih industrij v vseh oblikah in fazah ustvarjalnih in produkcijskih procesov, ki jih zajema zgornja definicija. Ob upoštevanju nekoliko ožjega nabora panog je v Republiki Sloveniji leta 2011 v kreativnih industrijah delovalo 9.156 podjetij oziroma 7,4 % celotnega gospodarstva ter 18.299 vseh zaposlenih oziroma 3,4 % zaposlenih v celotnem gospodarstvu.

Obdobje veljavnosti Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017 sovпада s časom izrazitih negativnih ekonomskih trendov. Področje kreativnih industrij ponuja priložnost, da se preseže pomanjkljive in neuspešne politike na tem področju, nepovezovanje programov in strategij ter razdrobljeno delo inštitucij (agencij, izobraževalnega sistema, inštitutov in tako dalje).

Republika Slovenija potrebuje nove prenovljene javne politike (kulturno, gospodarsko, izobraževalno itd.) in preobrazbo iz družbe sledilcev v sodobno kreativno ekonomijo, ki jo narekujejo kreativne industrije. Vloga MK se glede razvoja kreativnih industrij zato usmerja na širše področje povezovanja znanj in spretnosti, uveljavljanje višje stopnje projektne kulture in kreativnosti, uveljavljanje sodobnih diferenciranih in učinkovitih ekonomskih modelov podjetništva, povezovanja in sodelovanja institucij znanj in gospodarstva ter področij kulture. Med ostalimi kreativnimi industrijami po ustvarjeni dodani vrednosti izstopa oblikovanje (načrtovanje oziroma dizajn), ki predstavlja ključno področje ali stičišče tehnoloških in tržnih dejavnikov konkurenčnosti, zato je upravljanje področij oblikovanja (načrtovanja oziroma dizajna) pravzaprav upravljanje nacionalne gospodarske in kulturne identitete.

Cilj je, da se ustvarijo pogoji za produkcijo konkurenčnih sodobnih programov, izdelkov in storitev z visoko dodano vrednostjo, ki bodo učinkovito promovirali izvorno ustvarjalnost ter spodbudili gospodarski razvoj.

1. Razvoj trga kreativnih industrij.

Ukrepi:

– oblikovanje medresorske delovne skupine za pripravo strategije s s področja oblikovanja,

– prednostna podpora projektom, ki vključujejo kreativne industrije v tradicionalne gospodarske panoge, točneje v lesnopredelovalno, tekstilno in steklarsko industrijo, ter povezovanje kreativnih industrij in tradicionalnih obrti,

– ciljna podpora projektom povezovanja deležnikov razvoja na področju kreativnih industrij, projektom prenosa dobrih praks, podpora izobraževalnim projektom itd.,

– prednostna podpora kreativnim procesom podjetij, ki imajo potencial pridobivanja lastnega trga, torej podjetjem, ki imajo lastni razvoj, ki proizvajajo visoko diferencirane izdelke za končne kupce, prodajane pod lastno blagovno znamko,

- podpora uvajanju projektov dizajnerskega menedžmenta v inštitucijah javnega sektorja,
- z načrtnim uvajanjem sodobnih metod preoblikovati storitve v javni upravi (service design) na podlagi analize uporabniških izkušenj in učinkovite uporabe informacijskih tehnologij,
- vzpostavitev centra za kreativnost, ki bo izvajal prednostno podporo inovativnim oblikam nove ekonomije, ki izhaja iz kreativnih industrij (»startup«, »coworking«, »service jam«), povezoval produkte s podjetji ter izvajal podporo razvoju projektov socialnih inovacij in socialnega podjetništva,
- priprava paketov razstav (npr. Slovenska arhitektura v lesu, Mladi slovenski oblikovalci in podobno) za promocijo oblikovanja, arhitekture, mode in kot platforma za sodelovanje s tujimi podjetji, posamezniki, turizmom, gospodarsko diplomacijo, združenji,
- prednostna podpora trajnostno in okoljsko naravnanim projektom, uveljavljanje načela "namesto omejenih naravnih virov izrabljati neomejene intelektualne".

Pojasnilo: S predlaganimi ukrepi želimo aktivirati potencial učinkovitega upravljanja virov s področij kreativnih industrij, ki so v razvitih ekonomijah eden ključnih dejavnikov pri razvoju in trženju izdelkov in storitev ter pomemben dejavnik pri povečevanju konkurenčnosti gospodarstva in družbe kot celote. Na vladni ravni želimo spodbuditi interes sodelovanja pri razvojni strategiji, usmerjeni v programe promocije dizajna, dizajnerskega menedžmenta in drugih kreativnih načrtovalskih področij in strategij (»design policy«), ki so pogojevale družbene preobrazbe pomembnih nacionalnih gospodarstev v svetu, denimo v Veliki Britaniji, na Nizozemskem in Danskem.

Prvi ukrep bo v sodelovanju s pristojnimi resorji pripravil ustrezno strategijo s področja oblikovanja, ki bo povezovala področje z gospodarstvom in vzpostavila pogoje za učinkovitejše pogoje dela in vključevanje vseh segmentov (izobraževanje, zaposlovanje, poslovni moduli) v tej panogi.

Drugi ukrep razvoja tradicionalnih panog in obrti ohranja osnovna rokodelska znanja in mojstrstva ter jih nadgrajuje v smeri izkoriščanja potenciala kreativnih industrij. Zadeva povečanje konkurenčnosti tradicionalnih industrijskih panog s programi za povečanje stopnje diferenciacije izdelkov, sposobnost prepoznavanja in kreiranja tržnih niš, preoblikovanja izdelkov in storitev. Tretji ukrep se osredotoča na promocijo gospodarskih subjektov z najvišjo stopnjo projektne in razvojne kulture v nacionalnem okviru, prenos dobrih praks in postavljanja (novih) meril poslovne, kreativne in organizacijske kulture, na promocijo celostnega razvojnega modela kot dolgoročne strategije. Četrty ukrep je usmerjen v zviševanje kompetenc na področju dizajnerskega menedžmenta in s tem v večanje učinkovitosti dela javnih inštitucij. Peti ukrep je usmerjen v kreativno preoblikovanje nekaterih načinov delovanja javne uprave. Nove oblike socialnega podjetništva in nove ekonomije so tesno povezane z razvojem kreativnih industrij, zato bomo v okviru šestega ukrepa v naslednjem obdobju prednostno podpirali tovrstne projekte.

Izvajanje navedenih ukrepov odpira možnost nadgradnje posameznih umetniških, oblikovalskih in raziskovalno-razvojnih projektov v aplikativne inovativne izdelke in storitve z visoko stopnjo dodane vrednosti ter predstavlja orodje pri prestrukturiranju podjetij tradicionalnih gospodarskih panog v globalno konkurenčna podjetja s tržno aktualnimi izdelki.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 2.000.000 EUR na letni ravni od leta 2015, sredstva EU.

Odgovornost: MK, MGRT, Spirit, MKO, lokalne skupnosti.

Kazalnika²⁰:

- število gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov na področju kulturnih in kreativnih industrij (2011: 9.156; 2017: 9.500);
- število zaposlenih v kreativnih in kulturnih industrijah (2011: 18.299; 2017: 25.000).

18. DIGITALIZACIJA

Digitalna agenda kot priložnost za nove oblike ustvarjanja, hranjenja, dostopnosti in promocije kulturnih vsebin.

Javni interes

Javni zavodi s področja kulturne dediščine in drugi subjekti, ki skrbijo tudi za digitalizacijo in hranjenje digitaliziranega kulturnega gradiva, so do leta 2013 digitalizirali prek 650.000 različnih objektov. Od tega jih je približno 250.000 objavljenih tudi v evropski digitalni knjižnici Europeana.

Poleg digitalizacije zbirke ter njihovega varnega in trajnega hranjenja je treba omogočiti tudi (spletno) dostopnost digitalnih kulturnih vsebin, pri čemer velja posebna pozornost vsebinam, ki so prilagojene mladim ter kulturnim potrebam etničnih manjšin (to so: avtohtona italijanska in madžarska narodna skupnosti, romska skupnost, narodne skupnosti iz Deklaracije, druge različne etnične skupnosti in skupine) in kulturnim potrebam drugih ranljivih skupin. Čim večja urejenost in prosta dostopnost digitalnih kulturnih vsebin, ki so nastale s pomočjo javnih sredstev, je v javnem interesu, saj na ta način lahko služijo izobraževalnim, ustvarjalnim, znanstvenim in tudi podjetniškim nameram, pri čemer ne gre pozabiti na dostopnost sodobnih avtorskih del, pri katerih je poglobitni izziv ustrezno upoštevanje avtorskih pravic.

Cilji in ukrepi

1. Kontinuirano večanje obsega in spletne dostopnosti digitalnih vsebin s področja kulture.

Ukrepi:

- kontinuirano sofinanciranje digitalizacije in digitalne hrambe za širitev slovenske digitalne zbirke z muzejskimi predmeti, nepremično in živo kulturno dediščino ter deli s področij literarne, glasbene, likovne, filmske, uprizoritvene in intermedijske umetnosti,
- sodelovanje v izgradnji evropske digitalne knjižnice Europeana,
- sofinanciranje izdelave podatkovnih baz in interaktivnih informacijskih platform kot del širšega strateškega načrta varovanja, ohranjanja in prezentacije kulturne dediščine,
- sofinanciranje digitalnih vsebin, ki so prilagojene kulturnim potrebam avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti, romske skupnosti, narodnih skupnosti iz Deklaracije, drugih različnih etničnih skupnosti in skupin ter drugih ranljivih skupin.

Pojasnilo: Digitalizacija in hranjenje digitalnih vsebin s področja kulture sodita med osnovne naloge javnih ustanov s področja kulturne dediščine (arhivi, knjižnice, muzeji, galerije), zanjo pa skrbijo tudi drugi subjekti (javni skladi, univerze, fakultete, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, inštituti, zasebni zavodi, nevladne organizacije). Med ustanove javnega sektorja, ki so dolžne

²⁰ Vir podatkov o številu gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov ter zaposlenih v kreativnih in kulturnih industrijah je dostopen na na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/ ter v analizi Stanje oblikovanja, s poudarkom na industrijskem oblikovanju, kot dela kreativnih industrij in primeri dobre prakse v svetu kot podlaga za krepitev te dejavnosti v Republiki Sloveniji, dostopni na http://www.mk.gov.si/si/storitve/raziskave_in_analize/kulturne_in_kreativne_industrije/.

zagotoviti ponovno uporabo digitalnih gradiv, ki jih hranijo, so bile s sprejemom Direktive o ponovni uporabi podatkov javnega sektorja junija 2013 (dostopno na <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32003L0098:SL:NOT>) uvrščeni tudi knjižnice, muzeji in arhivi, saj se glede razvojnega in poslovnega potenciala digitalno kulturno gradivo ne razlikuje od digitalnega gradiva ostalih organov javnega sektorja. Strateško upravljanje dediščine omogoča trajnostni razvoj (predvsem historičnih mestnih središč), nadgradnjo ohranjanja in varovanja kulturne dediščine ter hkrati nudi obsežen znanstveno-raziskovalni, kreativni, vzgojno-izobraževalni, turistični in promocijski potencial.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 3.000.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU) do leta 2017.

Odgovornost: MK, MNZ, MIZŠ, MGRT, UIL, SFC, JSKD, javni zavodi, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število digitalnih vsebin, ki jih hranijo javni zavodi s področja kulture in drugi subjekti (cilj: povečanje števila digitalnih vsebin, ki jih hranijo javni zavodi s področja kulture in drugi subjekti, na 1.000.000 do leta 2017);

– število slovenskih digitalnih vsebin v Europeani se poveča za 23.000 letno;

– število vzpostavljenih informacijskih platform s področja upravljanja kulturne dediščine (cilj: vzpostavitev najmanj ene informacijske platforme s področja upravljanja kulturne dediščine do konca leta 2015);

– število digitaliziranih in spletno dostopnih digitalnih vsebin, ki so prilagojene specifičnim kulturnim potrebam etničnih manjšin in drugih ranljivih skupin.

2. Digitalna hramba in javno spletna dostopnost sodobnih avtorskih del.

Ukrepi:

– zakonska ureditev hrambe, spletne dostopnosti, ponovne uporabe in distribucije avtorskih del v digitalni obliki, ki so zaščiteni z avtorskimi pravicami,

– sofinanciranje repozitorijev sodobnih avtorskih del,

– digitizacija kinematografov, ki prikazujejo večinsko nacionalna in evropska avdiovizualna dela ob sodelovanju lokalnih skupnosti, sofinanciranje pretvorbe subvencioniranih knjig v digitalni format (epub),

– sofinanciranje osrednjega portala za prodajo elektronskih publikacij vseh slovenskih založnikov,

– sofinanciranje informacijskih spletnih portalov s področja kulture, kot je *culture.si*.

Pojasnilo: Vprašanje upoštevanja, ponovnega premisleka in redefinicije avtorskih pravic v digitalnem svetu je eden ključnih izzivov današnjega časa. Z njim so povezana vprašanja hrambe, dostopnosti, ponovne uporabe in distribucije. Poleg tega se avtorska dela razlikujejo glede na to, ali so že izvorno nastala v digitalni obliki ali pa so bila digitalizirana naknadno. O vseh teh vprašanjih, ki so povezana tudi s hitrim napredovanjem tehnologije, je treba voditi kontinuirani dialog in jim smiselno sproti prilagajati zakonodajni okvir. V Republiki Sloveniji je nastanek velikega dela umetniških del podprt s proračunskimi, torej javnimi sredstvi, poleg tega je slovenščina eden izmed jezikov, ki mu grozi digitalno izumrtje, zato je državna intervencija na področju digitalne dostopnosti sodobnih avtorskih del smiselna in upravičena. Dodaten izziv za ustanove, ki hranijo kulturno gradivo, je tako imenovana »digitalna črna luknja«. Ker se imetniki avtorskih in sorodnih pravic bojijo zlorabe oziroma brezplačne distribucije svojih digitalnih del na spletu, jih pristojnim ustanovam ne zaupajo v hrambo. To velja še posebej za glasbo, film in knjige.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 3.000.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU) do leta 2017.

Odgovornost: MK, MGRT, MIZŠ, MNZ, UIL, JAK, SFC.

Kazalniki:

– število digitaliziranih kinematografov, ki prikazujejo večinsko nacionalna in evropska avdiovizualna (cilj: digitizacija enaindvajsetih kinematografov, ki prikazujejo večinsko nacionalna in evropska avdiovizualna dela do konca leta 2014);

– obiskanost ključnih spletnih portalov s področja kulture – število obiskov (cilj: rast obiskanosti ključnih spletnih portalov s področja kulture za 10 % letno);

– delovanje osrednjega portala za prodajo elektronskih publikacij vseh slovenskih založnikov;

– odstotek izdanih subvencioniranih knjig v e-obliki (100 % do leta 2017);

– ponudba elektronskih knjig v slovenščini (cilj: večja ponudba elektronskih knjig v slovenščini (2012: 7 %; 2017: 10 %);

– število shranjenih digitalnih enot sodobnih avtorskih del.

19. MEDNARODNO SODELOVANJE

Vrhunska slovenska ustvarjalnost kot najboljša promocije slovenske države.

Javni interes

Mednarodno kulturno sodelovanje je najpomembnejša oblika promocije države in je sestavni del njene zunanje politike. Pri tem izhaja iz širokega pojmovanja kulture in spodbuja njeno povezovanje s področji zunanje politike, javne diplomacije, mednarodne razvojne pomoči, izobraževanja, sosedske politike, kulturnih in kreativnih sektorjev itd.

MK zagotavlja ustrezne pogoje za prisotnost slovenske umetnosti in kulture v tujini in hkrati prisotnost mednarodne kulture v Republiki Sloveniji. Mednarodne izmenjave projektov in programov so integralno že vključene v delovanje večine slovenskih kulturnih izvajalcev, saj MK na podlagi razpisov zagotavlja pogoje za dolgoročno načrtovanje kulturnih ustanov in posameznikov na področju mednarodnega sodelovanja. Prav tako posamezna vsebinska poglavja Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017 (glasbena umetnost, likovna umetnost, knjiga, intermedijska umetnost in podobno) že vsebujejo raznovrstno mednarodno sodelovanje in tudi ambiciozne konkretne ukrepe (Republika Slovenija kot glavna gostja knjižnega sejma v Frankfurtu, selitev nacionalne predstavitve arhitekturnega in likovnega bienala v Benetkah v razstavne prostore Arsenalov).

Republika Slovenija v drugih državah, razen centra SKICA v Republiki Avstriji, nima kulturnih centrov in tudi ne kulturnih atašejev, kot jih imajo druge primerljive države. Kljub dejstvu, da MK že zagotavlja sredstva za kvalitetne predstavitve slovenske kulture v mednarodnem prostoru, je zaradi nesistematične organiziranosti učinek velikokrat nezadovoljiv. MK bo javni interes na področju mednarodnega sodelovanja zagotavljalo s sistematično in organizirano promocijo slovenske kulture v tujini in vključilo v načrtovanje in izvedbo uspešnih predstavitev vse relevantne akterje na tem področju (npr. UKOM, MZZ, MGRT, Spirit). V ta namen bo izboljšalo možnosti za večjo mednarodno mobilnost slovenskih umetnikov s tematsko zaokroženimi predstavitevami na ciljno določenih strateških geografskih območjih in z rezidencami v tujini in promocijo slovenske ustvarjalnosti in kulture krepilo tudi s promocijo pomembnejših obeležitev. Nadaljevalo bo aktivno uveljavljanje strateških interesov Republike Slovenije v okviru

EU, strokovno utemeljena stališča se bodo uveljavljala pri delu Odbora za kulturo in Delovni skupini za avdiovizualne zadeve, ter v drugih relevantnih delovnih telesih Sveta. MK bo slovenske strokovnjake dejavno vključevalo tudi v delovanje delovnih skupin, ki na podlagi odprte metode koordinacije pripravljajo priporočila in izmenjujejo dobre prakse na področju kulture na ravni EU. MK bo aktivno sodelovalo v mednarodnih in regionalnih organizacijah s področja kulture (Unesco, SE, Svet ministrov za kulturo Jugovzhodne Evrope, Forum slovanskih kultur, Efnil, Euriimages), ter okrepilo sodelovanje z diplomatsko-konzularnimi predstavništvii Republike Slovenije v tujini in zagotavljalo informacije o slovenski kulturni ponudbi za tujo javnost. Pri tem bodo ključnega pomena prizadevanja za pozitivno prepoznavnost in obseg ter kvaliteto dosega predstavitev slovenske kulture tujim javnostim kot pomemben element javne diplomacije Republike Slovenije. Obenem bo potreben tudi premik v smeri ustreznega spremljanja učinkovitosti tovrstnih predstavitev ob sodelovanju z že naštetimi relevantnimi akterji.

Cilji in ukrepi

1. Večja prepoznavnost slovenske kulture v mednarodnem prostoru.

Ukrepi:

- vzpostavitev kulturnih atašejev v kulturno-diplomatskih predstavništvii ali vsaj skrb za ustrezno kulturno opremljenost diplomatskih predstavnikov, ki bodo lahko opravljali vlogo ambasadorjev slovenske kulture,
- izvedba zaokrožene promocijske predstavitve slovenske kulture v svetovnih prestolnicah,
- podpora uspešnim projektom v programu Ustvarjalna Evropa,
- razpis za podporo mobilnosti.

Pojasnilo: MK bo okrepilo aktivno promocijo, mednarodno sodelovanje in mreženje na vseh področjih umetnosti. Identificiralo bo pomembnejše projekte in avtorje, zagotovilo njihovo mednarodno prisotnost ter v ta namen z razpisom podpiralo mobilnost, v sodelovanju z MZZ pa bo spremljalo tudi učinkovitost projektov na področjih, relevantnih za krepitev javne diplomacije Republike Slovenije. MK se bo povežalo s predstavniki tujih institucij v Republiki Sloveniji, vzpostavitev kulturnih atašejev oziroma ustrezno kulturno opremljenost diplomatskih predstavnikov pa bo formaliziralo v dogovoru z MZZ. MK bo zagotovilo zagonska sredstva uspešnim prijaviteljem v iztekajočem se programu Kultura in novem programu Ustvarjalna Evropa.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 500.000 EUR na leto, del iz razpoložljivih sredstev, poleg tega 200.000 EUR iz sredstev EU.

Odgovornost: MK, MZZ, MGRT, UKOM, Spirit.

Kazalniki:

- število projektov slovenskih umetnikov v tujini;
- odmevnost projektov (število tujih obiskovalcev, število objav v tujih medijih, doseg projekta);
- število izvedenih promocijskih predstavitev slovenske kulture v tujini (1 na leto).

2. Večja mobilnost umetnikov.

Ukrepa:

- ohranitev slovenskih rezidenc za umetnike in podpora umeščanju ustvarjalcev v tamkajšnji kulturni prostor,
- vzpostavitev in nadgradnja mreže rezidenc v Republiki Sloveniji.

Pojasnilo: MK bo ohranilo število rezidenc v tujini in v dogovoru s predstavniki tujih institucij v Republiki Sloveniji omogočilo vpetost slovenskih umetnikov v tuje institucije. Program Slovenskega informacijskega centra v Republiki Avstriji (SKICA) bo omogočil predstavitve večjih projektov v avstrijskih osrednjih institucijah in sodelovanje slovenskih ter avstrijskih umetnikov na najvišji ravni. MK bo poleg tega ustvarilo pogoje za vzpostavitev mreže že obstoječih rezidenc v Republiki Sloveniji, jo sproti nadgrajevalo ter spodbujalo sodelovanje slovenskih in tujih umetnikov.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi.

Kazalnika:

- število projektov slovenskih umetnikov v tujih institucijah;
- vzpostavljena mreža rezidenc v Republiki Sloveniji.

3. Bolj aktivna vloga Republike Slovenije na področju kulture v mednarodnih in regionalnih organizacijah in povezavah.

Ukrepi:

- spodbujanje aktivnega sodelovanja Republike Slovenije pri projektih in programih v okviru SE, Unesca, Sveta ministrov za kulturo JV Evrope, Eunica, Unije za Sredozemlje, Srednjeevropske pobude, IFACCE, Efnila, Eurimagesa,
- ciljna podpora možnosti za sodelovanje in financiranje slovenskih projektov in programov na področju kulture in dediščine (npr. skladi UNESCO – za kulturno raznolikost, dediščino in nesovno dediščino; IHR-Organizacije za holokavst, v okviru SE uspešno podprt projekt Kulturni potenciali za vključevanje romske skupnosti – primer prekmurskega naselja Kamenci idr.),
- podpora prepoznavnim projektom s sinergičnimi učinki na področju kulture in dediščine v regiji (npr. Ljubljanski proces – obnova naše skupne dediščine),
- uveljavljanje tehnične pomoči slovenskih strokovnjakov in modelov dobrih praks (pilotni projekti SE) na področju kulture in dediščine v mednarodnem prostoru,
- prečno zagotavljanje uresničevanja mednarodnih obvez Republike Slovenije na področju kulture, človekovih pravic, specifično kulturnih pravic in kulturne raznolikosti.

Pojasnilo: Zadnja leta je MK okrepilo sodelovanje v mednarodnih in regionalnih organizacijah, zlasti na ekspertni ravni v okviru SE in UNESCO, strateško pa je razširilo svoje delovanje tudi s predsedovanjem Svetu ministrov za kulturo JV Evrope – CoMoCoSEE 2012-2013, z članitvijo v ASEM, EUNIC in nazadnje IFACCA. V okviru teh organizacij in povezav bo ministrstvo krepilo prizadevanja na področju t.i. »kulturne diplomacije« s ciljem večjega izkoristka njihovega potenciala za podporo in spodbujanje slovenske kulturne ustvarjalnosti, njeno povezovanje ter uveljavljanje v mednarodnem prostoru.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev.

Odgovornost: MK, MZZ.

Kazalniki:

- število uspešnih slovenskih projektov in programov na področju kulture in dediščine z mednarodnimi povezavami in viri financiranja;
- število sodelujočih slovenskih organizacij in strokovnjakov s področja kulture in dediščine v mednarodnih in regionalnih organizacijah in mrežah;

– število nosilnih projektov in programov na področju kulture in dediščine v regiji in mednarodnem prostoru s prepoznavnim vložkom in angažiranostjo MK (cilj: vsaj 3 nosilni projekti in programi na področju kulture in dediščine v regiji in mednarodnem prostoru s prepoznavnim vložkom in angažiranostjo MK).

TRG DELA V KULTURI

V okviru celovitega pristopa predstavljamo ukrepe, ki zadevajo vse kulturne producente (samozaposleni, nevladne organizacije, javni in zasebni sektor). Predlagani ukrepi v celotnem poglavju kažejo na potrebo po institucionalni ureditvi tega področja, na potrebo po oblikovanju podporne agencije ali podobne ustanove, ki bo osredotočena na informacijsko, posredniško in podporno vlogo (svetovanje in servisiranje na področju davčnih in pravnih vprašanj, avtorskih pravic, usposabljanju in posredovanju dela, informacij med deležniki na področju kulture) za njihovo delovanje. Takšna institucionalna podpora je pogoj izvedbe vseh predvidenih ciljev in ukrepov v tem poglavju, ki gredo v smer vzpostavljanja partnerstev med vsemi štirimi producentnimi stebrji v kulturi. Kakovosten, dinamičen in odziven trg dela v kulturi je pogoj za vrhunsko produkcijo na vseh področjih kulture in pogoj za večanje dostopnosti kulturnih dobrin.

Kakovost trga dela in siceršnja stopnja družbenega razvoja je v veliki meri vezana tudi na raven enakosti med spoloma na vseh družbenih področjih. Iz statističnih podatkov je razvidno, da je na področju kulture vidik enakopravne zastopanosti spolov močno prisoten, zato si je potrebno tudi v prihodnje prizadevati za vzdrževanje dosežene stopnje enakosti.

Glavnina ukrepov v zvezi s trgom dela bo financirana iz sredstev prihodnje finančne perspektive EU, v kateri je to področje izpostavljeno kot prednostno. Cilj je pridobiti najmanj 15.000.000 EUR za izvajanje ukrepov, predstavljenih v poglavju o trgu dela. Normativni ukrepi, vezani na urejanje statusov producentov, bodo ključni del celovite spremembe Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10 in 20/11; v nadaljnjem besedilu: ZUJIK).

20. IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE V KULTURI

Dvig kompetenc zaposlenih v kulturi.

Javni interes

V javni interes sodi povečanje usposobljenosti, znanja, spretnosti, kompetenc in mobilnosti zaposlenih in samozaposlenih na področju kulture ter vključevanje nezaposlenih na trg delovne sile v programe javnih zavodov in NVO. Zato je zagotavljanje dostopnosti do izobraževanja, usposabljanja, VŽU in s tem pridobivanja kompetenc posameznika tako pomembno. Za uspešno podporo razvoju nadarjenosti in ustvarjalnosti posameznika je nujna povezava izobraževalnih, znanstvenih, kulturnih in navsezadnje tudi gospodarskih institucij, ki bo zagotavljala možnosti za oblikovanje novih produktov, ki temeljijo na ustvarjalnosti in večji prepoznavnosti umetnosti in kulture nasploh. Sem spada povečanje mobilnosti zaposlenih med različnimi področji dela (javni zavodi s področja vzgoje, izobraževanja, raziskovalne in kulturne institucije, druge kulturne organizacije in gospodarstvo).

Cilji in ukrepi

1. Povečanje usposobljenosti, znanja, spretnosti in kompetenc ter mobilnosti posameznikov, krepitev enakih možnosti in socialne kohezije.

Ukrepi:

- štipendiranje izobraževanj na umetniških in kulturnih področjih in podpora poklicnemu usposabljanju,
- ciljna podpora usposabljanju s prenosom znanja na mlade,
- vzpostavitev instrumentov prekvalifikacij in dokvalifikacij zaposlenih pri delodajalcu – namenska sredstva za sofinanciranje stroškov prekvalifikacije in dokvalifikacije delodajalcev.

Pojasnilo: Dvig ključnih poklicnih kompetenc na vseh področjih kulture in umetnosti, večanje usposobljenosti, znanja in spretnosti kot pogoj za uspešnejše vključevanje mladih na trg dela. Z ukrepi na tem področju se zapolnjujejo vrzeli obstoječega izobraževalnega sistema, in sicer z usposabljanji za nekatere specifične umetniške poklice ter druge poklice v kulturi (sodobne umetnosti, tradicionalne veščine in tehnike, kuratorstvo, kritiško pisanje in podobno) ter s pridobivanjem dodatnih znanj in veščin (menedžment, promocija). S sofinanciranjem izbranih programov bomo posredno pomagali pri vzpostavljanju ustreznih vsebinskih, prostorskih, kadrovskih in tehničnih pogojev predlagateljev tovrstnih programov, ki omogočajo dvig izobrazbene ravni na neformalni ravni ter posledično višjo kakovost pri ustvarjanju, razširjanju in varovanju kulturnih vsebin. Ukrep se nanaša tako na zaposlene v javnih zavodih kot samozaposlene, tako na nevladne organizacije kot zasebni sektor v kulturi.

Podpora usposabljanju mladih ustvarjalcev in zaposlenih v drugih poklicih v kulturi pod mentorstvom bo omogočila pridobivanje ustreznih znanj, spretnosti in kompetenc za učinkovitejše vključevanje mladih na trg delovne sile. S spodbujanjem najmanj enoletnih usposabljanj mladih v javnih institucijah in zasebnemu sektorju (NVO, mala in srednje velika podjetja) se bo pozitivno vplivalo na zaposljivost mladih v kulturi.

Vzpostavitev instrumentov prekvalifikacij in dokvalifikacij je pogojena s slabim položajem v poklicih, pri katerih je opravljanje dela neposredno povezano s psihofizičnimi lastnostmi. Ukrep je namenjen pridobitvi dodatnih znanj in veščin ter ustvarjanju možnosti prehajanja zaposlenih med izobraževalnimi, kulturnimi in drugimi institucijami. Namenska sredstva za sofinanciranje stroškov prekvalifikacije delodajalcev (npr. javni zavodi, NVO in podobno) so predvidena tudi v primeru, ko še ni uveden postopek odpovedi delovnega razmerja in gre lahko za »neformalno prekvalifikacijo«.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 8.000.000 EUR dodatnih sredstev (sredstva EU).

Odgovornost: MK, MIZŠ, MDDSZ.

Kazalniki²¹:

- število vključenih v izobraževanje (število novih štipendistov v letu 2012: 39, do 2017 vsaj 10-odstotna rast na letni ravni);
- delež (samo)zaposlitev posameznikov, vključenih v izobraževanja (cilj: vsaj 10-odstotni delež (samo)zaposlitev posameznikov, vključenih v izobraževanja);
- število podprtih projektov in število vključenih mladih (v letu 2013: 4 projekti, vključenih 20, do leta 2017: 4 projekti na letni ravni, vključenih pribl. 40 mladih);

²¹ Vir podatkov je dostopen na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/ ter v analizi Stanje oblikovanja, s poudarkom na industrijskem oblikovanju, kot dela kreativnih industrij in primeri dobre prakse v svetu kot podlaga za krepitev te dejavnosti v Republiki Sloveniji, dostopni na http://www.mk.gov.si/si/storitve/raziskave_in_analize/kulturne_in_kreativne_industrije/.

- število delovnih mest v KKI (2012: 19.229, 2017: povečanje za 3 %);
- postavitve sistema do 2015;
- število prekvalifikacij in dokvalifikacij 2016: 10, delež zaposlitev oseb vključenih v instrumente: 80 %.

21. SAMOZAPOSLENI V KULTURI

Stabilen položaj samozaposlenih ustvarjalcev v kulturi je pogoj za vrhunsko kulturno produkcijo.

Javni interes

Javni interes na področju samozaposlenih v kulturi je spodbujanje vrhunske umetniške ustvarjalnosti in deficitarne kulturne dejavnosti ter omogočanje samostojnega poklicnega opravljanja kulturnih dejavnosti. V ospredju mora biti skrb za izboljšanje pogojev delovanja samozaposlenih v kulturi, večjo mobilnost mladih samozaposlenih in zmanjšanje števila nezaposlenih ter vključevanje samozaposlenih v projekte in programe javnih zavodov in zasebnega sektorja (NVO ter mala in srednje velika podjetja). Uveljavljati je treba primerljivo vrednotenje dela za poklice v kulturi in v ta namen sprejeti ustrezne ukrepe. Enakovredno pozornost je treba nameniti tudi ureditvi statusa samostojnih novinarjev.

Na položaj ustvarjalcev vplivajo številni dejavniki, kot so globalna finančna kriza, povpraševanje po storitvah, zaposlitvene možnosti in spremembe trga dela, vplivi sprememb zakonodaje (socialni prispevki, pokojninska zakonodaja, ureditve avtorskih pravic, davki in podobno). Posebno skrb je treba nameniti tudi starejšim ustvarjalcem z ohranitvijo podeljevanja republiških priznavalnin na področju kulture kot priznanja ustvarjalcu za življenjsko delo in dosežke na področju umetnosti in kulture z namenom spodbujanja nadaljnega aktivnega vključevanja v razne oblike ustvarjanja in kulturnega udejstvovanja. Pomembna je ohranitev simbolnega vidika priznanja, ki ga s podelitvijo država izkaže ustvarjalcu za življenjsko delo in dosežke na področju umetnosti in kulture. V naslednjem obdobju se ohrani instrument republiških priznavalnin (v letu 2013 jih je prejelo 145 upokojenih umetnikov), saj se zaradi prekarnega dela in nizkih honorarjev na kulturnem področju samozaposleni na področju kulture pogosto soočajo s težkim socialnim položajem v dobi upokojitve.

Cilji in ukrepi

1. Boljše samozaposlitvene in zaposlitvene možnosti na vseh področjih kulture, s poudarkom na mladih ustvarjalcih.

Ukrepi:

- prednostna podpora kulturnim programom in projektom (javni zavodi, NVO in zasebni sektor v kulturi), ki ob predpostavki kakovostne vsebine vključujejo ustvarjanje novih (samo)zaposlitvenih možnosti v kulturi,
- prednostna podpora programom usposabljanja mladih s prenosom znanja starejših na mlade (mentorstvo), ki prvič stopajo na trg dela,
- ciljna podpora prvim projektom mladih samozaposlenih,
- prekvalifikacija kot možnost nove zaposlitve,
- zagotovitev pravnega in računovodskega svetovanja samozaposlenim in NVO,
- vzpostavitev spletnega portala z informacijami o mobilnosti in socialni varnosti v slovenskem in angleškem jeziku (povezljiv s portalom *culture.si*),
- spodbujanje usposabljanj in izobraževanje za (samo)zaposljivost,
- povečanje zaposlitvenih možnosti, vključno s spodbujanjem socialnega podjetništva v kulturi,
- povezovanje samozaposlenih, javnega in zasebnega sektorja (NVO, mala in srednje velika podjetja),
- v celovitih spremembah ZUJK se sistemsko uredi položaj samozaposlenih.

Pojasnilo: Iz analize stanja v kulturi je razviden upad oziroma nizka raven zaposljivosti predvsem med mladimi. Za večjo zaposljivost se uporabijo ukrepi, ki bodo spodbujali k samozaposlitvam v kulturi, pri čemer je nedvomno, da je primerno urejen status zgoj en pogoj pri uresničevanju tega cilja, drugi pogoj je splošno stanje v kulturni produkciji. Poudariti pa kaže, da bosta kakovost kulturnih programov in projektov ter večanje dostopnosti kulturnih dobrin še vedno pglavitni pogoj podpore iz javnih sredstev, saj je končni cilj ukrepov na trgu dela v kulturi, da se spodbujata kakovost in vrhunskost ustvarjanja na področju kulture in umetnosti. Reševati bo treba problematiko nezaposlenih in ustvarjati nove zaposlitvene možnosti tako v javnem, nevladnem kot zasebnem sektorju. Posebna pozornost bo namenjena:

- spodbujanju inovativnosti, razvoju človeških virov, VŽU – povečanju veščin, znanj in spretnosti posameznikov,
- informiranju na področju zaposlovanja in posredovanja dela (zaposlitveno informiranje, svetovanje in pomoč pri iskanju zaposlitvenih možnosti oziroma samozaposlitve),
- organiziranju usposabljanj in izpopolnjevanj oziroma obveščanju o aktualnih usposabljanjih in izobraževanjih,
- prekvalifikaciji in mobilnosti delovne sile med sektorji (kultura, izobraževanje, turizem, gospodarstvo),
- svetovanju za samozaposlene, zaposlene in NVO v kulturi (socialno-varnostne pravice, davčno pravo, računovodstvo, avtorsko pravo in podobno).

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 7.000.000 EUR iz sredstev EU v celotnem obdobju.

Odgovornost: MK, MDDSZ, MGRT, MIZŠ.

Kazalniki²²:

- število samozaposlenih (2013: 2330 vpisanih v razvid; do 2017: najmanj 10-odstotno povečanje);
- število samostojnih novinarjev, vpisanih v razvid (2013: 245);
- število samozaposlenih, mlajših od 36 let (2013: 703; 2017: 1.000);
- število vključenih posameznikov v programe oziroma ukrepe (2012: 0; 2017: 100);
- število socialnih podjetij na področjih kulture (2012: 0; 2017: 5),
- število zaposlenih v nevladnih organizacijah, ki so izvajalci kulturnih programov v javnem interesu (2013: 55; 2017: 90),
- število delovnih mest v kulturi (2012: 23.503; 2017: povečanje za 3 %).

²² Vir podatkov o številu delovnih mest v kulturi, številu samozaposlenih v kulturi, zaposlenih v nevladnih organizacijah ter samostojnih novinarjih je dostopen na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/ ter na http://www.mk.gov.si/si/storitve/razvidi_evidence_in_registri/.

22. NEVLADNE ORGANIZACIJE

Nevladne organizacije kot temelj raznolikosti kulturne krajine in generator novih produkcijskih modelov v družbi.

Javni interes

Za okrepitev delovanja (NVO) moramo vzpostaviti spodbudno okolje za delovanje in razvoj NVO, s sistematičnim spremljanjem stanja in razvoja NVO, transparentnim in učinkovitim sistemom podpore projektom in programom, uveljavljanjem pilotne oziroma inovativne prakse za razvoj sektorja ter vzpostaviti in krepiti mehanizme samoregulacije in lastne participacije sektorja NVO. Posebno skrb je treba nameniti zaposlovanju v NVO, vključno z usposabljanjem kadrov ter krepitvijo povezovanja in sodelovanja med NVO, javnim sektorjem in zasebnim sektorjem, s čimer lahko prispevamo k ustvarjanju novih delovnih mest in posledično višji stopnji zaposlenosti. Reforma trga dela v kulturi zato predlaga celovit pristop. Za doseg ciljev je treba posebno skrb posvetiti povečanju usposobljenosti, znanja, spretnosti, kompetenc in mobilnosti zaposlenih in samozaposlenih na področju kulture ter njihovemu vključevanju v programe NVO v vseh sektorjih.

Cilji in ukrepi

1. Več zaposlitev v NVO na področju kulture.

Ukrepi:

- v celovitih spremembah ZUJIK se sistemsko uredi položaj nevladnih organizacij v kulturi,
- prednostna podpora kakovostnim projektom in programom, ki vključujejo nove zaposlitve v NVO na področju kulture,
- izvedba konkretnih projektov prenosa javnih storitev in večje javne infrastrukture v izvajanje ali upravljanje NVO.

Pojasnilo: Za okrepitev položaja NVO na trgu dela je treba prenoviti predpise, ki urejajo položaj NVO (Zakon o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/2000 – ZPDZC, 127/06 – ZJZP), Zakon o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 – uradno prečiščeno besedilo (91/05 – popr.)), Zakon o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03, 61/06 – ZDru-1), ZUJIK, podpirati programe za spodbujanje zaposlovanja v NVO, vključno s spodbujanjem posredovanja znanja med gospodarstvom, javnim sektorjem in NVO, ter krepiti usposobljenost v NVO. Za prenos javnih storitev v izvajanje NVO bo treba analizirati storitve, ki bi se lahko prenesle v NVO, in analizirati potencial NVO za dopolnilno opravljanje javnih storitev oziroma programov.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in 6.500.000 EUR (sredstva EU).

Odgovornost: MK, MNZ, lokalne skupnosti.

Kazalnika²³:

- delež zaposlenih v NVO, glede na delovno aktivne prebivalce (2013: 0,74; 2017: 1,2),
- število zaposlenih v nevladnih organizacijah, ki so izvajalke kulturnih programov v javnem interesu (2013: 55; 2017: 90).

2. Povečana vlaganja v kulturo iz naslova donatorstva.

Ukrepa:

- zagotavljanje spodbudnejšega davčnega okolja,
- spodbujanje donatorstva s strani gospodarstva in namenitve dela dohodnine za NVO.

Pojasnilo: Po gospodarski krizi bo treba premisliti o inštrumentih, ki bodo vpeljali nove vire financiranja NVO in ki bodo obenem spodbujali povezave med NVO in gospodarstvom. Za doseg višjega obsega donacij s strani pravnih oseb za potrebe NVO v kulturi je treba zagotoviti spodbudno okolje za donatorstvo, tudi z zagotovitvijo spodbudnejšega davčnega okolja.

Čas izvedbe: 2017.

Odgovornost: MNZ, MF.

Kazalnik:

- obseg vlaganj v kulturo.

23. JAVNI ZAVODI

Javni zavodi kot temelj kakovostne in dostopne ponudbe kulturnih dobrin na celotnem območju Republike Slovenije.

Javni interes

Javni interes izhaja iz stališča, da je treba najmanj ohraniti kakovostno raven delovanja javnih zavodov v kulturi in zagotavljati dostopnost kulturnih dobrin kot javnih dobrin. Glede na 20. 5. 2013 podpisan dogovor med Vlado Republike Slovenije in večino sindikatov javnega sektorja o varčevalnih ukrepih in stavkovnem sporazumu se bo število zaposlenih v javnem sektorju postopno zmanjševalo, in sicer na letni ravni za 1 %. To dejstvo in zaveza, da se želi najmanj ohraniti kakovost javnih storitev, narekujeja premislek o korenitejšem preoblikovanju javnega sektorja v kulturi.

Da bi javni zavodi lahko postali organizacijska oblika, ki trajno in nemoteno služi izvajanju kulturnega poslanstva na najvišji kakovostni ravni in zagotavljanju pogojev za spodbujanje inovativnosti oziroma kreativnosti, bo potrebna reforma njihovega delovanja. Reforma delovanja javnih zavodov mora biti v prid doseganju večje programske kakovosti in stroškovne učinkovitosti kulturnih programov v javnem interesu ter dostopnosti kulturnih dobrin čim širšemu krogu uporabnikov. Posebna skrb bo namenjena dvigu kompetenc ter mobilnosti kulturnih delavcev oziroma umetnikov in prehajanju samozaposlenih v programe, saj bo le z najboljšimi kadri lahko dosežena visoka kakovost programov javnih zavodov. Del reform gre v smeri vzpostavitve fleksibilnejšega delovnega okolja oziroma zaposlovanja s poudarkom na dopolnjevanju mreže javnih izvajalcev s primerljivimi NVO, v okviru katere bomo skrbeli tudi za uravnoteženo zastopanost spolov glede na specifične programe posameznega kulturnega področja oziroma javnega zavoda.

V tem smislu je ključno, da se bo reforma javnega sektorja v kulturi izvedla glede na spremembe tako na področju samozaposlenih v kulturi in NVO kot zasebnega sektorja, saj bo le tako dejansko mogoče priti do rešitev, ki bodo zasledovale končni cilj: kakovost kulturnih programov in projektov ter povečanje zaposlenih na področju kulture. Nacionalni program za kulturo 2014–2017 zato predlaga celovite in usklajene ukrepe na vseh navedenih producentskih stebrih.

²³ Vir podatkov o številu delovnih mest in delovno aktivnih na posameznih področjih kulture je dostopen na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/.

Cilji in ukrepi

1. Vsaj ohraniti kakovost javnega sektorja v kulturi ob postopnem zmanjševanju števila zaposlenih v javnem sektorju v kulturi (za 1 % na letni ravni).

Ukrepi:

– uresničevanje dogovora med Vlado Republike Slovenije in sindikati z dne 20. 5. 2013,

– celovite spremembe ZUJIK, ki bo vpeljal nov model upravljanja in organiziranja javnega sektorja z večjo participacijo stroke in dolgoročnim financiranjem, z vpeljavo večje avtonomije javnih zavodov. Nov model bo omogočal večletno načrtovanje programov, povečevanje števila kadrov, katerih zaposlitve so vezane za čas izvajanja projektov, ki so financirani iz drugih virov ali sredstev EU,

– povečevanje načrtnega in dolgoročnega sodelovanja javnih zavodov z NVO pri posameznih programskih sklopih ali nalogah.

Pojasnilo: Zaradi zaostrene finančne krize se je treba v javnih zavodih lotiti postopnega zmanjševanja redno zaposlenih za nedoločen čas na tistih delovnih mestih, na katerih je to smiselno zlasti z vidika kakovostnega umetniškega ali strokovnega razvoja, obenem pa mu je treba omogočiti, da z reorganizacijo dela in pridobivanjem dodatnih sredstev iz neproračunskih virov nadomesti izgubljene kadre. Ukrepi so usmerjeni v zagotovitev večje avtonomije javnih zavodov in kakovostno rast javnih storitev.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev, sredstva EU.

Odgovornost: MK, MNZ, MF in druga resorna ministrstva ter vodstva javnih zavodov in sindikati, lokalne skupnosti.

Kazalniki²⁴:

– število redno zaposlenih v javnem sektorju v kulturi (2013: 6.300; 2017: 6.048);

– delež sredstev, pridobljenih iz drugih virov (cilj: povečanje sredstev, pridobljenih iz drugih virov za 20 % do leta 2017);

– delež fleksibilnih zaposlitev (cilj: delež fleksibilnih zaposlitev se poveča za 30 % do leta 2017).

2. Večja pretočnost zaposlovanja med javnim in zasebnim sektorjem ter nevladnimi organizacijami.

Ukrepi:

– uvajanje fleksibilnih oblik zaposlovanja v javnih zavodih (projektno delo, zaposlovanje za določen čas in podobno),

– načrtno sodelovanje javnih zavodov z NVO in samozaposlenimi ter zasebnim sektorjem v kulturi pri določenih projektih ali nalogah,

– umestitev konkretnih sprememb delovanja javnih zavodov, ki se nanašajo na zgornja dva ukrepa, v njihove srednjeročne strategije razvoja in ustrezna sprememba ustanovitvenih aktov,

– udejanjanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij in prekvalifikacij.

Pojasnilo: Glede narave dela v kulturnih ustanovah ter specifičnosti posameznih poklicev je nujna uvedba oziroma uresničevanje različnih oblik zaposlovanja in drugega projektne vključevanja nezaposlenih in samozaposlenih tako v javnem kot zasebnem sektorju. Navedeni ukrepi ne bodo vplivali le na zaposljivost, temveč tudi na večjo pretočnost oseb med zasebnim in javnim sektorjem, obenem je to tudi konkreten korak v smer, da se uresniči cilja povečanja števila zaposlenih v NVO in samozaposlenih. Drugačni zaposlitveni modeli, ki bodo najbolj izpostavljena delovna mesta vezali na najbolj kakovostne kadre, pomenijo določitev števila delovnih mest, kjer bo šlo za angažmaje za določen čas, vzporedno pa bo mogoče podzaposlene in nezasedene kadre bodisi zaposliti na drugem delovnem mestu bodisi jih s pomočjo razvitih mehanizmov podpore zaposliti v NVO ali kot samozaposlene. Ključni cilj pri tem je hkrati dvigniti zaposljivost v kulturi in trg dela v kulturi odpreti mladim ustvarjalcem, po drugi strani pa vpeljati novo dimenzijo kvalitete v javnem sektorju, ki mora postati tisto okolje v kulturi, ki privablja najboljše ustvarjalce.

V kulturi obstaja vrsta delovnih mest, za katera v Republiki Sloveniji ni programov formalnega šolskega izobraževanja. Zaposleni na takih delovnih mestih se dejansko priučijo pri delu samem in ga obvladajo z izkušnjami, dopolnilnimi oblikami izobraževanja ter z izmenjavo znanja. Republika Slovenija je za tovrstne poklice uvedla sistem pridobivanja javno veljavnih certifikatov poklicnih kvalifikacij. V katalogu doslej že uveljavljenih poklicnih kvalifikacij je navedenih okoli petnajst primernih za področja v kulturi. Zavzemali se bomo za njihovo razširitev. Za povečanje fleksibilnosti trga dela na področju kulture je nujen tudi razvoj sistema prekvalifikacij.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev in dodatnih 650.000 EUR (sredstva EU).

Odgovornost: MK, MNZ, MDDSZ, MIZŠ, lokalne skupnosti.

Kazalniki:

– število vključenih v javno financirane programe oziroma projekte (zaposleni, samozaposleni, druge pogodbene vključenosti);

– delež fleksibilnih zaposlitev (cilj: delež fleksibilnih zaposlitev se poveča na 30 % do leta 2017);

– število nacionalnih poklicnih kvalifikacij in prekvalifikacij;

– število delovnih mest v kulturi (2012: 23.503; 2017: povečanje za 5 %).

24. ZASEBNI SEKTOR

Zasebni sektor predstavlja presečišče kulturnih in tržnih dobrin in je bistven za večjo demokratičnost in dostopnost kulture.

Javni interes

Javni interes vključuje tudi izvajalce, ki so organizirani kot gospodarske družbe, a izvajajo kakovostne kulturne programe in projekte ter zagotavljajo dostopnost kulturnih dobrin. Zasebni sektor v kulturi se nanaša zlasti na področja, na katerih je kulturna dobrina hkrati tržna dobrina, na področje glasbene umetnosti, vizualne umetnosti, arhitekture, oblikovanja, kulturne dediščine, manjšega dela uprizoritvenih umetnosti, izrazito pa knjige ter avdiovizualne in filmske dejavnosti. Kakovostno in stabilno delovanje zasebnega sektorja v kulturi pomembno vpliva na položaj celotne kulture. S tega vidika se cilji Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017 usmerjajo na področju trga dela in zaposljivosti tudi v ta sektor in iščejo načine, kako spodbuditi zaposlovanje in ustvariti pogoje za bolj dinamično prehajanje zaposlenih med javnim sektorjem, NVO, samozaposlenimi in zasebnim sektorjem v kulturi.

²⁴ Vir podatkov o številu redno zaposlenih v javnem sektorju v kulturi je dostopen na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/.

Cilji in ukrepi

1. Večja zaposljivost v zasebnem sektorju v kulturi.

Ukrepa:

– prednostna podpora tistim kakovostnim programom in projektom, ki bodo povečali zaposljivost v kulturi,

– pri razvojnih projektih, ki se vežejo na razvoj kulturnega turizma ali kreativnih industrij, kot enega ključnih kriterijev uveljaviti

število novih delovnih mest.

Pojasnilo: Na novo se oblikujejo ali dopolnijo javni razpisi za sofinanciranje kulturnih programov in projektov na način, da se podrobneje določijo vstopni pogoji za zagotavljanje obstoječega zaposlovanja ali novih zaposlitev. Normira se proračunsko sofinanciranje stroškov dela (izvedbenega in ustvarjalnega sektorja) na način, da se zagotovi ustrezno plačilo izvedenega dela ob zagotovljenih paritetnih sredstvih prejemnika subvencije za izvedbo programa.

Čas izvedbe: 2014–2017.

Ocena finančnih sredstev: 800.000 EUR (sredstva EU).

Odgovornost: MK, JAK, SFC.

Kazalniki²⁵:

– število delovnih mest v kulturi (2012: 23.503; 2017: povečanje za 5 %);

– število delovno aktivnih na področju umetniškega uprizorjanja (2012: 1.551);

– število delovno aktivnih na področju umetniškega ustvarjanja (2012: 2.721);

– število delovno aktivnih na področju izdajanja knjig, revij in druge periodike (2012: 1.438);

– število delovno aktivnih na področju trgovine na drobno v specializiranih prodajalnah s knjigami, časopisi, revijami, papirjem, pisalnimi potrebščinami (2012: 1.112);

– število delovno aktivnih na področju arhitekturne in urbanistične dejavnosti (2012: 2.453);

– število delovno aktivnih na področju radijske dejavnosti (2012: 739);

– število delovno aktivnih na področju televizijske dejavnosti (2012: 1.859);

– število delovno aktivnih na področju fotografske dejavnosti (2012: 485);

– število delovno aktivnih na področju produkcije in postprodukcije filmov, video filmov, televizijskih oddaj (2012: 848);

– število delovno aktivnih na področju distribucije filmov, video filmov, televizijskih oddaj (2012: 40);

– število delovno aktivnih na področju snemanja in izdajanja zvočnih zapisov in muzikalij (2012: 141).

INVESTICIJE NA PODROČJU KULTURE

Sodobna kulturna infrastruktura kot pogoj razvoja področja.

Javni interes

Javni interes na področju investicij v kulturne spomenike in v javno kulturno infrastrukturo vključuje zagotavljanje prostorskih pogojev za izvajanje kulturnih dejavnosti in izboljšanje dostopnosti do kulture. Poleg tega vključuje celostno ohranjanje kulturnih spomenikov (prenova, upravljanje in oživljanje). Javni interes države se uresničuje s podporo investicijam v kulturne spomenike v državni, občinski in zasebni lasti ter s podporo vlaganjem v kulturno infrastrukturo.

1. Pregled ključnih investicij v javni kulturni infrastrukturi v državni lasti.

Št.	Objekt	Pojasnilo	Ocenjena vrednost celotne investicije (EUR)	Predviden začetek del	Odgovornost
1.	NUK II	NUK deluje v Plečnikovi zgradbi na Turjaški ulici ter v najetih prostorih na obrobju mesta, ki ne ustrezajo niti potrebam sodobne knjižnične dejavnosti niti potrebam današnjih uporabnikov knjižnice. Knjižnična skladišča, v katerih je shranjena slovenska pisna kulturna dediščina, bodo v kratkem zapolnjena (prostora je predvidoma največ do konca leta 2014), zato je treba v najkrajšem možnem času zagotoviti pogoje za začetek gradnje.	50.000.000	2015	MIZŠ
2.	Umetniške akademije	V okviru sredstev, namenjenih visokemu šolstvu, MK podpira projekt, ki bo izboljšal prostorske, materialne in organizacijske pogoje izobraževanja za umetniške poklice na umetniških akademijah. Prostorski pogoji morajo zagotavljati kvaliteto izobraževanja, saj bodo le tako doseženi cilji usposobljenosti, znanja, spretnosti in kompetenc, ki omogočajo učinkovitejše vključevanje mladih na trg delovne sile. V letu 2014 bodo MIZŠ, MK in Univerza v Ljubljani opredelili realen in uresničljiv obseg investicije.	100.000.000	2017	MIZŠ

²⁵ Vir podatkov o številu delovnih mest in delovno aktivnih na posameznih področjih kulture je dostopen na http://www.mk.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/statisticne_informacije/.

3.	Zgodovinski arhiv Ljubljana-Enota Novo Mesto in ZVKDS - Grad Grm v Novem mestu	Za opravljanje temeljne dejavnosti arhivi potrebujejo ustrezne poslovne prostore in depoje za hrambo gradiva. Brez tega, še zlasti brez depojev, arhivi naloge opravljajo le v omejenem obsegu, vedno bolj je ogroženo tudi varstvo arhivskega gradiva kot kulturnega spomenika. Prostor, ki jih uporabljajo nekateri arhivi za svojo dejavnost so neustrezni, z neprimernimi klimatskimi razmerami, oziroma so zapolnjeni z gradivom. V letu 2010 je MK odkupilo grad Grm, kjer imata že sedaj prostore javna zavoda – ZAL in ZVKDS. Prostore je nujno potrebno adaptirati, zaradi prostorske stiske pa je predvidena tudi nadomestna gradnja za depoje. V letu 2014 se bo zagotovila projektna dokumentacija.	10.000.000	2015	MK
4.	Pokrajinski arhiv Maribor	Pokrajinski arhiv Maribor hrani arhivsko gradivo v osmih arhivskih depojih, ki so na različnih lokacijah. Poleg dveh lokacij v Mariboru ima depoje še v Enoti za Prekmurje v Dolini pri Lendavi in Enoti za Koroško na Ravnah na Koroškem. Trenutno stanje depojev na lokacijah v Mariboru je neustrezno in zahteva takojšnjo rešitev. Najbolj problematično je varstvo gradiva na lokaciji na Jadranski, kjer se v najetih depojih hrani večina arhivskega gradiva in kjer ni mogoče zagotoviti ustreznih pogojev glede na standarde materialnega varstva (nestabilna temperatura, previsoka relativna vlažnost, zamakanje strehe...).	12.000.000	2016	MK
5.	Zgodovinski arhiv Ljubljana Kvedrova 9	Ljubljanska Enota ZAL ima arhivsko skladišča na štirih lokacijah, ki so v glavnem v celoti zastareli in delno popolnoma neprimerni (problematična je nosilnost – statika objekta, zaradi starosti in načina gradnje sta neustrezni temperatura in vlaga). Arhivsko gradivo je v teh depojih močno ogroženo, ponekod že celo načeto. Poleg tega so obstoječi neprimerni depoji na teh dveh lokacijah že polni.	10.000.000	2016	MK
6.	Zgodovinski arhiv Ljubljana (enota Kranj)	Zagotovitev prostorov za depoje.	1.500.000	2016	MK
7.	Arhiv RS Kompleks Roška (severni trakt)	Objekt na severnem delu nekdanje vojašnice na Roški je bil s sklepom Vlade Republike Slovenije namenjen uporabnikom s področja kulture – ARS, Restavratorskemu centru Republike Slovenije in ZAL. Do sedaj sta bila obnovljena in predana v upravljanje vzhodni trakt za ARS in zahodni trakt za Restavratorski center. Sanacija severnega trakta je zaradi dotrajanosti in ogroženosti nujna, predvsem pa bi se s tem rešil velik problem zagotavljanja prostorov za potrebe ARS. Hkrati se bo izvedla tudi sanacija kleti vzhodnega trakta.	15.000.000	2015	MK
8.	Pokrajinski arhiv Nova Gorica	Odkup dodatnih prostorov.	465.800	2014	MK
9.	Pokrajinski arhiv Koper	V Pokrajinskem arhivu Koper so depoji zapolnjeni zato je prevzemanje gradiva oteženo, zato je treba zagotoviti dodatne depoje.	1.800.000	2016	MK

10.	Prirodoslovni muzej Slovenije	Prirodoslovni muzej Slovenije si deli prostore z Narodnim muzejem v objektu na Prešernovi cesti. Zaradi utesnjenosti zavod ne more razvijati svoje dejavnosti, onemogočena in otežena je hramba in prezentacija eksponatov. Predvidena je novogradnja na lokaciji Biološkega središča.	9.000.000	2015	MK
11.	Park vojaške zgodovine Pivka v Pivki – objekt 6	Glede na stanje in pomanjkanje depojev v muzejih je bil MK za potrebe depojev Tehničnega muzeja, Muzeja novejšje zgodovine in Narodnega muzeja Republike Slovenije dodeljen objekt v nekdanji vojašnici v Pivki.	3.100.000	2014	MK
12.	Arboretum Volčji Potok	V Arboretumu Volčji Potok je treba urediti vhodni del z vstopnim objektom, ki bo služil sodobnejši oskrbi obiskovalca (nakup vstopnice, seznanitev z vsebino parka, prodaja artiklov povezanih s spomenikom in urejene sanitarije). Sledi ureditev programske poti na območju Spodnje graščinskega polja (severno od drevoreda), kamor se bo umestila glavna komercialnega programa, s tem pa omogočilo, da obiskovalci doživijo zgodovinsko in tudi novo urejena arboretska prizorišča. Naslednjo fazo predstavlja programska in gradbena prenova Pristave (ureditev gostinske ponudbe, ureditev večnamenskega prostora in prenova pisarn) ter kot slednje še gradnja Oranžerije, ki bo s širitvijo botaničnega programa za mrzlo polovico leta program iz Pristave ustrezno dopolnila in zaključila.	3.000.000	2015	MK
13.	SNG Drama Ljubljana	Objekt SNG Drama Ljubljana je v celoti v zelo slabem stanju. Pogoji za delo so izredno težki, prostori so vlažni, higiensko in varnostno neprimerni, stene so razpokane, oprema je zastarela, dotrajana in delno uničena, manjka vadbenih prostorov. Objekt je energetsko potraten, v prostorih ni mogoče zagotoviti primernih klimatskih pogojev, obnova je nujno potrebna. V naslednjem obdobju bomo skupaj s stroko preučili potrebo po izgradnji nove stavbe za SNG Drama Ljubljana.	20.000.000	2016	MK
14.	Metelkova – objekt 6	Objekt 6 je zadnji še neobnovljeni objekt v kompleksu Metelkova – južni del, ki je zaradi dotrajanosti prenove nujno potreben. Predviden je za potrebe NVO.	3.500.000	2015	MK
15.	Muzej za arhitekturo in oblikovanje (MAO)	Obnova Fužinskega gradu ni bila dokončana in MAO nima prostorov za postavitve stalne zbirke in depojev. Investicija je nujna za izvrševanje osnovnega poslanstva MAO.	4.000.000	2017	MK
16.	Tehniški muzej Republike Slovenije	Obnoviti je treba kompleks Bistra, ki je zelo dotrajan. V pritličju in prvem nadstropju so razstavniki prostori in restavratorske delavnice, namembnost teh prostorov se tudi po prenovi ne bo spremenila. Na podstrešju so trenutno depoji, ki ne dosegajo minimalnih muzejskih standardov, po prenovi pa bo del prostorov namenjen novim razstavam. V celoti bo na podstrešju gradu možno pridobiti cca 2000 m ² novih uporabnih prostorov.	7.000.000	Po 2017	MK

17.	Samostan Kostanjevica – Galerija Božidar Jakac	Investicija poteka že več let, za zaključek gradbene prenove prelature je treba zagotoviti sredstva za obrtniško-inštalacijska dela, za notranja vrata in tlake ter za opremo. Treba je urediti park Forma Viva.	3.519.152	2016	MK
18.	SNG Maribor	Zaradi dotrajanosti infrastrukture v SNG Maribor so nujne energetska in tehnična sanacija celotne stavbe ter posodobitev odrske tehnike.	5.400.000	2017	MK
19.	Slovenska filharmonija	Nujna je energetska sanacija objekta. S tem bodo zagotovljeni tehnični pogoji za izvedbo vrhunskih programov.	600.000	2017	MK
20.	Cankarjev dom	Nujno potrebno je izboljšanje prostorskih in tehničnih pogojev za izvedbo vrhunskih programov javnega in nevladnega sektorja ter energetska sanacija objekta.	600.000	2017	MK
21.	Slovenski gledališki muzej	Zagotovitev prostorov za delovanje in delo.	2.000.000	Po 2017	MK
22.	Slovenski šolski muzej	Zagotovitev prostorov za delovanje in delo.	2.000.000	Po 2017	MK
23.	Narodni muzej Slovenije	Prenova matične stavbe na Prešernovi 20.	15.000.000	Po 2017	MK
24.	SNG Nova Gorica	Odkup prostorov rotunde.	1.000.000	Po 2017	MK
25.	Javna kulturna infrastruktura v lasti države	Energetska sanacija energetske potratnih objektov.	5.000.000 EUR	2014	MK

2.

2. Pregled ključnih investicij v kulturne spomenike v državni lasti.

Št.	Objekt	Pojasnilo	Ocenjena vrednost celotne investicije (EUR)	Predviden začetek del	Odgovornost
1.	Pišce – grad (EŠD 524)	Obnova gradu in parka.	5.000.000	2014	MK
2.	Snežnik – pristave gradu Snežnik (EŠD 670)	Obnova gradu in parka.	3.000.000	2014	MK
3.	Topilnica rudnika živega srebra IDRJA (EŠD 7460)	Obnova in ožvitev območja Topilnice rudnika živega srebra Idrija.	4.600.000	2016	MK, MGRT
4.	Kras: Lipica, Škocjan	Celostna prenova in oživiljanje.	15.000.000	2016	MK, MKO, MGRT
5.	Negova – grad (EŠD 484)	Obnova gradu – III. faza.	8.000.000	Po 2017	MK
6.	Dornava – Dvorec Dornava (EŠD 7876)	Obnova dvorca in parka.	8.000.000	Po 2015	MK
7.	Socerb – Grad (EŠD 671)	Obnova in oživiljanje gradu.	2.000.000	2015	MK
8.	Bled – Grad (EŠD 24)	Izboljšati dostopnost do gradu.	4.000.000	2016	MK
9.	Ptuj – grad Turnišče (EŠD 792) Ptuj – park gradu Turnišče (EŠD 7930)	Obnova in oživiljanje gradu in parka.	5.000.000	2016	MK, MIZŠ
10.	Palača Apollonio – Piran	Obnova prostorov za ZVKDS.	4.000.000	Po 2017	MK
11.	Dvor pri Žužemberku – območje nekdanje Auerspergove železarne (EŠD 8120)	Celovita obnova.	4.000.000	Po 2017	MK

Št.	Objekt	Pojasnilo	Ocenjena vrednost celotne investicije (EUR)	Predviden začetek del	Odgovornost
12.	Leskovec pri Krškem – območje gradu Šrajbarski Turn (EŠD 8772)	Celovita obnova gradu.	6.000.000	Po 2017	MK

3. Evidentiranje investicij v občinsko javno kulturno infrastrukturo, ki presega lokalni pomen, ter kulturne spomenike v lasti občin.

MK bo podpiralo tudi investicije v javno kulturno infrastrukturo ter obnovo kulturnih spomenikov, ki so v lasti občin in presegajo lokalni pomen. Opredeljena prednostna merila za izbor investicij v občinsko javno kulturno infrastrukturo in občinske kulturne spomenike, ki presegajo lokalni pomen, so naslednja:

- zagotovljen sofinancerski delež občine,
- pripravljenost projekta oziroma investicije za takojšnji začetek izvedbe (izdelana investicijska in projektna dokumentacija, pridobljeno gradbeno dovoljenje),
- skladnost ciljev investicije s cilji Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017,
- multiplikacijski učinki projekta oziroma investicije na razvoj širšega okolja (kot na primer prispevek projekta k ustvarjanju delovnih mest, h gospodarskemu, posebej turističnemu sektorju, k razvoju urbanih središč, razvoju podeželja ter varovanju okolja),
- pridobitev novih površin za kulturne dejavnosti.

MK bo za izbor posameznih investicij, ki presegajo lokalni pomen, izvedlo javne razpise, v katerih bo podrobneje določilo in razdelalo merila.

Glede na trenutno znane načrtovane investicije lokalnih skupnosti, stanje projektne dokumentacije in opredeljena prednostna merila, ministrstvo na seznam investicij, ki bi lahko presegale lokalni pomen, uvršča naslednje projekte:

Št.	Občina	Vrsta kulturne infrastrukture	Ocenjena vrednost celotne investicije (EUR)	Predviden zaključek del
1.	Ajdovščina	Stolp 8 in grajski vrt (novogradnja in rekonstrukcija)	1.792.700	2017
2.	Bled	Območje grajskega hriba z vzpostavitvijo muzejsko doživljajskega centra v Grajski pristavi	4.000.000	2016
3.	Brežice	Grad (celovita obnova – 3. in 4. faza)	7.000.000	2020
4.	Celje	Muzej – Knežji dvorec (rekonstrukcija)	6.262.092	2015
5.	Grad	Ureditev grajske pristave (rekonstrukcija)	2.400.000	2017
6.	Jesenice	Ruard – Buccellinijeva graščina na Savi (celovita obnova)	2.500.000	2015
7.	Komen	Grad Štanjel (obnova)	4.000.000	2020
8.	Krško	Valvasorjeva knjižnica Krško (novogradnja)	6.600.000	2017
		Spodnji grad Brestanica (celovita obnova)	4.000.000	2020
9.	Ljubljana	Center Rog (rekonstrukcija/gradnja)	15.000.000	2016
		Galerija Cukrarna (rekonstrukcija/gradnja)	15.000.000	2016
		Ljubljanski grad (rekonstrukcija/gradnja)	14.000.000	2017
		Poletno gledališče Križanke (rekonstrukcija/gradnja)	5.000.000	2017
		Švicarija – rezidenčni center (rekonstrukcija/gradnja)	3.540.000	2016
		Muzej Plečnikova hiša (rekonstrukcija/gradnja)	2.799.273	2015
		Vila Čira čara – kulturni center za otroško ustvarjalnost	2.226.041	2016
10.	Maribor	Mariborska knjižnica (rekonstrukcija/delno novogradnja)	21.863.000	2016
		Umetnostna galerija Maribor (novogradnja)	20.350.933	2016
		KC Pekarna Gustaf, MC in okolje (rekonstrukcija/novogradnja)	6.058.956	2017
		Mariborski grad (obnova)	4.000.000	2015
11.	Pivka	Park vojaške zgodovine (celovita obnova)	4.000.000	2017
12.	Radovljica	Knjižnica (novogradnja)	3.180.000	2015
13.	Selnica ob Dravi	Kulturni dom s knjižnico (novogradnja)	3.191.789	2014

Št.	Občina	Vrsta kulturne infrastrukture	Ocenjena vrednost celotne investicije (EUR)	Predviden zaključek del
14.	Škofja Loka	Škofjeloški grad (obnova)	2.000.000	2020
15.	Vipava	Lanthierijeva graščina (nadaljevanje obnove, II. faza)	7.929.784	2015

Seznam se bo dopolnjeval glede na rezultate javnega razpisa, s katerim se bo ugotovilo izpolnjevanje kriterijev preseganja lokalnega pomena in opredelilo morebitno sofinanciranje iz državnega proračuna.

4. Podpora obnovam kulturnih spomenikov lokalnega pomena.

MK bo z javnimi razpisi v obdobju 2014 do 2017 podpiralo projekte obnov kulturnih spomenikov lokalnega pomena.

KULTURNI PROJEKTI ZNOTRAJ FINANČNE PERSPEKTIVE EU 2014–2020

Sredstva evropske kohezijske politike 2014–2020 bodo eden ključnih virov za uresničevanje posameznih ciljev Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017. Glede na finančno perspektivo, ki se izteče z letom 2013, se prihodnja finančna perspektiva bistveno bolj kot na investicijske projekte osredotoča na projekte, ki imajo učinek na dvig konkurenčnosti, gospodarsko rast in večanje števila zaposlenih ter razvoj človeških virov.

MK se v operativnem programu kot izvedbenem dokumentu razvojnega načrtovanja na področju evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020 z ukrepi povezuje z naslednjimi prednostnimi naložbami EU:

- dostop do zaposlitve za iskalce zaposlitve in neaktivne ljudi, vključno z lokalnimi zaposlitvenimi pobudami in podporo za mobilnost delavcev,
 - krepitev dostopnosti VŽU, izpopolnjevanje spretnosti in kompetenc delovne sile ter povečevanje odzivnosti sistemov izobraževanja in usposabljanja na potrebe trga dela,
 - trajno vključevanje mladih, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposablajo, na trg dela,
 - spodbujanje naložb podjetij v raziskave in inovacije, razvoja izdelkov in storitev, prenosa tehnologije, socialnih inovacij in aplikacij javnih storitev, povpraševanja, mreženja, grozdov, platform in odprtih inovacij v mala in srednje velika podjetja prek pametne specializacije,
 - podpiranje tehnoloških in uporabnih raziskav, pilotskih linij, ukrepov za zgodnje validiranje izdelkov, naprednih proizvodnih zmogljivosti in začetne proizvodnje na področju ključnih spodbujevalnih tehnologij ter razširjanje tehnologij za splošno uporabo,
 - spodbujanje podjetništva, zlasti z omogočanjem lažje gospodarske izrabe novih idej in spodbujanjem ustanavljanja novih podjetij,
 - socialno podjetništvo,
 - varstvo, promocija in razvoj kulturne dediščine ter mreženje kulturnih in dediščinskih potencialov,
 - podpora energetski učinkovitosti in uporabi obnovljivih virov energije v javni infrastrukturi in stanovanjskem sektorju,
 - varstvo biotske raznovrstnosti in tal ter spodbujanje ekosistemskih storitev, vključno z omrežjem NATURA 2000 in zelenimi infrastrukturami,
 - aktivacija v okviru spodbujanja socialnega vključevanja in boja proti revščini,
 - naložbe v institucionalne zmogljivosti ter v učinkovitost javne uprave in javnih storitev za zagotovitev reform, boljše zakonodaje in dobrega upravljanja,
 - krepitev aplikacij IKT za e-upravo, e-učenje, e-vključevanje, e-kulturo, e-zdravje, e-socialno varstvo in e-prostor.
- Skladno s temi usmeritvami Nacionalni program za kulturo 2014–2017 vključuje razvojne cilje, ki se nanašajo na:
- večanje zaposljivosti na področju kulture (samozaposleni, NVO, zasebni sektor v kulturi) in večanje deleža projektnih zaposlitev v javnih zavodih (poglavje o trgu dela v kulturi),
 - povečanje usposobljenosti in mobilnosti ter zagotovitev VŽU na področju kulture (poglavje o KUV),
 - izboljšanje dostopnosti kulture na celotnem ozemlju in za vse ljudi v povezavi z IKT-razvojem in razvojem digitalizacije (velik del področnih ciljev),
 - krepitev in mreženje kulturnih razvojnih potencialov ter dvig kakovosti življenja, pametne in trajnostne rasti (poglavje o digitalizaciji),
 - krepitev podjetništva na področju kulturnih in kreativnih industrij (poglavje o kulturnih in kreativnih industrijah, področni cilji),
 - krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij na področju kulture (poglavje o kulturni dediščini ter digitalizaciji),
 - investicije v javno kulturno infrastrukturo in kulturne spomenike, ki bodo generirali večjo dostopnost kulturnih vsebin in nove razvojne programe ter povečevali zaposljivost.

Nacionalni program za kulturo 2014–2017 prinaša razvojne cilje in ukrepe, s katerimi poskuša spodbuditi razvojne potencialne države na različnih področjih in kulturo vzpostaviti kot enega ključnih dejavnikov razvoja posameznika in družbe. Zato je del ciljev (arhitektura, kreativne industrije, kulturne industrije, kulturni turizem ipd.), ki imajo v svojem izhodišču umetnost ali kulturno ustvarjalnost za svoj temelj ali bistveno sestavino, naravnano izrazito medresorsko in razvojno. Področje kulture bo v naslednjem obdobju prevzelo pobudo pri uresničevanju teh ciljev in skrbelo za njihovo uresničevanje. Zato je nova evropska kohezijska politika priložnost tako za področje kulture, da vzpostavi notranje razvojne premike, kot tudi za državo, da spodbudi razvoj kreativnosti in poveča gospodarsko rast.

Št. 610-01/13-11/23

Ljubljana, dne 27. novembra 2013

EPA 1456-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

3552. Sklep o soglasju k Dopolnitvi poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Na podlagi drugega odstavka 64. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D in 63/13) ter v skladu s 112. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) je Državni zbor na seji dne 27. novembra 2013 sprejel

S K L E P

o soglasju k Dopolnitvi poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Državni zbor daje soglasje k Dopolnitvi poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil z dne 10. septembra 2013.

Št. 411-08/13-20/5
Ljubljana, dne 27. novembra 2013
EPA 1430-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3553. Sklep o imenovanju članice Državne revizijske komisije

Na podlagi tretjega odstavka 61. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D in 63/13) in 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) je Državni zbor na seji dne 27. novembra 2013 sprejel

S K L E P
o imenovanju članice
Državne revizijske komisije

V Državno revizijsko komisijo se imenuje:
za članico: mag. Mateja Škabar.

Št. 450-02/13-46/18
Ljubljana, dne 27. novembra 2013
EPA 1611-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3554. Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije, 12. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G) ter v skladu s 112. in 261. členom Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se je Državni zbor na seji dne 29. novembra 2013 seznanil z naslednjim

S K L E P O M

o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra

Ugotovi se, da je mag. Stanku Stepišniku prenehala funkcija ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije mag. Stanko Stepišnik opravlja tekoče posle do imenovanja novega ministra oziroma do obvestila predsednice Vlade v skladu z drugim odstavkom 234. člena Poslovnika državnega zbora.

Št. 020-12/13-43/4
Ljubljana, dne 29. novembra 2013
EPA 1607-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

3555. Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije, 12. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G) ter v skladu s 112. in 261. členom Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se je Državni zbor na seji dne 29. novembra 2013 seznanil z naslednjim

S K L E P O M

o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra

Ugotovi se, da je Tomažu Gantarju prenehala funkcija ministra za zdravje.

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije Tomaž Gantar opravlja tekoče posle do imenovanja novega ministra oziroma do obvestila predsednice Vlade v skladu z drugim odstavkom 234. člena Poslovnika državnega zbora.

Št. 020-12/13-44/5
Ljubljana, dne 29. novembra 2013
EPA 1608-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

VLADA

3556. Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije

Na podlagi 117. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13) in 11. točke prvega odstavka 3. člena Zakona o carinski službi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 113/05 – ZJU-B, 40/09, 9/11 in 96/12 – ZPIZ-2) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije

1. člen
(vsebina)

Ta uredba v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izme-

njave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L št. 386 z dne 29. 12. 2006, str. 89; v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ) določa posebna pravila za učinkovito in hitro izmenjavo obstoječih informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije zaradi preiskovanja kaznivih dejanj ali zbiranja podatkov o kaznivih dejanjih.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

a) »pristojni organ Republike Slovenije« pomeni Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije, ki ju je Republika Slovenija navedla v zadnji izjavi, deponirani pri Generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije;

b) »pristojni organ druge države članice« pomeni policijo, carino ali drug organ druge države članice Evropske unije, ki mu zakonodaja te države članice daje pooblastila za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter za izvajanje pooblastil in uporabo prisilnih ukrepov v okviru takšnih dejavnosti in ki so ga države članice navedle v zadnji izjavi, deponirani pri Generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije. Agencije ali službe, ki se posebej ukvarjajo z vprašanji nacionalne varnosti, v pojem pristojnega organa niso zajete;

c) »informacije in podatki« pomenijo:

– kakršne koli informacije ali podatke, povezane z odkrivanjem, preprečevanjem ali preiskovanjem kaznivega dejanja, ki jih pristojni organi vodijo ali lahko do njih dostopajo zaradi opravljanja z zakonom določenih nalog;

– kakršne koli informacije ali podatke, povezane z odkrivanjem, preprečevanjem ali preiskovanjem kaznivega dejanja, ki jih morajo državni organi in nosilci javnih pooblastil ali zasebni subjekti posredovati pristojnim organom na podlagi zahteve;

č) »kazniva dejanja iz drugega odstavka 2. člena Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L št. 190, z dne 18. 7. 2002, str. 1; v nadaljnjem besedilu: kazniva dejanja iz drugega odstavka 2. člena Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ)« pomenijo kazniva dejanja iz zakonodaje Republike Slovenije, ki ustrezajo ali so enaka kaznivim dejanjem iz te določbe Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ;

d) »zbiranje podatkov o kaznivem dejanju« pomeni stopnjo v postopku, ki še ni dosegla stopnje preiskave kaznivega dejanja, znotraj katere pristojni organ, ki je po zakonodaji pristojen za zbiranje, obdelovanje in analizo informacij o kaznivih dejanjih, ugotavlja, ali so bila storjena oziroma bi lahko bila v prihodnosti storjena konkretna kazniva dejanja;

e) »prisilni ukrepi« pomenijo ukrepe, ki jih pristojni organi lahko izvajajo na podlagi z zakonom določenih pooblastil.

3. člen

(zagotavljanje podatkov in informacij)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije zagotovi informacije in podatke na zaprosilo pristojnega organa druge države članice, ki deluje v okviru pristojnosti, ki mu jih določa zakonodaja države članice, in preiskuje kaznivo dejanje ali zbira podatke o kaznivem dejanju.

(2) Pri zagotavljanju informacij in podatkov pristojnim organom drugih držav članic se uporabljajo pogoji, ki niso strožji od pogojev, ki se za zagotavljanje in zahtevanje informacij in podatkov uporabljajo v skladu z zakonodajo Republike Slovenije. Kadar za dostopanje do informacij ali podatkov in za njihovo izmenjavo pristojnemu organu Republike Slovenije ni treba pridobiti soglasja ali odobritve sodišča Republike Slovenije, se takšno soglasje ali odobritev ne zahteva tudi v primeru izmenjave informacij ali podatkov med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnim organom druge države članice.

(3) Če lahko pristojni organ Republike Slovenije v skladu z zakonodajo Republike Slovenije do zahtevanih informacij ali podatkov dostopa zgolj na podlagi soglasja ali odobritve sodišča Republike Slovenije, mora zaprositi pristojno sodišče Republike

Slovenije za soglasje ali dovoljenje za dostop do zahtevanih informacij ali podatkov in njihovo izmenjavo. Pristojno sodišče Republike Slovenije pri odločitvi o soglasju ali dovoljenju za dostop do zahtevanih informacij ali podatkov in za njihovo izmenjavo s pristojnim organom druge države članice Evropske unije uporabi enaka merila kot pri odločanju v enaki zadevi pristojnega organa Republike Slovenije.

(4) Če zahtevane informacije ali podatke pristojnemu organu Republike Slovenije priskrbi druga država, za katero velja načelo specialnosti, sme pristojni organ Republike Slovenije te informacije ali podatke pristojnim organom druge države članice poslati zgolj s privolitvijo države, ki jih je priskrbel.

(5) Kadar pristojni organ Republike Slovenije pridobi informacije ali podatke v skladu s to uredbo od pristojnega organa druge države članice in jih želi uporabiti kot dokaz pred sodiščem, mora pridobiti soglasje države članice, ki je te informacije ali podatke priskrbel, če tako zahteva zakonodaja države članice, ki je priskrbel informacije ali podatke, in sicer z uporabo instrumentov o pravosodnem sodelovanju, ki veljajo med državama članicama. Soglasje ni potrebno, če je država članica, od katere so se zahtevale informacije ali podatki, že dala soglasje za uporabo informacij ali podatkov kot dokaza v kazenskem postopku ob njihovem posredovanju.

(6) Če to dovoljuje zakonodaja Republike Slovenije, pristojni organ Republike Slovenije v skladu s slednjo zagotovi informacije ali podatke, ki jih je predhodno pridobil z uporabo prisilnih ukrepov.

4. člen

(časovni roki)

(1) Če pristojni organ druge države članice zahteva nujni postopek, mora pristojni organ Republike Slovenije na zaprosila za informacije in podatke v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 2. člena Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ odgovoriti najpozneje v osmih urah, če so zahtevane informacije ali podatki na voljo v zbirki podatkov, do katere lahko neposredno dostopa. Če v osmih urah odgovora ne more zagotoviti, to utemelji z uporabo obrazca iz Priloge A, ki je sestavni del te uredbe. Zagotovitev informacij ali podatkov, za katere se zaprosi v osmih urah, se lahko odloži, če bi to nesorazmerno obremenilo pristojni organ. Ta o odložitvi informacij ali podatkov nemudoma obvesti organ, ki zanje zaprosi, pri čemer mora te informacije ali podatke zagotoviti čim prej, vendar najkasneje v treh dneh. Če pristojni organ druge države članice ne zahteva nujnega postopka, mora pristojni organ Republike Slovenije odgovoriti na zaprosila za informacije in podatke v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 2. člena Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ v enem tednu, če so zahtevane informacije ali podatki na voljo v zbirki podatkov, do katere dostopa neposredno. Če odgovora ne more zagotoviti, to utemelji z uporabo obrazca iz Priloge A te uredbe.

(2) V vseh drugih primerih pristojni organ Republike Slovenije zagotovi, da se zahtevane informacije ali podatki pristojnemu organu, ki za njih zaprosi, sporočijo v štirinajstih dneh. Če zaproseni pristojni organ odgovora ne more zagotoviti v štirinajstih dneh, to utemelji z uporabo obrazca iz Priloge A te uredbe.

5. člen

(zaprosilo za informacije in podatke)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko zaprosi za informacije in podatke zaradi odkrivanja, preprečevanja ali preiskovanja kaznivega dejanja, če obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da druga država članica razpolaga z ustreznimi informacijami in podatki. Utemeljeni razlogi za domnevo se navedejo v zaprosilu, v katerem je pojasnjen namen zaprosila za informacije in podatke ter povezava med tem namenom in osebo, na katero se te informacije in podatki nanašajo.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije, ki zahteva informacije, ne zaprosi za več informacij ali podatkov oziroma ne določa krajših časovnih rokov, kot je potrebno za namene zaprosila.

(3) Zaprosilo za informacije ali podatke mora vsebovati vsaj informacije iz Priloge B, ki je sestavni del te uredbe.

6. člen

(načini komunikacije in jezik)

(1) Izmenjava informacij in podatkov med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnim organom druge države članice lahko poteka na načine, ki so na voljo za mednarodno sodelovanje pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj. Jezik, v katerem je zapisano zaprosilo in se izmenjujejo informacije, je jezik, ki se praviloma uporablja pri obstoječem načinu komunikacije.

(2) Informacije ali podatki se v skladu s Konvencijo o ustanovitvi Evropskega policijskega urada izmenjujejo tudi z Europolom in v skladu s Sklepom Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L št. 63, z dne 6. 3. 2002, str. 1) tudi z Eurojustom, če se izmenjava nanaša na kaznivo dejanje, ki spada v njun mandat.

7. člen

(izmenjava informacij in podatkov na lastno pobudo)

(1) Pristojni organi Republike Slovenije pristojnim organom drugih držav članic posredujejo informacije in podatke brez predhodnega zaprosila, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi informacije in podatki lahko pomagali pristojnemu organu v posamezni državi članici pri preprečevanju, odkrivanju ali preiskovanju kaznivih dejanj iz točke d) 2. člena te uredbe. Informacije in podatki se posredujejo takoj, ko pristojni organi Republike Slovenije ocenijo, da obstajajo utemeljeni razlogi za takšno domnevo. Za posredovanje informacij in podatkov pristojni organi Republike Slovenije uporabijo obrazec iz Priloge B te uredbe.

(2) Skladno s prejšnjim odstavkom se zagotavljajo le informacije in podatki, ki so po presoji pristojnega organa Republike Slovenije ustrezni in potrebni za uspešno preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje zadevnega kaznivega dejanja.

8. člen

(varstvo podatkov)

(1) Uveljavljena pravila o varstvu podatkov, ki veljajo pri uporabi načinov komunikacije iz prvega odstavka 6. člena te uredbe, se uporabljajo tudi v postopku izmenjave informacij in podatkov iz te uredbe med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnim organom druge države članice.

(2) Če je država prejemnica Republika Slovenija, uporabo informacij in podatkov, ki so bili v skladu s to uredbo izmenjeni neposredno ali na dvostranski ravni s pristojnimi organi Republike Slovenije, ureja zakonodaja Republike Slovenije o varstvu podatkov, kot če bi se informacije in podatki zbrali v Republiki Sloveniji. Osebnih podatki, uporabljeni pri izvajanju te uredbe, so varovani v skladu z načeli Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov in v skladu z Dodatnim protokolom z dne 8. novembra 2001 k tej konvenciji v zvezi z nadzornimi organi in čezmejnimi prenosom podatkov. Pristojni organi Republike Slovenije morajo pri obdelavi osebnih podatkov, pridobljenih v skladu s to uredbo, upoštevati načela Priporočila Sveta Evrope št. R(87)15 o uporabi osebnih podatkov na policijskem področju.

(3) Pridobljene informacije in podatke lahko pristojni organi Republike Slovenije uporabijo zgolj za namene, za katere so bili ti posredovani v skladu s to uredbo, ali za preprečevanje neposredne in resne grožnje javni varnosti, obdelava v druge namene se dovoli samo s predhodnim pooblastilom države članice, ki jih sporoča, pri čemer se upošteva zakonodaja Republike Slovenije.

(4) Pri zagotavljanju informacij in podatkov v skladu s to uredbo lahko pristojni organ Republike Slovenije v skladu z zakonodajo Republike Slovenije pristojnemu organu druge države članice, ki prejme informacije in podatke, določi pogoje za njihovo uporabo. Pogoje lahko določi tudi glede poročanja o izsledkih preiskovanja kaznivega dejanja ali zbiranju podatkov o kaznivem dejanju, pri katerem je prišlo do izmenjave informacij in podatkov. Pristojni organ Republike Slovenije, ki sporoča in-

formacije in podatke, lahko zaprosi državo članico prejemnico, naj predloži podatke o uporabi in nadaljnji obdelavi predanih informacij in podatkov.

(5) Če informacije in podatke prejme pristojni organ Republike Slovenije in pristojni organ druge države članice v skladu s svojo zakonodajo določi pogoje iz prejšnjega odstavka, so za pristojni organ Republike Slovenije ti pogoji zavezujoči, razen v primeru, kadar zakonodaja Republike Slovenije določa opustitev omejitev glede uporabe za pravosodne organe, zakonodajna telesa ali kateri koli drug neodvisni organ, ustanovljen v skladu z zakonom in odgovoren za nadzor nad pristojnimi organi kazenskega pregona. V takih primerih se informacije in podatki lahko uporabljajo šele po predhodnem posvetovanju z državo članico, ki sporoča informacije in podatke.

9. člen

(zaupnost)

Pristojni organi Republike Slovenije v vsakem posameznem primeru izmenjave informacij ali podatkov ustrezno upoštevajo zahteve po tajnosti postopka preiskovanja kaznivih dejanj. V ta namen pristojni organi Republike Slovenije v skladu z zakonodajo Republike Slovenije zagotovijo zaupnost vseh posredovanih informacij in podatkov, ki so opredeljeni kot zaupne narave.

10. člen

(razlogi za zadržanje informacij ali podatkov)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko zavrne zagotovitev informacij ali podatkov, če obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi posredovanje informacij ali podatkov:

- a) škodovalo osnovnim interesom nacionalne varnosti Republike Slovenije, ali
- b) ogrozilo uspeh preiskovanja kaznivega dejanja ali zbiranja informacij ali podatkov o kaznivem dejanju ali varnost posameznikov, ali
- c) bilo očitno nesorazmerno ali nepomembno za namene, za katere so bili informacije ali podatki zaproseni.

(2) Kadar se zaprosilo nanaša na kaznivo dejanje, za katero je v zakonu, ki ureja kazniva dejanja v Republiki Sloveniji zagrožena zaporna kazen enega leta ali manj, lahko pristojni organ Republike Slovenije zavrne zagotovitev zahtevanih informacij ali podatkov.

(3) Pristojni organ Republike Slovenije zavrne zagotovitev informacij ali podatkov, če pristojno sodišče Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 3. člena te uredbe ne dovoli dostopa do zahtevanih informacij in njihove izmenjave.

KONČNI DOLOČBI

11. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije (Uradni list RS, št. 67/08 in 15/13 – ZNPPol).

12. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00717-34/2013

Ljubljana, dne 28. novembra 2013

EVA 2013-1711-0047

Vlada Republike Slovenije

dr. Gregor Virant i.r.
Minister

PRILOGA A

IZMENJAVA INFORMACIJ V SKLADU Z OKVIRNIM SKLEPOM SVETA
2006/960/PNZOBRAZEC, KI GA UPORABLJA ZAPROŠENA DRŽAVA ČLANICAV PRIMERU
ZAMUDE/ZAVRNITVE INFORMACIJ

Ta obrazec se uporablja za posredovanje zahtevanih informacij in/ali podatkov, za obveščanje organa prosilca o tem, da ni mogoče upoštevati običajnega roka, da je zaprosilo treba predložiti sodnemu organu v odobritev, ali da se posredovanje informacij zavrne.

Ta obrazec se lahko v postopku uporabi več kot enkrat (npr. če se mora zaprosilo najprej predložiti sodnemu organu in se pozneje izkaže, da je treba izvršitev zaprosila zavrniti).

Zaprošeni organ (naziv, naslov, telefon, telefaks, e-pošta, država članica)	
Podatki o zastopniku (neobvezno)	
Evidenčna številka tega odgovora	
Datum in evidenčna številka prejšnjega odgovora	
Odgovarja naslednjemu organu prosilcu	
Datum in čas zaprosila	
Evidenčna številka zaprosila	

Običajni rok v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ bi bil	
Kaznivo dejanje spada pod člen 2 (2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ in zahtevane informacije in podatki se nahajajo v podatkovni bazi, do katere ima pristojni organ v zaproseni državi članici neposreden dostop	Zahtevan nujni postopek → ☐ 8ur
	Nujni postopek ni zahtevan → ☐ 1 teden
Drugi primeri	→ ☐ 14 dni

**Informacije, posredovane skladno z okvirnim sklepom 2006/960/PNZ:
zagotovljene informacije in podatki**

1. Uporaba posredovanih informacij ali podatkov

- se lahko uporabijo samo za namene, za katere so bili posredovani, ali za preprečevanje neposredne in resne grožnje javni varnosti;
- se odobri tudi za druge namene pod naslednjimi pogoji (neobvezno):...

2. Zanesljivost vira

- zanesljiv
- večinoma zanesljiv
- nezanesljiv
- se ne more oceniti

3. Točnost informacij ali podatkov

- zanesljiv
- večinoma zanesljiv
- nezanesljiv
- se ne more oceniti

4. Izidi preiskovanja kaznivega dejanja ali zbiranja podatkov in informacij o kaznivem dejanju, v okviru katere so se izmenjale informacije, se morajo sporočiti organu, ki je te informacije ali podatke posredoval

- da
- ne

5. V primeru izmenjave na lastno pobudo: razlogi, zaradi katerih bi informacije ali podatki lahko olajšali odkrivanje, preprečevanje ali preiskovanje kaznivih dejanj iz člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ:

ZAMUDA – V predvidenem roku v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ ni možno odgovoriti

Informacij ali podatkov ni mogoče posredovati v danem roku iz naslednjih razlogov:

Najverjetneje bodo posredovani v roku:

- 1 dneva 2 dni 3 dni
- ...tednov
- 1 meseca

- Zahtevana je bila odobritev sodnega organa.
Postopek za izdajo / zavrnitev odobritve traja predvidomatednov.

ZAVRNITEV – Informacij ali podatkov:	
☐ ni bilo mogoče posredovati in zahtevati na nacionalni ravni; ali ☐ jih ni mogoče posredovati iz enega ali več naslednjih razlogov:	
A – Razlog v zvezi s sodnim nadzorom, ki preprečuje posredovanje ali zaradi katerega je potrebna uporaba medsebojne pravne pomoči	
	☐ Pristojni sodni organ ni odobril dostopa in izmenjave informacij ali podatkov
	☐ Zahtevane informacije ali podatki so bili predhodno pridobljeni z uporabo prisilnih ukrepov in nacionalno pravo ne dovoljuje njihovega posredovanja
	☐ Informacije ali podatki niso v posesti pristojnih organov oziroma javnih organov ali zasebnih subjektov na način, ki omogoča pristojnim organom, da z njimi razpolagajo brez uporabe prisilnih ukrepov
☐ B – Posredovanje zahtevanih informacij ali podatkov bi škodovalo osnovnim interesom nacionalne varnosti, ogrozilo uspeh tekočega preiskovanja kaznivega dejanja ali zbiranja podatkov o kaznivem dejanju, varnost posameznikov ali pa bi bilo očitno nesorazmerno ali nepomembno za namene, za katere so bili zahtevani.	
Prosimo, da v primeru A ali B po potrebi navedete dodatne informacije ali razloge za zavrnitev (neobvezno):	
☐ D – Zaprošeni organ odloči, da bo zavrnil izvršitev, ker se zaprosilo po zakonodaji zaprosene države članice nanaša na naslednje kaznivo dejanje (navesti vrsto kaznivega dejanja in njegovo pravno kvalifikacijo)....., za katerega je zagrožena zaporna kazen enega leta ali manj	
☐ E – Zahtevane informacije ali podatki niso dostopni	
☐ F – Zahtevane informacije ali podatki so bili pridobljeni od druge države članice ali od tretje države in zanje velja načelo specialnosti, ta država ali tretja država pa ni dala soglasja za posredovanje teh informacij ali podatkov.	

PRILOGA B

IZMENJAVA INFORMACIJ V SKLADU Z OKVIRNIM SKLEPOM SVETA
2006/960/PNZOBRAZEC ZAPROSILA ZA INFORMACIJE IN PODATKE, KI GA UPORABLJA
DRŽAVA ČLANICA PROSILKA

Ta obrazec se uporablja pri zaprosilu za informacije in podatke v skladu z Okvirnim sklepom 2006/960/PNZ.

I – Upravne informacije

Organ prosilec (naziv, naslov, telefon, telefaks, e-pošta, država članica)	
Podatki o zastopniku (neobvezno)	
Zaproša naslednjo državo članico	
Datum in čas tega zaprosila	
Evidenčna številka tega zaprosila	

Prejšnja zaprosila

To je prvo zaprosilo za ta primer

To zaprosilo sledi prejšnjim zaprosilom za ta primer

Prejšnje (-a) zaprosilo (-a)			Odgovor (-i)	
	Datum	Evidenčna številka (v državi članici prosilki)	Datum	Referenčna številka (v zaprošeni državi članici)
1.				
2.				
3.				
4.				

Če je zaprosilo poslano več organom v zaproseni državi članici, prosimo, da opredelite, na kakšen način:

Nacionalni enoti Europola (ENU/uradniku za zvezo pri Europolu) v vednost v izvršitev

Nacionalnemu centralnemu biroju Interpola v vednost v izvršitev

Sirene v vednost v izvršitev

Uradniku za zvezo v vednost v izvršitev

Drugo (prosimo, navedite): v vednost v izvršitev

Če je isto zaprosilo poslano drugim državam članicam, prosimo, da jih navedete in opredelite načine (neobvezno)

II – Roki

Opomnik: roki v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ

A – Kaznivo dejanje iz člena 2 (2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ

in

Zahtevane informacije ali podatki se nahajajo v podatkovni bazi, do katere ima pristojni organ neposreden dostop

→ Zaprosilo je nujno	→ Rok: 8 ur z možnostjo podaljšanja
→ Zaprosilo ni nujno	→ Rok: 1 teden (...)

B – Drugi primeri: Rok: 14 dni

☐ Nujni postopek JE zahtevan
☐ Nujni postopek NI zahtevan
Razlogi za nujni postopek (npr. osumljenci so v priporu, primer mora biti pred določenim datumom obravnavan na sodišču):
Zahtevane informacije ali podatki

VRSTA KAZNIVEGA DEJANJA, KI JE PREDMET PREISKOVANJA

Opis okoliščin, v katerih je(so) bilo(-a) kaznivo(-a) dejanje(-a) storjeno(-a), vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti osebe, na katero se zaprosilo za informacije ali podatke nanaša, v kaznivem(-ih) dejanju(-ih):

Vrsta kaznivega dejanja	
A - Uporaba člena 4(1) ali 4(3) Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ	
☐ A.1. Kaznivo dejanje se v državi članici prosilki kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj 3 let in	
☐ A.2. Kaznivo dejanje je eno (ali več) od naslednjih:	
☐ Sodelovanje v kriminalni združbi ☐ Terorizem ☐ Trgovina z ljudmi ☐ Spolna zloraba otrok in otroška pornografija ☐ Nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi ☐ Nedovoljeno trgovanje z orožjem, strelivom in razstrelivi ☐ Korupcija ☐ Goljufije, vključno s tistimi, ki vplivajo na finančne interese Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ☐ Organiziran ali oborožen rop ☐ Nedovoljeno trgovanje s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli ☐ Prevara ☐ Izsiljevanje in oderuštvo ☐ Ponarejanje in piratstvo proizvodov ☐ Ponarejanje upravnih dokumentov in trgovanje z njimi ☐ Ponarejanje plačilnih sredstev ☐ Nedovoljeno trgovanje s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti	☐ Pranje prihodkov , pridobljenih s kaznivimi dejanji ☐ Ponarejanje denarja vključno z euri ☐ Računalniški kriminal ☐ Okoljski kriminal, vključno z nedovoljenim trgovanjem z ogroženimi živalskimi vrstami ter ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami ☐ Omogočanje nedovoljenega vstopanja in bivanja ☐ Umor, posebno huda telesna poškodba ☐ Ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in zajetje talcev ☐ Rasizem in ksenofobija ☐ Nedovoljeno trgovanje z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi ☐ Trgovanje z ukradenimi vozili ☐ Posilstvo ☐ Požig ☐ Kazniva dejanja v pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča ☐ Protipravna ugrabitev letal/ladij ☐ Sabotaža
☐ Kaznivo dejanje torej spada pod člen 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ → Člena 4(1) (nujni primeri) in 4(3) (primeri, ki niso nujni) Okvirnega sklepa	

2006/960/PNZ se torej uporabljata glede na roke, ki jih je treba upoštevati pri odgovoru na to zaprosilo.

Ali

B – Kaznivo(-a) dejanje(-a) ni(-so) našteto(-a) pod A.

V tem primeru – opis kaznivega(-ih) dejanja:

Namen zaprosila za informacije ali podatke

Povezava med namenom zaprosila za informacijo ali podatke in osebo, na katero se informacije ali podatki nanašajo

Identiteta (če je poznana) osebe (-oseb), v zvezi s katero(-imi) se preiskuje kaznivo dejanje ali zbiranje podatkov, na katerih temelji zaprosilo za informacije ali podatke

Razlogi, na podlagi katerih se lahko domneva, da zaprosena država članica razpolaga z zaprosenimi informacijami in podatki

Omejitve uporabe informacij, vsebovanih v tem zaprosilu, za namene, ki se razlikujejo od tistih, za katere so bile informacije posredovane, ali za preprečevanje neposredne in resne grožnje javni varnosti

- Uporaba odobrena
- Uporaba odobrena, vendar ne navajajte posredovalca informacij
- Ne uporabljajte brez dovoljenja posredovalca informacij
- Ne uporabljajte

3557. Uredba o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena, petega in šestega odstavka 20. člena ter za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina in namen)

(1) Ta uredba določa pravila ravnanja in druge pogoje v zvezi s predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3) ter dajanje komposta ali digestata v promet.

(2) Za vprašanja glede predelave biološko razgradljivih odpadkov, uporabe komposta ali digestata ter dajanja komposta ali digestata v promet, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za biološko razgradljive odpadke, navedene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta uredba ne uporablja za živalske stranske proizvode kategorije 1 iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih), (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene (UL L št. 276 z dne 20. 10. 2010, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES).

(3) Za predelavo biološko razgradljivih odpadkov iz prvega odstavka tega člena, ki so živalski stranski proizvodi kategorije 2 in kategorije 3, razen za predelavo živalskih stranskih proizvodov kategorije 3 iz točke (p) 10. člena Uredbe 1069/2009/ES, ki so zbrani v okviru javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom in so namenjeni kompostiranju ali anaerobni razgradnji z naknadnim kompostiranjem, se poleg določb te uredbe uporabljajo standardni parametri pretvorbe iz:

1. Uredbe 1069/2009/ES in

2. Uredbe Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L št. 54 z dne 26. 2. 2011, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 717/2013 z dne 25. julija 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 142/2011 v zvezi z izjavami o dobrem počutju živali v nekaterih vzorcih veterinarskih spričeval (UL L št. 201 z dne 26. 7. 2013, str. 31).

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ta uredba ne uporablja za rastlinske odpadke, ki nastajajo v kmetijstvu,

če njihova predelava poteka na kraju njihovega nastanka in se iz njih nastali kompost ali digestat uporabi pri kmetovanju izključno na tem kraju.

(5) Ne glede na prvi in tretji odstavek tega člena se za predelavo bioloških odpadkov ali živinskih gnojil, ki nastajajo v kmetijstvu, če je zmogljivost kompostarne manjša od ali enaka 300 t na leto ali zmogljivost bioplinarne manjša od 10 t na dan, in če njihova predelava poteka na kraju njihovega nastanka ter se iz njih nastali kompost ali digestat uporabi pri kmetovanju izključno na tem kraju, ne uporabljajo določbe 4. člena te uredbe (razen 1. in 2. točke tretjega odstavka 4. člena te uredbe) in določbe 10. do 16. člena te uredbe (razen desetega odstavka 12. člena te uredbe).

(6) Ne glede na prvi in tretji odstavek tega člena se za rastlinske odpadke ali živinska gnojila, če je zmogljivost kompostarne manjša od ali enaka 300 t na leto ali zmogljivost bioplinarne manjša od 10 t na dan, ne uporabljajo določbe 4. člena te uredbe (razen 1. in 2. točke tretjega odstavka 4. člena te uredbe) in določbe 10. do 16. člena te uredbe (razen desetega odstavka 12. člena te uredbe).

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. anaerobna razgradnja je anaerobna razgradnja biološko razgradljivih odpadkov ali njihove mešanice z biološko razgradljivimi naravnimi nenevarnimi materiali iz kmetijstva ali gozdarstva s pomočjo mikro- in makroorganizmov brez kisika;

2. biofilter je enota za čiščenje odpadnih plinov s pomočjo mikroorganizmov;

3. biološka stabilnost je biološka stabilnost, ki je dosežena takrat, ko je potreba mikroorganizmov za sprejemanje kisika v biološko razgradljivih odpadkih manjša od 15 mg O₂/g suhe snovi;

4. biološki odpadki so biološki odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;

5. biološko razgradljivi odpadki so odpadki iz priloge 1 te uredbe;

6. bioplín je mešanica metana in ogljikovega dioksida, ki nastane pri anaerobni razgradnji;

7. bioplinarna je sklop objektov z napravami za anaerobno razgradnjo pri nadzorovanih pogojih;

8. bioplinski reaktor je enota bioplinarne, v kateri poteka anaerobna razgradnja;

9. blato je blato v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, razen neobdelano blato v skladu s predpisom o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode;

10. digestat ali pregnito blato je poltekoč ali tekoč material, ki nastane pri anaerobni razgradnji (v nadaljnjem besedilu: digestat);

11. digestorska mešanica je mešanica biološko razgradljivih odpadkov ali mešanica teh odpadkov z biološko razgradljivimi naravnimi nenevarnimi materiali iz kmetijstva ali gozdarstva, pripravljena za anaerobno razgradnjo;

12. enota za čiščenje odpadnih plinov je enota bioplinarne ali kompostarne za čiščenje odpadnih plinov;

13. gnojilo je snov, katere glavni namen je zagotavljanje hranil za rastline;

14. hidravlični zadrževalni čas je povprečen časovni interval, v katerem se digestorska mešanica nahaja v bioplinskem reaktorju;

15. higienizacija je postopek, s katerim se uničijo vegetativne oblike človeških, živalskih in rastlinskih škodljivih organizmov v biološko razgradljivih odpadkih;

16. izcedne vode so vode, ki nastajajo pri postopku kompostiranja in se z njimi ravna kot z industrijskimi odpadnimi vodami v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo;

17. kompost je biološko stabilen, higieniziran, humusu podoben material z več kot 15 odstotki organske snovi, ki nastane pri kompostiranju;

18. kompostarna je sklop objektov z napravami za kompostiranje pri nadzorovanih pogojih;

19. kompostiranje je aerobna razgradnja biološko razgradljivih odpadkov ali njihove mešanice z biološko razgradljivimi naravnimi nenevarnimi materiali iz kmetijstva ali gozdarstva s pomočjo mikro- in makroorganizmov s kisikom;

20. kompostna šarža je fizično ločena mešanica biološko razgradljivih odpadkov ali mešanica teh odpadkov z biološko razgradljivimi naravnimi nenevarnimi materiali iz kmetijstva ali gozdarstva, pripravljena za kompostiranje;

21. kuhinjski odpadki so biološko razgradljivi kuhinjski odpadki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje s kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom;

22. območje kraških in razpoklinskih vodonosnikov je zemljišče z močno razpokano kamninsko podlago in zelo spremenljivo prepustnostjo, značilno za kraške tokove podzemne vode, ali zemljišče z nedoločljivimi tokovi podzemne vode;

23. območje kompostarne ali bioplinarne je območje, kjer se izvaja kompostiranje ali anaerobna razgradnja, vključno s površinami za skladiščenje, manipulativnimi površinami in funkcionalnimi prometnimi površinami;

24. odprto kompostiranje je kompostiranje v kopah na utrjenih, za tekočine neprepustnih tleh na prostem ali v zaprtem prostoru;

25. pošiljka odpadkov je pošiljka odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;

26. predelovalec je predelovalec v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in je predelovalec biološko razgradljivih odpadkov ali uporabnik komposta ali digestata, razen tistega uporabnika, ki uporablja kompost, ki je proizvod, ali digestat, ki je proizvod;

27. predelovalec biološko razgradljivih odpadkov je izvajalec kompostiranja ali izvajalec anaerobne razgradnje;

28. predelava biološko razgradljivih odpadkov je kompostiranje ali anaerobna razgradnja;

29. rastlinski odpadki so biološko razgradljivi odpadki, ki nastanejo pri proizvodnji rastlin v kmetijstvu, gozdarstvu, vrtnarstvu ali pri urejanju parkov in vrtov;

30. rastlinski škodljivi organizmi so škodljivi organizmi v skladu s predpisom, ki ureja ukrepe in postopke za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov;

31. standardni parametri pretvorbe so standardni parametri pretvorbe iz predpisa, ki ureja določitev zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi;

32. substrat je biološko stabilen, higieniziran material, ki nastane z mešanjem prsti s kompostom, ki je proizvod, ali digestatom, ki je proizvod;

33. uporabnik komposta ali digestata je fizična ali pravna oseba, ki kompost ali digestat uporabi v skladu s 25. ali 26. členom te uredbe;

34. uvoznik je oseba, ki kompost, ki je proizvod, ali digestat, ki je proizvod, uvaža iz tretjih držav in ga daje v promet ali je sam njegov končni uporabnik;

35. zaprto kompostiranje je kompostiranje v zaprtih reaktorjih, kjer se s krmiljenjem postopka za zagotavljanje optimalne izmenjave zraka, vsebnosti vode in temperature pospešuje aerobna razgradnja;

36. živalski stranski proizvodi so biološko razgradljivi odpadki, ki se uvrščajo med živalske stranske proizvode kategorije 1, 2 in 3 v skladu z Uredbo 1069/2009/ES;

37. živinska gnojila so gnojila v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov.

4. člen

(pogoji za načrtovanje kompostarne ali bioplinarne)

(1) Pri načrtovanju kompostarne ali bioplinarne je treba zagotoviti, da je zunanji rob območja kompostarne ali bioplinar-

ne od območij stanovanjskih, gostinskih, upravnih, pisarniških in trgovinskih stavb, sejamskih dvoran in razstavišč, stavb za kulturo in razvedrilo, muzejev in knjižnic, stavb za izobraževanje in znanstveno-raziskovalno delo, stavb za zdravstvo in šport ter športno-rekreacijskih površin oddaljen:

1. za kompostarne:

- a) najmanj 300 m pri zaprtem kompostiranju in
- b) najmanj 500 m pri odprtem kompostiranju;

2. za bioplinarne:

- a) najmanj 300 m in
- b) najmanj 500 m pri anaerobni razgradnji z naknadnim odprtim kompostiranjem.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zahteve glede oddaljenosti iz prejšnjega odstavka ne veljajo za načrtovanje športno-rekreacijskih površin na rekultiviranem zaprtem odlagalšču in upravne objekte kompostarne ali bioplinarne.

(3) Poleg pogoja iz prvega odstavka tega člena je treba pri načrtovanju kompostarne ali bioplinarne upoštevati tudi:

1. tehnično in okoljsko izvedljivost ter ekonomsko upravičenost glede na količine in vrste biološko razgradljivih odpadkov ter izbrano tehnologijo njihove predelave, vključno z vplivom njihovega prevoza na okolje,

2. tehnično in okoljsko izvedljivost ter ekonomsko upravičenost glede na oddaljenost od zemljišč, na katerih je prepovedana uporaba komposta ali digestata za vnos v ali na tla v skladu s 24. členom te uredbe, ter oddaljenost od zemljišč, na katerih je dovoljena uporaba komposta ali digestata v skladu s 25. in 26. členom te uredbe, vključno z vplivom njegovega prevoza na okolje,

3. oddaljenost lokacije od stanovanjskih in drugih poseljenih območij ter rekreacijskih in kmetijskih površin,

4. zahteve na območjih, zavarovanih v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave,

5. zahteve na vodovarstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

6. zahteve na območjih, zavarovanih v skladu s predpisi, ki urejajo kulturno dediščino, in

7. zahteve na območjih, zavarovanih v skladu s predpisi, ki urejajo kakovost kmetijskih zemljišč.

(4) Pri načrtovanju, gradnji in vzdrževanju kompostarne ali bioplinarne mora investitor ali predelovalec biološko razgradljivih odpadkov zagotoviti, da:

1. je na območju kompostarne ali bioplinarne preprečen dostop nepooblaščenim osebam in živalim,

2. je površina tal na območju kompostarne ali bioplinarne v skladu s stanjem tehnike utrjena tako, da je za tekočine neprepustna,

3. sta za odpadne pline zagotovljena zajem in odvajanje prek enote za čiščenje odpadnih plinov, če predelava biološko razgradljivih odpadkov poteka v zaprtih prostorih, in

4. je na območju kompostarne ali bioplinarne nameščena oprema za spremljanje temperature in vlage v zraku ter smeri in hitrosti vetra (v nadaljnjem besedilu: meteorološki parametri).

(5) Pri načrtovanju, gradnji in vzdrževanju bioplinarne mora investitor ali predelovalec biološko razgradljivih odpadkov zagotoviti, da se za odpadne vode, ki nastajajo v bioplinarni in izcedne vode iz skladiščenih pošiljk odpadkov zagotovita zajem in vračanje v ponovno uporabo pri predelavi biološko razgradljivih odpadkov ali odvajanje v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(6) Pri načrtovanju, gradnji in vzdrževanju kompostarne z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 000 t na leto, ali bioplinarne z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 t na dan, mora predelovalec biološko razgradljivih odpadkov pri skladiščenju biološko razgradljivih odpadkov, razen pri skladiščenju izključno gnojevke ali energetskih rastlin, zagotoviti tudi:

– zaprte zalogovnike z avtomatskim zapiranjem in

– odsesavanje in odvajanje plinov iz zalogovnika prek enote za čiščenje odpadnih plinov.

5. člen

(odgovornost in usposobljenost oseb za obratovanje kompostarne ali bioplinarne)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov določi osebo, ki je strokovno odgovorna za predelavo biološko razgradljivih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: strokovno odgovorna oseba), in njenega namestnika. Strokovno odgovorna oseba mora imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje naravoslovno-tehniške smeri, v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje naravoslovno-tehniške smeri.

(2) Strokovno odgovorna oseba in njen namestnik se vpišeta v obratovalni dnevnik iz 17. člena te uredbe.

(3) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora najmanj enkrat letno zagotoviti strokovno usposabljanje strokovno odgovornih oseb in njihovih namestnikov za uporabo najnovejše preizkušene in na trgu dostopne tehnologije tako, da se preverjanje ustreznosti odpadkov v skladu z 10. členom te uredbe in njihova predelava izvajata v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke.

II. PREDELAVA BIOLOŠKO RAZGRADLJIVIH ODPADKOV

6. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov lahko predeluje biološko razgradljive odpadke, če ima okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov (v nadaljnjem besedilu: okoljevarstveno dovoljenje) v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba izpolnjevati pogoja, ki se nanaša na registracijo za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za:

1. predelavo rastlinskih odpadkov ali živinskih gnojil in je zmogljivost kompostarne manjša od ali enaka 300 t na leto ali zmogljivost bioplinarne manjša od 10 t na dan,

2. predelavo bioloških odpadkov ali živinskih gnojil, ki nastajajo v kmetijstvu, če je zmogljivost kompostarne manjša od ali enaka 300 t na leto ali zmogljivost bioplinarne manjša od 10 t na dan, in če njihova predelava poteka na kraju njihovega nastanka ter se iz njih nastali kompost ali digestat uporabi pri kmetovanju izključno na tem kraju.

(3) Ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), pošlje okoljevarstveno dovoljenje za kompostarno ali bioplinarno, v kateri se predelujejo živalski stranski proizvodi, v vednost organu, pristojnemu za veterino.

7. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora poleg zahtev iz predpisa, ki ureja odpadke, vsebovati tudi predlog obsega in vsebine nadzora kakovosti komposta ali digestata iz 13. člena te uredbe, ki ga pripravi izvajalec tega nadzora iz 14. člena te uredbe.

(2) Vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba priložiti načrta ravnanja z odpadki, če gre za predelavo odpadkov iz drugega odstavka prejšnjega člena.

8. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

Načrt ravnanja z odpadki mora poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, vsebovati tudi podatke o:

1. predvidenih postopkih in preverjanju ustreznosti in istovetnosti pošiljke odpadkov ter spremno dokumentacijo iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,

2. izpolnjevanju posebnih zahtev za kompostiranje iz 11. člena te uredbe ali posebnih zahtev za anaerobno razgradnjo iz 12. člena te uredbe,

3. tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja z lahkimi materiali, ki jih odnaša veter, za preprečevanje obremenjevanja s hrupom, neprijetnimi vonjavami in delci (PM) ter za preprečevanje raznašanja blata,

4. ukrepov za preprečevanje dostopa ptic, glodavcev, insektov in drugih škodljivcev na območje kompostarne ali bioplinarne,

5. predvidenih postopkih čiščenja in razkuževanja zabojnikov, posod ter vozil, s katerimi se zagotavljajo prevzem, prevoz in druga ravnanja z odpadki v lasti bioplinarne ali kompostarne,

6. predvidenih postopkih čiščenja in razkuževanja kompostarne ali bioplinarne ter

7. predvideni uporabi komposta ali digestata.

9. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

Poleg vsebin iz predpisa, ki ureja odpadke, se za predelavo biološko razgradljivih odpadkov, razen za predelavo biološko razgradljivih odpadkov iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, v okoljevarstvenem dovoljenju določijo tudi:

1. zahteve za preverjanje ustreznosti odpadkov iz 10. člena te uredbe,

2. posebne zahteve za kompostiranje iz 11. člena te uredbe ali posebne zahteve za anaerobno razgradnjo iz 12. člena te uredbe,

3. obseg in vsebino nadzora kakovosti iz 13. člena te uredbe,

4. predvidena uporaba komposta ali digestata v skladu s 7. točko prejšnjega člena,

5. tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja z lahkimi materiali, ki jih odnaša veter, preprečevanje obremenjevanja s hrupom, neprijetnimi vonjavami in delci (PM) ter za preprečevanje raznašanja blata,

6. ukrepi za preprečevanje dostopa ptic, glodavcev, insektov in drugih škodljivcev na območje kompostarne ali bioplinarne,

7. zahteve za postopke čiščenja in razkuževanja zabojnikov, posod ter vozil, s katerimi zagotavlja prevzem, prevoz in druga ravnanja z odpadki, ter

8. zahteve za postopke čiščenja in razkuževanja kompostarne ali bioplinarne.

10. člen

(preverjanje ustreznosti odpadkov)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora ob prevzemu pošiljke odpadkov s tehtanjem in vizualnim pregledom preveriti, ali se odpadki uvrščajo med biološko razgradljive odpadke v skladu s prilogo 1 te uredbe, ter preveriti njihovo istovetnost glede na vrsto, izvor, količino in lastnosti, navedene v spremni dokumentaciji, ter popolnost in ustreznost spremne dokumentacije.

(2) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov zavrne prevzem pošiljke odpadkov, če:

1. ne gre za biološko razgradljive odpadke iz priloge 1 te uredbe,

2. dvomi o istovetnosti odpadkov ali

3. je spremna dokumentacija neustrezna ali nepopolna.

11. člen

(posebne zahteve za kompostiranje)

(1) Kompostirati je dovoljeno le biološko razgradljive odpadke, za katere je tako označeno in ustrezajo podrobnejšemu opisu biološko razgradljivih odpadkov iz priloge 1 te uredbe.

(2) Biološko razgradljive odpadke, okužene z rastlinskimi škodljivimi organizmi, za katere je inšpektor, pristojen za kmetijstvo, odredil uničenje v skladu s predpisom, ki ureja ukrepe in postopke za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, je prepovedano odprto kompostirati.

(3) Izvajalec kompostiranja mora zagotoviti kontinuirno merjenje meteoroloških parametrov.

(4) Izvajalec kompostiranja mora poleg izpolnjevanja zahtev za skladiščenje iz predpisa, ki ureja odpadke, kadar je to potrebno za doseganje predpisane kakovosti komposta, biološko razgradljive odpadke skladiščiti ločeno glede na njihovo vrsto.

(5) Pri obratovanju kompostarne iz šestega odstavka 4. člena te uredbe mora izvajalec kompostiranja pri skladiščenju biološko razgradljivih odpadkov zagotoviti zaprte zalogovnike z avtomatskim zapiranjem ter odsesavanje in odvajanje plinov iz zalogovnika prek enote za čiščenje odpadnih plinov.

(6) Izvajalec kompostiranja mora pred kompostiranjem pripraviti kompostno šaržo in jo označiti z zaporedno številko in datumom.

(7) Pri kompostiranju mora izvajalec kompostiranja zagotoviti higienizacijo v skladu z navodili iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(8) Izvajalec kompostiranja mora med kompostiranjem meriti temperaturo in vsebnost vode v biološko razgradljivih odpadkih v skladu s priložo 2 te uredbe.

(9) Ne glede na prejšnji odstavek lahko izvajalec kompostiranja namesto merjenja vsebnosti vode pri zaprtem kompostiranju meri vsebnost vode v odpadnih plinih, pri odprtem kompostiranju pa oceni vlažnost biološko razgradljivih odpadkov v skladu s priložo 2 te uredbe.

(10) Izvajalec kompostiranja mora med kompostiranjem biološko razgradljive odpadke zalivati in izvajati druge ukrepe, kot so skupno zlaganje kompostnih šarž, pokrivanje kop, pri odprtem kompostiranju pa jih mora tudi periodično obračati.

(11) Vodna para, ki se kondenzira pri prezračevanju kop v kompostarni, in izcedne vode, ki nastanejo pri odprtem kompostiranju, se lahko uporabijo za vlaženje komposta, če se prepreči širjenje neprijetnih vonjav in če zaradi tega ne prihaja do negativnih vplivov na potek higienizacije.

(12) Če glavni razkroj biološko razgradljivih odpadkov pri odprtem kompostiranju poteka v zaprtem prostoru, mora izvajalec kompostiranja zagotoviti odvajanje odpadnih plinov prek enote za čiščenje odpadnih plinov.

12. člen

(posebne zahteve za anaerobno razgradnjo)

(1) Anaerobna razgradnja je dovoljena le za biološko razgradljive odpadke, za katere je tako označeno in ustrezajo podrobnejšemu opisu biološko razgradljivih odpadkov iz priloge 1 te uredbe.

(2) Izvajalec anaerobne razgradnje mora zagotoviti kontinuirno merjenje meteoroloških parametrov.

(3) Pri obratovanju bioplinarne iz šestega odstavka 4. člena te uredbe mora izvajalec anaerobne razgradnje pri skladiščenju biološko razgradljivih odpadkov zagotoviti zaprte zalogovnike z avtomatskim zapiranjem ter odsesavanje in odvajanje plinov iz zalogovnika prek enote za čiščenje odpadnih plinov.

(4) Izvajalec anaerobne razgradnje mora med anaerobno razgradnjo kontinuirano meriti temperaturo in izračunavati hidravlični zadrževalni čas.

(5) Pri anaerobni razgradnji mora izvajalec anaerobne razgradnje zagotoviti higienizacijo tako, da je v bioplinskem reaktorju neprekinjeno 24 ur temperatura najmanj 55 °C in da je hidravlični zadrževalni čas najmanj 20 dni.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek mora izvajalec anaerobne razgradnje, kadar je temperatura v bioplinskem reaktorju nižja od temperature iz prejšnjega odstavka ali če je hidravlični zadrževalni čas krajši od hidravličnega zadrževalnega časa iz prejšnjega odstavka, zagotoviti higienizacijo tako, da se:

1. biološko razgradljivi odpadki, razen gnojevke, pred začetkom anaerobne razgradnje toplotno obdelujejo po vsej snovi najmanj eno uro brez prekinitve pri temperaturi najmanj 70 °C,

2. digestat po končani anaerobni razgradnji toplotno obdeluje po vsej snovi najmanj eno uro brez prekinitve pri temperaturi najmanj 70 °C ali

3. digestat po končani anaerobni razgradnji naknadno kompostira v skladu s prejšnjim členom.

(7) Če se biološko razgradljivi odpadki sterilizirajo v skladu z Uredbo 1069/2009/ES, se šteje, da je higienizacija iz petega in šestega odstavka tega člena zagotovljena.

(8) Če naknadno odprto kompostiranje poteka v zaprtem prostoru, mora izvajalec anaerobne razgradnje zagotoviti odvajanje odpadnih plinov iz prezračevanih kop prek enote za čiščenje odpadnih plinov.

(9) Odpadne vode, ki nastajajo v bioplinarni, in izcedne vode iz skladiščenih pošiljk odpadkov mora izvajalec anaerobne razgradnje zajeti in jih ponovno uporabiti pri predelavi biološko razgradljivih odpadkov ali odvajati v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo. Vodno paro, ki se kondenzira pri prezračevanju kop pri naknadnem odprtem kompostiranju, in izcedne vode iz kop je pri naknadnem odprtem kompostiranju dovoljeno uporabiti za vlaženje komposta le, če se prepreči širjenje neprijetnih vonjav ali jih odvajati v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(10) Izvajalec anaerobne razgradnje, ki predeluje tudi živinska gnojila, mora izračunati delež dušika iz teh gnojil po enačbi iz predpisa, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, in ga evidentirati v deklaraciji ali specifikaciji iz 16. člena te uredbe.

13. člen

(nadzor kakovosti komposta ali digestata)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora po končani predelavi biološko razgradljivih odpadkov zagotoviti nadzor kakovosti komposta ali digestata, ki vključuje izvajanje meritev in analiz ter preskušanje parametrov v kompostu ali digestatu v skladu s priložo 3, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Pogostost izvajanja meritev in analiz ter preskušanja parametrov iz prejšnjega odstavka se izračuna po naslednji enačbi:

$$N = \frac{A}{10.000 t} + 1$$

pri čemer je:

– A: letna količina biološko razgradljivih odpadkov za predelavo v tonah,

– N: pogostost, pri čemer se rezultat zaokroži navzgor in pogostost ni večja od 12 na leto.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se analiza kratkoveržnih maščobnih kislin v digestatu in organskih onesnaževal v kompostu in digestatu iz priloge 3 te uredbe za kompostarne ali bioplinarne z letno zmogljivostjo, manjšo od ali enako 10.000 t, izvede enkrat letno, za kompostarne ali bioplinarne z letno zmogljivostjo, večjo od 10.000 t in manjšo ali enako 50.000 t, enkrat na šest mesecev, za kompostarne ali bioplinarne z letno zmogljivostjo, večjo od 50.000 t, pa enkrat na štiri mesece.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se za kompostarne ali bioplinarne z letno zmogljivostjo, manjšo od ali enako 1000 t, meritve in analize ter preskušanja parametrov izvedejo enkrat letno.

(5) Če se kompost ali digestat skladišči na območju kompostarne ali bioplinarne dlje kakor šest mesecev, se preskušanja parametrov higienskega vidika iz priloge 3 te uredbe izvede tudi ob koncu skladiščenja ali največ tri mesece pred koncem skladiščenja.

(6) Nadzor kakovosti komposta ali digestata, uvoženega iz tretjih držav, zagotovi njegov uvoznik v skladu z zahtevami iz tega člena.

(7) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora poročilo o nadzoru kakovosti komposta ali digestata iz 14. člena te uredbe hraniti deset let.

14. člen

(izvajalec nadzora kakovosti)

(1) Nadzor kakovosti komposta ali digestata iz prejšnjega člena izvaja gospodarska družba, javni zavod ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: izvajalec nadzora kakovosti), ki:

1. je pridobil akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17025,

2. izkazuje redno sodelovanje v mednarodnih medlaboratorijskih primerjavah s področja nadzora kakovosti komposta ali digestata, pri čemer se redno sodelovanje izkazuje z mednarodno medlaboratorijsko primerjalno analizo nadzora kakovosti komposta ali digestata, in

3. gospodarsko ni povezan s predelovalcem biološko razgradljivih odpadkov, pri katerem izvaja nadzor kakovosti komposta ali digestata.

(2) Izvajalec nadzora kakovosti komposta mora pridobiti akreditacijo za izvajanje vzorčenja komposta po metodi iz 1. točke priloge 3 te uredbe ter meritev, analiz in preskušanj parametrov iz 3. točke priloge 3 te uredbe po metodah iz 3. točke priloge 3 te uredbe.

(3) Izvajalec nadzora kakovosti digestata mora pridobiti akreditacijo za izvajanje vzorčenja digestata po metodi ali postopku iz 2. točke priloge 3 te uredbe ter meritev, analiz in preskušanj parametrov iz 3. točke priloge 3 te uredbe po metodah iz 3. točke priloge 3 te uredbe.

(4) O nadzoru kakovosti komposta ali digestata iz 13. člena te uredbe izvajalec nadzora kakovosti pripravi poročilo o nadzoru kakovosti komposta ali digestata (v nadaljnjem besedilu: poročilo o nadzoru kakovosti) in ga pošlje predelovalcu biološko razgradljivih odpadkov. Sestavni del poročila o nadzoru kakovosti so rezultati meritev ter kopije izvidov analiz in preskušanj parametrov.

15. člen

(kakovostni razred komposta ali digestata)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov na podlagi poročila o nadzoru kakovosti razvrsti kompost ali digestat v 1. ali 2. kakovostni razred v skladu s priložo 4, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora predelovalec biološko razgradljivih odpadkov s kompostom ali digestatom, ki ga ni mogoče uvrstiti v nobenega od kakovostnih razredov, ravnati v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(3) Kompostu 1. kakovostnega razreda ali digestatu 1. kakovostnega razreda preneha status odpadka in postane proizvod, če je bil proizveden iz biološko razgradljivih odpadkov iz tabele 1 priloge 1 te uredbe.

16. člen

(deklaracija ali specifikacija)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora uporabniku komposta ali digestata za kompost ali digestat iz tretjega odstavka prejšnjega člena izdati deklaracijo iz priloge 6, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora uporabniku komposta ali digestata za kompost ali digestat, ki ni kompost ali digestat iz prejšnjega odstavka izdati specifikacijo iz priloge 7, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predelovalcu biološko razgradljivih odpadkov deklaracije ali specifikacije ni treba izdati, če je uporabnik komposta ali digestata fizična oseba in uporabi manj kakor 1 m³ komposta ali digestata na leto.

(4) Če je kompost ali digestat iz prvega odstavka tega člena embaliran, morajo biti na zunanji embalaži komposta

ali digestata natisnjeni podatki iz deklaracije, ki so določeni v 2. točki priloge 6 te uredbe.

(5) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora kopije deklaracij in specifikacij iz tega člena hraniti najmanj deset let.

17. člen

(evidenca o obdelavi odpadkov)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora vodenje evidence o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se poleg podatkov iz evidence o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, dnevno vpisujejo tudi podatki o:

1. strokovno odgovorni osebi in njenem namestniku iz prvega odstavka 5. člena te uredbe,

2. izvajanju postopkov preverjanja ustreznosti odpadkov iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,

3. razlogih za zavrnitev prevzema pošiljke odpadkov iz drugega odstavka 10. člena te uredbe,

4. zaporedni številki in datumu vstopa odpadkov v postopek, njihovi sestavi in zaporedni številki ter datumu predelanih odpadkov, katerih postopek je končan,

5. težavah pri predelavi, vzrokih, posledicah, ukrepih za njihovo odpravo,

6. opravljenem nadzoru kakovosti komposta ali digestata v skladu s 13. členom te uredbe,

7. opravljenih vzdrževalnih delih na kompostarni ali bioplinarni in pripadajoči opreми,

8. čiščenju in razkuževanju kompostarne ali bioplinarne,

9. izvedenih ukrepov za preprečevanje dostopa ptic, glodavcev, insektov in drugih škodljivcev na območje kompostarne ali bioplinarne,

10. meteoroloških parametrov: polurne poprečne vrednosti temperature in vlage v zraku ter smeri in hitrosti vetra,

11. opravljenih analizah posameznih pritožb in izvedenih ukrepov v skladu s 19. členom te uredbe,

12. izvedenih pregledih naprav in pripadajoče opreme ter

13. izvedenih tehničnih ukrepov za preprečitev onesnaževanja z lahкими materiali, ki jih odnaša veter, preprečevanje obremenjevanja s hrupom, neprijetnimi vonjavami in delci (PM) ter za preprečevanje raznašanja blata.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka se v obratovalni dnevnik pri kompostiranju dnevno vpisujejo podatki o opravljenih meritvah temperature, vsebnosti vode in ocenah vlažnosti biološko razgradljivih odpadkov v skladu z osmim in devetim odstavkom 11. člena te uredbe in času zalivanja, viru in količini vode za zalivanje ter času obračanja biološko razgradljivih odpadkov in drugih ukrepov v skladu z desetim odstavkom 11. člena te uredbe, pri anaerobni razgradnji pa podatki o opravljenih meritvah temperature in času hidravličnega zadrževanja v bioplinem reaktorju v skladu s četrtem odstavkom 12. člena te uredbe.

(4) Sestavni del evidence iz prvega odstavka tega člena so poleg sestavnih delov iz predpisa, ki ureja odpadke, tudi kopije izdanih deklaracij ali specifikacij iz prejšnjega člena.

(5) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora evidenco o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj deset let.

18. člen

(poročilo o obdelavi odpadkov)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora v poročilu o obdelavi odpadkov poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, predložiti tudi podatke o:

1. proizvedeni količini komposta ali digestata po razredu kakovosti iz priloge 4 te uredbe in

2. količini komposta ali digestata, oddanega v uporabo ali danega v promet, in vrsti uporabe, ločeno po razredu kakovosti iz priloge 4 te uredbe.

(2) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora na zahtevo ministrstva ali pristojnega inšpektorja predložiti:

1. poročilo o nadzoru kakovosti ali
2. kopije deklaracij ali specifikacij, ki so bile izdane uporabnikom komposta ali digestata v skladu s 16. členom te uredbe.

19. člen

(knjiga pritožb)

(1) Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora v kompostarni ali bioplinarni in na mestu, ki je dostopno javnosti zagotoviti knjigo pripomb, pobud in mnenj (v nadaljnjem besedilu: pritožbe) ter se sproti do njih opredeliti.

(2) V knjigi pritožb je treba dokumentirati zlasti:

1. ime, naslov in telefonsko številko pritožnika,
2. datum in uro prejetja pritožbe,
3. predmet pritožbe,
4. izvajana dela v času pritožbe in
5. odgovor pritožniku.

(3) Pritožba je rešena, ko so v evidenci 17. člena te uredbe zabeleženi:

1. opravljena analiza pritožbe, ki mora vključevati analizo izvajanih del in meteorološke pogoje v času pritožbe, in
2. izvedeni ukrepi, če se na podlagi analize pritožbe iz prejšnje točke izkaže, da so ti utemeljeni in potrebni.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena predelovalcu biološko razgradljivih odpadkov ni treba zagotoviti knjige pritožb, če ima uveden sistem ravnanja z okoljem po ISO 14001 ali je vključen v sistem Evropske unije za okoljevarstveno vodenje organizacij in ima v okviru tega opredeljen sistem komuniciranja z javnostjo ter obravnavanja pritožb.

III. UPORABA KOMPOSTA ALI DIGESTATA

20. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Uporabnik komposta ali digestata, ki ni proizvod, lahko uporablja kompost ali digestat v skladu s 25. ali 26. členom te uredbe, če ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka ni treba izpolnjevati pogoja, ki se nanaša na registracijo za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za uporabo komposta ali digestata v skladu s 25. ali 26. členom te uredbe.

21. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena ni treba priložiti načrta ravnanja z odpadki, če gre za uporabo odpadkov v skladu s 25. in 26. členom te uredbe.

(2) Poleg vsebin iz predpisa, ki ureja odpadke, mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za uporabo komposta ali digestata vsebovati tudi:

1. lokacijo nameravane uporabe komposta ali digestata, opredeljeno s parcelno številko zemljišča in šifro ter imenom katastrske občine ali GERK-PID, če gre za kmetijska zemljišča,
2. količino komposta ali digestata, ki jo namerava uporabiti,
3. podatke o lastnikih ali zakupnikih zemljišč ter njihove izjave, da soglašajo s količino in časom vnosa komposta ali digestata,
4. strokovno oceno iz 23. člena te uredbe in
5. specifikacijo komposta ali digestata iz 16. člena te uredbe.

22. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

Poleg vsebin iz predpisa, ki ureja odpadke, se za uporabo komposta ali digestata v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 20. člena te uredbe določijo tudi:

1. lokacija nameravane uporabe komposta ali digestata, opredeljena s parcelno številko zemljišča in šifro ter imenom katastrske občine ali GERK-PID, če gre za kmetijska zemljišča,
2. dovoljena količina vnosa komposta ali digestata v ali na tla v skladu s strokovno oceno iz 23. člena te uredbe,
3. namen uporabe komposta ali digestata v skladu z razredom kakovosti in prvim odstavkom 25. člena ali prvim odstavkom 26. člena te uredbe.

23. člen

(strokovna ocena)

(1) Za uporabo komposta ali digestata, ki ni proizvod, mora uporabnik komposta ali digestata pridobiti strokovno oceno o možnem namenu uporabe v skladu s 25. in 26. členom te uredbe in količini komposta ali digestata, ki ga lahko uporabi na zemljišču (v nadaljnjem besedilu: strokovna ocena).

(2) Strokovno oceno mora izdelati oseba, pooblaščenca za izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring pri vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla.

(3) Strokovna ocena za vnos komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda v ali na tla na kmetijskih zemljiščih mora upoštevati:

1. podatke iz gnojilnega načrta iz osmega odstavka 25. člena te uredbe,
2. da letni vnos suhe snovi komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda v ali na tla na kmetijskih zemljiščih ne sme presežati količin iz 1. točke šestega odstavka 25. člena te uredbe,
3. da letni vnos dušika v ali na tla ne sme presežati mejnih vrednosti letnega vnosa iz 2. točke šestega odstavka 25. člena te uredbe,
4. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne sme presežati mejnih vrednosti letnega vnosa nevarnih snovi v tla iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, in
5. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne sme povzročiti presežanja mejnih imisijских vrednosti nevarnih snovi v tleh v skladu s predpisom, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijске vrednosti nevarnih snovi v tleh.

(4) Strokovna ocena za vnos komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih mora upoštevati:

1. rezultate analize tal iz 1. točke drugega odstavka 26. člena te uredbe, zlasti podatke o vsebnosti kemijskih onesnaževal iz priloge 3 te uredbe v tleh,
2. da letni vnos suhe snovi komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih ne sme presežati količin iz sedmega odstavka 25. člena te uredbe,
3. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne presega mejnih vrednosti letnega vnosa nevarnih snovi v tla iz priloge 5 te uredbe in
4. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne sme povzročiti presežanja mejnih imisijских vrednosti nevarnih snovi v tleh v skladu s predpisom, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijске vrednosti nevarnih snovi v tleh.

(5) Strokovna ocena za vnos komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih mora upoštevati:

1. rezultate analize tal iz 1. točke drugega odstavka 26. člena te uredbe, zlasti podatke o vsebnosti kemijskih onesnaževal iz priloge 3 te uredbe v tleh,
2. letni vnos suhe snovi komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda v ali na tla na nekme-

tijskih zemljiščih ne sme presegati količin iz šestega odstavka 26. člena te uredbe,

3. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne presega mejnih vrednosti letnega vnosa nevarnih snovi v tla iz priloge 5 te uredbe in

4. da letni vnos komposta ali digestata v ali na tla ne sme povzročiti presegevanja mejnih imisijskih vrednosti nevarnih snovi v tleh v skladu s predpisom, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijske vrednosti nevarnih snovi v tleh.

24. člen

(prepovedi uporabe komposta ali digestata)

(1) Uporaba komposta ali digestata, ki se ne uvršča v nobenega od razredov kakovosti iz 15. člena te uredbe, je prepovedana.

(2) Uporaba komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla je na kmetijskih zemljiščih prepovedana.

(3) Uporaba komposta ali digestata, ki nastane pri predelavi živalskih stranskih proizvodov, je prepovedana na pašnih površinah ali površinah, kjer se zelene rastline kosijo za krmo za živali v nasprotju s čakalno dobo, ki je določena v točki c) prvega odstavka 11. člena Uredbe 1069/2009/ES.

(4) Za pripravo substrata je dovoljena samo uporaba komposta, ki je proizvod, ali digestata, ki je proizvod, pri čemer delež tega komposta ali digestata ne sme presegati 40 volumskih odstotkov končnega substrata.

(5) Ne glede na 26. člen te uredbe je uporaba komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla prepovedana:

1. na vodovarstvenih območjih, določenih v skladu z zakonom, ki ureja vode,

2. na vodnih in priobalnih zemljiščih v skladu z zakonom, ki ureja vode,

3. na zemljiščih, zasičenih z vodo ali zasneženih ali zamrznjenih zemljiščih,

4. na nagnjenih zemljiščih, kjer obstaja nevarnost erozije ali površinskega spiranja,

5. za sanacijo gramoznic in drugih površin na prepustnih geoloških podlagah,

6. na območjih mokrišč,

7. na gozdnih zemljiščih,

8. na otroških igriščih in

9. na območju kraških in razpoklinskih vodonosnikov, razen za reaktivacijo odlagališč odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

25. člen

(uporaba komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda)

(1) Uporaba komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla je dovoljena, razen če s predpisi, ki urejajo vodovarstvena območja, ni določeno drugače.

(2) Uporabnik komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda mora zagotoviti analizo tal v skladu z metodologijo vzorčenja, merjenja in analiziranja iz predpisa, ki ureja obratovalni monitoring pri vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil in tla:

1. pred prvim vnosom komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda, ki ni proizvod, v ali na tla in

2. za izdelavo gnojilnega načrta iz osmega odstavka tega člena.

(3) Analiza tal iz 1. točke prejšnjega odstavka se ponovi vsakih deset let.

(4) Analiza tal iz drugega odstavka tega člena vsebuje najmanj podatke o vsebnosti naslednjih parametrov v tleh:

1. kemijskih onesnaževal iz priloge 3 te uredbe, če gre za analizo tal iz 1. točke drugega odstavka tega člena, ali

2. hranil iz priloge 3 te uredbe, če gre za analizo tal iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Če iz rezultatov analize tal iz 1. točke drugega odstavka tega člena izhaja, da je za katerokoli kemijsko onesnaževalo presežena mejna imisijska vrednost v skladu s predpisom, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijske vrednosti nevarnih snovi v tleh, ali če bi vnos komposta ali digestata v ali na tla povzročil takšno presegevanje, je uporaba komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda na teh tleh prepovedana.

(6) Pri uporabi komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla na kmetijskih zemljiščih letni vnos:

1. suhe snovi v ali na tla ne sme presegati 8 t na ha v povprečju petih let, če gre za kompost ali digestat, ki vsebuje več kakor 20 odstotkov suhe snovi,

2. dušika v ali na tla ne sme presegati mejnih vrednosti letnega vnosa dušika v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, in

3. ne sme presegati mejnih vrednosti letnega vnosa nevarnih snovi v tla iz priloge 5 te uredbe.

(7) Pri uporabi komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih letni vnos suhe snovi v ali na tla ne sme presegati 40 t na ha v povprečju treh let.

(8) Uporabnik komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda mora imeti za vnos v ali na tla na kmetijskih zemljiščih gnojilni načrt v pisni obliki, ki mora biti na vpogled pristojnemu inšpektorju, če ta to zahteva. Gnojilni načrt se izdelava v skladu s Smernicami za strokovno utemeljeno gnojenje, ki so objavljene na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, in mora vsebovati najmanj:

1. podatke o vsebnosti hranil iz analize tal iz 2. točke drugega odstavka tega člena,

2. podatke o vsebnosti hranil in kemijskih onesnaževal v kompostu ali digestatu iz deklaracije ali specifikacije iz 16. člena te uredbe,

3. podatke o kmetijski pridelavi,

4. največji dovoljeni letni vnos suhe snovi iz 1. točke šestega odstavka tega člena,

5. dopustni vnos dušika, da ni presežen največji dovoljeni letni vnos dušika iz 2. točke šestega odstavka tega člena, in

6. dopustni vnos nevarnih snovi v tla, da ni presežen največji dovoljeni letni vnos teh snovi v tla iz priloge 5 te uredbe.

(9) Za analizo tal iz drugega odstavka tega člena se lahko odvzame en povprečni vzorec tal za več parcel skupaj, če gre za enako rabo in enake talne lastnosti na teh parcelah.

(10) Uporabnik komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda mora od predelovalca biološko razgradljivih odpadkov pridobiti deklaracijo ali specifikacijo iz 16. člena te uredbe.

(11) Ne glede na prejšnji odstavek uporabniku komposta ali digestata, ki je fizična oseba in uporabi manj kakor 1 m³ komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda na leto, deklaracije ali specifikacije iz 16. člena te uredbe ni treba pridobiti.

(12) Uporabnik komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda, ki kompost ali digestat vnaša v ali na tla, mora hraniti deklaracijo ali specifikacijo iz 16. člena te uredbe, rezultate analiz tal in gnojilne načrte najmanj deset let.

(13) Ne glede na šesti odstavek te uredbe je v ekološkem kmetijstvu dovoljena uporaba komposta 1. kakovostnega razreda ali digestata 1. kakovostnega razreda, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo ekološko pridelavo.

26. člen

(uporaba komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda)

(1) Uporaba komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda je dovoljena na nekmetijskih ze-

mljiščih, razen če s predpisi, ki urejajo vodovarstvena območja, ni določeno drugače in gre za:

1. gnojenje okrasnih rastlin v vrtnarijah in drevesnicah,
2. izboljšavo tal v parkih, na zelenicah ali površinah za šport, rekreacijo ali prosti čas,
3. rekultivacijo glinokopov, kamnolomov, degradiranih industrijskih območij ali opuščeni industrijskih površin, če je vodonosnik pod temi površinami prekrit z zveznimi neprekinjenimi, slabo do zelo slabo prepustnimi krovnimi plastmi,
4. rekultivacijo odlagališč odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih,
5. rekultivacijo zemljišč prometne infrastrukture in
6. gradnjo biofiltra.

(2) Uporabnik komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda mora zagotoviti analizo tal v skladu z metodologijo vzorčenja, merjenja in analiziranja iz predpisa, ki ureja obratovalni monitoring pri vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla:

1. pred prvim vnosom komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih in
2. za izdelavo gnojilnega načrta iz osmega odstavka prejšnjega člena.

(3) Analiza tal iz 1. točke prejšnjega odstavka se ponovi vsakih deset let.

(4) Analiza tal iz drugega odstavka tega člena vsebuje najmanj podatke o vsebnosti naslednjih parametrov v tleh:

1. kemijskih onesnaževal iz priloge 3 te uredbe, če gre za analizo tal iz 1. točke drugega odstavka tega člena, ali
2. hranil iz priloge 3 te uredbe, če gre za analizo tal iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Če iz rezultatov analize tal iz 1. točke drugega odstavka tega člena izhaja, da je za katerokoli kemijsko onesnaževalo presežena mejna imisijska vrednost v skladu s predpisom, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijske vrednosti nevarnih snovi v tleh, ali če bi vnos komposta ali digestata v ali na tla povzročil takšno preseganje, je uporaba komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda na teh tleh prepovedana.

(6) Pri uporabi komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda za vnos v ali na tla na nekmetijskih zemljiščih letni vnos suhe snovi v ali na tla ne sme presegati 20 t na ha v povprečju treh let, vnos nevarnih snovi pa ne sme presegati mejnih vrednosti letnega vnosa nevarnih snovi v tla iz priloge 5 te uredbe.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko za rekultivacijsko plast odlagališča v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih, ministrstvo dovoli večji povprečni letni vnos komposta ali digestata od povprečnega letnega vnosa komposta ali digestata iz prejšnjega odstavka.

(8) Za analizo tal iz drugega odstavka tega člena se lahko odvzame en povprečni vzorec tal za več parcel skupaj, če gre za enako rabo in enake talne lastnosti na teh parcelah.

(9) Uporabnik komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda mora od predelovalca biološko razgradljivih odpadkov pridobiti specifikacijo iz 16. člena te uredbe.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek uporabniku komposta ali digestata, ki je fizična oseba in uporabi manj kakor 1 m³ komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda na leto, specifikacije iz 16. člena te uredbe ni treba pridobiti.

(11) Uporabnik komposta 2. kakovostnega razreda ali digestata 2. kakovostnega razreda, ki kompost ali digestat vnaša v ali na tla, mora hraniti specifikacijo iz 16. člena te uredbe, rezultate analiz tal in strokovno oceno najmanj deset let.

27. člen

(podatki o vnosu komposta ali digestata v ali na tla)

(1) Uporabnik komposta ali digestata, ki na leto uporabi več kakor 1 m³ komposta ali digestata, mora v evidenci o

obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, voditi tudi podatke o:

1. lokaciji, opredeljeni s parcelno številko zemljišča in šifro ter imenom katastrske občine,
2. GERK-PID, če gre za kmetijska zemljišča,
3. rabi zemljišč, na katera je bil vnesen kompost ali digestat,
4. količini vsakokratnega vnesenega komposta ali digestata v m³ v ali na tla in
5. datumu vnosa komposta ali digestata.

(2) Uporabnik komposta ali digestata, ki na leto uporabi več kakor 1 m³ komposta, ki je proizvod, ali digestata, ki je proizvod, mora za posamezno koledarsko leto o vnosu tega komposta ali digestata v ali na tla v pisni obliki voditi podatke iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka.

(3) Uporabnik komposta ali digestata iz prvega odstavka tega člena mora evidenco o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj deset let.

(4) Uporabnik komposta ali digestata iz drugega odstavka tega člena mora podatke za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj deset let in jih na zahtevo poslati ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju.

28. člen

(poročilo o vnosu komposta ali digestata v ali na tla)

Uporabnik komposta ali digestata iz prvega odstavka prejšnjega člena mora v poročilu o obdelavi odpadkov poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, poslati tudi podatke iz 1. do 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

IV. DAJANJE V PROMET

29. člen

(dajanje komposta ali digestata iz tretjih držav v promet)

(1) Kompost ali digestat iz tretjih držav je dovoljeno dajati v promet, če izpolnjuje pogoje za proizvod iz tretjega odstavka 15. člena te uredbe.

(2) Če iz poročila o nadzoru kakovosti v skladu s šestim odstavkom 13. člena te uredbe izhaja, da kompost ali digestat ne izpolnjuje zahtev iz prejšnjega odstavka, mora uvoznik z njim ravnati v skladu s prvim in drugim odstavkom 15. člena te uredbe.

30. člen

(dodatna analiza komposta ali digestata)

Če pristojni inšpektor odredi dodatno analizo komposta ali digestata iz 13. člena te uredbe in na podlagi rezultatov te analize komposta ali digestata ni mogoče uvrstiti v nobenega od kakovostnih razredov iz 15. člena te uredbe, naloži predelovalcu biološko razgradljivih odpadkov ali uvozniku, da s takim kompostom ali digestatom ravnati v skladu s prvim in drugim odstavkom 15. člena te uredbe.

V. NADZOR

31. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad izvajanjem te uredbe v zvezi:

1. z gradnjo ali vzdrževanjem kompostarn in bioplinarn opravljajo gradbeni inšpektorji;

2. s prepovedmi in pogoji uporabe komposta ali digestata na kmetijskih in gozdnih zemljiščih opravljajo inšpektorji, pristojni za kmetijstvo;

3. z dajanjem komposta ali digestata v promet opravljajo tržni inšpektorji;

4. s prepovedmi in pogoji uporabe komposta ali digestata na nekmetijskih zemljiščih za rekultivacijo glinokopov, kamnolomov ali sanacijo gramoznic opravljajo inšpektorji, pristojni za rudarstvo.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

32. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10.000 evrov do 40.000 evrov se za prekršek kaznuje predelovalec biološko razgradljivih odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena za obratovanje kompostarne ali bioplinarne ne pridobi okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali če kompostarna ali bioplinarna obratuje v nasprotju z njim,

2. ne izvaja zahtev iz 10. člena te uredbe,

3. ne ugotavlja učinka higienizacije v skladu s sedmim odstavkom 11. člena in s petim ter šestim odstavkom 12. člena te uredbe,

4. v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena te uredbe kompostira ali v nasprotju s prvim odstavkom 12. člena te uredbe izvaja anaerobno razgradnjo biološko razgradljivih odpadkov,

5. ne zagotovi zahtev iz petega odstavka 11. člena te uredbe in tretjega odstavka 12. člena te uredbe,

6. ne izvaja meritev temperature in vsebnosti vode v biološko razgradljivih odpadkih v skladu z osmim odstavkom 11. člena te uredbe,

7. v nasprotju s prvim odstavkom 13. člena te uredbe ne izvaja nadzora kakovosti komposta ali digestata,

8. ne ugotavlja preskušanje higienskega vidika v času skladiščenja v skladu s petim odstavkom 13. člena te uredbe,

9. ne izpolni deklaracije ali specifikacije v skladu s prvim odstavkom ali drugim odstavkom 16. člena te uredbe ali jo izpolni v nasprotju z njim ali

10. ne zagotovi vodenja evidence o obdelavi odpadkov v obratovalnem dnevniku v skladu s prvim odstavkom 17. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek kaznuje predelovalec biološko razgradljivih odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne določi strokovno odgovorne osebe in njenega namestnika v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,

2. v nasprotju z drugim odstavkom 11. člena odprto kompostira biološko razgradljive odpadke, okužene z rastlinskimi škodljivimi organizmi, za katere je inšpektor, pristojen za kmetijstvo, odredil uničenje v skladu s predpisom, ki ureja ukrepe in postopke za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov,

3. ne zagotavlja kontinuirnega merjenja meteoroloških parametrov v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe ali v skladu z drugim odstavkom 12. člena te uredbe,

4. v nasprotju s četrtem odstavkom 11. člena te uredbe skladišči biološko razgradljive odpadke,

5. v nasprotju s šestim odstavkom 11. člena te uredbe pripravi kompostno šaržo,

6. ne izvaja zahtev za kompostiranje v skladu z desetim, enajstim ali dvanajstim odstavkom 11. člena te uredbe,

7. ne izvaja zahtev za anaerobno razgradnjo v skladu s četrtem, osmim in devetim odstavkom 12. člena te uredbe,

8. ne izračunava deleža dušika iz gnojil v skladu z desetim odstavkom 12. člena te uredbe,

9. ne hrani poročila o nadzoru kakovosti v skladu s sedmim odstavkom 13. člena te uredbe,

10. izvaja nadzor kakovosti komposta ali digestata v nasprotju s prvim, drugim in tretjim odstavkom 14. člena te uredbe,

11. izvajalec nadzora kakovosti ne izpolnjuje zahtev iz 14. člena te uredbe,

12. ne pripravi poročila o nadzoru kakovosti v skladu s četrtem odstavkom 14. člena te uredbe,

13. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 15. člena in ne razvrsti komposta ali digestata v kakovostni razred v skladu s prilogo 4 te uredbe,

14. ne ravna v skladu z drugim odstavkom 15. člena te uredbe, če kompost ali digestat ne ustreza merilom za uvrstitve v 1. ali 2. kakovostni razred iz priloge 4 te uredbe,

15. v obratovalnem dnevniku ne beleži podatkov iz drugega in tretjega odstavka 17. člena te uredbe,

16. ne pošlje letnega poročila o količini proizvedenega in oddanega komposta ali digestata v uporabo za preteklo leto v skladu s prvim odstavkom 18. člena te uredbe,

17. na zahtevo ne predloži dokumentov v skladu z drugim odstavkom 18. člena te uredbe,

18. ne zagotovi knjige pritožb v skladu z 19. členom te uredbe ali

19. ne zagotovi poročila o nadzoru kakovosti v skladu s 30. členom te uredbe v roku, ki ga določi pristojni inšpektor.

(3) Z globo od 3500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek kaznuje uvoznik komposta ali digestata, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. v nasprotju z 29. členom te uredbe daje v promet kompost ali digestat, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev, ali

2. ne zagotovi poročila o nadzoru kakovosti v skladu s 30. členom te uredbe v roku, ki ga določi pristojni inšpektor.

(4) Z globo od 1200 evrov do 4100 evrov se za prekršek iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(5) Z globo od 1200 evrov do 4100 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, če:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena te uredbe uporablja kompost ali digestat,

2. v nasprotju s tretjim odstavkom 24. člena uporablja kompost ali digestat, ki vsebuje živalske stranske proizvode,

3. uporablja kompost ali digestat v nasprotju s 25. ali 26. členom te uredbe,

4. ne vodi podatkov o vnosu komposta ali digestata v tla v skladu s 27. členom te uredbe ali

5. ne hrani podatkov iz prvega odstavka 27. člena te uredbe v skladu s tretjim odstavkom 27. člena te uredbe.

(6) Z globo od 400 do 600 evrov se za prekršek iz petega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

(obstoječe kompostarne in bioplinarne)

(1) Upravljavac obstoječe kompostarne z zmogljivostjo, ki je enaka ali večja od 10 000 t na leto, ali upravljavac obstoječe bioplinarne z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 t na dan, katere odmik ni skladen s prvim odstavkom 4. člena te uredbe, mora najpozneje v dveh letih po uveljavitvi te uredbe izpolniti zahteve iz šestega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Povečanje zmogljivosti obstoječe kompostarne z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 000 t na leto, ali obstoječe bioplinarne z zmogljivostjo, enako ali večjo od 10 t na dan, katere odmik ni skladen s prvim odstavkom 4. člena te uredbe, je prepovedano.

(3) Upravljavac obstoječe bioplinarne, katere odmik je manjši od odmika iz prejšnjega odstavka, mora najpozneje v dveh letih po uveljavitvi te uredbe zagotoviti, da skladišči digestat, ki vsebuje manj kakor 20 odstotkov suhe snovi, v

zaprtem oziroma pokritem skladišču tako, da plini ne uhajajo in ne nastajajo neprijetne vonjave.

34. člen
(akreditacija)

Oseba, ki je pridobila pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s petim odstavkom 13. člena Uredbe o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08 in 61/11), izvaja monitoring kakovosti v skladu z dosedanjimi predpisi do pridobitve akreditacije iz 14. člena te uredbe oziroma največ dve leti od uveljavitve te uredbe.

35. člen
(izobrazba)

Obstoječi predelovalec biološko razgradljivih odpadkov določi strokovno odgovorno osebo v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

36. člen
(uskaditev obratovanja in dajanja v promet)

(1) Predelovalci biološko razgradljivih odpadkov, ki so pridobili okoljevarstvena dovoljenja do uveljavitve te uredbe v skladu z Uredbo o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08 in 61/11), morajo obratovanje kompostarn ali bioplinarn uskladiti z zahtevami iz te uredbe najpozneje v dveh letih po uveljavitvi te uredbe.

(2) Predelovalci biološko razgradljivih odpadkov, ki so pridobili okoljevarstvena dovoljenja za obratovanje naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega, do uveljavitve te uredbe v skladu z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13), morajo obratovanje teh kompostarn ali bioplinarn uskladiti z zahtevami iz te uredbe najpozneje v dveh letih po uveljavitvi te uredbe.

(3) Obstoječi predelovalci biološko razgradljivih odpadkov in obstoječi uvozniki komposta ali digestata morajo uskladiti dajanje komposta ali digestata, ki je proizvod, v promet z določbami te uredbe najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

37. člen
(izdana okoljevarstvena dovoljenja)

Okoljevarstvena dovoljenja iz 19. in 23. člena Uredbe o predelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08 in 61/11), izdana do uveljavitve te uredbe, veljajo kot okoljevarstvena dovoljenja v skladu s to uredbo do izteka njihove veljavnosti.

38. člen

(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj)

Postopki za izdajo, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz 19. in 23. člena Uredbe o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08 in 61/11), ki so bili začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu s to uredbo.

39. člen
(postopki kmetijske politike)

Določbe te uredbe se za postopke, ki se izvajajo na podlagi predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, predpisa, ki ureja predpisane zahteve ravnanja ter dobre kmetijske in okoljske pogoje pri kmetovanju, in predpisa, ki ureja ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 v letih 2010–2013, začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

40. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati določbe Uredbe o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08 in 61/11), razen 13. člena, ki preneha veljati dve leti po uveljavitvi te uredbe.

(2) Z dnem uveljavitve te uredbe v zvezi z uporabo komposta ali digestata kot gnojila prenehajo veljati določbe 3. člena ter priloga 1 Uredbe o mejnih vrednostih vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla (Uradni list RS, št. 84/05, 62/08 in 113/09).

(3) Dve leti po uveljavitvi te uredbe se prenehajo uporabljati določbe Pravilnika o obratovalnem monitoringu pri vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Uradni list RS, št. 55/97) v delu, ki se nanaša na kompost ali digestat v zvezi z vrstami in obsegom meritev, metodologijo vzorčenja, merjenjem in analiziranjem, evidentiranjem in sporočanjem podatkov, ter pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki izvaja nadzor kakovosti komposta in digestata.

41. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike.

Št. 00728-60/2013
Ljubljana, dne 28. novembra 2013
EVA 2012-2330-0220

Vlada Republike Slovenije

dr. Gregor Virant l.r.
Minister

Priloga 1:

Seznam biološko razgradljivih odpadkov in njihov podrobnejši opis

Tabela 1: Seznam biološko razgradljivih odpadkov, ustreznih za predelavo v kompost, ki je proizvod ali digestat, ki je proizvod

Številka biološko razgradljivih odpadkov *	Vrsta in opis biološko razgradljivih odpadkov	Podrobnejši opis biološko razgradljivih odpadkov	Opombe	Kompostiranje	Anaerobna razgradnja
02	Odpadki iz kmetijstva, vrtnarstva, ribogojstva, gozdarstva, lova in ribištva, priprave in predelave hrane				
02 01	Odpadki iz kmetijstva, vrtnarstva, ribogojstva, gozdarstva, lova in ribištva				
02 01 01	Mulj iz pranja in čiščenja	Npr. mulj, ki nastane pri proizvodnji sladkorne pese, krompirja in v drugih postopkih predelave zelenjave	Če je pranje potekalo brez uporabe kakršnih koli sintetičnih sredstev in dodatkov	DA	DA
02 01 02	Odpadna živalska tkiva	Odpadki ščetin in rogov, volna, perje, dlaka, rogovi, ostanki kopit, surovo mleko, lupina lupinarjev, jajca, stranski proizvodi iz valilnic, vsebina prebavnega trakta, kri	ŽSP** Kri: ŽSP 3. kat. ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
02 01 03	Odpadna rastlinska tkiva	Alge, ostanki krme, žetveni ostanki, pokošena trava, rastlinski odpadki iz kmetijstva, rastlinski deli naplavin, rastlinski odpadki biofilterskega materiala, slama, obrežno rastlinje, izrabljena zemlja rastlinskih tkiv kot kompost iz ločeno zbranih bioloških odpadkov, šota in lubje, morsko rastlinje		DA	DA
02 01 06	Živalski iztrebki, urin in gnoj (tudi onesnažena slama) in ločeno zbrane industrijske odpadne vode, obdelane zunaj kraja nastanka	Živalski iztrebki, urin in gnoj, vključno s steljo (npr. slama, žagovina, lesni oblanci ali skobljan les) ter ostala živalska gnojila	ŽSP** Stelja ne sme vsebovati furnirja, premazov ali sredstev za zaščito	DA	DA

02 01 07	Odpadki v gozdarstvu	Lubje	Ni dovoljeno, če vsebuje furnir, premaze ali sredstva za zaščito	DA	NE
02 01 99	Drugi tovrstni odpadki	Porabljeni substrati za gojenje gob		DA	NE
02 02	Odpadki iz priprave in predelave mesa, rib in drugih živil živalskega izvora				
02 02 01	Mulj iz pranja in čiščenja	Odpadki in blato čistilnih naprav industrijske odpadne vode, razen odpadkov in blata čistilnih naprav za industrijske odpadne vode iz obratov za toplotno obdelavo odpadkov živalskega izvora, ki so uvrščeni med stranske živalske proizvode 1. in 2. kategorije, ter blata iz čistilnih naprav za industrijske odpadne vode klavnic	ŽSP** ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
02 01 99	Drugi tovrstni odpadki	Porabljeni substrat za gojenje gob		DA	NE
02 02	Odpadki iz priprave in predelave mesa, rib in drugih živil živalskega izvora				
02 02 01	Mulj iz pranja in čiščenja	Mulj, ki nastane pri proizvodnji mleka	ŽSP** ANAEROBNA RAZGRADNJA Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih preparatov in dodatkov	NE	DA
02 02 02	Odpadna živalska tkiva	Kože majhnih ali velikih živali, kopita in parklji, prašičje ščetine, perje, volna, rogovi, dlaka in krzno,	ŽSP** Kri: ŽSP 3. kat. ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
02 02 03	Snovi, neprimerne za uporabo ali predelavo	Neuporabljen živila	ŽSP Proizvode živalskega izvora, živila, ki vsebujejo živalske proizvode, ki niso več namenjeni porabi potrošnikov iz komercialnih razlogov zaradi problemov pri proizvodnji ali napak pri pakiranju in ne ogrožajo zdravja ljudi in živali	NE	DA

02 02 04	Blato iz čiščenja odpadne vode na kraju nastanka	Vsebina maščobnih separatorjev in flotacijskih sredstev (možni izvor: klavnice in proizvodnja mesa/rib)	ŽSP** ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
02 02 99	Drugi tovrstni odpadki	Mulj pri proizvodnji želatine, želatinski drobci, filtracijski ostanek pri proizvodnji metionina	ŽSP** ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
02 03	Odpadki iz priprave in predelave sadja, vrtnin, žita, jedilnih olj, kakava, kave, čaja in tobaka; iz konzerviranja; iz proizvodnje kvasa in kvasnega ekstrakta, iz priprave in iz fermentacije melase				
02 03 01	Mulj iz pranja, čiščenja, lupljenja, centrifugiranja in ločevanja	Blato pri pranju, čiščenju, lupljenju, centrifugiranju in ločevanju pri pripravi in predelavi sadja, vrtnin, žita, jedilnega olja ter pri konzerviranju sadja in vrtnin	Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	DA	DA
02 03 04	Snovi, neprimerne za uporabo ali predelavo	Moka s pretečenim rokom uporabe; razoljena belilna zemlja; fermentacijski ostanki iz proizvodnje encimov; žetveni ostanki; kvas in kvasu podobni ostanki; kokosova vlakna; ostanki melase; ostanki oljnih semen; ostanki proizvodnje krompirja, riža, koruze ali škroba; ostanki iz proizvodnje kave, čaja in kakava; ostanki iz proizvodnje sadja, zelenjave in žita; ostanki iz postopka		DA	DA

		konzerviranja; ostanki iz proizvodnje začimb; lupine, prah lupin in žitni prah; tobačni prah in blato; živila s pretečenim rokom uporabe; uporabljeni filtri, diatomejska zemlja, aktivna zemlja, aktivno oglje; poškodovane serije cigaret (brez filtrov)			
02 03 05	Blato iz čiščenja odpadne vode na kraju nastanka		ANAEROBNA RAZGRADNJA Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	NE	DA
02 04	Odpadki iz proizvodnje sladkorja				
02 04 03	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka	Mulj, ki nastanejo pri čiščenju sladkorne pese in ostalih stopnjah proizvodnega postopka	Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	DA	DA
02 05	Odpadki iz industrije mlečnih izdelkov				
02 05 01	Snovi, neprimerne za uporabo ali predelavo	Nekdanja živila, mleko in mlečni proizvodi	ŽSP**	NE	DA
02 05 02	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka		ANAEROBNA RAZGRADNJA Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	NE	DA
02 06	Odpadki iz pekarn in slaščičarn				
02 06 01	Snovi, ki so neprimerne za uporabo ali predelavo	Kruh in pecivo, ki jim je potekel rok uporabnosti, živila, ki jim je potekel rok uporabnosti, odpadno testo		DA	DA

02 06 03	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka		Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	NE	DA
02 07	Odpadki iz proizvodnje alkoholnih in brezalkoholnih pijač (razen kave, čaja in kakava)				
02 07 01	Odpadki, ki nastanejo pri pranju, čiščenju in mehanskem drobljenju surovin	Odpadki pri pranju, čiščenju in mehanskem drobljenju surovin, ki nastajajo pri proizvodnji alkoholnih in brezalkoholnih pijač	Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	DA	DA
02 07 02	Odpadki, ki nastanejo pri destilaciji žganih pijač	Tropine, sadje in krompirjeva kaša ter blato, ki nastane pri destilaciji žganih pijač		DA	DA
02 07 04	Snovi, ki niso primerne za uporabo ali predelavo	Sadni sokovi in druge snovi, neprimerne za uporabo ali predelavo, in nastajajo pri proizvodnji alkoholnih in brezalkoholnih pijač; luščine, kal in prah slada, porabljeni hmelj, usedline in mulj iz pivovarn, mulj pri proizvodnji vina, jabolčna mezga, vinske usedline ter kvas, odpadne kvasine, aktivna zemlja, aktivno oglje		DA	DA
02 07 05	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka		ANAEROBNA RAZGRADNJA Samo če je pranje brez uporabe sintetičnih sredstev in dodatkov	NE	DA

03	Odpadki iz obdelave in predelave lesa ter iz proizvodnje ivernih plošč in pohištva iz vlaknin papirja in kartona,				
03 01	Odpadki iz obdelave in predelave lesa ter proizvodnje ivernih plošč in pohištva				
03 01 01	Odpadno lubje in pluta ter odpadno lubje in les		Naravno lubje in nemešani proizvodi za nadaljnjo predelavo čistega lubja. Ni dovoljeno, če vsebuje furnirje, druge premaze ali sredstva za zaščito.	DA	NE
03 01 05	Žagovina, oblanci, sekanci, odrezki, les, delci plošč in furnir,	Žagovina in lesna volna	Samo material iz neobdelanega lesa v lesnopredelovalni industriji. Nedovoljeno, če vsebuje furnirje, druge premaze ali sredstva za zaščito	DA	NE
03 03	Odpadki iz proizvodnje in obdelave celuloze, papirja in kartona				
03 03 01	Odpadno lubje in pluta		Naravno lubje in les. Nedovoljeno, če vsebuje furnirje, druge premaze ali sredstva za zaščito	DA	NE
03 03 08	Odpadki pri sortiranju papirja in kartona, namenjenega za recikliranje			DA	DA
03 03 10	Vlkninski izvtržki (rejekti) in mulj vlaknin, polnil in premazov iz mehanske separacije			DA	DA
03 03 11	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka, ki ni navedeno pod 03 03 10			DA	DA
04	Odpadki iz industrije usnja, krzna in tekstilij				
04 02	Odpadki iz industrije tekstilij				
04 02 21	Odpadna neobdelana tekstilna vlakna	Odpadna celulozna vlakna, odpadna rastlinska vlakna in odpadna volna, ki nastaja pri proizvodnji tekstilij		DA	NE

07	Odpadki iz organskih kemijskih postopkov				
07 02	Odpadki iz proizvodnje, priprave, dobave in uporabe plastike, sintetične gume in umetnih vlaken				
07 02 13	Odpadna plastika		Biološko razgradljiva embalaža in biološko razgradljiva plastika po standardu EN 13432/EN 14995 Za anaerobno obdelavo po standardu ISO 15985, ISO 11734 ali ISO 14853	DA	DA
07 05	Odpadki iz proizvodnje, priprave, dobave in uporabe farmacevtskih proizvodov				
07 05 14	Trdni odpadki, ki niso navedeni pod 07 05 13	Odpadna zelišča po ekstrakciji z vodo ali etanolom, pulpa iz zdravilnih rastlin, micelij		DA	DA
15	Odpadna embalaža; absorbenti, čistilne krpe, filtrirna sredstva in zaščitna oblačila, ki niso navedeni drugje				
15 01	Embalaža (vključno z ločeno zbrano odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek)				
15 01 01	Papirna in kartonska embalaža			DA	DA
15 01 02	Embalaža iz plastike		Embalaža iz biološko razgradljive plastike po standardu SIST EN 13432/EN 14995 Za anaerobno obdelavo po standardu ISO 15985, ISO 11734 ali ISO 14853	DA	DA
15 01 03	Lesena embalaža			DA	NE
15 01 05	Sestavljena (kompozitna) embalaža	Če gre za sestavljeno embalažo iz biorazgradljivih materialov, kakor so les, papir, slama in podobno		DA	NE

16	Odpadki, ki niso navedeni drugje na seznamu				
16 03	Serije, ki ne ustrezajo opisom in nerabljeni proizvodi				
16 03 06	Organski odpadki, ki niso navedeni pod 16 03 05	Organski odpadki od neuspešnih proizvodnih serij, ki ne vsebujejo nevarnih snovi	Prehrambni odpadki s pretečenim rokom	DA	DA
19	Odpadki iz naprav za ravnanje z odpadki, čistilnih naprav in iz priprave pitne vode in vode za industrijsko rabo				
19 05	Odpadki iz aerobne obdelave trdnih odpadkov				
19 05 03	Kompost, ki ne ustreza specifikaciji	Preostanek presejanega komposta	Ostanek komposta pri sejanju, ki je bil proizveden iz odpadkov iz tabele 1, priloge 1	DA	NE
		Izcedna in industrijska odpadna voda, nastali pri kompostiranju	Izcedna in industrijska odpadna voda, nastala pri kompostiranju materialov iz tabele 1, priloge 1	NE	DA
19 06	Odpadki iz anaerobne obdelave trdnih odpadkov				
19 06 05	Lužnica iz anaerobne obdelave živalskih in rastlinskih odpadkov		Lužnica iz anaerobne obdelave materialov iz priloge 1	NE	DA
19 06 06	Digestat iz anaerobne obdelave živalskih in rastlinskih odpadkov		Digestat iz anaerobne obdelave materialov iz tabele 1, priloge 1	DA	DA
19 08	Odpadki iz naprav za čiščenje odpadne vode, ki niso navedeni drugje				
19 08 09	Masti in oljne mešanice iz naprav za ločevanje olja in vode, ki vsebujejo le jedilna olja in masti	Samo pri anaerobni razgradnji		NE	DA
19 09	Odpadki iz priprave pitne ali tehnološke vode				
19 09 02	Mulj iz bistrenja vode		ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
19 09 03	Mulj iz dekarbonacije, nekontaminiran		ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
20	Komunalni odpadki (gospodinjski in njim podobni odpadki iz trgovine, industrije in javnega sektorja), vključno z ločeno zbranimi frakcijami				
20 01	Ločeno zbrane frakcije (razen 15 01)				
20 01 01	Papir in karton	Odpadni papir razen papirnih tapet ali papirja visokega sijaja		DA	DA

20 01 08	Biološko razgradljivi kuhinjski odpadki iz gospodinjstev		Kompostiranje v skladu s to uredbo	DA	DA
20 01 08	Biološko razgradljivi kuhinjski odpadki iz gostinstva	ŽSP**	ANAEROBNA RAZGRADNJA	NE	DA
20 01 25	Jedilno olje in maščobe		ANAEROBNA RAZGRADNJA Samo jedilno olje in mast živalskega izvora, ki spadata med ŽSP** V tem primeru sta to olje in mast, ki spadata med gostinske odpadke.	NE	DA
20 01 38	Les, ki ni naveden pod 20 01 37		Naraven les. Ni dovoljeno, če vsebuje furnir, premaze ali sredstva za zaščito lesa	DA	NE
20 02	Odpadki z vrtov in parkov (vključno z odpadki s pokopališč)				
20 02 01	Biorazgradljivi odpadki	Rastlinski odpadki z vrtov in parkov, ribnikov, razen rastlin z roba cest		DA	DA
20 03	Drugi komunalni odpadki				
20 03 02	Odpadki z živilskih trgov	Ločeno zbrani odpadki z živilskih trgov		DA	DA

* Številka s klasifikacijskega seznama odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

** Živalski stranski proizvodi.

Tabela 2: Seznam biološko razgradljivih odpadkov, ustreznih za predelavo v kompost ali digestat

Številka iz klasifikacijskega seznama odpadkov	Vrsta in opis biološko razgradljivih odpadkov	Podrobnejši opis biološko razgradljivih odpadkov	Opombe	Kompostiranje	Anaerobna razgradnja
02 04 02	Kalcijev karbonat, ki ne ustreza specifikaciji (saturacijski mulj)	Blato čistilnih naprav industrijske odpadne vode, razen blata čistilnih naprav za industrijske odpadne vode iz obratov za toplotno obdelavo odpadkov živalskega izvora, ki so uvrščeni med stranske živalske proizvode 1. in 2. kategorije, ter blata čistilnih naprav za industrijske odpadne vode klavnic		NE	DA
03 03 05	Mulj tiskarskih barv (razčrniljenje) iz recikliranja papirja	Če so izpolnjene zahteve za vnos blata čistilnih naprav v ali na tla, določene v predpisu, ki ureja uporabo blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu		DA	NE
03 03 07	Mehansko ločeni izvržki (rejekti) iz papirne kaše odpadnega papirja in kartona			DA	DA
03 03 09	Odpadni apneni mulj			DA	NE
04 01 06	Blato, ki vsebuje krom, zlasti iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka			NE	DA
04 01 07	Blato, ki ne vsebuje kroma, zlasti iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka			NE	DA
04 02 20	Blato iz čiščenja industrijske odpadne vode na kraju nastanka, ki ni navedeno pod 04 02 19			NE	DA
04 02 22	Odpadna obdelana tekstilna vlakna	Če ne vsebujejo odpadkov živalskega izvora, ki so uvrščeni med stranske živalske proizvode 1. in 2. kategorije		DA	DA

07 05 14	Trdni odpadki, ki niso navedeni pod 07 05 13	Pulpa iz zdravilnih rastlin, micelij, ostanki gobjih substratov in odpadni proteini, nastali pri proizvodnji, pripravi, dobavi in uporabi farmacevtskih proizvodov		DA	DA
08 04 10	Odpadna lepila in tesnilne mase, ki niso navedeni pod 08 04 09*	Lepila in tesnilne mase organskega izvora brez topil		NE	DA
08 04 12	Mulj lepil in tesnilnih mas, ki niso navedeni pod 08 04 11*	Lepila in tesnilne mase organskega izvora brez topil		NE	DA
08 04 14	Vodni mulj lepil tesnilnih mas, ki niso navedeni pod 08 04 13*	Lepila in tesnilne mase organskega izvora brez topil		NE	DA
17 02 01	Les	Les iz gradbenih materialov, če ne vsebuje premazov in lepil z nevarnimi snovmi		DA	NE
19 08 05	Blato iz čiščenja komunalnih odpadnih voda			DA	DA
19 08 12	Blato iz biološke obdelave industrijskih odpadnih voda, ki ni navedeno pod 19 08 11			NE	DA
19 08 14	Blato iz druge obdelave industrijskih odpadnih voda, ki ni navedeno pod 19 08 13			NE	DA
19 09 01	Trdni odpadki primarnih sit in filtrov			DA	DA
20 01 39	Plastika	Biološko razgradljiva plastika po standardu EN 13432/EN 14995 Za anaerobno obdelavo po standardu ISO 15985, ISO 11734 ali ISO		DA	DA
20 03 06	Opadki iz čiščenja kanalizacije			NE	DA
20 03 07	Kosovni odpadki	Leseni kosovni odpadki, če ne vsebujejo premazov in lepil z nevarnimi snovmi		DA	NE

Priloga 2**1. Podrobnejša navodila za higienizacijo pri kompostiranju****1.1 Osnovne zahteve za higienizacijo:**

- biološko razgradljive odpadke za posamezno kompostno šaržo je treba premešati tako, da nastane homogena mešanica teh odpadkov (v nadaljnjem besedilu: homogenizacija),
- če se odprto kompostirajo ločeno zbrani biološko razgradljivi kuhinjski odpadki iz gospodinjstev ali blata iz čistilnih naprav, višina kompostne kope ne sme presegati 2,5 metra zaradi zagotavljanja ustrezne preskrbe s kisikom,
- ne glede na prejšnjo alinejo lahko višina kompostnih kop presega 2,5 m, če se za preskrbo s kisikom uporabi sistem prisilnega prezračevanja,
- delež strukturnega materiala, na primer veje, lubje, sekanci, v kompostni kopi iz druge ali tretje alineje te točke mora biti sorazmeren višini kompostne kope (večja kot je višina kompostne kope, večji mora biti delež strukturnega materiala v sami kopi),
- z mehanskim obračanjem kompostne kope ali s kombinacijo prisilnega prezračevanja in mehanskega obračanja je treba zagotoviti enakomerno izmenjavo plinov in
- orodje je treba očistiti po vsaki uporabi, da ne pride do ponovne okužbe že higieniziranega materiala.

1.2 Možni režimi temperatura/čas za zagotavljanje higienizacije

Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov mora izbrati enega od režimov temperatura/čas iz tabele 1 te priloge.

Tabela 1: Možnosti režima temperatura/čas za zagotavljanje higienizacije

minimalna temperatura	merjenje temperature z uporabo sonde	število obračanj	zahtevano minimalno časovno obdobje dosežene minimalne temperature po posameznem obračanju	število zaporednih dni pri minimalni temperaturi	minimalno obdobje merjenja (dni)
odprto kompostiranje z naravnim ali prisilnim zračenjem					
55 °C	kontinuirano	5	4 ure	–	14
55 °C	diskontinuirano dnevno	3	–	14 x 1 dan	14
60 °C	diskontinuirano dnevno	2	–	3 x 3 dni	14
65 °C	diskontinuirano dnevno	1	–	2 x 3 dni	14
zaprto kompostiranje s prisilnim zračenjem					
55 °C	kontinuirano	–	–	4	10
65 °C	kontinuirano	–	–	3	10

2. Podrobnejša navodila za izvedbo meritev**2.1 Meritev temperature:**

- temperatura se meri v sredici kope, najmanj 30 cm nad podnožjem kope in 30 cm pod površino kope,
- pri kontinuirnem merjenju temperature s sondo za merjenje temperature z računalniško podprtim zapisovanjem rezultatov med higienizacijo se meritve izvajajo v obdobju 10 ali 14 zaporednih dni v skladu s tabelo 1 iz te priloge,

- pri diskontinuirnem merjenju temperature s sondo med higienizacijo se dnevno izvede najmanj ena meritev v časovnem obdobju 14 zaporednih dni v skladu s tabelo 1 iz te priloge,
- po končani higienizaciji se temperatura meri najmanj enkrat tedensko, dokler dve zaporedni meritvi ne izkazujejo temperature, nižje od 40 °C, in
- pri zaprtem kompostiranju se temperatura lahko meri s pomočjo merjenja temperature izhodnega zraka in preračunom po matematičnem modelu.

2.2 Meritev vsebnosti vode in ocenjevanje vlažnosti:

Meritev vsebnosti vode je treba izvajati kontinuirano s senzorji v biološko razgradljivih odpadkih ali v odpadnih plinih. Vlažnost biološko razgradljivih odpadkov se oceni s poskusom s pestjo vsaj enkrat tedensko in ob merjenju temperature in se opredeli kot presuho, dobra vlažnost ali premokro.

Priloga 3:**Vzorčenje****1. Vzorčenje komposta**

Kompost se vzorči po metodi, določeni s standardom SIST EN 12579.

2. Vzorčenje digestata

Digestat se vzorči po metodi, določeni s standardom SIST EN ISO 5667-13, ali po naslednjem postopku:

a) Splošno

Pri odvzemu vzorcev se je treba izogniti kakršnemu koli vplivu na digestat, iz katerega se jemlje vzorec, in na posamezne in končne vzorce.

Postopek odvzema vzorcev je treba opraviti dovolj hitro in posamezne odvzete vzorce med postopkom odvzema shranjevati tako, da ne pride do sprememb lastnosti vzorcev.

Pri odvzemu vzorcev za preskušanje parametrov higienskega vidika se je treba izogniti sekundarnemu onesnaženju.

b) Oprema za odvzem in zbiranje vzorcev

Za odvzem in zbiranje vzorcev iz digestata z več kot 20 % suhe snovi je treba uporabiti lopato, iz digestata z manj kot 20 % suhe snovi pa pipete in zajemalne čaše. Oprema za odvzem in zbiranje vzorcev mora biti iz materiala, ki ne vpliva na kakovostno sestavo vzorcev.

c) Reprezentativnost vzorcev

Če je količina digestata tako velika ali tako skladiščena, da ni mogoče odvzeti posameznega vzorca na vsakem predpisanem mestu, potem so odvzeti posamezni vzorci reprezentativni le za tisti del digestata, iz katerega so bili ti vzorci odvzeti.

d) Postopek odvzema vzorcev

	Digestat z manj kot 20 % suhe snovi	Digestat z več kot 20 % suhe snovi
Homogenizacija	Reprezentativnost vzorca se doseže z mešanjem ali drugimi zanesljivimi ukrepi homogenizacije, ki jih izvede predelovalec biološko razgradljivih odpadkov.	Reprezentativnost vzorcev se doseže z odvzemom posameznih vzorcev na enakomerno porazdeljenih točkah.
Število posameznih vzorcev	10/do 1000 m ³ digestata 20/od 1001 do 3000 m ³ digestata 30/od 3001 do 5000 m ³ digestata 40/nad 5001 m ³ digestata	Število točk, na katerih se vzamejo vzorci, se izračuna na naslednji način: $\sqrt{\text{količina digestata v m}^3}$ pri čemer je število točk najmanj 12 in največ 30.
Velikost posameznih vzorcev	najmanj 0,5 litra	najmanj 2 litra

Odvzem posameznih vzorcev	Če je za odvzem vzorcev nameščena cev, je treba pred odvzemom prvega vzorca zavreči količino digestata, ki je enaka vsaj trikratni prostornini te cevi.	Količina digestata se vizualno porazdeli na toliko enakih delov, kolikor je izračunano število točk, na katerih se vzame vzorec. Iz vsakega dela se odvzame po en posamezni vzorec, porazdeljeno po višini digestata, pri čemer se vzorec ne odvzame iz vrhnje plasti digestata debeline 5 cm.
Priprava in velikost zbirnega vzorca	Posamezni vzorci se prelijejo v posodo s prostornino najmanj 50 litrov. Če je prostornina tako pripravljenega vzorca manjša od 15 litrov, se ta vzorec šteje za zbirni vzorec. Če je prostornina tako pripravljenega vzorca večja od 15 litrov, se med stalnim mešanjem odvzema po 1 liter vzorca in preliva v posodo s prostornino 15 litrov tako, da prostornina zbirnega vzorca ni manjša od 10 litrov.	Posamezni vzorci se združijo v en vzorec. Ta vzorec se dobro premeša in razdeli na četrtine. Dve nasproti ležeči četrtini vzorca se zavržeta, ostali dve četrtini vzorca se ponovno zmešata. Postopek se ponavlja dokler preostali četrtini vzorca zadostujeta količini zbirnega vzorca.
Priprava, število in velikost končnih vzorcev	Iz zbirnega vzorca se med stalnim mešanjem odvzamejo trije končni vzorci po 1 liter.	Iz dobro premešanega zbirnega vzorca se odvzamejo trije končni vzorci po 1 liter.
Ravnanje s končnimi vzorci	Končni vzorci se hranijo v čistih, suhih posodah, ki so za vlago neprepustne in se dajo zapreti. Posode je treba zavarovati z varovalom, kot na primer s plombo, pečatom, vezicami ali njihovo kombinacijo tako, da odpiranje ni mogoče, ne da bi se pri tem poškodovalo varovalo. Posode je treba opremiti z jasno vidno in obstojno številko odvzetega končnega vzorca. Vsak odvzet končni vzorec mora spremljati zapis o odvzemu končnega vzorca, ki mora vsebovati številko odvzetega končnega vzorca in podatke o bioplinarni, kraju, datumu in času odvzema končnega vzorca. En končni vzorec se uporabi za nadzor kakovosti digestata, enega hrani izvajalec nadzora kakovosti digestata, enega pa predelovalec biološko razgradljivih odpadkov; skupaj z zapisom o odvzemu končnega vzorca. Končni vzorci se hranijo najmanj šest mesecev po prejemu poročila o nadzoru kakovosti v zamrzovalniku. Če se preskušajo tudi parametri higienskega vidika, se mora končni vzorec hraniti in prevažati ohlajen ter takoj dostaviti v preskušanje.	

3. Seznam parametrov in referenčne metode za nadzor kakovosti komposta ali digestata

Parameter	Enota	Metode za kompost	Metode za digestat
Osnovne lastnosti materiala			
pH	–	SIST EN 13037	SIST EN 12176
električna prevodnost	mS/m	SIST EN 13038	oSIST prEN 15937
voda	%	SIST EN 13040	SIST EN 12880
suha snov	%	SIST EN 13040	SIST EN 12880
organska snov	% mase s.s.	SIST EN 13039	SIST EN 13039
CaO	%	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)

Hranila			
celotni dušik (N in NH ₄ ⁺)	mg/kg s.s.	SIST EN 13654, 1 in 2. del	SIST EN 13654, 1 in 2. del
celotni fosfor, izražen kot P ₂ O ₅	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST ISO 6878 (detekcija)	EN 13346 (priprava) SIST ISO 6878 (detekcija)
celotni kalij, izražen kot K ₂ O	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
NO ₃ -N (raztopljen)	mg/kg s.s.	SIST EN 13652 (priprava) SIST EN ISO 10304-1 (detekcija)	EN 13346 (priprava) SIST EN ISO 10304-1 (detekcija)
NH ₄ -N (raztopljen)	mg/kg s.s.	SIST EN 13652 SIST ISO 5664	SIST EN 13652 SIST ISO 5664
Biološki parametri			
določevanje sprejemljivosti za rastline semena in vegetativni reproduktivni deli plevela	št./L	SIST EN 16086-1:2012 SIST EN 16086-2:2012	SIST EN 16086-1:2012 SIST EN 16086-2:2012
biološka stabilnost		AT4	AT4
Fizikalna onesnaževala			
trdni delci iz stekla, plastike ali kovine, večji od 2 mm	% mase s.s.	EN 16428	EN 16428 se ne izvaja za digestat z manj kot 20% suhe snovi
mineralni trdni delci, večji od 5 mm	% mase s.s.	EN 16428	EN 16428 se ne izvaja za digestat z manj kot 20% suhe snovi
Kemijska onesnaževala			
svinec (Pb)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
kadmij (Cd)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
celotni krom (Cr)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
nikelj (Ni)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
živo srebro (Hg)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN ISO 12846 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN ISO 12846 (detekcija)
baker (Cu)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
cink (Zn)	mg/kg s.s.	SIST EN 13650 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)	SIST EN 13346 (priprava) SIST EN 17294-2 (detekcija)
Organske snovi			
kratkoverižne maščobne kisline (ocetna in propionska)	mg/L	se ne izvaja	GC/MS

Higienski vidik			
<i>Salmonella</i>	št./25 g sveže snovi	SIST-TP CEN/TR 15215-1	SIST-TP CEN/TR 15215-1
<i>Escherichia coli</i>	CFU/1 g sveže snovi	SIST-TP CEN/TR 15214-1	SIST-TP CEN/TR 15214-1
Organska onesnaževala			
policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH)*	mg/kg s.s.	SIST ISO 13877	SIST ISO 13877
poliklorirani bifenili (PCB)**	mg/kg s.s.	SIST EN 15308	SIST EN 15308

* vsota parametrov: naftalen, acenaftilen, acenaften, fluoren, fenantren, antracen, fluoranten, piren, benzo[a]antracen, krizen, benzo[b]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]piren, indeno[1,2,3-cd]piren, dibenzo[a,h]antracen in benzo[g,h,i]perilen

** vsota parametrov: 2,4,4'-triklorobifenil (PCB-28), 2,2',5,5'-tetraklorobifenil (PCB-52), 2,2',4,5,5'-pentaklorobifenil (PCB-101), 2,3',4,4',5-pentaklorobifenil (PCB-118), 2,2',3,4,4',5'-heksaklorobifenil (PCB-138), 2,2',4,4',5,5'-heksaklorobifenil (PCB-153) in 2,2',3,4,4',5,5'-heptaklorobifenil (PCB-180)

Priloga 4:

Kakovostni razredi komposta ali digestata

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov za uvrstitev komposta v kakovostni razred

Parameter	Enota	mejne vrednosti za kompost	
		1. kakovostni razred	2. kakovostni razred
kadmij (Cd)	mg/kg s.s.	1,5	3
celotni krom (Cr)	mg/kg s.s.	100	250
baker (Cu)	mg/kg s.s.	100	500
živo srebro (Hg)	mg/kg s.s.	1	3
nikelj (Ni)	mg/kg s.s.	50	100
svinec (Pb)	mg/kg s.s.	120	200
cink (Zn)	mg/kg s.s.	400	1800
polciklični aromatski ogljikovodiki (PAH)*	mg/kg s.s.	6	6
poliklorirani bifenili (PCB)**	mg/kg s.s.	0,2	1
organska snov	% mase s.s.	> 15	> 15
biološka stabilnost (AT ₄)	mg O ₂ /g s.s.	< 15	< 15
semena in vegetativni reproduktivni deli plevela	št./L	≤ 2	≤ 2
trdni delci iz stekla, plastike ali kovine, večji od 2 mm	% mase s.s.	< 0,5.	< 2 %.
mineralni trdni delci, večji od 5 mm	% mase s.s.	< 5 %	< 5 %
<i>Salmonella</i>	št./25 g sveže snovi	0	0
<i>Escherichia coli</i>	CFU/1 g sveže snovi	1000	1000

* vsota parametrov: naftalen, acenaften, fluoren, fenantren, antracen, fluoranten, piren, benzo[a]antracen, krizen, benzo[b]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]piren, indeno[1,2,3-cd]piren, dibenzo[a,h]antracen in benzo[g,h,i]perilen

** vsota parametrov: 2,4,4'-triklorobifenil (PCB-28), 2,2',5,5'-tetraklorobifenil (PCB-52), 2,2',4,5,5'-pentaklorobifenil (PCB-101), 2,3',4,4',5-pentaklorobifenil (PCB-118), 2,2',3,4,4',5'-heksaklorobifenil (PCB-138), 2,2',4,4',5,5'-heksaklorobifenil (PCB-153) in 2,2',3,4,4',5,5'-heptaklorobifenil (PCB-180)

Tabela 2: Mejne vrednosti parametrov za uvrstitev digestata v kakovostni razred

Parameter	Enota	1. kakovostni razred		2. kakovostni razred
		mejne vrednosti za digestat z manj kot 20 % suhe snovi	mejne vrednosti za digestat z več kot 20 % suhe snovi	mejne vrednosti za digestat z več kot 20 % suhe snovi
kadmij (Cd)	mg/kg s.s.	2,5	1,5	3
celotni krom (Cr)	mg/kg s.s.	100	100	250
baker (Cu)	mg/kg s.s.	200	200	500
živo srebro (Hg)	mg/kg s.s.	1	1	3
nikelj (Ni)	mg/kg s.s.	50	50	100
svinec (Pb)	mg/kg s.s.	120	120	200
cink (Zn)	mg/kg s.s.	400*	400	1800
poliklorirani bifenili (PCB)**	mg/kg s.s.	0,2	0,2	1
policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH)***	mg/kg s.s.	6	6	6
organska snov	% mase s.s.	> 15	> 15	> 15
kratkoverižne maščobne kisline (ocetna in propionska)	mg/L	< 300	< 100	< 300
trdni delci iz stekla, plastike ali kovine, večji od 2 mm	% mase s.s.		< 2	< 2
mineralni trdni delci, večji od 5 mm	% mase s.s.		< 5	< 5
semena in vegetativni reproduktivni deli plevela	št./L	≤ 2	≤ 2	≤ 2
<i>Salmonella</i>	št./25 g sveže snovi	0	0	0
<i>Escherichia coli</i>	CFU/1 g sveže snovi	1000	1000	1000

* mejna vrednost za digestat iz biološko razgradljivih odpadkov z več kot 50-odstotnim deležem svinjske gnojevke ali perutninskega gnoja je 600 mg/kg s.s.

** vsota parametrov: 2,4,4'-triklorobifenil (PCB-28), 2,2',5,5'-tetraklorobifenil (PCB-52), 2,2',4,5,5'-pentaklorobifenil (PCB-101), 2,3',4,4',5-pentaklorobifenil (PCB-118), 2,2',3,4,4',5'-heksaklorobifenil (PCB-138), 2,2',4,4',5,5'-heksaklorobifenil (PCB-153) in 2,2',3,4,4',5,5'-heptaklorobifenil (PCB-180)

*** vsota parametrov: naftalen, acenaftilen, acenaften, fluoren, fenantren, antracen, fluoranten, piren, benzo[a]antracen, krizen, benzo[b]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]piren, indeno[1,2,3-cd]piren, dibenzo[a,h]antracen in benzo[g,h,i]perilen

Priloga 5**Mejne vrednosti vnosa nevarnih snovi v tla**

Tabela: Mejne vrednosti vnosa nevarnih snovi v tla

Nevarna snov	Mejna vrednost letnega vnosa v g/ha na leto
kadmij in njegove spojine, izražene kot Cd	10
baker in njegove spojine, izražene kot Cu	700
nikelj in njegove spojine, izražene kot Ni	400
svinec in njegove spojine, izražene kot Pb	600
cink in njegove spojine, izražene kot Zn	3000
živo srebro in njegove spojine, izražene kot Hg	10
celotni krom	600

Priloga 6

1. Obrazec deklaracije

N a

Deklaracija za kompost, ki je proizvod

digestat, ki je proizvod

Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov ali uvoznik Ime/Firma: <input type="text"/> Naslov/Sedež: <input type="text"/> Naslov kompostarne/bioplinarne: <input type="text"/>		Številka deklaracije: <input type="text"/> Datum izdaje: <input type="text"/>
Kompost / št. šarže: <input type="text"/> Digestat / čas skladiščenja: <input type="text"/>	Količina komposta / digestata [t] [m³] <input type="text"/> t <input type="text"/> m ³	Kompost 1. razreda kakovosti ☐ Digestat 1. razreda kakovosti ☐

Vrste biološko razgradljivih odpadkov iz katerih je proizveden kompost/digestat	Živalska gnojevka ☐	Rastlinski odpadki ☐	Ločeno zbrani kuhinjski odpadki ☐
	Drugi ŽSP kat. 2 ☐	ŽSP kat. 3	Živila s pretečenim rokom uporabe ☐ Drugi ŽSP kat. 3 ☐
Primerno za ekološko kmetijstvo	DA ☐	NE ☐	
Največji dovoljen vnos komposta/digestata	Kmetijska zemljišča 8 t s.s./ha/5 let	Nekmetijska zemljišča 40 t s.s./ha/3leta	
Proizvajalec komposta / digestata Podpis: Žig:	Prezemnik Ime in priimek: <input type="text"/> Naziv <input type="text"/> KMG-MID <input type="text"/>		

Izvajalec nadzora kakovosti komposta/digestata		
Ime:	<input type="text"/>	
Naslov:	<input type="text"/>	
Datum vzorčenja:	<input type="text"/>	
Številka analize:	<input type="text"/>	
Parametri	Kompost	Digestat
Osnovne lastnosti materiala		
pH	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Električna prevodnost mS/m	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Organska snov g/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
CaO g/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Voda g/kg	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Suha snov g/kg	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Specifična teža t sveže snovi / m ³	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Hranila		
Celotni dušik (N in NH ₄ ⁺) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Celotni fosfor, izražen kot P ₂ O ₅ mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Celotni kalij, izražen kot K ₂ O mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NO ₃ -N (raztopljen) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NH ₄ -N (raztopljen) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
*% dušika iz živinskih gnojil	<input type="text"/>	<input type="text"/>
kg N / m ³	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Biološki parametri		
Odziv rastlin na substrat	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Biološka stabilnost mgO ₂ /kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Fizikalna onesnaževala		
trdni delci iz stekla, plastike ali kovine, večji od 2 mm % s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
mineralni trdni delci, večji od 5 mm %s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>

* vpiše samo izvajalec anaerobne razgradnje, ki predeluje tudi živinska gnojila

2. Podatki iz deklaracije komposta ali digestata, ki morajo biti natisnjeni na zunanji embalaži komposta ali digestata:

Parametri:	Kompost:	Digestat:
Uporabnost glede izboljševanja zemlje:		
vsebnost organske snovi	x	x
vsebnost CaO	x	x
Uporabnost glede gnojenja:		
hranilne snovi (N, P, K, Mg)	x	x
vsebnost mineraliziranega N (NH ₄ -N, NO ₃ -N)		x
% dušika iz živinskih gnojil*		x
Biološke lastnosti:		
vsebnost semena in vegetativnih reproduktivnih delov plevela	x	
Splošne lastnosti materiala:		
specifična teža/volumska teža	x	
vsebnost vode/vsebnost suhe snovi		x
velikost delcev	x	
pH	x	x
električna prevodnost	x	x

* % dušika iz živinskih gnojil se izračuna po enačbi, ki je določena v uredbi o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov.

Priloga 7: Specifikacija za kompost, ki je odpadek, ali digestat, ki je odpadek

Specifikacija za kompost

digestat

Predelovalec biološko razgradljivih odpadkov ali uvoznik Ime/Firma: <input type="text"/> Naslov/Sedež: <input type="text"/> Naslov kompostarne/bioplinarne: <input type="text"/>		Številka specifikacije: <input type="text"/> Datum izdaje: <input type="text"/>	
Kompost / št. šarže: <input type="text"/> Digestat / čas skladiščenja: <input type="text"/>	Oddana količina komposta / digestata [t] [m³] <input type="text"/> t <input type="text"/> m ³	Kompost/Digestat Kompost ☐ Digestat z več kot 20% suhe snovi ☐ Digestat z manj kot 20% suhe snovi ☐	

Razred kakovosti	1 razred . kakovosti ☐	2 razred . kakovosti ☐	
Vrste biološko razgradljivih odpadkov iz katerih je proizveden kompost/digestat	Živinska gnojevka ☐	Rastlinski odpadki ☐	Ločeno zbrani kuhinjski odpadki ☐
	Drugi ŽSP kat. 2 ☐	ŽSP kat. 3	Odpadki iz gostinstva ☐ Živila s pretečenim rokom uporabe ☐ Drugi ŽSP kat. 3 ☐
	Blato iz čiščenja komunalnih odpadnih voda ☐	Odpadki iz prehranske indust. ☐	<input type="text"/> ☐
	<input type="text"/> ☐	<input type="text"/> ☐	<input type="text"/> ☐

Področje uporabe	Kmetijska zemljišča ☐	Nekmetijska zemljišča ☐
Največji dovoljen vnos komposta / digestata :	1 razred . kakovosti	2 razred . kakovosti
kmetijska zemljišča	8 t s.s./ha/5 let	
nekmetijska zemljišča	40 t s.s./ha/3 leta	20 t s.s./ha/3leta

Proizvajalec komposta / digestata	Prezemnik
Podpis:	Ime in priimek: <input type="text"/>
Žig:	Naziv: <input type="text"/>
	KMG-MID: <input type="text"/>

Izvajalec nadzora kakovosti komposta/digestata		
Ime:	<input type="text"/>	
Naslov:	<input type="text"/>	
Datum vzorčenja:	<input type="text"/>	
Številka analize:	<input type="text"/>	
Parametri	Kompost	Digestat
Osnovne lastnosti materiala		
pH		
Električna prevodnost mS/m	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Organska snov g/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
CaO g/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Voda g/kg	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Suha snov g/kg	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Specifična teža t sveže snovi / m ³	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Hranila		
Celotni dušik (N in NH ₄ ⁺) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Celotni fosfor, izražen kot P ₂ O ₅ mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Celotni kalij, izražen kot K ₂ O mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NO ₃ -N (raztopljen) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NH ₄ -N (raztopljen) mg/kg s.s.	<input type="text"/>	<input type="text"/>
*% dušika iz živinskih gnojil		<input type="text"/>
kg N / m ³	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Biološki parametri		
Odziv rastlin na substrat	<input type="text"/>	
Biološka stabilnost mgO ₂ /kg s.s.	<input type="text"/>	

Nevarne snovi			
Kadmij (Cd)	mg/kg s.s.		
Celotni krom (Cr)	mg/kg s.s.		
Baker (Cu)	mg/kg s.s.		
Živo srebro (Hg)	mg/kg s.s.		
Nikelj (Ni)	mg/kg s.s.		
Svinec (Pb)	mg/kg s.s.		
Cink (Zn)	mg/kg s.s.		
policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH)			
poliklorirani bifenili (PCB)			
Higienski vidik			
Salmonella	št/25g sveže snovi		
E.colli	CFU/1 g sveže snovi		
Fizikalna onesnaževala			
trdni delci iz stekla, plastike ali kovine, večji od 2 mm % s.s			
mineralni trdni delci, večji od 5 mm % s.s			

* vpiše samo izvajalec anaerobne razgradnje, ki predeluje tudi živalska gnojila

3558. Uredba o spremembah Uredbe o ekološko pomembnih območjih

Na podlagi četrtega odstavka 32. člena Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1 in 8/10 – ZSKZ-B) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah Uredbe o ekološko pomembnih območjih

1. člen

V Uredbi o ekološko pomembnih območjih (Uradni list RS, št. 48/04 in 33/13) se priloga 1 nadomesti z novo prilogo 1, ki je kot priloga 1 sestavni del te uredbe.

Priloga 2 se nadomesti z novo prilogo 2, ki je kot priloga 2 sestavni del te uredbe.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00728-61/2013
Ljubljana, dne 28. novembra 2013
EVA 2013-2330-0160

Vlada Republike Slovenije

dr. Gregor Virant l.r.
Minister

Priloga 1

»Priloga 1

Preglednica 1: Ekološko pomembna območja

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba		
11300	Kamniško - Savinjske Alpe			
11500	Velenjsko - Konjiško hribovje			
12100	Zasavsko hribovje			
12200	Kozjansko - Sotla			
12300	Menina planina			
12600	Bohor - Vetrnik			
13200	Dobrovlje - Čreta			
13600	Posavsko hribovje - severno ostenje - Mrzlica			
14500	Tisovec - Orlica - Kunšperška gora			
14800	Kum			
16500	Sotla			
16800	Savinja - Letuš	se združi v	95900	Savinja Grušovlje - Petrovče
16900	Dolgi potok na Rudnici			
17100	Savinja med Radmirjem in Nazarjami	se združi v	95900	Savinja Grušovlje - Petrovče
17200	Zbelovska gora			
17300	Kamenški potok			
17400	Voglajna in Slivniško jezero	se preimenuje v	17400	Voglajna, Slivniško jezero in Ločnica
17500	Vrbje pri Žalcu	se združi v	95900	Savinja Grušovlje - Petrovče
17600	Žovneško jezero			
17700	Volčeke			
17800	Košnica pri Celju			
17900	Blagovna - ribniki			
18100	Grmada pri Pečovniku			
18200	Ložnica	se združi v	94300	Ložnica s Trnavo
18300	Ajdovska peč			
18400	Slovenske Konjice			
18500	Ocvirkova jama			
18600	Jama Pekel	se združi v	94300	Ložnica s Trnavo
18700	Šmihel nad Laškim			
18800	Raja peč			
18900	Dobje			
19100	Drameljski potok	se preimenuje v	19100	Drameljski potok - mokrotni travniki

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba
19200	Boštanj	
19300	Vrhek	
19500	Boletina	
19700	Glija jama	
21100	Julijske Alpe	
21300	Karavanke	
21400	Ratitovec - Jelovica	
24600	Škofjeloško hribovje	
24700	Kandrše	
25200	Možjanca - Štefanja gora	
25300	Sava Bohinjka in Sava Dolinka - širše območje sotočja	
25400	Sava od Radovljice do Kranja s sotočjem Tržiške Bistrice	
25600	Brdo - grad pri Kranju	
26200	Češeniške in Prevojske gmajne	
26300	Tunjščica	
26400	Sava Bohinjka z Mostnico in Ribnico	
26800	Sava Dolinka od Zelencev do Hrušice	
27100	Ihan	
27200	Brezje pri Trziču	se združi z 21300 Karavanke
27300	Bidovčeva jama	
27400	Krašnja	
27500	Kokra - spodnji tok	
27600	Nemški Rovt	
27700	Zelenci in Ledine pod Ratečami	
27800	Žiganja vas	se združi v 92200 Dacarjevo brezno - Žiganja vas
28200	Zadnje struge pri Suhadolah	
28300	Breznica	
28400	Rača od Krašč do Zaloga	
28500	Kropa	
28600	Dacarjevo brezno	se združi v 92200 Dacarjevo brezno - Žiganja vas
28700	Dolga jama	
28800	Ihanska jama	
28900	Podhom	
29100	Soteska pri Bohinju	
29200	Melišča pri Stahovici	
29300	Peračica	
31100	Kočevsko	

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba
31200	Krimsko hribovje - Menišija	
31300	Notranjski trikotnik	
31400	Ljubljansko barje	
33500	Sava od Mavčič do Save	
34300	Rašica, Dobeno, Gobavica	
34400	Šmarna gora - Skaručenska ravan	
34500	Ribniška dolina	
34600	Vrzenec	
34700	Marijino brezno	
34800	Bloščica	
34900	Briše	se združi v 95300 Polhograjsko hribovje
35100	Loško polje	
35200	Čemšeniška planina	
35300	Sora	
35400	Radensko polje - Bičje	
35500	Podreber - Dvor	
35600	Butajnova	se združi v 95300 Polhograjsko hribovje
35700	Zaplana	
35800	Medvedje Brdo	
35900	Županova jama	
36100	Poljanska Sora	
36200	Vintarjevec	
36300	Ligojna	
36400	Polhograjska Grmada	
36500	Mišja dolina z Velikimi logi	
36600	Škocjan	
36700	Skednevnica	se preimenuje v 36700 Skedenca nad Rajnturnom
36800	Polhograjska Gora	se združi v 95300 Polhograjsko hribovje
36900	Polšnik	
37100	Podpeška jama	
37200	Medija	
37300	Zgornja Jablanica	
37400	Slivnica	
37500	Potiskavec	
37600	Tošč	se združi v 95300 Polhograjsko hribovje
37700	Sračja dolina	se združi z 34300 Rašica, Dobeno, Gobavica
37800	Dole pri Litiji	
37900	Vodena jama	
38100	V produ	se združi v 94100 Ljubljana - Gradaščica - Mali Graben

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba
38200	Žejna dolina	
38300	Lučka jama	
38400	Rakovnik	se preimenuje v 38400 Rakovnik pod Golovcem
38500	Kadice, Mateča voda in Bistrica	
38600	Zelena dolina	
38700	Jama na Pucovem Kuclu	
38800	Šimenkova jama	
38900	Babja luknja	
39100	Rožnik	
39200	Kozje stene pri Slivnici	
39300	Dolina Črnega potoka	
39400	Črna dolina pri Grosuplju	
39500	Skobčev mlin	
39600	Vir pri Stični	
39700	Mala Loka pri Višnji Gori	
39800	Jezerc	
41200	Pohorje	
41300	Goričko	
41400	Kobansko	
41500	Drava - spodnja	
41600	Boč - Haloze - Donačka gora	
42100	Mura - Radmožanci	
42400	Vinorodne Haloze	
42500	Dravsko polje	
42600	Slovenske gorice - osrednji del	
43400	Oplotnica	se združi z 41200 Pohorje
43500	Košenjok	
43600	Hrastovec	
43700	Uršlja gora - Razbor	
44100	Dravinjska dolina	
44200	Ščavniška dolina	
44300	Zgornja Drava	
44400	Fram	se združi z 41200 Pohorje
44700	Dolga Brda - Strojna	
44900	Radgonsko - Kapelske Gorice	
45100	Devina	
45200	Ličenca	
45300	Medvedce	
45400	Rački ribniki - Požeg	
45500	Slivniški ribniki	se združi z 41200 Pohorje

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba		
45600	Pesniška dolina			
45700	Obrež			
46100	Razvanje			
46200	Boreci			
46700	Strejaci			
47100	Lovrenc na Pohorju	se združi z	41200	Pohorje
47200	Podvinci			
47300	Ježevec			
47400	Pragersko			
47500	Juršinci			
47600	Grabonoš			
47700	Kočno ob Ložnici			
47900	Dobrava			
48100	Libanja			
48200	Velovlek			
48300	Dolina smrti			
48400	Pikrnica - Selčnica			
48500	Stanetinski in Kupetinski potok			
48600	Vrhe pri Slovenj Gradcu			
48700	Obistove skale			
48800	Votla peč			
49800	Ljubična - Zgornje Poljčane			
51100	Kras			
51200	Snežnik - Pivka			
51300	Trnovski gozd in Nanos			
52400	Vipavska dolina - spodnja	se združi v	92500	Dolina Vipave
53200	Zgornja Idrijca	se združi z	51300	Trnovski gozd in Nanos
53300	Trebuša	se združi z	51300	Trnovski gozd in Nanos
53400	Dolina Branice			
53500	Banjšice			
53600	Reka (Velika voda)			
53700	Matarsko podolje			
54400	Matajur			
54500	Nanoščica - porečje			
54600	Blegoš			
54700	Vipava - reka in osrednji del Vipavske doline	se združi v	92500	Dolina Vipave
55100	Skalnica			
55200	Slavinski Ravnik			
55300	Porezen - Cimprovka			

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba		
55400	Soča			
55500	Korada - Kolovrat			
55600	Cerkno - Zakriž			
55700	Vrhe na Vipavskem			
55900	Otalež - Lazec			
56400	Sabotin			
56600	Idrija - spodnja	se združi z	56700	Idrija s pritoki
56700	Idrija s pritoki			
56800	Nadiža s pritoki			
56900	Podbrdo			
57100	Ajševica	se združi v	92500	Dolina Vipave
57300	Krasnica			
57400	Kendove robe			
57500	Mrzla jama pri Prestranku			
57600	Ukovnik			
57700	Mlake pri Vipavi	se združi z	51300	Trnovski gozd in Nanos
57800	Jama pod Lešetnicami			
57900	Divja jama nad Plavmi	se preimenuje v	57900	Divja jama nad Plavmi in Zamedvejski potok
58100	Jama pod Smoganico	se preimenuje v	58100	Jama pod Smogodnico
58200	Jelenk			
58300	Kožbanjšček - potok	se preimenuje v	58300	Kožbana
58400	Pod Mijo			
58500	Avče			
58600	Jama v Globinah			
58700	Kobariško Blato			
58800	Melišča pri Modreju			
58900	Znojile			
59100	Driselpoh			
59200	Mali vrh			
59300	Mrzlek			
59400	Lipovšček			
59500	Gorska grapa	se združi z	56700	Idrija s pritoki
59600	Studenec pod Vojskarsko planoto	se preimenuje v	59600	Kanomljica s pritoki
59700	Sušački, Smrdejski in Fabski potok			
61400	Gorjanci			
61500	Krakovski gozd			
62200	Ajdovska planota			
62300	Temenica			
63300	Ajdovska jama			

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba
63400	Šentjernejsko polje	
63500	Jovsi	
63600	Radulja	
63700	Sava od Radeč do državne meje	
64500	Krupa	
64600	Veliko bukovje	
64700	Kolpa	
64800	Lahinja	
64900	Metlika	
65100	Krka - reka	
65400	Vejar	
65500	Mirna	
65700	Vrhtrebnje	
65800	Brestanica	
66200	Šumberk	
66300	Dobličica	
66500	Koprivnica	
67900	Petrišina jama	
68300	Petanjska jama	
68400	Čatež	
68500	Bezgovka	
68600	Kotarjeva prepadna	
68700	Sušica - izviri	se združi z 65100 Krka - reka
68800	Slugova jama	
68900	Brusnice	
69400	Gornji kal	
71500	Dragonja - porečje	
75200	Sečoveljske soline s Sečo	
77600	Škocjanski zatok	
78100	Vanganelško jezero s pritoki	se združi z 71500 Dragonja - porečje
78200	Rižana	
78300	Debeli rtič	
78400	Strunjanske soline s Stjužo	se združi v 96800 Strunjan
78500	Žusterna - Izola	
78600	Žusterna	
78700	Rt Madona	
78800	Strunjanski klif	se združi v 96800 Strunjan
78900	Sv. Nikolaj	
79100	Zaliv Sv. Jerneja	se združi z 78300 Debeli rtič
79200	Jezeri v Fiesi	

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba		
79300	Piranski klif			
79400	Debeli rtič - Valdoltra	se združi z	78300	Debeli rtič
79500	Pacug - Fiesa	se združi v	96800	Strunjan
79600	Strunjan - Pacug	se združi v	96800	Strunjan
79700	Rižana - estuarij			
79800	Izolansko brezno			
79900	Mogoron			
91100	Bajdinc	se doda		
91200	Bezuljak	se doda		
91300	Bistrica z Bučavnico in Beno	se doda		
91400	Bolska	se doda		
91500	Bukovica	se doda		
91600	Cereja	se doda		
91700	Cerkniščica	se doda		
91800	Curnovščica	se doda		
91900	Čolniški potok s pritoki	se doda		
92100	Črni potok	se doda		
92200	Dacarjevo brezno - Žiganja vas	se doda		
92300	Dobovšek	se doda		
92400	Dolenji Suhor	se doda		
92500	Dolina Vipave	se doda		
92600	Dolsko	se doda		
92700	Domaček	se doda		
92800	Drameljski potok	se doda		
92900	Globoščica s pritoki	se doda		
93100	Goriška Brda	se doda		
93200	Grad Podčetrtek	se doda		
93300	Hinja s pritoki	se doda		
93400	Jenina	se doda		
93500	Jezerščica s pritokom	se doda		
93600	Kosca	se doda		
93700	Kotredež	se doda		
93800	Kovnišča	se doda		
93900	Kozarica	se doda		
94100	Ljubljana - Gradaščica - Mali Graben	se doda		
94200	Loki potok s pritoki	se doda		
94300	Ložnica s Trnavo	se doda		
94400	Lučnica	se doda		
94500	Lukovski potok	se doda		

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja	Sprememba
94600	Maljek	se doda
94700	Marindol	se doda
94800	Mavelščica	se doda
94900	Osrednje slovenske gorice	se doda
95100	Pajsarjeva jama	se doda
95200	Podbrdo - skalovje	se doda
95300	Polhograjsko hribovje	se doda
95400	Potok Reka s pritoki	se doda
95500	Rakovnik	se doda
95600	Reka pri Grajski vasi	se doda
95700	Reka pri Laškem	se doda
95800	Savinja Celje - Zidani most	se doda
95900	Savinja Grušovlje - Petrovče	se doda
96100	Savski potok	se doda
96200	Selca	se doda
96300	Slatinski potok	se doda
96400	Sopot s pritoki	se doda
96500	Spodnji Ponkvica	se doda
96600	Stiški potok	se doda
96700	Strmec	se doda
96800	Strunjan	se doda
96900	Strunjanska dolina	se doda
97100	Suhadolski potok	se doda
97200	Štangarski potok	se doda
97300	Štavberk	se doda
97400	Tičnica	se doda
97500	Trojane	se doda
97600	Tržiščica s pritoki	se doda
97700	Veliki potok	se doda
97800	Zagajski potok - povirni del	se doda
97900	Završe	se doda
98100	Žičnica s pritoki	se doda

Pomen izrazov v Preglednici 1:

se doda - v območje se doda vrsta, zaradi katere je območje določeno

se preimenuje v - območju se spremeni ime

se združi v - območje se združi v navedeno območje

se združi z - območje se poveča s priključitvijo navedenih območij

Preglednica 2: Ekološko pomembna območja – vhodi v jame

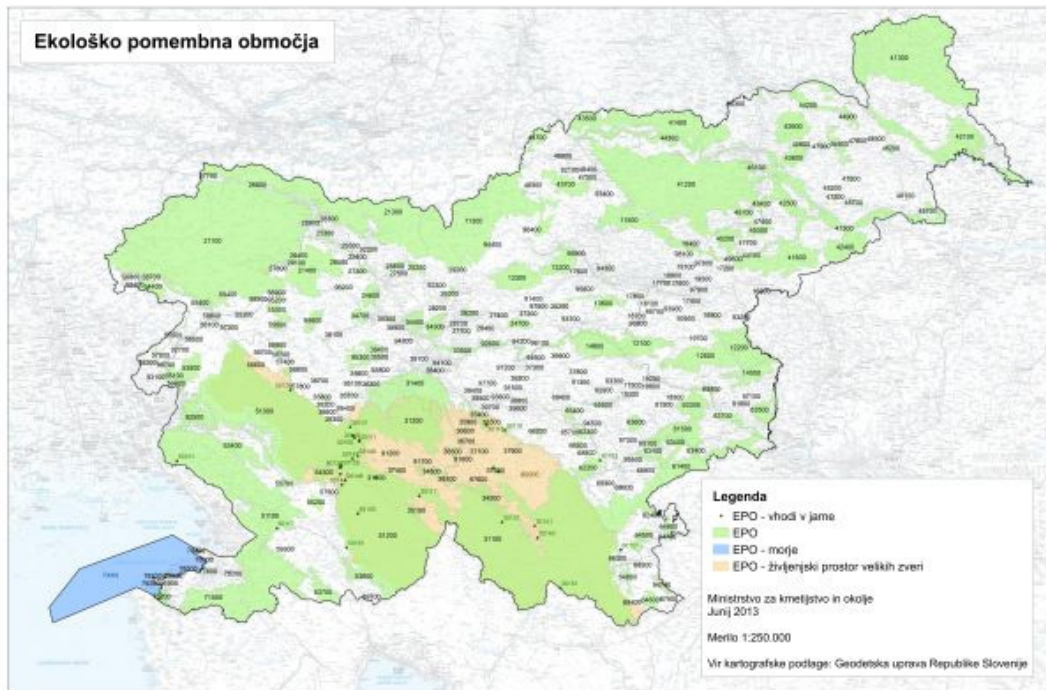
Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja
30101	Gradišnica
30103	Najdena jama
30104	Vranja jama
30105	Škofji lom
30110	Logarček
30111	Erjavščica
30113	Velika Karlovica
30115	Zatočna jama - Viršnica - Lazarjeva jama
30117	Mrzla jama pri Ložu
30119	Krška jama
30125	Kompoljska jama
30131	Potiskavška jama
30132	Zelenka
30137	Vodna jama v Jelendolu
30141	Vodna jama pri Klinji vasi 1
30143	Jama v Šahnu
30151	Bilpa
50101	Jama 2 v Drči
50109	Divje jezero
50117	Mejame - slepa dolina
50127	Pivka jama
50128	Magdalena jama
50129	Črna jama
50131	Postojnski jamski sistem
50144	Fužina pri Stari vasi
50146	Jama na Kremenci
50147	Planinska jama
50149	Škratovka
50155	Matijeva jama
50161	Kozja jama
60103	Lukenjska jama
60127	Stolbe

Preglednica 3: Ekološko pomembna območja – Osrednje območje življenjskega prostora velikih zveri in morje

Identifikacijska številka	Ime ekološko pomembnega območja
80000	Osrednje območje življenjskega prostora velikih zveri
70000	Morje in morsko obrežje

Priloga 2

»Priloga 2

«.

3559. Uredba o spremembi Uredbe o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči

Na podlagi 31. člena Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 20/11 in 57/12) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o spremembi Uredbe o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči**

1. člen

V Uredbi o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči (Uradni list RS, št. 72/06, 70/07, 99/08, 17/09, 20/11 – ZSRR-2 in 8/12) se drugi odstavek 3. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) Regionalna karta iz prejšnjega odstavka velja do 30. junija 2014.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00726-27/2013

Ljubljana, dne 28. novembra 2013

EVA 2013-2130-0047

Vlada Republike Slovenije

dr. Gregor Virant l.r.
Minister

MINISTRSTVA**3560. Odločba o soglasju k spremembi imena ustanove in k čistopisu Akta o ustanovitvi ustanove »USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD POLZELA«**

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti izdaja na podlagi 3., 12. in 17. člena Zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 – uradno prečiščeno besedilo in 91/05 – popr.) v upravni zadevi izdaje soglasja k čistopisu Akta o ustanovitvi ustanove z imenom USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD POLZELA, s sedežem Polzela 8, 3313 Polzela, naslednjo

ODLOČBO

1. S to odločbo se daje soglasje k spremembi imena ustanove iz »USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD« v »USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD POLZELA« in s tem soglasje k čistopisu Akta o ustanovitvi ustanove z imenom USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD POLZELA, sestavljenemu v obliki notarskega zapisa z opr. št. SV 1287/13 z dne 23. 10. 2013 in po odpravku notarskega zapisa izdanega dne 23. 10. 2013, pri notarju Srečku Gabrilu, Savinjska cesta 20, Žalec.

2. V tem postopku ni bilo stroškov postopka.

Št. 12200-7/2013/8

Ljubljana, dne 27. novembra 2013

EVA 2013-2611-0082

dr. Anja Kopač Mrak l.r.
Ministrica
za delo, družino,
socialne zadeve in enake možnosti

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE****3561. Dopolnitev Poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil**

Na podlagi 64. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D in 63/13) sprejemam

**DOPOLNITEV POSLOVNIKA
Državne revizijske komisije za revizijo
postopkov oddaje javnih naročil**

1. člen

V Poslovniku Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Poslovník) se za 22. členom doda nov 22.a člen, ki se glasi:

»22.a člen

(Vrstni red obravnavanja zadev)

1. Državna revizijska komisija obravnava zadeve praviloma po vrstnem redu njihovega prejema.

2. Državna revizijska komisija prednostno obravnava zadeve, za katere tako določa zakon.

3. Prednostne zadeve se obravnavajo po vrstnem redu prejema istovrstnih prednostnih zadev.«.

2. člen

(uveljavitev)

(1) Po prejemu soglasja Državnega zbora Republike Slovenije k dopolnitvi Poslovnika se ta objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ta dopolnitev Poslovnika začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0200-3/2012-4

Ljubljana, dne 10. septembra 2013

Borut Smrdel l.r.
Predsednik
Državne revizijske komisije

3562. Splošni akt o razčlenjenem računu

Na podlagi tretjega odstavka 121. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

**SPLOŠNI AKT
o razčlenjenem računu**

1. člen

(vsebina akta)

Ta splošni akt določa vsebino osnovne stopnje razčlenitve računa in pogoje za njeno izdajo.

2. člen

(uporabljeni izrazi)

(1) Izrazi uporabljeni v tem splošnem aktu imajo naslednji pomen:

1. Agencija je neodvisen regulativni organ, katere pristojnosti, organizacijo in delovanje določa Zakon o elektronskih

komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12; v nadaljnjem besedilu: zakon).

2. Osnovna stopnja razčlenitve računa je specifikacija računa, ki je dovolj podrobna, da omogoča naročniku preverjanje zaračunanega zneska in vsebuje najmanj elemente iz tega splošnega akta.

(2) Ostali izrazi uporabljeni v tem splošnem aktu imajo enak pomen, kot je določen v zakonu.

3. člen

(posredovanje osnovne stopnje razčlenitve računa)

(1) Zavezanec za izdajo osnovne stopnje razčlenitve računa je operater izvajalec univerzalne storitve (v nadaljnjem besedilu: operater) za storitve iz nabora univerzalne storitve.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja, da osnovne stopnje razčlenitve računa ne želi prejemati.

4. člen

(vsebina osnovne stopnje razčlenitve računa)

(1) V osnovni stopnji razčlenitve računa za javne komunikacijske storitve morajo biti ločeno navedeni, smiselno glede na storitve, ki jih operater zagotavlja naročniku, najmanj naslednji elementi:

1. obračunsko obdobje;
2. priključnina;
3. naročnina;
4. vrsta in znesek vseh morebitnih drugih mesečnih plačil;
5. število klicev, trajanje teh klicev, število obračunskih enot, ceno obračunskih enot (z izjemo klicev v mednarodnem gostovanju) in znesek, ločeno za:

- klice v lastnem omrežju,
- klice v mobilna omrežja za vsako omrežje posebej, če se cene klicev razlikujejo,
- klice v druga fiksna omrežja za vsako omrežje posebej, če se cene klicev razlikujejo,
- mednarodne klice za vsako ceno oziroma tarifno območje posebej,
- klice na številke premijskih storitev,
- klice na številke skrajšanega izbiranja,
- prenos podatkov;

7. vrsta in znesek za druge opravljene storitve ter vsa druga plačila v obračunskem obdobju, za katerega se izdaja račun;

8. skupni znesek računa.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke, vključno s številkami za klice v sili.

5. člen

(varovanje zasebnosti)

(1) Če operater naročniku zagotavlja osnovno stopnjo razčlenitve računa na način, da so v njej navedene tudi posamezne telefonske številke, mora za to pridobiti njegovo predhodno privolitev, v primeru iz tretje alineje četrtega odstavka 139. člena zakona pa tudi privolitev uporabnika.

(2) V primeru zagotavljanja osnovne stopnje razčlenitve računa na način iz prejšnjega odstavka mora operater zagotoviti varovanje zasebnosti uporabnikov s prekritjem ali izpustitvijo zadnjih treh mest telefonske številke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko naročnik oziroma uporabnik ob podaji privolitve iz prvega odstavka tega člena ali kadarkoli kasneje od operaterja zahteva, da mu v primerih iz četrtega odstavka 139. člena zakona ter ob smiselni uporabi tam določenih pogojev, telefonske številke posreduje brez zakritih ali izpuščenih zadnjih treh številke.

(4) Če operater nudi možnost prikaza identitete kličočega in je pri posameznem dohodnem klicu kličoči izključil prikaz številke (CLIR), mora biti pri takem dohodnem klicu številka kličočega zakrita v celoti.

6. člen

(končna določba)

Ta splošni akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0073-28/2013/40

Ljubljana, dne 26. novembra 2013

EVA 2013-3330-0138

po sklepu št. 1002-1/2012/1 z dne 9. 1. 2012

Mark Pohar l.r.

namestnik direktorja

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3563. Pravilnik o izdaji diplom in potrdil o izobraževanju Fakultete za poslovne vede

Na podlagi 32. a člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo) ter 27. člena Statuta Fakultete za poslovne vede je Upravni odbor Fakultete za poslovne vede na 12. korespondenčni seji dne 27. 11. 2013 sprejel

P R A V I L N I K

o izdaji diplom in potrdil o izobraževanju Fakultete za poslovne vede

1. člen

S tem pravilnikom se določajo oblika, vsebina in postopek za izdajo diplom, potrdil o opravljenem izpopolnjevanju po študijskem programu za izpopolnjevanje in potrdil o drugih oblikah izobraževanja.

2. člen

Fakulteta za poslovne vede (v nadaljnjem besedilu: fakulteta) izdaja naslednje diplome in potrdila o izobraževanju:

- diplome,
- dvojnike diplom in
- potrdila o opravljenih izpopolnjenjih po študijskih programih za izpopolnjevanje.

Listine iz prvega odstavka so javne listine.

Fakulteta izdaja tudi potrdila o različnih oblikah neformalnega izobraževanja, ki ga izvaja.

3. člen

Diplomska listina se izda po opravljenih obveznostih študijskega programa za pridobitev izobrazbe na posebnem papirju, na katerega je kot slepi tisk vtisnjen pečat fakultete.

Vzorec diplomske listine je priložen kot likovna priloga k temu pravilniku.

Sestavni del diplome je priloga k diplomu.

4. člen

Fakulteta podeljuje diplome o zaključenih študijskih programih prve stopnje (visokošolski strokovni študijski programi, univerzitetni študijski programi), druge stopnje (magistrski študijski programi), tretje stopnje (doktorski študijski programi) ter o zaključenih univerzitetnih študijskih programih, visokošolskih strokovnih študijskih programih, študijskih programih za pridobitev znanstvenega magisterija, specializacije in doktorata znanosti.

5. člen

Diploma vsebuje: ime fakultete, na kateri je študij potekal, ime akreditiranega študijskega programa ter smer oziroma

področje, kadar ima študijski program več smeri ali področij, stopnjo pridobljene izobrazbe, pridobljen strokovni oziroma znanstveni naslov, ime in priimek kandidata ter datum in kraj njegovega rojstva.

Diploma ima zaporedno številko, datum izdaje, pečat fakultete ter podpis trenutnega dekana fakultete ter trenutnega predsednika Upravnega odbora fakultete.

Diploma o magisteriju znanosti, diploma o specializaciji ter diploma o strokovnem magisteriju, vsebujejo poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena tudi datum diplomiranja, naslov magistrskega oziroma specialističnega dela in datum njegovega zagovora.

Diploma o doktoratu znanosti vsebuje poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena tudi naslov doktorske disertacije in datum njenega zagovora, ime mentorja in morebitnega somentorja.

6. člen

Diploma o zaključenem dvopredmetnem ali interdisciplinarnem študijskem programu, ki ga izvaja več fakultet, poleg podatkov, navedenih v 4. členu tega pravilnika, vsebuje še navedbo vseh sodelujočih fakultet in podpise njihovih dekanov, če se fakultete, ki sodelujejo v takem programu, ne dogovorijo drugače.

Ne glede na določbo o navedbi sodelujočih fakultet iz prvega odstavka tega člena, je lahko na diplomah, pridobljenih po zaključenem interdisciplinarnem študijskem programu, navedena samo tista fakulteta, na kateri so tekli postopki za zagovor naloge, zaključnega izpita ali drugega dejanja, s katerim je študent zaključil študijski program.

O vsebini in obliki diplome o zaključenem skupnem študijskem programu, ki ga izvaja fakulteta skupaj z drugimi visokošolskimi zavodi iz Slovenije ali tujine, se skladno z veljavnimi predpisi dogovorijo sodelujoče fakultete pred začetkom izvajanja programa.

7. člen

Po opravljenih obveznostih na akreditiranem študijskem programu za izpopolnjevanje, ki ga izvaja fakulteta, izda fakulteta kandidatu začasno potrdilo.

Potrdilo, ki je natisnjeno na papirju z znakom fakultete, vsebuje: ime in priimek kandidata, datum in kraj njegovega rojstva, naziv programa, izvajalca programa. Potrdilo ima podpis dekana fakultete in predsednika Upravnega odbora fakultete.

8. člen

Vse diplome in potrdila, ki jih izdaja fakulteta in so javne listine, so sestavljene v slovenščini.

Priloga k diplomam, ki je sestavni del diplome, je sestavljena v slovenščini in angleščini na posebnem obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za visoko šolstvo.

9. člen

Fakulteta izda potrdilo o zaključenih oblikah neformalne izobraževanja, ki jih izvaja (tečajji, seminarji, poletne šole, programi usposabljanja ipd.).

Potrdilo podpišeta dekan fakultete in predsednik Upravnega odbora fakultete. Tako potrdilo ni javna listina.

Potrdilo iz prvega odstavka vsebuje: ime in priimek kandidata ter datum in kraj njegovega rojstva, podatke o vsebini, trajanju in izvajalcih izobraževanja, lahko pa tudi podatke o pridobljenih znanjih in kreditnih točkah, če je program ovrednoten s kreditnimi točkami.

10. člen

O izdanih diplomah in potrilih fakulteta vodi posebno evidenco v skladu z zakonom in posebnimi predpisi.

11. člen

Če se pojavi utemeljen sum, da imetnik diplome ali potrdila ni opravil s študijskim programom predpisanih obveznosti, uvede fakulteta skladno z veljavnimi predpisi ustrezne postopke.

12. člen

Fakulteta izda dvojniki diplome diplomantu, ki je ustrezno preklical izgubljeno, uničeno ali odtujeno diplomu, če je iz evidence, ki jo vodi fakulteta, razvidno, da mu je bil po končanih študijskih obveznostih izdan izvornik diplome.

Dvojniki diplome se izda na papirju, ki se v danem trenutku uporablja za izdajo diplom fakultete, s tem, da je v gornjem desnem kotu na prvi strani napisano, da gre za dvojniki.

Na prvi strani dvojnika diplome se z izjemo zaporedne številke navedejo podatki, ki jih mora po tem pravilniku vsebovati diploma, s tem, da se namesto lastnoročnega podpisa pri imenih podpisnikov zapiše "l.r."

Na hrbtni strani dvojnika diplome trenutni dekan fakultete, na kateri je študij potekal, podpišeta klavzulo o skladnosti podatkov dvojnika diplome s podatki evidence, na temelju katere se dvojniki diplome izdaja. Na hrbtni strani dvojnika diplome se odtisne pečat fakultete.

V evidenco o izdanih diplomah se vpiše podatek o izdanih dvojnikih diplomah, skupaj s podatki o preklicu izvornika.

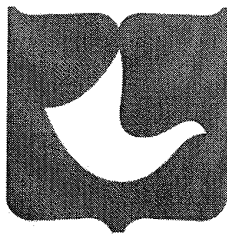
13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 27. novembra 2013

Peter Zakrajšek l.r.
predsednik Upravnega odbora

mag. Simon Umek l.r.
namestnik predsednika

**Fakulteta
za poslovne vede**

Dekan Fakultete za poslovne vede
in
predsednik Upravnega odbora Fakultete za poslovne vede

s pečatom Fakultete za poslovne vede in svojima podpisoma potrjujeta, da je

IME PRIIMEK

rojen-a dan mesec leto v kraj,

opravil-a vse obveznosti univerzitetnega študijskega programa **POSLOVNE VEDE**,
in končal-a univerzitetni študij (1. stopnja).

Fakulteta za poslovne vede mu/ji zato podeljuje strokovni naslov

DIPLOMIRANI EKONOMIST / DIPLOMIRANA EKONOMISTKA (UN).

V Ljubljani, dne dan mesec leto.

Številka: XXXX

*predsednik Upravnega odbora
Fakultete za poslovne vede*

dekan Fakultete za poslovne vede

mesto slepega žiga

- 3564.** Razlaga 101. člena Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije v povezavi s 13. členom Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

RAZLAGA

101. člena Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije v povezavi s 13. členom Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 40/12),

sprejeta na 70. seji dne 24. 9. 2013

Odbor za razlago Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije je na podlagi 11. točke I. dela Splošne določbe Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 102/00, 62/01 in 75/08) je na 70. seji dne 24. 9. 2013 sprejel naslednjo razlago

7. Drugi prejemki

d. Solidarnostna pomoč

101. člen

1. Aneks h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 40/12) s 13. členom ne posega v primere, ko je delodajalec dolžan delavcu izplačati solidarnostno pomoč, zato ostajajo določbe in razlage teh določb glede primerov upravičenosti do izplačila solidarnostne pomoči v veljavi tudi po sprejemu tega aneksa.

2. Do solidarnostne pomoči zaradi daljše bolezni je upravičen delavec, ki je tri mesece ali več začasno nezmožen za delo in zaradi tega odsoten z dela. Začasno nezmožnost za delo je delavec dolžan izkazati s potrdilom o začasni odsotnosti izdanim s strani pristojnega zdravnika (osebnega oziroma imenovanega). Pravice ni mogoče dodatno pogojevati z vrsto bolezni, zaradi katere je delavec nezmožen za delo, saj gre izključno za strokovno presojo zdravnika.

3. Javni uslužbenec lahko vloži zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči v roku 60 dni od nastanka primera oziroma od trenutka, ko je bil zahtevo zmožen vložiti.

4. V primeru daljše bolezni lahko rok za vložitev zahteve prične teči najprej z iztekom treh mesecev nepretrgane odsotnosti zaradi bolezni, skrajni rok za uveljavitev pravice do solidarnostne pomoči začne teči zadnji dan nepretrgane odsotnosti z dela delavca.

Predsednica
Odbora za razlago Kolektivne pogodbe
za dejavnost zdravstva
in socialnega varstva Slovenije
Darja Vižintin Zupančič l.r.

OBČINE

BISTRICA OB SOTLI

3565. Odlok o spremembah Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 112/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 97/12 – odl. US), 21., 29., 61. in 62. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09, 14/10 – odl. US, 51/10, 84/10 – odl. US in 40/12 – ZUJF), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11), 3. in 26. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 43/11 – odl. US in 21/13), Odloka o gospodarskih javnih službah na območju Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 59/00) in 15. člena Statuta Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 25/13) je Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli na 22. redni seji dne 15. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembah Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli

1. člen

V drugi točki 41. člena se za besedo »letno«, črta besedilo »ali dveletno«.

2. člen

V tretji (3) točki 42. člena se za besedilom pravna oseba za vejico doda besedilo: »samostojni podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost«.

V četrti (4) točki 42. člena se za besedilom Pravne osebe za vejico doda besedilo: »samostojni podjetniki oziroma posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost«.

Besedilo pete (5) in šeste (6) točke 42. člena se črta.

Besedilo pete (5) točke se spremeni tako, da se glasi:

»OKP Rogaška Slatina d.o.o. ceno zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov na uporabnike glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza tega zabojnika.

Izračun se izvede ločeno za določene vrste komunalnih odpadkov in ločeno za biološko razgradljive kuhinjske odpadke ter zeleni rez.

Pogostost odvoza določenih vrst komunalnih odpadkov ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada določa izvajalec javne službe v letnem programu ravnanja z odpadki.

V primeru manjšega števila oseb (1, 2 oziroma 3) se povprečno število odvozov, ki predstavlja osnovo za izračun volumna, zmanjša, in sicer je za 1 osebo pogostost odvoza 4-krat manjša od povprečnega števila odvozov, za 2 osebi 2-krat manjša in za 3 osebe 1,3-krat manjša.«

Besedilo šeste (6) točke se spremeni tako, da se glasi:

»V primeru večstanovanjskih objektov, ko si več uporabnikov deli zabojnik, se za razdelitev uporablja število članov v gospodinjstvu. Obračunski volumen na osebo se pri določenih vrstah komunalnih odpadkov in pri biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkih ter zelenem vrtnem odpadu določi v višini,

ki je enak volumnu, ki se uporablja za stanovanjsko hišo z 1 uporabnikom.«

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2010-03-22

Bistrica ob Sotli, dne 15. novembra 2013

Župan
Občine Bistrica ob Sotli
Franjo Debelak l.r.

3566. Pravilnik o tarifnem sistemu za obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli

Na podlagi Uredbe o metodologiji oblikovanja cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12), 41. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 100/09) ter 15. člena Statuta Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 25/13) je Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli na 22. redni seji dne 15. 11. 2013 sprejel

P R A V I L N I K

o tarifnem sistemu za obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli

I. PREDMET TARIFNEGA SISTEMA

1. člen

S tem Pravilnikom se določi tarifni sistem za obračun storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli, ki določa način oblikovanja postavk tarifnega sistema in način obračunavanja storitev za:

– zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, ki vključuje zbiranje:

– ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, razen ločeno zbrane odpadne embalaže ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada,

– ločeno zbrane odpadne embalaže,

– biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada in

– mešanih komunalnih odpadkov.

2. člen

Cene storitev obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov oblikuje koncesionar podjetje Simbio d.o.o. kot izvajalec te službe in jih zaračunava javnemu podjetju OKP Rogaška Slatina d.o.o..

Izvajalec javne službe odlaganja komunalnih odpadkov obračunava tudi strošek okoljske dajatve.

Stroški obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov ter okoljske dajatve, ki jih koncesionar Simbio d.o.o. zaračunava javnemu podjetju OKP Rogaška Slatina d.o.o. so sestavni del stroškov javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov (razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada) in jih javno podjetje upošteva pri kalkulaciji cen storitev te javne službe.

3. člen

Cena storitev zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov je sestavljena iz:

1. cene zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, ki vključuje ceno zbiranja:

– ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, razen ločeno zbrane odpadne embalaže ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada,

– ločeno zbrane odpadne embalaže in

– mešanih komunalnih odpadkov;

in

2. cene zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada.

Na računu se ločeno prikazujeta ceni iz 1. in 2. točke.

Vsaka zgoraj navedena cena je sestavljena iz cene javne infrastrukture ter cene opravljanja storitev posamezne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, ki se na računu prikazujeta ločeno.

Višina cene storitev se oblikuje v skladu z veljavnimi predpisi na področju oblikovanja cen.

II. OBSEG RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI

4. člen

Zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: zbiranje) obsega:

– zbiranje in prevoz mešanih komunalnih odpadkov iz gospodinjstev,

– zbiranje in prevoz ločeno zbranih frakcij iz gospodinjstev, z ekoloških otokov in iz zbirnih centrov na zbirni center Tuncovec,

– zbiranje in prevoz biološko razgradljivih odpadkov,

– zbiranje in prevoz kosovnih odpadkov,

– zbiranje in prevoz nevarnih odpadkov,

– delovanje zbirnih centrov,

– obdelavo biološko razgradljivih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z biološko razgradljivimi odpadki, – obdelavo drugih frakcij komunalnih odpadkov, če obdelava posamezne frakcije ni določena z drugimi predpisi,

– prevoz ostankov komunalnih odpadkov na regijsko odlagalnišče,

– prevoz ločenih frakcij v predelavo,

– razstavljanje kosovnih odpadkov in njihova obdelava,

– začasno skladiščenje ločenih frakcij ter kosovnih in nevarnih odpadkov pred oddajo v predelavo ali odstranjevanje,

– pretovarjanje vseh frakcij odpadkov,

– sledljivost volumna preostanka odpadkov s sodobnim računalniškim sistemom,

– analitično obdelavo podatkov,

– nabavo in vzdrževanje opreme za zbiranje,

– obveščanje in osveščanje uporabnikov.

V obseg ravnanja z odpadki sodi tudi strošek obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov z vključeno okoljsko dajatvijo, ki jo javnemu podjetju zaračuna izvajalec te službe.

III. OBRAČUN STORITEV RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI ZA GOSPODINJSTVA

5. člen

Cena se v delu, ki se nanaša na opravljanje storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, oblikuje na kg opravljene storitve iz prvega člena in se uporabnikom zaračuna glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza.

Pogostost odvoza določenih vrst komunalnih odpadkov ter biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vr-

tnega odpada določi OKP Rogaška Slatina d.o.o. kot izvajalec javne službe, v letnem programu ravnanja z odpadki.

V primeru manjšega števila oseb (1, 2 oziroma 3) se povprečno število odvozov za potrebe obračuna zmanjša, in sicer je za 1 osebo pogostost odvoza 4-krat manjša od povprečnega števila odvozov, za 2 osebi 2-krat manjša in za 3 osebe 1,3-krat manjša.

V primeru večstanovanjskih objektov, ko si več uporabnikov deli zabojnik, se za razdelitev uporablja število članov v gospodinjstvu. Obračunski volumen po osebi se pri MKO in pri BIO odpadkih določi v višini, ki je enak volumnu, ki se uporablja za stanovanjsko hišo z 1 uporabnikom.

OKP Rogaška Slatina d.o.o. ceno zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov na uporabnike glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe OKP Rogaška Slatina d.o.o..

Izračun sodila za porazdelitev količin opravljenih storitev posamezne javne službe ravnanja z odpadki med uporabnike se izračuna na naslednji način:

$$\text{Sodilo za določene vrste komunalnih odpadkov v kg/m}^3 = \frac{\text{masa zbranih odpadkov* v kg}}{\text{obračunska prostornina v m}^3}$$

*določene vrste komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada

OKP Rogaška Slatina d.o.o. ceno zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad ter pogostost odvoza navedenega zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega reza na uporabnike glede na prostornino navedenega zabojnika in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

$$\text{Sodilo za biološko razgradljive odpadke v kg/m}^3 = \frac{\text{masa zbranih BIO odpadkov v kg}}{\text{obračunska prostornina v m}^3}$$

Izračun mesečnega stroška v individualni hiši:

Izračun mesečnega stroška posamezne storitve se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek posamezne storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen posode v m³ x povprečno število odvozov na mesec

Izračun mesečnega stroška v večstanovanjski hiši:

Izračun mesečnega stroška posamezne storitve se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek posamezne storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen/osebo v m³ x število oseb

Izvajalec ima pravico vpogleda v razpoložljive evidence o številu prebivalcev na posameznem naslovu, kot je centralni

register prebivalstva. Izvajalec po potrebi obnavlja podatke o številu prebivalcev na posameznem naslovu.

Pooblaščen delavec izvajalca lahko kontrolira dejanski volumen odloženega ostanka komunalnih odpadkov in v primeru ponavljajočih se povečanih količin odredi plačilo dejanskega volumna.

Dejansko količino povzročanih odpadkov na osebo ugotavlja izvajalec javne službe v skladu z veljavnim Odlokom o ravnanju z odpadki v Občini Bistrica ob Sotli.

Cena ravnanja z odpadki je na računu razčlenjena v skladu s 3. členom tega pravilnika oziroma z veljavnimi republiški predpisi.

6. člen

Za gospodinjstva, ki odlagajo odpadke v 120 l tipiziranih vrečkah na skupno odjemno mesto zaradi nemožnosti individualnega odvoza se cena zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega izračunava tako, da se pri izračunu upošteva korekcijski faktor 0,9.

Izračun mesečnega stroška v individualni hiši, ki uporablja vreče:

Izračun mesečnega stroška storitve zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen vreče v m³ x povprečno število odvozov na mesec x korekcijski faktor

7. člen

Za stavbo, v kateri ni stalno prijavljenih prebivalcev in za katero ni podatka o velikosti zabojnika, se za porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki upoštevata najmanj ena tretjina najmanjše velikosti zabojnika in najmanjša pogostost odvoza.

Izračun mesečnega stroška za stavbo, kjer ni stalno prijavljenih prebivalcev:

Izračun mesečnega stroška storitve zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen najmanjšega zabojnika/3 v m³ x najmanjše število odvozov na mesec

8. člen

V primeru občasnih povečanih količin mešanih odpadkov, lahko uporabnik pri izvajalcu nabavi dodatne namenske zelene 120 l vreče z logotipom izvajalca, ki jo nastavi ob zabojnik.

Cena zelene vreče za mešane odpadke z logotipom izvajalca vsebuje vse stroške storitve ravnanja z odpadki.

IV. OBRAČUN STORITEV RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI, KI NE NASTAJAJO V GOSPODINJSTVIH

9. člen

Obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ne nastajajo v gospodinjstvih, se izvaja na podlagi medsebojne pogodbe med izvajalcem in povzročiteljem.

Osnova za obračun je volumen in število posod, število odvozov in lastna cena storitve zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov.

Izračun mesečnega stroška storitve zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov:

Izračun mesečnega stroška posamezne storitve se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek posamezne storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen posod v m³ x število odvozov na mesec

pri čemer se volumen posod izračuna z zmnožkom števila posod in volumna posod.

Če se dejavnost opravlja v objektu, kjer se nahaja tudi gospodinjstvo, se v pogodbi določi tudi delitev izračunane količine odpadkov, na del, ki pripada gospodinjstvu in del, ki pripada pravni osebi ali drugemu pravnemu subjektu ali samostojnemu podjetniku oziroma posamezniku, ki samostojno opravljajo dejavnost, v primeru, ko se uporablja skupen zabojnik za odlaganje komunalnih odpadkov. V tem primeru je minimalna velikost posode, ki se obračuna za odpadke, ki nastajajo pri izvajanju dejavnosti 0,12 m³ mesečno z upoštevanjem pogostosti odvoza na podlagi letnega razporeda, ki ga določi izvajalec, za odpadke, ki nastajajo v gospodinjstvu pa minimalna količina na osebo na mesec kot se uporablja za večstanovanjske objekte.

10. člen

Obračun storitev ravnanja z odpadki se opravi glede na dejansko posodo oziroma najmanj za 0,12 m³ mesečno z upoštevanjem pogostosti odvoza na podlagi letnega razporeda, ki ga določi izvajalec javne službe.

Če več povzročiteljev odlaga odpadke v skupno posodo, se sorazmerno oziroma po dogovoru volumen (litri) razdeli med posamezne povzročitelje, vendar je v tem primeru najmanjša velikost posode, ki se povzročitelju obračuna 0,12 m³ mesečno z upoštevanjem pogostosti odvoza na podlagi letnega razporeda, ki ga določi izvajalec.

Za počitniške kapacitete, ki se oddajajo v najem, se obračunava storitev ravnanja z odpadki za 0,48 m³ mesečno na posamezno počitniško enoto (stanovanje, apartman ipd.).

Izračun mesečnega stroška za počitniške kapacitete, ki se oddajajo v najem:

Izračun mesečnega stroška storitve zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada se izračuna na naslednji način:

Mesečni strošek storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen 0,48 m³

Za uporabo zabojnikov za potrebe kulturnih, športnih in drugih javnih prireditev se obračun odvoza odpadkov določa po številu in velikosti izpraznjenih zabojnikov za odpadke po naslednji formuli:

Strošek posamezne storitve v EUR (brez DDV) = cena v EUR/kg x sodilo kg/m³ x volumen posod v m³ x število odvozov

11. člen

Na podlagi oblikovanih postavk tarifnega sistema izvajalec javne službe predlaga višine tarifnih postavk. Sklep o višini tarifnih postavk sprejme Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli.

V. OBRAČUN STROŠKOV NABAVE, ZAMENJAVE IN VZDRŽEVANJA TIPIZIRANIH POSOD

12. člen

Na podlagi 3. točke 20. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli se v tarifnem pravilniku določijo stroški zamenjave in vzdrževanja tipiziranih posod.

Tipizirane posode za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov (zelene posode) lahko uporabniki nabavijo pri izvajalcu javne službe OKP Rogaška Slatina d.o.o., in sicer:

- z odkupom z enkratnim plačilom,
- z odkupom s plačilom v dveh enakih mesečnih obrokih.

Odkup se izvede po vsakokratnem ceniku posod, ki ga določi OKP Rogaška Slatina d.o.o. na podlagi nabavne cene tipiziranih posod.

Povzročitelji odpadkov pa lahko tipizirane posode, ki so last izvajalca javne službe vzamejo v najem. Najemnina za posode se obračunava mesečno skupaj s ceno storitev ravnanja s komunalnimi odpadki. Najemnina se obračunava ves čas izvajanja storitev zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov razen biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega

vrtnega odpada. Najeto tipizirano posodo izvajalec javne službe brezplačno zamenja, ko ta postane neuporabna, vendar ne prej kot v petih letih po pričetku uporabe. Če uporabnik posodo poškoduje ali jo uniči in jo je potrebno zamenjati prej kot v petih letih, mora plačati sorazmerni del cene nove posode.

Rjavi zabojujnik za zbiranje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada ter zabojujnik z rumenim pokrovom se gospodinjstvom dodelijo brezplačno. Kolikor jih uporabnik poškoduje oziroma uniči pred potekom petih let, mora nabavo nove posode plačati po maloprodajni ceni po ceniku izvajalca.

Za uporabo skupnih posod iz 2. točke 20. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli, uporabniki plačujejo najemnino, ki je enaka najemnini 120 l posode za mešan komunalni odpad.

Najemnina se plačuje po ceniku izvajalca javne službe OKP Rogaška Slatina d.o.o., ki ga potrjuje Svet ustanoviteljev OKP Rogaška Slatina d.o.o..

VI. NADZOR

13. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega pravilnika opravljajo pristojne nadzorne službe v okviru svojega delovnega področja in zakonskih pooblastil, ki lahko pri opravljanju nadzora izdajajo odločbe ter odredijo druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb odloka.

Sankcije za kršitelje pravilnika so navedene v Odloku o ravnanju z odpadki v Občini Bistrica ob Sotli.

Izvajalec storitve bo po predhodnem nadzoru in v skladu s tem Pravilnikom uporabniku storitve zaračunal trikratno ceno dejanskega volumna zabojujnika za mešane komunalne odpadke in stroške presortiranja po m³ po veljavnem ceniku izvajalca javne službe v primeru, ko odpadki ne bodo ustrezno ločeni.

VII. KONČNE DOLOČBE

14. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o tarifnem sistemu ravnanja z odpadki v Občini Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 100/09).

15. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, cene oblikovane na podlagi tega pravilnika se pričnejo uporabljati po sprejetju sklepa Občinskega sveta Občine Bistrica ob Sotli, v skladu z republiškim predpisom oblikovanja cen komunalnih storitev.

Št. 032-0009/2010-04-22

Bistrica ob Sotli, dne 15. novembra 2013

Župan
Občine Bistrica ob Sotli
Franjo Debelak l.r.

CELJE

3567. Sklep o pripravi Sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95,

77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o pripravi Sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe

1. člen

ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev prostorskega akta

Ureditveno območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe predstavlja območje mešane gradnje – ostalin kmečkih gospodarstev in v manjši meri kmetij, ki so še žive, v novejšem času pa predvsem individualne stanovanjske gradnje.

Po prostorskih sestavinah dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorske sestavine srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01) je zemljišče znotraj predmetnega ureditvenega območja obravnavano kot stavbno, pod pogojem sprejetja ustreznega prostorskega akta, ki bo podal pogoje gradnje. Po prostorskih sestavinah Celjskega prostorskega plana je zemljišče predvideno za stanovanjsko gradnjo in spremljajoče dejavnosti.

Predvidena sprememba in dopolnitev prostorskega akta (v nadaljevanju: PA) predstavlja razširitev ureditvenega območja. Pobudnica želi, da se na zemljišče, ki je opredeljeno kot stavbno zemljišče, umestijo objekti v skladu z rabo na tem območju.

Zemljišče leži v ureditvenem območju, katerega prostorsko urejanje opredeljuje Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe, s spremembami in dopolnitvami (Uradni list SRS, št. 10/89, Uradni list RS, št. 31/93, 131/03, 32/09, 39/09, 80/09, 109/10, 34/12).

2. člen

predmet, programska izhodišča in namen

Predmet sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za območje Bežigrad–Bukovžlak je prostorska ureditev, ki bo ob upoštevanju danosti in omejitev obravnavanega območja ter veljavnih normativov podala pogoje prostorske umestitve objekta v skladu z rabo na tem območju.

3. člen

ureditveno območje

Predmet sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev je zemljišče s parc. št. 362, 361/1, 362/2, 363/3, vse k.o. Bukovžlak.

Območje obravnave je mogoče dopolniti s sosednjimi parcelami glede na boljšo prostorsko zasnovo in glede na pogoje nosilcev urejanja prostora.

4. člen

način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovno rešitev bo izdelal izbrani prostorski načrtovalec na podlagi prikaza stanja prostora, skladno s Spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje 1986–1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list RS, št. 86/01). Izdela se v analogni in digitalni obliki v skladu z Zakonom o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A) ter ostalimi zakonskimi in podzakonskimi predpisi ter normativi na področju urbanističnega načrtovanja in graditve objektov v Republiki Sloveniji.

Pri izdelavi sprememb in dopolnitev je potrebno upoštevati oziroma preučiti:

– prostorske sestavine dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorske sestavine srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01),

– Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe, s spremembami in dopolnitvami (projekt št. 64/87, 65/87, RC – Planiranje, Uradni list SRS, št. 10/89, Uradni list RS, št. 31/93, 131/03, 32/09, 39/09, 80/09, 109/10, 34/12, 81/13).

Kolikor bo za predvideno spremembo potrebno izvesti celovito presojo vplivov na okolje, je potrebno za dopolnjeni osnutek zagotoviti okoljsko poročilo in ga skupaj z dopolnjenim osnutkom akta poslati pristojnem ministrstvu.

5. člen

nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci

Postopek priprave in sprejemanja PA vodi Oddelek za okolje in prostor ter komunalno Mestne občine Celje. Načrtovalca izbere pobudnik.

Nosilci urejanja prostora, ki v postopku priprave načrta dajejo smernice k osnutku in mnenja k predlogu, so:

– Mestna občina Celje – Oddelek za okolje in prostor ter komunalno, Referat za promet in varovanje okolja, Trg Celjskih knezov 9, Celje;

– Vodovod – kanalizacija, JP d.o.o., Lava 2 a, Celje;

– Elektro Celje, javno podjetje za distribucijo električne energije d.d., Vrnčeva 2A, Celje;

– Energetika Celje, JP d.o.o., Smrekarjeva 1, Celje;

– Simbio, JP d.o.o., Teharska 49, Celje;

– Republika Slovenija, Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Izpostava Celje, Lava 42, Celje;

– Republika Slovenija, Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje – Območna pisarna Celje, Lava 11, Celje;

– Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo – Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, Ljubljana.

V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora, če se v postopku priprave izkaže, da ureditve posegajo v njihovo delovno področje.

Pristojni nosilci urejanja prostora v skladu z 58. členom ZPNačrt v roku 30 dni podajo prvo mnenje k osnutku in mnenje k predlogu prostorskega akta.

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje v skladu z 58. členom ZPNačrt sporoči, ali je za PA potrebno izvesti celovito presojo vplivov na okolje.

6. člen

roki za postopek

Rokovno je priprava predloga PA vezana na pogodbene obveznosti izbranega načrtovalca z investitorjem.

Postopek priprave in sprejemanja PA poteka skladno z določili Zakona o prostorskem načrtovanju in se predvidoma zaključi v letu 2014.

7. člen

obveznosti v zvezi s financiranjem

Investitor sprememb in dopolnitev PA je pobudnik Vida Kajtezovič, Dalmatinova ulica 11, Ljubljana.

Geodetski načrt za izdelavo sprememb in dopolnitev PA, si je investitor dolžen pridobiti od pooblaščenega izvajalca na svoje stroške. Le-ta mora biti v digitalni obliki izdelan v skladu z zakonodajo.

Po končanem postopku je investitor dolžen predati pripravljavcu dva izvoda elaborata v tiskani in digitalni obliki.

8. člen

končne določbe

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-12/2013

Celje, dne 18. novembra 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

DOBREPOLJE

3568. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki ter drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev na območju Občine Dobrepolje

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12), 17., 26., 202. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13), 4. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Dobrepolje (Uradni list RS, št. 10/96), 14. člena Statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 28/08) je Občinski svet Občine Dobrepolje na 20. redni seji dne 24. 10. 2013 sprejel

O D L O K

o ravnanju s komunalnimi odpadki ter drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev na območju Občine Dobrepolje

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(javna služba)

(1) Ta odlok ureja način opravljanja obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: javna služba) na območju Občine Dobrepolje tako, da določa:

– vrsto in obseg storitev javne službe ter njihovo prostorsko razporeditev,

– pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe,

– pravice in obveznosti udeležencev ravnanja z odpadki,

– vire financiranja javne službe,

– osnove za oblikovanje cen in obračun storitev in

– nadzor izvajanja tega odloka.

(2) Podrobnejša vsebina o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav ter minimalnih oskrbovalnih standardih za izvajanje javne službe je opredeljena v Pravilniku o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za ravnanje z odpadki na območju Občine Dobrepolje (v nadaljevanju: Tehnični pravilnik).

2. člen

(ravnanje z drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstva)

Ta odlok ureja tudi ravnanje z drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev na območju občine, kot sta ravnanje z azbestno cementnimi odpadki iz gospodinjstev in gradbenimi odpadki iz gospodinjstev.

3. člen

(cilji in namen ravnanja z odpadki)

Cilji in nameni ravnanja z odpadki so:

- preprečevanje nastajanja in zmanjševanje količine odpadkov,
- razvrščanje koristnih odpadkov na izvoru in ločeno prepuščanje,
- vračanje koristnih odpadkov v ponovno snovno in energetske uporabo,
- odlaganje odpadkov kot skrajna možnost,
- preprečevanje neorganiziranega odlaganja odpadkov v naravno okolje ter
- uveljavitev načela "povzročitelj plača stroške ravnanja z odpadki".

4. člen

(organizacijska in prostorska oblika izvajanja javne službe)

(1) Občina Dobropolje zagotavlja javno službo z javnim podjetjem na njenem celotnem območju pod pogoji in na način, da imajo vsi uporabniki zagotovljeno možnost ravnanja z odpadki na enotno predpisan način in po enotnih cenah.

(2) Javno službo izvaja Javno komunalno podjetje Grosuplje d.o.o. (v nadaljevanju: izvajalec javne službe), v obsegu in pod pogoji, določenimi z Odlokom o gospodarskih javnih službah v Občini Dobropolje, s tem odlokom in v skladu s predpisi, ki urejajo področje izvajanja javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki ter drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev.

5. člen

(osnovni pojmi, ki se nanašajo na vrsto odpadkov)

Pojmi, uporabljeni v tem odloku, so povzeti in enaki pojmom, ki jih določajo Zakon o varstvu okolja, Uredba o odlaganju odpadkov na odlagališčih, Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadkom ter Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo:

- komunalni odpadki so odpadki, ki nastajajo kot odpadki v gospodinjstvu ali kot tem odpadkom po naravi ali sestavi podobni odpadki v gospodarski ali negospodarski dejavnosti in se uvrščajo med odpadke iz podskupin 15 01 in skupine 20 iz klasifikacijskega seznama odpadkov,
- koristni odpadki so komunalni odpadki, ki so primerni za ponovno snovno in energetske uporabo,
- kosovni odpadki so komunalni odpadki, ki jih zaradi velikosti, oblike in teže ni mogoče zbirati v tipiziranih posodah in se ne uvrščajo niti med nenevarne niti med nevarne frakcije,
- biološko razgradljivi kuhinjski odpadki so odpadki, ki se lahko aerobno ali anaerobno razgradijo in se razvrstijo med odpadke s klasifikacijsko številko 20 02 01 s klasifikacijskega seznama odpadkov,
- zeleni vrtni odpad so biološko razgradljivi odpadki iz vrtov in parkov,
- nevarni odpadki so odpadki, ki nastanejo v gospodinjstvu in imajo vsaj eno izmed lastnosti, ki odpadke razvrščajo med nevarne odpadke in so opredeljene v predpisih o odpadkih (eksplozivno, oksidativno, lahko vnetljivo, vnetljivo, dražilno, škodljivo, strupeno, rakotvorno, jedko, strupeno za razmnoževanje, infektivno, mutageno, povzročata preobčutljivost, ekotoksično),
- mešana embalaža so vsi izdelki iz katerega koli materiala, namenjeni temu, da blago ne glede na to, ali gre za surovine ali izdelke, obdajajo ali držijo skupaj zaradi hranjenja ali varovanja, rokovanja z njim, njegove dostave ali predstavitve na poti od embalerja do končnega uporabnika.

6. člen

(uporabniki storitev javne službe)

Uporabniki storitev javne službe (v nadaljevanju: uporabniki) so pravne osebe in fizične osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost (samostojni podjetniki), društva in druge ustanove,

upravniki večstanovanjski stavb ter fizične osebe, ki so lastniki, najemniki oziroma uporabniki stanovanjskih, počitniških, poslovnih in drugih prostorov ter površin.

7. člen

(obveznost ravnanja z odpadki)

(1) Na celotnem območju Občine Dobropolje je ravnanje z odpadki obvezno za vse uporabnike.

(2) Pravne osebe in fizične osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost, ravnaajo z odpadki na podlagi veljavnih predpisov, tega odloka oziroma po pogodbi, ki jo sklenejo z izvajalcem javne službe za prepuščanje najmanj mešanih komunalnih odpadkov oziroma zbiralcem ali predelovalcem odpadkov za druge vrste odpadkov.

(3) Začetek oziroma spremembo posamezne vrste ravnanja s komunalnimi odpadki na zaokroženih območjih določi izvajalec javne službe v soglasju s Občino Dobropolje. Začetek oziroma sprememba se javno objavi.

(4) Uporabnik se mora vključiti v sistem zbiranja komunalnih odpadkov.

(5) Z globo 10.000 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik – pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 1.000 evrov.

(6) Z globo 6.000 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik – pravna oseba, ki ne sodi med pravne osebe iz prejšnjega odstavka tega člena, če ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 600 evrov.

(7) Z globo 3.000 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik – samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost če ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 300 evrov.

(8) Z globo 800 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik – fizična oseba, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

II. VRSTE IN OBSEG STORITEV JAVNE SLUŽBE TER NJIHOVA PROSTORSKA RAZPOREDITEV

8. člen

(mesta za prepuščanje in prevzem odpadkov)

(1) Prepuščanje in prevzem odpadkov se izvaja na prevzemnih in zbirnih mestih, zbiralnicah in v zbirnih centrih.

(2) Prevzemno mesto je za določljivega uporabnika ali večstanovanjsko stavbo ustrezno urejena površina, od koder izvajalec javne službe redno po določenem urniku odvažajo prepuščene mešane komunalne odpadke, odpadno embalažo, morebitne druge ločene frakcije komunalnih odpadkov in biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad. Prevzemno mesto je praviloma ob javni poti. Določi ga izvajalec javne službe, vzdržuje in čisti pa določljivi uporabnik ali upravnik večstanovanjske stavbe. Odpadke je potrebno prepustiti najkasneje na dan odvoza do 6. ure zjutraj v namenske tipizirane posode prostornine od najmanj 80 do največ 1100 litrov, razen pri zbiranju biološko razgradljivih odpadkov, kjer se prostorne odpadke prepušča v namenske tipizirane posode prostornine 120 oziroma 240 litrov. Minimalno velikost in število posod oziroma zabojnikov za posamezne uporabnike odpadkov določi izvajalec javne službe tako, da upošteva predvidene količine, strukturo in vrsto odpadkov, tehnologijo in način zbiranja ter pogostost praznjenja.

(3) Zbirno mesto je za določeno bivalno območje, iz katerega ni možno izvajati prevzemanja odpadkov iz prevzemnih mest, urejena površina za prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov, mešane embalaže in biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada. Zbirno mesto določi izvajalec javne službe s soglasjem pristojnega občinskega

organa za javne službe varstva okolja, ga vzdržuje in čisti. O lokaciji in načinu zbiranja na zbirnem mestu izvajalec javne službe na krajevno običajen način obvesti uporabnike. Po uveljavitvi odvoza odpadkov iz prevzemnih mest se zbirna mesta ukinejo. Do njihove ukinitve so tipizirane posode iz zbirnih mest javna infrastruktura.

(4) Zbiralnica oziroma ekološki otok je za določeno bivalno območje urejena površina za prepuščanje ločeno razvrščenih koristnih odpadkov (papir in karton ter papirna in kartonska embalaža, steklena embalaža, mešana embalaža). Mesto zbiralnice določi izvajalec javne službe s soglasjem pristojnega občinskega organa za javne službe varstva okolja. Zbiralnice vzdržuje in čisti izvajalec javne službe. Ločeno razvrščene koristne odpadke se prepušča v namenske tipizirane posode. Zbiralnice in posode so javna infrastruktura.

(5) Zbirni center je urejena in ograjena površina, logistično načrtovana za prepuščanje ločeno razvrščenih koristnih odpadkov. Zbirni center je javna infrastruktura.

9. člen

(prevzem odpadkov in določitev najmanjše velikosti posod)

(1) Izvajalec prevzema prepuščene odpadke iz prevzemnih in zbirnih mest ter zbiralnic s pogostostjo, ki jo glede na vrsto odpadkov ter velikost in namenskost stavb na predlog izvajalca javne službe potrdi organ občinske uprave, ki je pristojen za javne službe varstva okolja.

(2) Izvajalec iz prevzemnih in zbirnih mest izjemoma prevzema tudi v namenske vreče prepuščene odpadke. Namenske vreče morajo biti opremljene z logotipom izvajalca javne službe.

(3) Če količina odpadkov v več kot treh zaporednih časovnih presledkih prevzemanja preseže prostornino posode, izvajalec uporabniku odredi namestitve ustrezne večje posode. Za preseženo prostornino šteje zapolnitev posode preko zgornjega roba ter prosto odloženi odpadki izven, a v neposredni bližini posode.

(4) Za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov iz gospodinjstva z eno do vključno tretje osebe, se za takšno gospodinjstvo določi tolikšno velikost posode, da lahko vanjo prepušča mešane komunalne odpadke med enim in drugim praznjenjem, vendar ne manj kot 80 litrov.

(5) Za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov iz gospodinjstva s štirimi do vključno sedme osebe, se za takšno gospodinjstvo določi tolikšno velikost posode, da lahko vanjo prepušča mešane komunalne odpadke med enim in drugim praznjenjem. Najmanjša možna velikost posode za tovrstno gospodinjstvo je 120 litrov.

(6) Za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov iz gospodinjstva z osmimi osebami ali več, se za takšno gospodinjstvo določi tolikšno velikost posode, da lahko vanjo prepušča mešane komunalne odpadke med enim in drugim praznjenjem. Najmanjša možna velikost posode za tovrstno gospodinjstvo je 240 litrov.

(7) Za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov v večstanovanjskih stavbah, se za takšno stavbo določi tolikšno velikost posode, da lahko uporabniki storitev vanjo prepuščajo mešane komunalne odpadke med enim in drugim praznjenjem. Velikost posode je enaka ali večja od 8 litrov razpoložljive prostornine posode na osebo na teden.

10. člen

(razvrščanje koristnih odpadkov)

(1) Razvrščanje koristnih odpadkov na izvoru nastanka je obvezno za vse uporabnike. Izvaja se v bivalnih in poslovnih prostorih, razvrščene koristne odpadke pa prepušča v zbiralnicah, na prevzemnih mestih, zbirnih mestih ter v zbirnih centrih po vrstah odpadkov, ki jih je možno predelati ali vrniti v vnovično uporabo.

(2) Z razvrščanjem koristnih odpadkov na izvoru nastanka so uporabniki dolžni začeti takoj, ko izvajalec javne službe

določi način, kraj in čas razvrščanja in prepuščanja. Začetek prevzemanja ter morebitne spremembe načina prepuščanja in prevzemanja razvrščenih odpadkov je izvajalec dolžan objaviti na krajevno običajen način, uporabnike pa o sistemu razvrščanja koristnih odpadkov poučiti.

(3) Posode za posamezne vrste odpadkov morajo biti tipizirane in označene tako, da je iz oznake na posodi razvidno, katerim odpadkom je namenjena.

(4) Odpadke mora uporabnik na izvoru razvrščati najmanj na:

- odpadni papir in karton ter odpadno papirno in kartonsko embalažo;
- mešano embalažo, ki je komunalni odpadke;
- stekleno embalažo, ki je komunalni odpadke;
- odpadni les;
- zeleni vrtni odpad;
- biološko razgradljive kuhinjske odpadke;
- izrabljene gume;
- kosovne odpadke;
- odpadno električno in elektronsko opremo (v nadaljevanju: OEEO);
- odpadne kovine;
- oblačila in tekstilije;
- nevarne odpadke iz gospodinjstev;
- azbestno cementne odpadke;
- gradbene odpadke;
- mešane komunalne odpadke.

(5) Razvrščene komunalne odpadke mora uporabnik prepuščati izvajalcu javne službe oziroma jih prepuščati, kot je navedeno v posebnih predpisih o ravnanju z odpadki.

11. člen

(pogostost praznjenja)

(1) Izvajalec javne službe prazni posode za mešane komunalne odpadke na prevzemnih in zbirnih mestih s pogostostjo od enkrat na 2 tedna do enkrat na 4 tedne, razen na območjih, kjer prostorske omejitve tega ne dopuščajo. Tam je največja pogostost praznjenja posod enkrat na teden.

(2) Izvajalec javne službe prazni posode bioloških odpadkov na prevzemnih in zbirnih mestih s pogostostjo enkrat tedensko v času od sredine marca do sredine novembra oziroma enkrat na dva tedna v času od sredine novembra do sredine marca.

(3) Izvajalec javne službe prazni posode ločenih frakcij komunalnih odpadkov na prevzemnih in zbirnih mestih s pogostostjo od enkrat do največ štirikrat mesečno. Praznjenje posod ločeno zbranih frakcij iz zbiralnic in zbirnih centrov se izvaja po potrebi, a najkasneje v 3 delovnih dneh po njihovi zapolnitvi.

(4) O pogostosti praznjenja posod izvajalec javne službe obvešča uporabnike vsaj enkrat letno oziroma najmanj 15 dni pred spremembo pogostosti na krajevno običajen način.

12. člen

(način odvoza odpadkov)

(1) Izvajalec javne službe mora odvažati odpadke s komunalnimi vozili, ki omogočajo praznjenje posod, nakladanje odpadkov ter prevoz in razkladanje odpadkov brez čezmernega hrupa, raztresanja odpadkov in razlivanja izcedkov.

(2) Uporabniki lahko, proti plačilu stroškov odlaganja, odpadke pripeljejo v Center za ravnanje z odpadki Špaja dolina (v nadaljevanju: CERO) tudi sami, če lahko zagotovijo ustrezen prevoz, a zaradi tega niso oproščeni plačila stroškov storitev javne službe.

13. člen

(zbiranje kosovnih odpadkov)

(1) Kosovne odpadke iz prevzemnega mesta ali zbirnega mesta, v roku, ki ne sme biti daljši od trideset dni od najave uporabnika, odvažajo in v nadaljnjo predelavo oddaja izvajalec javne službe.

(2) Do odvoza kosovnih odpadkov prostornine do 2m³ je upravičen uporabnik iz gospodinjstva, ki plačuje stroške ravnanja z odpadki, če izvajalcu javne službe z obrazcem najavi odvoz kosovnih odpadkov, kadarkoli, a ne več kot enkrat letno. Datum in uro odvoza kosovnih odpadkov izvajalec javne službe in uporabnik medsebojno uskladita in dogovorita.

(3) Uporabnik lahko kosovne odpadke pripelje v CERO Špaja dolina, kjer jih razvrsti in odloži po navodilih izvajalca javne službe. Proti plačilu in s predhodno najavo se uporabnik z izvajalcem javne službe lahko dogovori tudi o izrednem prevzemu in odvozu kosovnih odpadkov ali drugih nenevarnih odpadkov.

(4) Odložene odpadke, ki po klasifikaciji ne sodijo med kosovne odpadke in jih izvajalec ni dolžan prevzeti, mora lastnik ali upravitelj stavbe takoj oziroma še isti dan odstraniti s prevzemnega mesta in jih prepustiti pristojnemu zbiralcu ali predelovalcu tovrstnih odpadkov.

(5) Z globo 800 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik iz gospodinjstva, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

14. člen

(zbiranje nevarnih odpadkov in OEEO iz gospodinjstev)

(1) Zbiranje nevarnih odpadkov in OEEO iz gospodinjstev mora izvajalec javne službe zagotoviti najmanj enkrat letno, na vnaprej določenih mestih, v premičnih zbiralnicah. Kraj in čas zbiranja nevarnih odpadkov in OEEO ter dolžino postanka izvajalec javne službe objavi na krajevno običajen način.

(2) Uporabniki zbirajo in hranijo nevarne odpadke in OEEO iz gospodinjstev doma in jih oddajo v času zbirnih akcij v premičnih zbiralnicah. Nevarne odpadke in OEEO lahko prepustijo tudi pristojnemu zbiralcu ali predelovalcu tovrstnih odpadkov, ali jih v obratovalnem času CERO oddajo izvajalcu javne službe.

15. člen

(zbiranje azbestno cementnih odpadkov)

(1) Uporabniki morajo z azbestno cementnimi odpadki ravnati v skladu z vsakokratno uredbo o odpadkih, ki vsebujejo azbest.

(2) Fizične osebe lahko strešno kritino, ki vsebuje azbest, predajo v CERO. Predajo lahko le tisto kritino, ki je bila vgrajena v objekt na območju Občine Dobropolje. Plačnik odlaganja strešne kritine, ki vsebuje azbest, je Občina Dobropolje. Stroški prevoza so breme uporabnika.

(3) Pravne osebe in fizične osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost, lahko odpadke, ki vsebujejo azbest in so bili vgrajeni na njihovih poslovnih objektih na območju Občine Dobropolje, oddajo v CERO proti plačilu.

16. člen

(zbiranje gradbenih odpadkov)

(1) V zbirnem centru izvajalca javne službe lahko gradbene odpadke proti plačilu oddajo fizične osebe iz Občine Dobropolje. Skupna letna količina oddanih odpadkov za uporabnika ne sme presegati 5.000 kg.

(2) Prepovedano je oddajati mešane gradbene odpadke. V zbirnem centru izvajalec javne službe prevzema le inertne gradbene odpadke.

(3) V zbirnem centru se ne sprejema gradbenih odpadkov pravnih oseb in fizičnih oseb, ki opravljajo samostojno dejavnost.

17. člen

(organiziranje prireditvev in čistilnih akcij)

(1) Organizator mora pri organiziranih kulturnih, športnih in drugih javnih prireditvah, pri katerih nastajajo odpadki, prireditveni prostor opremiti z ustreznimi posodami za ločeno zbiranje odpadkov.

(2) Organizator prireditve mora stroške ravnanja z odpadki plačati izvajalcu javne službe po ceniku.

(3) Izvajalcu javne službe mora organizator kulturnih, športnih in drugih javnih prireditvev vsaj 8 dni pred prireditvijo naznaniti kraj in datum prireditve, predvideno število obiskovalcev, število in velikost posod za posamezno vrsto odpadkov in mesto postavitve posod, ki mora biti dostopno smetarskemu vozilu.

(4) Izvajalec javne službe mora prevzete odpadke iz prireditvenega območja odpeljati najkasneje ob prvem rednem odvozu odpadkov iz širšega območja prireditvenega prostora, a ne kasneje kot v 3 delovnih dneh po končani prireditvi.

(5) Organizatorji čistilnih akcij so dolžni obvestiti izvajalca javne službe najmanj 8 dni pred izvedbo in se z njim dogovoriti o načinu odvoza odpadkov, zbranih v čistilni akciji, in plačilu nastalih stroškov odvažanja, obdelave in odstranitve odpadkov. Občina lahko v dogovoru z organizatorjem krije stroške oziroma del stroškov čistilne akcije.

(6) Z globo 800 evrov se kaznuje za prekršek organizator kulturnih, športnih in drugih javnih prireditvev, če ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 300 evrov.

18. člen

(vzdrževanje prevzemnih mest in posod za odpadke)

(1) Uporabniki so dolžni vzdrževati zbirna in prevzemna mesta tako, da so čista in v vseh letnih časih dostopna izvajalcu javne službe.

(2) Izvajalec mora prazniti tipizirane posode tako, da jih ne poškoduje in ne onesnaži okoliškega prostora. Izpraznjene posode mora vrniti na prvotno mesto. Izvajalec mora skrbeti za čistost posod iz zbirnih mest in zbiralnic.

(3) Uporabniki morajo namenske vrečke z znakom izvajalca do prepustitve hraniti v stanovanjskih ali poslovnih objektih oziroma prostorih, kjer odpadki nastajajo. Na dan odvoza, do 6. ure zjutraj, jih morajo odložiti ob posodah za odpadke oziroma na prevzemno ali zbirno mesto.

(4) Z globo 1.000 evrov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 250 evrov.

(5) Z globo 100 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

19. člen

(prepovedi pri prepuščanju odpadkov)

(1) V posodo za odpadke ni dovoljeno odlagati tistih frakcij odpadkov, ki jim posoda ni namenjena.

(2) V posode na prevzemnih mestih, ki so namenjeni prepuščanju biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada in v posode na prevzemnih in zbirnih mestih, ki so namenjeni prepuščanju mešanih komunalnih odpadkov, je prepovedano prepuščati:

- odpadke, ki se na tem območju organizirano prepuščajo kot razvrščeni koristni odpadki,
- nevarne odpadke,
- druge odpadke, ki po vsebini ne sodijo v tovrstno posodo.

(3) V posodah na zbiralnicah, ki so namenjeni prepuščanju razvrščenih koristnih odpadkov, je prepovedano prepuščati:

- odpadke, ki se na tem območju organizirano prepuščajo kot kuhinjski odpadki iz gospodinjstva in zeleni vrtni odpad ter mešane komunalne odpadke,

- nevarne odpadke,
- druge odpadke, ki po vsebini ne sodijo v tovrstno posodo.

(4) Če so v posameznih posodah odpadki, ki jim posode niso namenjene, so odpadki med seboj pomešani ali je v posodi za odpadke napačna frakcija odpadkov, jih izvajalec ni dolžan izprazniti. V tem primeru izvajalec pritrdi na posodo

obvestilo, iz katerega je razvidno, zakaj posoda ni izpraznjena. Nadzorna služba izvajalca o tem obvesti uporabnika storitev javne službe, od katerega zahteva odstranitev odpadkov, ki so odloženi v napačni posodi ali izven posode. V primeru, da uporabnik odpadkov ne odstrani, izvajalec javne službe o tem obvesti pristojnega inšpektorja, ki odredi, da to izvede izvajalec javne službe na račun uporabnika.

(5) Z globo 2.000 evrov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 500 evrov.

(6) Z globo 250 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtim odstavkom tega člena.

20. člen

(lastništvo in upravljanje posod za odpadke)

(1) Posode iz prevzemnih mest za prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov so v lasti uporabnikov, ki so jih zato dolžni primerno vzdrževati, čistiti in dotrajane posode za odpadke nadomeščati z novimi.

(2) Posode iz zbirnih mest in zbiralnic, posode za mešano embalažo in posode za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad iz območja zasebnega odvzema so infrastruktura v lasti Občine Dobropolje. Z njimi upravlja izvajalec javne službe.

21. člen

(Center za ravnanje z odpadki (CERO) Špaja dolina)

(1) Center za ravnanje z odpadki Špaja dolina je območje, namenjeno zbiranju, obdelavi in odlaganju odpadkov. CERO upravlja izvajalec javne službe po poslovniku o upravljanju, obratovanju in vzdrževanju. Upravljavca je dolžan CERO upravljeti upoštevajoč obstoječo zakonodajo.

(2) CERO je ograjeno območje in zajema zbirni center odpadkov, sortirnico ločenih frakcij, kompostarno, odlagališče za nenevarne odpadke, skladišča za različne frakcije odpadkov in druge objekte potrebne za sprejem, pregled, tehtanje, obdelavo in odlaganje odpadkov ter za izpolnjevanje predpisanih zahtev za obratovanje CERO.

(3) CERO upravlja izvajalec javne službe in pri tem zagotavlja vsa potrebna ravnanja, predpisana s področno zakonodajo.

(4) Postopke pri sprejemu in oddaji odpadkov v CERO določi upravljavec centra in jih objavi na krajevno običajen način.

(5) Storitve v CERO so plačljive po ceniku izvajalca javne službe.

(6) V zbirnem centru je sprejem odpadkov omogočen fizičnim in pravnim osebam, ki so pri izvajalcu javne službe vpisane v evidenco uporabnikov ravnanja z odpadki. Sprejema se le komunalne in njim podobne odpadke, nastale na območju občine Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

(7) Na odlagališču za nenevarne odpadke v CERO je dovoljeno odlagati le obdelane odpadke in nenevarne odpadke, za katere je iz predpisane ocene odpadka razvidno, da so odpadki primerni za odlaganje na odlagališču za nenevarne odpadke.

(8) Upravljavca je odpadke dolžan odlagati v skladu s predpisi, ki urejajo odlaganje odpadkov na odlagališčih za nenevarne odpadke.

(9) Izven odlagališča je odpadke prepovedano odlagati.

III. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE IN UPORABO STORITEV JAVNE SLUŽBE

22. člen

(pogoji obratovanja)

(1) Uporabniki morajo zaradi varstva okolja in zagotavljanja primernih bivalnih in zdravstvenih razmer zbirati, razvrščati

in oddajati odpadke po pogojih tega odloka in na način, ki ga določajo veljavni predpisi. Odpadke je prepovedano puščati v naravnem okolju, jih odmetavati ali z njimi nenadzorovano ravnanje. Dovoljeno jih je prepuščati le na prevzemnih mestih, zbirnih mestih, zbiralnicah, v zbirnih centrih in na odlagališčih nenevarnih odpadkov.

(2) Izvajalcu javne službe morajo biti s ceno storitve in subvencijo Občine Dobropolje zagotovljene možnosti pokrivanja stroškov ravnanja z odpadki oziroma uporabe javne infrastrukture na celotnem območju občine.

(3) Izvajalec javne službe s projektnimi pogoji in soglasjem na tehnične rešitve zagotavljajo pravilnost načrtovanja in izvajanja ravnanja z odpadki v fazi načrtovanja novih stanovanjskih in poslovnih stavb, sosesek in naselij ter pri prenovi stavb in delov naselij.

(4) Upravni organi, načrtovalci in projektanti morajo pri oblikovanju novih stanovanjskih in poslovnih stavb, sosesek in naselij ter pri prenovi stavb in delov naselij upoštevati poleg splošnih normativov in standardov tudi določbe tega odloka ter obstoječo oziroma najnaprednejšo tehnologijo zbiranja in odvažanja odpadkov ter opremo izvajalca javne službe.

(5) Občina posreduje prejete informacije o nedovoljenih odlagališčih nevarnih in drugih odpadkov pristojni državnemu okoljski inšpekcijski službi in v skladu s svojimi pristojnostmi sodeluje pri njihovih odstranitvah.

IV. PRAVICE IN OBVEZNOSTI IZVAJALCA JAVNE SLUŽBE IN UPORABNIKOV

23. člen

(pravice in obveznosti izvajalca javne službe)

Izvajalec javne službe ima pri izvajanju javne službe naslednje pravice in obveznosti:

- zagotavljati vse predpisane postopke zbiranja komunalnih odpadkov, prevoza komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov na način, kot ga določa ta odlok in veljavni predpisi;

- uporabljati ustrezno tehnologijo in postopke za zagotovitev trajnostnega razvoja okolja in doseganje predpisanih učinkov;

- upravljati javno infrastrukturo in z oddajanjem njenih prostih zmogljivosti zagotavljati dodatne prihodke za pokrivanje stroškov najema javne infrastrukture oziroma stroškov izvajanja javne službe;

- izvajati ukrepe za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov pred odlaganjem s ciljem zmanjševanja odlaganja odpadkov;

- vseskozi razvijati in posodabljeni način razvrščanja in predelave ločeno zbranih frakcij;

- voditi načrt zbiranja odpadkov iz predpisov in poročati pristojnim organom;

- voditi register prevzemnih in zbirnih mest, zbiralnic in zbirnih centrov, s podatki o lokaciji, identifikaciji storitve, prostorskih podatkih, številu in velikosti posod, številu praznjenj, številu oseb, plačniku ter drugimi podatki, na podlagi katerih se izvaja obračun storitev javne službe;

- voditi kataster gospodarske javne infrastrukture in kataster nedovoljenih odlagališč;

- uporabnikom zaračunavati ceno storitve javne službe, predpisane okoljske dajatve in uporabo javne infrastrukture ter zbrana sredstva uporabljati za pokrivanje upravičenih stroškov ter obveznosti do lastnikov infrastrukture in okoljskih dajatev;

- voditi evidenco o uporabnikih za primere poročanja pristojnim organom ter izterjavo neplačanih računov pred pristojnimi sodišči;

- namensko zbrana sredstva uporabljati za investicijsko vzdrževanje in obnovitvene investicije s ciljem ohranjanja uporabno vrednost sredstev javne infrastrukture;

- nadzirati ravnanje uporabnikov in njihove kršitve prijavljati pristojni občinski inšpekcijski oziroma redarski službi;
- ozaveščati uporabnike, predšolsko in šolsko mladino ter izvajati ostale postopke za doseganje boljše stopnje okoljske ozaveščenosti;
- obveščati uporabnike in širšo javnost o načinu izvajanja javne službe in nalogah, ki jih morajo izvajati vsi udeleženci ravnanja z odpadki;
- do konca decembra na krajevno običajen način objaviti urnik zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in urnike zbirnih akcij;
- izvajati logistično in materialno podporo pri izvedbi organiziranih očiščevalnih akcij.

24. člen

(pravice in obveznosti uporabnikov)

- (1) Uporabniki ima pri izvajanju javne službe naslednje pravice in obveznosti:
- izvajalcu javne službe na predpisani način prepuščati odpadke na prevzemnih in zbirnih mestih, v zbiralnicah in v zbirnem centru, ter s tem zagotavljati določila o prepovedi kurjenja komunalnih odpadkov v naravnem okolju;
 - zagotoviti namensko tipizirano posodo za zbiranje in prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov, jo vzdrževati in čistiti;
 - izvajalcu javne službe prepuščati komunalne odpadke za katere je, v skladu s predpisi, udeleženec v procesu ravnanja z določeno frakcijo odpadka;
 - izvajalcu javne službe oddajati nevarne frakcije iz gospodinjstev pri prevzemanju nevarnih frakcij v premičnih zbiralnicah na predpisanih območjih;
 - za prepuščanje odpadkov na prevzemnih in zbirnih mestih uporabljati le tipizirane posode in namenske vrečke izvajalca javne službe;
 - obveščati izvajalca javne službe o začetku uporabe storitev javne službe ter vseh spremembah, ki so pomembne pri prepuščanju odpadkov in obračunavanju storitev ravnanja z odpadki;
 - skrbeti za red in čistost posod ter prevzemnega in zbirnega mesta ter tehnično ustreznost in pranje zasebne posode za odpadke;
 - upoštevati ukrepe in objave v primeru motenj pri izvajanju javne službe ravnanja z odpadki;
 - v primeru solastništva sporazumno določiti plačnika storitev javne službe, v nasprotnem plačnika določi izvajalec javne službe;
 - največ enkrat letno spremeniti velikost zabojnika za komunalne odpadke;
 - plačevati storitve javne službe ravnanja z odpadki.
- (2) Z globo 2.000 evrov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju s prvo do osmo alinejo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 500 evrov.
- (3) Z globo 400 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvo do osmo alinejo prvega odstavka tega člena.

25. člen

(pravice in obveznosti upravnikov več stanovanjskih stavb)

- (1) Upravniki večstanovanjskih stavb imajo pri izvajanju javne službe naslednje pravice in obveznosti:
- zagotavljati pogoje za umestitev prevzemnih mest, zbirnih mest in zbiralnic na funkcionalnem območju večstanovanjskih stavb;
 - zagotavljati namestitve in vzdrževanje posod za prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov izvajalcu javne službe;
 - zagotavljati red, čistost, pranje ter tehnično ustreznost zbirnih mest, zbiralnic in posod za odpadke;
 - izvajalcu javne službe sproti sporočati podatke o številu oseb posameznega gospodinjstva, spremembah etažnih lastnikov ter druge podatke, ki služijo izvajalcu za izvajanje javne

službe in zaračunavanje stroškov javne službe ter izvršilne postopke;

- opozarjati uporabnike na ugotovljene kršitve in v primeru neupoštevanja opozoril tudi prijavljati kršitelje pristojnim inšpekcijskim in redarskim službam;
- sodelovati pri ozaveščanju in izvedbah očiščevalnih akcij.

(2) Z globo 1.000 evrov se kaznuje upravnik več stanovanjskih stavb, če ravna v nasprotju s prvo do šesto alinejo prvega odstavka tega člena.

V. VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE, CENE IN NAČIN NJIHOVEGA OBLIKOVANJA TER NAČIN OBRAČUNAVANJA STORITEV

26. člen

(viri financiranja storitve javne službe in infrastrukture)

- (1) Storitve javne službe se financirajo iz:
- cene javne službe;
 - subvencije proračuna občine;
 - drugih virov.
- (2) Sredstva za razvoj infrastrukture se pridobivajo:
- iz dela cene za uporabo javne infrastrukture;
 - iz proračuna občine;
 - iz sredstev razvojnih skladov;
 - iz dotacij, donacij in subvencij;
 - iz dolgoročnega kreditiranja;
 - iz dajatev in drugih virov, določenih z zakonom ali odlokom občine.

27. člen

(oblikovanje cen izvajanja javne službe)

- (1) Cena storitve ravnanja z odpadki se oblikuje z elaboratom ali drugim dokumentom izvajalca javne službe po predpisih, ki določajo oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.
- (2) Cena posamezne storitve javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki je sestavljena iz cene javne infrastrukture in cene opravljanja storitev posamezne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

28. člen

(načelo povzročitelj plača)

- (1) Stroške zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov so dolžni plačati vsi povzročitelji komunalnih odpadkov s stalnim ali začasnim prebivališčem, vključno z lastniki počitniških hišic in praznih stavb, primernih za bivanje, vsa podjetja, samostojni podjetniki, obrtniki oziroma druge pravne osebe, klubi, društva, subjekti družbenih in upravnih dejavnosti in druge neprofitne organizacije na območju občine.
- (2) Občina lahko krije stroške za odstranjevanje nelegalno odloženih komunalnih odpadkov iz javnih površin in iz drugih površin, če je povzročitelj neznan ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.
- (3) Izvajalec javne službe je v primeru iz prejšnjega odstavka dolžan na račun občine zagotoviti odstranitev nelegalno odloženih komunalnih odpadkov.
- (4) Če se v primeru iz drugega odstavka tega člena povzročitelj ugotovi kasneje, ima občina pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov iz prejšnjih odstavkov.

29. člen

(cena storitve ravnanja z odpadki, ki ni javna služba)

Za storitve, ki niso javna služba, se lahko cene določijo s pogodbo med izvajalcem javne službe in uporabnikom po ceniku izvajalca javne službe.

30. člen

(način obračunavanja stroškov ravnanja z odpadki)

(1) Za javno službo ravnanja s komunalnimi odpadki se ločeno oblikujejo cene za:

- zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, ki vključuje zbiranje ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, ločeno zbrane odpadne embalaže in mešanih komunalnih odpadkov,
- zbiranje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada,
- obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in
- odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

(2) Enoto količine storitev javne službe in način zaračunavanja storitev javne službe uporabnikom določajo predpisi, ki določajo oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Izvajalec javne službe ceno zbiranja ločenih frakcij določenih komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže ter zbiranja mešanih komunalnih odpadkov, obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom glede na prostornino posode za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza navedene posode. Izvajalec ceno zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada, izraženo v kg, zaračuna uporabnikom glede na prostornino posode za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad ter pogostost odvoza navedene posode.

(3) Kadar si več uporabnikov iz večstanovanjske stavbe deli posodo, se porazdelitve količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike izvedejo na podlagi predpisov iz področja upravljanja večstanovanjskih stavb.

(4) Kadar si več uporabnikov iz nestanovanjskih stavb deli posodo za mešane komunalne odpadke, se za porazdelitev količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki uporablja medsebojni pisni dogovor. Če medsebojnega dogovora ni, se za porazdelitev količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki uporablja število zaposlenih, pri čemer se smatra za najmanjšo število zaposlenih ena oseba. Če uporabniki ne uporabljajo skupne posode za mešane komunalne odpadke, morajo uporabljati zasebne posode. Če zasebnih posod za mešane komunalne odpadke nimajo, se vsakemu poslovnemu subjektu storitev zaračuna po velikosti najmanjše posode in najmanjše pogostosti odvoza.

(5) Kadar si več uporabnikov iz stavbe, v kateri so poleg stanovanj tudi samostojne poslovne enote, deli skupno posodo, se za porazdelitev količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki uporabljajo ključni delitve stroškov iz medsebojnega dogovora oziroma pogodbe. Če medsebojnega dogovora ni, se porazdelitve količine opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike stanovanjskih enot izvedejo na podlagi predpisov iz področja upravljanja večstanovanjskih stavb, samostojne poslovne enote pa si morajo zagotoviti svojo skupno oziroma svoje zasebne posode, pri čemer se jim delitev stroškov in obračun storitev izvaja enako, kot pri nestanovanjskih stavbah iz prejšnjega odstavka.

(6) Če zasebnih posod nimajo, se vsakemu poslovnemu subjektu storitev zaračuna po velikosti najmanjše posode in najmanjše pogostosti odvoza.

(7) V primeru, da se v stanovanjski enoti, poleg gospodinjstva, opravlja dodatna dejavnost, pri kateri nastajajo komunalni odpadki v običajnih količinah znotraj gospodinjstva, se storitev zaračuna gospodinjstvu, razen če se s pogodbo med izvajalcem javne službe in uporabniki dogovori drugače. S tem se smatra, da je dejavnost vključena v sistem ravnanja z odpadki.

(8) Za stavbo, ki je primerna za bivanje, za katero ni podatka o številu oseb in posledično velikosti posode, se za zaračunavanje stroškov, ki pri izvajanju javne službe nastajajo, ne glede na količino prepuščenih odpadkov, upošteva ena tre-

tjina najmanjše velikosti posode, ki je določena s tem odlokom in pogostost odvoza, ki jo določi izvajalec javne službe. Šteje se, da ja stavba primerna za bivanje, če je vzdrževana in priključena na vsaj eno od predpisanih oblik komunalne oziroma energetske oskrbe.

(9) Povzročitelji odpadkov, ki odpadke pripeljejo na CERO, plačujejo storitev obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov po ceniku izvajalca javne službe.

31. člen

(obveznost plačila)

(1) Obveznost plačila stroškov ravnanja s komunalnimi odpadki nastane za uporabnika s prvim dnevom naslednjega meseca:

- ko izvajalec javne službe začne izvajati storitve javne službe na njihovem območju;
- ko postane lastnik stanovanjske stavbe, počitniške hiše ali objekta primerne za bivanje;
- ko začne z dejavnostjo oziroma začne uporabljati poslovne prostore ter
- po vsaki pisno najavljeni in dokumentirani spremembi zavezanca za plačilo.

(2) Če je stavba, del stavbe ali gradbeni inženirski objekt v solastnini, lahko obveznosti uporabnikov prevzame eden od solastnikov, če je med njimi o tem dosežen pisni dogovor. Če pisni dogovor ni dosežen, plačnika določi izvajalec javne službe.

32. člen

(plačilo, ugovor na račun in opominjanje)

(1) Uporabnik mora plačati zaračunano storitev najpozneje v osemnajstih dneh od datuma izstavitve računa, razen če zakon ne določa drugače.

(2) V primeru neplačila izda izvajalec javne službe uporabniku opomin. Po izteku roka plačila, določenega v opominu, lahko izvajalec javne službe začne postopek izterjave po sodni poti.

(3) Reklamacija uporabnika na prejeti račun mora biti pisna, podana v roku osmih dni od datuma izstavitve računa.

33. člen

(evidenca uporabnikov)

(1) Izvajalec javne službe vodi zbirke podatkov uporabnikov komunalnih storitev in zavezancev za plačilo zaradi potrebe obračuna storitev in izterjave plačila storitev.

(2) Osnovne evidence fizičnih oseb lahko obsegajo naslednje podatke:

- šifra uporabnika;
- šifra odjemnega mesta;
- ime in priimek;
- stalno prebivališče;
- začasno prebivališče;
- znesek poravnanih obveznosti;
- znesek neporavnanih obveznosti;
- številka bančnega računa;
- datum vnosa podatkov;
- število oseb v stanovanju;
- šifra odjemnega mesta;
- velikost in vrsta posode za odpadke ter pogostost odvoza.

(3) Izvajalec lahko za potrebe sodne izvršbe za posameznega uporabnika zbira tudi njegovo zaposlitev, enotno matično številko, davčno številko in delež lastništva.

(4) Evidence pravnih oseb in samostojnih podjetnikov lahko obsegajo naslednje podatke:

- šifra uporabnika in plačnika;
- naziv firme oziroma samostojnega podjetnika;
- naslov;
- transakcijski račun;
- odgovorna oseba;

- davčna številka;
- znesek poravnanih obveznosti;
- znesek neporavnanih obveznosti;
- datum vnosa podatkov.

34. člen

(pridobivanje podatkov)

(1) Izvajalec javne službe zbira podatke neposredno od uporabnikov in naročnikov javnih storitev, upravnikov večstanovanjskih stavb, lokalnih skupnosti in drugih državnih organov.

(2) Upravniki večstanovanjskih stavb, lastniki oziroma najemniki posameznih stanovanj ter lastniki stanovanjskih in poslovnih stavb, so dolžni izvajalcu javne službe najkasneje v 14. dneh pisno posredovati zahtevane podatke iz tega odloka in vse spremembe, ki vplivajo na obračun cene storitev izvajanja javne službe. Izvajalec javne službe upošteva sporočene spremembe s 1. dnevom naslednjega meseca od prejema podatkov. Do tedaj se obračun izvaja po izvajalcu znanih podatkih. Za pravilnost podatkov odgovarja lastnik oziroma upravnik večstanovanjskih stavb.

(3) Lastniki, ki oddajajo stanovanjske in druge prostore v najem, so dolžni v najemni pogodbi z najemnikom določiti, kdo bo plačnik storitev javne službe in ob prijavi ali spremembi najemnika en izvod pogodbe izročiti izvajalcu javne službe. V primeru, da se najemodajalec in najemnik s pogodbo ne dogovorita o plačilu storitev javne službe in najemodajalec ne prijavi spremembe, ki vpliva na določitev plačnika storitev, je zavezanec za plačilo storitve javne službe lastnik stanovanjskega ali drugega prostora.

(4) Če uporabnik ne posreduje izvajalcu javne službe podatkov iz tega člena, je dolžan poravnati stroške storitev po računu, ki je sestavljen iz izvajalca javne službe znanih oziroma pridobljenih podatkov. Za ugotovitev pravega stanja podatkov evidenc uporabnikov lahko izvajalec javne službe določi izvedenca. Stroški v zvezi s pridobivanjem podatkov in stroški izvedenega mnenja bremenijo uporabnika. Če je izvajalec javne službe zaradi napačno danih podatkov utrpel škodo, mu jo je posamezni povzročitelj dolžan povrniti.

VI. NADZOR IN KAZENSKE DOLOČBE

35. člen

(nadzor, vodenje postopka in prijavljanje kršiteljev)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega odloka, razen 15. in 16. člena, in vodenje postopkov opravlja pristojni medobčinski inšpektorat in redarstvo.

(2) Organ iz prvega odstavka tega člena je prekrškovni organ po tem odloku.

(3) Uradne osebe iz tega člena imajo poleg ostalih z zakonom predpisanih, še naslednja pooblastila:

- nadzirati izvajalca javne službe in uporabnike pri izvajanju predpisanih postopkov ravnanja z odpadki po tem odloku ter

- odrediti odpravo nepravilnosti po tem odloku.

(4) Pooblaščen oseba izvajalca javne službe in uporabniki lahko kršitve in kršitelje prijavijo organu iz 1. točke tega člena takoj po ugotovitvi kršitve.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

(upravni in inšpekcijski postopki, postopki o prekrških ter postopki za izdajo soglasij)

(1) Upravni in inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki o prekrških, ki so bili storjeni pred začetkom uporabe tega odloka, se dokončajo po dosedanjih predpisih, razen v primerih, ko je za kršitelja ta odlok milejši.

37. člen

(rok za prilagoditev velikosti posod mešanih komunalnih odpadkov in obračuna storitev)

(1) Uporabnik storitve javne službe iz eno oziroma dvostanovanjske stavbe mora v roku šestih mesecev od uveljavitve novega načina odvoza odpadkov prilagoditi velikost svojega zabojnika za mešane komunalne odpadke svojim potrebam.

(2) Izvajalec javne službe mora po preteku šestih mesecev od uveljavitve novega načina odvoza odpadkov pri uporabnikih evidentirati dejanske velikosti zabojnikov za komunalne odpadke in temu prilagoditi obračun storitve javne službe.

(3) Izvajalec javne službe obračunava storitev javne službe s prvim dnevom naslednjega meseca po pričetku uporabe storitev javne službe oziroma upošteva spremembo v prvem naslednjem obračunskem obdobju.

38. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Dobrepolje (Uradni list RS, št. 55/02), razen določb o obračunu in cenah komunalnih storitev, ki veljajo do sprejetja cen po predpisih, ki določajo oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

39. člen

(rok za sprejem Tehničnega pravilnika)

(1) Tehnični pravilnik iz 1. člena tega odloka sprejme Občinski svet Občine Dobrepolje na predlog izvajalca javne službe v roku enega leta po uveljavitvi tega odloka.

(2) Do uveljavitve tehničnega pravilnika iz 1. člena se smiselno uporablja Pravilnik o načinu odvoza in odstranjevanja komunalnih odpadkov na območju občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, objavljen v lokalnem časopisu »Grosupeljski odmevi« v številki januar, februar 2004.

40. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s prvim dnevom naslednjega meseca.

Št. 35402-1/2013

Videm, dne 24. oktobra 2013

Župan
Občine Dobrepolje
Janez Pavlin i.r.

JESENICE

3569. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06, 49/06, 66/06, 112/06, 33/07, 57/08, 70/08, 108/09), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 38/10 in 127/06), 3. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07, 29/07, 58/07, 16/08, 17/08, 21/08, 76/08, 108/09, 109/09, 45/10, 9/11), 4. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Jesenice (Uradni list RS, št. 111/07, 18/09, 13/10, 8/11) ter 13. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06, 102/07 in 34/09) je Občinski svet Občine Jesenice na 31. redni seji dne 21. 11. 2013 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice**

1. člen

V Odloku o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 25/10 – uradno prečiščeno besedilo, 35/11), se v 1. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Za storitve javne službe se, kadar se oskrba s pitno vodo zagotavlja iz javnega vodovodnega omrežja, šteje tudi:

- oskrba s pitno vodo za pranje ali namakanje javnih površin,
- oskrba zunanjega hidrantnega omrežja za gašenje požarov s pitno vodo,
- oskrba s pitno vodo, ki je na javnih površinah namenjena splošni rabi,
- oskrba s pitno vodo za pranje ali namakanje površin, ki pripadajo stavbi iz drugega stavka drugega odstavka tega člena, če letna količina vode ne presega 50 m³.«

2. člen

V 2. členu se v prvem odstavku črta 5. točka, ostale nadaljnje točke se ustrezno preštevilčijo.

Besedilo 8. točke, ki postane 7. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»monitoring kemijskega in mikrobiološkega stanja vode iz vodnega vira za oskrbo s pitno vodo;«.

Besedilo 17. točke, ki postane 16. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»vodenje evidenc opravljanja storitev javne službe v skladu s predpisom pristojnega ministrstva.«

3. člen

V drugem odstavku 2. člena se za besedo »kemijskega« dodata novi besedi »in mikrobiološkega«, številka »8« pa se spremeni v številko »7«.

4. člen

Besedilo 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Občina mora zagotavljati izvajanje storitev javne službe za celotno območje občine.

Območje poselitve s 50 ali več prebivalci s stalnim prebivališčem in z gostoto poselitve večjo od pet prebivalcev s stalnim prebivališčem na hektar mora biti opremljeno z javnim vodovodom.

Ne glede na prejšnji odstavek mora biti z javnim vodovodom opremljeno tudi območje poselitve z manj kot 50 prebivalcev s stalnim prebivališčem in gostoto poselitve manjšo ali enako pet prebivalcev s stalnim prebivališčem na hektar, razen če se na območju poselitve izvaja lastna oskrba s pitno vodo ali samooskrba objekta s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, in sta hkrati izpolnjena naslednja pogoja:

1. da se iz posameznega zasebnega vodovoda oskrbuje manj kot 50 prebivalcev s stalnim prebivališčem in

2. da je letna povprečna zmogljivost posameznega zasebnega vodovoda manjša kot 10 m³ pitne vode na dan.

Lastna oskrba prebivalcev s pitno vodo se lahko izvaja na območjih poselitve in za posamezne stavbe ali gradbene inženirske objekte, kjer občina ne zagotavlja javne službe.«

5. člen

V 4. členu se doda nov zadnji odstavek, ki se glasi:

»Začasni priključek je vodovodni priključek za potrebe gradnje stavbe ali gradbenega inženirskega objekta.«

6. člen

Za 5. členom se doda nov 5.a člen, ki se glasi:

»Občina zagotavlja evidenco zasebnih vodovodov in njihovih upravljavcev na območju občine.

Lastniki zasebnega vodovoda so dolžni dostaviti podatke o zasebnem vodovodu in podatke o upravljavcu zasebnega vodovoda občinski upravi.«

7. člen

V 6. členu se spremeni 2. točka tako, da se glasi:

»priključek stavbe ali gradbeno-inženirskega objekta na javni vodovod, to je cevovod od javnega vodovoda do odjemnega mesta in njegova oprema. Priključni sklop na javni vodovod, odjemno mesto in obračunski vodomer so sestavni del priključka na javni vodovod. Odjemno mesto se praviloma nahaja na meji zemljišča v lasti uporabnika.«

V zadnjem odstavku se črta zadnji stavek.

8. člen

Besedilo 9. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Stavba ali gradbeni inženirski objekt iz drugega odstavka 1. člena tega odloka, ki leži znotraj območja javnega vodovoda, kjer se izvaja javna služba, morata biti priključena na javni vodovod.

Na javni vodovod mora biti priključena vsaka stavba ali gradbeni inženirski objekt posebej, zanje pa mora biti zagotovljeno merjenje porabe pitne vode z obračunskim vodomerom. V primerih, ko se na kmetijskem gospodarstvu ali v nestanovanjskih stavbah, ki predstavljajo zaokroženo celoto in imajo enega lastnika, s pitno vodo iz javnega vodovoda oskrbuje več stavb, se lahko zagotavlja odjem pitne vode na enem odjemnem mestu.

Stavbe ali gradbenega inženirskega objekta, za katerega odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode ni urejeno v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi pri odvajanju odpadne vode in predpisi, ki urejajo odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, izvajalec javne službe ne sme priključiti na javni vodovod.

Če lastnik stavbe ali gradbenega inženirskega objekta za rabo pitne vode iz javnega vodovoda, ki ne šteje za javno službo, ni pridobil vodne pravice v skladu s predpisi, ki urejajo vode, izvajalec javne službe stavbe ali gradbenega inženirskega objekta, v delu, ki se nanaša na rabo pitne vode iz javnega vodovoda, ki ne šteje za javno službo, ne sme priključiti na javni vodovod.

Upravljalavec mora obvestiti uporabnika, da je obvezna priključitev njegovega objekta na javni vodovod in jim posredovati pogoje za izdajo soglasja za vodovodni priključek.

Dokler upravljalavec ne zagotovi ustreznih pogojev, navedenih v tem odloku, priključitev na javni vodovod ni obvezna.

Enostavne in nezahtevne objekte v skladu s predpisom o graditvi objektov ni dovoljeno priključevati na javni vodovod.«

9. člen

V 10. členu se v zadnji alineji prvega odstavka črta besedna zveza »oziroma za vrtni priključek«.

V drugem odstavku se v točki a) črta prva alineja, v točki d) pa se črta druga alineja.

10. člen

V 18. členu se črta drugi odstavek.

11. člen

V 23. členu se v drugem odstavku besedilo »Pravilnikom o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, oziroma drugim Pravilnikom« nadomesti z besedo »predpisom«.

12. člen

V 30. členu se črtajo prva, dvaindvajseta, triindvajseta, štiriindvajseta, petindvajseta in šestindvajseta alineja, v petnajsti alineji pa se besedilo »Odloka o varstvu vodnih virov in ukrepah za zavarovanje pitnih voda v Občini Jesenice (Uradni list RS, št. 77/98) spremeni tako, da se glasi: »navedene v predpisih, ki urejajo vodovarstvena območja vodnih virov;«.

13. člen

Za 30. členom se doda nov 30.a člen, ki se glasi:

»Upravljavca izvaja redno vzdrževanje priključkov stavb ali gradbeno inženirskih objektov na javni vodovod kar obsega:

- preverjanje in redno vzdrževanje priključka na javni vodovod tako, da ni negativnih vplivov na zdravstveno ustreznost pitne vode in javni vodovod ter da je priključek vodotesen;
- zagotavljanje delovanja obračunskega vodomera v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje;
- interventno vzdrževanje v primeru nepredvidljivih dogodkov (npr. lomi in puščanje pitne vode na priključku, okvare obračunskega vodomera in podobno).«

14. člen

V 41. členu se črta 3. točka.

15. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-7/2006

Jesenice, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Jesenice
Tomaž Tom Mencinger l.r.

3570. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Jesenice za leto 2014

V skladu s 180. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in spr.), 218. členom Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in spr.) in na podlagi 61. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 18/84 in spr.), 10. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča za območje Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 46/08 in spr.) ter 13. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06 in spr.) in 117. člena Poslovnika o delu občinskega sveta (Uradni list RS, št. 46/08) je Občinski svet Občine Jesenice na redni 31. seji dne 21. 11. 2013 sprejel

S K L E P

o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Jesenice za leto 2014

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Jesenice znaša za leto 2014 mesečno: 0,001480 €.

2. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2014 dalje.

Št. 422-75/2013

Jesenice, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Jesenice
Tomaž Tom Mencinger l.r.

3571. Sklep o povprečni gradbeni ceni kvadratnega metra koristne stanovanjske površine v Občini Jesenice za leto 2014

Na podlagi 158. člena Zakona o davkih občanov (Uradni list RS, št. 36/88 in spremembe), drugega odstavka 5. člena Odloka o davkih občanov Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 23/91) ter na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in spremembe), 13. in 143. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06 in spremembe) je Občinski svet Občine Jesenice na 31. redni seji dne 21. 11. 2013 sprejel

S K L E P

o povprečni gradbeni ceni kvadratnega metra koristne stanovanjske površine v Občini Jesenice za leto 2014

1. člen

Ta sklep določa povprečno gradbeno ceno kvadratnega metra (v nadaljevanju: m²) koristne stanovanjske površine, brez vrednosti stroškov komunalnega opremljanja zemljišča, v Občini Jesenice za leto 2014 in se uporablja izključno za potrebe določitve osnove za davek od premoženja.

2. člen

Vrednost povprečne gradbene cene m² koristne stanovanjske površine, brez vrednosti stroškov komunalnega opremljanja zemljišča, v Občini Jesenice za leto 2014 znaša 852,52 EUR. Vrednost je fiksna in se med letom ne spreminja.

Vrednost iz prejšnjega odstavka je določena na podlagi valorizacije vrednosti povprečne gradbene cene m² koristne stanovanjske površine za leto 2013 z indeksom cen življenjskih potrebščin, ki ga je objavil Statistični urad Republike Slovenije za obdobje prvih devetih mesecev leta pred letom, za katero oziroma v katerem se davek odmerja, v primerjavi z enakim obdobjem prejšnjega leta.

3. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2014 dalje.

S 1. 1. 2014 preneha veljati Sklep o povprečni gradbeni ceni kvadratnega metra koristne stanovanjske površine v Občini Jesenice za leto 2013 (Uradni list RS, št. 90/12).

Št. 007-16/2013

Jesenice, dne 22. novembra 2013

Župan
Občine Jesenice
Tomaž Tom Mencinger l.r.

K O B A R I D

3572. Odlok o občinskem prostorskem načrtu OPN Kobarid

Občinski svet Občine Kobarid je na podlagi drugega odstavka 11. člena in petega odstavka 14. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07 in 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12 – ZUPUDPP-A, 57/12, 109/12 in 35/13 – sklep US) in 18. člena Statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 51/09 in 38/10) na 24. redni seji dne 19. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o občinskem prostorskem načrtu OPN Kobarid

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(splošno)

S tem odlokom se sprejme Občinski prostorski načrt (OPN) Kobarid, ki ga je izdelal Geomatika, prostor in arhitektura, Rafael Bizjak, s.p., iz Idrije v oktobru 2013 pod št. 350-1/08. Sestavni del odloka sta grafični in tekstualni del OPN.

2. člen

(vsebina)

(1) OPN Kobarid vsebuje strateški in izvedbeni del.

(2) Strateški del določa izhodišča in cilje prostorskega razvoja Občine Kobarid (v nadaljevanju: občina), zasnovo prostorskega razvoja, zasnovo gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena, usmeritve za razvoj poselitve in za celovito prenovo, usmeritve za razvoj v krajini, usmeritve za določitev namenske rabe zemljišč in usmeritve za določitev prostorskih izvedbenih pogojev.

(3) Izvedbeni del določa enote urejanja prostora (EUP), podrobno namensko rabo prostora (PNRP), območja urejanja gospodarske javne infrastrukture (GJI) in prostorsko izvedbene pogoje (PIP).

(4) OPN je podlaga za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja za posege v prostor na celotnem območju občine, razen na območjih, ki se urejajo z občinskimi podrobnimi prostorskimi načrti (OPPN) ali drugimi državnimi in pokrajinskimi izvedbenimi prostorskimi akti.

3. člen

(grafični in tekstualni del)

(1) Grafični del strateškega dela OPN določa prikaze prostorskega razvoja občine (karta št. 1), zasnove gospodarske javne infrastrukture (karta št. 2), usmeritve za razvoj poselitve in celovito prenovo (karta št. 3), usmeritve za razvoj v krajini (karta št. 4), usmeritve za določitev namenske rabe zemljišč (karta št. 5) in prikaze okvirnih območij naselij, razpršene gradnje in razpršene poselitve (karta št. 6).

(2) Grafični del izvedbenega dela OPN določa prikaz območij enot urejanja prostora (karte v M 1:5.000), podrobnejše namenske rabe in prostorsko izvedbenih pogojev ter prikaz območij enot urejanja prostora in gospodarske javne infrastrukture, kjer veljajo posamezne določbe PIP.

(3) Tekstualni del izvedbenega dela vsebuje prostorske izvedbene pogoje (PIP), ki določajo merila in pogoje za umeščanje posegov v prostor na območjih EUP, skladno s katerimi se pripravljajo projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov. PIP določajo pogoje za načrtovanje posegov v prostor v zvezi z:

- namembnostjo objektov,
- lego objektov,
- velikostjo objektov,
- oblikovanjem objektov,
- parcelacijo,
- priključevanjem objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro,
- celostnim ohranjanjem kulturne dediščine, ohranjanjem narave, varstvom okolja in naravnih dobrin, varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- varovanjem zdravja ljudi,
- posebnostmi in dodatnimi pogoji.

4. člen

(pomen uporabljenih izrazov in prostorski pogoji za oblikovanje nove domačije)

(1) Pod **gradnjo** se skladno s predpisi o gradnji razume tudi sprememba namembnosti objektov in rekonstrukcija. Po-

novna gradnja je gradnja novega objekta, kjer je dopustna do max. 10 % povečava (kolikor ustreza odmikom), lahko pa je nov objekt tudi manjši izven obstoječih gabaritov, s tem, da se upošteva gradbena linja sosednjih objektov in da ne poslabša stanja glede prometne varnosti, javnega dobra in GJI.

(2) **Prizidek** je novogradnja k obstoječemu objektu, ki ne sme presegati 50 % bruto tlorisne površine osnovnega objekta. Pri tem posegu je potrebno zagotoviti oblikovno skladnost celote.

(3) **Nadzidava** objekta je gradnja s katero se dvigne del ali cela streha do višine, ki je določena s PIP glede naklona in oblikovanja strehe v določeni EUP.

(4) Kot **ruševina** se šteje objekt, ki ima še obstoječe nosilne stene brez strehe.

(5) **Počitniška hiša** je objekt, ki ga lastnik uporablja za občasno bivanje, ne glede na to, ali je v njem prijavljen kot stalni prebivalec ali ne. Po svoji pojavnosti, načinu izgradnje, komunalni opremljenosti in bivanjski kakovosti se lahko razlikuje od drugih oblik stanovanj, zaradi česar pa ne more prevzeti funkcije stalnega bivališča. Počitniške objekte se lahko samo vzdržuje in prenavlja. Za ugotavljanje statusa objekta se uporabljajo občinska evidenca NUSZ, davčni register, kataster stavb in register nepremičnin oziroma druge uradne evidence ter dejanska uporaba objekta.

(6) Kot **energetska učinkovitost zgradb** z uporabo obnovljivih virov se šteje posebna orientiranost in zasnova zgradb, zapiranje fasade na severnem in odpiranje s steklenimi površinami na južnem delu, vgradnje sistemov za izkoriščanje sončne energije za ogrevanje, pripravo tople vode in fotovoltaičnih sistemov za lastne potrebe ali proizvodnjo električne energije, poleg drugih alternativnih energetskega virov.

(7) Pod naziv **gospodarska javna infrastruktura** se razume vsa infrastruktura na območju občine določena z zakonom, odlokom lokalne skupnosti ali je v javno korist oziroma v splošni rabi.

(8) Kot **prebivalce vezane na TNP** s posebnimi pogoji se razume prebivalce občine s stalnim prebivališčem oziroma avtohtone prebivalce, ki se ukvarjajo z dejavnostjo znotraj parka.

(9) Pod **dejavnost vezana na park** se šteje kmetijska dejavnost, dopolnilna dejavnost na kmetiji in kmetijstvo kot dopolnilna dejavnost prebivalcev znotraj TNP, ter dejavnost vezana na park – ohranjanje, vzdrževanje in varovanje naravnih vrednot in kulturne dediščine (v to kategorijo ne sodi gostinstvo, turizem, sobodajalstvo, kampi ipd. kot osnovna dejavnost).

(10) Kot **dopolnilna dejavnost** se razume samo dopolnilna dejavnost na kmetiji, ne pa kot dopolnilna dejavnost v drugih sektorjih zaposlitve.

(11) Pod naziv **domačija** se razume območje stavbnega zemljišča kmetije na kateri se prebivalci ukvarjajo z osnovno kmetijsko dejavnostjo ali kmetijstvom kot dopolnilno dejavnostjo. V okviru domačije je na stavbnem zemljišču z namensko rabo A dopustna gradnja novih objektov.

(12) Za poseg v prostor kot **oblikovanje nove domačije** (v korist kmetije) na območju krajine mora oseba izpolnjevati:

- a) prostorske pogoje: da ima v posesti ali dolgoročnem najemu, kjer želi graditi:
 - 2–3 ha intenzivnih kmetijskih površin (vinograd, sadovnjak ali rastlinjak) ali
 - 4–6 ha obdelovalnih površin (njive) ali
 - 7–10 ha travnikov in pašnikov ali
 - 10–25 ha lesno pridelovalnega gozda.

b) Poleg prostorskih danosti mora oseba izpolnjevati še pogoje: status kmeta, potrdilo da se preživlja izključno s kmetijsko dejavnostjo in potrdilo kmetijsko pospeševalne službe glede perspektivnosti kmetije.

(13) S prostorskimi ureditvami in posameznimi posegi se ne smejo poslabšati pravice lastnikov zemljišč in druge zatečene pravice, kot so obstoječi prehodi za drobnico, dostop do kmetijskih zemljišč, dostop do gozda in gozdnih vlak, javnih in planinskih poti, dostopa do vodnega javnega dobra, javnim službam za tekoče vzdrževanje objektov in naprav z njihovega področja.

1. Varovalni, varstveni in pravni režimi

5. člen (splošno)

Vsi varovalni, varstveni in drugi pravni režimi so zajeti v Prikazu stanja prostora (obvezna priloga k OPN), ki se ga sproti obnavlja. Vse omejitve in prepovedi v zvezi z namensko rabo ter posegi v prostor izhajajo iz posameznih zakonov, ki urejajo področje kmetijstva, gozdov, voda, zraka, naravnih virov, varstva narave, ohranjanje kulturne dediščine, zdravstva, varstva zavarovanih območij TNP in reke Soče, varstva pred naravnimi nesrečami, itd., ki zagotavljajo celovito varstvo okolja in se jih obvezno upošteva tako pri načrtovanju kot pri konkretnih odločitvah v upravnem postopku.

1.1. Okolje

6. člen (vplivi na okolje)

Gradnja novih objektov, rekonstrukcije, prizidave in nadzidave ter spremembe rabe in namembnosti v obstoječih objektih so dovoljene, če nov poseg ne povzroča večjih motenj v okolju, kot so s predpisi dovoljene. Dejavnosti, ki povzročajo čezmejne vplive na okolje, je treba sanirati.

1.2. Zrak

7. člen (varstvo zraka)

(1) Pri gradnji in urejanju površin je treba upoštevati predpise s področja varstva zraka.

(2) Pri zasnovi nove zazidave je treba upoštevati prevetrenost in spodbujanje lokalne cirkulacije zraka.

(3) Dejavnosti, ki so lahko pomemben vir onesnaževanja zraka, se obvezno umešča v industrijske cone. Kjer je to mogoče, se objekte priključuje na skupne kotlovnice, uporablja se čistejše energente, pospešuje se uporaba obnovljivih virov. Sanacija in gradnja novih objektov mora biti v skladu s predpisi za učinkovito rabo energije v stavbah in drugimi ukrepi, s katerimi lahko občina vpliva na izboljšanje kakovosti zraka.

1.3. Vode in vodni viri

8. člen (varstvo voda)

(1) Rabo in druge posege v vode, vodna zemljišča in priobalna zemljišča ter zemljišča na varstvenih in ogroženih območjih ter kmetijska, gozdna in stavbna zemljišča je treba programirati, načrtovati in izvajati tako, da se ne poslabšuje stanja voda, da se omogoča varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanje naravnih procesov, naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov ter varstvo naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih o ohranjanju narave.

(2) Prečkanja vodov javne infrastrukture pod strugo vodotoka morajo biti načrtovana tako, da se ne bo zmanjšala prevodna sposobnost struge vodotoka.

(3) Za vsak poseg, vključno z gradnjo mostov in drugih infrastrukturnih objektov, odvzemom proda in peska ter vzdrževanjem obrežne vegetacije, in druge posege, ki lahko trajno ali začasno vplivajo na vodni režim ali stanje voda, je treba pridobiti vodno soglasje pristojne službe.

(4) Kjer je to možno in varno, je potrebno zagotoviti prost dostop do vode.

(5) Vse vodotoke in brežine je potrebno varovati pred onesnaženjem.

(6) Vodno soglasje je potrebno pridobiti za naslednje posege:

- poseg na vodnem in priobalnem zemljišču,
- poseg, ki je potreben za izvajanje javnih služb po področnem zakonu,

- poseg, ki je potreben za izvajanje vodne pravice,
- poseg na varstvenih in ogroženih območjih,
- poseg zaradi odvajanja odpadnih voda,
- poseg, kjer lahko pride do vpliva na podzemne vode, zlasti bogatenje vodonosnika ali vračanja vode v vodonosnik,
- hidromelioracije in druge kmetijske operacije, gozdarsko delo, rudarsko delo ali drug poseg, zaradi katerega lahko pride do vpliva na vodni režim.

(7) Neprečiščenih komunalnih in tehnoloških odpadnih vod ni dovoljeno odvajati neposredno v vodotoke.

9. člen (varstvo vodnih virov)

(1) Vsem prebivalcem na območju občine je potrebno zagotoviti oskrbo s kakovostno pitno vodo.

(2) Vse obstoječe vodne vire je treba varovati pred onesnaženjem.

(3) Posegi na vodovarstvenih območjih so dopustni le ob doslednem upoštevanju omejitev in pogojev iz veljavnih državnih uredb in občinskih odlokov o zavarovanju vodnih virov.

(4) Na vodovarstvenih območjih so prepovedane dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko ali kakovostno stanje vodnih virov. Dovoljeni so ukrepi, s katerimi se zavaruje količina ali kakovost vodnih virov.

(5) Vnos hranilnih snovi v tla na vodovarstvenih območjih mora biti v skladu s predpisi.

(6) Na vodovarstvenem območju je prepovedano ponikanje neprečiščenih odpadnih komunalnih in tehnoloških vod.

1.4. Narava

10. člen (ohranjanje narave)

(1) Naravni spomeniki in naravne vrednote, ekološko pomembna območja, posebna varstvena območja Natura 2000 in potencialna posebna ohranitvena območja Natura 2000 so razglašeni z odloki ali določeni s posebnimi predpisi.

(2) Ohranjanje naravnih kakovosti je treba zagotavljati na celotnem območju občine, predvsem pa na območjih ohranjanja narave:

- zavarovanih območij,
- ekološko pomembnih območij,
- posebnih varstvenih območij (Natura 2000).

(3) Pojavljajo se številne zvrsti naravnih vrednot: površinske in podzemeljske geomorfološke, geološke, hidrološke, botanične, zoološke, ekosistemske in drevesne naravne vrednote.

(4) Pri načrtovanju posegov v prostor se upoštevajo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti, navedeni v strokovnem gradivu »Naravovarstvene smernice« (ZRSVN, OE Nova Gorica), ki se hranijo na sedežu Občine Kobarid.

(5) Za posege na območjih in objektih, navedenih v drugem odstavku tega člena, je treba pridobiti pogoje in soglasja pristojne službe za varovanje narave.

(6) V fazi priprave OPPN je potrebno pridobiti podrobnejše naravovarstvene smernice, v katerih bodo določene tudi konkretne varstvene usmeritve in pogoji za varstvo naravnih vrednot in njihovih vplivnih območij, zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(7) Posegi v naravo, ki vključujejo tudi gradnje, se morajo planirati, načrtovati in izvajati tako, da ne okrnijo narave. Okrnitev narave je stanje narave, ko so zaradi človekove dejavnosti spremenjeni naravni procesi tako, da je porušeno naravno ravnovesje ali so uničene naravne vrednote.

(8) V postopkih načrtovanja rabe ali izkoriščanja naravnih dobrin in urejanja prostora mora pristojni državni ali lokalni

organ izbrati tisto odločitev, ki ob približno enakih učinkih izpolnjuje merilo najmanjšega možnega poseganja v naravo in v primeru obstoja alternativnih tehničnih možnosti za izvedbo posega ne okrni narave.

11. člen

(usmeritve za varstvo zavarovanih območij)

(1) Pri poseganju v zavarovana območja se obvezno upoštevajo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo zavarovanih območij narave, ki so podani z varstvenimi režimi v sprejetih aktih o zavarovanju.

(2) V zavarovanih območjih je potrebno vzdrževati in dopolnjevati informativne table.

12. člen

(usmeritve za varstvo naravnih vrednot)

(1) Z naravnimi vrednotami je treba ravnati tako, da se ne ogrozi njihov obstoj.

(2) Posegi in dejavnosti se izvajajo na naravni vrednoti, če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti za izvedbo posega ali opravljanje dejavnosti (5. člen Uredbe o zvrsteh naravnih vrednot).

(3) Če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti se posegi in dejavnosti:

- na površinski in podzemeljski geomorfološki, hidrološki in geološki naravni vrednoti izvajajo v obsegu in na način, da se ne uničijo, poškodujejo ali bistveno spremenijo lastnosti, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto, oziroma v obsegu in na način, da se v čim manjši možni meri spremenijo druge fizične, fizikalne, kemijske, vidne in funkcionalne lastnosti naravne vrednote,

- na drevesni naravni vrednoti izvajajo tako, da se ne zmanjša vitalnost in ne poslabša zdravstveno stanje drevesa ter da se ne poslabšajo življenjske razmere na rastišču,

- na botanični in zoološki naravni vrednoti izvajajo tako, da se ne poslabšajo življenjske razmere rastlin in živali, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto, do takšne mere, da jim je onemogočeno dolgoročno preživetje,

- na ekosistemski naravni vrednoti izvajajo tako, da se ne spremenijo kvalitete ekosistema ter naravni procesi v njem do takšne mere, da se poruši naravno ravnovesje.

(4) V primeru najdbe mineralov ali fosilov je to potrebno prijaviti ministrstvu, najdbo pa zaščititi pred uničenjem, poškodbo ali krajo.

(5) Vsak, ki odkrije del narave, za katerega domneva, da ima lastnosti jame ali del jame, je dolžan o tem obvestiti Inštitut za raziskovanje krasa Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU.

13. člen

(usmeritve za varstvo biotske raznovrstnosti – ekološko pomembna območja, posebna varstvena območja in habitatni tipi)

(1) Na ekološko pomembnih območjih naj se posege in dejavnosti načrtuje tako, da se v čim večji možni meri ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst, njihova kvaliteta ter povezanost habitatov populacij in omogoča ponovno povezanost, če bi bila le-ta z načrtovanim posegom ali dejavnostjo prekinjena.

(2) Skladno z usmeritvijo iz prvega odstavka naj se posege in dejavnosti načrtuje izven najbolj občutljivih in biotsko najvrednejših delov ekološko pomembnih območij.

(3) Na Natura območjih se posege in dejavnosti načrtuje tako, da se v čim večji možni meri:

- ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst,

- ohranja ustrezne lastnosti abiotskih in biotskih sestavin habitatnih tipov, njihove specifične strukture ter naravne procese ali ustrezno rabo,

- ohranja ali izboljšuje kakovost habitata rastlinskih in živalskih vrst, zlasti tistih delov habitata, ki so bistveni za najpomembnejše življenjske faze, kot so zlasti mesta za razmnoževanje, skupinsko prenočevanje, prezimovanje, selitev in prehranjevanje živali,

- ohranja povezanost habitatov populacij rastlinskih in živalskih vrst in omogoča ponovno povezanost, če je le-ta prekinjena.

(4) Pri izvajanju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši.

(5) Čas izvajanja posegov, opravljanja dejavnosti ter drugih ravnanj se kar najbolj prilagodi življenjskim ciklom živali in rastlin tako, da se:

- živalim prilagodi tako, da poseganje oziroma opravljanje dejavnosti ne, ali v čim manjši možni meri, sovpada z obdobji, ko potrebujejo mir oziroma se ne morejo umakniti, zlasti v času razmnoževalnih aktivnosti, vzrejanja mladičev, razvoja negibljivih ali slabo gibljivih razvojnih oblik ter prezimovanja,

- rastlinam prilagodi tako, da se omogoči semenenje, naravno zasajevanje ali druge oblike razmnoževanja.

(6) Na Natura območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.

(7) Posege in dejavnosti naj se ne načrtuje in izvaja na pomembnejših delih življenjskih prostorov rastlinskih in živalskih vrst, zaradi katerih je določeno posebno in potencialno posebno varstveno območje (npr. rastišča rastlin, gnezdišča, kotišča, drstišča, selitvene poti), razen tistih dejavnosti, ki pomembno prispevajo k doseganju ciljev varovanega območja.

(8) Na območju pSCI se za zaščito lesenih podstrešnih delov uporabi sesalce prijazna zaščitna sredstva za les (dovoljeni so pripravki na osnovi piretroidov). Ohranja se sedanje stanje v objektih, kjer so kotišča netopirjev. Za osvetljevanje naselij se uporablja svetila s čim manjšo emisijo UV svetlobe. Posamezni objekti naj imajo svetila opremljena s senzorji.

(9) Na osrednjem območju medveda se omeji privabljanje pohodnikov, obiskovalce se usmerja na poti in mesta, ki so za medveda manj moteča in zlasti primerno oddaljena od pomembnih delov življenjskega prostora medveda. Stanovanjski objekti morajo biti odmaknjeni od gozdnega roba najmanj 20 m, priporočljivo 50 m. Med objektom in gozdnim robom se vzdržuje redno košen travnik brez grmičevja. Paša drobnice v osrednjem območju medveda ni dopustna. Odlaganje odpadkov se uredi v zaprtih zabojnikih, zbirna mesta se po potrebi ogradi. Pašnike in čebelnjake se ogradi z električnim pastirjem.

(10) Na območju pSCI Soča s pritoki se na območju rastišča kvalifikacijske rastlinske vrste postavi informativne table na rastišču, ki bodo obiskovalce seznanila s pomenom varovanega območja in pravili ravnanja na območju.

(11) Habitatni tipi se ohranjajo v ugodnem stanju tako, da se posegi in dejavnosti na območjih habitatnih tipov načrtujejo in izvajajo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši.

(12) Posegi in dejavnosti na območjih iz prejšnjega odstavka se načrtujejo na način in v obsegu:

- da se v kar največji možni meri ohranja ali večja naravna razširjenost habitatnih tipov in območij, ki jih posamezni habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva,

- da se v kar največji možni meri ohranjajo specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba v skladu z varstvenimi cilji iz priloge 2 Uredbe o habitatnih tipih in

- da se ohranja ugodno stanje za te habitatne tipe značilnih rastlinskih in živalskih vrst v skladu z varstvenimi cilji iz predpisov, ki urejajo varstvo zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst.

(13) Na vstopnih točkah v varovana območja se postavi informativne table, ki bodo obiskovalce seznanile s pomenom varovanega območja in pravili ravnanja na območju.

1.5. Kulturna dediščina

14. člen

(usmeritve za varstvo naravnih in kulturnih kakovosti)

(1) V občini predstavljajo posebna območja, kjer se ohranjajo in razvijajo prepoznavne kvalitete na področju kulturne dediščine, vsi objekti in območja varovana po predpisih s področja varstva kulturne dediščine (objekti in območja kulturne dediščine). Objekti in območja kulturne dediščine se varujejo glede na njen pravni status (kulturni spomeniki, varstvena območja dediščine in registrirane enote kulturne dediščine) in so prikazani v prikazu stanja prostora, ki je priloga tega akta.

(2) Na objektih in območjih kulturne dediščine velja, da niso sprejemljive ureditve ali posegi, ki bi utegnili spremeniti lastnosti, vsebino in oblike ter s tem zmanjšali vrednost prepoznanih kvalitet prostora. Pri načrtovanju poselitve, razvoja v krajini in poseganju v prostor je v teh območjih treba upoštevati tudi varstveni vidik. Prostorske ureditve morajo upoštevati javno korist varstva dediščine in biti prilagojene celostnemu ohranjanju kulturne dediščine. Različne dejavnosti in rabe, ki se pojavljajo v prostoru, se podrejujejo omejitvam in prednostim varstva dediščine. Upoštevati je treba varstvena načela, ki zagotavljajo ohranitev kulturne funkcije dediščine v prostoru.

(3) Pri projektiranju in pri pripravi podrobnejših prostorskih aktov je potrebno na območjih in objektih kulturne dediščine upoštevati režime in usmeritve, ki veljajo za te objekte in območja. Posegi in ravnanja, ki bi utegnili spreminjati ali degradirati lastnosti, zaradi katerih je območje pridobilo status območja, varovanega po predpisih s področja varstva kulturne dediščine, niso dopustni.

15. člen

(splošni pogoji varstva kulturne dediščine)

(1) Sestavni del OPN so objekti in območja kulturne dediščine, varovani po predpisih s področja varstva kulturne dediščine (v nadaljevanju: KD). To so kulturni spomeniki in spomeniška območja, vplivna območja kulturnih spomenikov, varstvena območja dediščine in registrirane enote KD z vplivnim območjem, ki so bile vpisane v register nepremične KD do dne uveljavitve tega odloka. KD je razvidna iz prikaza stanja prostora in drugih uradnih evidenc.

(2) Na območjih KD veljajo pri gradnji in drugih posegih v prostor skupni pogoji glede celostnega ohranjanja KD določeni v 69.–72. členu zakona, ki ureja varstvo kulturne dediščine.

(3) V primeru neskladja ostalih določb tega odloka s skupnimi pogoji glede celostnega ohranjanja KD veljajo pogoji celostnega ohranjanja KD.

(4) Na objektih in območjih KD so dovoljeni posegi v prostor in prostorske ureditve, ki prispevajo k trajni ohranitvi dediščine ali zvišanju njene vrednosti in dediščino varujejo in ohranjajo na mestu samem (in situ).

(5) Objekte in območja KD je potrebno varovati pred poškodovanjem ali uničenjem tudi med gradnjo – čez objekte in območja KD ne smejo potekati obvozi, vanje ne smejo biti premaknjene potrebne ureditve vodotokov, namakalnih sistemov, komunalna, energetska in telekomunikacijska infrastruktura, ne smejo se izkoriščati za deponije viškov materialov ipd.

(6) Za posege, vključno z vzdrževalnimi deli, v kulturni spomenik, spomeniško območje, vplivno območje kulturnega spomenika in spomeniškega območja, varstvena območja dediščine ali registrirane enote dediščine z vplivnim območjem, ki je bila registrirana do dne uveljavitve tega odloka, je potrebno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje za posege, skladno s predpisi s področja varstva kulturne dediščine. Za poseg v objekt ali območje varovano po predpisih o varstvu KD se štejejo vsa dela, dejavnosti in ravnanja, ki kakorkoli spreminjajo videz, strukturo, notranja razmerja in uporabo dediščine ali ki dediščino uničujejo, razgrajujejo ali spreminjajo njeno lokacijo kot določajo predpisi s področja varstva KD.

(7) Za izvedbo predhodnih arheoloških raziskav v območju kulturnega spomenika, spomeniškega območja, registrirane arheološkega najdišča, stavbne dediščine ali naselbinske dediščine, je treba pridobiti soglasje za raziskavo in odstranitev arheološke ostaline, skladno s predpisi s področja varstva KD. Pred pridobitvijo soglasja za raziskavo in odstranitev arheološke ostaline je pri pristojni območni enoti Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije potrebno pridobiti podrobnejše podatke o potrebnih predhodnih arheoloških raziskavah – obseg in čas predhodnih arheoloških raziskav določi pristojna javna služba.

(8) Za odstranitev objekta varovanega po predpisih s področja varstva KD je treba pridobiti soglasje za raziskave in odstranitev dediščine po predpisih s področja varstva KD.

(9) Za kulturne spomenike, spomeniška območja in njihova vplivna območja veljajo prostorski izvedbeni pogoji, kot jih opredeljuje konkreten razglasitveni akt. V primeru neskladja določb tega odloka z varstvenimi režimi, ki veljajo za kulturni spomenik, spomeniško območje in njihovo vplivno območje, veljajo prostorski izvedbeni pogoji določeni z varstvenim režimom v razglasitvenem aktu.

(10) Za varstvena območja dediščine veljajo prostorski izvedbeni pogoji kot jih opredeljuje varstveni režim akta o določitvi varstvenih območij dediščine. V primeru neskladja določb tega odloka z varstvenimi režimi, ki veljajo za varstvena območja dediščine, veljajo prostorski izvedbeni pogoji določeni z varstvenim režimom v aktu o določitvi varstvenih območij dediščine.

(11) Za registrirane enote kulturne dediščine, ki ni razglašena za kulturni spomenik in ni varstveno območje, velja, da posegi v prostor ali načini izvajanja dejavnosti, ki bi prizadeli varovane vrednote ter prepoznavne značilnosti in materialno substanco, ki so nosilci vrednot registrirane kulturne dediščine, niso dovoljeni. V primeru neskladja določb tega odloka z varstvenimi režimi, ki veljajo za registrirano kulturno dediščino, veljajo prostorski izvedbeni pogoji določeni v tem členu. Za posamezne enote registrirane KD veljajo poleg določb prejšnjega odstavka tega člena tudi dodatni prostorski izvedbeni pogoji kot jih določajo varstveni režimi za posamezne podvrste dediščine in so določeni v 69.–72. členu zakona, ki ureja varstvo kulturne dediščine.

(12) Pri načrtovanju objektov in zunanjih ureditev v neposredni bližini enot KD se mora upoštevati krajinsko in arhitekturno tipologijo in morfologijo ter estetski vidik, prostorske prvine in razmerja ter preprečevati posege, s katerimi bi se utegnile spremeniti lastnosti, vsebina, oblike in vrednosti kulturne dediščine.

16. člen

(arheološka dediščina)

(1) Na območjih registriranih arheoloških najdišč ni dovoljeno posegati na način, ki bi lahko poškodoval arheološke ostaline ali spremenil njihov vsebinski in prostorski kontekst. Prepovedano je predvsem:

- odkopavati in zasipavati teren, globoko orati, rigolati, meliorirati kmetijska zemljišča, graditi gozdne vlake,
- poglobljati dna vodotokov ter jezer,
- ribariti z globinsko vlečno mrežo in se sidrati,
- gospodarsko izkoriščati rudnine oziroma kamnine,
- postavljati ali graditi trajne aličasne objekte, vključno z nadzemno in podzemno infrastrukturo ter nosilci reklam ali drugih oznak, razen kadar so ti nujni za učinkovito ohranjanje in prezentacijo arheološkega najdišča.

(2) V posamezna registrirana arheološka najdišča so izjemoma dovoljeni posegi kot jih omogočajo ostale določbe prostorskega akta ob izpolnitvi naslednjih pogojev:

- če ni možno najti drugih rešitev in
- če se na podlagi rezultatov opravljenih predhodnih arheoloških raziskav izkaže, da je zemljišče možno sprostiti za gradnjo.

(3) Pri posegih večjih razsežnostih (območja izvedbenih prostorskih načrtov oziroma območja, ki predstavljajo območja poselitve), ki so v celoti, delno ali v neposredni bližini registriranega arheološkega najdišča, se zagotovi arheološki pregled na celotnem območju predvidenega posega in ne le na območju do sedaj prepoznane arheološke dediščine.

(4) Na vedutno izpostavljene enote arheološke kulturne dediščine se ohranjajo pogledi iz okolice.

(5) Na območjih, ki še niso bila predhodno arheološko raziskana in ocena arheološkega potenciala zemljišča še ni znana, se pred gradnjo priporoča izvedba predhodnih arheoloških raziskav.

(6) Ne glede na določila tega odloka je potrebno v primeru odkritja nove kulturne dediščine o tem obvestiti strokovne službe. Ob vseh posegih v zemeljske plasti velja tudi splošni arheološki varstveni režim, ki najditelja/lastnika zemljišča/investitorja/odgovornega vodjo del ob odkritju arheološke ostaline zavezuje, da najdbo zavaruje nepoškodovano na mestu odkritja in o najdbi takoj obvesti pristojno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

(7) Zaradi varstva arheoloških ostalin je potrebno pristojni osebi Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije omogočiti dostop do zemljišč, kjer se bodo izvajala zemeljska dela in opravljanje strokovnega nadzora nad posegi.

17. člen

(stavbna dediščina)

(1) Za registrirano stavbno dediščino velja varstveni režim, da se pri posegih ohranjajo varovane vrednote, kot so:

- tlorisna in višinska zasnova (gabariti),
- gradivo (gradbeni material) in konstrukcijska zasnova,
- oblikovanost zunanjščine (členitev objekta in fasad, oblika in naklon strešin, kritina, stavbno – pohištvo, barve fasad, fasadni detajli),
- funkcionalna zasnova notranjosti objektov in pripadajočega zunanjščinega prostora,
- komunikacijska in infrastrukturna povezava na okolico,
- pojavnost in vedute (predvsem pri prostorsko izpostavljenih objektih – cerkvah, gradovih, znamenjih itd.),
- celovitost dediščine v prostoru (prilagoditev posegov v okolici značilnostim stavbne dediščine),
- zemeljske plasti z morebitnimi arheološkimi ostalinami.

(2) Varuje se primarna masa (materiali), primarni tlorisni in višinski gabariti in konstrukcijska zasnova.

(3) Varuje se primarna podoba zunanosti stavb, in sicer arhitekturna členitev, naklon in oblika strešin, kritina, stavbno pohištvo, arhitekturne poslikave in freske, reliefi, originalni materiali, barve, detajli itd.

(4) Stekleno-betonski in stiroporni nadomestki arhitekturnega okrasja ne morejo biti del stavbne dediščine. Na fasadah ni dovoljeno pritrjevanje infrastrukturnih in komunalnih napeljav ter naprav. Kolikor ni možno drugače, jih je potrebno locirati na sekundarne fasade ter oblikovno vklopiti v objekt.

(5) Varuje se prvotni (osnovni) tlorisni koncept notranjosti, predvsem primarna dispozicija komunikacij in funkcionalna zasnova.

(6) Varuje se objektu pripadajoča dvoriščno-vrtna parcela z niveleto in funkcijo površin ter lega, namembnost in oblikovanje pripadajočih sekundarnih objektov.

(7) Nivo poti in cest ob objektih dediščine, ki je primarno nižji od praga vhoda, se mora ohranjati oziroma ponovno vzpostaviti.

(8) V okolici objekta niso dovoljeni posegi, ki bi zmanjševali prostorsko kvaliteto ali funkcionalno integriteto varovane stavbne dediščine.

(9) V stavbno dediščino se lahko posega z vzdrževalnimi, sanacijskimi in obnovitvenimi deli (delna ali celovita prenova).

18. člen

(naselbinska dediščina)

Za registrirano naselbinsko dediščino velja varstveni režim, da se pri posegih ohranjajo varovane vrednote, kot so:

- naselbinska zasnova (parcelacija, komunikacijska mreža, razporeditev odprtih prostorov naselja),
- odnosi med posameznimi stavbami ter odnos med stavbami in odprtim prostorom (lega, gostota objektov, razmerje med pozidanim in nepozidanim prostorom, gradbene linije, značilne funkcionalne celote),
- prostorsko pomembnejše naravne prvine znotraj naselja (drevesa, vodotoki itd.),
- prepoznavna lega v prostoru oziroma krajini (glede na reliefne značilnosti, poti itd.),
- naravne in druge meje rasti ter robovi naselja,
- podoba naselja v prostoru (stavbne mase, gabariti, oblike strešin, kritina),
- odnosi med naseljem in okolico (vedute na naselje in pogledi iz njega),
- stavbno tkivo (prevladujoč stavbni tip, javna oprema, ulične fasade itd.),
- zemeljske plasti z morebitnimi arheološkimi ostalinami.

19. člen

(kulturna krajina)

Za registrirano kulturno krajino velja varstveni režim, da se pri posegih ohranjajo varovane vrednote kot so:

- krajinska zgradba in prepoznavna prostorska podoba (naravne in grajene ali oblikovane sestavine),
- značilna obstoječa parcelna struktura, velikost in oblika parcel ter členitve (živice, vodotoki z obrežno vegetacijo, osamela drevesa),
- tradicionalna raba zemljišč (sonaravno gospodarjenje v kulturni krajini),
- tipologija krajinskih prvin in tradicionalnega stavbarstva (kozolci, znamenja, zidanice itd.),
- odnos med krajinsko zgradbo oziroma prostorsko podobo in stavbno oziroma naselbinsko dediščino.

20. člen

(memorialna dediščina)

(1) Varuje se avtentična lokacija, materialna substanca in fizična pojavnost enote dediščine.

(2) Varuje se vsebinski in prostorski kontekst območja dediščine z okolico (vedute na enoto dediščine).

(3) Na območju enot memorialne dediščine ni dovoljena gradnja ali postavljanje enostavnih objektov in infrastrukturnih elementov (elektro in telefonske omarice, hidranti ipd.), razen objektov, ki so namenjeni potrebam in prezentaciji dediščine.

(4) Komunalni in drugi infrastrukturni vodi naj se izogibajo območju memorialne dediščine.

(5) V memorialno dediščino se lahko posega z vzdrževalnimi, sanacijskimi in obnovitvenimi deli.

21. člen

(območje druge dediščine)

Za območja druge dediščine velja varstveni režim, da se pri posegih ohranjajo varovane vrednote kot so:

- materialna substanca, ki je še ohranjena,
- lokacija in prostorska pojavnost,
- vsebinski in prostorski odnos med dediščino in okolico.

22. člen

(vplivna območja)

Vplivna območja so območja varstva, v katerih je ob posegih potrebno upoštevati sledeče usmeritve:

- ohranjati značilno naselbinsko, krajinsko in arhitekturno tipologijo in morfologijo,

- ohranjati kvalitetne poglede na prostorske dominante,
- ohranjati večja in pomembnejša drevesa ob znamenjih in sredi kmetijskih površin,
- ob kulturni dediščini upoštevati tudi druge kakovostne starejše grajene ali kako drugače ustvarjene prostorske prvine,
- usmerjati izvajanje dejavnosti tako, da ustvarjajo ali ohranjajo kvalitetna razmerja in strukture v krajini ter predstavljajo prostorsko ter časovno kontinuiteto,
- pospeševati izvajanje dejavnosti, ki pripomorejo k ohranitvi vrednot kulturne krajine ter omejevati ali preprečevati tiste, ki jih načenjajo,
- usmerjati dejavnost v vplivnem območju tako, da ne povzročijo degradacije ali uničenja površinskih vodotokov,
- preprečiti spremembe vodnega režima na pretežno naravno ohranjenih vodotokih,
- pred pridobitvijo kulturnovarstvenih pogojev, ni dopustno spreminjati nivelete (kote in oblike) terena.

1.6. Poplave

23. člen

(varstvo pred poplavami)

(1) Na poplavnem območju so prepovedane vse dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki imajo lahko ob poplavi škodljiv vpliv na vode, vodna ali priobalna zemljišča ali povečujejo poplavno ogroženost območja.

(2) Na območjih, ogroženih zaradi poplav, za katera niso izdelane karte poplavne nevarnosti in karte razredov poplavne nevarnosti, niso na nezazidanih stavbnih zemljiščih do njihove izdelave dopustni nobeni objekti.

(3) Na območjih, ogroženih zaradi poplav, za katera niso izdelane karte poplavne nevarnosti in karte razredov poplavne nevarnosti, je na zazidanih stavbnih zemljiščih do njihove izdelave dopustno le vzdrževanje objektov.

(4) Gradnja na poplavnih in ogroženih območjih je dopustna izjemoma, pod pogoji in s soglasjem pristojne službe za vodno gospodarstvo. Za vsako gradnjo oziroma poseg je potrebno predhodno izdelati hidrološko hidravlično presojno vodnega režima, v kateri morajo biti definirani razredi poplavne nevarnosti in celoviti omilitveni ukrepi.

(5) Upoštevati je treba zakonska določila v zvezi z odvajanjem in čiščenjem komunalne in odpadne padavinske vode; pri odvajanju padavinskih, padavinskih odpadnih in zalednih voda je treba upoštevati pretočno sposobnost obstoječih odvodnikov, tudi vpliv dodatnih količin na poplavno varnost dolvodno.

(6) Ohranjati je potrebno obstoječe retencijske površine.

(7) Odvajanje padavinskih voda z utrjenih površin je potrebno urediti na tak način, da bo v čim večji možni meri zmanjšan odtok padavinskih voda z urbanih površin – predvideti je potrebno ponikanje ali zadrževanje padavinskih voda pred iztokom v kanalizacijo oziroma površinske odvodnike.

1.7. Plazovi in erozija

24. člen

(varstvo pred plazovi in erozijo)

(1) Večji del območja občine je stalno ali občasno pod vplivom površinske, globinske in bočne vodne erozije. Območja strogega protierozijskega varovanja se nahajajo predvsem ob vodotokih Soče in Nadiža s pritoki. Območje zahtevnejših protierozijskih ukrepov so strme brežine rek. Za ostala območja občine so opredeljeni običajni protierozijski ukrepi.

(2) Na erozijskih in plazovitih območjih je prepovedano:

- poseganje v prostor na način, ki pospešuje erozijo in oblikovanje hudournikov,
- ogoljevanje površin,
- krčenje tistih gozdnih sestojev ter grmovne vegetacije, ki preprečujejo plazenje zemljišč in snežne odeje, uravnavajo odtočne razmere ali kako drugače varujejo nižje ležeča območja pred škodljivimi vplivi erozije,

- zasipavanje izvirov, nenadzorovano zbiranje ali odvajanje zbranih voda po erozivnih ali plazovitih zemljiščih,
- omejevanje pretoka hudourniških voda,
- pospeševanje erozijske moči voda in slabšanje ravnovesnih razmer,
- odlaganje ali skladiščenje lesa in drugih materialov,
- zasipavanje z odkopnim ali odpadnim materialom,
- odvzemanje naplavin z dna in brežin, razen zaradi zagotavljanja pretočne sposobnosti hudourniške struge in vlačnje lesa.

(3) Na plazovitih območjih je prepovedano:

- zadrževanje voda, predvsem z gradnjo teras, in drugi posegi, ki bi lahko pospešili zamakanje zemljišč,
- poseganje, ki bi lahko povzročilo dodatno zamakanje zemljišča in dvig podzemne vode,
- izvajanje zemeljskih del, ki dodatno obremenjujejo zemljišče ali razbremenjujejo podnožje zemljišča,
- krčenje in večja obnova gozdnih sestojev ter grmovne vegetacije, ki pospešuje plazenje zemljišč.

(4) Na plazovitem območju lastnik zemljišča ali drug posestnik ne sme posegati v zemljišče tako, da bi se zaradi tega sproščalo gibanje hribin ali bi se drugače ogrozila stabilnost zemljišča.

(5) Za vsako gradnjo, oziroma poseg, ki ima značaj graditve ali rekonstrukcije objektov in naprav na območjih površinske, globinske in bočne erozije ter pogojno stabilnih zemljiščih, je potrebno predhodno pridobiti mnenje službe s področja geotehnike.

1.8. Požar

25. člen

(varstvo pred požarom)

(1) Pri gradnjah objektov in pri urejanju prostora je treba upoštevati prostorske, gradbene in tehnične predpise varstva pred požarom ter za primer požara zagotoviti:

- odmike med objekti,
- prometne/manipulacijske površine za intervencijska vozila,
- vire za zadostno oskrbo z vodo za gašenje.

(2) Na območjih brez hidratnega omrežja je treba zagotoviti bazene ali druge ureditve, ki zagotavljajo potrebno požarno varnost.

(3) Gradnje in ureditve v prostoru ne smejo omejiti ali preprečiti dovoza do vodotokov, hidrantov in požarnih bazenov.

(4) Za varstvo pred požari je v skladu s področnimi predpisi potrebno zagotoviti urgentne poti in površine.

(5) Objekti morajo biti praviloma toliko ločeni med seboj, da je onemogočen prenos požara z objekta na objekt. Razpored objektov in dovoznih poti mora biti takšen, da omogoča nemoteno posredovanje intervencijskih vozil in možnost evakuacije.

(6) Projektna dokumentacija za gradnjo mora vsebovati določila, ki podrobneje določajo vsebino protipožarne zaščite.

1.9. Potres

26. člen

(potresna ogroženost)

Pri projektiranju objektov mora biti za zagotavljanje potresne varnosti upoštevana VII. stopnja potresne ogroženosti po MSC lestvici.

27. člen

(gradnja zaklonišč)

(1) V vseh objektih je treba stropno konstrukcijo nad kletjo graditi tako, da zadrži rušenje objektov nanjo.

(2) Zaklonišča osnovne zaščite je treba praviloma graditi kot dvonamenske objekte na podlagi predpisov o graditvi in vzdrževanju zaklonišč.

(3) Zaklonišča iz drugega odstavka tega člena je treba graditi v objektih, namenjenih za:

- javno zdravstveno službo z več kot 50 posteljami,
- vzgojnovarstvene ustanove za več kot 50 otrok,
- redno izobraževanje za več kot 100 udeležencev izobraževalnega programa,
- javne elektronske komunikacijske in poštne centre,
- nacionalno televizijo in radio,
- javni potniški železniški, avtobusni, pomorski in zračni promet,
- pomembno energetska in industrijska dejavnost,
- muzeje, galerije, arhive in knjižnice nacionalnega pomena (kot depojji),
- delo državnih organov ter
- vojaško dejavnost.

(4) Na obstoječih zakloniščih, ki se nahajajo izven površin, namenjenih gradnji zaklonišč, so dopustna dela, potrebna za vzdrževanje in uporabo zaklonišča.

(5) Za vse posege v obstoječa zaklonišča in gradnjo novih zaklonišč je treba pridobiti soglasje organa, pristojnega za zaščito in reševanje.

1.10. Hrup

28. člen

(varstvo pred hrupom)

(1) Stopnje varstva pred hrupom, ki so določene za posamezne površine glede na občutljivost za škodljive učinke hrupa, so:

a) I. stopnja varstva pred hrupom

Velja na zavarovanem območju v skladu s predpisi s področja ohranjanja narave (mirno območje na prostem), razen:

- območij naselij na zavarovanem območju,
- območij cest v širini 1000 m od sredine pomembne ceste,
- na območju gozdov na površinah za izvajanje gozdarskih dejavnosti,
- na območju za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

b) II. stopnja varstva pred hrupom

Velja za naslednje površine podrobnejše namenske rabe prostora:

- območja centralnih dejavnosti: površine za zdravstvo v neposredni okolici bolnišnic (CU),
- območja čistih stanovanjskih površin ter stanovanjskih površin za posebne namene (S, SB),
- območja, namenjena površini za turizem (BT).

c) III. stopnja varstva pred hrupom

Velja za naslednje površine podrobnejše namenske rabe prostora:

- območja stanovanjskih površin in stanovanjskih površin s kmetijskimi gospodarstvi (A, S),
- območja centralnih dejavnosti: površine za vzgojo in izobraževanje, šport, zdravstvo, kulturo, javno upravo in opravljanje verskih obredov (CU),
- območja zelenih površin: površine za rekreacijo in šport, parki in pokopališča (ZS, ZP, ZD, ZK),
- območja vodnih zemljišč: vse površine razen površin vodne infrastrukture in površin na zavarovanem območju (VC).

d) IV. stopnja varstva pred hrupom

Velja na naslednjih površinah podrobnejše namenske rabe:

- posebna območja namenjena za nakupovalna središča, sejmišča in zabaviščne objekte (npr. avtodrom, vrtiljak ali športno strelišče), in površine drugih podobnih območij (BC),
- območja proizvodnih dejavnosti: površine za industrijo, površine z objekti za kmetijsko proizvodnjo in gospodarske cone (IK, IG, IP),
- območja prometne infrastrukture (P),
- območja komunikacijske infrastrukture (T),

- območja energetske infrastrukture (E),
- območja okoljske infrastrukture (O),
- območja vodnih zemljišč: površine vodne infrastrukture (VI),

– območja mineralnih surovin: vse površine, namenjene izkoriščanju mineralnih surovin (LN),

– območja kmetijskih zemljišč: vse površine, razen površin na zavarovanem območju (K1, K2),

– območja gozdov: vse površine za izvajanje dejavnosti z gozdarskega področja in vse površine gozda kot zemljišča, razen površin na zavarovanem območju (G),

– območja za potrebe obrambe: vse površine, če hrup ne nastaja zaradi izvajanja nalog pri obrambi države (f),

– območja za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami: vse površine, če hrup ne nastaja zaradi izvajanja nalog pri opravljanju nalog varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami (N).

(2) Na meji med I. in IV. stopnjo varstva pred hrupom ter na meji med II. in IV. stopnjo varstva pred hrupom mora biti območje, ki obkroža IV. stopnjo varstva pred hrupom v širini z vodoravno projekcijo 1000 m in na katerem veljajo pogoji varstva pred hrupom za III. stopnjo varstva pred hrupom. Širina območja III. stopnje varstva pred hrupom, ki obkroža IV. stopnjo varstva pred hrupom, je lahko manjša od 1000 m, če zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na I. oziroma na II. stopnji varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to stopnjo.

(3) V IV. stopnji varstva pred hrupom je treba vse obstoječe stanovanjske objekte v teh območjih varovati ali urediti pod pogoji za III. stopnjo varstva pred hrupom.

(4) Obstoječa območja povečanega hrupa, ki presega mejne vrednosti, določene po posameznih stopnjah varstva pred hrupom, je potrebno sanirati.

(5) Pri novogradnjah objektov in drugih posegih v obstoječe objekte v varovalnih pasovih javnih cest ali v območjih z obremenilnim hrupom je treba gradnje objektov načrtovati s pasivno zaščito pred hrupom (zaščita oken, fasade).

(6) V območjih novih stanovanj, ki se gradijo v bližini obremenilnih virov hrupa, je treba smiselno umeščati objekte v prostor, da so ti vplivi čim manjši. Če to ni mogoče se izvede aktivno protihrupno zaščito z zemeljskimi nasipi, poraščenimi z vegetacijo, ali v obliki ozelenjene ali drugače estetsko oblikovane protihrupne ograje, v nasprotnem pa je potrebno zagotoviti pasivno protihrupno zaščito objektov v kombinaciji z režimom prezračevanja.

(7) V poslovno-stanovanjskih objektih je treba stanovanjske enote razporediti v objektu tako, da bo njihova morebitna obremenjenost s hrupom čim manjša.

(8) Za javne prireditve, javne shode ali druge dogodke z uporabo zvočnih ali drugih naprav, ki povzročajo hrup, je možno pridobiti dovoljenje za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom, vendar hrup ne sme presegati kritične obremenitve, kot jo določa uredba, ki za te vire hrupa velja.

(9) Če je vir hrupa cesta ali druga prometna infrastruktura, mora upravljavec teh virov hrupa zagotoviti izvedbo ukrepov za zmanjšanje emisije hrupa v okolje in prilagoditev pretoka vozil oziroma vlakov na stopnjo, ki ne povzroča čezmerne obremenitve okolja s hrupom.

(10) Mejne in kritične vrednosti kazalcev hrupa so določene z Uredbo o mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju.

(11) Določila tega člena ne veljajo za hrup, ki nastane ob aktivnosti zaščite, reševanja in pomoči.

1.11. Osončenje

29. člen

(splošno)

Pri novogradnjah, dopolnilnih in nadomestnih gradnjah stanovanjskih objektov je v stanovanjskih prostorih (bivalna

kuhinja, dnevna soba, otroška soba) potrebno zagotoviti minimalno zahtevano osončenje, ki znaša:

- dne 21. 12. – 1 ura,
- dne 21. 3. in 21. 9. – 3 ure.

1.12. Elektromagnetno sevanje

30. člen

(varstvo pred elektromagnetnim sevanjem)

(1) Viri elektromagnetnega sevanja so visokonapetostni transformator, razdelilna transformatorska postaja, nadzemni ali podzemni vod za prenos električne energije, oddajni sistem za brezžično komunikacijo, radijski ali televizijski oddajnik in radar ali druga naprava ali objekt, katerega uporaba ali obratovanje obremenjuje okolje.

(2) Novogradnja objekta, rekonstrukcija obstoječega objekta ali naprave, ki je vir elektromagnetnega sevanja, ne sme povzročiti čezmerne obremenitve okolja, ki jih določa Uredba o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju.

(3) Za gradnjo novih objektov, ki so viri elektromagnetnega sevanja, je potrebno izvesti meritve. Za tiste, ki zapadejo pod področne predpise o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, je potrebno pripraviti presojo.

31. člen

(stopnje varstva)

(1) Stopnje varstva pred sevanjem so določene z Uredbo o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju.

(2) Stopnji varstva pred sevanjem, določeni glede na občutljivost posameznega območja naravnega ali življenjskega okolja (v nadaljnjem besedilu: območje) za učinke elektromagnetnega polja, ki jih povzročajo viri sevanja, sta I. in II. stopnja:

– I. stopnja varstva pred sevanjem velja za I. območje, ki potrebuje povečano varstvo pred sevanjem. I. območje je območje bolnišnic, zdravilišč, okrevališč ter turističnih objektov, namenjenih bivanju in rekreaciji, čisto stanovanjsko območje, območje objektov vzgojnovarstvenega in izobraževalnega programa ter programa osnovnega zdravstvenega varstva, območje igrišč ter javnih parkov, javnih zelenih in rekreacijskih površin, trgovsko-poslovno-stanovanjsko območje, ki je hkrati namenjeno bivanju in obrtnim ter podobnim proizvodnim dejavnostim, javno središče, kjer se opravljajo upravne, trgovske, storitvene ali gostinske dejavnosti, ter tisti predeli območja, namenjenega kmetijski dejavnosti, ki so hkrati namenjeni bivanju.

– II. stopnja varstva pred sevanjem velja za II. območje, kjer je dopusten poseg v okolje, ki je zaradi sevanja bolj moteč. II. območje je zlasti območje brez stanovanj, namenjeno industrijski ali obrtni ali drugi podobni proizvodni dejavnosti, transportni, skladiščni ali servisni dejavnosti ter vsa druga območja, ki niso v prejšnjem odstavku določena kot I. območje. II. stopnja varstva pred sevanjem velja tudi na površinah, ki so v I. območju namenjene javnemu cestnemu ali železniškemu prometu.

32. člen

(minimalni odmiki)

Minimalni potrebni odmiki s stališča varovanja zdravja ljudi pred vplivi EMS, v katere ni dovoljeno umeščati objektov v varovani prostor segajo na obe strani od sredine osi daljnovoda na višini 1 m od tal in znašajo za 400 kV 42–46m, 220 kV 18–24 m in 110 kV 11–24 m.

1.13. Svetlobno onesnaženje

33. člen

(svetlobno onesnaževanje okolja)

Pri umeščanju objektov in naprav v prostor je potrebno pri načrtovanju upoštevati Uredbo o mejnih vrednostih svetlobne-

ga onesnaževanja okolja glede ciljne vrednosti za razsvetljavo cest in javnih površin ter zagotavljanja mejnih vrednosti za osvetljenost, ki jo povzroča razsvetljava na oknih varovanih prostorov.

1.14. Spremljanje vplivov

34. člen

(spremljanje vplivov plana na varovanje zdravja ljudi)

Občina Kobarid bo spremljala stanje okolja in vpliv OPN Kobarid na zdravje ljudi v sklopu rednega letnega monitoringa v okviru svojih pristojnosti s kazalniki določenimi v okoljskem poročilu na področjih kakovosti voda, zraka, tal in vpliva hrupa, virov EMS ter svetlobnega onesnaževanja na varovanje zdravja ljudi. Kazalniki po posameznih področjih varstva so:

a) Tla:

– ohranjanje najboljših kmetijskih površin in preprečevanje zaraščanja kmetijskih površin,

– prisotnost varovalnih gozdov glede na vse gozdne površine,

– prisotnost površin in območij obvodne vegetacije, poplavnih območij vodotokov ter prisotnost erozijskih območij zaradi delovanja površinskih vodotokov,

– število in stanje erozijskih žarišč, nastalih zaradi posegov v tla,

– stanje onesnaženosti tal zaradi industrijske, kmetijske ali druge dejavnosti.

b) Površinske vode:

– vrednosti parametrov kakovosti površinskih voda za določitev njihovega kemijskega in ekološkega stanja,

– pokritost občine s kanalizacijskim omrežjem in število PE priključenih na čistilne naprave,

– poselitvena območja, ki se nahajajo znotraj poplavnih površin vodotokov.

c) Podzemne vode:

– vzpostavljeno vodovodno omrežje za oskrbo s pitno vodo,

– kakovost podzemne in pitne vode glede na kemijske in bakteriološke parametre v pitni vodi.

d) Zrak in podnebne spremembe:

– emisije SO₂, PM₁₀, CO,

– emisije NO_x, NO₂ in ozona,

– število večjih industrijskih obratov na območju občine.

e) Hrup:

– PLDP po posameznih cestnih odsekih,

– število industrijskih con ter konfliktnih območij glede na namensko rabo.

f) Odpadki:

– delež vključenosti v organiziran odvoz odpadkov,

– število neurejenih odlagališč,

– količina ločeno zbranih odpadkov v primerjavi z celotno količino odpadkov.

g) Elektromagnetno sevanje:

– število objektov z varovanimi prostori ali območji za bivanje v območju varovanih koridorjev.

h) Svetlobno onesnaževanje:

– letna poraba elektrike vseh svetilk javne razsvetljave na prebivalca.

II. STRATEŠKI DEL

35. člen

(izhodišča in cilji prostorskega razvoja)

(1) Strateška usmeritev občine je v nadaljnjem razvoju turizma kot dejavnosti, ki je opredeljena v Strategiji prostorskega razvoja (SPRS), iz katere izhaja, da je Kobarid prometno in turistično območje.

(2) Cilji prostorskega razvoja občine:

– zagotoviti prostorski razvoj za ohranjanje in povečanje števila prebivalcev (zagotavljanje stavbnih zemljišč),

- zadržati mlad in izobražen kader, privabljati strokovnjake iz regije in RS,
 - zagotoviti dovolj delovnih mest,
 - zagotoviti prostor za razvoj dejavnosti na področju kmetijstva, proizvodnje, storitev in turizma,
 - ohranitev in povečevanje kmetijskih površin za samoskrbo s hrano,
 - dvigniti nivo infrastrukturne opremljenosti (prometne – lažje, varnejše in hitreje dostopnosti, okoljske, energetske, telekomunikacijske v skladu s tehnološkim in družbenim razvojem),
 - ohranjati nivo naravne prvobitnosti, naravnih vrednot in kulturne dediščine, ohranjanje biotske raznovrstnosti na sedanjem nivoju oziroma izboljševati stanje in zmanjševati negativne pojave,
 - uskladitev dejanskega stanja v prostoru s potrebami, željami in možnostmi (racionalna raba prostora),
 - zagotavljanje varstva ljudi, živali, premoženja, kulturne dediščine ter okolja pred naravnimi in drugimi nesrečami.
- (3) Pomembno je, da bo razvoj uravnotežen predvsem za lokalno prebivalstvo, kot območje kvalitetnega, varnega, zdravega in prijetnega bivalnega okolja.

36. člen

(prednostna območja za razvoj poselitve in razvoj dejavnosti – usmeritve)

(1) **Kmetijstvo** (karta št. 4) kot primarna dejavnost predvsem z vidika ohranjanja – kulturne krajine, kot panoga pa živinoreja, mlekarstvo, reja drobnice, tako tržna kot ljubiteljska, pridelava sira, izdelki domače obrti (volneni izdelki, koža ipd.). Spodbujati je potrebno rejo živali na planinah in oživiljanje planin, ter velikost čred glede na možne površine. Tak način paše na visokogorskih pašnikih je tržno zanimiv predvsem z vidika turistične ponudbe in edina rešitev proti zaraščanju ter ohranjanju kulturne krajine.

(2) **Turizem** (karta št. 4) – razvijati predvsem na kvaliteti ponudbe (odličnost), tako nastanitve, izkoriščenosti kapacitet, ohranjanju naravne prvobitnosti in doživetju, nastanitvene kapacitete širiti v območjih naselij, povečati predvsem izven penzijsko ponudbo vezano na krajevne značilnosti (kulinarika, naravna, kulturna in zgodovinska dediščina), zapolniti mrtvo sezono med poletjem in zimo, ter neugodnimi vremenskimi razmerami (pokriti športni objekti in naprave – adrenalinski park, plezalne stene, fitness, wellness itd.). Koncept razvoja turizma temelji na:

- gradnji počitniških objektov (weekendi, sobe, apartmaji), ki se jih usmerja v poselitvena območja kot zapolnjevanje naselij, adaptacije in rekonstrukcije opuščanih objektov,
- območji povodij reke Soče in Nadiže se predvsem varuje in izboljšuje zatečeno stanje,
- kot novi rekreacijski območji se opredelita Livška planota z Matajurjem in Kobariški Stol (EKO-turizem), kjer se turizem lahko razvija v omenjenem obsegu in na skrbno določenih lokacijah, Drežniško in Vrsnsko kot izhodišče za Krnsko pogorje in območje TNP, Trnovo pa kot center za vodne in obvodne športe ter rekreacijo,
- Breginjski kot se opredeli kot nastanitvena turistična destinacija (bližina Nadiže, Stola, Matajurja in Kobarida),
- Stanovišče kot novo naselje za turizem višjega ranga,
- predvsem se izboljšanje ponudba v kvalitetnem ne kvantitativnem smislu.

Dodatna ponudba v izven sezonskem obdobju naj bo vezana na zgodovinski, kongresni in poslovni turizem ter lovski turizem ipd.

(3) **Proizvodne dejavnosti** – ohranjati in razvijati dejavnosti z visoko dodano vrednostjo in okoljsko sprejemljivimi programi. Proizvodne dejavnosti se koncentrirajo predvsem v obstoječo industrijsko cono Kobarid, kjer se lahko nadomešča te dejavnosti tudi z drugimi, kolikor nimajo negativnih vplivov na ostale dejavnosti in okolje. Industrijska cona Kobarid se spremeni v poslovno cono, z novo zgrajeno infrastrukturo se

zapolni in zarobi. Manjši poslovni objekti se lahko nameščajo tudi v sklopu ostalih naselij z namenom ohranjanja poselitve z odpiranjem novih delovnih mest na podeželju, kolikor ne presegajo normativnih vrednosti negativnih vplivov na okolje, predvsem hrupa. To so manjši zasebni obrati za servisne in storitvene dejavnosti ali osnovne in dopolnilne dejavnosti na kmetijah (predelava lesa, biomase, energije ipd.).

Skupaj z uspešnimi podjetji je potrebno predvsem delati na izboljšavi dostopnosti in odprtosti doline v sodelovanju z ostalimi občinami v regiji ob Keltiki in Primorki.

(4) **Poselitve** (karta št. 3) – kot ima večina slovenskih občin RS razvito občinsko središče, tako predstavlja naselje Kobarid zaposlitveno, upravno, storitveno, trgovsko, izobraževalno, kulturno, zdravstveno in stanovanjsko središče občine. Tu se nahaja večina zaposlitvenih mest tako v sekundarnih, terciarnih in kvartarnih dejavnostih. Pomembnejša lokalna središča so še Breginj, Drežnica in Livek. Vsa ta naselja so tudi v takšni oddaljenosti od Kobarida, da so središča lokalnega pomena z lastnim zaledjem. Danes ta naselja zaradi mobilnosti (osebni prevoz), racionalizacije poslovanja, globalizacije in premajhnega števila ljudi (ekonomske prostora) v gravitacijskem zaledju izgubljajo pomen lokalnih središč (ogroženost podružničnih šol in vrtcev, zapiranje lokalnih trgovin, vaških gostiln kot atributov središča ipd.). Ostala naselja kot so Svino, Sužid, Kred, Staro Selo, Mlinsko, Idrsko, Trnovo, Ladra in Smast so neposredno vezana kot bivalna naselja na Kobarid. Manjši del prebivalstva živi na območju razpršeno po planotah na drežniškem in livškem. Prav to dejstvo in bližina ter odprtost centrov predstavlja lokalnemu prebivalstvu kvaliteto bivanja (povezava naselij in kvalitetnega bivalnega okolja na podeželju).

37. člen

(druga za občino pomembna območja)

Občina sodi po prepoznavnih naravnih in ustvarjenih kvalitet prostora kot ena bolj prepoznavnih občin v RS. Občina je v velikem delu 73 % v območju EPO Julijske Alpe, 16 % ozemlja pokriva območje državnega parka TNP, po ohranjenosti krajine in arhitekturne dediščine sodi med bolje ohranjene. V naravni prvobitnosti, njenih ohranjenih in čistih vodotokih (Soča smaragdna reka in Nadiža), kulturni in predvsem zgodovinski dediščini Kobariško gradi svojo prihodnost. Glede odlagališč odpadkov ima občina urejeno javno službo s podjetjem Komunala Tolmin d.o.o. in nima lastnega odlagališča odpadkov ter sodeluje pri projektu skupnega regijskega odlagališča z ostalimi občinami Severno primorske regije.

38. člen

(usmeritve za razvoj naselij)

(1) Urejanje naselij bo osredotočeno na formiranje urbane aglomeracije okoli občinskega središča Kobarid in okoliških naselij kot novih stanovanjskih območij z manjšimi širitvami in predvsem na notranjem razvoju naselij z intenziviranjem gostote, prenovi naselij tako vsebinsko, oblikovno in infrastrukturno.

(2) Pri notranjem razvoju naselij in pri širitvah se pri načrtovanju ohranjajo krajinske značilnosti naselja, njegova zasnova, relief in hidrografija, prostorska členitev, dominante, silhete in vedute ter ohranja biotska raznovrstnost. Posegi, ki se bodo izvajali v naseljih so prenova posameznih objektov in odprtih prostorov, dopolnilna in ponovna gradnja ter novogradnja v smislu zapolnjevanja in zarobljanja naselja. Novi objekti se morajo prilagoditi tako gabaritno kot oblikovno obstoječi strukturi naselja. V vaških jedrih morajo biti strogo podrejeni lokalni tipologiji objektov, na obrobju naselij pa so lahko tudi oblikovno modernejša glede na tehnološke in materialne možnosti. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebni razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov. Za potrebe kmetijstva se nove objekte umešča na robu naselja – vasi ali pa seli cele kmetije iz urbanih naselij na nove površine odmaknjene od stanovanjske gradnje.

39. člen

(usmeritve za določitev PIP na območju, za katera se bodo izdelali OPPN)

(1) Na območjih, ki so z OPN določeni, da se urejajo z občinskim podrobnim prostorskim načrtom OPPN za obdobje 5 let, je dovoljeno samo vzdrževanje obstoječe infrastrukture in objektov, ni pa dovoljena novogradnja ali povečevanje vrednosti nepremičnin (karta št. 5.11). Kolikor je na območju OPPN že obstoječa gradnja, ki ni predvidena za odstranitev, so na območju velikosti stavbne parcele, ki je določena z upravnim dovoljenjem dopustne vse vrste posegov.

(2) Praviloma se ureja območja z OPPN za znane lastnike, investicijo in lokacijo, ki s svojim obsegom ali dejavnostjo posegajo v javni interes. OPPN velja največ štiri leta, če niso izpolnjeni vsi pogoji (npr. lastništvo parcel, možnost priključevanja na gospodarsko javno infrastrukturo) za njegovo realizacijo. Po štirih letih se lahko takšen akt razveljavi. Za ureditveno območje, ki ga je obravnaval OPPN se v postopku sprememb in dopolnitev OPN, določijo PIP z merili in pogoji za načrtovanje objektov na tem območju skladno z določeno podrobnejšo namensko rabo.

40. člen

(usmeritve za razvoj gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena (karta št. 2))

(1) Zasnova prometne infrastrukture temelji na obstoječem stanju cest, s tem da se jih vzdržuje in nadgrajuje v skladu z novimi potrebami, spoznanji in tehnološkim napredkom. Vsa lokalna infrastruktura se navezuje na infrastrukturo državnega pomena, to je na regionalne ceste G2, R1, R2, R3 in RT. Za prometno razbremenitev naselbinskega jedra Kobarid se predvideva jugozahodna obvoznica, ki tako zaključuje promet v naselju, z obvoznice pa se uredijo vpadnice in pešpoti do centra naselja. Za izboljšavo dostopnosti vasi na levem bregu Soče do Kobarida se predvidi nova povezava. Občinske kolesarske poti se naveže na regionalno kolesarsko omrežje, z omrežjem sosednjih občin in preko na italijansko stran, podobno kot je to že s planinskimi in ostalimi potmi.

(2) Zaradi reliefne razgibanosti kobariške in zahtevnih terenskih pogojev je smiselno razvijati sodobne telekomunikacijske sisteme preko antenskih postaj s pokritostjo celotne doline (WLAN). Te postaje se združuje z objekti mobilne telefonije na že obstoječih objektih.

(3) Racionalnejšo in lokalno primernejšo energijo za ogrevanje predstavlja biomasa. Ne glede na omejitve je biomasa energija prihodnosti predvsem v mikro in mini sistemih, ki ne potrebujejo velikih vlaganj v toplovodne napeljave (v bližini javnih objektov, večjih potrošnikov energije ipd.) in pri individualni gradnji. Drug alternativni energent je sončna energija – fotovoltaika, katero je mogoče vgraditi na obstoječih in novih objektih. Najhitrejši način zmanjšanja energetskih potreb je predvsem racionalizacija uporabe energije, tako na enoto proizvoda, kot za individualno uporabo pri stanovanjskih objektih, saj se največ energije porabi prav za ogrevanje, kjer so mogoči tudi največji prihranki. Le-ti se lahko dosejajo z bolj izpopolnjeno tehnologijo pri ogrevanju objektov, predvsem pa z boljšo toplotno izolacijo objektov in kvalitetnejšimi vgrajenimi materiali, skladno s Pravilnikom o učinkoviti rabi energije.

(4) Na področju zbiranja in čiščenja odpadnih voda mora občina dograditi kanalizacijske sisteme po naseljih in zgraditi ČN s čim bolj naravnimi postopki čiščenja odpadne vode (npr. lagune, trstičevje, filterska polja). Na področju oskrbe z vodo si mora občina prizadevati, da zagotovi nove vire potrebnih količin zdrave pitne vode – Kobariški stol in rekonstruirati vodovodne sisteme zaradi starosti in poškodb v potresu. Na področju zbiranja in predelave odpadkov mora občina zagotoviti zbirni in sortirni center za odpadke, v čim večji meri reciklirati odpadke, neuporabne pa skladiščiti na skupnem regijskem odlagališču.

41. člen

(usmeritve za razvoj v krajini (karta št. 4))

I. KMETIJSTVO

V gorskih območjih se spodbuja ekstenzivno kmetijstvo – visokogorsko pašništvo predvsem z vzdrževanjem oziroma oživiljanjem tradicionalnih oblik kmetijstva, tudi z namenom ohranjanja kulturne krajine. Spodbuja se razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, predvsem v povezavi s predelovanjem kmetijskih pridelkov ter mesnih in mlečnih izdelkov, lesa, biomase, energetike ter s kmetijstvom povezanega turizma. Spodbuja se preprečevanje zaraščanja kmetijskih zemljišč. Na območju Kobariške doline in doline reke Soče se spodbuja kmetijstvo kot pridelava krme za živinorejo in sadjarstvo.

II. GOZDARSTVO

(1) Na območjih, kjer so ustrezne naravne danosti in ni konfliktov z varstvom drugih naravnih virov, se spodbuja lesno proizvodnjo. Gospodarjenje z gozdovi se izvaja predvsem v funkciji ohranjanja narave (ohranjanja ekoloških funkcij gozda). V skladu z zahtevami ohranjanja ekoloških funkcij gozda se gozdove namenja predvsem turistično-rekreacijskim namenom. Les se uporablja kot lokalni energetski vir.

(2) Gospodarjenje z gozdovi je večnamensko, usklajenost z ekološkimi in socialnimi funkcijami gozda zagotavljajo gozdnogospodarski načrti. Gozd se v določeni meri pojavlja tudi kot prostorska rezerva, saj se določene posege v OPN usmerja v gozdove (zlasti povratno rabo za kmetijstvo in površine za oddih in rekreacijo).

III. VODE

(1) Vode se izkoriščajo za oskrbne, gospodarske in turistično rekreacijske namene ob hkratni skrbi za varstvo njihove kakovosti ter njihovega krajinskega in doživljajskega pomena. Občina si mora prizadevati za varstvo vseh vodnih virov, saj voda poleg gozda predstavlja strateško najpomembnejšo surovino.

(2) Dejavnosti se usmerjajo izven poplavnih, erozijskih in plazovitih območij oziroma se prilagajajo naravni dinamiki prostora. Prostorske ureditve se načrtujejo na način, ki bo zagotavljal ohranjanje geomorfoloških in hidroloških lastnosti naravnih vrednot ter varstvo habitatov ogroženih in zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst. Na poseljenih območjih, ki so ogrožena zaradi poplavnih, erozijskih in plazovitih območij, je treba zagotoviti varstvo ljudi in premoženja. Regulacije vodotokov se izvajajo v skladu z določili zakona, ki ureja področje voda. Na poplavnem območju so prepovedane vse dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki lahko imajo ob poplavi škodljiv vpliv na vodo, vodna ali priobalna zemljišča ali povečujejo poplavno ogroženost območja, razen posegov, ki so namenjeni varstvu pred škodljivim delovanjem voda. Pri urejanju in ohranjanju vodnega režima se upošteva naravno dinamiko in sonaravno urejanje odtočnega režima z ohranjanjem naravne retencijske sposobnosti prostora ter usmerjanjem rabe prostora, ki vpliva na spremembe odtočnega režima izven teh območij.

(3) Na erozijsko ogroženih območjih se pred posegom v prostor zagotovi ustrezne protierozijske ukrepe.

(4) Vodotoki, ki sodijo v 1. in 1.–2. razred po kategorizaciji pomembnejših vodotokov po naravovarstvenem pomenu, se ne izrabljajo v gospodarske namene. Soča in Nadiža sta vodotoka 1. reda za katerega velja 15 m oziroma 40 m pas priobalnega zemljišča izven območij naselij, pri vodotokih 2. reda pa 5 m pas od meje vodnega zemljišča ter s tem v zvezi omejitve rabe priobalnega zemljišča skladno z določili zakona, ki ureja področje voda.

(5) Dejavnosti je treba usmerjati izven območij podtalnice in virov pitne vode oziroma njihovo izvajanje prilagoditi tako, da ne bodo predstavljale nevarnosti za njihovo onesnaževanje. Vse vodne vire se ustrezno zaščititi. Spodbuja se varčno in smotrno rabo pitne vode.

IV. MINERALNE SUROVINE

Pridobivanje proda mora potekati v skladu z zahtevami za vzdrževanje naravnega ravnovesja v rekah Nadiži in Soči ter

skladno z načrtom upravljanja, upoštevajoč ohranjanja biotske raznovrstnosti in ohranjanju naravnih vrednot. Po opustitvi odprtega kopa pri vasi Ladra, se le-ta sanira v predhodno stanje.

V. TURIZEM

Turistična in rekreacijska ponudba kobariškega temelji na kulturno zgodovinskih objektih in športno rekreacijskih »adrenalinskih« dejavnostih. Gradi predvsem na ponudbi dejavnosti, ki za izvajanje potrebujejo specifične naravne danosti kajakšaštvo, rafting, ribolov (Soča), kopanje, sončenje in obvodne dejavnosti (Nadiža), pohodništvo, planinarjenje, alpinizem, jadrno padalstvo (Kobariški stol, Matajur, Krn, Ozben in Kuk), smučanje (Livek). Zaradi velike naravne kakovosti območja, še posebej pa na območju Triglavskega narodnega parka in naravnih vrednot, je treba turistično rekreativne dejavnosti usklajevati tako, da bo zagotovljeno ohranjanje habitatov ogroženih in zavarovanih rastlinskih ter živalskih vrst in habitatnih tipov, ki se prednostno ohranjajo, ter ohranjanje naravnih vrednot.

42. člen

(posebna območja, prepoznavne kvalitete in vrednote)

Na kobariškem so posebna območja z vidika krajinskih in urbanističnih značilnosti prostora že določena in varovana z narodnim parkom TNP. Kot posebna območja so tu še posamezna območja naravnih vrednot in kulturne dediščine, spomenikov in območje Natura 2000, ki se jih v OPN upošteva kot obvezna izhodišča. Prav ta območja (predvsem reka Soča in Nadiža) predstavljajo tudi naravni potencial kobariškega razvoja in gospodarstva. Kot posebna vrednota je za kobariško pomemben Breginjski kot s svojo lego, krajinsko značilnostjo, dostopnostjo in s samosvojo arhitekturno dediščino ter posebne kulturne krajine z velikim potencialom, kot so Drežniško, Krnsko in Livško pogorje s prepletom naravnih in ustvarjenih danosti.

43. člen

(območja za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami)

(1) Kot območja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami lahko na kobariškem opredelimo predvsem območja snežnih plazov, ki jih je tu največ v RS, območja podorov, zemeljskih plazov (Strug nad Kosečom) in poplavna območja reke Soče, Nadiže ter potoka Idrija.

(2) Tudi v prihodnje se ne načrtuje dejavnosti in posegov na območjih nesreč, ki lahko te procese sprožijo. Glede snežnih plazov in zemeljskih podorov je najbolj ogrožena cestna infrastruktura.

(3) Kobariško je eno izmed najintenzivnejših potresnih območij v RS. Edini ukrep za varstvo je protipotresna gradnja v skladu s predpisi, ki veljajo za VIII. in IX. cono oziroma za pospeške tal od 0,22 do 0,25 G, in da se ne načrtuje posegov, ki bi predstavljali veliko ogroženost ali materialno škodo.

(4) V primerih naravnih in drugih nesreč so površine za pokop večjega števila ljudi zagotovljene v sklopu obstoječih pokopališč in z njihovo širitvijo na kmetijska zemljišča, odvoz kadavrov živali pa s sežigom pri dogovorjenem koncesionarju. Za deponijo ruševin se uporabijo površine obstoječega peskopopa v vasi Ladra in druge obstoječe deponije. Ostali objekti za potrebe zaščite in reševanja so določeni v načrtu zaščite in reševanja Občine Kobarid.

44. člen

(območja za potrebe obrambe)

Na območju občine ni območij in objektov za potrebe obrambe.

III. IZVEDBENI DEL

45. člen

(določitev enot urejanja prostora – EUP)

(1) Enot urejanja prostora so določene na osnovi analize značilnosti prostora (morfologija), krajinske in arhitekturne tipologije, upoštevanja pravnih režimov (TNP, območje reke Soče in Nadiže) in določitve poselitvenega vzorca Občine Kobarid.

(2) Znotraj TNP so določeni trije pravni režimi vendar je na območju občine samo 1. in 2. varstveno območje z oznako (TP).

(3) Posebni območji kot enoti urejanja prostora sta območji reke Soče in Nadiže kot naravni vrednoti in zavarovana območja državnega in lokalnega pomena z oznako (SO, NA).

(4) Območja za oddih, rekreacijo in šport v naravnem okolju – Kobariški stol, smučišče Livek z Matajurjem (ST2, MA2).

(5) Enot urejanja prostora glede na poselitveni vzorec so:

- a) strnjena naselja, ki se delijo:
 - na naselbinska jedra z oznako (kratica imena in št. 1),
 - na naselje z novejšo gradnjo z oznako (kratica imena in št. večja od 1).

b) območje poselitve:

- kobariška dolina z oznako (KD1),
 - dolina reke Soče z oznako (DS1, DS2, DS3),
 - Breginjski kot z oznako (BK1),
 - gorske planote z oznako (DP1, DP2, VK, LP1, LP2).
- c) neposeljena območja gorskega dela in brežin rek Soče in Nadiže s pritoki z oznako (MI, ST1, MT1, PK1).

(6) Enot urejanja prostora glede na posebni pravni režim je:

- a) Državni prostorski načrt Strug (DA).

46. člen

(EUP na območju krajine)

(1) Območja poselitve:

– kot enote urejanja prostora razpršene poselitve (KD1) na območju kobariške doline od naselja Idrsko do Podbele,

– kot enote urejanja prostora razpršene poselitve (DS1, DS2, DS3) na območju doline reke Soče od naselja Libušnje do vasi Ladra in vasi Trnovo,

– kot enote urejanja prostora razpršene poselitve (BK1) so območja Breginjskega kota naselja Homec, Breginji, Logje in Robidišče,

– kot enote urejanja prostora razpršene poselitve (DP1, DP2, VK, LP1, LP2) so območja gorskih planot na Drežniškem, Livškem in Vrsnsko Krnskem pogorju.

(2) Območja brez poselitve (MI, ST1, MT1, PK1):

– gorski vrhovi, planine, podi, grebeni in strma pobočja dolin in zajemajo celotno Mijo, Matajur, Kobariški Stol, del Polovnika in Krnsko pogorje.

(3) Območje rek Soče in Nadiže (SO, NA):

Posebno območje – enota urejanja prostora sta območji rek Soče in Nadiže kot naravne vrednote in zavarovanega območja državnega in lokalnega pomena z oznako (SO, NA). EUP obsega meje območij reke Soče od meje z Bovško občino pri Srpenici do meje s Tolminsko občino in Nadiže kot naravne vrednote do meje z Italijo.

(4) Območje športa in rekreacije (ST2, MA2):

a) Vsa območja za rekreacijo in šport izven poselitvenih območij, kot so:

- smučišče Livek in območje športnorekreacijskega centra Matajur,
- Kobariški stol s planino Božca.

b) Ostala območja kot so posamezni objekti planinske kočje in kampi ipd., ki se v grafičnem delu izvedbenega OPN prikažejo kot podrobno namensko rabo, in sicer kot območja:

- za turizem z nastanitvijo z oznako (BT),
- plezališča, kanjoning, adrenalinski park, paintball, lokostrelstvo, strelišče, planinski in skavtski tabori, prostori za preživljanje v naravi in piknik itd. se označi kot območja za oddih, rekreacijo in šport v naravnem okolju z oznako (ZS).

(5) Območje znotraj Triglavskega narodnega parka (TP):

Posebno zavarovano območje z Zakonom o TNP v katerem ni objektov stalne poselitve, v njem se odvija predvsem dejavnost kmetijstva – visokogorsko pašništvo, rekreacija in turizem.

(6) Območje znotraj državnega prostorskega načrta (DA): Posebno varovano območje v mejah DPN, kjer veljajo merila in pogoji iz DPN.

47. člen

(EUP na območjih strnjenih naselij)

Vsa območja strnjenih naselij, razen občinskega središča Kobarid se delijo na:

- območje naselbinskega jedra (kratica imena in št. 1),
- območja naselij novejša gradnje z oznako (kratica imena in št. večja od 1).

48. člen

(prostorsko izvedbeni pogoji – PIP)

Prostorsko izvedbeni pogoji pokrivajo celotno območje občine in so določeni za vsako posamezno enoto urejanja prostora za območje krajine – poseljeni del občine oziroma razpršena poselitev, neposeljeni del, območje Soče in Nadiže ter območje za rekreacijo, šport in turizem, območje Triglavskega narodnega parka, poselitvena območja vasi in območje naselja Kobarid.

1. PIP na območju krajine

1.1. Razpršena poselitev na območju Kobariške doline in doline reke Soče

49. člen

(določitev PIP v enotah KD1 in DS1, DS2, DS3)

(1) Namembnost objektov:

Večina obstoječih objektov, ki se nahajajo izven poseljenih območij, je stanovanjskih, ob glavni cesti pa posamezni gostinsko-turistični objekti.

Pretežno eno- in dvostanovanjske stavbe, prostostoječe, dopustna kmetijska in dopolnilna dejavnost na kmetiji.

Dopustne vrste posegov so: vzdrževanje, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava in nadzidava, ponovna gradnja, sprememba namembnosti dela objekta za dopolnilno dejavnost z možnostjo prepletanja dejavnosti.

Na stavbnem zemljišču z namensko rabo razpršena poselitev (A) določenem v grafičnem delu izvedbenega dela OPN je poleg zgoraj naštetih posegov dovoljena tudi novogradnja stanovanjskega in kmetijskega objekta ter objektov za dopolnilno dejavnost. Razdalja med posameznimi objekti praviloma ne sme presegati 15 m.

(2) Lega objektov:

Prostostoječe stavbe, priporočen odmik od parcelne meje je min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se v postopku pridobivanja GD strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko-sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja se objektom določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min 5 m od regulacijske linije (rob javne poti) za nemoten osebni dovoz in parkiranje avtomobila, kolikor to dopušča teren.

(3) Velikost objektov:

Prostornina objekta ne sme presegati 1.000 m³ na stanovanjsko enoto, razen v primeru kmetijskih objektov z dopolnilno dejavnostjo do 1.300 m³. Na ravnem terenu je dopustna višina do P+1+M, na terenu do 25 % naklona K+P+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi s položno streho je do max. 1,6 m. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določeno glede na višino vhoda v bivalni ali poslovni del objekta. Kota tlaka je lahko višja od terena do max. 1 m.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, izjemoma tudi 1:1 (gradnja v terenu z naklonom do 25 % in

slemenom pravokotno na teren), pokriti s simetrično dvokapno streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj. Napušč nad vhodom je izrazito poudarjen, medtem ko so ostali minimalni. Barva kritine naj bo v rdeči barvi korčne kritine. Zunanje ograje balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Na zunanjih stopniščih je dovoljena masivna zidana ograja. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso razglašene kot kulturna dediščina.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena, dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena, kot je določeno v spodnji tabeli.

Priporočene max. velikosti stavbnih parcel enostanovanjske enote – hiše v m²

	Tip gradnje	Raven teren	Naklon do 25 %
3	stanovanjski objekti	750	1.000
4	kmetijski objekti	1.000	1.500
5	počitniški objekti (razen v TNP)	100	200

V sklop kmetijskih objektov (kmetije – domačije) se šteje tudi stanovanjska hiša. Za tak poseg velja velikost od 1.000 do 1.500 m² stavbnega zemljišča glede na teren, z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji (turizem, lesna predelava, domača obrt, ostale storitvene dejavnosti) pa od 1.500 do 2.500 m². Poleg tega mora oseba izpolnjevati tudi posebne pogoje skladno s 4. členom tega odloka. Razdalja med posameznimi objekti »domačije« praviloma ne sme presegati 15 m.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, vodovod oziroma lastno zajetje ali kapnica, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija kolikor ta obstaja, v nasprotnem mora objekt imeti individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 50 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljaavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbujata gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagota-

vljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri oblikovanju objektov se upošteva krajevne, lokalne značilnosti kobarliško-tolmnskega primorskega stavbnega tipa.

1.2. Razpršena poselitve v Breginjskem kotu

50. člen

(določitev PIP v enoti BK1)

(1) Namembnost objektov:

Večina obstoječih objektov, ki se nahajajo izven poseljenih območij, je stanovanjskih, ob glavni cesti pa posamezni gostinsko – turistični objekti. Pretežno eno in dvostanovanjske stavbe, prosto stoječe, dopustna kmetijska in dopolnilna dejavnost.

Dopustne vrste posegov: vzdrževanje, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava in nadzidava, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

Na stavbnem zemljišču z namensko rabo razpršena poselitve (A) določenem v grafičnem delu izvedbenega dela OPN je poleg zgoraj naštetih posegov dovoljena tudi novogradnja stanovanjskega in kmetijskega objekta ter objektov za dopolnilno dejavnost. Razdalja med posameznimi objekti praviloma ne sme presegati 15 m.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, priporočen odmik od parcelne meje je min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine v postopku pridobitve GD in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja se objektom določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min 5 m od regulacijske linije (meje javne poti) za nemoten osebni dovoz in parkiranje avtomobila, kolikor to dopušča teren.

(3) Velikost objektov:

Prostornina objekta ne sme presegati 1.000 m³ na stanovanjsko enoto razen v primeru kmetijskih objektov z dopolnilno dejavnostjo do 1.300 m³. Na ravnem terenu je dopustna višina do P+1+M, na terenu do 25 % naklona K+P+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi pri položni strehi je do max. 1,6 m. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določen glede na višino vhoda v bivalni ali poslovni del objekta. Kota tlaka je lahko višja od terena do max. 1 m.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, izjemoma tudi 1:1 (gradnja v terenu z naklonom do 25 % in slemenom pravokotno na teren), pokriti z blago simetrično dvokapno ali večkapno streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj. Napušč nad vhodom je izrazito poudarjen, medtem ko so ostali minimalni. Barva kritine naj bo v rdeči barvi opečne korčne kritine. Zunanje ograje balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Na zunanjih stopniščih je dovoljena masivna zidana ograja. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso razglašene kot kulturna dediščina.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki,

stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena, dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena, kot je določeno v spodnji tabeli.

Priporočene max. velikosti stavbnih parcel eno stanovanjske enote – hiše v m²

	Tip gradnje	Raven teren	Naklon do 25 %
3	stanovanjski objekti	750	1.000
4	kmetijski objekti	1.000	1.500
5	počitniški objekti	100	200

V sklop kmetijskih objektov (kmetije – domačije) se šteje tudi stanovanjska hiša. Za tak poseg velja velikost od 1.000 do 1.500 m² stavbnega zemljišča glede na teren, z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji (turizem, lesna predelava, domača obrt, ostale storitvene dejavnosti) pa od 1.500 do 2.500 m². Poleg tega mora oseba izpolnjevati tudi posebne pogoje skladno s 4. členom tega odloka. Razdalja med posameznimi objekti »domačije« praviloma ne sme presegati 15 m.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, vodovod oziroma lastno zajetje ali kapnica, električna, odvoz odpadkov in kanalizacija kolikor ta obstaja, v nasprotnem mora objekt imeti individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 50 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vlozek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri oblikovanju objektov se upošteva krajevne, lokalne značilnosti beneško-slovenskega primorskega stavbnega tipa.

1.3. Razpršena poselitve na planotah Drežniško, Vransko, Krnsko in Livško

51. člen

(določitev PIP v enotah DP1, DP2, VK, LP1, LP2)

(1) Namembnost objektov:

Večina obstoječih objektov, ki se nahajajo izven poselitvenih območij, je stanovanjskih. Pretežno eno- in dvostanovanjske stavbe, prosto stoječe, dopustna kmetijska in dopolnilna dejavnost.

Dopustne vrste posegov: vzdrževanje, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava in nadzidava, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

Na stavbnem zemljišču z namensko rabo razpršena poselitve (A) določenem v grafičnem delu izvedbenega dela OPN je poleg zgoraj naštetih posegov dovoljena tudi novogradnja stanovanjskega in kmetijskega objekta ter objektov za dopolnilno dejavnost. Razdalja med posameznimi objekti praviloma ne sme presegati 15 m.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, priporočen odmik od parcelne meje je min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, v kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja se objektom določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min 5 m od regulacijske linije (meje javne poti) za nemoten osebni dovoz in parkiranje avtomobila, v kolikor to dopušča teren.

(3) Velikost objektov:

Prostornina objekta ne sme presegati 1.000 m³ na stanovanjsko enoto razen v primeru kmetijskih objektov z dopolnilno dejavnostjo do 1.300 m³. Na ravnem terenu je dopustna višina do P+1+M, na terenu do 25 % naklona K+P+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi je do max. 1 m pri alpskem in 1,6 m pri primorskem tipu. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določen glede na višino vhoda v bivalni ali poslovni del objekta. Kota tlaka je lahko višja od terena do max. 1 m.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, izjemoma tudi 1:1 (gradnja v terenu z naklonom do 25 % in slemenom pravokotno na teren), pokriti z blago simetrično dvo-kapno ali streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj pri alpskem tipu pa od 40 do 60 stopinj. Napušč nad vhodom je izrazito poudarjen, medtem ko so ostali minimalni. Barva kritine naj bo v rdeči barvi opečne korčne kritine ali sivi grafitni barvi. Zunanje ograje balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Na zunanjih stopniščih je dovoljena masivna zidana ograja. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso razglašene kot kulturna dediščina.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena, dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto

in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena, kot je določeno v spodnji tabeli.

Priporočene max. velikosti stavbnih parcel eno stanovanjske enote – hiše v m²

	Tip gradnje	Raven teren	Naklon do 25 %
3	stanovanjski objekti	750	1.000
4	kmetijski objekti	1.000	1.500
5	počitniški objekti	100	200

V sklop kmetijskih objektov (kmetije – domačije) se šteje tudi stanovanjska hiša. Za tak poseg velja velikost od 1.000 do 1.500 m² stavbnega zemljišča glede na teren, z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji (turizem, lesna predelava, domača obrt, ostale storitvene dejavnosti) pa od 1.500 do 2.500 m². Poleg tega mora oseba izpolnjevati tudi posebne pogoje skladno s 4. členom tega odloka. Razdalja med posameznimi objekti »domačije« praviloma ne sme presegati 15 m.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, vodovod oziroma lastno zajetje ali kapnica, električna, odvoz odpadkov in kanalizacija kolikor ta obstaja, v nasprotnem mora objekt imeti individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 50 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri oblikovanju objektov se upošteva krajevne, lokalne značilnosti in značilnosti posamezne lokacije s prepletanjem primorskega in alpskega stavbnega tipa. Na Krnsko-Vrnskiškem in Drežniškem območju cerkljansko škofjeloškega tipa, na Livškem pa mešanje primorskega in trnovsko kraškega alpskega tipa.

1.4. Območje brez poselitve

52. člen

(PIP v enotah MI, ST1, MT1, PK1)

(1) V teh EUP se lahko obstoječe objekte samo vzdržuje in ohranja. Lahko se postavlja tudi enostavne in nezahtevne

kmetijsko-gozdarske objekte skladno s 67. členom tega odloka. Gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, habitatov ogroženih in zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst, habitatnih tipov, vodnih virov podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti projektne pogoje in soglasje pristojne službe.

(2) Obstoječi namen – stanje (pomožni kmetijski objekti, posebni objekti – planinske, lovške kočje, postojanke, vojaški objekti iz I. svetovne vojne itd.).

(3) Vsak predviden poseg, ki ne predstavlja gradnje ampak drug poseg v fizične strukture, se v celoti podreja celostnemu ohranjanju kulturne dediščine, ohranjanju narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Infrastrukturne objekte in enostavne objekte se postavlja v skladu z Uredbo o vrstah objektov in na način, da niso moteči v okolju (na neizpostavljenih vidnih mestih ipd.).

1.5. Območje rek Soče in Nadiže

53. člen

(PIP v enotah SO, NA)

(1) Obstoječi namen – stanje (kmetijski, lovski, rekreacijski objekti, infrastrukturni objekti, mostovi in brvi), objekte se lahko samo vzdržuje in ohranja. Obstoječe objekte turistične infrastrukture, kot so dostopi do vode s parkirišči, premičnimi sanitarijami in info-tablami se lahko dopolni samo z objekti za preoblačenje, drugače pa vzdržuje.

Vsak predviden poseg se v celoti podreja celostnemu ohranjanju kulturne dediščine, ohranjanju narave, varstva okolja in naravnih dobrin, habitatov ogroženih in zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst, habitatnih tipov, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Na vodnem in priobalnem zemljišču so dovoljeni posegi samo v skladu z zakonom, ki ureja področje voda.

(2) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pred vsakim posegom je potrebno pridobiti projektne pogoje in soglasje organa, pristojnega za upravljanje z vodami. Izjemoma je mogoča gradnja infrastrukturnih objektov v javnem interesu.

(3) V navedenih EUP so na območju kmetijskih zemljišč dovoljeni samo enostavni in nezahtevni pomožni kmetijsko-gozdarski objekti skladno s 67. členom tega odloka.

1.6. Območje za rekreacijo in šport v naravnem okolju

54. člen

(PIP v enotah ST2, MA2, SO, NA, TP in na območjih podrobne namenske rabe z oznako BT in ZS)

(1) Namembnost objektov:

Na območjih z oznako ST2, MA2, SO, NA, TP je mogoča gradnja objektov samo za potrebe dejavnosti rekreacije in športa, ne pa tudi gradnja novih turističnih nastanitvenih kapacitet, bivalnih objektov in počitniških objektov, ki je sicer na zemljiščih s podrobno namensko rabo BT. Kolikor dejavnost ne spreminja osnovne namenske rabe, se območje označuje z oznako dejanske rabe K, K1, G in D, v nasprotnem pa z oznako ZS (zelene površine za oddih, rekreacijo in šport).

(2) Lega objektov:

Gradnja novih objektov naj bo samo v sklopu že zgrajenih objektov, izjemoma pod posebnimi pogoji novi objekti na vizualno neizpostavljenih legah.

(3) Velikost objektov:

Velikosti objektov naj bodo prilagojene dejavnosti in normativom za posamezno dejavnost.

(4) Oblikovanje objektov:

Objekti morajo biti prilagojeni tradicionalni tipiki – v dolinskem delu krajinskemu oblikovanju kobariško-tolminskega,

v hribovitem pa alpskega tipa. Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »prenesenik« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Velikost stavbne parcele se dimenzionira glede na velikost objekta in max. FZ = 0,4, kar pomeni, da predstavlja stavbišče največ do 40 %, funkcionalno zemljišče pa do 60 % celotnega območja.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, ki služijo za potrebe dejavnosti in imajo sanitarne prostore, morajo imeti vsaj minimalno predpisano komunalno opremo (urejen dostop in dovoz, vodovod, kanalizacijo oziroma lastno ČN, električni priključek in odvoz smeti). Kolikor nimajo možnosti priključkov na gospodarsko javno infrastrukturo, morajo imeti minimalno dovoz, vodovod oziroma lastno zajetje pod sanitarnim režimom ali kapnico, elektriko, odvoz odpadkov in individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Vsak poseg je v celoti podrejen varstvenim zahtevam, kolikor presega mejne vrednosti Uredbe o vrstah posegov v prostor, za katera je obvezna presoja vplivov na okolje, je potrebno pred posegom izdelati presojo vplivov na okolje, ki je poleg obrazložitve in utemeljitve pogoj za vlogo sprememb in dopolnitev OPN. Posegi, ki se bodo izvajali na območju pod varstvenimi režimi, naj se načrtujejo in izvajajo tako, da ohranjajo lastnosti varovanih območij. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Vsi objekti in naprave morajo glede varstva zdravja ljudi ustrezati tehničnim normativom s področja dejavnosti. Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri dejavnosti rekreacije v naravnem okolju je potrebno upoštevati vse režime in pravila ravnanja, ki veljajo v upravljaljskih načrtih ali drugih aktih glede omejitev prostorskih in časovnih obdobjev preko dneva, sezone ali bioloških ciklov (drstišča rib, paša divjih živali, gnezdenje ptic, ribištvo ipd.). Na območjih varstva in omejitev se na območjih z oznako namenske rabe ZS ne načrtuje objektov, ki trajno spreminjajo rabo prostora (naravna kopališča na Nadiži, prostori za oddih in piknik v naravi). Za območja Podbela, Breginj-Most na Nadiži, Logje, Kred, Drežniške ravne in Idrsko, ki so v OPN opredeljena za potrebe taborov registriranih društev z oznako ZS veljajo naslednji pogoji uporabe:

– da jih lahko postavijo v nekomercialne namene samo določene organizirane skupine (registrirana društva kot so skavti, taborniki, planinci in orientacisti z večino članov starosti do 18 let) in časovno omejena največ 14 dni na eno skupino v sezoni s soglasjem lastnika zemljišč,

– za urejanje kampov ali postavitve začasnih taborov znotraj TNP je potrebno pridobiti soglasje TNP,

– lahko se za to določi tudi druge »primerne« lokacije, vendar velja omejitev največ do dva tabora v dolini Soče in Nadiže,

– lokacija teh taborov je priporočljiva ob že zgrajenih objektih, na območjih ki niso nevarna za zdravje in življenje ljudi, vizualno izpostavljena ali ogrožena od prometa z zagotovitvijo min. higienskih in sanitarnih pogojev (zdrava pitna voda, sanitarije, odvoz odpadkov),

– omejena je velikost tabora do 50 šotorov (cca 200 ležišč) oziroma do max. 0,5 ha površine,

– pri postavitvah taborov ni dovoljeno izvajati nobenih zemeljskih del, utrjevati dovoznih poti, spreminjati reliefa, izsekavati dreves ipd.,

– po prenehanju uporabe se zemljišče obvezno vzpostavi v prvotno stanje.

(10) Kampi so naravne travne ali druge površine za postavitve šotorov ali počitniških prikolic za določen čas v poletni turistični sezoni, ograjeni in varovani prostori kot posebna območja za turistično nastanitev, v grafičnem prikazu izvedbenega dela OPN označeni z oznako BT. Velikost kampov je omejena na 0,5 ha brez gradbenega dovoljenja in do 250 enot, na območjih varstva po ZVN, ZKD pa do 150 enot, v nasprotnem je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje. Poleg površin za goste v velikosti bruto do 10x10 m na enoto mora kamp vsebovati še sanitarne prostore priključene na javno vodovodno omrežje ali vodovod pod sanitarnim nadzorom, recepcijo in priključek na kanalizacijo oziroma lastno ČN ali greznico na izpraznjevanje s pogodbo o odvozu fekalij z GJS. Med evidentirane kampe na območju občine sodijo kamp v Trnovem, Kobaridu (Koren in Lazar), Nadiža v Podbeli, Logje in novo predvidena kampa v naseljih Ladra in Krn. Pri urejanju površin naj se ohranja obrežna vegetacija, prepovedani so vsi posegi v brežine voda.

(11) Kot območja za šport in rekreacijo so opredeljene tudi površine za oddih in rekreacijo v naravnem okolju – piknik prostori ob reki Soči in Nadiži. Na teh zemljiščih je dovoljena ureditev prostorov kot počivališča s klopni in mizami, ter opremo za odlaganje odpadkov in žar. Kurjenje z odprtim ognjem je na teh območjih prepovedano.

(12) V navedenih EUP so na območju kmetijskih zemljišč dovoljeni samo enostavni in nezahtevni pomožni kmetijsko-gozdarski objekti skladno s 67. členom tega odloka.

1.7. Območje Triglavskega narodnega parka

55. člen

(PIP v enoti TP)

Na območju TP veljajo merila in pogoji iz Zakona o triglavskem narodnem parku.

1.8. Območje državnega prostorskega načrta

56. člen

(PIP v enoti DA)

Na območju DA veljajo merila in pogoji iz Uredbe o lokačijskem načrtu za vplivno območje plazu Strug nad vasjo Koseč v Občini Kobarid.

2. PIP na območju strnjenih naselij

2.1. Območje strnjenih naselij – vaških jeder

57. člen

(določitev PIP v enotah AV1, BO1, BR1, DŽ1, DR1, HO1, ID1, JE1, JZ1, KS1, KR1, KN1, LA1, LB1, LI1, LR1, LO1, MA1, ML1, PD1, PO1, RB1, RO1, SE1, SM1, SN1, SS1, SU1, SV1, TR1, VR1, PE1, PL1, LP1, PI1, ŠT1, GO1)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno eno- in dvostanovanjske stavbe, prosto stoječe, dopustna kmetijska in dopolnilna dejavnost ter nemote-

ča poslovna in storitvena dejavnost (gostinstvo, trgovina, apartmaji, sobe ipd.). Nova kmetijska dejavnost in gradnja kmetijskih objektov se priporoča samo na obrobju naselij v povezavi s kmetijskimi zemljišči.

Dopustne vrste posegov: vzdrževanje, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava in nadzidava, ponovna gradnja, dopolnilna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

V primeru rušitve obstoječega objekta se lahko nov objekt zgradi tudi izven obstoječih gabaritov s tem, da se upošteva gradbena linja sosednjih objektov in da ne poslabša stanja glede prometne varnosti, javnega dobra in GJI.

(3) Velikost objektov:

Velikost objektov je obstoječa, razen v primeru ponovne gradnje, kjer je dopustna do max. 10 % povečava (kolikor ustreza odmikom), lahko pa je nov objekt tudi manjši.

(4) Oblikovanje objektov:

Pri ponovni gradnji mora oblikovanje slediti merilom in pogojem kot so določeni v delu enote urejanja prostora KD1, DS1, DS2, DS3, BK1, DP1, DP2, VK, LP1, LP2, kolikor je naselje v sklopu varstvenega režima, mora investitor pridobiti projektne pogoje in soglasje pristojnega organa.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Obstoječa.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na gospodarsko javno infrastrukturo (minimalno dovoz, vodovod, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija kolikor ta obstaja, v nasprotnem mora objekt imeti individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 25 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za

gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri oblikovanju objektov se pogoji razlikujejo glede na prostorske enote, kjer naselja ležijo, in sicer KD1, DS1, DS2, DS3, BK1, DP1, DP2, VK, LP1, LP2. Pri oblikovanju objektov se upošteva krajevne, lokalne značilnosti in značilnosti posamezne lokacije s prepletanjem primorskega in alpskega stavbnega tipa. Na Krnsko-Vrtniškem in Drežniškem območju cerkljansko-škofjeloškega tipa, na Livškem pa mešanje primorskega in trnovsko kraškega alpskega tipa, v Breginjskem kotu pa lokalne značilnosti beneško-slovenskega primorskega stavbnega tipa.

2.2. Območje naselij – novogradnje po l. 1967

58. člen

(določitev PIP v enotah BOn, BRn, DŽn, DRn, HOn, IDn, JEn, JZn, KSn, KRn, KNn, LAn, LBn, Lln, LRn, LOn, MAn, MLn, PDn, POn, RBn, ROn, SEn, SMn, SNn, SSn, SUN, SVn, TRn, VRn, GOn)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno eno- in dvostanovanjske stavbe, prosto stoječe, dopustna kmetijska in dopolnilna dejavnost, nemoteča poslovna, obrtna in manjša proizvodna dejavnost ter storitvena dejavnost (gostinstvo, trgovina, apartmaji, sobe), kolikor stopnja hrupa po Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08) ne presega III. stopnje varstva pred hrupom ter velikost objekta ne presega 100 m² neto tlorisne površine. Nova kmetijska dejavnost in gradnja kmetijskih objektov se priporoča samo na obrobju naselij v povezavi s kmetijskimi zemljišči.

Dopustne vrste posegov: vzdrževanje, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava in nadzidava, ponovna gradnja, dopolnilna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti, novogradnje kot zapolnjevanje nezazidanih in ekstenzivno izrabljenih zemljišč.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, priporočen odmik od parcelne meje je min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Na območju s tradicionalnim vzorcem vrstne pozidave je priporočljiva gradnja v nizu (Breginj, Logje). Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min za širino peš hodnika 1,2 m oziroma 5 m in širino hodnika od regulacijske linije za nemoten osebni dovoz in parkiranje avtomobila, kolikor to dopušča teren.

(3) Velikost objektov:

Prostornina objekta ne sme presežati 850 m³ na stanovanjsko enoto, razen v primeru kmetijskih objektov do 1.000 m³ in 300 m³ za dopolnilno dejavnost. Na ravnem terenu je dopustna višina do P+1+M, na terenu v naklonu pa K+P+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi je do max. 1,6 m pri primorskem in 1 m pri alpskem tipu. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določeno glede na višino vhoda v bivalni ali

poslovni del objekta. Kota tlaka je lahko višja od terena do max. 1 m.

Izkoriščenost zemljišč:

pri novih pozidavah in zapolnjevanju je potrebno težiti k gostotam nad 20 preb./ha. Faktor zazidanosti območja naj ne presega FZ = 0,2, faktor izrabe pa FI = 0,6. Velikost gradbene parcele se določi min 125 m²/os.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, izjemoma tudi 1:1 (gradnja v terenu z naklonom do 25 % in slemenom pravokotno na teren), pokriti z blago simetrično dvokapno ali streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj, pri alpskem tipu pa od 40 do 60 stopinj. Napušč nad vhodom je izrazito poudarjen, medtem ko so ostali minimalni. Barva kritine naj bo v rdeči barvi opečne korčne kritine, pri alpskem tipu pa sivi grafitni barvi. Zunanje ograje balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Na zunanjih stopniščih je dovoljena masivna zidana ograja. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso razglašene kot kulturna dediščina. Izjeme v oblikovanju objektov so lahko v enoti, kjer se meša primorsko alpski in izrazito alpski stavbni tip.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena, dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Osnovni princip delitve parcel na nezazidanih in ekstenzivno izkoriščenih stavbnih zemljiščih je, da se ustvarjajo nove parcele in možni dostopi do sosednjih parcel, da se teži k racionalnosti gradnje od znotraj navzven, da se zapolnjuje na način najbližjih priključkov na komunalno opremo do največ 25 m, da investitor izvede priključek, na katerega se bodo lahko priključevali še drugi objekti (kot vložek v sekundarno javno infrastrukturo). Gradnja v sredini ali na obrobju nezazidanih ali ekstenzivno izkoriščenih območij naselij ni dopustna.

Na območjih notranjega razvoja naselij z zgoščevanjem je pogoj za delitev parcel določitev novega javnega dobra oziroma da morajo posamezni investitorji – lastniki odstopiti del zemljišč za javno dobro ali dopustiti gradnjo javne infrastrukture ter neoviran dostop tudi preko svojih zemljišč.

Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena, kot je določeno v spodnji tabeli.

Priporočene max. velikosti stavbnih parcel eno stanovanjske enote – hiše v m²

	Tip gradnje	Raven teren	Naklon do 25 %
2	na obrobju naselij, manjša naselja	600	750
4	kmetijski objekti	1.000	1.500
5	počitniški objekti	100	200

V sklop kmetijskih objektov (kmetije – domačije) se šteje tudi stanovanjska hiša. Za tak poseg velja velikost od 1.000 do 1.500 m² stavbnega zemljišča glede na teren, z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji (turizem, lesna predelava, domača obrt, ostale storitvene dejavnosti) pa od 1.500 do 2.500 m². Poleg tega mora oseba izpolnjevati tudi posebne

pogoje skladno s 4. členom tega odloka. Razdalja med posameznimi objekti »domačije« praviloma ne sme presegati 15 m.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na gospodarsko javno infrastrukturo (minimalno dovoz, vodovod, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija kolikor ta obstaja, v nasprotnem mora objekt imeti individualno ČN ali nepretočno greznico in pogodbo za odvoz fekalij z GJS). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 25 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Pri oblikovanju objektov se pogoji razlikujejo glede na prostorske enote, kjer naselja ležijo, in sicer KD1, DS1, DS2, DS3, BK1, DP1, DP2, VK, LP1, LP2. Pri oblikovanju objektov se upošteva krajevne, lokalne značilnosti in značilnosti posamezne lokacije s prepletanjem primorskega in alpskega stavbnega tipa. Na Krnsko-Vrnsniškem in Drežniškem območju cerkljansko-škofjeloškega tipa, na Livškem pa mešanje primorskega in trnovsko kraškega alpskega tipa, v Breginjskem kotu pa lokalne značilnosti beneško-slovenskega primorskega stavbnega tipa.

Na območju arheološke dediščine v EUP SS2 ni dovoljena gradnja na parc. št. 974 in 975 k.o. Staro selo.

IV. DOLOČITEV EUP IN PIP V OBMOČJU NASELJA KOBARID

59. člen

(določitev EUP za območje naselja Kobarid)

(1) Naselje Kobarid ima zaradi svoje vloge, centralnosti, velikosti, različnih posameznih dejavnosti in kontinuitete, predvsem pa pričakovanega razvoja, več enot urejanja prostora, ki jih delimo po uličnem sistemu na krajevno običajen način, odvisno od pretežne namenske rabe, tipa in načina oziroma vrste gradbenih posegov.

Osnovne enote po abecednem redu so:

– Bencinska črpalka	BČ
– Center	CE
– Gregorčičeva ul.	G
– Gregorčičeva – Volaričeva ul.	GV
– Industrijska cona	IC
– Malni	MA
– Memurje	ME
– Milanova ulica	MI
– Mučeniška ulica	MU
– Osnovna šola	OŠ
– Park	PA
– Pokopališče	PK
– Rekreacija	R
– Ribogojnica	RI
– Stresova ulica	ST
– Športni park	ŠP
– Trg	TR.

(2) Na teh območjih se prepletajo dejavnosti bivanja, trgovine, storitve, gostinstva, turizma itd. in javne infrastrukture. Enote urejanja prostora imajo določeno oznako z eno ali dvema črkama imena enote in številko glede na pretežno dejavnost in pretežni tip gradnje oziroma vrsto posegov, ki jih uporabljamo tudi na območjih krajine – na prostorskih enotah razpršene poselitve in strjenih naseljih.

Tipi dovoljenih posegov po namenu (pretežno) so naslednji:

TIP-0 – obstoječ namen ali stanje

TIP-1 – eno- in dvostanovanjska gradnja (dopustna tudi raba turističnih sob in apartmajev)

TIP-2 – večstanovanjska gradnja (dopustna tudi raba turističnih sob in apartmajev)

TIP-3 – gradnja poslovnih objektov (dopustna raba tudi za stanovanja, turistične sobe in apartmaje)

TIP-4 – gradnja proizvodnih objektov (pogojno dopustna tudi poslovna raba)

TIP-5 – gradnja infrastrukturnih objektov

TIP-6 – gradnja družbene infrastrukture (pogojno dopustna tudi raba stanovanj, turističnih sob in apartmajev)

TIP-7 – ostale dejavnosti.

Pod dopustno rabo se smatra raba, ki je obstoječi rabi nemoteča in obratno, ki nima negativnih vplivov glede hrupa, prometa, izpustov v zrak, tla in vodo, itd.

Vrsta dovoljenih posegov (pretežno):

1. novogradnje (na nezazidanih stavbnih zemljiščih)

2. dopolnilne gradnje – zapolnitve, zarobitve, plombe, dozidava, nadzidava ... (na ekstenzivno izrabljenih zemljiščih)

3. območja prenov, sprememb namembnosti, rekonstrukcij objektov, ponovnih gradenj, dozidava, nadzidava ... (na zazidanih stavbnih zemljiščih naselbinskih jeder)

4. območja brez večjih gradbenih posegov – pretežno vzdrževanje obstoječih objektov (na zazidanih stavbnih zemljiščih pod varstvenim režimom KD, ND, TNP, na zelenih in kmetijskih površinah znotraj in izven naselij).

Pri vrsti posegov velja, da so pod vrsto posega št. 1 dopustne vse ostale vrste posegov, torej 2, 3, 4. Pod vrsto posega št. 2 so dopustne tudi vrste posegov pod št. 3 in 4, pod vrsto dovoljenega posega št. 3 pa samo še vrsta posega št. 4.

Pod vrsto dovoljenega posega št. 4 je dopustno in dovoljeno samo vzdrževanje!

Enote urejanja prostora za naselje Kobarid z imenom, ID, šifro, oznako, rabo, vrsto in nazivom rabe kot izhaja iz Praviilnika so prikazane v spodnji tabeli:

ENOTA UREJANJA PROSTORA	ID_EUP	SIF_EUP	OZN	RABA	TIP	VRSTA	Naziv rabe po Pravilniku
Bencinska črpalka	KO14	BČ 3/1	BČ	BT	3	1	površine za turizem
Center	KO10	CE 3/3	CE	CU	3	3	urbano središče
Gregorčičeva ul.	KO2	G 3/3	G	S	3	3	stanovanjske površine
Gregorčičeva – Volaričeva ul.	KO12	GV 3/3	GV	CU	3	3	urbano središče
Industrijska cona	KO15	IC 4/2	IC	IP	4	2	poslovne cone
Malni	KO6	MA 1/2	MA	S	1	2	stanovanjske površine
Memurje	KO7	ME 1/2	ME	S	1	2	stanovanjske površine
Memurje	KO8	ME 1/2	ME	S	1	2	stanovanjske površine
Milanova ulica	KO1	MI 1/2	MI	S	1	2	stanovanjske površine
Mučeniška ulica	KO3	MU 1/2	MU	S	1	2	stanovanjske površine
Osnovna šola	KO13	OŠ 6/3	OŠ	CU	6	3	urbano središče
Park	KO16	PA 0/4	PA	ZP	0	4	površine za park
Pokopališče	KO18	PK 7/3	PK	ZK	7	3	površine za pokopališča
Rekreacija	KO19	R 7/1	R	K	7	4	površine za kmetijstvo
Ribogojnica	KO20	RI 4/2	RI	IK	4	2	poslovne cone
Stresova ulica	KO4	ST 2/3	ST	S	2	3	stanovanjske površine
Stresova ulica	KO5	ST 2/3	ST	S	2	3	stanovanjske površine
Športni park	KO17	ŠP 6/3	ŠP	BC	6	3	športni centri
Trg	KO11	TR 3/3	TR	CU	3	3	urbano središče
Park	KO21	PA 0/4	PA	ZP	0	4	površine za park

(8) Za povezavo z grafičnim delom in sistemom zbirk podatkov je določen tudi ID vsake enote, ki ga sestavljata dve črki imena naselja in zaporedna številka skladno s pravilnikom.

(9) Na območju naselja Kobarid se urejajo z Občinskim podrobnim prostorskim načrtom OPPN naslednje EUP:

Bencinska črpalka	KO14	BČ 3/1	BČ	BT	3	1	površine za turizem
Industrijska cona	KO15	IC 4/2	IC	IP	4	2	poslovne cone

1. PIP na območju naselja Kobarid

60. člen

(določitev PIP v enotah TIP 1)

TIP 1: (eno- in dvostanovanjske stavbe)

Enote urejanja prostora: Malni (KO6), Memurje (KO7, KO8), Milanova ul. (KO1) in Mučeniška ul. (KO3)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno eno- in dvostanovanjske stavbe, prosto stoječe, dopustna nemoteča poslovna in storitvena dejavnost.

Dopustne vrste gradenj in posegov:

1 – gradnja novih objektov

2 – dopolnilna gradnja

3 – rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, priporočen odmik od parcelne meje je min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Dopustna je gradnja tudi v nizu. Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min. za širino peš hodnika 1,2 m oziroma 5 m in širino hodnika od regulacijske linije za nemoten osební dovoz in parkiranje avtomobila, kolikor to dopušča teren.

(3) Velikost objektov:

Načeloma prostornina objekta ne sme presegati 850 m³ na stanovanjsko enoto. Na ravnem terenu je dopustna višina do P+1+M, na terenu v naklonu pa K+P+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina ko-

lenčnega zidu v mansardi je do max. 1,6 m. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določeno glede na višino vhoda v bivalni ali poslovni del objekta. Kota tlaka je lahko višja od terena do max. 1 m.

Izkoriščenost zemljišč:

pri novih pozidavah in zapolnjevanju je potrebno težiti k gostotam nad 50 preb./ha. Faktor zazidanosti naj ne presega FZ = 0,2, faktor izrabe pa FI = 0,6 območja. Velikost gradbene parcele se določi min 125 m²/os.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, izjemoma tudi 1:1 (gradnja v terenu z naklonom do 25% in slemenom pravokotnim na teren), s simetrično dvokapno ali večkapno streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj. Napušč nad vhodom je izrazito poudarjen, medtem ko so ostali minimalni. Barva kritine naj bo v rdeči barvi opečne korčne kritine. Zunanje ograje balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Na zunanjih stopniščih je dovoljena masivna zidana ograja. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso razglašene kot kulturna dediščina. Na teh območjih veljajo posebna pravila iz smernic MK.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena, dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Osnovni princip delitve parcel je, da se ustvarjajo nove parcele in možni dostopi do sosednjih parcel (pogoj za delitev je določitev javnega dobra za dostop in gradnjo infrastrukture), da se teži k racionalnosti gradnje od znotraj navzven, da se zapolnjuje na način najbližjih priključkov na komunalno opremo do največ 10 m, da investitor izvede priključek, na katerega se bodo lahko priključevali še drugi objekti (kot vložek v sekundarno infrastrukturo). Gradnja v sredini ali na obrobju nezazidanih ali ekstenzivno izkoriščenih območij naselij ni dopustna.

Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena.

Priporočene max. velikosti stavbnih parcel eno stanovanjske enote – hiše v m²

	Tip gradnje	Raven teren	Naklon do 25 %
1	eno- in dvostanovanjski objekti v naselju	400	600
2	na obrobju naselja	600	750

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 10 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Ni pogojev.

61. člen

(določitev PIP v enotah TIP 2)

TIP 2: (večstanovanjske stavbe)

Enote urejanja prostora:

stanovanjsko območje: Stresova ul. (KO4, KO5)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno večstanovanjske stavbe, prosto stoječe, nemo-teča poslovna in storitvena dejavnost (apartmaji, sobe).

Dopustne vrste gradenj in posegov:

Na območju se dopustni posegi v smislu notranjega razvoja naselij: gradnja novih objektov, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, dopolnilna gradnja, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, odmik od parcelne meje naj bo min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, v kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min za širino peš hodnika 1,2 m oziroma 5 m in širino hodnika od regulacijske linje.

(3) Velikost objektov:

Na ravnem terenu dopustna višina do P+3+M, na terenu v naklonu do K+P+2+M, za etaži P ali K je dopustna višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi do max. 1,6 m. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določen glede na višino vhoda v objekt.

Izkoriščenost zemljišč:

pri novih pozidavah in zapolnjevanju je potrebno težiti k gostotam nad 150 preb./ha. Faktor zazidanosti naj ne presega $FZ = 0,4$, faktor izrabe pa $FI = 1,2$ za območje EUP. Kot minimalno funkcionalno zemljišče k objektu je potrebno zagotoviti vsaj 2 PM na stanovanje, dovoz za intervencijska vozila, zelene površine. Na vsakih 10 stanovanj je potrebno zagotoviti po eno stanovanje za funkcionalno ovirane osebe in neoviran dostop.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju od 1:2 in več, pokriti z dvokapno streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj. Barva kritine naj bo v rdeči opečni barvi korčne kritine. Zunanje ograde balkonov, lož in stopnišč so polne iz lesa, vertikalne delitve. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso kulturna dediščina.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so večkotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena in dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 10 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN se javna infrastruktura gradi s javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve,

gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Ni pogojev.

62. člen

(določitev PIP v enotah TIP 3)

TIP 3: (poslovni objekti)

Enote urejanja prostora:

naselbinsko jedro: Gregorčičeva ul. (KO2), Gregorčičeva-Volaričeva ul. (KO12), Trg (KO11)

poslovno območje: Center (KO10), Bencinska črpalka (KO14)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno poslovne stavbe za potrebe gostinstva, trgovine, turizma in drugih storitvenih dejavnosti, prosto stoječe, v naselju Kobarid z možnostjo stanovanj v nadstropju ali nemoteče storitvene dejavnosti (apartmaji, sobe).

Dopustne vrste gradenj in posegov: gradnja novih objektov, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, dopolnilna gradnja, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, odklik od parcelne meje naj bo min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje), na območju jedra pa tudi strnjene gradnje v nizu. Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min za širino peš hodnika 1,2 m oziroma 5 m in širino hodnika od regulacijske linije.

(3) Velikost objektov:

Na ravnem terenu dopustna višina do P+2+M, na terenu v naklonu do K+P+1+M, za etaži P ali K je višina do 3,6 m za poslovni namen, svetla višina kolenčnega zidu v mansardi do max. 1,6 m. Na ravnem terenu je dopustna klet samo v primeru celotne vkopanosti, kolikor to dopušča teren (nivo podtalnice, poplavnost). P je določen glede na višino vhoda v stanovanjski ali poslovni del objekta.

Izkoriščenost zemljišč:

pri novih pozidavah in zapolnjevanju je potrebno težiti h gostotam nad 50 preb./ha. Faktor zazidanosti naj ne presega

FZ = 0,4, faktor izrabe pa FI = 1,2 za območje EUP. Kot minimalno funkcionalno zemljišče k objektu je potrebno zagotoviti dovolj PM glede na dejavnost in število stanovanjskih enot (min. 2 PM/s), zunanje poslovne površine, kot so gostinski vrtovi, manipulacijske in skladiščne površine morajo biti v sklopu gradbene parcele, zagotovljen mora biti dovoz za intervencijska vozila in zelene površine.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa v razmerju 2:3 do 1:2, pokriti z dvokapno ali večkapno streho v vzdolžni smeri naklona od 18 do 30 stopinj. Barva kritine naj bo v rdeči barvi korčne kritine. Zunanje ograje balkonov, lož so iz lesa, vertikalne delitve. Okna so praviloma pokončna v razmerju 2:3, izjemoma pa tudi kvadratna. Barve fasad morajo biti v beli ali svetlih pastelnih tonih brez dekorja in poudarjenega cokla. Pravila za oblikovanje veljajo na območjih, ki niso kulturna dediščina.

Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so več kotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem terenskim zahtevam – naklonu terena in dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Gradnja v sredini ali na obrobju ekstenzivno izkoriščenih območij naselij ni dopustna. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora in naklonom terena.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 25 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN se javna infrastruktura gradi s javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Vsebinska in dejavnost poslovnih objektov morajo biti skladna s podrobno namensko rabo.

Na območju arheološke dediščine v EUP KO2 ni dovoljena gradnja na parc. št. 94/2, 100/3, 101 in 102, vse k.o. Kobarid.

63. člen

(določitev PIP v enotah TIP 4)

TIP 4: (proizvodne in kmetijske stavbe)

Enote urejanja prostora:

poslovno proizvodno območje: Industrijska cona (KO15), Ribogojnica (KO20), farme

(1) Namembnost objektov:

Pretežno proizvodne in kmetijske stavbe, prosto stoječe, v naselju Kobarid na območjih PC Kobarid (merila in pogoji veljajo tudi za ostale proizvodne objekte – Frnaža, Breginj, farma Sužid itd.) z možnostjo poslovne in storitvene dejavnosti (skladišča, obrt, servisi, storitve, trgovina, gostinstvo v sklopu poslovne dejavnosti ipd.) kolikor te dejavnosti niso moteče za osnovni namen in obratno.

Dopustne vrste gradenj in posegov:

gradnja novih objektov, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, dopolnilna gradnja, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, odmik od parcelne meje naj bo min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in da so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min za širino peš hodnika 1,2 m oziroma 5 m in širino hodnika od regulacijske linje.

(3) Velikost objektov:

Velikost objektov se določi glede na proizvodni proces in na podlagi potreb. Višinsko objekti ne smejo odstopati od objektov v okolici. Najvišja višina objektov je do P+1, s tem da je višina prostorov lahko višja od 3,6 m in je prilagojena tehnološkemu procesu. Pisarniški, upravni prostori, laboratoriji, silosi itd. so lahko tudi več etažni, vendar ne višji od 50 % osnovne višine ostalih objektov.

Izkoriščenost zemljišč:

Faktor zazidanosti naj ne presega $FZ = 0,6$, faktor izrabe pa $FI = 1,2$ za območje. Kot minimalno funkcionalno zemljišče k objektu je potrebno zagotoviti dovolj PM glede na dejavnost, manipulacijske površine, dovoz za intervencijska vozila in zelene površine.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti večjih tlorisnih dimenzij, ki nekajkrat presegajo višino, tako da so izrazito horizontalno poudarjeni, pokriti z ravno, enokapno ali večkapno streho minimalnega naklona. Barva fasad in kritine naj bo v naravnih barvnih tonih in ne sme kontrastno izstopati v okolju. Prepovedane so svetleče in refleksne kovinske fasade. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebni razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na gospodarsko javno infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna

oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 50 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN se javna infrastruktura gradi z javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbujajo gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Za območje IK Sužid je dopustna gradnja farme izključno za potrebe govedoreje.

64. člen

(določitev PIP v enotah TIP 5)

TIP 5: (infrastrukturni objekti)

Enote urejanja prostora:

območje okoljske in energetske infrastrukture (izven ureditvenega območja naselja Kobarid)

(1) Namembnost objektov:

Pretežno infrastrukturni objekti, prosto stoječi, v naselju Kobarid na območju ČN Kobarid kot objekti za okoljsko infrastrukturo z možnostjo poslovne in storitvene dejavnosti (sortirnice odpadkov in reciklaža, skladišča, cestna služba, parkirišča za komunalna vozila, gradbeno mehanizacijo, storitve itd.) kolikor te dejavnosti niso moteče za osnovni namen in obratno.

Dopustne vrste gradenj in posegov: gradnja novih objektov, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, dopolnilna gradnja, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti skladno z grafično priložo 5.1.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, odmik od parcelne meje naj bo min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja se objektom določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min 5 m od regulacijske linje.

(3) Velikost objektov:

Velikost objektov se določi glede na tehnološki proces in na podlagi potreb. Višinsko objekti ne smejo odstopati od objektov v okolici. Najvišja višina objektov je do P+1, s tem

da je višina prostorov lahko višja od 3,6 m in je prilagojena tehnološkemu procesu. Pisarniški, upravni prostori, laboratoriji itd. so lahko tudi več etažni, vendar ne višji od 50 % osnovne višine ostalih objektov.

izkoriščenost zemljišč:

Faktor zazidanosti naj ne presega $FZ = 0,6$, faktor izrabe pa $FI = 1,2$ za celotno območje. Kot minimalno funkcionalno zemljišče k objektu je potrebno zagotoviti dovolj PM glede na dejavnost, dovoz za intervencijska vozila, zelene površine.

(4) Oblikovanje objektov:

Praviloma so objekti vzdolžnega tlorisa, pokriti z ravnno, enokapno dvo- ali večkapno streho minimalnega naklona. Barva fasad in kritine naj bo v naravnih barvnih tonih in ne sme kontrastno izstopati v okolju. Prepovedane so svetleče in refleksne kovinske fasade.

Dovoljena je tudi moderna oblikovanost objektov, ki jo narekujejo tehnološke rešitve.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 50 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi s javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Ni pogojev.

65. člen

(določitev PIP enotah TIP 6)

TIP 6: (objekti družbene infrastrukture) – vrtci, šole, kulturni objekti, športni objekti, zdravstveni domovi, domovi za ostarele itd.)

Enote urejanja prostora:

športni centri: Športni park (KO17)

območje družbene infrastrukture: Osnovna šola (KO13).

(1) Namembnost objektov:

Območja družbene infrastrukture sodijo v namensko rabo CU in so prostorsko že določena ter povzeta iz UZ Kobarid. V prihodnosti občina ne načrtuje novih območij družbene infrastrukture, razen gradnje posameznih objektov – zdravstvenega doma ali doma za starejše občane.

Dopustne vrste gradenj in posegov: gradnja novih objektov, rekonstrukcija, prenova in sanacija, dozidava, nadzidava, dopolnilna gradnja, ponovna gradnja, sprememba namembnosti z možnostjo prepletanja dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Prosto stoječe stavbe, odmik od parcelne meje naj bo min 4 m oziroma v skladu z Uredbo o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Odmiki so lahko tudi manjši, v kolikor se strinja lastnik sosednje nepremičnine in so zagotovljene požarnovarstvene zahteve in higiensko sanitarni pogoji (osončenje). Gradbena meja objektom se določi v skladu z obstoječimi objekti, pri novogradnjah pa je min 5 m od regulacijske linije.

(3) Velikost objektov:

Velikost objektov se določi glede na funkcijo objektov in na podlagi potreb. Višinsko objekti ne smejo odstopati od objektov v okolici. Največja višina objektov je $P+2+M$, s tem da je višina prostorov lahko višja od 3,6 m in je prilagojena vsebini in funkcionalnim zahtevam.

Izkoriščenost zemljišč:

Faktor zazidanosti naj ne presega $FZ = 0,6$, faktor izrabe pa $FI = 1,6$ za območje EUP. Kot minimalno funkcionalno zemljišče k objektu je potrebno zagotoviti dovolj PM glede na dejavnost, dovoz za intervencijska vozila, zelene površine.

(4) Oblikovanje objektov:

Za tovrstne objekte velja, da so lahko oblikovno tudi kontrastni v prostoru s posameznimi avtohtonimi arhitekturnimi rešitvami, v kolikor niso locirani na območju kulturnih vrednot. V tem primeru morajo biti skladni s projektnimi pogoji pristojnega organa. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Oblika parcel mora slediti predvsem dostopu do parcele in možnosti priključevanja na javno infrastrukturo. Velikost parcel je določena z vrsto in lego gradnje glede na enoto urejanja prostora.

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Vsi objekti, razen tistih, ki jih določa zakon, morajo biti priključeni na javno gospodarsko infrastrukturo (minimalno dovoz, voda, elektrika, odvoz odpadkov in kanalizacija). Maksimalna oddaljenost od priključka na javno infrastrukturo je 25 m. Na območjih, kjer ni predviden OPPN, se javna infrastruktura gradi s javno zasebnim partnerstvom ali zasebno, s tem da se vložek investitorja v javno infrastrukturo poračunava s komunalnim prispevkom. Kolikor upravljavec javne infrastrukture ne da pozitivnega soglasja glede priključitve oziroma načina priključitve, gradnja ni mogoča. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Kolikor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe.

Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Smiselno je objekte KD vključevati v moderno vsebino in funkcijo ob posegih, ki teh objektov ne spreminjajo toliko, da bi izgubili svojo vrednost in pričevalnost.

66. člen

(določitev PIP enotah TIP 7)

TIP 7: (ostali objekti)

Enote urejanja prostora: Rekreacija (KO19), Park (KO16, KO21), Pokopališče (KO18)

(1) Namembnost objektov:

To so objekti, ki ne sodijo k zgornjim tipom gradenj, ampak so ali objekti, ki so memoarni ali služijo za turizem in rekreacijo v naselju, športni objekti (igrišča, naprave s pomožnimi objekti) in pomožni objekti za potrebe kmetijske (ljubiteljske) dejavnosti na območju zelenega sistema naselja Kobarid (košnja trave in paša ovc), ki so pravzaprav atribut kulturne krajine, turistična atrakcija in lokalna značilnost skladno s 67. členom tega odloka.

Dopustne vrste posegov so naslednje: vzdrževanje, prenova, sanacija in postavitve enostavnih objektov za potrebe dejavnosti.

(2) Lega objektov:

Za postavitve in lokacijo teh objektov velja, da ne smejo biti na vizualno izpostavljenih lokacijah, oblikovno kontrastni in vpadljivi. Večinoma so to prosto stoječi enostavni objekti praviloma iz lesa ali montažnih elementov. Odmik objektov od parcelne meje naj bo 2 m.

(3) Velikost objektov:

Velikost objektov mora biti prilagojena minimalnim zahtevam glede na funkcijo objekta, višinsko so samo P.

(4) Oblikovanje objektov:

Objekti morajo biti oblikovani v skladu s tradicionalnim primorskim kobariško tolminskim slogom stavbarstva, ki je značilen za dolino, pokriti praviloma z dvokapno streho v vzdolžni smeri in naklonu od 18 do 30 stopinj. Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) na fasadah, kot so več kotni izzidki, stolpiči, fasadni pomoli, arkade in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij. Razmestitev, orientiranost in oblikovanje objektov naj sledijo varstvu pred podnebnimi razmerami in čim boljši energetski učinkovitosti zgradb z uporabo obnovljivih virov.

(5) Parcelacija:

Za te objekte ni potrebna parcelacija

(6) Priključevanje objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro:

Objekti morajo biti priključeni na tisto javno infrastrukturo, kot jo predpisujejo posamezni področni predpisi. Kolikor imajo objekti tudi sanitarne prostore, morajo biti priključeni na vodovodno in kanalizacijsko omrežje. Pri gradnji, rekonstrukciji, spremembi rabe ali ponovni gradnji objekta mora investitor zagotoviti ustrezno število parkirnih mest glede na normative za določeno dejavnost na lastnem stavbnem zemljišču. Koli-

kor to ni mogoče, mora pridobiti dovoljenje za uporabo javnih parkirišč.

(7) Celostno ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanja narave, varstva okolja in naravnih dobrin, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:

Dopustna gradnja ne sme ogroziti varstvenih območij naravnih vrednot in kulturne dediščine, vodnih virov in podtalnice. Kolikor se pojavi varstveni režim, je pri gradnji potrebno pridobiti predhodne projektne pogoje in soglasje pristojne službe. Na ogroženih območjih – seizmičnih se ne spodbuja gradnja, priporočljiva je lesena in montažna pred klasično masivno, izogibati se je potrebno visoki podtalnici, hidrološko neugodnim območjem. Gradnja na potencialno poplavnem in plazovitem območju je prepovedana. Varstvo pred požarom mora vključevati preprečitev širjenja požara na sosednje objekte, ki se zagotavlja z ustreznimi odmiki objekta od sosednjih parcel in med objekti ter potrebnimi protipožarnimi ločitvami, z zagotavljanjem virov vode za gašenje (če ni hidrantnega omrežja, je treba zagotoviti druge vire), z neoviranimi in varnimi dovozi, dostopi ter delovnimi površinami za intervencijska vozila.

(8) Varovanje zdravja ljudi:

Pri načrtovanju objektov je potrebno težiti k pravilni osončenosti, osvetlitvi, prevetrenosti, varstvu pred hrupom, elektromagnetnim sevanjem in možnosti dostopa funkcionalno oviranim osebam. Objekti morajo ustrezati sanitarno-tehničnim predpisom.

(9) Posebnosti in dodatni pogoji:

Na teh objektih sprememba namembnosti v bivalni objekt, kot je stanovanje ali počitniški objekt, ni mogoča.

67. člen

(enostavni in nezahtevni objekti)

(1) Enostavni in nezahtevni objekti so dovoljeni na vseh območjih kmetijske, gozdne, ostale in urbane rabe v skladu s podrobno namensko rabo zemljišč, nekateri izjemoma tudi na zemljiščih, ki niso zazidljiva, razen na zemljiščih, ki so zavarovana po drugih področnih predpisih. Merila in pogoji za postavitve enostavnih objektov morajo ustrezati Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost in predpisom s področja kmetijstva. Na območju gozdov se lahko gradijo le pomožni objekti, ki služijo za lesno proizvodno, lovskogojitveno ter rekreacijsko funkcijo gozda.

Na območju krajine se lahko postavijo enostavni in nezahtevni kmetijski objekti za potrebe, ki so neposredno vezani na dejavnost kmetijstva in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, v manjših naseljih kmetijski in urbani objekti, v naselju Kobarid pa pretežno urbani enostavni in nezahtevni objekti. Pomožnih objektov za lastne potrebe ni mogoče postavljati na območjih večstanovanjskih objektov, na skupnih funkcionalnih zemljiščih, na zemljiščih javnega dobra in območjih, ki se jih ureja z OPPN.

Sprememba namembnosti pomožnega objekta za lastne potrebe in kmetijski namen ter s tem legalizacija nedovoljenega posega v prostor, ki je bil postavljen oziroma zgrajen na osnovi priglasitve del ali lokacijske informacije v objekt za stanovanjski ali poslovni namen ni mogoča. Prav tako niso mogoči samostojni infrastrukturni priključki pomožnih objektov za lastne potrebe in kmetijski namen na javno infrastrukturo kot so vodovod, elektrika, kanalizacija itd., lahko pa ima takšen objekt osebni priključek iz obstoječega stanovanjskega objekta.

(2) Oblikovanje enostavnih in nezahtevnih objektov:

Objekti morajo biti oblikovani v skladu s tradicionalnim primorsko-alpskim slogom stavbarstva, ki je značilen za kobariško-tolminski primorski in kobariško-alpski (škofjeloško cerkljanski in trnovško kraški) ter beneški tip, pokriti praviloma z dvokapno streho v vzdolžni smeri in naklonu od 18 do 30 ali od 40 do 60 stopinj. Prepovedani so nesprejemljivi dodatki (neznačilni arhitekturni elementi in detajli) in »preneseni« arhitekturni in hortikulturni elementi iz drugih okolij.

(3) Posebnosti in dodatni pogoji:

Na območju namenske rabe kmetijskih zemljišč K1 in K2 brez spremembe namenske rabe se lahko načrtuje samo agrarne operacije in vodne zadrževalnike za potrebe namakanja kmetijskih zemljišč, posege za začasne ureditve za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, rekonstrukcije lokalnih cest, enostavne in nezahtevne pomožne kmetijsko-gozdarske objekte razen grajene gozdne prometnice, skladno s predpisi s področja kmetijstva in navedenimi v Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost.

Poleg navedenega se lahko načrtuje še omrežje naslednje gospodarske javne infrastrukture, in sicer cevovodi za pitno vodo in odpadno vodo s pripadajočimi objekti, elektrovioli s pripadajočimi objekti, komunikacijski vodi, naftovodi, plinovodi, vročevodi, in priključki nanje, pri čemer se kot pripadajoči objekti štejejo samo tisti objekti, ki ne spreminjajo dejanske rabe kmetijskih zemljišč oziroma ne spreminjajo v takšni meri, da bi bila onemogočena kmetijska obdelava.

Gradnja novih gozdnih cest in vlak je mogoča samo v skladu s sprejetimi gozdnogospodarskimi načrti.

Postavitev lovskih prež, krmišč ipd. je mogoča v skladu z usmeritvami letnega načrta lovsko upravljavskega območja.

Postavitev čebelnjakov v naseljih je dopustna samo na obrobju, izven poselitvenih območij je mogoča v skladu s čebelarskim pašnim redom.

Ureditev površin, ki niso gradnja po predpisih o gradnji izven poselitvenih območij (vzletišča za jadralna padala, plezališča itd.) je mogoča v skladu s pristojnim organom RS posamezne dejavnosti, uskladitvijo interesov v prostoru, soglasjem nosilcev urejanja prostora (v primeru varstvenih režimov), lastnikom zemljišč in Občino Kobarid.

(4) Signalizacija, reklamne, obvestilne in usmerjevalne table za lastne potrebe, ki niso v javnem interesu, so lahko postavljene znotraj označenega naselja, izven naselja pa samo ena kot obvestilna tabla ali dopolnilna tabla prometnemu znaku. Trženje reklamnih panojev (jumbo plakatov), svetlobnih napisov ali drugih oblik vizualnega oglaševanja vseh velikosti in oblik je na območju občine Kobarid prepovedana.

68. člen

(ostali objekti)

Za ostale objekte na območju krajine, ki niso po namenu stanovanjski, se uporablja smiselno merila in pogoje, kot so določeni za enake vrste objektov v naselju Kobarid in obratno.

69. člen

(ostala dela, ki niso gradnja)

Za vsa ostala dela, ki niso gradnja, ampak v skladu z 12. točko 2. člena Zakona o prostorskem načrtovanju pomenijo drug poseg v fizične strukture na zemeljskem površju ter pod njim, kot so npr. agrooperacije, melioracije, krčitve gozda, poljske poti, sezonska parkirišča, prostori za skladišče lesa itd., ki niso gradnja ali enostavni objekti, velja, da ustrezajo vrednosti določeni z Uredbo o vrstah posegov v okolje, za katera je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje, kolikor so na zavarovanih območjih, pa je potrebno pridobiti mnenje pristojnega organa. Posegi morajo biti načrtovani sonaravno, s čim manjšimi vplivi na okolje, površinski izkopi ali nasutja naj ne bodo večji od 1 m, krčitve vegetacije pa ne večje od 1 ha.

70. člen

(gospodarska javna infrastruktura – GJI)

(1) Gradnja, rekonstrukcija in vzdrževanje GJI je mogoča na območju celotne občine. Ključna omrežja GJI se rekonstruirajo in gradijo po že obstoječih trasah, nove pa se načrtujejo z združevanjem v skupne infrastrukturne koridorje. Nove trase naj bodo vkopane, kjer pa to ni mogoče, naj trase potekajo tako, da ne kazijo okolja, s čim manjšim negativnim vplivom na okolje in

človeka in naj se izogibajo gorskim vrhovom, grebenom, varovanim in zavarovanim območjem po zakonu o ohranjanju narave, kulturne dediščine, kmetijskih zemljišč in varstvu voda. Merila in pogoje se smiselno uporablja tudi za postavitve posameznih točkovnih infrastrukturnih objektov in naprav.

(2) Na poselitvenih območjih, ki se jih ne ureja z OPPN, se določi območje opremljanja (obračunsko območje) v posebnem – urbanističnem delu projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja GJI. Program opremljanja z izračunom komunalnega prispevka sprejme občinski svet z odlokom. Komunalni prispevek se izračuna na osnovi Uredbe in Pravilnika o merilih za odmero komunalnega prispevka. Pri gradnji infrastrukture je potrebno upoštevati področne tehnične predpise glede globin, odmikov in medsebojnih križanj.

Načeloma se gradi GJI na javnem oziroma občinskem zemljišču – t.i. javnem dobru, v nasprotnem primeru mora investitor pridobiti pravico gradnje na tujem zemljišču oziroma listino, ki je sposobna vpisa v Zemljiško knjigo.

71. člen

(zapolnjevanje ekstenzivno izkoriščenih in nezazidanih stavbnih zemljišč)

(1) Osnovni princip delitve parcel na nezazidanih in ekstenzivno izkoriščenih stavbnih zemljiščih je, da se ustvarjajo nove parcele in možni dostopi do sosednjih parcel, da se teži k racionalnosti gradnje od znotraj navzven, da se zapolnjuje na način najbližjih priključkov na komunalno opremo do največ 25 m, da investitor izvede priključek, na katerega se bodo lahko priključevali še drugi objekti (kot vložek v sekundarno javno infrastrukturo). Gradnja v sredini ali na obrobju nezazidanih ali ekstenzivno izkoriščenih območij naselij ni dopustna.

(2) Na območjih notranjega razvoja naselij z zgoščevanjem, je pogoj za delitev parcel določitev novega javnega dobra oziroma da morajo posamezni investitorji – lastniki odstopiti del zemljišč za javno dobro ali dopustiti gradnjo javne infrastrukture ter neoviran dostop tudi preko svojih zemljišč.

72. člen

(usmeritve za določitev PIP na območju za katera se bodo izdelali OPPN)

(1) Za enoti urejanja prostora Bencinska črpalka (KO14) in Industrijska cona (KO15), ki se urejata z OPPN, veljajo enaka merila in pogoji glede posegov v prostor, kot so določena v 62. in 63. členu tega odloka za TIP 3 in TIP 4.

(2) Poleg splošnih usmeritev je pri izdelavi OPPN potrebno upoštevati:

Bencinska črpalka:

- lokacija se navezuje na območje Rekreativskih površin,
- da se določi dovolj veliko število PM za potrebe mesta in turističnega obiska z navezavo na obvoznico in varnimi peš dostopi do centra in kulturnih znamenitosti, reke Soče,
- racionalna gradnja s čim večjo gostoto z omejeno višino glede vedut na dominante,
- z gradnjo objekta se lahko vzpostavlja nova prostorska dominantna.

Industrijska cona:

- višina objektov od tal do kapi je največ 10 m,
- oblikovno morajo biti objekti poudarjeni horizontalno,
- razmerje med višino in najkrajšo tlorisno dolžino objekta ne sme biti večja od 1,
- kot prostorska dominantna se lahko izvede samo gospodarski inkubator, ki pa ne presega 50 % višine ostalih objektov.

73. člen

(določitev stavbnega zemljišča objektom, ki so razpršena gradnja)

Za vse legalno zgrajene objekte na območju krajine, ki so po ZPNačrt razpršena gradnja in evidentirani v kartografskem

delu OPN kot informacija o dejanskem stanju v prostoru (kataster stavb) ter nimajo določenega stavbnega zemljišča v skladu s 5. točko 15. člena Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega prostorskega načrta ter pogojih za določitve območij sanacije razpršene gradnje in območij za razvoj in širitve naselij velja, da jim pripada stavbno zemljišče iz veljavnega upravnega dovoljenja (lokacijskega ali posebnega dela enotnega in gradbenega dovoljenja), objektom grajenim pred letom 1967 pa stavbno zemljišče v velikosti 1,5 stavbišča. Na teh zemljiščih je dovoljeno obstoječe objekte vzdrževati, adaptirati, rekonstruirati, prenavljati, prizidati, nadzidati v smislu oblikovne sanacije. Dovoljena je ponovna gradnja ter sprememba namembnosti dela objekta. Na območju gradbene parcele določene v gradbenem dovoljenju je mogoča postavitve ene vrste enostavnega ali nezahtevnega objekta za lastne potrebe v skladu Uredbo o vrstah objektov.

74. člen

(določitev stavbnega zemljišča objektom, ki so razpršena poselitve)

(1) Pri gručih hiš ali zaselku, ki ima vsaj tri objekte s hišno številko in niso v večji medsebojni oddaljenosti od 30 m, je stavbno zemljišče določeno tako, da obod predstavlja povezano linijo v oddaljenosti 15 m od zunanega roba objekta. V izvedbenem delu kartografskega dela OPN so ta zemljišča označena kot površine namenske rabe razpršene poselitve z oznako A. Enako so označeni tudi objekti, ki so tradicionalno razpršena poselitve: to so kmetije in posamezni stanovanjski objekti zgrajeni pretežno pred l. 1967 določeni s presekom registra kmetij, registra NUSZ in registra prebivalcev.

(2) Na strnjenih območjih naselij opredeljenih v OPN kot poselitvena območja, se vsa zemljišča štejejo kot stavbna zemljišča z oznako S v naselju Kobarid pa z določeno podrobno namensko rabo.

75. člen

(rok za dokončanje objekta)

Rok za dokončanje objekta – do končne obdelave fasad in zunanje ureditve je pet let od pričetka gradnje (zapisnik o zakoličbi), z možnostjo podaljšanja, v nasprotnem primeru lahko občina naroči dela zunanjemu izvajalcu na račun lastnika objekta. Podobno morajo biti dokončani in obdelani tudi enostavni objekti v roku enega leta od pridobitve lokacijske informacije, skladno z občinskim odlokom, da ne kazijo zunanjšega izgleda naselij in krajine.

76. člen

(spremembe in dopolnitve OPN)

(1) Vse spremembe in dopolnitve OPN Kobarid se izvedejo po enakem postopku, kot to velja za njegov sprejem. Skrajšani postopek velja v vseh primerih, razen pri spremembi osnovne ali podrobne namenske rabe. Možni so tudi tehnični, nomotehnični in redakcijski popravki, ki ne vplivajo na vsebino akta brez predhodnega postopka, ki jih sprejme župan občine s sklepom.

(2) Izredne spremembe in dopolnitve OPN na zahtevo posameznega pobudnika ali več pobudnikov, ki niso v javnem interesu vodi občina, vse stroške izdelave strokovnih podlag, osnutka, predloga in postopka pa nosi pobudnik. Pobuda s strani pobudnika za spremembe in dopolnitve OPN mora vsebovati obrazložitev in utemeljitev, na območju varovanih in varstvenih režimov po Zakonu o varstvu narave, varstvu voda, varstvu kulture dediščine in varstvu kmetijskih zemljišč pa morajo vsebovati poleg strokovnih podlag tudi mnenje pristojne službe ministrstva (v primeru

narave tudi PVO in okoljsko poročilo, če je to zaradi obsega del potrebno).

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

77. člen

(prehodno obdobje)

Postopki za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka, se končajo po določbah izvedbenih aktov občine, veljavnih v času vložitve vloge za izdajo gradbenega dovoljenja.

78. člen

(prenehanje veljavnosti občinskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve OPN Kobarid prenehajo veljati naslednji občinski prostorski akti:

– Prostorske sestavine Dolgoročnega plana Občine Tolmin za obdobje 1986–2000 (Uradno glasilo št. 8/87 in 9/90) in Srednjeročnega družbenega plana Občine Tolmin za obdobje 1986–1990 (Uradno glasilo št. 8/87 in 5/91),

– Spremembe in dopolnitve dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Tolmin za območje Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 49/97 in 49/02),

– Odlok o prostorsko ureditvenih pogojih v Občini Tolmin (Uradno glasilo št. 2/89 in 4/92),

– Odlok o UNO Drežniške Ravne (Uradni list RS, št. 7/99).

(2) Ob sprejetju OPN Kobarid se vse zatečene pravice iz razveljavljenih aktov upoštevajo, razen tistih, ki bi bile v nasprotju z ZPNačrt.

(3) Vse zatečene pravice, ki izhajajo iz upravnih dovoljenj ostajajo enake. Status obstoječih objektov izhaja iz pridobljenih upravnih dovoljenj oziroma lokacijske informacije na dan uveljavitve tega OPN.

79. člen

(hramba prostorskega akta)

(1) Občinski prostorski načrt – OPN Kobarid je izdelan v digitalni obliki in tiskan v 3 (treh) izvodih v analogni obliki.

(2) OPN Kobarid v analogni in digitalni obliki se hrani in je na vpogled na Občini Kobarid, Upravni enoti Tolmin in ministrstvu, pristojnemu za prostor – Direktoratu za prostor.

(3) V primeru neskladja osnovne in podrobne namenske rabe med digitalnim in analognim OPN Kobarid velja slednji.

80. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-1/08

Kobarid, dne 19. novembra 2013

Županja
Občine Kobarid
Darja Hauptman l.r.

KOMEN

3573. Sklep o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks za leto 2014

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) in drugega odstavka 6. člena Odloka o občinskih taksah v Občini Komen (Uradni list RS, št. 53/07) je Občinski svet Občine Komen na 22. redni seji dne 20. 11. 2013 sprejel

S K L E P**o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks za leto 2014**

1.

Vrednost točke za obračun občinskih taks za leto 2014 znaša 0,0600 EUR.

2.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2014 dalje.

Št. 032-14/2013-4

Komen, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

3574. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) je Občinski svet Občine Komen na 22. redni seji dne 20. 11. 2013 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa javnega dobra**

1.

Ugotavlja se, da nepremičnina s parc. št. 1403/16, k.o. Kobjdilj, v izmeri 16 m², v zemljiški knjigi vpisana z zaznambo javnega dobra, ne služi več vpisanemu namenu, zato se status javnega dobra ukine.

2.

Navedena nepremičnina izgubi status javnega dobra z ugotovitevno odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se le-ta pošlje pristojnemu sodišču, da po uradni dolžnosti iz zemljiške knjige izbriše zaznambo o javnem dobru. Z izbrisom zaznambe javnega dobra postane parc. št. 1403/16, k.o. Kobjdilj, last Občine Komen.

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-14/2013-3

Komen, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

3575. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) je Občinski svet Občine Komen na 22. redni seji dne 20. 11. 2013 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa javnega dobra**

1.

Ugotavlja se, da nepremičnina s parc. št. 3545/24, k.o. Komen, v izmeri 21 m², v zemljiški knjigi vpisana z zaznambo javnega dobra, ne služi več vpisanemu namenu, zato se status javnega dobra ukine.

2.

Navedena nepremičnina izgubi status javnega dobra z ugotovitevno odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se le-ta pošlje pristojnemu sodišču, da po uradni dolžnosti iz zemljiške knjige izbriše zaznambo o javnem dobru. Z izbrisom zaznambe javnega dobra postane parc. št. 3545/24, k.o. Komen, last Občine Komen.

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-14/2013-2

Komen, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

3576. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) je Občinski svet Občine Komen na 22. redni seji dne 22. 11. 2013 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa javnega dobra**

1.

Ugotavlja se, da nepremičnina s parc. št. 2819, k.o. Gorjansko, v izmeri 219 m², v zemljiški knjigi vpisana z zaznambo javnega dobra, ne služi več vpisanemu namenu, zato se status javnega dobra ukine.

2.

Navedena nepremičnina izgubi status javnega dobra z ugotovitevno odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se le-ta pošlje pristojnemu sodišču, da po uradni dolžnosti iz zemljiške knjige izbriše zaznambo o javnem dobru. Z izbrisom zaznambe javnega dobra postane parc. št. 2819, k.o. Gorjansko, last Občine Komen.

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-14/2013-1

Komen, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

LJUBLJANA

3577. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana

Na podlagi 3. in 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/1/94 – odl. US, 8/96, 36/00 – ZPDC in 127/06 – ZJZP), 43. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS in 57/12) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 29. seji dne 25. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana (Uradni list RS, št. 18/08 – uradno prečiščeno besedilo in 106/11) se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Zavod opravlja kot javno službo storitev pomoč družini na domu.

Zavod poleg javne službe lahko opravlja tudi:

– dejavnost socialnega servisa, ki obsega pomoč pri hišnih in drugih opravilih v primeru otrokovega rojstva, bolezni, invalidnosti, starosti, v primeru nesreč ter drugih primerih, ko je ta pomoč potrebna za vključitev osebe v vsakdanje življenje,

– izobraževalno dejavnost in usposabljanje izvajalcev socialne oskrbe na domu,

– mentorsko dejavnost,

– informativno- založniško dejavnost,

– izvajanje praktičnega pouka socialnih oskrbovalk in socialnih oskrbovalcev in prakse študentk in študentov socialnega dela, psihološke, pedagoške in sociološke smeri,

– druge zdravstvene dejavnosti,

– druge dejavnosti za izboljšanje kvalitete življenja na domu.

Navedene dejavnosti spadajo po standardni klasifikaciji dejavnosti med naslednje podrazrede:

– 88.109 Drugo socialno varstvo brez nastanitve za starejše in invalidne osebe

– 84.120 Urejanje zdravstva, izobraževanja, kulturnih in drugih socialnih storitev, razen obvezne socialne varnosti

– 85.590 Druge nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje

– 86.909 Druge zdravstvene dejavnosti

– 88.999 Drugo druge nerazvrščeno socialno varstvo brez nastanitve

– 73.200 Raziskovanje trga in javnega mnenja

– 47.190 Druga trgovina na drobno v nespecializiranih prodajalnah

– 56.210 Priložnostna priprava in dostava jedi

– 58.140 Izdajanje revij in druge periodike

– 58.190 Drugo založništvo

– 95.290 Popravila drugih osebnih ali gospodinjskih izdelkov

– 96.010 Dejavnost pralnic in kemičnih čistilnic

– 96.021 Frizerska dejavnost

– 96.022 Kozmetična in pedikerska dejavnost

– 96.090 Druge storitvene dejavnosti, drugje nerazvrščene«.

2. člen

4. člen se črta.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1221-15/2013-7

Ljubljana, dne 25. novembra 2013

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković i.r.

3578. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote

Javno podjetje Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova ulica 62, Ljubljana, v skladu s 97. členom Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 in naslednji) in Uredbe o oblikovanju cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja za tarifne odjemalce (Uradni list RS, št. 33/13) objavlja

C E N I K

za posamezne tarifne skupine toplote

1. člen

V Javnem podjetju Energetika Ljubljana, d.o.o., Ljubljana, Verovškova 62, se določijo nove cene toplote:

Tarifna skupina	Enota	Cena brez DDV na enoto	Dodatek za povečanje energetske učinkovitosti na enoto	22 % DDV	Končna cena z DDV na enoto
GOSPODINJSKI ODJEM					
za dobavljene količine					
– za obračun po toplotnem števcu	EUR/MWh	47,5536	0,5000	10,5718	58,6254
– za obračun tople potrošne vode po vodomeru	EUR/m ³	3,1766	0,0300	0,7055	3,9121

Tarifna skupina	Enota	Cena brez DDV na enoto	Dodatek za povečanje energetske učinkovitosti na enoto	22 % DDV	Končna cena z DDV na enoto
za priključno moč – za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomru	EUR/MW/leto	8.665,9755		1.906,5146	10.572,4901
NEGOSPODINJSKI ODJEM					
za dobavljene količine					
– za obračun po toplotnem števcu	EUR/MWh	52,9441	0,5000	11,7577	65,2018
– za obračun tople potrošne vode po vodomru	EUR/m ³	3,5341	0,0300	0,7841	4,3482
za priključno moč – za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomru	EUR/MW/leto	10.031,2256		2.206,8696	12.238,0952

V skladu s Spremembo Splošnih pogojev za dobavo in odjem toplote in hlada iz distribucijskega omrežja za geografsko območje Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 92/12) se dobavljene količine toplote za ogrevanje sanitarne tople vode pri obračunu po vodomru določajo posredno na osnovi odčitkov vodomera in obračunavajo po ceniku za obračun po toplotnem števcu.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega cenika preneha veljati Cenik za posamezne tarifne skupine toplote, objavljen v Uradnem listu RS, št. 90/13.

3. člen

Ta cenik začne veljati naslednji dan po objavi.

Ljubljana, dne 26. novembra 2013

Hrvoje Drašković l.r.
Direktor

MEŽICA

3579. Odlok o spremembah Odloka o načinu opravljanja izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev ter druge cestne prometne svetlobne signalizacije in opreme na območju Občine Mežica

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/10), 62. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10), 39.c člena ZGO-1 (Uradni list RS, št. 126/07), ZJN-2 (Uradni list RS, št. 128/06), 3. in 4. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Mežica (Uradni list RS, št. 39/97, 25/01, 17/02, 112/02 in 126/04), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – UPB) ter 15. člena Statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 33/07) je Občinski svet Občine Mežica na 23. seji dne 20. 11. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembah Odloka o načinu opravljanja izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev ter druge cestne prometne svetlobne signalizacije in opreme na območju Občine Mežica

1. člen

V Odloku o načinu opravljanja izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev ter druge cestne prometne svetlobne signalizacije in opreme na območju Občine Mežica (Uradni list RS, št. 94/11) se v točki (1) 3. člena Odloka besedilo:

»JKP Log, d.o.o. Dobja vas 187, Ravne na Koroškem« nadomesti z besedilom: »Komunala Mežica, d.o.o., Trg Svobode 1, Mežica«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 360-004/2013
Mežica, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Mežica
Dušan Krebel l.r.

3580. Sklep o imenovanju občinske volilne komisije

Na podlagi 35. in 38. člena Zakona o lokalnih volitvah (ZLV, Uradni list RS, št. 94/07 – UPB3, 45/08 in 83/12) in 15. člena Statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 33/07) je Občinski svet Občine Mežica na 23. seji dne 20. 11. 2013 sprejel

SKLEP

o imenovanju občinske volilne komisije

1. člen

V Občinsko volilno komisijo Občine Mežica se imenujejo:
1. predsednica Darja Cokan, Podjunska ulica 2, Mežica
2. namestnica predsednice Žana Avberšek, Podpeška pot 5, Mežica

3. članica Frančiška Merkač, Podjunska ulica 26, Mežica
4. namestnica članice Marija Potočnik, Ob Meži 4, Mežica
5. član Dejan Kavtičnik, Stržovo 34, Mežica
6. namestnica člana Janja Čmarec, Plat 8, Mežica
7. članica Saša Porčnik, Prežihova 8, Mežica
8. namestnik članice Peter Rapac, Trg 4. aprila 12, Mežica.

Občinska volilna komisija se imenuje za mandat štirih let.

2. člen

Sedež Občinske volilne komisije Občine Mežica je Trg svobode 1, 2392 Mežica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 040-0001/2013

Mežica, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Mežica
Dušan Krebel l.r.

MIRNA PEČ

3581. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Mirna Peč

Na podlagi 61. in 62. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10, 40/12 – ZUJF) in 16. člena Statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 59/07, 14/08 in 40/10) je Občinski svet Občine Mirna Peč na 23. redni seji dne 21. 11. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Mirna Peč

1. člen

V Odloku o gospodarskih javnih službah v Občini Mirna Peč (Uradni list RS, št. 21/02) se v prvem odstavku 5. člena doda nova točka, ki se glasi:

»9. vzdrževanje občinskih javnih cest.«

2. člen

Vsebinska 7. člena se dopolni z novo, šesto alinejo katere vsebinska se glasi:

»– neposredno v okviru občinske uprave (ko občinska uprava izvaja postopke javnega naročanja).«

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-11/2013-5

Mirna Peč, dne 22. novembra 2013

Župan
Občine Mirna Peč
Andrej Kastelic l.r.

3582. Odlok o spremembah Odloka o občinskih cestah

Na podlagi 96. in 126. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12), 61. in 62. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10, 40/12 – ZUJF) in 16. člena Statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 59/07, 14/08 in 40/10) je Občinski svet Občine Mirna Peč na 23. redni seji dne 21. 11. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembah Odloka o občinskih cestah

1. člen

(1) V Odloku o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 66/00, 51/06, 37/07 in 61/10) se besedilo prvega odstavka 26. člena spremeni tako, da se glasi:

»Redno vzdrževanje občinskih cest je obvezna gospodarska javna služba, ki obsega vzdrževalna dela za ohranjanje javnih cest v stanju, ki zagotavlja varnost in prevoznost javnih cest, nadzor nad stanjem javnih cest in cestnega sveta ter vzpostavitev prevoznosti cest ob naravnih in drugih nesrečah.«

(2) Besedilu drugega odstavka 26. člena se doda naslednje besedilo: »; vključno s prenosom obveznosti in pristojnosti pri vzdrževanju občinskih cest v skladu s predpisi, ki urejajo vrste vzdrževalnih del na cestah ter nivo rednega vzdrževanja javnih cest (neposredno v okviru občinske uprave, ko občinska uprava izvaja postopke javnega naročanja).«

2. člen

V petem odstavku 31. člena se besedilo »pri javni poti 6 m« nadomesti z besedilom »pri javni poti 5 m.«

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 371-30/2010-3

Mirna Peč, dne 22. novembra 2013

Župan
Občine Mirna Peč
Andrej Kastelic l.r.

NOVA GORICA

3583. Odlok o spremembi Odloka o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov v Mestni občini Nova Gorica

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04 s spremembami), 3., 7. in 35. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 s spremembami), 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 s spremembami), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 s spremembami) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) ter skladno s 143. in 152. členom Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 21. novembra 2013 sprejel

O D L O K
o spremembi Odloka o zbiranju in prevozu
komunalnih odpadkov v Mestni občini
Nova Gorica

1. člen

V 7. členu Odloka o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov v Mestni občini Nova Gorica (Uradni list RS, št. 21/08) se črta četrti odstavek.

Dosedanji peti odstavek 7. člena postane četrti odstavek.

2. člen

V prvem odstavku 27. člena se črta stavek »Cena je lahko različna za različne kategorije povzročiteljev.«.

3. člen

Četrti odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:
 »(4) Pogodbeni povzročitelj je dolžan izvajalcu predajati mešane komunalne odpadke, lahko pa se z izvajalcem dogovori tudi za predajo ostalih ločeno zbranih frakcij odpadkov.«

4. člen

V prvem odstavku 29. člena se črta stavek »Smetarina je lahko diferencirana za različne kategorije povzročiteljev.«.

Drugi odstavek 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Merilo za določitev smetarine je pavšalno določena količina posameznih storitev javnih služb na osebo na mesec, ločeno za:

- storitev zbiranja komunalnih odpadkov,
- storitev zbiranja bioloških odpadkov,
- storitev obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov,
- storitev odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

Za drugim odstavkom 29. člena se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Za poslovne dejavnosti oziroma za uporabnike poslovnih prostorov se pri obračunu upošteva pavšalno določena količina oddanih odpadkov sorazmerno s površino poslovnih prostorov. Obračunska lestvica se določi v Pravilniku iz 26. člena.

(4) Pavšalne količine posameznih storitev javnih služb hkrati s sprejetjem cen storitev javnih služb potrdi mestni svet.«

Dosedanji tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek 29. člena postanejo peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek 29. člena.

5. člen

Spremeni se 32. člen tako, da se glasi:

»(1) Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvaja občinski inšpekcijski organ.

(2) Pooblaščen osebe izvajalca so dolžne ugotovljene kršitve določil odloka dokumentirati in o tem obvestiti občinski inšpekcijski organ.«

6. člen

33. člen se črta.

7. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Št. 352-01-11/2005-16

Nova Gorica, dne 21. novembra 2013

Župan
 Mestne občine Nova Gorica
Matej Arčon l.r.

3584. Sklep o začetku priprave občinskega
podrobnega prostorskega načrta Lavričeva

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt Uradni list RS, št. 33/07 s spremembami) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 21. novembra 2013 sprejel

S K L E P

o začetku priprave občinskega podrobnega
prostorskega načrta Lavričeva

1. Ocena stanja in razlogi za pripravo občinskega
podrobnega prostorskega načrta (OPPN)

Izgradnja Lavričeve ulice na potezi od križišča z ulico Gradnikove brigade proti vzhodu do priključka na Solkansko obvoznico je načrtovana v Občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Nova Gorica, (Uradni list RS, št. 95/12), kjer je njen potek prikazan v Prilogi 2. Izgradnja Lavričeve ulice pomeni zaključevanje urejanja in dooblikovanje centralnega dela mestnega prostora, ki se je postopoma gradil od juga proti severu in je bil zaustavljen s traso obstoječe Vojkove ulice in nedokončane poteze Magistrale. Izgradnja Solkanske obvoznice je omogočila odpravo dotlej nepremostljive ovire v prostorskem razvoju mesta in razvoj ortogonalne ulične mreže do njene končne podobe. Poteza bo odprla možnosti za ureditev in razvoj severnega in vzhodnega še nepozidanega dela mestnega središča ter vzpostavila glavno prečno navezavo mesta na vzhodno obvoznico, s čimer bo močno razbremenila prometne tokove na relaciji Solkan–Nova Gorica. Omogočila bo tudi podaljšanje in dograditev Magistrale kot osnovne nosilne osi mesta. Izgradnja ceste je potrebna tudi zaradi vzporedne in sočasne izgradnje kraka osnovnega mestnega meteornege odvodnika od vznožja Katarine do priključka na krak v trasi Prvomajske ulice. Zaradi potrebe po učinkoviti in celoviti ureditvi prostorskih in lastniških razmer je umestitev ceste v prostor potrebno načrtovati z občinskim podrobnim prostorskim načrtom.

2. Območje OPPN

Območje prostorskega načrta Lavričeve ulice obsega pas zemljišč v koridorju, ki omogoča profil ceste, kakor ga ima obstoječa Lavričeva ulica od križišča s Prvomajsko ulico do križišča z ulico Gradnikove brigade, na poteku od križišča z ulico Gradnikove brigade do priključka na Solkansko obvoznico. Območje obenem predstavlja severni rob ureditvenih območij prostorskih načrtov Ob sodišču in Ob gasilskem domu, v katerih je kot sestavni del njune prometne ureditve napovedana in upoštevana.

3. Način pridobitve strokovnih rešitev

Za pripravo OPPN so bile izdelane in bodo uporabljene variantne rešitve prometnih ureditev s številko IDZ-447/13, ki jih je izdelala IPOD d. o. o. v mesecu juliju 2013.

4. Roki za pripravo OPPN in njegovih posameznih faz

Priprava OPPN bo potekala v naslednjih predvidenih okvirnih rokih:

priprava osnutka načrta	90 dni
pridobitev smernic in sklepa MOP o potrebnosti CPVO	40 dni
dopolnjen osnutek načrta	60 dni (s CPVO 120 dni)
javna razgrnitev in obravnava	40 dni
priprava predloga načrta	60 dni
pridobitev mnenj in potrdila MOP o sprejemljivosti vplivov na okolje	40 dni (s CPVO 60 dni)
predložitev načrta Mestnem svetu v sprejem z odlokom	30 dni

Okvirni predvideni roki se zaradi nepredvidljivih zahtev in pogojev nosilcev urejanja prostora v postopku lahko tudi spremenijo, saj pripravljavec akta na to ne more imeti nikakršnega vpliva.

5. Nosilci urejanja prostora

V postopku priprave OPPN bodo smernice za načrtovane prostorske ureditve iz njihove pristojnosti podali nosilci urejanja prostora:

- Ministrstvo RS za kmetijstvo in okolje;
- Agencija RS za okolje;
- Direkcija RS za ceste;
- Ministrstvo RS za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Nova Gorica, Sedejeva 9, Nova Gorica;
- Uprava za notranje zadeve Nova Gorica, Sedejeva 11, Nova Gorica;
- Vodovodi in kanalizacija Nova Gorica, Cesta 25. junija 1b, Nova Gorica;
- Zavod za varstvo kulturne dediščine, Delpinova 16, Nova Gorica.

Kolikor se bo izkazalo, da bo potrebno pridobiti smernice in mnenja še dodatnih nosilcev urejanja prostora ali krajevne skupnosti, bodo le-te pridobljene med postopkom.

6. Obveznosti v zvezi s financiranjem priprave OPPN

Sredstva za pripravo OPPN so zagotovljena v postavki 08009 proračuna MONG.

7. Končna določba

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi. Sklep se objavi tudi na spletni strani Mestne občine Nova Gorica in se ga pošlje Ministrstvu RS za infrastrukturo in prostor.

Št. 3505-4/2013-2

Nova Gorica, dne 21. novembra 2013

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Mitja Trtnik l.r.

3585. Sklep o spremembah Sklepa o določitvi volilnih enot za volitve članov svetov v Krajevnih skupnostih Branik, Kromberk, Nova Gorica, Rožna Dolina, Solkan, št. 031-2/2010 z dne 27. maja 2010

Na podlagi 19. in četrtega odstavka 54. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 21. 11. 2013 sprejel

S K L E P

o spremembah Sklepa o določitvi volilnih enot za volitve članov svetov v Krajevnih skupnostih Branik, Kromberk, Nova Gorica, Rožna Dolina, Solkan, št. 031-2/2010 z dne 27. maja 2010

1.

V 1. točki Sklepa o določitvi volilnih enot za volitve članov svetov v Krajevnih skupnostih Branik, Kromberk, Nova Gorica, Rožna Dolina, Solkan, št. 031-2/2010 z dne 27. maja 2010 (Uradni list RS, št. 46/10, v nadaljevanju: sklep) se točka z naslovom »3. KS NOVA GORICA« spremeni tako, da se glasi:

»3. KS NOVA GORICA

a) Svet KS Nova Gorica šteje 13 članov.

b) Za volitve članov Sveta Krajevne skupnosti se določijo naslednje volilne enote:

1. volilna enota: NOVA GORICA – GRČNA, ki zajema naselje: NOVA GORICA.

Barje, Cesta 15. septembra 6, 7, 8, 10, 12, 14, 16, Cesta 25. junija 1A, 1D, 1E, 1K, 1L, 1M, 1N, Gortanova ulica, Grčna, Gregorčičeva ulica 11, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, Pod Grčno, Streliška pot 21, 50, 60, 62, Ulica Tolminskih puntarjev 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, Vojkova cesta 68, 111, 111A.

Voli se 1 član Sveta Krajevne skupnosti.

2. volilna enota: NOVA GORICA – VETRIŠČE, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Cesta 25. junija 1, 2, 2A, 2B, 2C, 3, 3A, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 13A, 15, 17, 19, 21, 22, 23, 25, 25A, 27, 29, 31, Kromberška cesta, Lemutova ulica, Ščedne 22, 22A, 24, 24A, Ulica Rada Simonitija, Vetrišče, Vojkova cesta 75, 87, 93, 101A, 101B, 103A, 103B, 105A, 105B, 107A, 107B.

Voli se 1 član Sveta Krajevne skupnosti.

3. volilna enota: NOVA GORICA – PRISTAVA, ki zajema naselje PRISTAVA,

Kostanjeviška cesta, Sončna ulica, Strma pot, Ulica Pinka Tomažiča, Ulica Sergeja Mašere.

Voli se 1 član Sveta Krajevne skupnosti.

4. volilna enota: NOVA GORICA – CENTER, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Cesta 15. septembra 1, 2, 3, 4, Gregorčičeva ulica 10, 12A, 12B, 12C, 13A, 13B, 13C, 14A, 14B, 15A, 15B, 15C, 16, Kajuhova ulica 2, 4, 6, Kidričeva ulica 17, 19, 21, 25A, 25B, 25C, Ulica Tolminskih puntarjev 4, 2A, 2B, Bevkov trg 1, Delpinova ulica 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, Kidričeva ulica 20, 29A, 29B, 29C, 31A, 31B, 31C, 33A, 33B, 33C, 35, 22, 22A, 26A, 26B, 26C, 28A, 28B, 28C, 30A, 30B, 30C, 32A, 32B, 32C, 34A, 34B, 34C, 36, 36A, Streliška pot 3, 7, 30, 30A, 32, 34, 36, 38, 40, 40A, 42, 44, 44A, Škrabčeva ulica 1, Trubarjeva ulica 5, 5A, 7, 7A, 7B, 9A, 9B, 9C, 11A, 11B, 11C.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.

5. volilna enota: NOVA GORICA – ŠPORTNI PARK, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Bazoviška, Cankarjeva ulica 2, 4, 6, 8, 10, Delpinova ulica 1, 3, 5, 7, 7A, 9, 11, 13, 15, Erjavčeva ulica, Kosovelova, Prešernova ulica, Rejčeva ulica 1, 1A, 1B, 3, 5, 5A, 7, 9, 11, 13, 15, Rutarjeva ulica 2, 3A, 3B, 3C, 4A, 4B, 4C, 6, 7, 8, 10A, 10B, Tumova ulica, Vrtna ulica, Streliška pot 1A, 1B, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, Trubarjeva ulica 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, Ulica Marija Kogoja, Železničarska pot 1, 3, 4, 5, 7, Bidovčeva, Kolodvorska pot, Marušičeva, Miloševa, Prvomajska 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 26, 28, 28A, 30, 30A, 31, 32, 32A, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 46A, 48, 50, Ulica Šantlovih, Valenčičeva.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.

6. volilna enota: NOVA GORICA – LEDINE, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Ledine, Na potoku 10, 12, Partizanska ulica (razen št. 45, 47, 47A), Prvomajska ulica 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 54, 55, 56, 58, 58A, 62, 64, 74, 76, 78, 80, 82, 82A, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, Rejčeva ulica 22, 22A, 24, 26, Ulica Ivana Regenta, Cankarjeva ulica 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 23.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.

7. volilna enota: NOVA GORICA – KOTLARNA, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Cankarjeva 12, 12A, 14, 16, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 54, 60A, Ulica Gradnikove brigade 1, 2, 3, 4A, 4B, 6, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 21A, 23, 25, 27, 29, Bevkov trg 2, 3, 4, 6, 8, Kidričeva ulica 7, 9, 9A, 11, 11A, 13, 14, 16A, 16B, 18, Rejčeva ulica 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, Trg Edvarda Kardelja 1, 3, 4, 5, Ulica Tolminskih puntarjev 1 (bivša črpalka), Vojkova cesta 66.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.

8. volilna enota: NOVA GORICA – SEVER, ki zajema naselje NOVA GORICA,

Cankarjeva ulica 52, 56, 66, 80, 82, 84, 58, 60, 62, 62A, 74, 76, 78, Ulica Gradnikove brigade 31, 33, 35, 37, 43, 39, 41, 45, 45A, 47, 49, 51, 53, 57, 59, 61, 63, Ulica XXX. divizije

3A, 3B, 5A, 5B, 5C, 9, 11, 13A, 13B, 13C, 13D, 15A, 15B, 15C, 15D, 17, 19A, 19B, 19C, 21, 23, Sedejeva ulica 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 23, Ščedne 3, 4, 5, 6, 12, 14, 14A, 14B, 14C, 16, 16A, 18, Vojkova cesta 39, 41, 43, 45, 49, 51, 52, 54, 61.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.«

2.

V 1. točki sklepa se točka z naslovom »5. KS SOLKAN« spremeni tako, da se glasi:

»5. KS SOLKAN

a) Svet Krajevne skupnosti Solkan šteje 11 članov.

b) Za volitve članov sveta krajevne skupnosti se določijo naslednje volilne enote:

1. volilna enota: SOLKAN – DOM KS, ki zajema naselja ŠMAVER, SVETA GORA in SOLKAN.

Trg Marka Plenčiča, Trg Jožeta Srebrniča, Soška cesta, Skalniška cesta, Mizarska ulica, Ulica za spomenikom, Cesta IX. Korpusa 3, 5, 5A, 11, Med ogradami od 1 do 43 – neparne številke, Šolska ulica od 1 do 32 razen 25 in 31, Zagrad 1, 3, Ulica Milojke Štrukelj 19, 21, 23, 23A, 25, 27, 29, Pot na Drage.

Volijo se 3 člani sveta Krajevne skupnosti.

2. volilna enota: SOLKAN – OŠ, ki zajema naselje SOLKAN.

Ulica Josipa Makuca, Ulica Milojke Štrukelj od 52 do 88 – parne številke, Žabji kraj, Vojkova cesta od 5 do 37 – neparne številke, Šolska ulica 25, 31, 35, 37, 41, 43, 45 ter parne od 38 do 72, Pod vinogradi, Ulica Borisa Kalina, Ščedne 1, Med ogradami od 4 do 48 – parne številke, Ulica Matije Doljaka, Pirjevčeva ulica, Cesta IX. Korpusa od 17 do 29A – neparne številke in 35, Pionirska ulica, Sočebanova ulica.

Volijo se 3 člani Sveta Krajevne skupnosti.

3. volilna enota: SOLKAN – VRTEC JULKE PAVLETIČ, ki zajema naselje SOLKAN.

Cesta IX. korpusa – neparne št. od 41 do 91, Tominčeva ulica, Ulica Trinka Zamejskega, Na potoku 9, 11, 13, Ulica Matevža Veluščka, Ulica Milojke Štrukelj od 1 do 42 razen 19, 21, 23, 23A, 25, 27 in 29, Ulica XXX. divizije od 2 do 82-parne številke, Prvomajska ulica od 116 do 118 D in 120, 122, 124, 126, Ulica Maksa Valentinčiča, Ob parku, Partizanska ulica 45, 47, 47A, Ulica Klementa Juga, Ulica Milana Klemenčiča, Stara pot, Vojkova cesta od 2 do 24A – parne številke, Vezna pot, Ulica Ludvika Slokarja.

Volijo se 3 člani sveta Krajevne skupnosti.

4. volilna enota SOLKAN – AMD Gorica, ki zajema naselje SOLKAN.

Cesta IX. korpusa od 2 do 122 – parne številke, neparne številke od 93 do 101, Klanec, Pot na Breg, Velika pot, Prvomajska ulica 53, Langobardska ulica.

Volita se 2 člana Sveta Krajevne skupnosti.«

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-2/2010-20

Nova Gorica, dne 21. novembra 2013

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Mitja Trtnik l.r.

NOVO MESTO

3586. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih in nagradah Mestne občine Novo mesto

Na podlagi 16. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 7/13) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na 25. seji dne 14. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih in nagradah Mestne občine Novo mesto

1. člen

V 4. členu Odloka o priznanjih in nagradah Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 8/96 in 134/04) se spremeni drugi odstavek tako, da se glasi:

»Razpis za vložitev predlogov za podelitev nagrad in priznanj Mestne občine Novo mesto se objavi v tiskanem mediju in na spletnem portalu Mestne občine Novo mesto najpozneje do 31. 12. tekočega leta.«

2. člen

V 5. členu se na koncu prvega odstavka pika nadomesti z vejico in doda tekst: »razen Komisije za priznanja in nagrade.«

3. člen

Besedilo 9. člena se nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

»Način dela komisija opredeli s poslovnikom.«

4. člen

V 10. členu se doda nov odstavek, ki se glasi:

»Za prejemnike naziva častni občan se zagotovi trajno obeležje v prostorih Mestne občine Novo mesto.«

5. člen

Za prvim odstavkom 11. člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

»Izjemoma se lahko na utemeljen predlog nagrada podeli tudi posamezniku z območja drugih občin, če so njegovi uspehi pri delu oziroma dejanja pomembna za območje Mestne občine Novo mesto.«

V 11. členu se spremeni drugi stavek drugega odstavka tako, da se glasi: »Višina denarne nagrade znaša dve povprečni bruto plači v RS za preteklo leto.«

6. člen

V 12. členu se spremeni drugi stavek drugega odstavka tako, da se glasi: »Višina denarne nagrade znaša dve povprečni bruto plači v RS za preteklo leto.«

Za prvim odstavkom 12. člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

»Izjemoma se lahko na utemeljen predlog nagrada podeli tudi posamezniku z območja drugih občin, če so njegovi uspehi pri delu oziroma dejanja pomembna za območje Mestne občine Novo mesto.«

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-14/2013

Novo mesto, dne 14. novembra 2013

Župan
Mestne občine Novo mesto
Alojzij Muhič l.r.

SEŽANA

3587. Odlok o kategorizaciji občinskih cest v Občini Sežana

Na podlagi 103. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12) in 16. člena Statuta Občine Sežana (Uradni

list RS, št. 117/07) je Občinski svet Občine Sežana na seji dne 21. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o kategorizaciji občinskih cest v Občini Sežana

1. člen

(1) Ta odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo.

(2) Občinske ceste, določene s prvim odstavkom tega člena, so prikazane na kartah, ki so na vpogled na sedežu občine.

2. člen

Občinske ceste se kategorizirajo na lokalne ceste (s skrajšano oznako LC) in javne poti (s skrajšano oznako JP):

– lokalne ceste so ceste namenjene povezovanju naselij v občini z naselji v sosednjih občinah, naselij ali delov naselij

v občini med seboj in pomembne za navezovanje prometa na ceste enake ali višje kategorije;

– javne poti so namenjene povezovanju naselij ali delov naselij v občini in ne izpolnjujejo predpisanih meril za lokalno cesto ali so namenjene samo določenim vrstam udeležencev v prometu (krajevne ceste in poti, vaške ceste in poti, poti za pešce, kolesarje, jezdece, gonjače in podobno).

3. člen

Lokalne ceste v mestu Sežana z uvedenim uličnim sistemom se razvrstijo v naslednje podkategorije:

– na zbirne krajevne ceste (s skrajšano oznako LZ), ki so namenjene zbiranju in navezovanju prometnih tokov iz posameznih območij mesta Sežana na ceste višje kategorije;

– na krajevne ceste (s skrajšano oznako LK), ki so kot nadaljevanje cest višje kategorije namenjene dostopu do zaključenih prostorskih enot (stanovanjske soseske blokovne in individualne gradnje, industrijske cone, nakupovalni in rekreacijski centri ipd.) v posameznih območjih mesta Sežana.

4. člen

Lokalne ceste (LC) so:

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
1	062051	409	Dolenja vas – Veliko polje – Vrabče	374511	4.011	V	6.062 – Divača
2	062053	347511	Vrabče – Gradišče – Štjak – Raša	614	10.953	V	
3	175061	374091	Pliskovica – C 618	618	1.870	V	
4	175062	618	C 618 – Tomačevica	614	390	V	3.627 – Komen
5	175102	374091	Brje – Škofi – Kregolišče – Volčji Grad – Komen	618	742	V	4.960 – Komen
6	374011	062053	Razguri-Sela	374511	3.072	V	
7	374021	374031	Utovlje – Grahovo B. – Gabrk	445	4.766	V	
8	374031	204	Šepulje – Dobravlje	620	3.182	V	
9	374041	620	Kazlje – Mahniči – Štjak	062053	6.456	V	
10	374051	374081	Lenivec – Fernetiči	A3	1.266	V	
11	374061	374021	Gabrk – Filipčje B.-Križ	204	4.203	V	
12	374071	934	Lipica	lipiška vrata 1	615	V	
13	374072	205	Lipica	lipiška vrata 2	297	V	
14	374081	445	Sežana – Dol pri Vogljah	619	5.922	V	
15	374091	618	Krajna Vas – Brje	175101	7.404	V	
16	374511	620	Štorje – Vrabče	062053	7.815	V	
17	374512	062053	Vrabče – Podnanos	444	2.930	V	1.523 – Vipava
18	374513	371511	Y križišče	062051	44	V	
V...vsa vozila				skupaj	65.938	m	

5. člen

Zbirne krajevne ceste (LZ) so:

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
1	375021	374081	Ulica Jožeta Pahorja	376021	329	V	
2	375031	445	Levstikova ulica – Sejmiška pot	445	428	V	
3	375041	376261	Benčičeva ulica	375042	497	V	
4	375042	375041	Benčičeva ulica – rondo	375041	48	V	
5	375043	375042	Benčičeva ulica	375081	54	V	
6	375081	934	Lipiška cesta	934	702	V	
7	376021	445	Partizanska cesta – Pod Taborom – Ul. Mare Husove	445	391	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
8	376261	934	Krpanova pot – Ulica talcev – Regentova ulica	375081	752	V	
9	376481	376511	Kosovelova ulica	376482	387	V	
10	376482	376481	Kolodvorska ulica	445	161	V	
11	376511	445	Stjenkova ulica	376481	246	V	
V...vsa vozila				skupaj	3.995	m	

6. člen

Krajevne ceste (LK) so:

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
1	375051	375042	Cesta v Ograde	375061	711	V	
2	375061	375051	Vodovodna ulica	875241	313	V	
3	375071	934	Kettejeva ulica	375081	390	V	
4	376011	375031	Repentaborska cesta	mrliška vežica	141	V	
5	376051	376661	Terminal 2	HŠ 127c	596	V	
6	376061	376021	Gradišče	376021	182	V	
7	376111	375021	Ulica Ivana Turšiča	376151	258	V	
8	376121	376021	Cankarjeva ulica	376111	519	V	
9	376131	374081	Cesta na Lenivec	HŠ 20	256	V	
10	376141	445	Kraška ulica	Kras kabine	264	V	
11	376151	374081	Cesta na Lenivec	HŠ 8	111	V	
12	376251	376261	Ulica talcev	376291	213	V	
13	376291	375041	Brkinčeva ulica	375041	444	V	
14	376401	375081	Tomšičeva ulica	375071	122	V	
15	376411	375081	Lipiška ulica – Benčičeva ulica	375041	143	V	
16	376431	934	Ulica Darka Marušiča	375071	150	V	
17	376501	445	Srebrničeva ulica – Kosovelova ulica	934	259	V	
18	376541	376511	Kidričeva ulica	376482	300	V	
19	376561	376482	Skladiščna ulica	HŠ 13	315	V	
20	376591	934	Bazoviška cesta	čistilna naprava	486	V	
21	376651	445	Terminal 1	parkirišč	166	V	
22	376661	445	Terminal 2	875541	1.362	V	
23	376662	376661	Terminal 2	HŠ 85	399	V	
24	376663	376662	Terminal 2	ograja	209	V	
25	376671	445	Marmor Sežana	HŠ 75a	256	V	
26	376672	376671	Partizanska cesta	HŠ 73a	85	V	
V...vsa vozila				skupaj	8.650	m	

7. člen

Javne poti (JP) so:

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
1	874001	874336	Povir	HŠ 28	49	V	
2	874002	874331	Povir	HŠ 45	71	V	
3	874011	062053	Ravnje	HŠ 10a	848	V	
4	874012	874011	Ravnje	062053	104	V	
5	874013	874011	Ravnje	874014	38	V	
6	874014	874011	Ravnje	HŠ 13	123	V	
7	874021	062053	Vršija – Krtinovica	HŠ 6	775	V	
8	874022	874021	Krtinovica	HŠ 4	28	V	
9	874031	062053	Selo	HŠ 6	339	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
10	874032	874031	Selo	874031	37	V	
11	874041	374041	odcep za Štjak	062053	559	V	
12	874051	062053	Štjak	HŠ 22	58	V	
13	874052	062053	Štjak	HŠ 14a	45	V	
14	874053	062053	Štjak	HŠ 9	38	V	
15	874054	874041	Štjak	HŠ 27	44	V	
16	874055	874041	Štjak	062053	151	V	
17	874061	062053	Gradišče pri Štjaku	HŠ 3	194	V	
18	874071	062053	cesta za vas Bogo	HŠ 7	1.316	V	
19	874072	874071	Bogo	HŠ 5	88	V	
20	874081	062053	Poljane pri Štjaku	HŠ 5	1.302	V	
21	874082	874081	Poljane pri Štjaku	HŠ 2	19	V	
22	874091	374011	Razguri	374011	155	V	
23	874093	874091	Razguri	HŠ 12	288	V	
24	874101	374011	cesta za Stomaž	HŠ 15	807	V	
25	874102	874101	Stomaž	HŠ 4a	168	V	
26	874103	874101	Stomaž	HŠ 5a	39	V	
27	874104	874101	Stomaž	HŠ 13	38	V	
28	874111	374011	Sela	HŠ 11	149	V	
29	874112	874111	Sela	HŠ 6	81	V	
30	874113	874112	Sela	HŠ 7a	92	V	
31	874121	062051	Jakovce – Tabor	HŠ 9	741	V	
32	874122	874121	Jakovce	HŠ 5	46	V	
33	874124	874121	Jakovce	HŠ 9	21	V	
34	874125	874121	Jakovce	pokopališče	136	V	
35	874126	874121	Tabor	HŠ 7	70	V	
36	874127	874121	Jakovce	HŠ 13	30	V	
37	874131	374511	Vrabče	062051	496	V	
38	874132	374511	Vrabče	374511	68	V	
39	874133	374511	Vrabče	HŠ 15	82	V	
40	874134	874133	Vrabče	HŠ 16	39	V	
41	874138	374511	Cesta do Škapinovich	HŠ 25	41	V	
42	874141	062051	Veliko Polje	062051	334	V	
43	874142	062051	Veliko Polje	874141	104	V	
44	874143	062051	Veliko Polje	HŠ 23a	86	V	
45	874149	874141	Veliko Polje	HŠ 14	60	V	
46	874151	374511	Griže	cerkev Sv. Martin	759	V	
47	874152	874151	Griže	HŠ 6a	68	V	
48	874153	874151	Griže	HŠ 6	73	V	
49	874154	874153	Griže	HŠ 11	28	V	
50	874155	874151	Griže	HŠ 27	149	V	
51	874156	874151	Griže	HŠ 15a	34	V	
52	874157	874156	Griže	HŠ 11	23	V	
53	874159	874151	Griže	HŠ 17	32	V	
54	874161	374041	Mahniči – Hribi	HŠ 3	999	V	
55	874162	374041	Mahniči	HŠ 9	109	V	
56	874171	374041	cesta za Pristavo	HŠ 4	754	V	
57	874181	374041	Nova vas – Raša – R3-614	614	3.633	V	
58	874191	874202	Ponikve	HŠ 35a	108	V	
59	874201	620	Ponikve	620	467	V	
60	874202	874201	Ponikve – Na Vrhi	HŠ 39	417	V	
61	874203	874202	Ponikve	HŠ 34	22	V	
62	874204	874202	Ponikve – Fabjanski Konec	HŠ 20	57	V	
63	874205	874201	Ponikve	HŠ 19	41	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
64	874206	620	Ponikve	874201	130	V	
65	874207	620	Ponikve	874201	93	V	
66	874209	620	Ponikve – Ograde	HŠ 56	296	V	
67	874211	620	cesta za Gradnje	HŠ 9	1.741	V	
68	874212	620	Avber	874211	620	V	
69	874213	874212	Avber	874211	549	V	
70	874214	874213	Avber	874215	69	V	
71	874215	874213	Avber	874211	258	V	
72	874216	874213	Avber	HŠ 22	71	V	
73	874217	874213	Avber	HŠ 19	92	V	
74	874218	874213	Avber	874211	107	V	
75	874219	874211	Gradnje	HŠ 6	154	V	
76	874221	620	Dobravlje – Gornji Konec	HŠ 28	352	V	
77	874222	874221	Dobravlje – Gornji Konec	HŠ 20	51	V	
78	874223	874221	Dobravlje – Gornji Konec	HŠ 16	28	V	
79	874224	374031	Dobravlje – Dolnji Konec – Srednji Konec	374031	432	V	
80	874225	874224	Dobravlje – Dolnji Konec	HŠ 10	71	V	
81	874226	620	Dobravlje	HŠ 9a	66	V	
82	874227	874224	Dobravlje – Srednji konec	HŠ 34	127	V	
83	874231	620	Kazlje	374041	1.144	V	
84	874232	874231	Kazlje – Dolnji Konec	HŠ 43a	201	V	
85	874233	874232	Kazlje – Dolnji Konec	HŠ 51	136	V	
86	874234	874233	Kazlje – Dolnji Konec	874233	103	V	
87	874235	874233	Kazlje – Dolnji Konec	HŠ 48	48	V	
88	874237	874231	Kazlje – Kuder	HŠ 42a	39	V	
89	874238	874231	Kazlje – Kuder	HŠ 39	55	V	
90	874239	874231	Kazlje – Kuder – Žvanuti	HŠ 31	149	V	
91	874241	620	Kazlje – Zgornji Konec	620	215	V	
92	874242	874241	Kazlje – Zgornji Konec – Spodnji Konec	HŠ 25	50	V	
93	874243	874241	Kazlje – Zgornji Konec	620	64	V	
94	874244	620	Kazlje – Zgornji Konec	HŠ 5a	93	V	
95	874245	620	Kazlje – Zgornji Konec	874231	100	V	
96	874251	374511	Jeriši	HŠ 55	180	V	
97	874252	374511	Majcni	HŠ 5	136	V	
98	874254	374511	Majcni	874252	32	V	
99	874261	620	Štorje – Dolnji Konec	445	613	V	
100	874262	874261	Štorje – Dolnji Konec	874261	401	V	
101	874263	874261	Štorje – Dolnji Konec	874261	618	V	
102	874264	874261	Štorje – Dolnji Konec	874261	153	V	
103	874265	874264	Štorje – Dolnji Konec	874263	70	V	
104	874266	874261	Štorje	874262	43	V	
105	874267	445	Štorje – Dolnji Konec	874261	76	V	
106	874268	874267	Štorje – Dolnji Konec	HŠ 26b	86	V	
107	874269	445	Štorje – Dolnji Konec	HŠ 5	51	V	
108	874271	445	Štorje – Gornji Konec	445	867	V	
109	874272	445	Štorje – Gornji Konec	874271	164	V	
110	874273	874272	Štorje – Gornji Konec	HŠ 41a	71	V	
111	874274	874272	Štorje – Gornji Konec	874271	49	V	
112	874275	874271	Štorje – Gornji Konec	874271	63	V	
113	874276	874271	Štorje – Gornji Konec	445	262	V	
114	874277	874271	Štorje – Gornji Konec	HŠ 61a	61	V	
115	874278	874272	Štorje – Gornji Konec	874281	62	V	
116	874281	445	Štorje – Gornji Konec	874271	162	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
117	874282	874281	Štorje – Gornji Konec	874271	37	V	
118	874283	874271	Štorje – Gornji Konec	HŠ 45	30	V	
119	874284	874271	Štorje – Gornji Konec	HŠ 66	61	V	
120	874286	874281	Štorje – Gornji Konec	HŠ 52	42	V	
121	874287	874261	Štorje – Dolnji Konec	HŠ 98	74	V	
122	874288	874262	Štorje	620	51	V	
123	874291	445	Podbreže	hlev	1.575	V	
124	874292	874291	Podbreže	874291	163	V	
125	874293	874291	Podbreže	874291	48	V	
126	874294	874292	Podbreže	HŠ 9a	27	V	
127	874296	874291	Podbreže	HŠ 6	16	V	
128	874301	446	Žirje – Gabrk	445	3.054	V	
129	874302	874301	Žirje	HŠ 30	116	V	
130	874304	874301	Žirje	HŠ 4	20	V	
131	874305	874301	Žirje	874301	118	V	
132	874306	874301	Žirje	križišče	87	V	
133	874311	446	cesta za Brestovico pri Povirju	HŠ 7a	2.043	V	
134	874312	874311	Brestovica pri Povirju	HŠ 2	140	V	
135	874313	874311	Brestovica pri Povirju	HŠ 15	247	V	
136	874314	874311	Brestovica pri Povirju	HŠ 3	63	V	
137	874321	446	Povir	HŠ 53	398	V	
138	874322	874321	Povir	874331	280	V	
139	874323	874322	Povir	874321	54	V	
140	874324	874322	Povir	HŠ 21	133	V	
141	874325	874321	Povir	HŠ 1b	77	V	
142	874326	874324	Povir	874331	148	V	
143	874327	446	Povir	874321	232	V	
144	874328	874351	Povir	HŠ 66	100	V	
145	874329	874321	Povir	HŠ 36	47	V	
146	874331	446	Povir	874321	523	V	
147	874332	874331	Povir	HŠ 75	381	V	
148	874333	874331	Povir	874332	285	V	
149	874334	874335	Povir	HŠ 32	113	V	
150	874335	874331	Povir	874351	109	V	
151	874336	874331	Povir	874333	102	V	
152	874337	874331	Povir	HŠ 37	36	V	
153	874338	874331	Povir	874321	102	V	
154	874339	874351	Povir	HŠ 63	129	V	
155	874341	446	Gorenje pri Divači	HŠ 44	657	V	
156	874342	874343	Gorenje pri Divači	HŠ 45	103	V	
157	874343	874341	Gorenje pri Divači	HŠ 22e	318	V	
158	874344	874341	Gorenje pri Divači	874343	279	V	
159	874347	874341	Gorenje pri Divači	HŠ 11	80	V	
160	874351	874341	Gorenje pri Divači – Povir – Plešivica	874361	2.926	V	
161	874352	874351	Povir	874339	133	V	
162	874361	446	Plešivica	igrišče	1.441	V	
163	874362	874361	Plešivica	HŠ 25	448	V	
164	874363	874361	Plešivica	HŠ 1h	114	V	
165	874365	874361	Plešivica	874361	122	V	
166	874371	446	Merče	HŠ 29	603	V	
167	874372	446	Merče	cerkev	119	V	
168	874373	874371	Merče	HŠ 9c	263	V	
169	874374	874373	Merče	HŠ 19	37	V	
170	874375	874373	Merče	HŠ 10d	100	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
171	874376	874371	Merče	HŠ 20a	53	V	
172	874377	874371	Merče	HŠ 30	64	V	
173	874378	874371	Merče	HŠ 26a	64	V	
174	874379	874371	Merče	HŠ 20a	243	V	
175	874381	374021	Grahovo Brdo	HŠ 2b	101	V	
176	874383	374021	Grahovo Brdo	HŠ 1	62	V	
177	874384	374021	Grahovo Brdo	874381	197	V	
178	874391	374021	Utovlje	HŠ 4	129	V	
179	874392	374021	Utovlje	HŠ 6	57	V	
180	874393	374021	Utovlje	HŠ 14	67	V	
181	874394	374021	Utovlje	HŠ 15	87	V	
182	874395	875391	Vojkova ulica	HŠ 55	113	V	
183	874401	445	Dane pri Sežani – Šmarje pri Sežani	204	1.873	V	
184	874402	445	Dane pri Sežani	874401	196	V	
185	874403	874402	Dane pri Sežani	HŠ 1	107	V	
186	874411	874401	Dane pri Sežani	874401	266	V	
187	874412	874411	Dane pri Sežani	HŠ 12	64	V	
188	874414	874412	Dane pri Sežani	HŠ 14	22	V	
189	874415	874401	Dane pri Sežani	HŠ 6	42	V	
190	874417	874401	Dane pri Sežani	874432	259	V	
191	874418	874417	Dane pri Sežani	HŠ 5c	83	V	
192	874419	874418	Dane pri Sežani	HŠ 5a	46	V	
193	874421	874401	Dane pri Sežani	874422	90	V	
194	874422	874401	Dane pri Sežani	874401	375	V	
195	874424	874422	Dane pri Sežani	HŠ 20d	17	V	
196	874426	874422	Dane pri Sežani	HŠ 20f	62	V	
197	874431	874401	Dane pri Sežani	874401	198	V	
198	874432	874431	Dane pri Sežani	HŠ 28d	85	V	
199	874433	874432	Dane pri Sežani	HŠ 28e	66	V	
200	874441	874401	Dane pri Sežani	HŠ 46	372	V	
201	874442	874445	Šmarje pri Sežani	HŠ 148	95	V	
202	874443	874441	Dane pri Sežani	HŠ 72	347	V	
203	874444	874443	Dane pri Sežani	874443	154	V	
204	874445	874444	Dane pri Sežani	HŠ 146	462	V	
205	874446	874445	Dane pri Sežani	HŠ 78	105	V	
206	874447	874445	Dane pri Sežani	HŠ 151	188	V	
207	874448	874445	Dane pri Sežani	HŠ 103a	104	V	
208	874449	874445	Dane pri Sežani	HŠ 107	78	V	
209	874451	874401	Dane pri Sežani	874445	109	V	
210	874453	874401	Dane pri Sežani	HŠ 87	73	V	
211	874454	874401	Dane pri Sežani	HŠ 91a	125	V	
212	874461	204	Šmarje pri Sežani	HŠ 3	37	V	
213	874462	204	Šmarje pri Sežani	204	484	V	
214	874464	874462	Šmarje pri Sežani	HŠ 7	25	V	
215	874465	874462	Šmarje pri Sežani	374081	1.157	V	
216	874466	874462	Šmarje pri Sežani	874467	92	V	
217	874467	204	Šmarje pri Sežani	874462	117	V	
218	874468	874462	Šmarje pri Sežani	HŠ 16c	141	V	
219	874471	204	Šmarje pri Sežani	204	293	V	
220	874472	874471	Šmarje pri Sežani	874471	862	V	
221	874473	874471	Šmarje pri Sežani	HŠ 22d	141	V	
222	874474	874472	Šmarje pri Sežani	HŠ 88	43	V	
223	874475	874472	Šmarje pri Sežani	HŠ 86	49	V	
224	874476	874472	Šmarje pri Sežani	HŠ 84	51	V	
225	874477	874472	Šmarje pri Sežani	HŠ 81a	51	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
226	874479	204	Šmarje pri Sežani	HŠ 57	185	V	
227	874481	204	Križ	HŠ 64	433	V	
228	874482	874481	Križ	HŠ 1	54	V	
229	874483	874481	Križ	874481	202	V	
230	874484	874483	Križ	874481	331	V	
231	874485	874481	Križ	HŠ 13	144	V	
232	874486	874481	Križ	HŠ 21	181	V	
233	874487	874481	Križ	HŠ 34	170	V	
234	874491	874481	Križ	HŠ 121	358	V	
235	874492	874491	Križ	HŠ 104	36	V	
236	874493	204	Križ	874498	188	V	
237	874494	874491	Križ	HŠ 119	119	V	
238	874495	874481	Križ	204	98	V	
239	874496	874495	Križ	HŠ 132	52	V	
240	874498	204	Križ	HŠ 147	242	V	
241	874499	204	Križ	HŠ 235d	232	V	
242	874501	204	Križ	374061	417	V	
243	874502	204	Križ	HŠ 163	61	V	
244	874503	204	Križ	374061	80	V	
245	874504	874507	Križ	HŠ 188	77	V	
246	874506	374061	Križ	HŠ 185	26	V	
247	874507	374061	Križ	374061	400	V	
248	874508	874507	Križ	HŠ 202	43	V	
249	874512	204	Križ	HŠ 244	202	V	
250	874513	204	Križ	HŠ 237	87	V	
251	874521	374061	Križ	374031	561	V	
252	874522	374061	Križ	874521	57	V	
253	874523	874521	Križ	HŠ 245	154	V	
254	874524	374031	Križ	874521	214	V	
255	874525	874524	Križ	874521	87	V	
256	874526	874524	Križ	874521	168	V	
257	874527	374031	Križ	HŠ 254	133	V	
258	874528	374031	Šepulje	HŠ 34a	75	V	
259	874531	374031	Šepulje	HŠ 5	250	V	
260	874532	374031	Šepulje	HŠ 26a	360	V	
261	874533	874531	Šepulje	874531	58	V	
262	874534	874531	Šepulje	874532	43	V	
263	874535	874532	Šepulje	HŠ 20	66	V	
264	874536	874531	Šepulje	HŠ 19	195	V	
265	874537	874536	Šepulje	HŠ 16	71	V	
266	874541	204	Tomaj	HŠ 140	349	V	
267	874542	874541	Tomaj	HŠ 122	55	V	
268	874543	874541	Tomaj	HŠ 130	131	V	
269	874551	204	Tomaj	HŠ 99	206	V	
270	874561	204	Tomaj	204	96	V	
271	874564	204	Tomaj	HŠ 90a	117	V	
272	874567	204	Tomaj	križišče	97	V	
273	874568	874567	Tomaj	HŠ 33	77	V	
274	874571	204	Tomaj	HŠ 63	334	V	
275	874572	874571	Tomaj	HŠ 9	49	V	
276	874573	874571	Tomaj	874571	440	V	
277	874574	874573	Tomaj	874573	107	V	
278	874575	874573	Tomaj	HŠ 70	140	V	
279	874576	874575	Tomaj	HŠ 71	40	V	
280	874577	204	Tomaj	874571	148	V	
281	874578	204	Tomaj	HŠ 17	48	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
282	874579	874571	Tomaj	874551	357	V	
283	874581	204	Tomaj	204	589	V	
284	874582	874581	Tomaj	HŠ 59	29	V	
285	874583	874581	Tomaj	HŠ 55	72	V	
286	874585	204	Tomaj	HŠ 30	32	V	
287	874586	204	Tomaj	HŠ 31	33	V	
288	874587	874581	Tomaj	874588	57	V	
289	874588	204	Tomaj	204	410	V	
290	874591	204	Tomaj	HŠ 94a	89	V	
291	874592	204	Tomaj	HŠ 95a	117	V	
292	874593	204	Godnje	619	1.115	V	
293	874594	874595	Godnje	874593	202	V	
294	874595	204	Dutovlje (Gorenji Konec) – Godnje	874593	520	V	
295	874596	874595	Godnje	HŠ 19	40	V	
296	874597	874593	Godnje	križišče	238	V	
297	874598	874593	Godnje	HŠ 6	55	V	
298	874599	874593	Godnje	HŠ 12a	25	V	
299	874601	619	Dutovlje	HŠ 40c	50	V	
300	874602	619	Dutovlje	HŠ 40b	68	V	
301	874603	619	Dutovlje	HŠ 130	351	V	
302	874604	874609	Dutovlje	HŠ 30	58	V	
303	874605	204	Dutovlje	HŠ 1c	45	V	
304	874607	204	Dutovlje	HŠ 9	42	V	
305	874608	204	Dutovlje	HŠ 1k	325	V	
306	874609	204	Dutovlje	619	263	V	
307	874611	619	Dutovlje	619	98	V	
308	874612	204	Dutovlje	874614	108	V	
309	874613	874611	Dutovlje	HŠ 34	24	V	
310	874614	619	Dutovlje	HŠ 46a	132	V	
311	874615	874614	Dutovlje	HŠ 45	42	V	
312	874616	204	Dutovlje	HŠ 57	59	V	
313	874617	204	Dutovlje	204	76	V	
314	874621	204	Dutovlje	HŠ 93a	298	V	
315	874622	874621	Dutovlje	204	68	V	
316	874623	874621	Dutovlje	HŠ 86	39	V	
317	874624	874621	Dutovlje	HŠ 88	39	V	
318	874625	204	Dutovlje	204	148	V	
319	874626	204	Dutovlje	HŠ 114c	137	V	
320	874631	618	Dutovlje	HŠ 117c	57	V	
321	874632	874635	Dutovlje	HŠ 132a	69	V	
322	874633	204	Dutovlje	HŠ 118b	57	V	
323	874634	204	Dutovlje	HŠ 119b	86	V	
324	874635	204	Dutovlje	HŠ 166	566	V	
325	874636	204	Dutovlje	874636	133	V	
326	874637	204	Dutovlje	HŠ 143	90	V	
327	874638	874635	Dutovlje	HŠ 173	117	V	
328	874639	874635	Dutovlje	HŠ 121c	102	V	
329	874641	204	Dutovlje – Skopo	HŠ 1	446	V	
330	874642	204	Dutovlje	HŠ 160	185	V	
331	874644	204	Dutovlje	HŠ 198	197	V	
332	874645	204	Skopo	farma	318	V	
333	874646	204	Skopo	HŠ 2f	71	V	
334	874647	204	Skopo	HŠ 10	51	V	
335	874651	204	Skopo – Krajna vas	618	2.031	V	
336	874652	204	Skopo	874651	191	V	
337	874653	204	Skopo	874651	305	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
338	874654	204	Skopo	874653	158	V	
339	874655	874653	Skopo	874653	262	V	
340	874656	874655	Skopo	874657	109	V	
341	874657	874651	Skopo	874655	253	V	
342	874658	874651	Skopo	HŠ 36	78	V	
343	874659	618	Skopo – Krajna vas	374091	396	V	
344	874661	204	Skopo	HŠ 65	495	V	
345	874671	874675	Kopriva – Brje pri Koprivi	HŠ 13	1.040	V	
346	874672	874671	Brje pri Koprivi	874671	110	V	
347	874673	204	Kopriva	HŠ 1c	88	V	
348	874674	204	Kopriva	204	72	V	
349	874675	204	Kopriva	pokopališče	94	V	
350	874676	204	Kopriva	HŠ 2c	31	V	
351	874681	204	Kopriva	204	544	V	
352	874682	874681	Kopriva	HŠ 50	21	V	
353	874683	874681	Kopriva	HŠ 40a	196	V	
354	874684	874681	Kopriva	HŠ 28a	56	V	
355	874685	874681	Kopriva	204	93	V	
356	874686	874685	Kopriva	HŠ 29	57	V	
357	874688	204	Kopriva	874681	308	V	
358	874689	874681	Kopriva	HŠ 37	42	V	
359	874691	618	Krajna vas	874651	371	V	
360	874692	618	Krajna vas	874691	39	V	
361	874693	618	Krajna vas	374091	243	V	
362	874694	874691	Krajna vas	874695	117	V	
363	874695	874691	Krajna vas	874651	113	V	
364	874696	874651	Krajna vas	HŠ 19	65	V	
365	874697	874651	Krajna vas	HŠ 26	36	V	
366	874698	618	Krajna vas	874651	130	V	
367	874699	874691	Krajna vas	HŠ 1d	145	V	
368	874701	618	cesta za Kosovelje	HŠ 14a	839	V	
369	874702	874701	Kosovelje	HŠ 28	164	V	
370	874703	874701	Kosovelje	HŠ 5	119	V	
371	874704	874701	Kosovelje	874702	51	V	
372	874705	874702	Kosovelje	874702	127	V	
373	874706	874703	Kosovelje	HŠ 11	37	V	
374	874707	874702	Kosovelje	HŠ 34	41	V	
375	874711	175061	Pliskovica (Britih)	175061	555	V	
376	874712	175061	Pliskovica (Britih)	874711	84	V	
377	874713	874712	Pliskovica (Britih)	HŠ 82	14	V	
378	874714	874711	Pliskovica (Britih)	874711	29	V	
379	874715	874711	Pliskovica (Britih)	874711	47	V	
380	874716	874711	Pliskovica (Britih)	pokopališče	74	V	
381	874721	374091	Pliskovica	175061	78	V	
382	874723	175061	Pliskovica	175061	157	V	
383	874725	874728	Pliskovica	175061	179	V	
384	874726	175061	Pliskovica	874725	83	V	
385	874727	175061	Pliskovica	175061	172	V	
386	874728	374091	Pliskovica	874731	240	V	
387	874729	874728	Pliskovica	farma	64	V	
388	874731	374091	Pliskovica	175061	855	V	
389	874732	175061	Pliskovica	874731	76	V	
390	874733	874731	Pliskovica	HŠ 51a	42	V	
391	874734	175061	Pliskovica	874735	121	V	
392	874735	874731	Pliskovica	HŠ 78	168	V	
393	874736	874731	Pliskovica	874735	88	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
394	874737	874731	Pliskovica	HŠ 68	57	V	
395	874738	874731	Pliskovica	HŠ 60	52	V	
396	874739	874731	Pliskovica	HŠ 57	46	V	
397	874751	374091	Veliki Dol	374091	448	V	
398	874752	874751	Veliki Dol	874751	100	V	
399	874754	874751	Veliki Dol	HŠ 35	43	V	
400	874755	374091	Veliki Dol	HŠ 4	26	V	
401	874756	874751	Veliki dol	HŠ 51d	248	V	
402	874761	374091	Veliki Dol	374091	512	V	
403	874762	874761	Veliki Dol	HŠ 16	33	V	
404	874765	874761	Veliki Dol	HŠ 54a	88	V	
405	874766	374091	Veliki Dol	874765	145	V	
406	874767	874766	Veliki Dol – Kregolišče	175102	2.083	V	
407	874771	374091	Tublje pri Komnu	374091	383	V	
408	874772	874771	Tublje pri Komnu	874771	71	V	
409	874773	374091	Tublje pri Komnu	874771	157	V	
410	874774	374091	Tublje pri Komnu	874773	32	V	
411	874775	874773	Tublje pri Komnu	HŠ 3	16	V	
412	874781	175102	Kregolišče	175102	149	V	
413	874791	619	Kreplje	619	431	V	
414	874792	874791	Kreplje	874791	485	V	
415	874793	874792	Kreplje	klavnica	208	V	
416	874794	874792	Kreplje	874792	74	V	
417	874795	874792	Kreplje	HŠ 17a	51	V	
418	874796	874792	Kreplje	HŠ 17d	157	V	
419	874797	619	Kreplje – Žel. postaja	HŠ 31	150	V	
420	874798	874792	Kreplje	HŠ 34	124	V	
421	874801	619	Preval Prelovec – Vrhovlje – Rojenca	374081	1.134	V	
422	874802	374081	Vrhovlje	874801	496	V	
423	874803	874805	Vrhovlje	HŠ 19	66	V	
424	874804	874803	Vrhovlje	HŠ 17	33	V	
425	874805	874801	Vrhovlje	HŠ 13	65	V	
426	874811	619	cesta za Voglje – Dol pri Vogljah	619	1.154	V	
427	874812	619	Dol pri Vogljah	874811	257	V	
428	874813	874811	Voglje	874811	210	V	
429	874815	874811	Voglje	HŠ 5	169	V	
430	874816	874811	Voglje	HŠ 9	53	V	
431	874817	874811	Dol pri Vogljah	HŠ 13	252	V	
432	874818	619	Dol pri Vogljah	HŠ 4	51	V	
433	874819	619	Dol pri Vogljah	ŽP	82	V	
434	874821	374081	smetišče – Sežana	874465	487	V	
435	874822	874821	odcep	374081	53	V	
436	874823	874465	smetišče – Sežana	375031	2.071	V	
437	874831	874579	Tomaj	874573	198	V	
438	874841	934	Sežana – Orlek- meja I	državna meja	3.678	V	
439	874842	874841	Orleška cesta	HŠ 6	71	V	
440	874843	874841	Orleška cesta	HŠ 14	57	V	
441	874844	874841	Orlek	874862	247	V	
442	874851	874841	Orlek – Terminal 2	376661	1.170	V	
443	874852	874841	Orlek	HŠ 16b	98	V	
444	874853	874841	Orlek	HŠ 19a	44	V	
445	874861	874841	Orlek	874863	456	V	
446	874862	874841	Orlek	HŠ 44	348	V	
447	874863	874841	Orlek	HŠ 36	307	V	
448	874864	874863	Orlek	874861	115	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
449	874865	874841	Orlek	874861	105	V	
450	874866	874861	Orlek	874841	67	V	
451	874868	874863	Orlek	874862	144	V	
452	874869	874866	Orlek	874841	35	V	
453	874871	934	cesta do jame Vilenica	jamarski dom	284	V	
454	874881	934	Lokev	874888	133	V	
455	874882	874881	Lokev	HŠ 15p	359	V	
456	874883	934	Lokev	HŠ 22	243	V	
457	874884	934	Lokev	874883	111	V	
458	874885	874888	Lokev	HŠ 16b	39	V	
459	874887	934	Lokev	HŠ 7a	122	V	
460	874888	874883	Lokev	HŠ 18	159	V	
461	874889	874882	Lokev	HŠ 15p	130	V	
462	874891	934	Lokev – Dulanja vas	874891	249	V	
463	874892	874891	Lokev – Dulanja vas	874883	89	V	
464	874894	934	Lokev – Dulanja vas	874896	316	V	
465	874895	874894	Lokev – Dulanja vas	HŠ 55	27	V	
466	874896	934	Lokev – Britof	874902	382	V	
467	874897	934	Lokev	HŠ 61b	31	V	
468	874898	934	Lokev	874882	137	V	
469	874899	874902	Lokev – Britof	205	226	V	
470	874901	205	Lokev – Britof	874896	148	V	
471	874902	205	Lokev – Britof	HŠ 93	224	V	
472	874903	205	Lokev – Britof	874899	88	V	
473	874904	874903	Lokev – Britof	874899	54	V	
474	874905	874899	Lokev – Britof	HŠ 143h	253	V	
475	874906	874912	Lokev – Britof	HŠ 166f	97	V	
476	874907	205	Lokev – Britof	HŠ 133	93	V	
477	874908	205	Lokev – Britof	874899	361	V	
478	874909	205	Lokev – Britof	HŠ 111	50	V	
479	874911	205	Lokev – Pod gavgami	409	2.230	V	1.255 – Divača
480	874912	205	Lokev – Britof	874911	247	V	
481	874913	205	Lokev – Britof	874911	181	V	
482	874914	205	Lokev – Britof	HŠ 189h	203	V	
483	874915	874911	Lokev	HŠ 230	262	V	
484	874916	874905	Lokev	HŠ 143u	210	V	
485	874921	874911	Lokev – Prelože pri Lokvi	HŠ 16	917	V	
486	874922	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 3c	83	V	
487	874923	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 6a	59	V	
488	874924	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 26	33	V	
489	874925	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 28	111	V	
490	874926	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 19	48	V	
491	874927	874921	Prelože pri Lokvi	HŠ 20	24	V	
492	874929	874921	Prelože	HŠ 12	16	V	
493	874931	376141	Cesta na Polane	HŠ 33	144	V	
494	874932	374081	Cesta na Polane	HŠ 80	235	V	
495	874933	874931	Kraška ulica	376141	129	V	
496	874934	376141	Partizanska cesta	445	133	V	
497	874941	746141	Cesta na Polane	HŠ 50	149	V	
498	874951	374411	Ulica Petra Kozlerja	375041	222	V	
499	874961	374411	Ulica Avgusta Černigoja	375041	276	V	
500	874971	375081	Ulica Eme Starc	375042	204	V	
501	874981	874219	Gradnje	HŠ 4	60	V	
502	874991	374081	Cesta na Lenivec	HŠ 36	31	V	
503	874992	374081	Cesta na Lenivec	HŠ 43	240	V	
504	875001	934	Kajuhova ulica	376401	97	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
505	875002	376401	Kajuhova ulica	HŠ 8	70	V	
506	875011	375071	Tomšičeva ulica	875021	69	V	
507	875021	934	Ulica Franca Segulina	376431	156	V	
508	875031	934	Ulica Mihaele Škapinove	375071	145	V	
509	875041	375071	Gradnikova ulica	HŠ 8	126	V	
510	875051	934	Gregorčičeva ulica	375071	256	V	
511	875061	375071	Volaričeva ulica	HŠ 5	58	V	
512	875071	376261	Vidmašče	376261	122	V	
513	875081	376261	Ulica Iga Grudna	875101	174	V	
514	875082	875081	Strma pot	875101	59	V	
515	875091	376261	Pod Planino	376261	106	V	
516	875101	875091	Stara pot	obračališče	284	V	
517	875102	875101	Stara pot	HŠ 12	34	V	
518	875111	875121	Osojna pot	875101	86	V	
519	875121	875091	Pod Planino	376251	155	V	
520	875122	376251	Pod planino	HŠ 12	50	V	
521	875131	875111	Na bregu	875132	25	V	
522	875132	875131	Pod gozdom	HŠ 11	80	V	
523	875141	376261	Devinska ulica	HŠ 5	74	V	
524	875151	376261	Pregljeva ulica	HŠ 6	79	V	
525	875161	376291	Starovaška pot	376251	112	V	
526	875171	375041	II. Benčičeva ulica	HŠ 7	99	V	
527	875172	875171	II. Benčičeva ulica	HŠ 23	52	V	
528	875173	376291	Brkinčeva ulica	HŠ 2b	35	V	
529	875181	376291	Pod Sedovnikom	rezervoar	235	V	
530	875182	875181	Pod Sedovnikom	HŠ 19	113	V	
531	875183	875181	Pod Sedovnikom	HŠ 21	107	V	
532	875184	875183	Pod Sedovnikom	HŠ 25	76	V	
533	875191	375051	Cesta na Bršljanovec	376291	285	V	
534	875192	375051	Cesta v ogradi	HŠ 1	52	V	
535	875201	375051	Ulica Antona Bonete	HŠ 16	223	V	
536	875211	375051	Pod Sablanico	HŠ 10	213	V	
537	875221	375061	Rožna pot	HŠ 11	149	V	
538	875231	375061	Mirna pot	HŠ 12	133	V	
539	875241	375061	Sončna pot	HŠ 14	129	V	
540	875251	375061	Igriška ulica	875261	270	V	
541	875261	375061	Sežanska ulica	875251	228	V	
542	875271	375061	Skalna pot	HŠ 19	207	V	
543	875281	445	Ulica Mirka Pirca	445	134	V	
544	875282	875281	Ulica Mirka Pirca	HŠ 7a	86	V	
545	875291	445	Stara cesta za Divačo	HŠ 1	203	V	
546	875301	375031	Prečna ulica	445	97	V	
547	875311	375031	Stranska pot	elektro	51	V	
548	875321	376021	Pod Taborom	375031	159	V	
549	875322	376021	Ulica Mare Husove	HŠ 11	80	V	
550	875323	875321	Gradišče	376021	126	V	
551	875341	375021	Ulica Nika Šturma	HŠ 4	76	V	
552	875351	375021	Ulica Ivana Rozmana	376111	172	V	
553	875361	375021	Ulica 1. tankovske brigade	HŠ 7	83	V	
554	875362	875361	Ulica 1. tankovske brigade	445	104	V	
555	875371	375031	Ulica pod borovci	ZD	232	V	
556	875381	376121	Cankarjeva ulica	HŠ 3	306	V	
557	875391	376541	Vojkova ulica	HŠ 1	78	V	
558	875401	376511	Ulica Pinka Tomažiča	HŠ 2	93	V	
559	875411	445	Ulica 1. Maj	376501	131	V	
560	875421	376501	Kosovelova ulica	376511	285	V	

zap. št.	številka odseka	začetek odseka	potek odseka	konec odseka	dolžina odseka v občini [m]	namen uporabe	preostala dolžina odseka v sosednji občini [m]
561	875431	375081	Kratka pot	HŠ 6	79	V	
562	875441	375081	Ulica Ruže Petelinove	HŠ NH	79	V	
563	875481	874378	Merče	HŠ 31	38	V	
564	875491	874734	Pliskovica	874735	78	V	
565	875511	376663	Partizanska cesta – Terminal 2	376662	69	V	
566	875521	376051	Partizanska cesta – Terminal 2	376661	117	V	
567	875531	376051	Partizanska cesta – Terminal 2	376661	122	V	
568	875541	376671	Terminal 2	376661	551	V	
569	875551	376591	podzemni objekt	podzemni objekt	695	V	
570	875561	874597	Godnje	HŠ 13	74	V	
V...vsa vozila				skupaj	131.488	m	

8. člen

Število in skupna dolžina občinskih cest v Občini Sežana znaša:

kategorija	št. odsekov	dolžina [m]
Lokalne ceste	18	65.938
Zbirne krajevne ceste	11	3.995
Krajevne ceste	26	8.650
Javne poti	570	131.488
skupaj	625	210.071

9. člen

H kategorizaciji občinskih cest, določenih s tem odlokom, je bilo v skladu z določbo 18. člena Uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 49/97, 113/09) pridobljeno mnenje Direkcije Republike Slovenije za ceste, številka 37162-3/2013-288 (507) z dne 11. 11. 2013.

10. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o kategorizaciji občinskih cest (in kolesarskih poti) v Občini Sežana (Uradni list RS, št. 9/01).

11. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-9/2013-4

Sežana, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Sežana
Davorin Terčon I.r.

3588. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Sežana – zahod

Na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 Odl. US 35/13) in 16. člena Statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 117/07) je Občinski svet Občine Sežana na seji dne 21. 11. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Sežana – zahod

1. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(predmet SD PUP Sežana – zahod)

(1) S tem odlokom se sprejme Spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Sežana – zahod (v nadalj.: SD PUP Sežana – zahod), ki jih je pod številko projekta 012/PA-16 v mesecu novembru 2013 izdelalo podjetje V PRO-STORU d.o.o, Ulica 7. maja 2, Ilirska Bistrica.

(2) Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Sežana – zahod (v nadalj.: Odlok SD PUP Sežana – zahod) določa spremembe in dopolnitve Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za mesto Sežana – zahod (Uradni list RS, št. 23/08) – v nadalj. Odlok, in sicer se spremeni in dopolni Odlok in grafični prikazi, ki so sestavni del odloka.

(3) Odlok SD PUP Sežana – zahod spreminja in dopolnjuje Odlok v naslednjih členih:

- A. ki opredeljujejo mejo območja urejanja s PUP, in sicer:
 - 8. člen – meja območja.
- B. ki opredeljujejo splošna merila in pogoje:
 - 12. člen, ki opredeljuje merila in pogoje za namembnost in vrste posegov,
 - 13. člen, ki opredeljuje merila in pogoje za površine, ki niso namenjene poselitvi,
 - doda se 16.a člen, ki opredeljuje Rešitve in ukrepe za zagotavljanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
 - 18. in 19. člen, ki opredeljuje območja, predvidena za urejanje s prostorskimi izvedbenimi načrti,
 - 22. člen, ki opredeljuje odmike objektov,
 - 27. člen, ki opredeljuje merila in pogoje za oblikovanje,
 - 30. člen, ki opredeljuje oblikovanje ograj ob lokalnih cestah,
 - 39. in 40. člen, ki opredeljuje pogoje za komunalno in energetsko opremljanje in sistemi zvez.
- C. ki opredeljujejo merila in pogoje za varstvo kulturne dediščine, in sicer:
 - 44. člen.
- D. ki opredeljujejo posebna merila in pogoje za posamezna območja urejanja, in sicer:
 - doda se 46.a člen, ki opredeljuje posebna merila in pogoje za posamezno območje urejanja.
 - v Prilogi odloka »PUP SEŽANA MESTO ZAHOD Seznam ureditvenih območij in ureditvenih enot«, ki opredeljuje ureditvena območja in ureditvene enote.

E. ki opredeljujejo pogoje za prometno urejanje in urejanje sistemov zvez, in sicer:

– doda se 34.a in 34.b člen, ki opredeljuje pogoje za prometno urejanje.

– doda se 35.a člen, ki opredeljuje varovalni pas za prometno urejanje.

(4) Z Odlokom o SD PUP Sežana – zahod se spreminjajo in dopolnjujejo grafični prikazi z oznako:

– Karta 04: Meja območja urejanja s PUP, M 1:10.000.

– Karta 05: Razmejitve, merila in pogoji, pregledna karta, M 1:2.500.

– Karta 06: Razmejitve, merila in pogoji, SV kvadrant, M 1:1.000.

– Karta 07: Razmejitve, merila in pogoji, JZ kvadrant, M 1:1.000.

– Karta 08: Razmejitve, merila in pogoji, JV kvadrant, M 1:1.000.

(5) Z Odlokom SD PUP Sežana – zahod se spreminjajo in dopolnjujejo posamezne določbe skupnih pogojev in meje območja urejanja zaradi potrebnih uskladitev odloka.

2. člen

(vsebina SD PUP Sežana – zahod)

(1) SD PUP Sežana – zahod sestoji iz tekstualnega in grafičnega dela ter prilog, ki so določene v tem členu.

(2) Predmet, vsebina in oblika SD PUP Sežana – zahod so opredeljeni v 1. in 2. členu tega odloka. Odlok o SD PUP Sežana – zahod obsega vsebine:

– Posamezne spremembe in dopolnitve skupnih pogojev za posege v prostor in uskladitev meje območja urejanja, ki so opredeljeni v 6. do 17. členu tega odloka.

– Posebna merila in pogoji za območje urejanja z oznako P-02, ki so opredeljeni v 18. do 19. členu tega odloka.

– Posebni pogoji za prometno urejanje za območja z oznako O1, O2, O3, O4, O5, O6 in O7, ki so opredeljeni v 20. do 22. členu tega odloka.

– Prostorske ukrepe, ki so opredeljeni v 23. členu tega odloka.

– Končne določbe, ki so opredeljene v 24. do 26. členu tega odloka.

(3) Grafični del SD PUP Sežana – zahod obsega:

– List 1.1: Meja območja urejanja s PUP – prikaz sprememb, Merilo 1:7500,

– List 1.2: Izsek iz grafičnega načrta kartografskega dela občinskega prostorskega načrta s prikazom lege prostorske ureditve na širšem območju, Merilo 1:6000,

– List 2: Območje SD PUP Sežana – zahod s parcelnim stanjem, Merilo 1:6000,

– List 3.1: Razmejitve, merila in pogoji za območje z oznako O1 in O2 (del JZ kvadranta), Merilo 1:1000,

– List 3.2: Usmeritve za prometno urejanje (prikaz idejnih prometnih rešitev s prikazi karakterističnih profilov) za območje z oznako O1 in O2 (del JZ kvadranta), Merilo 1:1000, 1:200

– List 4.1: Razmejitve, merila in pogoji za območje z oznako O3 in O4 (del JV kvadranta), Merilo 1:1000,

– List 4.2: Usmeritve za prometno urejanje (prikaz idejnih prometnih rešitev s prikazi karakterističnih profilov) za območje z oznako O3 in O4 (del JV kvadranta), Merilo 1:1000, 1:200,

– List 5.1: Razmejitve, merila in pogoji za območje z oznako O5 in O6 (del JV kvadranta), Merilo 1:1000,

– List 5.2: Usmeritve za prometno urejanje (prikaz idejnih prometnih rešitev s prikazi karakterističnih profilov) za območje z oznako O5 in O6 (del JV kvadranta), Merilo 1:1000, 1:200,

– List 6.1: Razmejitve, merila in pogoji za območje z oznako O7 (del SV kvadranta), Merilo 1:1000,

– List 6.2: Usmeritve za prometno urejanje (prikaz idejnih prometnih rešitev prikaz in prikaz karakterističnih profilov) za območje z oznako O7 (del SV kvadranta), Merilo 1:1000, 1:200.

– List 7: Prikaz meril in pogojev za območje urejanja P-02, Merilo 1:1000.

(4) Sestavine SD PUP Sežana – zahod so podrobneje obravnavane v tem odloku in grafično prikazane v grafičnem delu SD PUP Sežana – zahod, ki je skupaj z obveznimi prilogami na vpogled na Občini Sežana.

(5) Sestavine SD PUP Sežana – zahod so določene tako podrobno, da je na njihovi podlagi možno izdelati projekte za izdajo gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov.

(6) Priloge Odloka o SD PUP Sežana – zahod so:

– Izvleček iz strateškega prostorskega akta, ki se nanaša na obravnavano prostorsko ureditev,

– Prikaz stanja prostora: Strokovne podlage za pripravo SD PUP Sežana – zahod (izdelovalec V prostoru d.o.o., št. proj.: 12/PA-016, december 2012),

– Strokovne podlage za pripravo SD PUP Sežana – zahod: Idejna rešitev načrtovane ceste na meji med ureditvenima območjema z oznako M-13 in M-15 (izdelal ENGE, projektiranje inženiring, d.o.o., Sežana),

– Smernice in mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora,

– Obrazložitev in utemeljitev SD PUP Sežana – zahod,

– Povzetek za javnost,

– Spis postopka priprave in sprejemanja SD PUP Sežana – zahod.

3. člen

(oblika SD PUP Sežana – zahod)

SD PUP Sežana – zahod je izdelan v digitalni in analogni obliki.

2. OBSEG OBMOČJA

4. člen

(obseg območja SD PUP Sežana – zahod)

(1) Območje SD PUP Sežana – zahod obsega območja z oznako:

– O1, ki obsega območje spremembe prometnega koridorja v smeri sever–jug, ki se nahaja na vzhodnem robu območja urejanja z oznako Tc-27, M-32 in P-12 in na zahodnem robu območja urejanja z oznako P-09, P-10 in P-11.

– O2, ki obsega območje ukinitve prometnega koridorja v smeri sever–jug v območju urejanja z oznako P-10.

– O3, ki obsega območje spremembe območja dopustne gradnje objektov v območju urejanja z oznako P-06.

– O4, ki obsega območje spremembe prometnega koridorja v območju urejanja z oznako P-04.

– O5, ki obsega območje spremembe prometnega koridorja v smeri vzhod–zahod, ki se nahaja na južnem robu območja urejanja z oznako M-19 in na severnem robu območja urejanja z oznako M-20.

– O6, ki obsega območje spremembe prometnega koridorja v smeri vzhod–zahod, ki se nahaja na južnem robu območja urejanja z oznako M-09, M-08, M-07 in na severnem robu območja urejanja z oznako M-19, M-17 in M-16.

– O7, ki obsega območje spremembe prometnega koridorja, ki se nahaja na južnem robu območja urejanja z oznako M-13 in M-14 in na severnem robu območja urejanja z oznako M-15.

– Območje urejanja z oznako P-02, ki obsega območje spremembe dopustne gradnje objektov.

(2) Območje SD PUP Sežana – zahod je v grafičnih prikazih SD PUP Sežana – zahod, List 1.1: Meja območja urejanja s PUP, Merilo 1:7500.

5. člen

(uskajenost SD PUP Sežana – zahod z nadrejenimi akti)

(1) SD PUP Sežana – zahod je pripravljen v skladu z Urbanistično zasnovo mesta Sežana (Uradni list RS, št. 75/04 in Uradne objave št. 40/05), ki določa tudi usmeritve za prometno urejanje, in sicer:

– Je za območje z oznako O1 določena prometna usmeritev: lokalna cesta – plan.

– Za območje z oznako O2 ni določenih posebnih prometnih usmeritev.

– Za območje z oznako O3 ni določenih posebnih prometnih usmeritev.

– Je za območje z oznako O4 določena prometna usmeritev: lokalna cesta – plan.

– Za območje z oznako O5 ni določenih posebnih prometnih usmeritev.

– Je za območje z oznako O6 določena prometna usmeritev: regionalna cesta.

– Za območje z oznako O7 ni določenih posebnih prometnih usmeritev.

(2) Območje urejanja z oznako P-02 je pripravljeno v skladu z Urbanistično zasnovo mesta Sežana (Uradni list RS, št. 75/04 in Uradne objave št. 40/05), ki določa tudi usmeritve za razvoj dejavnosti in namenske prostora, in sicer:

– Je za območje urejanja z oznako P-02 določena namenska raba: Območje za proizvodnjo (P).

(3) SD PUP Sežana – zahod upošteva v prejšnji točki navedene usmeritve.

3. POSAMEZNE SPREMEMBE IN DOPOLNITVE SKUPNIH POGOJEV ZA POSEGE V PROSTOR IN USKLADITEV MEJE OBMOČJA UREJANJA

6. člen

(uskladitev meje območja urejanja)

(1) Drugi odstavek 8. člena odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(2) PUP urejajo naslednja območja urejanja: C-24, H-01 do H-06, M-04 do M-30, M-32 do M-36, M-51 do M-61, M-63, O-05, O-07, O-13, O-15, P-02, P-03 do P-12, Pplan-55 do Pplan-57, Pplan-II-61 do Pplan-II-64, R-51, S-60, S-61, S-62, T-03, T-05, Tc-13 do Tc-27, Tc-34 do Tc-37, Tc-42, Tc-43, Tc-48, Tc-54, Tc-55, Tc-57, z-06, Tg-03, Tg-06, Tit-01 do Tit-04, Tz-05, Tz-06, Z-14 do Z-16, Z20, Z-21, z-01, Zc-01 do Zc-07, Gn, 2, G, ki so določena v urbanistični zasnovi mesta Sežana (Uradni list RS, št. 75/04, Uradne objave št. 40/05).«

(2) V prvi alineji tretjega odstavka 8. člena se črtajo besedne zveze M-30, 0-07, Tc-22.

(3) Četrti odstavek 8. člena odloka se spremeni tako, da se glasi:

»Meja območja urejanja s PUP za mesto Sežana zahod je določena v grafičnem prikazu: List 1.1.: Meja območja urejanja s PUP – prikaz sprememb Merilo 1:7500, ki je sestavni del SD PUP Sežana – zahod.«

7. člen

(spremembe in dopolnitve skupnih pogojev za posege v prostor)

(1) V 12. členu odloka se navedene besedne zveze »postavitve enostavnih objektov« nadomestijo z besedno zvezo »postavitve enostavnih in nezahtevnih objektov«.

(2) V 12. členu se črta obe navedeni besedni zvezi »TAC – območja avtoceste«.

8. člen

(1) V 13. členu odloka se besedilo prve alineje točke b) naslova Površine kmetijskih zemljišč (2) »postavitve enostavnih objektov pod pogoji, ki jih določajo predpisi o enostavnih objektih« nadomesti z besedilom »postavitve čebelnjakov ter gradnja poljske poti, ograje za pašo, pešpoti in kolesarske poti«.

(2) V 13. členu odloka se besedilo druge alineje točke b) naslova – Površine gozdov »postavitve enostavnih objektov pod pogoji, ki jih določajo predpisi o enostavnih objektih« nadomesti z besedilom »gradnja gozdnih prometnic, pešpoti in kolesarskih poti«. V zadnji alineji iste točke se navedba površine

ne »1 ha« nadomesti z površino »0,5 ha« in beseda »soglasje« se nadomesti z besedo »dovoljenje«.

(3) V 13. členu odloka se besedilo druge alineje točke b) naslova – Površine gozdov posebnega pomena »postavitve enostavnih objektov pod pogoji, ki jih določajo predpisi o enostavnih objektih« nadomesti z besedilom »izgradnja gozdnih prometnic, pešpoti in kolesarskih poti«.

9. člen

Za 16. členom se doda nov 16.a člen, ki se glasi:

»16.a člen

Rešitve in ukrepi za zagotavljanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami

(1) Cona potresne ogroženosti je VII. stopnje po MCS, projektni pospešek tal je 0,125. Tem lastnostim je potrebno prilagoditi tehnične rešitve gradnje.

(2) V objektih določenimi s predpisi se gradijo zaklonišča osnovne zaščite. V vseh novih objektih pa je potrebna ojačitev prve plošče.«

10. člen

V 18. členu odloka se besedilo tretje alineje črta.

11. člen

V 19. členu odloka se v tabeli črta zadnja vrstica.

12. člen

(1) Prvi odstavek 22. člena odloka se spremeni tako, da se glasi: »Odmiki objektov od parcelne meje oziroma robu opredeljene gradbene parcele in regulacijske linije so min. 4 m. Podrobneje so določeni pri posameznem tipu ureditvene enote. Odmiki so lahko manjši, če so tako prikazani v grafičnih prikazih (gradbene meje in gradbene linije). Manjši odmiki od regulacijskih linij so dopustni pri objektih postavljenih vzdolž industrijskih tirov. Manipulacijske površine in parkirišča ob objektih so dopustni do parcelne meje in do regulacijskih linij.«

(2) V tretjem odstavku 22. člena odloka se med besedni zvezi »stikajo na« in »dveh stranicah« vrine besedilo »eni stranici ali«, na koncu istega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi: »Za manjši odmik od zgoraj navedenega odmika (4 m) od parcelne meje pri zasnovah objektov po principu vrstne hiše ni potrebno soglasje sosedu mejaša.«

(3) 22. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Odmiki enostavnih in nezahtevnih objektov od parcelne meje so lahko manjši od zgoraj navedenega odmika (4 m) s pisnim soglasjem sosedu mejaša, s tem, da je zagotovljena požarna varnost in dostopnost objekta. Priključki na infrastrukturo, ograje in pomožni objekti v javni rabi so glede odmikov dopustni do parcelne meje oziroma do regulacijske linije.«

13. člen

V 27. členu se v določilih obeh ureditvenih enot »d« – dvorane in delavnice (večji objekti, proizvodne dvorane, skladišča) in »h« – ploščate stavbe (večji samostojni ploščati objekti) doda nova druga alineja, ki se glasi: » – objekti na dveh sosednjih lastniških zemljiščih ali gradbenih parcelah se lahko medsebojno stikajo, če se lastnika sosednjih zemljišč sporazumeta za takšno ureditev in so pri tem zagotovljeni vsi pogoji za varnost, rabo in vzdrževanje objektov.«

14. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi: »Ograje ob lokalnih cestah oziroma načrtovanih prometnicah lahko potekajo do regulacijskih linij oziroma morajo biti od izvedenega vozišča, kolesarske steze ali pločnika odmaknjene najmanj 50 cm, če regulacijska linija ni določena. Visokodebelna vegetacija na gradbeni parceli mora biti odmaknjena od izvedenega vozišča, kolesarske steze ali pločnika 2 m, pri čemer je potrebno upoštevati še svetli profil vozišča, kolesarske steze in pločnika.«

15. člen

39. členu se dodajo novi odstavki (od 4 do 8), ki se glasijo:

»(4) Pri izgradnji novih ali rekonstrukciji obstoječih objektov je potrebno zagotoviti energetske koridorje za priključitev omenjenih objektov na obstoječo ali novo predvideno distribucijsko elektroenergetsko infrastrukturo. V primeru poseganja v obstoječe koridorje distribucijske elektroenergetske infrastrukture je potrebno zagotoviti nove koridorje za prestavitve le-teh. Nove trase energetskih koridorjev naj potekajo znotraj predvidene obdelave v predvidenih cestah in pločnikih. Usklajene morajo biti z ostalo infrastrukturo.«

»(5) Odjemalci z nemirnim odjemom si morajo zagotoviti lastni tokokrog iz transformatorske postaje oziroma ustrezno odpraviti povratne vplive na omrežje. Za primer rezervne in zanesljivejšega napajanja zahtevnejših uporabnikov, si mora odjemalec zagotoviti rezervni vir napajanja oziroma sistem brezprekinitvenega napajanja.«

»(6) Priključno merilne omarice se namestijo na stalno dostopna mesta. Prižigališče javne razsvetljave naj bo predvideno izven transformatorske postaje.«

»(7) Vsa projektiranja in gradnjo je potrebno izvesti v skladu z elektroenergetskim soglasjem za priključitev, ki ga je potrebno predhodno pridobiti od pristojnega upravljavca distribucijskega omrežja in s Sistemskimi obratovalnimi navodili za distribucijsko omrežje električne energije (SONDO).«

»(8) Pri gradnji je potrebno upoštevati naslednje tehnične pogoje:

– Pred pričetkom gradnje je potrebno zakoličiti vso podzemno distribucijsko elektroenergetsko infrastrukturo, ki jo nameravana gradnja zajema.

– Pri izvajanju izkopov v neposredni bližini elektroenergetskih naprav je potrebno upoštevati varstvena pravila za delo v bližini naprav pod napetostjo. Odmiki od obstoječih koridorjev tras, ostalih infrastrukturnih vodov in naprav ter objektov morajo biti projektirani v skladu z veljavnimi predpisi in standardi.

– Vse morebitne poškodbe, ki bodo nastale na elektroenergetskih napravah je izvajalec dolžan na lastne stroške odpraviti.

– Nadzor nad izvajanjem del in zakoličbo izvaja pristojni upravljavec distribucijskega omrežja na podlagi predhodnega obvestila o pričetkih delih.

– Varovalni pas elektroenergetskih omrežij je zemljiški pas ob elektroenergetskih vodih in objektih, v katerem se smejo graditi drugi objekti in naprave ter izvajati dela, ki bi lahko vplivala na obratovanje omrežja, le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od vodov in objektov tega omrežja. Širina varovalnega pasu elektroenergetskega omrežja poteka na vsako stran od osi elektroenergetskega voda oziroma od zunanje ograje razdelilne ali transformatorske postaje in znaša:

– Za nadzemni večsistemski daljnovod nazivnih napetosti od 1 kV do vključno 20 kV: 10 m.

– Za podzemni kabelski sistem nazivne napetosti od 1 kV do vključno 20 kV: 1 m.

– Za razdelilno postajo srednje napetosti, transformatorsko postajo srednje napetosti 0,4 kV: 2 m.

– Do obstoječih transformatorskih postaj in do jaškov kabelske kanalizacije je potrebno zagotoviti stalen dostop z osebnim in tovornim vozilom z javnih površin.«

16. člen

40. členu se dodajo za prvim stavkom, ki se označi kot prvi odstavek novi odstavki (od 2 do 11), ki se glasijo:

»(2) Načrtovanje in izvedba predvidenih posegov v prostor ne smeta poslabšati obstoječih odvodnih razmer padavinskih voda na obravnavanem območju in območjih dolvodno od njega.

(3) V projektni dokumentaciji morajo biti obdelani in ustrezno prikazani vsi ukrepi, s katerimi bodo preprečeni škodljivi vplivi na stanje voda in vodni režimi ter prikazani vsi ukrepi za preprečevanje morebitnih negativnih vplivov predvidene gradnje na stabilnost zemljišča ali sproščanje gibanja hribin.

(4) Vse posege v prostor je treba predvideti na tak način, da bo onemogočeno erozijsko in škodljivo delovanje voda na obravnavanem območju in območju dolvodno obravnavanega.

(5) Projektne rešitve odvajanja in čiščenja odpadnih voda morajo biti usklajene z veljavno zakonodajo.

(6) Za vse tehnološke odpadne vode je treba predvideti ustrezno čiščenje, skladno z veljavnimi predpisi.

(7) Na vseh napravah in objektih, kjer obstaja možnost razlivanja nevarnih snovi, je treba predvideti ustrezne ukrepe za preprečevanje razlivanja teh snovi. Prostor, v katerem bo deponirana nevarna snov, naj bo zgrajen kot tesnjena lovilna skleda, ki lahko zadrži celotno prostornino v primeru razlivanja.

(8) Za vsako rabo vode, ki presega splošno rabo, bo treba pridobiti vodno pravico, skladno z veljavno zakonodajo.

(9) Za vse morebitne ponikalne objekte naj bo ponikalna sposobnost računsko dokazana in preprečeni negativni vplivi na okoliški teren.

(10) V primeru fazne gradnje je treba posamezne faze načrtovati kot funkcionalno zaključene celote na tak način, da bo preprečen škodljiv vpliv na vodni režim in stanje voda v posameznih fazah gradnje.

(11) Na območju predvidene gradnje je treba evidentirati morebitne vodne vire, jih ohraniti in ustrezno urediti.«

17. člen

44. členu se doda nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Kolikor predhodne arheološke raziskave niso opravljene, je potrebno pred pričetkom zemeljskih del Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije v skladu s predpisi s področja varstva kulturne dediščine (v nadaljevanju: ZVKDS) omogočiti dostop do zemljišč, kjer se bodo izvajala zemeljska dela in opravljanje strokovnega nadzora nad posegi. Dinamiko gradbenih del mora lastnik zemljišča ali investitor ali odgovorni vodja del pisno sporočiti ZVKDS OE Nova Gorica vsaj deset dni pred pričetkom del.«

»(4) Pri vseh posegih v zemeljske plasti velja obvezujoč splošni arheološki varstveni režim, ki ob odkritju dediščine najditelja ali lastnika zemljišča ali investitorja ali odgovornega vodjo del zavezuje, da najdbo zavaruje nepoškodovano na mestu odkritja in o najdbi takoj obvesti pristojno enoto ZVKDS, ki situacijo dokumentira v skladu z določili arheološke stroke. V primeru odkritja arheoloških ostalin, ki jim grozi nevarnost poškodovanja ali uničenja, lahko pristojni organ to zemljišče določi za arheološko najdišče, na katerem se do začetka arheoloških raziskav omeji ali prepove gospodarska in druga raba zemljišča, ki ogroža obstoj arheoloških ostalin.«

18. člen

Za 46. členom se doda nov 46.a člen, ki se glasi:

»46.a člen

Območje urejanja P-02

Za navedeno območje urejanja se s PUP določa podrobna namenska raba površin M – mešana raba in tip ureditvene enote »d« dvoranski objekti.«

19. člen

V prilogi odloka »PUP SEŽANA MESTO ZAHOD Seznam ureditvenih območij in ureditvenih enot« se:

– v ureditvenem območju M4 spremeni oznaka in naziv ureditvene enote, iz »d« (dvoranski objekti) v »h« (ploščati objekti), in sicer:

M	M-04	PUP	h ploščati obj.	17678,96
---	------	-----	-----------------	----------

– doda vrstico pred vrstico z oznako P-03 (v stolpcu UO – oznaka), in sicer:

P	P-02	PUP	d dvoranski obj.	3972,98
---	------	-----	------------------	---------

– spremeni vrstico za vrstico z oznako P-12 (v stolpcu UO – oznaka), in sicer:

skupaj 322282,08

4. POSEBNI POGOJI ZA PROMETNO UREJANJE ZA OBMOČJA Z OZNAKO O1, O2, O3, O4, O5, O6 IN O7

20. člen

Za 34. členom Odloka se doda nov 34.a člen, ki se glasi:

»34.a člen

(posebni pogoji za prometno urejanje za območja z oznako O1, O2, O3, O4, O5, O6 in O7)

(1) Ne glede na določila 34. člena Odloka se za območja z oznako O1, O2, O3, O4, O5, O6 in O7 upoštevajo usmeritve za lego objektov, ki so prikazane v grafičnih prikazih SD PUP Sežana – zahod na Listu 3.1, 4.1, 5.1 in 6.1: Razmejitev, merila in pogoji na, in sicer so določene usmeritve za lego objektov z regulacijskimi linijami (v nadaljevanju: RL) in gradbenimi mejami (v nadalj.: GM).

(2) Usmeritve za lego objektov, določene z:

– RL, določajo koridorje za načrtovane regionalne in lokalne ceste ter javne poti v območjih z oznako O1, O2, O3, O4, O5, O6 in O7.

– GM, določajo območje dopustne gradnje objektov v območju z oznako O3.

(3) Koridor za načrtovane regionalne in lokalne ceste ter javne poti v območjih z oznako O1, O2, O3, O4, O5, O6 in O7 je določen glede na minimalni prečni profil ceste, katerega potek in minimalno širino določa lega RL.

(4) Na slepo zaključenih cestah naj se zagotavlja obračanje servisnih in urgentnih vozil.

(5) Za območje z oznako O1 je določen minimalni prečni profil ceste 14,00 m, in sicer: dvopasovno vozišče 2 x 3,50 m + dvostranska zelenica 1 x 2,00 m, 1 x 2,50 m + enostranski pločnik 1 x 2,00 m + enostranska bankina 1 x 0,50 m.

(6) Za območje z oznako O2 se prometni koridor ukine.

(7) Za območje z oznako O3 je območje dopustne gradnje objektov določeno z gradbeno mejo, ki na severu poteka minimalno 4,50 m od parcelne meje in omogoča minimalni prečni profil požarne poti 4,50 m, in sicer: enopasovno vozišče 1 x 3,50 m + obojestranska bankina 2 x 0,50 m.

(8) Za območje z oznako O4 je določen minimalni prečni profil ceste 8,50 m, in sicer: dvopasovno vozišče 2 x 3,00 m + enostranski pločnik 1 x 1,50 m + obojestranska bankina 2 x 0,50 m.

(9) Za območje z oznako O5 je določen minimalni prečni profil ceste 10,00 m, in sicer: dvopasovno vozišče 2 x 3,00 m + obojestranski pločnik 2 x 1,50 m + enostranska bankina 1 x 1,00 m.

(10) Za območje z oznako O6 je določen minimalni prečni profil ceste 20,00 m, in sicer: pas za leve ali desne zavijalce 1 x 3,00 m + smerno vozišče 2 x 3,25 m + obojestranska zelenica z drevoredom 2 x 2,00 m + obojestranska enosmerna kolesarska steza 2 x 1,00 m + obojestranski pločnik 1 x 2,00 m + 1 x 1,50 m + obojestranska bankina 2 x 0,50 m.

(11) Za območje z oznako O7 je določen minimalni prečni profil ceste 10,00 m, in sicer: dvopasovno vozišče 2 x 3,00 m + enostranski pločnik 1 x 1,50 m + obojestranska bankina in brežina 2 x 1,25 m.

(12) Dopustna so odstopanja od v prejšnjih točkah tega člena navedenih minimalnih prečnih profilov ceste ob izpolnjevanju vseh spodaj navedenih pogojev:

– Ohranjajo se skupne širine posamičnega minimalnega prečnega profila ceste v območju z oznako O1, O4, O5, O6 in O7.

– Če bodo pri nadaljnjem podrobnejšem proučevanju pridobljene rešitve, ki so primernejše iz tehničnega, oblikovnega

ali okolje varstvenega vidika, pri čemer pa se z njimi ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere.

– Odstopanja ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi in morajo z njimi soglašati organi in organizacije, ki jih ta odstopanja zadevajo.«

21. člen

Za 34. členom Odloka se doda nov 34.b člen, ki se glasi:

»34.b člen

(postavitev prometne signalizacije in opreme)

Prometna signalizacija in prometna oprema se predvidi v skladu s predpisi o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah, ter skladno z določbami zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.«

22. člen

Za 35. členom Odloka se doda nov 35.a člen, ki se glasi:

»35.a člen

(varovalni pas)

(1) Za vsak poseg v varovalnem pasu občinske ceste in nekategorizirane ceste, ki se uporablja za javni cestni promet, je potrebna pridobitev soglasja občinske uprave.

(2) Upoštevati je potrebno varovalni pas državne ceste.

(3) Pred izdelavo strokovnih podlag pri posegih v območju državnih cest, je treba izdelati projektno nalogo, ki je podlaga za izdelavo projektne dokumentacije (strokovne podlage, projektov PGD, PZI ...) in jo oddati v potrditev upravljavcu državne ceste (Direkciji RS za ceste).

(4) Upoštevati je potrebno AC, spremljajoče prometnice in objekte ter vgrajene infrastrukturne vode (izvedeno stanje – PID – Lokacijski načrt za avtocesto Razdrto–Fernetiči, Uradni list RS, št. 23/89, 73/94 – spr./dop., 11/97 – popr.)

(5) Vse posege v varovalni pas AC, v katerem je raba prostora omejena in meri 40 m od roba cestnega sveta na vsako stran, bo možno izvajati le po predhodnem soglasju DARS d.d.

(6) Posegi v varovalni pas AC ne smejo biti v nasprotju z njenimi koristmi, ne smejo prizadeti interesov varovanja ceste in prometa na njej, njene širitve zaradi prihodnjega razvoja prometa ter varovanja njenega videza.

(7) Meteorna voda z objektov in pripadajočih površin ne sme biti speljana v naprave za odvodnjavanje AC.

(8) Razsvetljava mora izpolnjevati zahteve glede zastrtosti bleščanja in svetlobnega onesnaževanja v skladu s predpisi.

(9) V varovalnem pasu AC ni dovoljeno postavljati tabel, napisov in drugih objektov ali naprav za slikovno ali zvočno obveščanje in oglaševanje.

(10) Zaradi načrtovanih ureditev ne sme biti onemogočena ali ovirana izvedba rednega vzdrževanja, investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist na AC in na njenih spremljajočih objektih, prometnicah in vgrajeni infrastrukturi.

(11) Rešitve naj se načrtujejo na način, da zaradi novih ureditev ne bo prišlo do poslabšanja prometnih razmer na AC in njenih priključnih rampah.

(12) Pri nadaljnjem načrtovanju je za posege v varovalni pas železniške proge in varovalni pas industrijskega tira potrebno pridobiti projektne pogoje in soglasje upravljavca javne železniške infrastrukture: Slovenske železnice – Infrastruktura d.o.o. in upravljavca industrijskih tirov.«

5. PROSTORSKI UKREPI

23. člen

(prostorski ukrepi)

V območju parcel, ki so na Listih 3.1, 4.1, 5.1 in 6.1, prikazane kot območja prometnih koridorjev, lahko občina v skladu s 85. do vključno 91. členom ZureP-1 in 109. členom ZPNačrt uveljavlja predkupno pravico.

6. KONČNE DOLOČBE

24. člen

(dokončanje že začelih postopkov)

Postopki za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka, se končajo po določbah izvedbenih aktov občine, veljavnih v času vložitve vloge za izdajo gradbenega dovoljenja.

25. člen

Odlok s prilogami je na vpogled na sedežu Občine Sežana.

26. člen

(veljavnost odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-9/2013-3

Sežana, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Sežana
Davorin Terčon l.r.

3589. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Sežana za leto 2014

Na podlagi 15. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana (Uradni list RS, št. 43/05 – uradno prečiščeno besedilo, 115/07, 94/11) in 16. člena Statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 117/07) je Občinski svet Občine Sežana na seji dne 21. 11. 2013 sprejel

S K L E P

o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Sežana za leto 2014

1.

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zaidanega in nezaidanega stavbnega zemljišča na območju Občine Sežana znaša 0,0046 EUR/m².

2.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2014 dalje.

Št. 032-9/2013-6

Sežana, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Sežana
Davorin Terčon l.r.

3590. Sklep o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks na območju Občine Sežana za leto 2014

Na podlagi 5. člena Odloka o občinskih taksah v Občini Sežana (Uradni list RS, št. 22/08) in 16. člena Statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 117/07) je Občinski svet Občine Sežana na seji dne 21. 11. 2013 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks na območju Občine Sežana za leto 2014

1.

Vrednost točke za obračun občinskih taks na območju Občine Sežana za leto 2014 znaša 0,07 EUR.

2.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2014 dalje.

Št. 032-9/2013-8

Sežana, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Sežana
Davorin Terčon l.r.

SODRAŽICA

3591. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za sanacijo in širitev kamnoloma Mala Gora

Na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popravek), 43/11 – ZKZ-C) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10) ter 15. člena Statuta Občine Sodražica (Uradni list RS, št. 32/11) je Občinski svet Občine Sodražica na 17. redni seji dne 21. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za sanacijo in širitev kamnoloma Mala Gora

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošne določbe)

S tem odlokom se ob upoštevanju Občinskega prostorskega načrta Občine Sodražica (Uradni list RS, št. 49/11) sprejme občinski podrobni prostorski načrt za sanacijo in širitev kamnoloma Mala Gora (v nadaljevanju: OPPN), ki ga je izdelal PROPLAN, Ivanka Kraljič, s.p., Krško, pod številko OPPN-01/12.

2. člen

(vsebina OPPN)

OPPN vsebuje besedilo, kartografski del in priloge z naslednjo vsebino:

(A) Odlok o OPPN

(B) Kartografski del

1. Izsek iz občinskega prostorskega načrta Občine Sodražica	1:5000
2. Geodetski načrt s certifikatom	1:1000
3. Geodetski načrt z mejo območja urejanja	1:1000
4. Katastrski načrt z mejo območja urejanja	1:1000
5. Situacija obstoječega stanja	1:1000
6. Prikaz lastništva	1:1000
7. Ureditvena situacija – I. etapa odkopavanja	1:1000
8. Ureditvena situacija – II. etapa odkopavanja	1:1000
9. Situacija sanacije	1:1000

10. Prerez A-A po sanaciji	1:1000
11. Načrt parcel z zakoličbo	1:1000
12. Prikaz vplivov	1:1000
13. Obramba ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami	1:1000
(C) Priloge	
1. Sklep o začetku postopka priprave OPPN	
2. Odločba Ministrstva za kmetijstvo in okolje (MKO)	
3. Izvleček iz planskega akta	
4. Povzetek za javnost	
5. Obrazložitev in utemeljitev OPPN	
6. Strokovne podlage	
7. Stališča do pripomb	
8. Smernice za načrtovanje	
9. Mnenja nosilcev urejanja prostora	
10. Seznam sprejetih aktov o zavarovanju in seznam sektorskih aktov in predpisov, ki so bili upoštevani pri pripravi OPPN.	

II. UREDITVENO OBMOČJE

3. člen

(obseg ureditvenega območja)

(1) OPPN obravnava območje obstoječega kamnoloma Mala Gora in predvideno razširitev skupaj z dostopno cesto. Območje OPPN sega na parc. št.: 1896 – del (pot), 852 – del, 864/1 – del, 864/2 – del, 851/3 – del, 851/7 – del, 841/17 – del, 841/23, 841/19, 841/24, in 843/3 – del, vse k.o. Slemena.

(2) Skupna površina OPPN je cca 4,2 ha.

(3) Na zahodu meji območje na javno pot JP 852381 (Novi Pot 1), na severu in vzhodu na gozd, na jugu na gozdno pot.

4. člen

(ureditve izven območja OPPN)

Izven območja OPPN se izvede izpust meteornih voda na parc. št. 843/3, k.o. Slemena, ureditev priključka dostopne ceste na javno pot JP 852381 (Novi Pot 1) preko parc. št. 863, k.o. Slemena in začasna deponija humusa na parc. št. 843/3, k.o. Slemena.

5. člen

(skupno vplivno območje)

Skupno vplivno območje obsega ureditveno območje OPPN in dele zemljišč izven območja OPPN, namenjene gradnji komunalne in prometne infrastrukture, in sicer parc. št.: 1896 – del (pot), 852 – del, 864/1 – del, 864/2 – del, 851/3 – del, 851/7 – del, 841/17 – del, 841/23, 841/19, 841/24, in 843/3 – del, 863 – del, vse k.o. Slemena.

6. člen

(meja pridobivalnega prostora)

Meja pridobivalnega prostora peskokopa je od meje OPPN oddaljena najmanj 5,0 m.

III. UMESTITEV NAČRTOVANE UREDITVE V PROSTOR

7. člen

(vrste gradenj)

Na območju OPPN so dovoljene:

- gradnje in postavitve objektov, inštalacij, tehničnih naprav za pridobivanje mineralnih surovin,
- gradnje objektov prometne in komunalne infrastrukture,
- postavitve začasnih spremljajočih objektov, gradbenih strojev in mehanizacije za namen izkopa, predelave kamna, proizvodnje asfalta in betona ter zbiranja in predelave gradbenih odpadkov,
- odstranitev objektov,
- vzdrževanje objektov.

8. člen

(vrste dopustnih objektov)

(1) Na območju OPPN so dovoljene vrste objektov povzete po Uredbi o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena (Uradni list, RS, št. 33/03, 78/05 – popravek in 25/10):

– gradbeni inženirski objekti: rudarski objekti, lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste.

(2) Na območju OPPN je v skladu z določili Uredbe o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje (Uradni list RS, št. 18/13, 24/13, 26/13) dovoljena postavitve nezahtevnih in enostavnih objektov: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave (npr. nadstrešek, pokrita skladišča in podobni objekti), ograja, podporni zid, vodnjak, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja (npr. priključek na cesto, priključek na objekte energetske infrastrukture ipd.), samostojno parkirišče, kolesarska pot, pešpot, gozdarska pot in podobne, vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje (dovoljeni so zajem pitne in tehnološke vode, vodni zbiralnik, bazen za gašenje požara), pomožni komunalni objekti (npr. grajeni oljni lovnik in lovnik maščob).

(3) V primeru spremembe uredbe iz prejšnjega odstavka se vrste nezahtevnih in enostavnih objektov smiselno uporabljajo po novi ali spremenjeni uredbi.

9. člen

(ureditev okolice)

Na območju OPPN so dovoljene ureditve zelenih površin (zasaditev visokih dreves, grmovnic ipd.) ter parterne ureditve (ureditev pešpoti, brežin ipd.).

10. člen

(vrste dejavnosti)

(1) Na območju OPPN so v skladu z določili Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07, 17/08) dovoljene vrste dejavnosti:

(A) KMETIJSTVO IN LOV, GOZDARSTVO, RIBIJSTVO

– dovoljene so: 02 Gozdarstvo;

(B) RUDARSTVO

– dovoljeno je: (08) Pridobivanje rudnin in kamnin – dovoljeno je vse (kopanje, drobljenje, mletje, čiščenje, sušenje, separiranje, mešanje, pridobivanje naravnega asfalta ipd.), razen: Pridobivanje soli (08.93) in Pridobivanje šote (08.92);

– dovoljeno je (09) Storitve za rudarstvo – dovoljeno je le (09.9) Storitve za drugo rudarjenje (raziskovalne storitve, jemanje vzorcev, geološka opazovanja, vrtnje in sondiranje, betoniranje, zapolnjevanje vrtin, drenaža ipd.);

(C) PREDELOVALNE DEJAVNOSTI

– dovoljeno je: (23) Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov – dovoljeno je (23.610) Proizvodnja betonskih izdelkov za gradbeništvo, (23.630) Proizvodnja sveže betonske mešanice, (23.7) Obdelava naravnega kamna;

(G) TRGOVINA

– dovoljeno je: (46.12) Posredništvo pri prodaji goriv, rud, kovin, tehničnih kemikalij, (46.72) Trgovina na debelo s kovinami in rudami. Dovoljene dejavnosti so vezane le na posredništvo in trgovanje z odkopan materialom in proizvedenimi proizvodi.

(2) Vse dejavnosti razen gozdarstva so dovoljene samo v času obratovanja kamnoloma.

(3) V primeru spremembe uredbe iz prvega odstavka se vrste dejavnosti smiselno uporabljajo po novi ali spremenjeni uredbi.

11. člen

(osna tovarna tehnica)

(1) Na vhodu/izhodu v kamnolom se postavi osna tovarna tehnica.

(2) Pred in za tehtnico se izvede armirano betonsko ploščo ali usmerjevalno cestišče, odvisno od smeri tovornjaka glede na os tehtnice.

(3) Ob tehtnici se lahko postavi spremljajoč objekt.

12. člen

(osnovni plato na 735 m.n.v.)

(1) Obstoječ plato na koti 740 m.n.v. se poglubi na koto 735 m.n.v.. S platom se poglubi pristopno zemljišče (dostopna pot).

(2) Po izvedeni 1. fazi odkopavanja se oblikuje osnovni plato na koti 735 m.n.v., ki se v 2. fazi razširi.

(3) Na osnovni plato na 735 m.n.v. se v katerikoli fazi odkopavanja lahko postavi mobilna separacija za predelavo kamna, postrojenje polmobilne mešalnice asfalta, postrojenje za pripravo betonskih mešanic (betonarna), mobilne strojne naprave za zbiranje in predelavo gradbenih odpadkov.

(4) Na osnovni plato na 735 m.n.v. se za 1. in 2. fazo odkopavanja postavijo spremljajoči objekti kontejnerskega tipa, in sicer: začasni objekt za garderobe in pisarno s prvo pomočjo, suhe prenosne sanitarije zaprtega tipa (kemijsko stranišče), manjši objekt za spravilo ročnega orodja in za spravilo manjših zalog goriva v sodih in razstreliva ter manjši objekt ali posoda za odpadke.

(5) Na osnovnem platu na 735 m.n.v. se za 1. in 2. fazo odkopavanja uredi betonska ploščad z dvignjenimi robovi (lovilna skleda) za menjavo olj in maziv ter za oskrbo strojev z gorivom ter armirano betonska ploščad za postavitve kontejnerja za smeti in rezervoarja za vodo.

(6) Na osnovnem platu na 735 m.n.v. se uredi parkirišče za delovne stroje in kamione, ki se uporabljajo v kamnolomu, ter za osebna vozila zaposlenih. Parkirišče je v makadamski izvedbi.

(7) V bližini spremljajočih objektov se umesti vodnjaška vrtna za črpanje podtalnice (tehnološka voda).

(8) Na osnovnem platu na 735 m.n.v. se uredi usedalnik za odpadne padavinske vode iz kamnoloma in lovilne skleda s tipskim lovilcem olj.

(9) Dovoljeno je oblikovanje vmesnih (začasnih) platojev.

(10) Natančno lokacijo za postrojenja, objekte, parkirišče in drugo določi tehnični vodja kamnoloma.

13. člen

(odpiranje nahajališča kamna)

(1) Dovoljena je priprava dostopnih poti na posamezne delovne etaže, posek gozda in čiščenje podrasti, odstranjevanje humusnega pokrova in njegovo deponiranje.

(2) Posek gozda in čiščenje podrasti se opravi kot golosek, praviloma od zgoraj navzdol in na celotni površini ali na delih pridobivalnega prostora posamezne etape, ki se določijo na podlagi letnega načrta napredovanja rudarskih del.

(3) Odstranjevanje humusnega pokrova se opravi na celotni površini ali na delih pridobivalnega prostora posamezne etape z odrivanjem na robove pridobivalnega prostora. Odstranjeni humus se deponira na začasni deponiji. Po končanem odkopu se uporabi za sanacijo kamnoloma.

14. člen

(odkopavanje – oblikovanje delovnih etaž)

(1) Odkopavanje se opravlja po odsekih na delovnih etažah kamnoloma.

(2) Dostopne poti na etaže in morebitne medetaže so v makadamski izvedbi, široke najmanj 3,0 m, potekajo od osnovnega platoja do etaže.

(3) Etažne ceste potekajo po etažah, izvedejo se kot enosmerne »buldožerske« poti, ki so namenjene za prevoz s težko mehanizacijo. Etažna cesta je široka najmanj 4,5 m, z možnostjo ureditve obračališča na posamezni etaži.

(4) Delovne etaže so visoke do 15 m, naklona 65°, široke najmanj 10,0 m, v primeru prevoza materiala s kamioni pa 20,0 m in v horizontalnem naklonu do 1 %.

(5) Etaže so na koti 750 m.n.v. in 765 m.n.v.

(6) Dovoljena je ureditev medetaž in začasnih etaž.

15. člen

(pridobivanje materiala)

(1) Pridobivanje materiala poteka z izkopavanjem dolomita s pomočjo bagra goseničarja, z etažnim odstreljevanjem ali z mehničnim drobljenjem z buldožerjem, ripperjem, hidravličnim bagrom, razbijalnim kladivom ipd. Dovoljena je kombinacija različnih metod.

(2) Vrtanje minskih vrtin se opravlja z metodami vrtnja vrtin srednjega premera z usmerjenim miniranjem. Pri vrtnju se uporabi oprema, ki ima urejeno zbiranje prahu.

(3) Razstreljevanje se opravlja skladno z Načrtom miniranja in z uporabo milisekundne tehnike razstreljevanja ter varne vrste razstrelilnih sredstev. Pri razstreljevanju se omeji in točno določi način razstreljevanja, količina razstreliva na milisekundni interval in druge parametre ter postopke za zagotovitev zadostnega drobljenja in varnosti okolice pred neželenimi učinki razstreljevanja. Uporabi se najstrožje kriterije – norme za varnost pred razmetom, zračnim udarnim valom in potresi. Uporabi se milisekundni način iniciranja posameznih minskih vrtin.

16. člen

(prerivanje in premetavanje odkopanega materiala)

(1) Čiščenje delovnih etaž se izvaja s prerivanjem in premetavanjem odkopanega materiala od zgoraj navzdol, lahko preko več etaž skupaj, praviloma le enkrat. Dovoljeno je uporabiti gravitacijski transport (transport po drči).

(2) Dovoljena je uporaba transporta materiala z delovnih etaž s kamioni.

17. člen

(predelava tehničnega kamna)

(1) Predelava je sestavljena iz dodatnega drobljenja odkopanega kamna in sejanja drobirja na posamezne frakcije. Dovoljena je tudi mokra separacija peskov z zaprtim sistemom čiščenja odpadne vode. Tehnološka voda za mokro separacijo se koristi iz podtalnice.

(2) Drobljenje in sejanje se izvaja v mobilni napravi (vsipni bunker, drobilec, sito, izločevalne rešetke, dozirni trak, transportni trakovi ipd.), lokacijo katere določi tehnični vodja kamnoloma.

18. člen

(transport materiala na platojih in na etažah)

(1) Transport na osnovnih platojih se izvaja s kamioni.

(2) Transport na etažah se izvaja s prerivanjem ali s kamioni.

(3) Nakladanje na kamione se izvaja z bagri na podlagi tehnološke sheme.

19. člen

(proizvodnja asfalta)

(1) Na osnovnem platu se lahko postavi mobilna mešalnica asfalta, ki je izdelana po evropskih standardih in ki kot energent koristi plin. Lokacijo določi tehnični vodja kamnoloma.

(2) Bitumen se dovaža v cisternah in se po zaprtim krogotoku pretaka v mešalnico brez nastajanja bitumenskih par.

(3) Za proizvodnjo asfalta se ne koristi voda.

(4) Za obratovanje mešalnice se postavijo pomožni objekti (postrojenja), in sicer: plinska postaja, pokriti boksi za frakcije, dizel agregat.

20. člen

(proizvodnja betona)

(1) Na osnovnem platoju se lahko postavi mobilno postrojenje za pripravo betonskih mešanic, lokacijo katerega določi tehnični vodja kamnoloma. Tehnološka voda za proizvodnjo betona se koristi iz podtalnice.

(2) Postrojenje za pripravo betonskih mešanic koristi zaprt sistem čiščenja odpadnih voda.

21. člen

(zbiranje in predelava gradbenih odpadkov)

(1) Po vzpostavitvi osnovnega platoja na 735 m.n.v. se nanj postavijo strojne naprave za zbiranje in predelavo gradbenih odpadkov.

(2) Tehnični vodja kamnoloma določi lokacijo za deponiranje sprejetih odpadkov in produktov predelave (reciklatov) ter lokacijo za postavitev strojnih naprav za predelavo gradbenih odpadkov.

(3) V okvirju zbiranja in predelave odpadkov se predelujejo (reciklirajo) odpadki: beton, opeka, ploščice, keramika, strešna opeka, mešanica betona, opeke, ploščic in keramike, bitumenske mešanice, tolčenec izpod železniških pragov in mešani gradbeni odpadki pri rušenju objektov.

(4) V procesu zbiranja in deponiranja se gradbeni odpadki sortirajo, hkrati se iz njih odstranjuje material, ki ni za predelavo (npr. les, plastika, kovina, steklo).

(5) V 1. fazi zbiranja in predelave gradbenih odpadkov se lahko koristijo stroji in naprave za predelavo tehničnega kamna (npr. drobilnik), v 2. fazi je ob povečanju količine odpadkov in ob potrebi po izboljšanju kvalitete reciklata dopustno dograjevati obstoječe naprave in stroje oziroma postavljati nova postrojenja.

(6) Produkti predelave gradbenih odpadkov (betonski reciklat, reciklažni pesek, opečni zdrob, mešanica betona in asfalta ipd.) se uporabljajo za sanacijo degradiranih površin kamnoloma in za prodajo.

(7) Odpadki iz procesa predelave (reciklaže) gradbenega odpada, kot so les, plastika, kovina, steklo in ostalo, se predajajo ustreznemu zbiralcu.

22. člen

(stroji in naprave)

(1) Vsi stroji, ki se uporabljajo na območju kamnoloma, morajo biti atestirani in morajo imeti dovoljenje za obratovanje.

(2) Za uporabo vsakega stroja morajo biti izdelana navodila za upravljanje, vzdrževanje ter varnost pri delu.

23. člen

(sanacija in rekultivacija)

(1) Po končanem izkoriščanju se izdelava projekt sanacije, na katerega se pridobi soglasje pristojnega zavoda za gozdove.

(2) Obrobje funkcionalnega zemljišča in kopa ter degradirane površine se sproti sanira v gozdne površine.

(3) Tehnična sanacija se izvede v terasasti, amfiteatrski obliki, s sistemom etažnih ravnin in velikim osnovnim platojem.

(4) Sanacijske etaže se oblikujejo z deljenjem delovne etaže na dva dela. Širina sanacijske etaže je do 5,0 m, višina etažnih brežin je do 7,5 m, brežine so pod naklonom do 65°. Dovoljena so odstopanja glede dimenzij in naklonov, če to pogojujejo terenske razmere.

(5) Rekultivacija (ozelenitev) vseh horizontalnih in rahlo nagnjenih površin se prekrije s plastjo zemlje in humusa, se jih zatravi in/ali zasadi z avtohtonim grmičevjem in visokim drevjem. Biološka obnova se usmeri v ponovno vzpostavitev prvotne kulture, to je gozd in travnik.

(6) Površina osnovnega platoja se prekrije s 20 cm plastjo zemlje in jalovine ter 20 cm plastjo humusa. Na njem se zasadijo gozdna drevesa (npr. rdeči bor, ilirska termofilna bukev) ali se spremeni v travnik z zasaditvijo pokončne stoklase. Izbira vrst se opravi v sodelovanju z gozdarskim strokovnjakom.

(7) Na etažnih ravninah se izvedejo krajše vrtine, ki se razrahljajo v jame, zapolnijo s humusom in se v njih posadijo sadike (avtohtono gozdno drevje in grmovnice), površina se prekrije s 40 cm plastjo zemlje in odkrivke.

(8) Etažne brežine in brežine kamnoloma se prekrijejo s 40 cm plastjo zemlje humusa. Zasejejo se s travno mešanico z močnejšimi koreninami ter zasaditvijo s hitro rastočimi plezalkami, kot so srobot, bršljan, robida.

(9) Prehodi brežin v raščen obstoječ teren so postopni, zaokroženi, »mehki« v prostoru.

(10) Vse spravilne in gozdne poti se po končani eksploataciji sanirajo z ureditvijo odvodnjavanja, da se prepreči erozija in se omogoči nemoteno spravilo lesa.

24. člen

(varovalna ograja)

(1) Varovalna ograja se postavi okrog celotnega odkopnega prostora.

(2) Varovalna ograja je kovinska, transparentna, visoka do 1,5 m.

(3) Robovi kopa se zaščitijo z začasno ograjo, ki se postavi 2–3 m od roba brežine oziroma od meje pridobivalnega prostora. Po dokončani eksploataciji in sanaciji se postavi dokončna ograja.

IV. ZASNOVA PROJEKTNIH REŠITEV PROMETNE, ENERGETSKE, KOMUNALNE IN DRUGE GOSPODARSKE INFRASTRUKTURE IN OBVEZNOSTI PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NANJO

25. člen

(pogoji za prometno urejanje)

Motorni promet:

(1) Priključek na javno pot JP 852381 (Novi Pot 1)

Območje OPPN se preko dostopne poti priključuje na javno pot JP 852381 (Novi Pot 1), ki se preko lokalne ceste LC 230011 Kotel–Mala Gora–Boncar in lokalne ceste LC 230021 Runarsko–Kotel–Strmca priključuje na regionalno cesto R1-1119 Bl. Polica–Sodražica. Priključek se izvede pravokotno in v asfaltni izvedbi. Na mestu priključka se izvede rekonstrukcija javne poti.

(2) Dostopna pot do kamnoloma

Do območja kamnoloma se asfaltira dostopna pot, najmanj 4,0 m široko. Na vhodu v kamnolom se postavi varovalna rampa z usmerjevalnim otokom. Dostopna pot v kamnolomu je v makadamski izvedbi in je del pristopnega zemljišča do pridobivalnega prostora kamnoloma (Zakon o rudarstvu, Uradni list RS, št. 61/10, 62/10 – popravek, 76/10, 57/12). S poglobitvijo obstoječega platoja na koto 735 m.n.v. se poglobi tudi del dostopne poti.

(3) Dostopne poti na etaže in etažne ceste

Dostopi na delovne etaže se uredijo od osnovnega platoja (+735 m.n.v.) v širini najmanj 3,0 m. Etažne ceste se izvedejo kot »buldožerske« poti, enosmerne z izogibalščiči, široke najmanj 4,5 m, lahko z obračališčem.

(4) Obstoječe vlake

Iz osnovnega platoja na koti 735 m.n.v. se omogoči dostop na obstoječe gozdne vlake.

(5) Mirujoči promet

Parkirišča z obračališčem se uredijo na območju kamnoloma, izvedejo se v makadamski izvedbi.

26. člen

(vodovodno omrežje)

(1) Sanitarna voda za potrebe delavcev se uporablja iz cistern za vodo s kapaciteto do 50 l.

(2) Pitna voda za delavce se prinaša kot ustekleničena ali v plastenkah, v količinah za tedensko porabo.

(3) Za potrebe vlaženje kamnoloma se uporablja padavinska voda, ki se skladišči v bazenih na različnih etažah.

(4) Za proizvodnjo betona se koristi tehnološka voda iz podtalnice.

27. člen

(odpadne vode)

(1) Padavinske odpadne vode prioritetno razpršeno ponikajo.

(2) Dostopi, etažne ravnine in osnovni plato se izvedejo v prečnem naklonu z vodnimi jarki.

(3) V primeru poteka etažne ceste v nasipu in po grebenu se na vsakih 20 m pušča v varovalnem nasipu odprtine za odtekanje površinskih voda, v primeru odvodnjavanja vozišča v useku se ob robu vozišča uredijo kanelete ali mulde.

(4) Padavinske vode, ki ne poniknejo, se scejajo po pobočju in iz etaž v smeri osnovnega platoja, zbirajo se v jarku ob osnovnem platoju in se vodijo v usedalnik.

(5) Za preprečevanje odnašanja drobnih frakcij v pritoke potoka Bistrica se uredi usedalnik, ki ga je potrebno redno čistiti in vzdrževati, še posebej po vsakem večjem deževju.

(6) Na iztoku iz usedalnika se voda prečisti preko standardiziranega lovilca olj in maščob, prečiščena se spelje na kamni razpršilec, ki je zunaj območja OPPN.

(7) Tehnološka odpadna voda (betonarna, mokra separacija peskov) se vodi v usedalnik. Vse tehnološke vode morajo biti pred iztokom očiščene do predpisane stopnje.

(8) Čiščenje tehnoloških voda od mokre separacije peskov in proizvodnje betona je možno izvesti z zaprtim sistemom čiščenja umazane vode preko mobilnega postrojenja (bazen za umazano vodo, flokulantska postaja, zgoščevalec odpadnih delcev, dozator zgoščenega blata, tank za blato, centrifugalna črpalka, filtrska preša).

(9) Padavinska odpadna voda s spremljajočih objektov (kontejnerji) se vodi v usedalnik.

(10) Na območju OPPN ni odpadne komunalne vode.

28. člen

(hidrantno omrežje)

Na območju OPPN ni potrebe po ureditvi hidrantnega omrežja.

29. člen

(električno omrežje)

(1) Na območju OPPN ni potrebe po električni energiji, za potrebe pri pogonu separacije se koristi agregat, dela se opravljajo podnevi.

(2) V primeru potreb po električni energiji je dopustna priključitev na distribucijsko električno omrežje in izgradnja lastne transformatorske postaje v soglasju z upravljavcem javnega električnega omrežja.

30. člen

(telekomunikacijsko omrežje)

Na območju OPPN ni obstoječega TK omrežja in tudi ni potreb po izgradnji novih TK priključkov.

31. člen

(ravnanje z odpadki)

(1) Komunalni odpadki se zbirajo v zaboju z občasnim odvozom na komunalno deponijo.

(2) Kartonska embalaža, ki ostane pri razstreljevanju, se posebej zbira in sežiga na sami lokaciji.

(3) Nevarne odpadke, kot so odpadna olja, masti in ostali odpadki, opredeljeni kot nevarni odpadki, investitor posebej zbira in oddaja organizacijam, ki so pooblaščen za ravnanje s tovrstnimi odpadki, za nevarne odpadke se namestita dva zaboju, in sicer zaboju za čistilne krpe, filtrirna in zaščitna sredstva ter zaboju za zaoljeno embalažo.

(4) Kontaminirani material (zemljina) se zbira v posebnih sodih na ločeni lokaciji in se oddaja organizacijam, ki so pooblaščen za ravnanje s tovrstnimi odpadki.

(5) Odpadki iz procesa reciklaže gradbenih odpadkov, kot so les, plastika, kovine, steklo in ostalo, se oddajajo ustreznemu zbiralcu.

32. člen

(oskrba z energijo)

(1) Vsi mobilni stroji (kamioni, terenska vozila ipd.) se z gorivom oskrbujejo na javnih bencinskih črpalkah.

(2) Za obratovanje delovne opreme in strojev se pogonsko gorivo dovaža z mobilno cisterno za dnevno količino, ki je spravljena v rezervoarju delovne opreme in strojev. Manjše količine je dovoljeno v skladu s predpisi skladiščiti v samem kamnolomu.

(3) Pretakanje goriva se izvaja na betonski ploščadi (lovilna skleda), pretakanje opravlja usposobljena oseba.

(4) Oskrba z električno energijo mobilne mešanice asfalta, mobilnega postrojenja za pripravo betonskih mešanic, postrojenja za čiščenje umazane tehnološke vode, postrojenja za tehtanja in črpanje podtalnice preko vodnjaške vrtine idr. se izvaja z diesel agregati.

V. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, OHRANJANJE NARAVE IN VARSTVO KULTURNE DEDIŠČINE

33. člen

(splošni ukrepi)

(1) Vsi zaposleni se poučijo o nevarnosti izlitja naftnih derivatov in postopkih ravnanja v primeru tovrstne nesreče (izkopi, absorpcijska sredstva).

(2) Redno se kontrolira gradbena mehanizacija in se čisti usedalnik.

(3) Vsa delovna oprema in delovni stroji morajo biti tehnično brezhibni (ne smejo puščati olja ali goriva), brezhibnost se mora redno kontrolirati skladno z navodili proizvajalca za uporabo in vzdrževanje teh sredstev in opreme.

(4) Če v času odkopa ali gradnje pride do razlitja olja ali goriva iz delovnega stroja na nevodotesno utrjena tla, se kontaminirano zemljino odstrani s pomočjo ustreznih sredstev (npr. absorbentov), ustrezno embalira (v sode) in preda pooblaščen organizaciji za ravnanje s tovrstnimi odpadki.

(5) Za primer nekontroliranega razlitja nevarnih tekočin se uredi nepropustna začasna deponija onesnaženega materiala.

(6) Skladiščenje goriva in maziva ter hranjenje kemičnih in drugih sredstev v kamnolomu je dovoljeno v manjših količinah, v skladu s predpisi in pridobljenimi dovoljenji.

(7) Olja se zbirajo in oddajajo pooblaščenemu zbiralcu.

34. člen

(varstvo vode in podtalnice)

(1) Neposredno odvajanje neprečiščenih odpadnih vod v vodotoke je prepovedano.

(2) Uredi se ustrezno odvajanje in prečiščenje (usedalnik in standardizirani lovilec olj) odpadne tehnološke in padavinske vode tako, da ne pride do onesnaženja podzemne in površinske vode.

(3) Goriva ali olja, ki se izcejajo, se do predaje pooblaščenici organizaciji lovijo v posebno posodo, preprečiti se mora spiranje zaradi padavin.

(4) Dovoz in pretakanje goriva opravlja le usposobljeni servis na za to določenem mestu, ploščadi so tesnjene z dvignjenim betonskim robom (lovilne sklede) zaradi preprečitve razlivanja in brez neposrednega odtoka v tla.

(5) Prepovedana je menjava olja v motorjih in drugih napravah izven za to določenega prostora, olja je prepovedano spuščati v tla.

35. člen

(varstvo zraka)

(1) V primeru suhega in vetrovnega vremena se morata pesek in zemlja dodatno vlažiti, zato se na posameznih etažah postavijo bazeni z vodo.

(2) Pred vožnjo po javnih cestah se očistijo kolesa tovornih vozil, da se blato ne raznaša po cestah in se s tem dodatno ne praši ozračja.

(3) Upoštevajo se določbe Uredbe o mejnih, opozorilnih in kritičnih emisijskih vrednostih snovi v zraku (Uradni list RS, št. 73/94, 68/96, 109/01) in Uredbe o emisiji snovi v zraku iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07).

(4) Na območju kamnoloma je hitrost vožnje po platoju omejena na 5 km/h.

(5) Vrtalna naprava mora imeti priklopljeno odpraševalno napravo.

(6) Kamnite frakcije in cement za potrebe dejavnosti betonarne se skladišči v zaprtih silosih.

(7) Polnjenje silosov za cement se opravlja s pritiskom komprimiranega zraka, izpustni zrak se filtrira, da ne bi cementni prah prišel v okolico.

(8) Uporablja se zaprt sistem lovljenja prahu (odpraševalni sistem – sesalnik prahu), prah se skladišči v silosih in se ga ponovno uporabi.

36. člen

(varstvo pred hrupom)

(1) Skladno s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08 in 109/09) se območje OPPN uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom, kjer so mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju 75 dBA za dan in 65 dBA za noč, kritične pa 80 dBA za dan in 80 dBA za noč.

(2) Dovoljene so občasne in kratkotrajne prekoračitve mejnih vrednosti v času miniranja. Hrup ob detonaciji minskega polja se mora zmanjševati z različnimi ukrepi (npr. minimalna uporaba ali pokrivanje detonacijske vrvice).

(3) Dela se praviloma izvajajo le v dnevnem času.

(4) Vsi stroji in oprema morajo biti ustrezno tehnično opremljeni za zmanjševanje hrupa ter redno vzdrževani in nadzorovani.

37. člen

(varstvo tal)

(1) Vsi viški rodovitnega dela tal z območja urejanja se namenijo rekultivaciji v času sanacije tal, odstranjeni humus se deponira in hrani v obliki do 2,5 m visokih etaž z nabrazdano površino in zatravitvijo s travnimi mešanici in deteljo.

(2) Goriva ali olja, ki se izcejajo, se do predaje pooblaščenici organizaciji lovijo v posebno posodo, preprečiti se mora spiranje zaradi padavin.

(3) Dovoz in pretakanje goriva opravlja le usposobljeni servis na za to določenem mestu, ploščadi so tesnjene z dvignjenim betonskim robom (lovilne sklede) zaradi preprečitve razlivanja in brez neposrednega odtoka v tla.

(4) Prepovedana je menjava olja v motorjih in drugih napravah izven za to določenega prostora, olja je prepovedano spuščati v tla.

38. člen

(varstvo vegetacije)

(1) V času izkoriščanja kamnoloma se območje po potrebi vlaži, da se prepreči prekomerno prašenje in odmiranje okoliškega drevja in mlade vegetacije. Za vlaženje se uporabi padavinska voda, ki se jo skladišči v za to predhodno pripravljenih bazenih na različnih etažah.

(2) Pri širitvi kamnoloma ni dovoljeno posegati v gozd izven območja OPPN.

(3) Prepovedano je zasipavanje in odlaganje materiala in štorov v okoliške gozdove.

(4) Izdela se projekt sanacije in rekultivacije, ki mora biti rokovno zavezujoč in ki podrobno določa način pogozditve.

(5) Dinamika del pri izkoriščanju mora biti tako usklajena, da je obdobje od odstranitve sestoja do sanacije v gozd čim krajše.

(6) Po končani eksploataciji se sanirajo poškodbe na okoliškem gozdnem drevju.

(7) Teren ob kamnolomu, kjer je gozd, se vzpostavi v prvotno stanje.

(8) Drevje se označi in lahko poseka šele po pridobitvi ustreznega dovoljenja za širitev kamnoloma.

(9) Pri poseku in spravilu lesa se mora upoštevati določila Pravilnika o izvajanju sečnje, ravnanju s sečnimi ostanki, spravilu in zlaganju gozdnih lesnih sortimentov (Uradni list RS, št. 55/94, 95/04) in Uredbe o varstvu pred požari v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 26/93).

39. člen

(ohranjanje narave)

(1) Celotno območje OPPN je na ekološko pomembnem območju Osrednje območje življenjskega prostora velikih zveri (ID 80000), na območju daljinskega vpliva Natura 2000 – Mateča voda in Bistrica (SI3000005) in na območju pričakovanih naravnih vrednot (npr. jame, brezna).

(2) V primeru odkritja kraških pojavov (npr. jame ali brezna) med izvajanjem del v kamnolomu se takoj obvesti pristojno ministrstvo. Lastnik zemljišča, na katerem je bila odkrita jama ali brezna, oziroma izvajalec del mora jama zaščititi pred uničenjem ali poškodbo ter omogočiti raziskovanje jame.

(3) Širjenje pridobivalnih površin se vrši v jesenskem in zimskem času, v času mirovanja rastlinskih vrst in izven obdobja največje aktivnosti živalskih vrst.

(4) Odstranjevanje vegetacije za odpiranje novih pridobivalnih površin se izvaja od septembra do konca marca.

(5) Pri sanaciji se zatravitev in ozelenitev površin izvede z avtohtono travno mešanico oziroma z avtohtonimi grmovnimi in drevesnimi vrstami lokalnega izvora. Invazivne tujerodne rastlinske vrste se sproti odstranjuje.

40. člen

(varstvo kulturne dediščine)

Na območju OPPN ni enot varstva kulturne dediščine.

41. člen

(varstvo krajinskih značilnosti)

(1) Sanacija kamnoloma se izvede z avtohtonimi rastlinskimi vrstami lokalnega izvora.

(2) Naravne strmine, nagib pobočja, povezanost značilnih reliefnih oblik in terase se prilagodijo plastnicam.

(3) Tehnična sanacija kamnoloma se izvede v amfiteatrski obliki.

(4) Prehod brežin v obstoječ teren mora biti mehak in postopen.

(5) Nakloni saniranih brežin se prilagodijo naklonom obstoječega okoliškega terena.

42. člen

(način ravnanja s prstjo in odvečno zemljo)

Odvečna plodna zemlja se odstrani in deponira ter uporabi za sanacijo kamnoloma.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER ZA VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

43. člen

(potres)

(1) Pri načrtovanju kamnoloma in vseh potrebnih ureditev se upoštevajo določila odredbe o dimenzioniranju in izvedbi objektov v potresnih območjih za območje seizmične intenzitete VII. stopnje lestvice Mercalli – Cancan – Seiberg.

(2) Projektni pospešek tal je 0,175 g.

44. člen

(požar)

(1) Požarno varstvo vseh objektov na območju urejanja se uredi v skladu z veljavnimi požarno-varstvenimi predpisi.

(2) Prometni sistem cest omogoča dostop do kamnoloma in objektov, s čimer se zagotavlja dostop z vozili za intervencijo in evakuacijo ter za razmeščanje opreme za gasilce ter pogoje za varen umik živali, ljudi in premoženja.

(3) Vsak delovni stroj ima v svoji opremi gasilne aparate.

(4) V kontejnerjih so nameščeni gasilni aparati.

(5) Sežiganje gorljivih delov (npr. grmičevje) je dovoljeno v času brezvetrja.

(6) Kartonska embalaža od razstreliva se zbira v kesonu za papir, lahko se zažge na mestu in po postopku, ki ga določi tehnični vodja kamnoloma.

(7) V vetrovnem in suhem vremenu detonacijska vrstica ne sme biti speljana skozi travo in podrast.

(8) Izpolnjevanje bistvenih zahtev varnosti pred požarom za požarno manj zahtevne objekte se dokazuje v elaboratu Zasnova požarne varnosti, za požarno zahtevne objekte pa v elaboratu Študija požarne varnosti. Požarno manj zahtevni in zahtevni objekti so določeni v predpisu o zasnovi in študiji požarne varnosti.

45. člen

(obramba)

Na območju OPPN niso potrebni ukrepi s področja obrambe.

46. člen

(poplave)

Na območju OPPN ni nevarnosti poplav.

47. člen

(plazovitost, plazljivost, erozija)

(1) Na območju OPPN ni nevarnosti plazov.

(2) Rob kamnoloma in rob vsake etaže mora biti primerno zavarovan ter oblikovan tako, da bo preprečena morebitna erozija ter sesipanje materiala ali rušenje drevja v kamnolom.

48. člen

(miniranje)

(1) Za vsako miniranje se izdelata Načrt miniranja, ki določa način in smer aktiviranja minskega polja, raspored in globino vrtin, način polnjenja minskega vrtin, zakasnjevanje, količino razstreliva v vrtini in na milisekundni interval, način iniciranja in aktiviranja, nevarne cone miniranja (cone razmeta

materiala, zračnega udara in potresa pri miniranju), razdalje in smeri do najbližjih objektov.

(2) Smer odpiranja minskega polja in razlet materiala se usmeri v nasprotno smer od cest, potoka in objektov.

(3) Razlet hribine se preprečuje z optimalno porabo in koncentracijo streliva, povečanimi čepi in povečano izbojnico, po potrebi tudi z umetnimi ovirami.

(4) Na območju kamnoloma ni objektov, ki bi jih morali varovati pred zračnim udarnim valom.

(5) Vrtalna naprava mora biti postavljena v stabilno lego in mora imeti napravo za zbiranje prahu.

(6) Poškodovane razstrelilne naboje ali naboje, pobrane iz zatajenih min, ni dovoljeno raztresati po materialu, uničevanje razstrelilnih nabojev je lahko le z eksplozijo po za to predpisanih postopkih.

(7) Skladišče razstreliva v kamnolomu je dovoljeno glede na pridobljena dovoljenja v skladu s področnimi pravilniki in uredbami.

(8) Iniciranje globokih minskega vrtin se izvaja z detonacijsko vrstico.

(9) V primeru iniciranja dolgih vrtin z električnimi detonatorji se uporabita dva detonatorja, in sicer en na dnu vrtine in drugi na vrhu razstrelilne polnitve.

VII. NAČRT PARCELACIJE

49. člen

(načrt parcelacije)

Upošteva se obstoječa parcelacija.

VIII. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE IN DRUGI POGOJI ZA IZVAJANJE OPPN

50. člen

(etapnost gradnje)

(1) V 1. etapi se izvedejo:

- ureditev dostopne poti, priključka na javno pot JP 852381 (Novi Pot) in pristopnega zemljišča,
- postavitve rampe in tehtnice z ureditvijo usmerjevalnega otoka,
- poglobitev obstoječega platoja s 740 m.n.v. na koto 735 m.n.v.,
- odkopavanje in predelava kamna (drobilnik, separator, nakladalec) na parc. št. 841/19, 841/24, 1896 (del), 843/3 (del), 841/17 (del), k.o. Slemena,
- ureditev dostopnih poti na etažo in samih etaž (750 m.n.v. in 765 m.n.v.),
- postavitve začasne ograje,
- postavitve spremljajočih objektov, ureditev platojev za parkirišče, odpadke, menjavo olj in mazil,
- ureditev usedalnika, lovilca olj, vodnjaške vrtine,
- postavitve postrojenj za proizvodnjo in sama proizvodnja asfalta in betona,
- zbiranje, sortiranje in deponiranje gradbenih odpadkov ter njihova predelava.

(2) V 2. etapi se izvedejo:

- odkopavanje in predelava kamna (drobilnik, separator, nakladalec) na parc. št. 841/23, k.o. Slemena,
- razširitev osnovnega platoja na 735 m.n.v.,
- ureditev dostopnih poti na etažo in samih etaž (742.50 m.n.v. in 750 m.n.v.),
- postavitve začasne ograje,
- proizvodnja asfalta in betona,
- zbiranje, sortiranje in deponiranje gradbenih odpadkov ter njihova predelava.

(3) V 3. etapi se vrši sanacija kamnoloma in postavitve dokončne ograje na robu kamnoloma.

(4) V 1. in 2. fazi odkopavanja se dovoljuje tudi delno odpiranje pridobivalnega prostora glede potrebe, intenziteto izkoriščanja in tehnologijo odpiranja kopa.

51. člen
(monitoring)

(1) Vsa pripravljalna in pridobivalna dela se spremljajo in vodijo v knjigi Monitoring pridobivalnih del, ki jo vodi tehnični vodja kamnoloma.

(2) Izvajanje monitoringa se izvaja vizualno in z meritvami.

(3) Monitoring se izvaja pri kontroli morebitnih plazišč in erozije zemljine, vplivov razstreljevanja na okolico, vplivov tresljajev pri miniranju, vpliva prahu in hrupa na okolico, flore in favne, nivoja podtalnice v vodnjaški vrtni in vpliva emisij snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz usedalnika.

(4) Prve meritve (monitoring) je obvezno izvesti na področju hrupa, onesnaženosti zraka z emisijami izhajajočih iz strojev in očiščenosti odpadnih voda iz kamnoloma.

52. člen
(obveznosti investitorjev in izvajalcev)

(1) Pred eksploatacijo investitor opravi geološke raziskave terena na območju, kjer še niso bile narejene, in upošteva rezultate le-teh.

(2) Pri izvajanju posegov v prostor izvajalec zagotovi varen promet in dostope do objektov, v času gradnje racionalno uredi gradbišče, gospodarno ravna s prstjo in upošteva pogoje tega odloka.

(3) Med potekom eksploatacije in po njej se območje kamnoloma sanira.

(4) Ob odkopu materiala na robovih kamnoloma izvajalec zavaruje gozdni rob z ureditvijo brežine in postavitvijo zaščitne ograje.

(5) Izvajalec uredi začasno deponijo odkopanega humusa in predvidi deponijo za odlaganje eventualno onesnaženega materiala.

(6) V primeru odkritja kakršnihkoli kraških pojavov (jame, razpoke ipd.) investitor oziroma izvajalec del to takoj prijavi pristojnemu ministrstvu.

(7) Investitor zagotovi dostop na sosednja gozdna zemljišča v času priprave in v času izkoriščanja kamnoloma.

(8) Pred začetkom poseka dreves investitor ali izvajalec del o tem obvesti pristojni zavod za gozdove, ki označi drevje za krčitev.

(9) Investitor ali izvajalec del pri sanaciji in rekultivaciji omogoči strokovni nadzor pristojnega zavoda za gozdove.

(10) Investitor in izvajalec morata omogočiti uporabo dostopne poti izven območja kamnoloma za vse lastnike, vzdrževalce in koristnike okoliških parcel.

(11) Investitor izdelava Načrt ravnanja z odpadki.

53. člen

(dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev)

(1) Dovoljene so manjše tolerance pri dimenzijah in višinah delovnih in sanacijskih etaž, lokacijah spremljajočih objektov in naprav, deponij, manipulativnih površin ipd.

(2) Dovoljena je postavitvev tudi drugih spremljajočih objektov in naprav začasnega tipa, ki niso navedeni v odloku, služijo pa za opravljanje dovoljenih dejavnosti v kamnolomu.

(3) Zaradi urejanja lastništva ali delitve parcel je dopustna dodatna (naknadna) parcelacija (npr. prilagajanje obstoječi parcelaciji ipd.), ob upoštevanju določil in meril tega odloka, ki se nanašajo na gradnjo objektov in ureditev parcel.

(4) Dovoljena so manjša odstopanja od kot terena na posameznih parcelah in delovnih ter sanacijskih etažah zaradi tehnologije dejavnosti.

(5) Pri objektih in trasah prometne in komunalne infrastrukture in odvzemnih mest za odpadke je dovoljeno od-

stopanje od predvidenih tras, lokacij, višinskih kot, globini polaganja, medsebojnih razmikov, zmogljivosti, materialih in priključkov na gospodarsko javno infrastrukturo ipd., če se pojavijo utemeljeni razlogi zaradi lastništva zemljišč, ustrežnejše tehnološke rešitve ipd.

(6) Pri gradnji dostopnih poti je dovoljeno manjše odstopanje od poteka poti v prostoru, od prečnega profila in višinskih kot zaradi lastništva, terenskih pogojev ipd.

(7) Dovoljuje se drugačna ureditev priključka na regionalno cesto, vendar v skladu z veljavnimi predpisi in ob pridobljenem soglasju upravljavca ceste.

(8) Dovoljuje se drugačna organizacija in zunanja ureditev na parceli od prikazane v grafičnem delu OPPN, ob upoštevanju osnovnega koncepta ureditve in varnosti na območju OPPN ter na širšem območju kamnoloma.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen

(začasna namembnost zemljišč)

Zemljišča, ki ne bodo odkopana, se uporabljajo za enak namen, kot so se uporabljala pred veljavnostjo tega odloka.

55. člen

(namenska raba zemljišč po prenehanju OPPN)

Po prenehanju veljavnosti OPPN se vzpostavi gozd in travnik kot veljavna namenska raba zemljišč.

56. člen

(vpogled v OPPN)

Občinski podrobni prostorski načrt je stalno na vpogled na Občini Sodražica in Upravni enoti Ribnica.

57. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem OPPN opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

(2) Nadzor nad pogozditvijo (sanacijo kamnoloma) opravlja gozdarski strokovnjak.

58. člen

(uveljavitev)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-1/11

Sodražica, dne 21. novembra 2013

Župan
Občine Sodražica
Blaž Milavec l.r.

ŠKOFJA LOKA

3592. Odlok o načinu opravljanja gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest na območju Občine Škofja Loka

Na podlagi 29. in 61. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08, 76/08, 100/08, 79/09, 14/10, 15/10 in 40/12 – ZUJF), 7., 32. in 33. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11), 16. in 95. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12), 3. in 5. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini

Škofja Loka (Uradni list RS, št. 64/95, 31/97, 68/97 in 31/06) in 18. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 11/13) je Občinski svet Občine Škofja Loka na 27. seji dne 14. 10. 2013 sprejel

O D L O K

o načinu opravljanja gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest na območju Občine Škofja Loka

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(javna služba)

S tem odlokom se določa način opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest in izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja prometnih površin, objektov in naprav na, ob ali nad/pod vozišči javnih cest, ki so v funkciji javnih površin naselja, ki obsega vzdrževalna dela za ohranjanje javnih cest in ostalih površin, ki so predmet tega odloka, v stanju, ki zagotavlja varnost in prevoznost javnih cest, nadzor nad stanjem javnih cest in cestnega sveta ter vzpostavitev prevoznosti cest ob naravnih in drugih nesrečah, oziroma smiselno isto stanje prometnih površin, objektov in naprav na, ob ali nad/pod vozišči javnih cest, ki so v funkciji javnih površin naselja, na območju Občine Škofja Loka (v nadaljevanju: območje občine).

2. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se določa:

- organizacijska in prostorska zasnova opravljanja javne službe,
- vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev,
- pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- viri financiranja javne službe,
- vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe, ki so v lasti občine, ter del javne lastnine, ki je javno dobro, in varstvo, ki ga uživa, ter
- nadzor nad izvajanjem odloka.

Ta odlok predstavlja tudi koncesijski akt, s katerim se določajo predmet in pogoji za podelitev koncesije ter ureja druga vprašanja v zvezi z izvajanjem podeljene koncesije.

3. člen

(pomen izrazov)

Poleg pomenov, določenih v predmetni zakonodaji kakor tudi v Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) in Odloku o gospodarskih javnih službah v Občini Škofja Loka (Uradni list RS, št. 64/95, 31/97, 68/97 in 31/06) ter drugih predpisih, ki na republiškem nivoju urejajo javne ceste, imajo izrazi, ki se pojavljajo v nadaljevanju tega odloka, naslednji pomen:

- javna služba: obvezna lokalna gospodarska javna služba rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in občinskih cestnih objektov in obnavljanja občinskih javnih cest in občinskih cestnih objektov, kot je to opredeljeno v 1. členu tega odloka;
- javna cesta: tista prometna površina, ki jo je pristojni organ občine v skladu z merili za kategorizacijo javnih cest razglasil za občinsko javno cesto določene kategorije in jo lahko vsak prosto uporablja na način in ob pogojih, določenimi z zakonom in drugimi predpisi, njena dela pa sta tako cestno telo, sestavljeno iz nasipa in voziščne konstrukcije, in cestišče, ki ga sestavljajo vozišče, ločilni in robni pasovi, kolesarske ste-

ze in pločniki ter bankine in naprave za odvodnjavanje tik ob vozišču ali robnem pasu (segmentni jarki ali mulde, koritnice);

- cestni objekti: mostovi, viadukti, podvozi, nadvozi, prepusti, predori, galerije, podporne in oporne konstrukcije ter podhodi in nadhodi;
- občina/koncedent: Občina Škofja Loka, Mestni trg 15, 4220 Škofja Loka;
- koncesija: izvajanje javne službe po tem odloku;
- koncesionar: pravna ali fizična oseba, ki na podlagi koncesijske pogodbe izvaja javno službo po tem odloku;
- konzorcij: oznaka za dve ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki na podlagi medsebojnega obligacijsko-pravnega razmerja vložijo skupno vlogo za pridobitev koncesije in se v njej zavežejo, da bodo v primeru uspeha v postopku podelitve koncesije skupaj izvajale pravice in obveznosti koncesionarja;
- začetek postopka podelitve koncesije: dan objave javnega razpisa za podelitev koncesije.

4. člen

(smiselna uporaba predpisov)

Kolikor določena vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz 1. člena tega odloka niso s tem odlokom posebej urejena, se uporabljajo zakonski in podzakonski predpisi, ki urejajo javne ceste in opravljanje gospodarskih javnih služb, ki so predmet tega odloka.

Javne ceste oziroma javne cestne površine in cestni objekti, ki znotraj naselij v občini ležijo ob državnih cestah ali so del take cestne infrastrukture in jih v skladu z zakonom vzdržuje občina, se v celoti in smiselno urejajo z določili tega odloka.

2. ORGANIZACIJSKA IN PROSTORSKA ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

5. člen

(način izvajanja javne službe)

Javna služba iz 1. člena tega odloka se na območju občine opravlja kot koncesionirana gospodarska javna služba, ki ni enovita in je razdeljena na posamezne vsebinske oziroma teritorialne sklope.

Koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega odstavka tega člena podeljuje občina na podlagi javnega razpisa. Izbiro koncesionarja opravi občinska uprava po postopku in na način, ki ga določata zakon in ta odlok.

Opravljanje javne službe se izvaja na celotnem območju občine oziroma na manjših zaključenih koncesijskih območjih.

Glede na določbo prvega in tretjega odstavka tega člena se javna služba oddaja po naslednjih koncesijskih območjih oziroma vsebinskih sklopih:

1. sklop: Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter obnavljanje javnih cest in cestnih objektov na območju KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart – Luša in KS Bukovica – Bukovščica;
2. sklop: Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter obnavljanje javnih cest in cestnih objektov na območju KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas;
3. sklop: Redno vzdrževanje pomembnejših lokalnih cest na območju občine;
4. sklop: Zimska služba na javnih cestah in cestnih objektih na območju KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart – Luša in KS Bukovica – Bukovščica;
5. sklop: Zimska služba na javnih cestah in cestnih objektih na območju KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas;
6. sklop: Vzdrževanje talnih označb na javnih cestah in cestnih objektih na celotnem območju občine;

7. sklop: Vzdrževanje varnostnih ograj ob javnih cestah na celotnem območju občine.

Za izvajanje javne službe se podeli koncesija po posameznih sklopih, opredeljenih v prejšnjem odstavku, tako da se za posamezni sklop koncesija podeli le enemu koncesionarju. Istemu prijavitelju se lahko koncesija podeli v več sklopih.

6. člen

(upravljavec javnih cest in drugih prometnih površin)

Z občinskimi javnimi cestami in občinskimi cestnimi objekti ter drugimi občinskimi prometnimi površinami na območju občine upravlja Občina Škofja Loka.

Občina kot upravljavec vodi oziroma vzdržuje in ažurira kataster občinskih javnih cest in banko cestnih podatkov, pri čemer sodeluje z izvajalcem javne službe.

7. člen

(pristojni organ upravljavca)

Pristojni organ za izvajanje tega odloka, če zakon ne določa drugače, je organ občinske uprave, ki je stvarno pristojen za prometno infrastrukturo.

8. člen

(minimalne zahteve za izvajanje javne službe)

Minimalne tehnične in kadrovske zahteve, ki jih mora za izvajanje javne službe po posameznih sklopih, opredeljenih v 5. členu tega odloka, izpolnjevati izvajalec javne službe v posameznem sklopu, so opredeljene v prilogi tega odloka (Priloga 1: Minimalne kadrovske in tehnične zahteve).

3. VRSTE IN OBSEG STORITEV JAVNE SLUŽBE TER NJIHOVA PROSTORSKA RAZPOREDITEV

9. člen

(vrsta, obseg in prostorska razporeditev storitev javne službe)

Javna služba po tem odloku obsega izvajanje obvezne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest in izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih cestnih objektov, ki so na območju Občine Škofja Loka v funkciji javnih površin naselja, in sicer:

1. vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov:
 - redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov,
 - obnavljanje javnih cest in cestnih objektov,
2. zimsko službo in
3. odvoz in hrambo zapuščenih vozil,

s tem, da je iz koncesije po tem odloku izvzeto izvajanje:

- vodenje katastra prometne infrastrukture in banke cestnih podatkov,
- vzdrževanje in obnavljanje svetlobnih signalnih naprav,
- nadzor osnih obremenitev, skupnih mas in dimenzij vozil ter
- odločanje in izdajanje dokumentov v upravnih postopkih,

kar ostaja naloga občine oziroma se rešuje v okviru izvajanja druge gospodarske javne službe.

Javna služba, opredeljena v prejšnjem odstavku tega člena, se izvaja zgolj na javnih cestah in cestnih objektih, ki so v upravljanju Občine Škofja Loka.

Javna služba se izvaja na celotnem območju Občine Škofja Loka in znotraj posameznih koncesijskih območij.

Natančnejši pregled koncesijskih območij, javnih cest in cestnih objektov ter ostalih prometnih površin, na katerih se izvaja javna služba, je razviden iz priloge tega odloka (Priloga 2: Koncesijska območja in infrastruktura). V prejšnjem stavku navedena priloga se v času izvajanja koncesije spreminja glede na dejanski popis javnih cest in cestnih objektov ter ostalih prometnih površin, ki so navedene v seznamu osnovnih sred-

stev občine, oziroma glede na spremembe stanja v katastru prometne infrastrukture in banke cestnih podatkov.

10. člen

(odgovornost za stanje občinskih cest)

Kategorizirane občinske javne ceste se morajo redno vzdrževati tako, da ob upoštevanju njihovega pomena za povezovalno prometa v prostoru, gospodarnosti vzdrževanja, predpisov, ki urejajo javne ceste, in tega odloka omogočajo varno odvijanje prometa.

Določba prejšnjega odstavka tega člena smiselno velja tudi za cestne objekte in za ostale prometne površine, ki so v funkciji javnih površin naselja, in sicer:

- odstavni pasov, odstavni niš, parkirnih površin, avtobusnih postajališč in podobnih prometnih površin, namenjenih odvijanju prometa v naselju,
- podhodov in nadhodov za pešce,
- kolesarskih stez in pločnikov,
- zelenih površin in urbane opreme v območju cestnega sveta itd.

11. člen

(stavka)

Izvajalec javne službe mora v primeru stavke svojih delavcev zagotoviti izvajanje javne službe v obsegu in pod pogoji, določenimi s predpisi o javnih cestah.

12. člen

(izvedbeni program in poročilo o izvajanju)

Redno vzdrževanje javnih cest in drugih cestnih objektov izvaja izvajalec javne službe v skladu z izvedbenim programom vzdrževanja javnih cest in drugih cestnih objektov v občini. Sestavni del izvedbenega programa vzdrževanja javnih cest in drugih cestnih objektov v občini je tudi ocena stroškov storitev rednega vzdrževanja v delu javne službe, ki jo izvaja izvajalec javne službe.

Izvajalec javne službe je dolžan vsako leto pripraviti letni program izvajanja javne službe za prihodnje leto in ga posredovati v uskladitev in potrditev pristojnemu organu upravljavca (koncedenta). Prvi letni program izvajanja javne službe pripravi izvajalec javne službe (koncesionar) najkasneje v roku enega meseca po podpisu koncesijske pogodbe, v nadaljnjih letih izvajanja koncesije pa je dolžan predložiti upravljavcu letni program izvajanja koncesije najkasneje en mesec pred iztekom tekočega programa, in sicer za obdobje prihodnjega leta izvajanja.

Izvedbeni program vzdrževanja za prihodnje leto se uskladi s sprejetim proračunom za prihodnje leto. Izvedbeni program vzdrževanja je veljaven in se lahko izvaja šele, ko ga potrdi pristojni organ upravljavca (koncedenta).

Izvajalec javne službe je dolžan vsako leto, najkasneje do 28. 2., pristojnemu organu občine predložiti poročilo o izvajanju gospodarske javne službe v preteklem koledarskem (proračunskem) letu, razen za izvajanje javne službe po 4. in 5. sklopu iz 5. člena odloka, za katera izvajalec javne službe predloži poročilo o izvajanju najkasneje v 30 dneh po koncu zadnjega pluzenja. Poročilo mora v celoti vsebovati podatke o realizaciji storitev javne službe tako v vsebinskem kot finančnem smislu.

Izvedbeni programi po posameznih sklopih in tudi poročila o izvajanju gospodarske javne službe po posameznih sklopih so objavljeni na spletni strani občine.

3.1 Vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov

13. člen

(redno vzdrževanje javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin)

Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter ostalih prometnih površin obsega vse aktivnosti, ki jih določa

zakonska ali podzakonska ureditev na nivoju države, predvsem pa:

1. pregledniško službo,
2. redno vzdrževanje prometnih površin,
3. redno vzdrževanje bankin,
4. redno vzdrževanje odvodnjavanja,
5. redno vzdrževanje brežin,
6. redno vzdrževanje prometne signalizacije in opreme,
7. redno vzdrževanje cestnih naprav in ureditev,
8. redno vzdrževanje vegetacije,
9. zagotavljanje preglednosti,
10. čiščenje cest in drugih prometnih površin,
11. redno vzdrževanje cestnih objektov ter objektov in naprav na drugih prometnih površinah in
12. intervencijske ukrepe.

Izvajalec javne službe je dolžan o svojem delu voditi evidenco, iz katere mora biti razvidno, kdaj in katera dela so bila opravljena, obseg in trajanje teh del, potrošnja materialov, uporabljena delovna sila in mehanizacija ter drugi pomembni podatki o opravljenih delih.

Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter ostalih prometnih površin je potrebno vzdrževati v stanju, kot ga zahtevajo zakonski in podzakonski predpisi, ki urejajo vzdrževanje javnih cest, cestnih objektov in ostalih prometnih površin, njihovo projektiranje in varnost uporabe.

Redna vzdrževalna dela se praviloma opravljajo v času manjšega prometa in po možnosti brez omejitev prometa.

14. člen

(pregledniška služba)

Pregledniška služba je dolžna nadzirati vsa dogajanja, ki lahko vplivajo na javno cesto in promet na njej, ter preverjati stanje vseh sestavnih delov občinske javne ceste in drugih prometnih površin. Pregledniška služba opravlja tudi manjša vzdrževalna ali zavarovalna dela na cesti, ki jih je možno opraviti s predpisano pregledniško opremo in sredstvi. Podatke o ugotovitvah s pregledov in opravljenih delih je dolžna zapisovati in hraniti na predpisani način ter jih enkrat mesečno posredovati pristojnemu organu upravljavca.

O posegih ali uporabi ceste in varovalnega pasu, ki so v nasprotju z določili predpisov o cestah in varnosti cestnega prometa, je pregledniška služba dolžna opozoriti povzročitelja in obvestiti pristojni organ upravljavca, pristojne inšpekcijske službe, pri večjih kršitvah pa tudi policijo.

Pregledniška služba opravlja preglede javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin najmanj enkrat mesečno na koncesijskem območju 1. in 2. sklopa in najmanj enkrat na vsakih 14 dni na koncesijskem območju 3. sklopa, razen v obdobjih neugodnih vremenskih razmer in v drugih primerih, ki lahko ogrožajo javno cesto ali promet na njej, ko mora pogostost in obseg pregledov prilagoditi razmeram. Pregled se opravi takoj, ko to omogočajo vremenske razmere ali ko preneha nevarnost, zaradi katere je lahko ogrožena varnost preglednika.

Pregledniška služba je dolžna preveriti zlasti elemente, ki so bistvenega pomena za stabilnost, funkcionalnost in trajnost objekta in naprave ter varnost prometa.

15. člen

(redno vzdrževanje prometnih površin)

Redno vzdrževanje prometnih površin, ki so sestavni del javne ceste in drugih prometnih površin, obsega čiščenje teh površin ter popravila lokalnih poškodb, kot so krpanje udarnih jam in mrežastih razpok oziroma polaganje asfaltne prevleke, kjer je to racionalnejše, zalivanje posameznih razpok in stikov na asfaltnih površinah, rezkanje zglajenih asfaltnih površin ali posipanje s peskom ter popravila drugih podobnih poškodb.

Prometne površine morajo biti vzdrževane tako, da je omogočen varen in neoviran promet oziroma uporaba. Poškodbe prometnih površin se praviloma popravljajo z enakim

materialom, iz katerega je obstoječa konstrukcija. Izjemoma, kadar zaradi neugodnih vremenskih ali drugih okoliščin to ni možno, se lahko poškodbe začasno popravijo tudi z drugim primernim materialom.

16. člen

(redno vzdrževanje bankin)

Kota in naklon bankine morata biti urejena in vzdrževana po standardih, ki jih določa državni pravilnik, ki ureja projektiranje in vzdrževanje cest. Bankina mora biti poravnana in utrjena. Vidne in dostopne morajo biti prometna signalizacija in oprema ter cestne naprave in ureditve na bankinah.

17. člen

(redno vzdrževanje odvodnjavanja)

Z območja občinske javne ceste mora biti omogočen odtok površinskih in talnih voda. Preprečeno mora biti pritekanje vode in nanašanje naplavin z brežin in s cestnih priključkov na vozišče. Naprave za odvodnjavanje je treba vzdrževati in čistiti tako, da ne puščajo, da na njih ali v njih voda ne zastaja in da je z vseh sestavnih delov ceste zagotovljeno regulirano odvajanje vode.

18. člen

(redno vzdrževanje brežin)

Brežine usekov, zasekov in nasipov morajo biti vzdrževane tako, da sta zagotovljena določen nagib in oblika, da se na njih stalno utrjuje ali odstranjuje nestabilni material ter da so tehnične in biološke zaščitne ureditve (zaščitna vegetacija, zaščitne mreže ter druge naprave in ureditve za zadrževanje nestabilnega materiala) v takšnem stanju, da je zagotovljeno učinkovito zavarovanje brežin in ceste.

19. člen

(redno vzdrževanje prometne signalizacije in opreme)

Redno vzdrževanje prometne signalizacije in opreme obsega čiščenje ter dopolnitve, nadomestitve ali popravila dotrajane, poškodovane, pomanjkljive ali izginule prometne signalizacije in opreme ter njihovih nosilnih konstrukcij, razen svetlobnih signalnih naprav.

Prometna signalizacija in oprema na javnih cestah in drugih prometnih površinah mora biti redno vzdrževana tako, da je zagotovljeno brezhibno delovanje in vidnost ter da so izpolnjene zahteve zakona, ki ureja varnost cestnega prometa, in predpisov o prometni signalizaciji in opremi cest.

20. člen

(redno vzdrževanje cestnih naprav in ureditev)

Cestne naprave in ureditve morajo biti vzdrževane tako, da je zagotovljeno njihovo brezhibno delovanje in omogočena normalna uporaba. Vzroke, ki to preprečujejo, je treba nemudoma odpraviti, če to ni mogoče, pa izvesti ustreznečasne rešitve in ustrezne zavarovalne ukrepe. Posebne naprave in kontrolni sistemi, ki so vgrajeni v cesto in so namenjeni urejanju in nadzoru prometa, nadzoru nad stanjem ceste, meritvam, obveščanju, telekomunikacijske naprave, energetski kabli, prezračevalne, zaščitne in varnostne naprave ter ureditve in naprave na počivališčih, morajo biti vzdrževane v skladu z navodili in s predpisi za delovanje teh naprav.

21. člen

(redno vzdrževanje vegetacije)

Na površinah, ki so sestavni del ceste, se vegetacijo kosi, obrezuje in seka najmanj v takem obsegu, da sta zagotovljena prost profil ceste in predpisana preglednost, da sta omogočena pregled in dostop do cestnih objektov, da so vidne in dostopne prometna signalizacija, prometna oprema ter cestne naprave in ureditve. Vzdrževati je treba tudi cesti bližnja drevesa, ki lahko

ogrožajo cesto in promet na njej. Na cestnih površinah izven območja cestišča se kosi najmanj enkrat letno. Vegetacijo se mora vzdrževati v skladu s pravili stroke. Okolju neprijaznih sredstev za zatiranje rasti vegetacije ni dovoljeno uporabljati.

22. člen

(zagotavljanje preglednosti)

Polja preglednosti, določena s preglednim trikotnikom in pregledno bermo, morajo biti vzdrževana tako, da je zagotovljena s predpisom določena preglednost, izjemoma, če to ni mogoče, pa tako, da je glede na terenske razmere zagotovljena največja možna preglednost.

23. člen

(čiščenje javnih cest in drugih prometnih površin)

Vsi sestavni deli javnih cest in drugih prometnih površin se čistijo redno in tako, da se odstrani vse, kar lahko negativno vpliva na varnost prometa, funkcionalnost in urejen videz ceste ter varnost okolja.

24. člen

(redno vzdrževanje cestnih objektov ter objektov in naprav na drugih prometnih površinah)

Cestni objekti ter objekti in naprave na drugih prometnih površinah se redno vzdržujejo tako, da se na objektu ali napravi in v prostoru okoli objekta oziroma naprave pravočasno ugotovijo in odpravijo vzroki, ki lahko negativno vplivajo na stabilnost, funkcionalnost in trajnost objekta ali naprave ter varnost prometa.

Med dela rednega vzdrževanja cestnih objektov ter objektov in naprav na drugih prometnih površinah sodi zlasti čiščenje:

- prometnih površin in prometne opreme na objektu,
- prostora neposredno okoli objekta ali naprave,
- ležišč, dilatacij, členkov in drugih dostopnih delov objekta,
- naprav za odvodnjavanje,
- naplavin, nanosov in drugega materiala, ki lahko ogroža objekt oziroma napravo ali promet, in popravila:
 - poškodb prometnih površin (krpanje udarnih jam, zalivanje razpok, rezkanje neravnin),
 - posameznih manjših poškodb na konstrukcijskih delih objekta (krpanje odkruškov, zapolnjevanje fug, opravila zaščitne plasti armature itd.),
 - protikorozijske zaščite,
 - hidroizolacije in odvodnjavanja,
 - izpodjedjenih delov stebrov, opornih in podpornih konstrukcij.

25. člen

(intervencijski ukrepi)

Izvajalec javne službe je dolžan organizirati dežurno službo in delovne skupine za izvajanje intervencijskih ukrepov zaradi izrednih dogodkov na javnih cestah in drugih prometnih površinah. O izvajanju intervencijskega ukrepa in vzrokih zanj je dolžan takoj obvestiti pristojni organ upravljavca (občine), kadar je ogrožen ali oviran promet pa tudi policijo.

Pri naravnih nesrečah, kot so neurje, poplava, plaz, potres, žled in podobno, pri težjih prometnih nesrečah in drugih izrednih dogodkih ali pa na zahtevo policije je izvajalec javne službe dolžan nemudoma odpraviti vzroke (poškodbe ceste, ovire na cesti), zaradi katerih je oviran ali ogrožen promet ali varna uporaba in zaradi katerih lahko pride do hujših poškodb občinske javne ceste oziroma drugih prometnih površin in s tem do večje materialne škode. Če to ni mogoče, je dolžan:

- označiti ovire in zavarovati promet oziroma uporabo s predpisano prometno signalizacijo,
 - izvesti nujne ukrepe za zavarovanje ceste oziroma drugih prometnih površin,
 - vzpostaviti prevoznost ceste, če je to možno.
- Koncesionar je dolžan priti na lokacijo intervencije (odzivni čas) nemudoma oziroma najkasneje v dveh urah.

26. člen

(čiščenje javnih cest in drugih prometnih površin in izvajanje drugih javnih služb)

Za zagotovitev neoviranega prometa vozil in pešcev oziroma nemotene uporabe javnih cest in drugih prometnih površin lahko pristojni organ določi:

- območje najpomembnejših prometnih površin ter čas oziroma obdobje dneva, v katerem ni dovoljeno opravljati njihovega čiščenja,
 - obdobje dneva, v katerem se na določenih prometnih površinah ne sme opravljati zbiranja komunalnih odpadkov, ki bi oviralo promet ali uporabo ter izvajanje drugih javnih služb,
 - območja in obdobja dneva omejitve dostave.
- Zaradi temeljitega čiščenja javnih cest in drugih prometnih površin lahko pristojni organ začasno prepove parkiranje motornih vozil na delu javne ceste oziroma delu druge prometne površine.

3.2 Zimska služba

27. člen

(zimsko služba)

Zimska služba je del javne službe po tem odloku, ki obsega sklop dejavnosti in opravil, potrebnih za omogočanje prevoznosti občinskih javnih cest in varnega prometa, kakor tudi uporabe drugih prometnih površin v zimskih razmerah.

Zimske razmere nastopijo takrat, ko je zaradi zimskih pojavov (sneg, poledica in drugo) lahko ogroženo normalno odvijanje prometa oziroma normalna uporaba drugih prometnih površin, sicer pa je zimsko obdobje tudi zakonsko določeno.

28. člen

(ukrepi za izvajanje)

Zimska služba obsega predvsem naslednje ukrepe na javnih prometnih površinah:

- zagotavljanje potrebnega števila prometnih znakov, obvestil in snežnih kolov,
- pluzenje in posipavanje,
- čiščenje mrež in odtočnih uličnih (cestnih) požiralnikov v času odjuge,
- čiščenje zasneženih prometnih znakov,
- obveščanje javnosti.

29. člen

(izvedbeni program)

Izvajalec javne službe vzdržuje ceste in drugo prometno infrastrukturo v zakonsko določenem zimskem obdobju v skladu z izvedbenim programom zimske službe, v katerem se določijo zlasti:

- organizacijska shema vodenja ter pristojnosti in odgovornosti koncesionarja,
- razpored pripravljalnih del,
- načrt cestne mreže z oznakami prednostnih razredov in izhodiščna mesta za izvajanje zimske službe (cestne baze),
- razporeditev mehanizacije, opreme, materiala za posipanje in delavcev za izvajanje načrtovanih del,
- dežurstva, obvezna prisotnost, stopnja pripravljenosti in razpored delovnih skupin,

- načrt posipanja proti poledici in odstranjevanja snega,
- mesta in način izločanja posameznih vrst vozil ob neugodnih razmerah na cesti,
- način zbiranja podatkov in shema obveščanja o stanju in prevoznosti cest.

Pripravljalna dela se izvajajo pred začetkom zimskega obdobja z namenom, da se omogoči učinkovito delo zimske službe. Pripravljalna dela obsegajo zlasti dela, ki se nanašajo na:

- pripravo mehanizacije, prometne signalizacije in opreme, posipnega materiala,
- pripravo ceste in njene okolice (namestitve dopolnilne prometne signalizacije na nevarnih mestih, postavitve snežnih kolov, namestitve naprav in ureditev za zaščito pred snežnimi zameti) in
- usposabljanje in strokovno izobraževanje za dela zimske službe.

Izvedbeni program zimske službe se objavi na spletni strani občine.

30. člen

(prednostni vrstni red izvajanja zimske službe)

Vzdrževanje prevoznosti posameznih javnih cest v zimskih razmerah je opredeljeno s prednostnimi razredi, v katere so javne ceste razvrščene glede na kategorijo, gostoto in strukturo prometa, geografsko-klimatske razmere in krajevne potrebe.

Razvrstitev javnih cest po prednostnih razredih in tudi drugih prometnih površin, kjer se zagotavlja zimsko vzdrževanje, določi strokovna služba občine tako, da je zagotovljena usklajena prevoznost cestne mreže in nemotena uporaba, pri čemer je potrebno zagotoviti doseganje predpisanih standardov, opredelijo pa se v izvedbenem programu zimske službe.

31. člen

(posipanje cest)

V obdobjih, ko obstaja nevarnost poledice, se izpostavljeni in prometno nevarni deli cest in drugih prometnih površin preventivno posipajo proti poledici. Mesta in način posipanja se določijo glede na geografsko-klimatske razmere, lego, naklon in kategorijo ceste ter druge lokalne razmere in morajo biti opredeljeni v izvedbenem programu. Na delih cest in drugih prometnih površin, kjer se poledica pogosto pojavlja, mora izvajalec javne službe namestiti dopolnilno prometno signalizacijo, ki na to nevarnost opozarja. Posipanje javnih prometnih površin se prične izvajati takoj, ko se na njih zazna ali utegne zaznati nevarnost poledice.

Vse javne prometne površine se ob poledici in snegu lahko posipajo le s soljo ali peskom oziroma z drugim ustreznim materialom za posipanje, in to v minimalno potrebnih količinah. Okolju neprijazna topilna sredstva za sneg in led je dovoljeno uporabljati le v minimalnih potrebnih količinah.

Za posipanje topilnih sredstev je dovoljeno uporabljati le takšne naprave, ki omogočajo natančno odmerjanje količin. Pri odmerjanju količin posipa je treba upoštevati količino topilnega sredstva, ki je že na vozišču.

V primeru poslabšanja voznih in s tem varnostnih razmer zaradi morebitnega prekomernega posipanja cest nosi odgovornost za nastale razmere izvajalec javne službe, ki je tudi dolžan to prekomernost nemudoma odpraviti.

32. člen

(pluženje cest)

Izvajalec javne službe mora zagotavljati, da sneg na cestišču ne doseže debeline, ki presega 12 cm. Višino zapadlega snega ugotavlja izvajalec sam, po potrebi pa ga na to opozori pristojni organ.

V izjemnih primerih, ki jih ugotovi ali potrdi pristojni občinski organ, je možno ne glede na določilo prejšnjega odstavka tega člena pričeti z odstranjevanjem snega tudi pri nižji višini zapadlega snega.

Sneg mora biti odstranjen z vozišča na način, da je cestišče ali prometni pas širok 3 m, kjer to dopuščajo razmere. Očiščena širina pločnika mora biti najmanj 0,6 m, kolikor v izvedbenem programu zimske službe ni določeno drugače.

33. člen

(zagotavljanje varnosti in neovirane uporabe javnih prometnih površin)

Upravniki ali lastniki oziroma uporabniki zgradb so dolžni na svojem objektu:

- s streh in žlebov odstranjevati ledene sveče, pri čemer morajo pred tem ustrezno zavarovati javno površino v območju (morebitnega) padca le-teh,
- poskrbeti, da so na pročeljih, ki so obrnjena na javno cesto ali drugo javno površino nameščeni in vzdrževani žlebovi in odtoki meteornih voda ter snegolovi.

Pri odstranjevanju snega z javnih prometnih površin, streh, funkcionalnih in drugih površin je prepovedano zametavati javne prometne površine. Sneg se mora odlagati ob robu vozišča, pri čemer mora biti zagotovljeno odvodnjavanje, ali na mestu, kjer odstranjeni sneg ne ovira pešcev in prometa z vozili.

V času odstranjevanja snega s površin, določenih s tem odlokom, morajo lastniki vozil odstraniti svoja vozila z javnih prometnih površin.

Hidranti, ki so namenjeni požarni varnosti, morajo biti dostopni ob vsakem času.

Po koncu zimskega obdobja mora koncesionar s cest in z drugih prometnih površin odstraniti ostanke posipnih materialov (peska), začasno dopolnilno prometno signalizacijo ter začasno prometno opremo, cestne naprave in ureditve za zavarovanje ceste, prometa in uporabnikov v zimskem obdobju.

Prav tako je izvajalec javne službe po koncu zimskega obdobja dolžan ugotoviti morebitno škodo na robnikih, obrobni in drugih površinah vzdolž ceste, cestnih objektih in ostalih prometnih površinah, ki je nastala kot posledica izvajanja zimske službe, ter jo odpraviti na lastne stroške.

Škodo, ki nastane kot posledica izvajanja zimske službe, ugotovita izvajalec javne službe in predstavnik pristojnega organa upravljavca zapisniško.

34. člen

(izvajanje v izrednih razmerah)

V primeru izrednih snežnih padavin ali velikih odjuga lahko župan poleg izvajalca javne službe aktivira tudi Občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito in reševanje v občini oziroma po potrebi začasno tudi dodatnega izvajalca.

V primeru iz prvega odstavka tega člena prevzame Občinski štab za civilno zaščito nadzor nad izvajanjem zimske službe.

3.3 Odvoz in hramba zapuščenih vozil

35. člen

(odvoz in hramba zapuščenih vozil)

Izvajalec javne službe je dolžan na koncesijskem območju zagotavljati odvoz in hrambo zapuščenih vozil v skladu z veljavnim odlokom o ureditvi cestnega prometa na območju Občine Škofja Loka oziroma v skladu z zakonom.

Za potrebe hrambe zapuščenih vozil mora izvajalec javne službe zagotoviti primeren ograjen in varovan prostor.

4. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE IN UPORABO JAVNIH DOBRIN

36. člen

(javno dobro)

Javne ceste, cestni objekti in druge prometne površine, na katerih se izvaja javna služba in so natančno razvidne iz priloge

tega odloka, so javno dobro in so izven pravnega prometa. Na njih ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvom ali drugih stvarnih pravic, razen v primerih, določenih z zakonom.

37. člen
(evidence)

Izvajalec javne službe mora voditi evidence v skladu s predpisi, ki veljajo za področje izvajanja javne službe.

38. člen
(javna obvestila in naznanila)

Izvajalec javne službe mora uporabnike občinskih javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin z naznanilom v sredstvih javnega obveščanja redno obveščati o stanju občinskih javnih cest, cestnih objektov in uporabnosti drugih prometnih površin.

5. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV

39. člen
(pravice uporabnikov javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin)

Občinske javne ceste, cestni objekti in druge prometne površine so površine splošnega pomena za cestni promet, ki jih lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in pravili cestnega prometa.

40. člen
(obveznosti uporabnikov javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin)

Uporabnik občinske javne ceste, cestnega objekta oziroma druge prometne površine mora pristojnemu organu upravljavca (pristojna strokovna služba občine) sporočiti vsako poškodbo ali spremembo na občinski javni cesti, cestnem objektu ali drugi prometni površini, ki lahko vpliva na varno odvijanje prometa na občinskih javnih cestah, cestnih objektih in drugih prometnih površinah v občini.

6. VIRI FINANCIRANJA

41. člen
(viri financiranja storitev)

Izvajalec javne službe pridobiva sredstva za izvajanje javne službe iz proračuna občine, prihodkov od postavitve zapor cest, zavarovalnih škod in drugih virov.

Sredstva za posamezno proračunsko obdobje se zagotovi na podlagi med občino (koncedentom) in izvajalcem javne službe (koncesionarjem) usklajenega izvedbenega programa, vendar šele s sprejemom proračunskega dokumenta s strani občinskega sveta.

7. VRSTA IN OBSEG OBJEKTOV IN NAPRAV, POTREBNIH ZA IZVAJANJE JAVNE SLUŽBE, KI SO LAST OBČINE TER DEL JAVNE LASTNINE, KI JE JAVNO DOBRO IN VARSTVO, KI GA UŽIVA

42. člen
(vrste in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe)

Za izvajanje javne službe se namenijo občinske javne ceste, cestni objekti oziroma druge cestne površine, ki so v upravljanju in vzdrževanju občine ter so del javne lastnine.

Vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe po tem odloku, so razvidne iz priloge tega odloka, ki se v času izvajanja koncesije spreminja glede na spremembe v katastru prometne infrastrukture oziroma glede na spremembe v banki cestnih podatkov.

43. člen

(javna lastnina, javno dobro in varstvo, ki ga uživa)

Javne ceste, cestni objekti in druge prometne površine so javno dobro v javni uporabi, tako kot to določa 4. poglavje tega odloka.

8. KONCESIJA

8.1 Predmet koncesije

44. člen
(predmet koncesije)

Predmet koncesije po tem odloku je izvajanje javne službe iz 1. člena tega odloka v času trajanja koncesije po tem odloku in koncesijski pogodbi, v obsegu in na način, ki ga določa 5. člen tega odloka.

Koncesionar lahko v času trajanja koncesije opravlja dejavnost rednega vzdrževanja javnih cest tudi izven obsega koncesije po tej uredbi (npr. redno vzdrževanje cest za drugega koncesionarja, drugo koncesionirano dejavnost ...) ali tudi druge dejavnosti, pri čemer mora zagotoviti ločeno evidentiranje različnih dejavnosti, tako da za opravljanje koncesije po tem odloku omogoča revizijsko sled.

45. člen
(območje koncesije)

Koncesija se izvaja na območju celotne občine oziroma na območjih koncesije, ki so grafično prikazana v prilogi, ki je sestavni del tega odloka.

Če je v času trajanja koncesije dana v javni promet nova javna cesta, cestni objekt ali druga prometna površina na določenem območju koncesije, postane ta prometna površina ne glede na seznam javnih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin iz priloge tega odloka sestavni del občinskih cest, cestnih objektov in drugih prometnih površin na tem območju koncesije. Ta določba se uporablja tudi za primer, ko se spremeni kategorizacija prometne površine.

Na posameznem območju ali v posameznem sklopu koncesije se podeli za obseg izvajanja javne službe po 5. členu tega odloka ena koncesija enemu koncesionarju.

V času trajanja koncesije za posamezno območje ali sklop koncesije ni dovoljeno podeliti druge koncesije po tem odloku, razen če se druga koncesija podeli za krajši čas pred prenehanjem koncesijskega razmerja prejšnje koncesije zaradi zagotovitve nepretrganega in nemotenega izvajanja javne službe, tako da novi koncesionar začne izvajati koncesijo, ko jo preneha izvajati prejšnji koncesionar.

46. člen
(trajanje koncesije)

Koncesija po tem odloku se podeli za šest let (rok koncesije) z možnostjo podaljšanja za največ štiri leta.

Rok koncesije začne teči z dnem, določenim v koncesijski pogodbi. Če v koncesijski pogodbi ni določen začetek teka roka koncesije, začne ta rok teči naslednji dan po sklenitvi koncesijske pogodbe.

Rok koncesije poteče s potekom istega dne v istem mesecu v šestem letu od dneva začetka teka roka koncesije oziroma s potekom istega dne v četrtem letu v primeru podaljšanja koncesije.

8.2 Podelitev koncesije

47. člen
(strokovna komisija)

Župan imenuje najmanj 3-člansko strokovno komisijo, ki zagotavlja izvajanje postopka podelitve v skladu z zakonom in s tem odlokom, predvsem pa:

- pripravi terminski načrt izvedbe postopka podelitve koncesije,
 - pripravi podrobna merila za izbor koncesionarja,
 - opravi odpiranje prijav in sestavi zapisnik o pravočasnosti in popolnosti prijav,
 - preveri izpolnjevanje razpisnih pogojev,
 - opravi strokovno presojo ter ovrednotenje prijav glede na postavljena merila,
 - pripravi pisno obrazloženo mnenje o izbranem prijavitelju in ga posreduje pristojnemu organu.
- Kolikor župan imenuje komisijo, ki ima več kot tri člane, mora le-ta v vsakem primeru imeti neparno število članov.

48. člen

(javni razpis)

Koncesija iz prvega odstavka 44. člena tega odloka se podeli na podlagi javnega razpisa. Koncedent lahko objavi en javni razpis za vse sklope ali pa se odloči za več javnih razpisov za posamezni sklop ali skupino sklopov.

Sklep o javnem razpisu sprejme župan, javni razpis se objavi v obsegu in na način, ki ga določa zakon, in na spletni strani občine. V skladu z odločitvijo župana se informacija o javnem razpisu lahko objavi tudi v drugih medijih.

49. člen

(razpisna dokumentacija)

V razpisni dokumentaciji morajo biti podatki, na podlagi katerih lahko kandidati izdelajo popolno prijavo, in sicer:

1. naziv, sedež in drugi podatki o koncedentu,
2. podatki o objavi koncesijskega akta,
3. predmet, narava ter obseg in območje koncesije, ki se podeljuje na javnem razpisu,
4. začetek in predviden čas trajanja koncesije,
5. postopek izbire koncesionarja,
6. merila za izbor koncesionarja,
7. način dokazovanja izpolnjevanja pogojev za izvajanje koncesije, obvezne sestavine prijave in navodila za pripravo prijave,
8. način zavarovanja resnosti prijave,
9. kraj, čas in plačilni pogoji za dvig razpisne dokumentacije,
10. kraj in rok za predložitev prijav in morebitni pogoji za njihovo predložitev,
11. naslov, prostor, datum in ura javnega odpiranja prijav,
12. rok za izbiro koncesionarja,
13. rok obveščanja kandidatov o izidu javnega razpisa,
14. odgovorne osebe za dajanje informacij med razpisom in
15. morebitni drugi podatki v skladu z zakonom ali glede na predmet koncesije, ki so potrebni za izvedbo javnega razpisa.

8.3 Pogoji za prijavo

50. člen

(pogoji za prijavo)

Vsaka pravna ali fizična oseba lahko vloži le eno prijavo na posamezni sklop.

V prijavi na javni razpis mora prijavitelj dokazati, da izpolnjuje pogoje, potrebne za udeležbo (sposobnost), določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil (imeti mora poravnane davke, prispevke in druge predpisane dajatve, vključno s koncesijskimi dajatvami, proti njemu ne sme biti začel postopek zaradi insolventnosti ali drug postopek prisilnega prenehanja ...). Ob tem pa mora prijavitelj dokazati oziroma predložiti listine, s katerimi dokaže, da izpolnjuje pogoje za udeležbo na razpisu in za izvajanje javne službe, in sicer:

1. da razpolaga z najmanj 50.000,00 € (1.–5. sklopa) oziroma 15.000,00 € (6. in 7. sklop) osnovnega kapitala in je finančno ter poslovno sposoben za izvajanje javne službe, ki je predmet razpisa, pri čemer:

- v zadnjem poslovnem letu pred oddajo prijave ni imel hkrati čiste izgube iz poslovanja in bilančne izgube,
- je imel v zadnjem zaključenem poslovnem letu pred oddajo prijave najmanj 80.000,00 € (1.–5. sklopa) oziroma 20.000,00 € (6. in 7. sklop) prihodkov iz dejavnosti,
- da njegov povprečni delež kratkoročnih dolgov v financiranju v zadnjem zaključenem poslovnem letu pred oddajo prijave ni znašal več kot 60 %,

2. da je registriran oziroma da izpolnjuje pogoje za izvajanje javne službe, ki je predmet razpisa,

3. da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet koncesije, ter kvalitetno in kontinuirano izvajati javno službo v skladu s predpisi, z normativi in s standardi,

4. da zadovoljuje minimalno zahtevane tehnične in kadrovske zahteve, ki so za posamezni sklop opredeljene v prilogi tega odloka,

5. se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki bi jo z izvajanjem koncesije lahko povzročil koncedentu ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo, iz katere izhaja, da bo sklenjeno zavarovanje v korist koncedenta),

6. da v zadnjih petih letih od dneva objave javnega razpisa izkazuje najmanj eno referenco na področju vzdrževanja cest ali primerljivih storitev, ki so predmet koncesije, v obsegu najmanj 50 % dolžine javnih cest na koncesijskem območju, za katerega daje prijavo,

7. da izpolnjuje druge pogoje za udeležbo na javnem razpisu (sposobnost), določene z zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil in koncesij, s tem odlokom ali z javnim razpisom in razpisno dokumentacijo.

Med razpisom in v času trajanja koncesijskega razmerja mora koncesionar obvestiti koncedenta o vsaki statusni spremembi, vključno s kontrolno spremembo kapitalne strukture. Če koncesionar koncedenta v razumnem roku ne obvesti o vsaki statusni spremembi oziroma krši svojo obvezo iz prejšnjega stavka, lahko koncedent razdre koncesijsko pogodbo.

V drugem odstavku navedeni pogoji predstavljajo minimum zahtev koncedenta, morebitni dodatni pogoji in način dokazovanja pa se opredeli v razpisni dokumentaciji.

8.4 Merila za izbor

51. člen

(merila za izbor)

Merila za izbor izvajalca javne službe (koncesionarja) med prijavljenimi kandidati morajo biti v razpisni dokumentaciji opisana in ovrednotena ter navedena v spodnjem vrstnem redu (od najpomembnejšega do najmanj pomembnega).

Merila za izbor izvajalca javne službe (koncesionarja) so:

1. ponujena cena (utež 80 %) in
2. fiksna cena (utež 20 %).

Uporaba posameznega merila mora biti natančno opisana v razpisni dokumentaciji.

8.5 Izbor koncesionarja

52. člen

(uspešnost javnega razpisa)

Javni razpis je uspešen, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in popolna prijava, ki pokriva vsa razpisana koncesijska območja oziroma sklope. Prijava je popolna, če vsebuje vse zahtevane podatke in dokazila, določene v javnem razpisu, in je finančno sprejemljiva.

Javni razpis se ponovi v celoti, če koncedent ne prejme nobene prijave, če so vse prijave nepopolne, če koncesionar ni bil izbran ali če izbrani izvajalec v predpisanem roku ne sklene koncesijske pogodbe. Kolikor je razpis uspešen le delno, v nekaterih sklopih, se javni razpis ponovi samo za izvajanje tistega sklopa javne službe, za katerega koncesionar ni bil izbran.

Razpis je lahko neuspešen tudi v primeru, da prijave ne izpolnjujejo koncedentovih ekonomskih pričakovanj glede na cene, ki se dosega na tržišču.

53. člen
(pogajanja)

Strokovna komisija koncedenta lahko v primeru, ko ponudba ponudnika, ki je po merilih, opredeljenih v 51. členu tega odloka, sicer najbolj ugoden, vendar ne dosega koncedentovih ekonomskih pričakovanj, le-tega povabi k pogajanjem in skuša doseči ekonomsko sprejemljivost prijave.

Pogajanja se vodijo zapisniško, izvede pa se lahko največ dva kroga pogajanj.

54. člen
(odločba o podelitvi koncesije)

O izboru koncesionarja, potem ko pridobi pisno obrazloženo mnenje strokovne komisije, z upravno odločbo odloči pristojni organ občinske uprave.

Koncedent lahko zavrne vse prispele prijave in ne izbere nobenega od prijaviteljev, če nobena prijava vsebinsko ni v skladu z interesi koncedenta. Postopek izbire koncesionarja lahko koncedent kadar koli ustavi.

8.6 Koncesijska pogodba

55. člen
(sklenitev koncesijske pogodbe)

Koncedent pošlje izbranemu koncesionarju v podpis koncesijsko pogodbo najkasneje v roku 15 dni od dokončnosti odločbe o izboru koncesionarja.

Izbrani koncesionar mora podpisati koncesijsko pogodbo najkasneje v roku 30 dni od vročitve, sicer odločba o izboru koncesionarja preneha veljati z iztekom roka za podpis pogodbe.

Koncesijsko pogodbo v imenu koncedenta sklene župan. Pred sklenitvijo koncesijske pogodbe mora z njeno vsebino soglašati občinski svet. Koncesijska pogodba z novim koncesionarjem mora biti sklenjena pred iztekom roka, za katerega je bila podeljena prejšnja koncesija, začne pa učinkovati ob izteku roka.

56. člen
(začetek, tek in trajanje koncesijske pogodbe)

Koncesijsko razmerje nastane, ko koncesijsko pogodbo podpišeta obe pogodbeni stranki, in traja šest let od dneva sklenitve pogodbe (rok koncesije). Rok koncesije ne teče v času, ko zaradi višje sile ali zaradi razlogov na strani koncedenta koncesionar ne more izvrševati bistvenega dela tega koncesijskega razmerja, pri čemer se vremenske razmere ne morejo šteti za višjo silo.

Rok koncesije se glede na mnenje koncedenta lahko podaljša enkrat za največ do štiri leta.

Koncesionar mora pričeti izvajati koncesijo najkasneje v 60 dneh po sklenitvi koncesijske pogodbe.

57. člen
(vsebina koncesijske pogodbe)

S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita vsa pomembna vprašanja v zvezi z izvajanjem koncesijskega razmerja, zlasti pa:

1. vsebino, obliko in namen koncesije,
2. pravice in obveznosti koncedenta in koncesionarja v zvezi z izvajanjem koncesionirane javne službe,
3. medsebojne obveznosti v zvezi z uporabo in vzdrževanjem naprav ter objektov koncesije,
4. spremembe v družbi koncesionarja, za katere mora ta pridobiti pisno soglasje koncedenta,
5. pogoje za oddajo poslov podizvajalcem,

6. način medsebojnega obveščanja o vseh dejstvih in pojavih, ki utegnejo vplivati na izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, ter poročanja o izvajanju koncesijske dejavnosti,

7. pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije,

8. pogodbene kazni in pogoje za povrnitev morebitne škode, povzročene v zvezi z (ne)izvajanjem javne službe, ki je predmet koncesije,

9. spreminjanje izvajanja koncesijske pogodbe, izvajanje finančnega in strokovnega nadzora s strani koncedenta, medsebojno poročanje in obveščanje javnosti,

10. odpoved, razveza in razdrtje pogodbe ter s tem povezane pravice pogodbenih strank,

11. posledice spremenjenih okoliščin, višje sile in aktov javne oblasti,

12. trajanje koncesijske pogodbe in njeno prenehanje ter s tem povezane pravice pogodbenih strank,

13. druga vprašanja, ki urejajo medsebojna razmerja in način izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije.

Koncesijska pogodba mora biti sestavljena v skladu z zakonom, odlokom (koncesijskim aktom) in objavljenim javnim razpisom, sicer je neveljavna. V primeru manjših ali nebitvenih neskladij med pogodbo in koncesijskim aktom, se neposredno uporablja koncesijski akt.

8.7 Pravice in obveznosti koncesionarja

58. člen
(koncesionarjev pravni monopol)

Koncesionar ima na podlagi podeljene koncesije in sklenjene koncesijske pogodbe:

- izključno pravico opravljati koncesionirano javno službo na celotnem koncesijskem območju,
- pravico tekočega vzdrževanja objektov in opreme, ki služijo izvajanju koncesionirane javne službe.

59. člen
(dolžnosti koncesionarja)

Koncesionar mora uporabnikom zagotavljati kontinuirano in kvalitetno opravljanje javne službe, ki je predmet koncesije. Storitve javne službe so javne dobrine in jih mora koncesionar vsakomur zagotavljati pod enakimi pogoji.

Dolžnosti koncesionarja so zlasti:

1. v javnem interesu kvalitetno, pravočasno in v ustreznem obsegu opravljati javno službo, ki je predmet koncesije, v skladu z zakonom in drugimi predpisi, v skladu z odlokom ter s koncesijsko pogodbo,

2. upoštevati tehnične, zdravstvene in druge normative in standarde, povezane z izvajanjem javne službe, ki je predmet koncesije,

3. nemudoma od ugotovitve napake oziroma prejema obvestila uporabnikov (interventno izvajanje javne službe) odpraviti napake na objektih in napravah, ki utegnejo povzročiti večjo škodo na okolju ali zdravju ljudi,

4. pripravljati (letne in mesečne) programe za izvajanje javne službe, kalkulacije prihodkov in odhodkov dejavnosti, oblikovati predloge cen (tarife) in najmanj enkrat letno koncedentu poročati o izvajanju javne službe in poslovanju v skladu s tem odlokom,

5. svetovati in pomagati koncedentu pri pripravi razvojnih in investicijskih načrtov ter projektov za pridobivanje finančnih sredstev v okviru javnih razpisov ter drugih virov,

6. voditi vse predpisane evidence in sodelovati s koncedentom pri vodenju katastra in banke cestnih podatkov, obveščati pristojne organe o kršitvah, ažurno odgovarjati na pritožbe in/ali pobude uporabnikov, omogočati nemoten nadzor v zvezi z izvajanjem koncesije in javne službe in skrbeti za tekoče obveščanje javnosti o dogodkih v zvezi z izvajanjem javne službe,

7. postavljati zapore cest na podlagi in v skladu z dovoljenjem pristojnega organa upravljavca.

60. člen

(odgovornost koncesionarja)

Koncesionar je v razmerju do koncedenta, uporabnikov in tretjih oseb v celoti odgovoren za izvajanje javne službe tudi v primeru, če dejavnost (deloma) izvaja prek pogodbe s podizvajalci. Koncesionar je v celoti odgovoren tudi za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ali pogodbeni (pod)izvajalci.

Pred sklenitvijo koncesijske pogodbe mora koncesionar skleniti zavarovalno pogodbo za škodo, ki bi jo povzročil z nerednim ali nevestnim opravljanjem javne službe, kot tudi za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ali podizvajalci. Najnižjo višino zavarovalne vsote določi župan s sklepom. Zavarovalna pogodba mora biti sklenjena v korist koncedenta.

61. člen

(spremenjene okoliščine)

Če po sklenitvi koncesijske pogodbe nastanejo okoliščine, ki otežujejo izpolnjevanje obveznosti koncesionarja v takšni meri, da bi bilo kljub posebni naravi koncesijske pogodbe nepravično pogodbeno tveganja prevaliti pretežno ali izključno na koncesionarja, ima koncesionar pravico zahtevati spremembo koncesijske pogodbe.

O nastopu spremenjenih okoliščin mora koncesionar pisno obvestiti koncedenta in predlagati spremembo koncesijske pogodbe. Kljub spremenjenim okoliščinam je koncesionar dolžan izpolnjevati obveznosti iz koncesijske pogodbe. Če se pogodbeni stranki ne uspeja dogovoriti za spremembo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin, lahko koncesionar sodno razdre koncesijsko pogodbo.

Določila iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za pravice koncedenta v razmerju do koncesionarja v primeru nastopa spremenjenih okoliščin.

62. člen

(višja sila)

Višja sila in druge nepredvidljive okoliščine so izredne, nepremagljive in nepredvidljive okoliščine, ki nastopijo po sklenitvi koncesijske pogodbe, in so zunaj volje pogodbenih strank. Za višjo silo se štejejo zlasti potresi, poplave ter druge elementarne nezgode, stavke, vojna ali ukrepi oblasti, pri katerih izvajanje javne službe ni možno na celotnem območju občine ali na njenem delu na način, ki ga predpisuje koncesijska pogodba.

V okviru objektivnih možnosti mora koncesionar opravljati javno službo tudi v pogojih, nastalih zaradi višje sile in drugih nepredvidljivih okoliščin, skladno z izdelanimi načrti ukrepov delovanja v takšnih razmerah. O nastopu tovrstnih okoliščin se morata koncesionar in koncedent vzajemno obveščati, se dogovoriti o načinu izvajanju javne službe ter povračilu dodatnih stroškov zaradi opravljanja javne službe v takih pogojih.

V primeru višje sile in drugih nepredvidljivih okoliščin lahko župan za izvajanje javne službe poleg koncesionarja aktivira tudi Občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito, reševanje in pomoč v občini. V tem primeru prevzame Občinski štab za civilno zaščito nadzor nad izvajanjem ukrepov.

8.8 Pravice in obveznosti koncedenta in uporabnikov

63. člen

(pravice in dolžnosti koncedenta)

Koncedent mora zagotavljati:

1. ustrezne pogoje za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, v skladu z zakonom in drugimi predpisi, odlokom o načinu izvajanja javne službe in s tem odlokom,

2. cene storitev, ki ob normalnem poslovanju omogočajo zagotavljanje ustreznega obsega, in kakovosti storitev ter redno vzdrževanje objektov, naprav in opreme koncesije, da se

lahko ob upoštevanju časovnega obdobja trajanja koncesije ohranja njihova vrednost,

3. sankcioniranje uporabnikov, ki bi onemogočali ali ovirali izvajanja dejavnosti javne službe, ki je predmet koncesije,

4. sankcioniranje nepooblaščenih izvajalcev, ki bi med trajanjem koncesije izvajali storitve koncesionirane javne službe na področju občine,

5. vodenje in ažuriranje katastra cest in banke cestnih podatkov.

Kolikor koncesionar izvaja koncesionirano dejavnost s podizvajalci, način plačila podizvajalcev določi koncedent.

Koncedent ima pravico zahtevati, da koncesionar izvaja javno službo v skladu s predpisi, ki urejajo način izvajanja javne službe, ter v skladu s koncesijsko pogodbo.

64. člen

(pravice in dolžnosti uporabnikov)

Uporabniki imajo pravico od koncesionarja zahtevati, da storitve javne službe, ki je predmet koncesije, opravlja pod pogoji, določenimi z zakonom, odlokom in z drugimi predpisi, zlasti pa:

1. da redno, kakovostno in trajno izvaja vse storitve javne službe, ki je predmet koncesije, v skladu s predpisi,

2. da javno službo, ki je predmet koncesije, izvaja v javnem interesu in glede kakovosti in dostopnosti storitev enakovrno obravnava vse uporabnike,

3. da storitve javne službe, ki je predmet koncesije, obračunava po veljavnih cenah in v skladu s sprejeto tarifo,

4. da dovoljuje vpogled v evidence, kataster oziroma v zbirke podatkov, ki jih vodi koncesionar in se nanašajo na uporabnika,

5. da v roku 15 dni pisno odgovori uporabniku na pritožbo v zvezi z izvajanjem javne službe.

8.9 Prenehanje koncesijskega razmerja

65. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

1. po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
2. s sporazumno razvezo pogodbe, sklenjene v pisni obliki,
3. z razdrtjem pogodbe po sodni poti,
4. z odstopom od koncesijske pogodbe,
5. s prenehanjem koncesionarja.

66. člen

(razdrtje pogodbe)

Koncedent lahko razdre koncesijsko pogodbo zlasti:

1. če je proti koncesionarju uveden postopek prisilne poravnave, stečajni ali likvidacijski postopek oziroma drug postopek prenehanja koncesionarja,

2. če je bila koncesionarju izdana sodna ali upravna odločba zaradi kršitve predpisov, kršitve koncesijske pogodbe ali upravnih aktov, izdanih v zvezi z izvajanjem koncesije,

3. če se po sklenitvi koncesijske pogodbe ugotovi, da je koncesionar dal zavajajoče ali neresnične podatke, ki so vplivali na podelitev koncesije,

4. če koncesionar v bistvenih elementih krši koncesijsko pogodbo in določbe tega odloka.

Koncesijska pogodba se razdre po sodni poti. Razlogi in pogoji za razdrtje koncesijske pogodbe se podrobneje določijo v pogodbi.

67. člen

(odstop od pogodbe)

Koncedent lahko odstopi od pogodbe in koncesionarju odvzame koncesijo, če je v javnem interesu, da se dejavnost

preneha izvajati kot koncesionirana javna služba. Pogoji za odstop se podrobneje določijo v koncesijski pogodbi.

Koncesionar lahko odstopi od pogodbe, če koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe ali koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

V primeru odstopa od pogodbe mora koncedent koncesionarju povrniti:

- realno vrednost neamortiziranih vlaganj, ki jih ni mogoče oziroma primerno vrniti v naravi;
- nastalo škodo po splošnih pravilih odškodninskega prava.

9. NADZOR

68. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Nadzor nad izvajanjem koncesionirane javne službe in podeljene koncesije lahko zajema vse okoliščine v zvezi z zakonitostjo in s strokovnostjo izvajanja dejavnosti, v zvezi s poslovanjem koncesionarja, z vodenjem predpisanih evidenc ter drugih okoliščin v zvezi z izvajanjem koncesije.

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvaja pristojen organ upravljavca ali pooblaščenec koncedenta oziroma drug po zakonu pristojen organ.

V primeru ugotovljenih nepravilnosti lahko pristojni organi izdajajo odločbe ter odredijo druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb tega koncesijskega akta ali koncesijske pogodbe.

69. člen

(finančni nadzor)

Finančni nadzor nad poslovanjem koncesionarja izvaja nadzorni odbor občine ali pooblaščenec koncedenta. Nadzor je lahko napovedan ali nenapovedan. V primeru nenapovedanega nadzora mora koncedent v pisni obliki navesti razloge za nujnost nenapovedanega nadzora.

Nadzor se praviloma izvaja v poslovnem času koncesionarja in mora potekati tako, da ne ovira dejavnosti koncesionarja. Izvajalec nadzora se izkaže s pooblastilom koncedenta. Koncesionar mora omogočiti izvedbo nadzora in vpogled v dokumentacijo in zbirke podatkov. Koncesionar mora sodelovati z izvajalci nadzora, dati vsa potrebna pojasnila ter omogočiti pregled vseh objektov in naprav.

O nadzoru se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predstavnika koncesionarja in koncedenta oziroma koncedentov pooblaščenec. Če pristojni organ koncedenta ugotovi, da koncesionar ne izpolnjuje pravilno obveznosti iz koncesijskega razmerja, mu lahko z upravno odločbo naloži izpolnitev teh obveznosti ali sprejme druge ukrepe v skladu z zakonom, s tem odlokom ali koncesijsko pogodbo.

10. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

70. člen

(reševanje sporov in uporaba prava)

Za reševanje sporov v zvezi z izvajanjem koncesionirane javne službe je pristojno sodišče v Republiki Sloveniji, ki ga določita koncedent in koncesionar v koncesijski pogodbi.

Za presojo vseh razmerij v zvezi z izvajanjem koncesionirane javne službe lahko stranke v koncesijski pogodbi dogovorijo izključno uporabo pravnega reda Republike Slovenije.

S koncesijsko pogodbo se lahko dogovori, da je za odločanje o sporih med koncedentom in koncesionarjem pristojna arbitraža, kolikor to ni v nasprotju s pravnim redom.

71. člen

(izvajalec javne službe)

Postopek za podelitev koncesije po tem odloku prične župan z objavo javnega razpisa najkasneje v 60 dneh po uveljavitvi odloka.

Do začetka izvajanja javne službe s strani koncesionarja po tem odloku izvaja omenjeno javno službo kot koncesionar dosedanji zakoniti izvajalec.

72. člen

(začetek veljavnosti odloka)

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Št. 371-0002/2013

Škofja Loka, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Škofja Loka
mag. Miha Ješe l.r.

PRILOGA 1 – MINIMALNE KADROVSKE IN TEHNIČNE ZAHTEVE ZA KONCESIONARJA**1. MINIMALNE KADROVSKE ZAHTEVE**, ki jih mora v okviru izvajanja koncesije zagotavljati koncesionar**1.1 Kadrovske zmogljivosti**

- 1 odgovorni vodja vzdrževanja za:
 - organizacijo in koordinacijo del,
 - vzdrževanje, organizacijo in koordinacijo del rednega vzdrževanja,
 - varstvo cest in nadzor nad izpolnitvijo pogojev izdanih dovoljenj,
 - spremljanje in izvajanje prometnih režimov (prometna, neprometna signalizacija in oprema),
 - udeležbo na terenskih ogledih, ustnih obravnavah in tehničnih pregledih,
- 1 voznik na vzdrževalno enoto,
- 1 strojnik na vzdrževalno enoto,
- 1 delovodja ali skupinovodja na vzdrževalno enoto,
- 1 cestni preglednik, ki je obenem tudi vzdrževalec.

1.2 Najnižja zahtevana izobrazba v skladu z Uredbo o uvedbi in uporabi klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja (Uradni list RS, št. 46/06) in delovne izkušnje zaposlenih

- odgovorni vodja vzdrževanja – najmanj srednja strokovna izobrazba in deset let delovnih izkušenj pri delih na cesti,
- delovodja ali skupinovodja – najmanj srednja strokovna izobrazba in pet let delovnih izkušenj pri delih na cesti,
- voznik v cestnem prometu – najmanj srednja poklicna izobrazba in dve leti delovnih izkušenj pri delih na cesti,
- strojnik – najmanj srednja poklicna izobrazba in dve leti delovnih izkušenj pri delih na cesti,
- cestni preglednik – četrta raven zahtevnosti del,
- vzdrževalec cest – druga raven zahtevnosti del.

1.3 Zahtevane delovne izkušnje, kolikor v prejšnji točki ni določeno drugače

Vzdrževalec cest in cestni preglednik

- predhodno znanje iz cestno-vzdrževalne stroke (Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah; Uradni list RS, št. 1/07 – UPB2 in 85/09) ali temu primerljivo znanje oziroma poklicna kvalifikacija, pridobljena po programih izobraževanja v drugi državi članici EU, ki se dokazuje s spričevalom o uspešno dokončanem šolanju oziroma z drugimi dokazili o izobrazbi, strokovni usposobljenosti, poklicnih izkušnjah ter dokazili o vsebini in poteku usposabljanja glede na veljavni katalog strokovnih znanj in spretnosti.

2. MINIMALNE TEHNIČNE ZAHTEVE, ki jih mora zagotavljati koncesionar**2.1 Oprema cestne vzdrževalne enote**

Vzdrževalna enota mora izpolnjevati naslednje zahteve oziroma mora imeti:

- pokrito glavno skladišče ali silose za sol za posipanje za minimalne zaloge 50 ton (4. in 5. sklop),
- deponijo za drobljenec za posipanje za minimalne zaloge 100 m³ vseh frakcij; za drobljenec mora izvajalec zagotoviti za predvidene količine (4. in 5. sklop),
- sredstva za pokrivanje (ponjave, cerade, strehe itd.), in sicer najmanj za 50 % predvidenih količin (sklop 4. in 5. sklop),
- garažo in skladišče ali prostore za predpisano mehanizacijo (1., 2., 3., 4., 5. sklop),
- ograjen prostor za hrambo opuščениh vozil (1., 2., 3. sklop).

2.2 Tehnična oprema za 1., 2. in 3. sklop oziroma minimalni obseg mehanizacije in opreme za izvajanje koncesije letnega vzdrževanja

- 1 rezkar za asfalt (priključek za rovokopač),
- 1 poltovorno vozilo s kabino za 5 oseb z vso opremo za bolj zahtevna dela na vzdrževalno enoto,
- 1 tovorno vozilo 9–12 ton nosilnosti na vzdrževalno enoto,
- 1 unimog ali 1 traktor s priključki za košnjo,
- oprema za suho in mokro pometanje cestnih površin,
- 1 rovokopač na vzdrževalno enoto,
- 1 valjar, teže do 1500 kg na vzdrževalno enoto,
- 1 stroj za rezanje asfalta, globina reza do 15 cm na vzdrževalno enoto,
- 1 vibracijsko nabijalo (žaba in plošča) na vzdrževalno enoto,
- 1 agregat za proizvodnjo električne energije,
- 1 vrtalno kladivo,
- 1 kosilnica nahrbtna,
- 1 motorna žaga,
- 1 pregledniško vozilo z vso opremo, ki je predpisana za opravljanje pregledniške službe za najnujnejše vzdrževalne ukrepe na 50 km pregledov na dan,
- 1 vozilo za odvoz opuščenih vozil,
- informacijski sistem, kompatibilen z naročnikovim, in primerno računalniško opremo, katero bo na zahtevo naročnika pravočasno dopolnjeval in noveliral,
- vsa vozila in stroji morajo biti opremljeni s sistemom za sledenje.

2.3 Tehnična oprema za 4. in 5. sklop oziroma minimalni obseg mehanizacije in opreme za izvajanje koncesije zimske službe

- 1 merilec slanosti na območje,
- 1 snežni rezkar kot priključek,
- 1 poltovorno vozilo s kabino za 5 oseb z vso opremo za bolj zahtevna dela,
- 1 tovorno vozilo 9–12 ton nosilnosti na vzdrževalno enoto,
- 1 rovokopač na vzdrževalno enoto,
- 1 avtomatski posipalec za mokro soljenje z napravo za merjenje količine posipa,
- 1 agregat za proizvodnjo električne energije,
- 1 vrtalno kladivo,
- 1 motorna žaga,
- 1 pregledniško vozilo z vso opremo, ki je predpisana za opravljanje pregledniške službe za najnujnejše vzdrževalne ukrepe na 50 km pregledov na dan,
- 1 vlečni posipalec,
- 1 snežni plug,
- informacijski sistem, kompatibilen z naročnikovim, in primerno računalniško opremo, katero bo na zahtevo naročnika pravočasno dopolnjeval in noveliral,
- vsa vozila in stroji morajo biti opremljeni s sistemom za sledenje.

2.4 Tehnična oprema za 6. sklop oziroma minimalni obseg mehanizacije in opreme za izvajanje vzdrževanja talnih označb

- 1 tovorno ali poltovorno vozilo za prevoz materiala, oseb in opreme,
- 1 prikolica za prevoz manjših strojev in začasne prometne signalizacije,
- 1 zadostna količina opreme za cestne zapore,
- vse potrebne šablone, dimenzij in geometrij, kot to določajo pravilniki in navodila iz dejavnosti,
- 1 visokotlačni samohodni stroj na motorni pogon za nanos tankoslojnih talnih označb,
- 1 kompresorska črpalka za ročno brizganje (smernih puštic, piktogramov),
- 1 demarkirni stroj – freza,
- 1 visokotlačni stroj za ročno brizganje tankoslojnih prečnih označb.

2.5 Tehnična oprema za 7. sklop oziroma minimalni obseg mehanizacije in opreme za izvajanje vzdrževanja varnostnih ograj ob javnih cestah

- 1 zadostna količina opreme za cestne zapore,
- 1 samohodna zabijalka za zabijanje vertikalnih stebrov in možnost vrtanja v AB krono,
- 1 tovorno vozilo z vgrajeno zabijalko za zabijanje vertikalnih stebrov.

3. ORGANIZACIJSKI POGOJ

- organizirana stalna dežurna služba: 1 oseba na koncesijskem območju ali koncesijskih območjih, za katerega ali katere je koncesionarju dodeljena koncesija.

4. OSTALE ZAHTEVE IN NAVEDBE

Koncesionar zagotavlja v prejšnjih točkah navedene minimalne kadrovske, tehnične in prostorske zahteve v okviru lastnih kapacitet ali pa mora z ustreznimi pogodbami dokazati, da bo imel ustrezne kapacitete na razpolago ves čas trajanja koncesijske pogodbe.

Koncedent ima pri koncesionarju pravico kadarkoli preveriti izpolnjevanje minimalnih pogojev za izvajanje koncesije ter ustrezno vzdrževanje opreme in prostorov.

Zahteve, navedene v tej prilogi, predstavljajo minimalne kadrovske in tehnične zahteve za izbiro koncesionarja in izvajanje koncesije. Glede na čas izvedbe razpisa in morebitne spremembe predpisov, ki urejajo področje koncesije, se v razpisni dokumentaciji lahko določijo ali podrobnejše zahteve ali dodatne zahteve v zvezi z minimalnimi kadrovskimi in s tehničnimi pogoji.

PRILOGA 2 – KONCESIJSKA OBMOČJA IN INFRASTRUKTURA

1. GRAFIČNI PRIKAZ KONCESIJSKIH OBMOČIJ

Grafični prikaz koncesijskih območij je razviden s preglednih kart cest in cestne infrastrukture v elektronski obliki in po posameznih krajevnih skupnostih, in sicer:

1. sklop: KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart - Luša in KS Bukovica - Bukovščica,
2. sklop: KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas,
3. sklop: določene krajevne skupnosti, po katerih potekajo pomembnejše lokalne ceste na območju občine,
4. sklop: KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart - Luša in KS Bukovica - Bukovščica,
5. sklop: KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas,
6. sklop: vse krajevne skupnosti – celotno območje občine,
7. sklop: vse krajevne skupnosti – celotno območje občine.

2. SEZNAM INFRASTRUKTURE PO KONCESIJSKIH OBMOČJIH

Seznam infrastrukture po posameznih koncesijskih območjih oziroma sklopih koncesije sestavljajo naslednje preglednice:

1. sklop: Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter obnavljanje javnih cest in cestnih objektov na območju KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart - Luša in KS Bukovica – Bukovščica:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
2. sklop: Redno vzdrževanje javnih cest in cestnih objektov ter obnavljanje javnih cest in cestnih objektov na območju KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
3. sklop: Redno vzdrževanje pomembnejših lokalnih cest na območju občine:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
4. sklop: Zimska služba na javnih cestah in cestnih objektih na območju KS Škofja Loka Mesto, KS Zminec, KS Log, KS Sv. Lenart - Luša in KS Bukovica – Bukovščica:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
5. sklop: Zimska služba na javnih cestah in cestnih objektih na območju KS Stara Loka – Podlubnik, KS Sv. Duh, KS Kamnitnik, KS Trata, KS Godešič in KS Reteče – Gorenja vas:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
6. sklop: Vzdrževanje talnih označb na javnih cestah in cestnih objektih na celotnem območju občine:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti;
7. sklop: Vzdrževanje varnostnih ograj ob javnih cestah na celotnem območju občine:
 - seznam cest in
 - seznam pločnikov ter kolesarskih poti.

3. OSTALE NAVEDBE

Koncesijska območja in sklopi se v času trajanja koncesijskega obdobja ne spreminjajo, spreminjajo pa se sezname, navedeni v točki 2, glede na dejanski popis javnih cest in cestnih objektov ter ostalih prometnih površin, ki so navedene v seznamu osnovnih sredstev občine oziroma glede na spremembe stanja v katastru prometne infrastrukture in banke cestnih podatkov.

Pregledne karte oziroma posamezne preglednice s seznamami cest in seznamami pločnikov se ne objavijo ob uveljavitvi odloka, lahko pa se objavijo na spletni strani občine.

TREBNJE

3593. Odlok o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 45/07, 11/09 in 14/11) in 99. in 100. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 45/07) je Občinski svet Občine Trebnje na 23. redni seji dne 20. 11. 2013 potrdil

O D L O K

**o izdajanju občinskega glasila
»Glasilo občanov«
(uradno prečiščeno besedilo)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa programsko vsebino in programsko zasnovo občinskega glasila »Glasilo občanov« (v nadaljevanju: glasilo), izdajatelja in sedež glasila, sestavo Uredniškega sveta, njegovo imenovanje, obveznosti in odgovornosti uredniškega sveta, vire financiranja ter splošne etične norme uredniškega sveta (kodeks).

2. člen

Temeljni cilj in naloga glasila je skrb za obveščanje, predvsem občanov Občine Trebnje, o vseh pomembnih procesih in dogodkih v občini. Programska vsebina po tem odloku so informacije vseh vrst (vesti, mnenja, obvestila, sporočila ter druge informacije), ki se razširjajo z namenom obveščanja občanov z lokalnimi predpisi in sklepi, javnimi razpisi, sklepi občinskega sveta, delovanju občinske uprave, delovanju krajevnih skupnosti, obvestil Upravne enote Trebnje, obveščanje o kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb družtev ter institucij in podjetij.

II. PROGRAMSKA ZASNOVA

3. člen

Programska zasnova glasila vsebuje naslednje vsebine:

- kotiček župana
- prispevke občinske uprave (obvestila, razpisi, pozivi, informacije)
- prispevke o delu občinskega sveta in delovnih teles občinskega sveta
- prispevke političnih strank, neodvisnih svetniških skupin in samostojnih svetnikov
- prispevke javnosti (društva, zavodi, občani ...) o življenju in delu v občini
- prispevke krajevnih skupnosti
- prispevke s področja kmetijstva, gospodarstva, turizma
- prispevke s področja sociale, kulture, športa, mladinske dejavnosti
- prispevke in obvestila upravne enote in državnih organov
- oglasna sporočila
- komentarje, reportaže, mnenja, pobude, literarne prispevke
- spomini na pokojne (zahvale, osmrtnice)
- napovednik pomembnih dogodkov.

Politične stranke in liste, ki so zastopane v občinskem svetu, imajo možnost brezplačne objave člankov v glasilu, največ do velikosti 1/8 strani oziroma 750 znakov, razen v času volilne kampanje za lokalne volitve in referendum, ko veljajo pravila, določena v 4.a členu tega odloka.

Med volilno kampanjo ob razpisu lokalnih volitev ter volitev v Državni zbor in Državni svet, kolikor je to vsebinsko povezano z lokalnimi razmerami, mora glasilo del prostora

brezplačno nameniti predstavitvi kandidatov in kandidatnih list. Proti plačilu se del prostora nameni tudi strankam in skupinam, ki želijo dati podporo posameznim kandidatom.

V glasilu se proti plačilu lahko objavijo oglasna sporočila, in sicer največ do 40 % obsega glasila. Brezplačno se v glasilu objavijo obvestila javnih zavodov, katerih ustanovitelj je Občina Trebnje, krajevnih skupnosti Občine Trebnje, društev s sedežem v Občini Trebnje ter organizacij, v katere so vključeni občani Občine Trebnje in delujejo v javnem interesu. Brezplačno se objavi tudi osmrtnica ali zahvala ob smrti za pokojnega občana Občine Trebnje. Spominskih objav ob obletnicah smrti se ne objavlja.

4. člen

Programska zasnova se lahko spremeni, če je potrebno objaviti pomembne vsebine za seznanitev občanov in zaradi svoje velikosti ter pomembnosti ne smejo biti okrnjene (volitve, odloki, objave navodil ob naravnih in drugih nesrečah, javni razpisi ter podobna obvestila).

4.a člen

Najkasneje 45 dni pred dnem glasovanja na volitvah oziroma 25 dni pred dnem glasovanja na referendumu občinski svet na predlog župana s sklepom sprejme podrobna pravila glede obsega, pogojev in načina za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov, političnih strank in njihovih programov oziroma predstavitev mnenj o referendumskem vprašanju.

Pravila iz prejšnjega odstavka tega člena morajo biti oblikovana tako, da je zagotovljena enakopravnost organizatorjem volilne kampanje pri predstavitvi kandidatov in njihovih programov.

5. člen

Trženje oglasnega prostora izvaja uredniški svet glasila oziroma občinska uprava.

Ceno oglasov s sklepom določi župan na predlog uredniškega sveta glasila.

Prihodki od oglasnega trženja so namenski in se uporabljajo le za pokrivanje stroškov tiskanja dodatnih strani, ki presegajo rednih dvajsetih strani.

6. člen

(je črtan)

III. IZDAJATELJ GLASILA

7. člen

Izdajatelj glasila je Občina Trebnje, Goliev trg 5, 8210 Trebnje.

8. člen

Izvajalca (tehnični sodelavec) izdaje glasila potrdi župan Občine Trebnje na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede občinska uprava.

9. člen

Glasilo izhaja v slovenskem jeziku, in sicer praviloma enkrat mesečno (razen v poletnih mesecih). Glasilo lahko izide tudi kot dvojna ali izredna številka. Glasilo se objavi na spletni strani Občine Trebnje.

Glasilo prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva, gospodarske družbe, javni zavodi in podjetniki posamezniki v Občini Trebnje.

Glasilo se pošlje tudi sosednjim občinam in občanom občine, ki začasno živijo izven Občine Trebnje, če tako želijo.

10. člen

Izvajalec izdaje glasila mora na vidnem mestu zagotoviti objavo izdajatelja glasila, odgovornega urednika, člane uredniškega sveta, število izvodov glasila in obvestilo, da je glasilo brezplačno za vsa gospodinjstva v občini.

IV. UREDNIŠKI SVET

11. člen

Glasilo pripravlja Uredniški svet, ki ima odgovornega urednika in člane sveta.

Politične stranke in samostojno izvoljeni svetniki zastopani v občinskem svetu imenujejo po enega predstavnika v Uredniški svet, enega predstavnika občinske uprave pa imenuje v svet župan.

12. člen

Glasilo ima odgovornega urednika, ki ga predlaga uredniški svet na prvi konstitutivni seji, imenuje pa ga občinski svet.

Glasilo občanov ima tudi namestnika odgovornega urednika, ki ga imenuje uredniški svet Glasila občanov.

Odgovorni urednik je za izvajanje sprejete uredniške politike odgovoren občinskemu svetu, ki mu najmanj enkrat letno poroča o svojem delu.

V času odsotnosti odgovornega urednika ga nadomešča namestnik odgovornega urednika.

Občinski svet lahko razreši odgovornega urednika pred iztekom mandata, če ta ne uresničuje programske zasnove glasila. Pred razrešitvijo odgovornega urednika mora občinski svet pridobiti mnenje uredniškega sveta.

Odgovorni urednik je v okviru določene programske zasnove in kodeksa novinarske etike pri svojem delu samostojen in neodvisen.

13. člen

Odgovorni urednik vodi delo uredniškega sveta in je odgovoren za izvajanje vsebinske in programske zasnove.

Odgovorni urednik:

- koordinira pripravo in vsebino glasila,
- sodeluje pri oblikovanju posamezne številke glasila,
- skrbi za smotno organizacijo dela,
- zagotavlja uresničevanje pravice občanov, organizacij, društev, političnih strank in drugih pri uresničevanju enakih možnosti objavljanja prispevkov, mnenj in drugačnih stališč,
- odgovarja za vsako objavljeno informacijo, če Zakon o medijih ne določa drugače,
- odgovarja za kvaliteto priprave gradiva za tisk,
- skrbi, da so objavljeni prispevki v skladu s programsko in vsebinsko zasnovo in načeli novinarske etike ob upoštevanju Zakona o medijih.

Odgovorni urednik sme zavrniti objavo posameznega prispevka, vendar se mora pri tem ravnati v skladu z določili Zakona o medijih.

Odgovorni urednik se glede objave popravkov, ki jih zahtevajo prizadeti posamezniki, organizacije ali organi, če so mišljenja, da je prizadeta njihova čast oziroma so objavljeni po njihovem mnenju članki z napačno vsebino ali navajajo neresnične navedbe, mora ravnati v skladu z določili poglavja Pravice do popravka ali odgovora Zakona o medijih.

14. člen

Odgovorni urednik in člani uredniškega sveta so imenovani za mandatno obdobje trajanja članov občinskega sveta.

Odgovorni urednik in člani uredniškega sveta so lahko ponovno imenovani.

Sedež uredniškega sveta Glasila občanov je v prostoru stavbe:

– Goliev trg 4, 8210 Trebnje.

15. člen

V proračunu občine so zagotovljeni materialni pogoji za redno izdajanje glasila na podlagi letnega finančnega načrta, ki ga predloži odgovorni urednik. Glasilo se sme izdajati samo v okviru zagotovljenih finančnih sredstev.

Viri financiranja so proračunska sredstva izdajatelja, prihodek od oglasnih in drugih sporočil ter drugi prihodki.

Iz sredstev za izdajanje glasila se financirajo:

- stroški priprave in tiska glasila,
- stroški dostave in pošiljanja glasila,
- avtorski honorarji, ki so opredeljeni s posebnim pravilnikom, ki ga pripravi uredniški svet in potrdi občinski svet,
- nadomestilo za delo odgovornega urednika, namestnika odgovornega urednika, lektorja in članov uredniškega sveta,
- plačilo naročenih člankov,
- druge stroške, ki so neposredno povezani s pripravljanjem, urejanjem in izdajanjem glasila.

Nadomestila za odgovornega urednika, namestnika odgovornega urednika in lektorja ter plačilo naročenih člankov, se izplačujejo na podlagi Pravilnika, ki ga pripravi uredniški svet in sprejme občinski svet po sprejetju sprememb Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov«.

Izplačila avtorskih honorarjev, izdajanje računov za plačilo oglasov na podlagi seznama realiziranih objavljenih oglasov, izdajanje računov za druga plačljiva sporočila in druge finančne zadeve v zvezi z izdajanjem glasila opravlja Referat za proračun občinske uprave Občine Trebnje.

16. člen

Za svoje delo so odgovorni urednik in člani Uredniškega sveta upravičeni do sejinj v skladu z določili Pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov. Sredstva se zagotavljajo iz proračuna občine.

Dodatno plačilo oziroma nagrajevanja dela članov Uredniškega sveta in glavnega urednika se izvaja izdaje glasila dogovarja z odgovornim urednikom.

17. člen

Uredniški svet je dolžan občinskemu svetu vsako leto do meseca marca podati poročilo o svojem delu.

V. NOVINARSKI KODEKS UREDNIŠKEGA SVETA

18. člen

Člani Uredniškega sveta morajo biti pri svojem delovanju politično nevtralni. Zbrane informacije morajo preverjati in biti previdni, da se izognejo napakam. Objavljeni prispevki morajo biti podpisani z imenom avtorja prispevka. Anonimne članke se ne objavi.

19. člen

Pri objavljanju informacij, ki vsebujejo obtožbe, morajo člani hkrati pridobiti odziv tistih, ki jih informacije zadevajo. Informacije morajo biti objavljene v isti številki glasila oziroma najkasneje v naslednji številki glasila, na isti strani.

20. člen

Člani Uredniškega sveta ne smejo zlorabljati informacij o finančnih in drugih dogodkih, ki jih pri svojem delu pridobijo v občinski upravi. Hkrati morajo zavrniti ugodnosti, ki jih ponujajo oglaševalci ali interesne skupine in se upreti poskusom, da bi vplivali na njihovo poročanje.

21. člen

Člani Uredniškega sveta morajo spoštovati pravico posameznika do zasebnosti in se izogibati senzacionalističnemu in neupravičenemu razkrivanju njegove zasebnosti v javnosti. Poseg v zasebnost je dovoljen le, če za to obstaja javni interes. Pri poročanju o javnih osebnostih in tistih, ki želijo dobiti moč in vpliv ter zbujati pozornost, je pravica javnosti do obveščeni širša. Člani se morajo zavedati, da se lahko z zbiranjem ter objavo informacij in fotografij škodi posameznikom, ki niso vajeni medijske in javne pozornosti.

22. člen

Pri poročanju s področja pravosodja morajo člani upoštevati, da nihče ni kriv, dokler ni pravnomočno obsojen.

23. člen

Posebno pozornost morajo člani pokazati pri zbiranju informacij, poročanju in objavi fotografij ter prenašanju izjav o otrocih in mladoletnikih ali tistih, ki jih je doletela družinska tragedija.

24. člen

Člani Uredniškega sveta imajo pravico zavrniti delo, ki je v nasprotju s Kodeksom novinarjev Slovenije. Nihče ne sme brez soglasja avtorja članka pomensko spreminjati ali predelati njegove prispevke.

25. člen

Glede vprašanj, ki niso urejena v tem poglavju, se člani Uredniškega sveta ob konfliktnih ali drugih situacijah, ki vplivajo na njihovo delo pri zbiranju gradiva za članke, ravna v skladu s Kodeksom novinarjev Slovenije in Zakonom o medijih.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Odlok o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (Uradni list RS, št. 108/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

KONČNA DOLOČBA

26. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o ustanovitvi časopisa Glasilo občanov Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 33/92).

27. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (Uradni list RS, št. 34/07) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

KONČNA DOLOČBA

28. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (Uradni list RS, št. 53/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

KONČNA DOLOČBA

29. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (Uradni list RS, št. 61/13) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

KONČNA DOLOČBA

30. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-6/2013

Trebnje, dne 20. novembra 2013

Župan
Občine Trebnje
Alojzij Kastelic l.r.

MIREN - KOSTANJEVICA

3594. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2013

Na podlagi šestega odstavka 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4) in 17. in 112. člena Statuta Občine Miren - Kostanjevica (Uradni list RS, št. 112/07) je Občinski svet Občine Miren - Kostanjevica na 28. redni seji dne 26. 11. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2013

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2013 (Uradni list RS, št. 40/11 in 20/12) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov Proračun leta 2013	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	4.948.553
	PRIHODKI (70+71)	4.146.925
70	DAVČNI PRIHODKI	3.180.589
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.681.809
	703 Davki na premoženje	338.742
	704 Domači davki na blago in storitve	160.038
71	NEDAVČNI PRIHODKI	966.336
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	852.214
	711 Takse in pristojbine	500
	712 Globe in druge denarne kazni	5.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	108.622
72	KAPITALSKI PRIHODKI	92.117
	720 Prihodki od prodaje zgradb in prostorov	267
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoroč. sr.	91.850
73	PREJETE DONACIJE	33.300
	730 Prejete donacije iz domačih virov	33.300
74	TRANSFERNI PRIHODKI	631.949
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	285.698
	741 Prejeta sr. iz drž. proračuna iz sredstev proračuna EU	346.251
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	44.262
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	44.262

II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	5.109.846
40	TEKOČI ODHODKI	1.324.788
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	347.406
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	54.156
	402 Izdatki za blago in storitve	898.726
	403 Plačila domačih obresti	500
	409 Rezerve	24.000
41	TEKOČI TRANSFERI	1.607.699
	410 Subvencije	17.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	914.300
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	169.222
	413 Drugi tekoči domači transferi	507.177
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.042.944
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.042.944
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	134.415
	431 Inv. transf. prav. in fizič. osebam, ki niso pror. upor.	96.648
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	37.767
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) I.-II.	-161.293
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0

VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	57.391
55	ODPLAČILA DOLGA	57.391
	550 Odplačila domačega dolga	57.391
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-218.684
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-57.391
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	161.293
	Stanje sredstev na računih dne 31. 12. preteklega leta	218.684

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.«

2. člen

Splošni, posebni del in načrti razvojnih programov so sestavni del tega odloka.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0017/2013

Miren, dne 26. novembra 2013

Župan
Občine Miren - Kostanjevica
Zlatko - Martin Marušič l.r.

3595. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014

Na podlagi šestega odstavka 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4) in 17. in 112. člena Statuta Občine Miren - Kostanjevica (Uradni list RS, št. 112/07) je Občinski svet Občine Miren - Kostanjevica na 28. redni seji dne 26. 11. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014 (Uradni list RS, št. 40/11 in 20/12) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
Skupina/Podskupina kontov		Proračun leta 2014
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	9.199.261
	PRIHODKI (70+71)	4.016.278
70	DAVČNI PRIHODKI	3.201.551
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.681.809
	703 Davki na premoženje	338.742
	704 Domači davki na blago in storitve	181.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	814.727
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	646.167
	711 Takse in pristojbine	500
	712 Globe in druge denarne kazni	5.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	163.060
72	KAPITALSKI PRIHODKI	595.760
	720 Prihodki od prodaje zgradb in prostorov	108.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoroč. sr.	487.760
73	PREJETE DONACIJE	32.200
	730 Prejete donacije iz domačih virov	32.200
74	TRANSFERNI PRIHODKI	4.555.023
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	942.765
	741 Prejeta sr. iz drž. proračuna iz sredstev proračuna EU	3.612.258
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	10.027.287
40	TEKOČI ODHODKI	1.289.519
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	349.087
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	55.643
	402 Izdatki za blago in storitve	832.675
	409 Rezerve	52.114
41	TEKOČI TRANSFERI	1.638.220
	410 Subvencije	17.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	922.200
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	155.723
	413 Drugi tekoči domači transferi	543.297
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	6.139.767
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	6.139.767

43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	959.781
	431 Inv. transf. prav. in fizič. osebam, ki niso pror. upor.	74.000
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	885.781
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) I.-II.	-828.026
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	828.026
50	ZADOLŽEVANJE	828.026
	500 Domače zadolževanje	828.026
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	0
55	ODPLAČILA DOLGA	
	550 Odplačila domačega dolga	
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	828.026
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	828.026
	Stanje sredstev na računih dne 31. 12. preteklega leta	0

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov

občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.«

2. člen

V 11. členu Odloku o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014 se drugi odstavek spremeni v:

»Občina se lahko zadolži za financiranje investicijskih projektov iz načrta razvojnih programov do višine 828.025 €, in sicer za:

- sofinanciranje projekta »OB075-09-0004 Odvajanje in čišč. odpadnih voda v por. reke Soče« v višini 444.245 €,
- sofinanciranje projekta »OB075-08-0005 Kanalizacija in ČN Opatje selo ISO-PA« v višini 300.000 €,
- sofinanciranje projekta »OB075-11-0006 R CERO Nova Gorica« v višini 83.780 €.

3. člen

Splošni, posebni del in načrti razvojnih programov so sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0018/2013

Miren, dne 26. novembra 2013

Župan
Občine Miren - Kostanjevica
Zlatko - Martin Marušič l.r.

ŠMARJEŠKE TOPLICE

3596. Rebalans (II) proračuna Občine Šmarješke Toplice za leto 2013

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – odl. US, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09, 14/10 – odl. US, 51/10, 84/10 – odl. US in 40/12 – ZUJF), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4 in 110/11 – ZDIU12) in 79. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07, 33/10) je Občinski svet Občine Šmarješke Toplice na 27. redni seji dne 26. 11. 2013 sprejel

REBALANS (II) PRORAČUNA Občine Šmarješke Toplice za leto 2013

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Šmarješke Toplice za leto 2013 (Uradni list RS, št. 103/12, 58/13) se v celoti spremeni 2. člen, kakor sledi:

»V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podkontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v €
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto	Rebalans (II) za leto 2013
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	3.065.257
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.653.546

70	DAVČNI PRIHODKI	2.296.697
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.967.882
	703 Davki na premoženje	216.566
	704 Domači davki na blago in storitve	112.249
71	NEDAVČNI PRIHODKI	356.849
	710 Udeležbe na dobičku in dohodki od premoženja	260.934
	711 Takse in pristojbine	3.510
	712 Globe in druge denarne kazni	11.300
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	500
	714 Drugi nedavčni prihodki	80.605
72	KAPITALSKI PRIHODKI	15.633
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	721 Prihodki od prodaje zalog	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih sredstev	15.633
73	PREJETE DONACIJE	2.300
	730 Prejete donacije iz domačih virov	2.300
74	TRANSFERNI PRIHODKI	393.778
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	116.386
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	277.392
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	3.422.587
40	TEKOČI ODHODKI	951.303
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	209.618
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	32.051
	402 Izdatki za blago in storitve	703.134
	403 Plačila domačih obresti	1.500
	409 Rezerve	5.000
41	TEKOČI TRANSFERI	1.024.570
	410 Subvencije	150.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	670.357
	412 Transferi nepridobitnim organizacijam in ustanovam	47.918
	413 Drugi tekoči domači transferi	156.295
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.402.107
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.402.107
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	44.607
	431 Investic. transferi pravnim in fiz. os., ki niso prorač. upor.	33.120

	432 Investic. transferi proračunskim uporabnikom	11.487
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-357.330
	B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
	C. RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
	VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	28.299
55	ODPLAČILA DOLGA	28.299
	550 Odplačila domačega dolga	28.299
	IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-385.629
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-28.299
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	357.330
	XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	454.708

Splošni del občinskega proračuna, ki je sestavljen po ekonomski klasifikaciji, in posebni del, sestavljen po programski klasifikaciji javnofinančnih prejemkov in izdatkov ter načrt razvojnih programov v obdobju 2013–2016, so priloga k temu odloku.«

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnem sprejema na občinskem svetu in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0015/2013-4

Šmarjeta, dne 27. novembra 2013

Županja
Občine Šmarješke Toplice
mag. Bernardka Krnc l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR		CELJE	
3547.	Zakon o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva (ZPŠOIRSP)	10695	
3548.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS-C)	10699	
3549.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (ZSVarPre-C)	10707	
3550.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPolS-E)	10714	
3551.	Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 (ReNPK14–17)	10719	
3552.	Sklep o soglasju k Dopolnitvi poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil	10776	
3553.	Sklep o imenovanju članice Državne revizijske komisije	10776	
3554.	Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra	10776	
3555.	Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministra	10776	
VLADA		JESENICE	
3556.	Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije	10776	
3557.	Uredba o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata	10787	
3558.	Uredba o spremembah Uredbe o ekološko pomembnih območjih	10823	
3559.	Uredba o spremembi Uredbe o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči	10835	
MINISTRSTVA		KOBARID	
3560.	Odločba o soglasju k spremembi imena ustanove in k čistopisu Akta o ustanovitvi ustanove »USTANOVA DOBRODELNI ŽUPANOV SKLAD POLZELA«	10835	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE		KOMEN	
3561.	Dopolnitev Poslovnika Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil	10835	
3562.	Splošni akt o razčlenjenem računu	10835	
DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE		LJUBLJANA	
3563.	Pravilnik o izdaji diplom in potrdil o izobraževanju Fakultete za poslovne vede	10836	
3564.	Razlaga 101. člena Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije v povezavi s 13. členom Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije	10839	
OBČINE		MEŽICA	
BISTRICA OB SOTLI		3577. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana	
3565.	Odlok o spremembah Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli	10840	10881
3566.	Pravilnik o tarifnem sistemu za obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Bistrica ob Sotli	10840	10881
		NOVA GORICA	
		3578. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote	
		3579. Odlok o spremembah Odloka o načinu opravljanja izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev ter druge cestne prometne svetlobne signalizacije in opreme na območju Občine Mežica	
		3580. Sklep o imenovanju občinske volilne komisije	
		MIREN - KOSTANJEVICA	
		3594. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2013	
		3595. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014	
		MIRNA PEČ	
		3581. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Mirna Peč	
		3582. Odlok o spremembah Odloka o občinskih cestah	
		NOVA GORICA	
		3583. Odlok o spremembi Odloka o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov v Mestni občini Nova Gorica	
		3584. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta Lavričeva	
		3567. Sklep o pripravi Sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev za območje Bežigrad - Bukovžlak in Vrhe	
		10843	
		DOBREPOLJE	
		3568. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki ter drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev na območju Občine Dobrepolje	
		10844	
		JESENICE	
		3569. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice	
		10851	
		3570. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Jesenice za leto 2014	
		10853	
		3571. Sklep o povprečni gradbeni ceni kvadratnega metra koristne stanovanjske površine v Občini Jesenice za leto 2014	
		10853	
		KOBARID	
		3572. Odlok o občinskem prostorskem načrtu OPN Kobarid	
		10853	
		KOMEN	
		3573. Sklep o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks za leto 2014	
		10879	
		3574. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	
		10880	
		3575. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	
		10880	
		3576. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	
		10880	
		LJUBLJANA	
		3577. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana	
		10881	
		3578. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote	
		10881	
		MEŽICA	
		3579. Odlok o spremembah Odloka o načinu opravljanja izbirne lokalne gospodarske javne službe vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev ter druge cestne prometne svetlobne signalizacije in opreme na območju Občine Mežica	
		10882	
		3580. Sklep o imenovanju občinske volilne komisije	
		10882	
		MIREN - KOSTANJEVICA	
		3594. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2013	
		10928	
		3595. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Miren - Kostanjevica za leto 2014	
		10929	
		MIRNA PEČ	
		3581. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Mirna Peč	
		10883	
		3582. Odlok o spremembah Odloka o občinskih cestah	
		10883	
		NOVA GORICA	
		3583. Odlok o spremembi Odloka o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov v Mestni občini Nova Gorica	
		10883	
		3584. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta Lavričeva	
		10884	

3585. Sklep o spremembah Sklepa o določitvi volilnih enot za volitve članov svetov v Krajevnih skupnostih Branik, Kromberk, Nova Gorica, Rožna Dolina, Solkan, št. 031-2/2010 z dne 27. maja 2010 10885

NOVO MESTO

3586. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih in nagradah Mestne občine Novo mesto 10886

SEŽANA

3587. Odlok o kategorizaciji občinskih cest v Občini Sežana 10886
3588. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Sežana – zahod 10899
3589. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Sežana za leto 2014 10904
3590. Sklep o določitvi vrednosti točke za obračun občinskih taks na območju Občine Sežana za leto 2014 10904

SODRAŽICA

3591. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za sanacijo in širitev kamnoloma Mala Gora 10904

ŠKOFJA LOKA

3592. Odlok o načinu opravljanja gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest na območju Občine Škofja Loka 10911

ŠMARJEŠKE TOPLICE

3596. Rebalans (II) proračuna Občine Šmarješke Toplice za leto 2013 10931

TREBNJE

3593. Odlok o izdajanju občinskega glasila »Glasilo občanov« (uradno prečiščeno besedilo) 10926

